

**NAŠE
VISOKO
ZVANJE**

Ellen G. White

Nakladnici
ADVENTUS d.o.o.
www.adventus.hr
i ZNACI VREMENA

Izvornik
Our High Calling
by Ellen G. White
ISBN 0-8280-1501-5

Urednik
Josip Perišić

Prijevod
Milan Šušljic

Lektura
Marijan Malašić

Korektura
Ljiljana Đidara

Prijelom
GENESIS, Zagreb

Tisak
GRAFIČKI ZAVOD HRVATSKE
Zagreb 2006.

Ellen G. White

NAŠE VISOKO ZVANJE

ADVENTUS

*Ako nije drukčije naznačeno, svi su biblijski tekstovi
navedeni iz prijevoda Kršćanske sadašnjosti.*

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

UDK 248.3

WHITE, Ellen Gould

Naše visoko zvanje / Ellen G. White ;
[prijevod Milan Šušljić]. - Zagreb : Adventus
: Znaci vremena, 2006.

Prijevod djela: Our high calling

ISBN 953-183-131-9 (Znaci vremena)

301011135

Naše visoko zvanje

Ideal koji je Bog postavio pred svoju djecu daleko je uzvišeniji od onoga koji bi ljudska misao mogla dostići. Živi Bog je u svojem svetom Zakonu dao prijepis svojega karaktera. Isus Krist je najveći Učitelj kojega je svijet ikada upoznao, i kakvo je mjerilo postavio svima koji u Njega vjeruju? — “Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!” (Matej 5,48) Kao što je Bog savršen na svojem uzvišenijem području djelovanja, tako i čovjek mora biti savršen na svojem ljudskom području.

Ideal kršćanskog karaktera je sličnost s Kristom. Pred nama je put stalnog napredovanja. Mi trebamo dostići cilj, usvojiti mjerila koja obuhvaćaju sve što je dobro, neporočno, plemenito i uzvišeno. Trebamo neprekidno nastojati na trajnom usavršavanju i uzdizanju da postignemo savršenstvo karaktera. (*CPTS*, 365)

*“Ne kažem da sam to već
postigao ili da sam već
postao savršen. Naprotiv,
ja i dalje kušam kako bih
to dohvatio. Ali kažem
samo jedno: zaboravljajući
što je nazad, ispružajući se
prema onome što je
naprijed, trčim prema cilju
da postignem nagradu —
nebesko stanje u koje nas
je Bog pozvao po Isusu
Kristu.”*

(Filipljanima 3,12-14)

Predgovor

Kada je odložila svoje pero nakon sedamdeset godina neprekidne službe, Ellen G. White nam je ostavila bogato naslijeđe uvijek aktualnih pouka, nadahnutih savjeta i ozbiljnih opomena koje se odnose na skoro sve oblike praktičnog kršćanskog iskustva. Knjiga *Naše visoko zvanje* sastavljena je od probраниh tekstova iz velike riznice članaka iz pera Ellen G. White koji su se iz tjedna u tjedan pojavljivali u časopisima Crkve, u njezinim javnim raspravama, rukopisima i pismima upućenim pojedincima, od kojih su mnogi bili mladi vjernici Crkve adventista sedmoga dana.

Jasno je da je Ellen G. White razmišljala o tome da ove tekstove izda kao knjigu, što je i najavila kada je 1905. godine rekla da “se trudi da uz Božju pomoć piše pisma koja će pomoći ne samo onima kojima su upućena, već i mnogim drugima kojima su potrebna”. Iako napisani prije mnogo godina, ovi savjeti se i danas obraćaju našim srcima da nas ohrabre, pouče i nadahnu u našem svakidašnjem pobjedonosnom životu i svjedočenju, posebno kada se radi o blizini dolaska našega Gospodina.

Da bi čitanje za svaki dan tvorilo zaokruženu cjelinu u okviru jedne jedine stranice, ponekad su se pojedini dijelovi teksta morali izostaviti. Sva skraćivanja obilježena su na odgovarajući način. Osim toga, građa za pojedine dane u mnogo je slučajeva uzimana iz raznih izvora. Uložen je veliki trud da se izbjegne svako mijenjanje značenja i ono što se nalazi u ovoj knjizi predstavlja jasno izraženu namjeru pisca. Naveden je i točan izvor svakog teksta.

Tekstovi knjige *Naše visoko zvanje* predviđeni su kao molitveno čitanje za svaki dan u godini i svakom od njih prethodi odgovarajući biblijski tekst koji se inače pojavljuje kao dio programa jutarnjih stihova. Naša je iskrena želja da ovo djelo, u kojemu se nalaze tekstovi nadahnuti Svetim Duhom, bude cijenjeno i čitano kao i druga slična djela u prošlosti i da posluži kao ohrabrenje svima koji “trče prema cilju — nebeskom stanju u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu” (Filipljanima 3,14).

Povjereništvo za Ostavštinu spisa Ellen G. White

Sretna nova godina

**“Nauči nas dane naše brojiti, da steknemo mudro srce.”
(Psalam 90,12)**

Još jedna godina života preselila se u prošlost. Nova godina se otvorila pred nama. Kako će izgledati njezini izvještaji? Kako će izgledati zapisi na njezinim još uvijek neokaljanim stranicama? Način na koji provodimo svaki novi dan donijet će odgovor na ovo pitanje. ...

Uđimo u ovu novu godinu sa srcima koja su očišćena od svake prljavštine sebičnosti i oholosti. Odbacimo svaku grešnu sklonost i postanimo marljivi učenici u Kristovoj školi. Nova godina otvara pred nama svoje neokaljane stranice. Što će na njima biti napisano? ...

Potrudimo se da uđemo u ovu novu godinu s pravednim namjerama i neporočnim pobudama kao bića koja će Bogu dati odgovor za sve. Svi trebamo imati na umu da naša djela odlaze u povijest zapisana perom anđela izvještača. Ti ćeš se s njima sresti još jednom kada sud zasjedne i knjige se otvore. ...

Ako se povežemo s Bogom, izvorom mira, svjetla i istine, Njegov Duh će poteći preko nas da osvježi i blagoslovi sve oko nas. Ovo može biti i posljednja godina našeg života. Zar ne bismo trebali ući u nju duboko razmišljajući? Zar ne bi iskrenost, poštovanje i velikodušnost trebali obilježavati naše držanje prema svemu?

Nemojmo ništa uskratiti Onome koji je za nas dao svoj dragocjeni život. ... Posvetimo Bogu svu imovinu koju nam je povjerio. ... Iznad svega predajmo sebe Njemu kao dragovoljnu žrtvu. (ST, 7. siječnja 1889.)

Neka početak ove godine bude vrijeme koje se nikada neće zaboraviti — vrijeme kada će Krist moći doći među nas i reći: “Mir vama!” (Ivan 20,19) Braćo i sestre, pojedinačno i zajednički, sretna vam Nova godina!

“Mi živimo u djelima, a ne u godinama; u mislima, a ne u udisajima; u osjećajima, a ne u brojkama na brojčaniku.

Trebali bismo mjeriti vrijeme otkucajima srca. Najviše živi onaj koji najviše misli, najplemenitije osjeća, najbolje postupa.” (RH, 3. siječnja 1882.)

Kojim putem?

“Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!” (Matej 7,13.14)

Pred nama su dva puta — široki put popuštanja sebi i uski put žrtvovanja samoga sebe. Na široki put možete ponijeti sebičnost, oholost, ljubav prema svijetu; a oni koji krenu uskim putem, moraju odbaciti svako breme i grijeh koji je za njih prionuo (Hebrejima 12,1). Koji put ste vi izabrali — put koji vodi u vječnu smrt ili put koji vodi u slavu i besmrtnost?

U povijesti svijeta nikada nije bilo svečanijeg vremena od ovoga u kojemu mi sada živimo. U pitanju su naši vječni interesi i mi moramo postati svjesni koliko je važno da utvrdimo svoje zvanje i svoj izbor. Mi se ne smijemo usuditi svoje vječne interese staviti na kocku oslanjajući se na nesigurno. Moramo biti ozbiljni. Što smo, što radimo, kojim ćemo putem ići u budućnosti, sve su to pitanja od neizrecive važnosti i mi ne smijemo dopustiti sebi da budemo nezainteresirani, ravnodušni, bezbrižni. Svatko se od nas treba pitati: “Što vječnost znači za mene?” Jesu li naše stope na putu koji vodi prema Nebu ili na širokom putu koji vodi u propast?

Oni koji žele biti uspješni u svojem kršćanskom životu trebaju sve držati bezvrijednim zbog spoznaje Isusa Krista, našega Gospodina (Filipljanima 3,8). Samo oni koji prebivaju u Kristu mogu znati što je pravi život. Oni shvaćaju vrijednost istinske religije. Oni su stavili svoje talente utjecaja, sredstava i sposobnosti na oltar posvećenja trudeći se jedino da saznaju i izvrše volju Onoga koji je umro da ih otkupi. Oni znaju da je put kojim moraju proći prav i uzan i da će se morati sresti s mnogim preprekama i kušnjama dok se budu trudili da se odupru privlačnostima širokog puta koji vodi u propast; ali će oni raspoznati tragove Isusa Krista i trčat će naprijed prema cilju, nebeskom stanju u koje nas je pozvao Bog po Isusu Kristu (Filipljanima 3,14). Oni će izabrati kraljevski put koji vodi u Nebo. (*RH, 26. svibnja 1891.*)

Okruženi Božjom milošću

“Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u Jahvu, njega okružuje milost.” (Psalam 32,10)

Često mislimo da oni koji služe Bogu imaju mnogo više nevolja od nevjernika, i da im je namijenjen neravan put da njime putuju. ... Međutim, uživa li grešnik u svojim svjetovnim zadovoljstvima i užicima bez ograničenja? O, ne! Ima trenutaka kada je grešnik užasno uznemiren. On se plaši Boga, ali Ga ne voli.

Jesu li bezakonici slobodni od razočaranja, zbunjenosti, zemaljskih gubitaka, siromaštva i očaja? Mnogi među njima pate od trajnih bolesti, ali nemaju moćnoga i jakoga Boga da se na Njega oslone, nemaju milosti odozgo da ih ojača i pomogne im u njihovoj nemoći. Oni se oslanjaju na svoju snagu. Nemaju nikakve utjehe od gledanja unaprijed, u budućnost, već ih muči strašna neizvjesnost i tako zatvaraju svoje oči kada umiru ne nalazeći nikakvog veselja u očekivanju jutra uskrsnuća jer ne gaje nikakvu radosnu nadu da će dobiti dio u prvom uskrsnuću. ...

I kršćanin je podložen bolestima, razočaranjima, siromaštvu, klevetama i očaju. Ali usred svega toga on voli Boga, odlučuje izvršavati Njegovu volju i ništa tako visoko ne cijeni kao znakove Njegovog odobravanja. Izložen vihoru nevolja i stalnim promjenama životnih okolnosti, on zna da postoji Netko tko sve to zna, Netko tko će prignuti svoje uho da čuje viku ožalošćenih i nevoljnih, Netko tko će imati sućuti prema svima tužnima i ublažavati strahovanja svakog srca.

Usred svih svojih nevolja kršćanin ima snažnu utjehu. I ako Bog dopusti da ga zadesi neka dugotrajna, teška bolest prije nego što sklopi svoje oči da umre, on sve podnosi s vedrinom. ... On gleda u budućnost s nebeskim zadovoljstvom. Kratak odmor u grobu, a onda će Darovatelj života raskinuti okove groba, osloboditi zarobljenika i izvesti ga iz njegove prašnjave postelje u besmrtnost, da više nikada ne iskusi bol, tugu ili smrt. O, kakve li nade za kršćanina! Neka ta kršćanska nada bude i moja! Neka bude i vaša! (*Letter 18, 1859.*)

4. siječnja

Blagoslovi kojima nas veseli

“O, kako je velika, Jahve, tvoja dobrota, koju čuvaš za one koji te se boje, koju iskazuješ onima što se tebi utječu na očigled sinovima čovječjim.” (Psalam 31,20)

Bog posipa blagoslove uzduž cijelog našeg puta da bi rasvijetlio naše putovanje i naveo naše srce da Ga voli i slavi. On želi da crpimo vodu s izvora spasenja da bi se naše srce osvježilo. Mi možemo pjevati sionske pjesme, možemo razvedriti svoje srce, ali i srca drugih; nada može ojačati, tama se pretvoriti u svjetlo. Bog nas nije ostavio u nekom mračnom svijetu — kao putnike i došljake koji traže neku bolju zemlju, čak i nebesku — ne dajući nam dragocjena obećanja da bi nam olakšao svaki teret. Strane našega puta obasute su prekrasnim cvijećem obećanja. Njihovi cvjetovi vide se svuda unaokolo i šire oko sebe snažan miris. (*Letter 27,1886.*)

Koliko blagoslova gubimo samo zato što ih ne cijenimo, što ne zapažamo blagoslove koje primamo svakoga dana čeznući za onim čega nemamo. Obične blagodati koje u dubokom sloju prekrivaju naš put zaboravljamo i podcjenjujemo. Mi bismo morali izvući pouku iz jednostavnih Božjih djela u prirodi. Cvijet koji raste na mračnom i neuglednom mjestu odgovara na svaku zraku svjetlosti koja do njega dopire i pruža prema njoj svoje listove. Zatvorena ptica pjeva u krletci, u stanu bez sunca, kao da se nalazi u nekom otmjenom, svijetlom boravištu. Bog zna hoćemo li mudro i na spasenje iskoristiti Njegove blagoslove; On nam ih nikada neće dati da bismo ih zlouporabili. Bogu je drago zahvalno srce koje se neograničeno oslanja na Njegove riječi obećanja, izvlačeći iz njih utjehu, nadu i mir; i On će nam otkriti još veće dubine svoje ljubavi. (*RH, 12. travnja 1887.*)

Kada bismo slavili Božje sveto ime onako kako bi trebalo, plamen ljubavi rasplamsao bi se u mnogim srcima. ... Proslavljanje Boga trebalo bi stalno biti u našim srcima i na našim usnama. I to je najbolji način da se odupremo kušnji i ne upuštamo se u besplodne i plitke razgovore. (*Letter 42, 1900.*)

Gospodin bi želio da gledamo gore, da Mu budemo zahvalni što postoji Nebo. ... Uхватimo se živom vjerom za Njegova bogata obećanja i budimo Mu zahvalni od jutra do večeri. (*RH, 12. travnja 1887.*)

Opasnosti kojih se moramo čuvati

“Znam, Jahve, da put čovjeka nije u njegovoj vlasti, da čovjek koji hodi ne može upravljati korake svoje!” (Jeremija 10,23)

Put koji vodi kroz Vitezov kanjon, uvijek opasan za neiskusnog putnika, u vrijeme kišne sezone često postaje potpuno neprohodan.* Bili smo vrlo zadovoljni što imamo vodiča na ovom dijelu putovanja. Nisam se usuđivala pogledati ni lijevo ni desno, već sam, čvrsto držeći uzde i usmjeravajući konja prema uskom prolazu, slijedila našeg vodiča. Nepažnja bi u ovom trenutku mogla biti kobna. Da je naš konj skrenuo s pravog puta, mi bismo se survali niz strmu liticu u kamenjar duboko ispod nas.

Dok smo se vozili u napetoj tišini, pomislila sam kako ova opasna vožnja snažno podsjeća na kršćansko iskustvo. Mi putujemo svojim životnim putem okruženi opasnostima posljednjih dana. Moramo biti oprezni na svakom koraku, sigurni da slijedimo svojeg velikog Vođu. Sumnjičavost, nevjera, nesloga i zločin prijete nam sa svih strana. Moglo bi se vrlo lako dogoditi da popustimo uzde samosvladavanja i da se survamo niz liticu u sigurnu propast. ...

Beskrajna Ljubav prokrčila je put kojim Gospodnji otkupljenici mogu proći s ove Zemlje na Nebo. Taj put je Božji Sin. Anđeoski vodiči poslani su da usmjeravaju naše nesigurne stope. Nebeske slavne ljestve spuštene su na put svakog čovjeka priječeći mu stazu prema zlu i grijehu. On se mora suočiti s raspetim Otkupiteljem prije nego što će krenuti dalje u život grijeha. Glas našeg nebeskog Oca poziva nas: “Kreni gore!” ... Skromni putnici, puni povjerenja, usmjeravani su i zaštićeni na putu mira. Međutim, Onaj koji je beskrajn u svojoj mudrosti, nikoga ne primorava da prihvati najdragocjeniji nebeski dar — nikoga ne primorava da krene putem koji je bio prokrčen uz takve žrtve. Svakome je dopušteno da sam izabere uski put uzbrdo koji vodi prema Nebu, ili širi i lakši put koji završava smrću. (*ST, 26. siječnja 1882.*)

* Prisjećanje na putovanje iz Healdsburga prema St. Heleni, u Kaliforniji, na koje je Ellen G. White krenula s pratiocem u prosincu 1881. godine. Prijatelji su se vozili ispred njih da bi ih proveli kroz opasan prolaz.

6. siječnja

Most koji gradi ljubav

“U ovome se sastoji ljubav: nismo mi ljubili Boga, nego je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijehе.” (1. Ivanova 4,10)

Božja ljubav prema svijetu nije se pokazala zato što je Bog poslao svojega Sina, već je On, zato što je volio svijet, poslao svojega Sina na Zemlju da bi božansko, odjeveno u ljudsko, moglo dirnuti ljudsko, a ljudsko se osloniti na božansko. Iako je grijeh stvorio provaliju između čovjeka i Boga, božanska dobrota načinila je plan da premosti provaliju. I kakvim se materijalom poslužila? Sobom. Sjaj Očeve slave pokazao se na svijetu koji je bio potpuno ukaljan i pomračen prokletstvom, i svojim božanskim karakterom, svojim božanskim tijelom, premostio provaliju. ... Otvorile su se riznice Neba i pljuskovi nebeske milosti izlili su se kao blagotvorni potoci na naš pomračeni svijet. ...

Da nam je Bog dao manje, ne bismo mogli biti spašeni. Ali On je našem svijetu dao tako obilan dar da se nikako ne bi moglo reći da nas je mogao voljeti još više. Prema tomu, kako ludo zvuči mišljenje da treba nastati neko drugo vrijeme milosti kada prvo istekne. Bog je iscrpio svoju dobrotu. ... izljevajući cijelo Nebo čovjeku u tom jednom velikom daru. Samo ako shvatimo vrijednost te žrtve, mi možemo shvatiti njezinu neizmjernost. O, širino, visino i dubino Božje ljubavi! Tko te među smrtnim ljudima može shvatiti? ...

Bog traži cjelokupnu čovjekovu ljubav, cijelo srce, cijelu dušu, cijeli um, svu snagu. On polaže pravo na sve što je u čovjeku, jer je i On ispraznio cijelu riznicu Neba dajući nam odjednom sve svoje, ne uskraćujući nam ništa od veličine koju je Nebo moglo dati. ...

Kada počnem pisati o ovom predmetu, htjela bih ići sve dalje i dalje, pokušavam prekoračiti njegove krajnje granice, ali ne uspijevam. Kada dođemo u nebeske stanove, sam Isus će povesti Ocu svoje u bjelinu odjevene sljedbenike, koji su ubijelili svoje haljine u krvi Janjetovoj. “Zato stoje pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u njegovu hramu. A onaj koji sjedi na prijestolju spustit će se na njih da boravi s njima.” (Otkrivenje 7,15) (*Letter 36a, 1890.*)

Taj jedan beskrajni Božji dar

“Bogu hvala na njegovu neizrecivome daru!” (2. Korinćanima 9,15)

Oni koji Krista prime vjerom bit će u očima Neba kao dragocjena zrna bisera za koja je trgovac platio beskrajnu cijenu, dok će ljudska oruđa koja pronađu Krista shvatiti da su pronašla nebesko blago. Ona će poželjeti prodati sve što imaju da bi kupili polje u kojemu se krije to blago. Dok razmišljaju o Božjoj ljubavi, dok se plan spasenja razotkriva pred njihovim očima, dok im tajna Kristovog poniženja postaje sve jasnija, dok promatraju žrtvu koju je prinio radi njih, ništa im više neće biti toliko vrijedno da se ne bi odrekli radi Njega. Što se više budu bavili predivnom Božjom ljubavlju, to će im širi izgledati njezini razmjeri, dok će sjaj Njegove slave postajati odviše blistav da bi ga mogle podnijeti oči smrtnika.

Gospodin Bog nebeski prikupio je sva blaga svemira i položio ih da bi kupio biser izgubljenog čovječanstva. Otac je položio sve svoje božanske riznice u Kristove ruke da bi se najbogatiji blagoslovi Neba mogli izliti na grešni rod. Bog nije mogao izraziti veću ljubav od one koju je pokazao dajući svijetu Sina iz svojeg naručja. Taj dar je dan čovjeku da bi ga osvjedočio da je Bog učinio sve što se moglo učiniti, da nam ništa nije uskraćeno, da je cijelo Nebo bilo izliveno u toj jednom beskrajnom daru. Sadašnja i vječna sreća čovjekova sastoji se u prihvaćanju Božje ljubavi i držanju Božjih zapovijedi.

Krist je naš otkupitelj. On je Riječ koja je postala Tijelo i boravila među nama. On je zdenac u kojemu se možemo oprati i očistiti od svake nečistoće. On je dragocjena žrtva koja je prinesena radi pomirenja čovjeka. Nebeski svemir, bezgrešni svjetovi, posrnuli svijet i cijeli savez zlih sila nisu u stanju reći da je Bog mogao učiniti nešto više za spasenje čovjeka od onoga što je već učinio. Njegov dar nikada neće moći biti nadmašen, nikada ni On neće moći pokazati veću dubinu ljubavi. Golgota je Njegovo nenadmašno konačno djelo. ... Gospodin želi da Njegovi sljedbenici budu zadivljeni kada upoznaju Njegov očinski karakter. (*YI, 17. listopada 1895.*)

Poziv svima mladima

“Jer si ti, o Gospode ufanje moje, Jahve, uzdanje od moje mladosti!” (Psalam 71,5)

Isus poziva svakog koji luta: “Daj mi, sine moj, srce svoje.” (Izreke 23,26). ... Mladi ne mogu biti sretni bez Isusove ljubavi. On čeka s nježnošću punom sućuti da čuje priznanje zalutalih i da prihvati njihovo pokajanje. On želi vidjeti neki znak zahvalnosti od nas kao što majka želi vidjeti smiješak prepoznavanja na licu svojeg voljenog djeteta. Veliki Bog uči nas da Ga zovemo Ocem. On bi želio da shvatimo kako ozbiljno i nježno Njegovo srce bdije nad nama u svim našim nevoljama i kušnjama.

Mladi bi trebali neprestano rasti u milosti i spoznavanju istine. Onaj koji je sve stvorio, koji ima na raspolaganju sve riznice mudrosti, obećao je da će biti vodič naših mladih. Onaj koji je radi njih pobijedio sve sile zla, traži njihove izraze poštovanja. Nema nikakvog uzvišenijeg znanja od poznavanja Onoga koji donosi život i mir; nema čistije ni dublje ljubavi od ljubavi prema našem Spasitelju. ...

Na svakom koraku vrebaju kušnje da uhvate u zamku noge neopreznih. Bezbožna, pokvarena mladež širi snažan utjecaj da i druge povede zabranjenim putovima. Takvi spadaju među najuspješnije Sotonine predstavnike. ... Ljubitelji svijeta često će nastupati pod krinkom prijateljstva i pokušavati nametnuti svoje običaje i navike. Neka svaki odani vojnici bude spreman da se odupre njihovim zavodničkim pokušajima. ...

Sotona nas napada tamo gdje smo slabi; ali mi mu ne moramo podleći. Napadi mogu biti snažni i dugotrajni, ali nam je Bog obećao svoju pomoć i u Njegovoj snazi mi možemo pobijediti. ... Načela i obećanja Božje riječi naoružat će vas božanskom snagom da se oduprete neprijatelju. ... Sotona će biti zbunjen i pobijeđen kada se suoči sa srcima koja su zaokupljena Božjom istinom. Zato trebamo često dolaziti pred prijestolje milosti. Ozbiljne, ustrajne molitve, koje sjedinjuju našu ljudsku slabost sa Svemogućim, donijet će nam pobjedu. (ST, 19. siječnja 1892.)

Moje je da biram

“Ako vam se ne sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti. ... Ja i dom moj služiti ćemo Jahvi.”
(*Jošua 24,15*)

U našem svijetu postoje dvije skupine ljudi. Jednu tvore oni koji gledaju rassetog i uskrslog Spasitelja. U drugoj se nalaze svi oni koji su odlučili skrenuti svoj pogled s križa i prepuštaju se vodstvu sotonskih utjecaja. Ova skupina se trudi da postavi kamen spoticanja na put Božjeg naroda, da ga navede da padne i da skrene s puta poslušnosti na široki put neposlušnosti i smrti. ...

Mnogi biraju nepravednost zato što je Sotona prikazuje na takav način da izgleda privlačna onima kojima nisu odbojni njegovi pokušaji. On djeluje na poseban način preko neposvećenih muškaraca i žena koji izjavljuju da pripadaju Božjoj djeci. Na ovaj ili onaj način neprijatelj će pokušati prevariti svakoga, čak i same izabrane. Jedino kada postanemo sudionici božanske naravi, moći ćemo se oduprijeti pokvarenim utjecajima kojima nas okružuje neprijatelj naše duše.

Kada Sotona pokušava srušiti barijere duše navodeći nas da se upustimo u grijeh, mi moramo uz pomoć žive vjere održati svoju vezu s Bogom i sačuvati povjerenje u Njegovu snagu koja nas osposobljava da svladamo svaku kušnju. Mi moramo bježati od zla, tražiti pravednost, krotkost i svetost. ...

Vrijeme je da svatko od nas shvati na kojoj se strani nalazi. Sotonski utjecaji djelovat će na svaki um koji se dragovoljno pokori njihovom utjecaju. Ali postoje i nebeski utjecaji koji se trude da prenesu blistave zrake Božje slave svima koji su je voljni primiti. (*MS 43, 1908.*)

Na nama je da odlučimo hoćemo li se ubrojiti među Kristove ili Sotonine slugе. Svakoga dana mi svojim ponašanjem pokazujemo kome smo odlučili služiti. ...

Dragi mladi čitatelji, koju odluku ste vi donijeli? Kako izgleda izvještaj o vašem svakidašnjem životu? (*YI, 21. studenoga 1883.*)

Siguran vodič

“Isus im ponovno progovori: ‘Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.’” (Ivan 8,12)

Svima koji putuju prema Nebu potreban je siguran vodič. Mi se ne smijemo oslanjati na ljudsku mudrost. Zato imamo prednost da slušamo Kristov glas koji nam se obraća dok putujemo svojim životnim putem, a Njegove su riječi uvijek riječi mudrosti. ...

Sotona ulaže velike napore da izazove propast ljudskih duša. On je sišao k nama s velikom silom znajući da ima malo vremena za svoj rad. Naša je jedina sigurnost da slijedimo Krista u stopu, da hodimo u Njegovoj mudrosti, da primjenjujemo Njegovu istinu. Mi nismo uvijek sposobni da smjesta otkrijemo Sotonino djelovanje; mi ne znamo gdje je on položio svoje zamke. Međutim, Isus poznaje neprijateljevu podmuklost i On drži naše noge na sigurnom tlu. ... “Ja sam put, istina i život!” — izjavljuje On (Ivan 14,6).

Kakva bi bila korist od puta koji bi nas sigurno odveo u slavu kada ga nikakvo svjetlo istine ne bi obasjavalo da ga putnici požele? Kakva bi bila korist od istine koja bi obasjavala put kada ne bi bilo života u ljudima koji se njime kreću, ljudima koji su krenuli na svoje hodočasničko putovanje sa Zemlje na Nebo? Imajući na raspolaganju Kristovu izjavu: “Ja sam put, istina i život!” svi oni koji vjeruju u Isusa, u Vođu, mogu s povjerenjem putovati prema Nebu, sigurni da se nalaze na putu koji je Njegova Riječ označila kao pravi. (*Letter 290, 1906.*)

Krist, Njegov karakter i djelo, središte je i sadržaj cijele istine. On je lanac koji povezuje sve dragulje doktrine. U Njemu je sadržan cjelokupni sustav istine. (*Letter 63, 1893.*)

Oni koji hode u poslušnosti, znat će što je istina. ... Da bismo spoznali istinu, moramo je biti spremni poslušati. Oni koji su svoju ljubav posvetili svijetu, nisu spremni odustati od svojih planova i prihvatiti Kristov plan. Oni hode u tami ne znajući kamo idu.

Dragocjeno svjetlo istine obasjava put svih koji je traže. (*MS 31, 1886.*)

Djeca nebeskog Vladara

“Gledajte koliku nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo! Zato ne poznaje svijet nas jer njega nije upoznao.” (1. Ivanova 3,1)

Neka nitko ne pomisli da se ponižava kada postane Božje dijete. Samo se jedinorođeni Božji Sin ponizio. ... Ostavivši svoj sjaj, svoje veličanstvo, svoje vrhovništvo, odjenuvši svoju božansku narav u ljudsku da bi svojom ljudskom naravi mogao dodirnuti ljudski rod dok bi se svojom božanskom naravi vezao uz božansko, On je došao na ovu Zemlju radi nas i pretrpio smrt na križu. ...

Krist je prinio beskrajnu žrtvu. On je dao svoj život za nas. On je na svojoj božanskoj duši ponio posljedice prekršaja božanskog Zakona. Odlazeći svoju vladarsku krunu, On se spustio, korak po korak, na razinu grešnog čovječanstva. Visio je na križu na Golgoti umrijevši radi nas, da bismo mi mogli dobiti vječni život. ... Zar vam izgleda malo što je morao izdržati sve to da bismo se mi mogli nazvati sinovi Božji? Zar vam izgleda malo da postanete članovi vladarske obitelji, djeca nebeskog Kralja, baštinici besmrtna baštine? (*GSB, 23. travnja 1901.*)

Božja dobrota je tako beskrajna da nas je zaslugama Isusa Krista ne samo poštudio, već nam je i oprostio, opravdao nas; Kristovom pravednošću uračunao nam je pravednost, uzdigao nas je i oplemenio posvojivši nas kao svoju djecu. Mi smo postali članovi vladarske obitelji, djeca nebeskog Kralja. On je uzdignuo muškarce i žene iz njihovog poniženog položaja i oplemenio ih u pravednosti. ... On ih naziva svojim draguljima, oni su Njegovo posebno blago. Oni su trofeji Njegove milosti i sile, Njegove veličine i obilja slave. Oni zato ne pripadaju sebi jer su kupljeni, putem posebne Kristove službe pomirenja došli su u neposrednu Kristovu blizinu i uspostavili najsvetiji odnos s Isusom Kristom. Oni se nazivaju Njegovom baštinom, Njegovom djecom, udovima Kristova tijela, Njegovo meso i Njegove kosti; da, oni su se povezali s Gospodinom uspostavivši s Njime uski odnos. (*Letter 8, 1873.*)

12. siječnja

Isus je ovdje mislio na mene

“Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16)

Mi trebamo razmatrati Kristovu ljubav, Njegovo poslanje i Njegovo djelo u odnosu prema nama kao pojedincima. Trebamo reći: Isus me je toliko ljubio da je dao svoj život da me spasi. “Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” Naša je zadaća da ustanovimo pod kojim je uvjetima Krist obećao da će nam dati dar vječnoga života. Ja odgovorim: “Uvjet je naša vjera!” (CT, 24. travnja 1893.)

Dar Božjeg dragog Sina jamstvo je da će se Božja obećanja ispuniti. (MS 23, 1899.)

Koliki među nama mogu reći: “Ja sam spašen”? Ja znam da On želi da budem spašena. Znam da u Njegovim očima predstavljam vrijednost i zato sam svjesna da moje misli, moje riječi, sva moja djela dolaze pred Njega na ispitivanje. Sve što je povezano s onim što je Krist otkupio svojom krvlju ima veliku vrijednost u Božjim očima. Zbog cijene koja je plaćena za naš otkup naša je obveza da svu svoju ljubav posvetimo Kristu. Mi trebamo posvetiti Bogu sve što je u nama; dajući Bogu sve što imamo i jesmo, smatramo li da smo mnogo izgubili? Ne, jer dajući Njemu sve svoje sposobnosti, mi ih udvostručavamo! Svaki dar koji smo dobili od Njega, kada Ga vratimo, dobiva Njegov blagoslov da može imati povećani utjecaj u radu za Boga. Gdje god da se nađete, trebate znati da pripadate Kristu. (ST, 9. siječnja 1893.)

Vrijednost darovanja Krista svijetu nema cijene, i nijedna druga sila ne može se natjecati s Bogom u davanju dara koji bi se po vrijednosti mogao usporediti s nebeskim najvećim blagom. Veličina toga dara treba postati tema zahvaljivanja i slavljenja kojom će se ljudi baviti i sada i u vječnosti. Dajući nam u Kristu sve što je imao, Bog je stekao pravo na srce, um, dušu i snagu čovjeka. Gledajući riznicu koju nam je Bog stavio na raspolaganje kad nam je darovao potpuni i savršeni dar, Isusa Krista, mi jedino možemo uzviknuti: “Kolike li ljubavi!” (YI, 13. prosinca 1894.)

Obilne rijeke milosti

**“A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti, da možete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega i još imati viška za koje mu drago dobro dje-
lo.” (2. Korinćanima 9,8)**

Zar nije prekrasno da možemo primati obilne rijeke milosti od Boga i raditi u skladu s Njim? Što to Bog želi od nas jadnih, slabih i nejakih? Što to Bog može postići s nama? Sve! Ukoliko smo Mu spremni predati sve! Bog voli svakog mladića i svaku djevojku. On zna sve o našim nevoljama. On zna da se moramo boriti protiv sila tame koje pokušavaju steći vlast nad ljudskim umom. (MS 8, 1899.)

Božja je namjera s Njegovom djecom da uzrastu do pune visine rasta muškaraca i žena u Kristu. Da bismo to postigli, moramo se pravilno služiti svim sposobnostima uma, duše i tijela. Mi ne možemo sebi dopustiti da uzalud trošimo snagu bilo svojega uma, bilo tijela. ...

Sotona je prikupio sve vojske tame za rat protiv svetih. Mi ne možemo sebi dopustiti da se ravnodušno odnosimo prema njegovim napadima. On nam prilazi na mnogo načina i moramo imati duboku duhovnu pronicavost da bismo bili sposobni otkriti kada on pokušava steći vlast nad našim umom. Bog poziva sve one koji su obasjani svjetlom istine da zauzmu svoje mjesto u Njegovoj vojsci. On ih poziva da pokažu svoju odanost time što će hoditi u svjetlu koje im je dao. (MS 50, 1904.)

Gospodin želi da shvatite koje mjesto zauzimate kao sinovi i kćeri Najvišega, kao djeca nebeskog Kralja. On želi da živite usko povezani s Njime. ... Odbacite sve što je lakoumno. Nemojte misliti da baš morate sudjelovati u ovom ili onom zadovoljstvu. Odlučite se za Gospodnju stranu. ... Čvrsto se uhvatite za ruku božanske sile. ... Zapregnite svoje navike. Stavite na sebe i uzde i kolan. Recite: “Volim Gospodina i zato sam odlučio uporabiti svaki djelić svoje inteligencije u Njegovom djelu.”

Ako stanete pod krvlju poprskanu zastavu kneza Emanuela vjerno obavljajući svoju službu, nikada nećete morati popustiti kušnji; jer uz vas stoji Onaj koji vas može održati da ne padnete. (MS 8, 1899.)

Pogledaj i živi!

“Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da svatko tko vjeruje u njega ima život vječni.” (Ivan 3,14.15)

Ista pouka koju je Krist u pustinji preko Mojsija uputio sinovima Izraelovim, namijenjena je svim dušama koje pate pod prokletstvom grijeha. Iz uskovitlanog oblaka Krist se obratio Mojsiju i rekao mu da načini mjedenu zmiju, da je stavi na motku i pozove sve koje su ujele ognjene zmije da pogledaju i da žive. Što bi se dogodilo da su, umjesto da pogledaju kao što im je Krist rekao, kazali: “Ne vjerujem da bi mi pogled na zmiju mogao donijeti ikakvo dobro. Previše patim od ujeda ovih ognjenih zmija!” Cilj koji se ovdje htio postići bio je poslušnost, neograničena i slijepa poslušnost, bez oklijevanja i raspitivanja o razlozima ili znanstvenim temeljima zatraženog čina. Krist je rekao: “Pogledaj i živi!”

Mi želimo imati jasnu sliku o tome što nama Isus znači. Mi želimo steći jasan uvid u pobjede koje je postigao za nas. On je razoružao poglavarstva i vlasti i javno ih izložio ruglu (Kološanima 2,15). On je polomio okove groba i izišao da ponovno uzme svoj život koji je položio za nas. On je izišao na visinu, doveo je roblje i primio darove za ljude (Psalam 68,18). Sve te patnje podnio je radi nas. ... On će biti naš pomoćnik, bit će naše utočište u vrijeme potrebe. On će se otkrivati u našem kršćanskom iskustvu kao potpuno dovoljan, prisutni Spasitelj.

Samo pogledaj i živi! Mi sramotimo Boga kada ne izidemo iz mračnog podruma sumnje u gornju sobu nade i vjere. Kada Svjetlo zasja u svojem punom sjaju, uhvatimo se za Isusa Krista moćnom rukom vjere. Nemojte više gajiti sumnje, ulijevati ih u druge umove i tako postati Sotonin predstavnik koji sije sjeme sumnje. Govorite o vjeri, živite u vjeri, njegujte Božju ljubav; posvjedočite svijetu o svemu što vam Isus znači. Uzvisite Njegovo sveto ime. Govorite o Njegovoj dobroti; govorite o Njegovoj milosti, govorite o Njegovoj moći. (MS 42, 1890.)

Uzvišenije mjerilo

“Lopov ne dolazi, osim da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju.” (Ivan 10,10)

Kakvo je izobilje izraženo riječima: “Ja sam svjetlo svijeta!” (Ivan 8,12) “Ja sam kruh života.” (Ivan 6,35) “Ja sam put, istina i život.” (Ivan 14,6) “Ja sam pastir dobri.” (Ivan 10,14) “Ja dođoh da imaju život i izobilje.” (Ivan 10,10) Taj život je ono što moramo imati, i moramo ga imati u izobilnijoj mjeri. Bog će udahnuti taj život u svaku dušu koja umire sebi i živi Kristu. Ali potrebno je potpuno odricanje od sebe. Ukoliko se to ne dogodi, mi ćemo nositi u sebi zlo i uništiti svoju sreću. Međutim, kada se naše “ja” razapne, Krist živi u nama i sila Duha prati sve naše napore.

Željela bih da budemo ono što bi Bog htio da budemo — potpuno svjetlo u Gospodinu. Mi trebamo dostići uzvišenije mjerilo, ali to nikada nećemo postići sve dok svoje “ja” ne položimo na oltar, sve dok ne dopustimo da nama upravlja Sveti Duh oblikujući nas i preobražavajući u božansku sliku. ...

Svakoga dana moramo se iznova posvećivati Božjoj službi. Moramo doći Bogu u vjeri. ... Moramo se poniziti pred Bogom. Prvo se moramo pozabaviti sobom. Duboko ispitujmo svoje srce. Ispitujmo ga da vidimo što sprečava slobodan pristup Božjemu Duhu. Mi moramo primiti Svetoga Duha. Tek tada ćemo imati snage pobjeđivati s Bogom.

Samo pristupanje istini nije dovoljno. Svakoga dana mi moramo živjeti u istini. Moramo se potpuno okružiti Bogom, Njemu predati sve. Nije dovoljno samo slušati velike i svečane istine Božje riječi. Moramo sebi postaviti pitanje: “Prebiva li Krist vjerom u mojem srcu?” Samo On nam može ukazati na naše potrebe, samo On nam može otkriti dostojanstvo i slavu istine. Na žrtveniku gdje prinosimo samoga sebe — a to je mjesto za susret naše duše s Bogom — mi primamo iz Božje ruke nebesku baklju koja ispituje srce otkrivajući njegovu veliku potrebu da Krist u njemu prebiva. (MS 9, 1899.)

Jaki u Gospodinu

“Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je štit života moga: pred kime da strepim? Nek se vojska protiv mene utabori, srce se moje ne boji; nek i rat plane protiv mene, i tada sam pun pouzdanja.” (Psalam 27,1.3)

Mi prolazimo kroz neprijateljsku zemlju. Neprijatelj vreba sa svih strana da spriječi naše napredovanje. On mrzi Boga i sve koji Ga slijede i nose Njegovo ime. Ali naši su neprijatelji istodobno i Gospodnji neprijatelji; pa iako su jaki i vješti, Kapetan našeg spasenja, koji nas vodi, može ih pobijediti. I kao što Sunce raspršuje oblake, tako će i Sunce pravедnosti ukloniti prepreke koje ometaju naše napredovanje. Mi možemo razvedriti svoju dušu gledajući ono što je nevidljivo, ono što će nas razveseliti i oživiti na našem putu. ...

Ako prionemo uz Njega živom vjerom govoreći zajedno s Jakovom: “Neću te pustiti!” (Postanak 32,26); ako se budemo molili: “Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene” (Psalam 51,11), na nas će se odnositi obećanje: “Nikada te neću ostaviti ni zaboraviti!” ...

Čitali smo izvještaj o nekom plemenitom kraljeviću koji je sliku svojeg oca uvijek nosio blizu srca, koji bi u trenucima kada je prijetila opasnost da ga zaboravi uzimao sliku i govorio: “Ne dopusti mi da učinim bilo što nedostojno takvoga oca!” Bog od nas kao kršćana ima pravo očekivati da Ga nikada, nikada, ni za trenutak ne izgubimo iz vida. Kao Njegova djeca, koja su to postala posvojenjem, kako se moramo truditi sačuvati u sjećanju Njegovu sliku i ništa ne činiti čime bismo umanjili ili osramotili svoje sveto zvanje jer se ubrajamo u članove kraljevske obitelji. Bog nas je načinio kao časne sudove, pripremljene za svako dobro djelo. “Narod koji sam sebi saznao svoju će kazivati hvalu.” (Izaija 43,21) Božji narod je nazvan krunom, draguljem. Sotona bi rado oteo Božje blago, ali ga je Bog tako osigurao da Sotona ne može doprijeti do njega. “U Jahvinoj ćeš ruci biti kruna divna, i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog.” (Izaija 62,3) Mi smo sigurni, savršeno sigurni od neprijateljevih lukavstava sve dok budemo nje govali nepokolebljivo povjerenje u Boga. (*Letter 8, 1873.*)

Anđeli će nas čuvati

“Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim.” (Psalam 91,11)

O, kada bismo samo mogli shvatiti koliko je Nebo blizu Zemlji! I kada djeca, rođena na Zemlji, to ne znaju, anđeli svjetla su s njima, kao njihovi pratioci, jer su nebeski vjesnici poslani da služe onima koji će baštiniti spasenje.

Tihi svjedoci čuvaju svaku živu dušu trudeći se da je zadbiju i privuku Kristu. Anđeli nikada ne prepuštaju onoga koji je izložen kušnji da padne kao plijen neprijatelja koji bi uništio ljudske duše kad bi mu se to dopustilo. Sve dok ima nade, sve dok se ljudi ne usprotive Svetome Duhu na svoju vječnu propast, nebeske sile ih čuvaju. (*MS 32a, 1894.*)

O, kada bi svi mogli vidjeti našeg dragog Spasitelja onakvog kakav je doista, kao Spasitelja! Neka Njegova ruka povuče u stranu zavjesu koja zaklanja Njegovu slavu od naših očiju. On će se tada pokazati na mjestu visoku i uzvišenu. Što ćemo vidjeti? Našega Spasitelja, ali ne u stanju opuštenosti i nerada. On je okružen nebeskim silama, kerubinima i serafinima, deset tisuća puta deset tisuća anđela. Sva ta nebeska bića imaju pred očima nešto što im je važnije od svega ostaloga — nešto za što su posebno zainteresirana — Njegovu Crkvu u ovom pokvarenom svijetu. ... Oni rade za Krista po Njegovom nalogu, da donesu potpuno spasenje svima koji svoj pogled podižu prema Njemu i koji vjeruju u Njega. (*7BC, 967,968*)

Nebeski anđeli su zaduženi da paze na ovce na Kristovom pašnjaku. Kada se Sotona trudi da svojim lukavim zamkama prevari i same izabranike, ovi anđeli pokreću utjecaje koji će izbaviti kušane duše ukoliko poslušaju Gospodnju riječ, ukoliko shvate u kakvoj se opasnosti nalaze i kažu: “O, ne! Ne želim upasti u tu Sotoninu zamku. Imam starijeg Brata na prijestolju Neba koji je pokazao da se nježno brine za mene i zato neću ožalostiti Njegovo srce puno ljubavi.” (*7BC, 922*)

Živeći usred tih sukobljenih sila, mi možemo, uz pomoć vjere i molitve, pozvati u pomoć povorku nebeskih anđela koji će nas sačuvati od svakog pokvarenog utjecaja. (*Letter 258, 1907.*)

Obećanja onima koji slušaju

“Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode — ta moj je sav svijet!” (Izlazak 19,5)

Ovo obećanje nije bilo dano samo Izraelu, već i svima koji su poslušni Božjoj riječi. Oni koji žive usred opasnosti posljednjih dana trebaju shvatiti da će upravo onako kao što ih je u početku njihovog iskustva istina sjedinila sa Spasiteljem, začetnik i završitelj njihove vjere dovršiti svoje djelo koje je počeo u njima. Bog je vjeran, Onaj isti Bog koji nas je pozvao na zajedništvo sa svojim Sinom. Kada muškarci i žene surađuju s Bogom obavljajući djelo koje im je On povjerio, oni idu naprijed iz snage u još veću snagu. Dok pokazuju jednostavnu vjeru, vjerujući iz dana u dan da će ih Bog utvrditi u Kristu, On im govori kao što je nekada govorio starom Izraelu: “Ta ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome; tebe je Jahve, Bog tvoj, izabrao da među svim narodima koji su na zemlji budeš njegov predragi vlastiti narod.” (Ponovljeni zakon 7,6)

Bog je sposoban i voljan voditi sve koji žele biti vođeni. On želi svakome uputiti pouku o čvrstom povjerenju, o nepokolebljivoj vjeri, o neograničenom pokoravanju. On kaže svakom pojedincu: “Ja sam Gospodin Bog tvoj. Hodi sa mnom i ja ću obasjati svjetlošću tvoju stazu.”

Međutim, Bog zahtijeva poslušnost svim svojim zapovijedima. Jedini način da ljudi budu sretni jest da pokažu poslušnost zakonima Božjeg kraljevstva.

Život, sa svojim prednostima i svojim dostignućima, dar je od Boga. Imajmo na umu da sve što imamo dolazi od Njega i da treba potpuno i dragovoljno biti posvećeno Njemu. Pavao izjavljuje: “Štoviše, sve sada gubi u mojoj cijeni svoju vrijednost zbog najveće prednosti: spoznaj Krista Isusa, moga Gospodina. Radi njega sam sve žrtvovao, i sve smatram blatom, da Krista dobijem.” (Filipljanima 3,8) Potrebno je da žrtvuemo svoje misli i volju ako želimo biti jedno s Kristom u Bogu. Sve što jesmo i što imamo mora biti stavljeno pred Kristove noge. (MS 17, 1899.)

Naša jedina sigurnost

“Strah čovjeku postavlja zamku, a tko se uzda u Jahvu, nalazi okriľje.” (Izreke 29,25)

Vi ste sigurni jedino ako se uzdate u Boga. Imamo budnog neprijatelja protiv kojega se borimo. ... Krist je vidio da čovjek ne može svladati moćnog neprijatelja svojom snagom i zato je sam došao iz nebeskih dvorova i umjesto čovjeka izdržao kušnju u kojoj je Adam pao. ... Krist je pobijedio Sotonu omogućujući čovjeku da ga i sam svlada u Kristovo ime. Međutim, pobjeda se može postići samo u Kristovo ime, uz pomoć Njegove milosti. Kada ste opterećeni, pritisnuti kušnjama, kada osjećaji i želje nepreporođenog srca prijete da vas svladaju, iskrena, vatrena, nametljiva molitva u Kristovo ime učinit će da Isus stane uz vas kao vaš pomoćnik; Njegovim imenom vi postizete pobjedu i Sotona biva svladan. ...

Pozivam vas da se neograničeno oslonite na Boga. “Prema tome, pokorite se Bogu! Oduprite se đavlu, pa će pobjeći od vas! Približite se k Bogu, pa će se i on približiti k vama! Grešnici, operite ruke! Vi s razdijeljenom dušom, očistite srca!” (Jakov 4,7.8) Kršćanski je život pun sukoba, samoodricanja i pobjeda. To je stalna bitka i pokret. Svaki čin poslušnosti Kristu i svaka pobjeda postignuta nad samim sobom korak je u približavanju slavi i konačnoj pobjedi. Uzmite Krista za svojeg vodiča i On će vas odvesti u sigurnost. Vaš put može biti neravan i trnovit, uspon strm, može zahtijevati ulaganje napora. Možda ćete morati ići dalje iako ste umorni, iako čeznete za odmorom. Možda ćete se morati boriti iako ste nesigurni na nogama, nadati se iako ste obeshrabreni, ali s Kristom kao svojim Vodičem ne možete se izgubiti na putu koji vodi u vječni život. Ne može se dogoditi da ne sjednete na uzvišenu stolicu pokraj svojeg Vodiča čije su noge prokrčile put pred vama, poravnale stazu vašim nogama. Ukoliko se okrenete oholosti i sebičnom častoljublju, isprva će vam sve izgledati privlačno, ali će kraj svemu biti bol i tuga. Vi možete slijediti sebičnost koja će vam mnogo obećavati, ali će zatrovati i zagorčati vaš život. Slijediti Krista je sigurno. On neće dopustiti da sile tame skinu makar jednu vlas s vaše glave. Oslonite se na svojeg Otkupitelja i bit ćete sigurni. (*Letter 1b, 1873.*)

Svjetlo ili sjena?

“Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu, koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim!” (Izaija 5,20)

Bog je svjetlo i u Njemu nema nikakve tame. Kada ne bi bilo svjetla, ne bi bilo ni sjena. Ali, iako se sjena pojavljuje djelovanjem Sunca, ono je ne stvara. Neka prepreka čini da se pojavljuje sjena. Tako i tama ne proizlazi od Boga, ali je posljedica nekog predmeta koji se postavio između duše i Boga. ... Nepoštovanje svjetla koje je Bog dao dovodi do neizbježnih posljedica. Ono stvara sjenu, tamu koja je još tamnija zbog svjetla koje je bilo poslano. ... Ako se čovjek povlači od svjetla i dokaza, ako se pokori Sotoninim zavodničkim pozivima, sam navlači zavjesu nevjerovanja oko sebe dok na kraju više ne bude mogao razlikovati svjetlo od tame. Kada bi dobio još više svjetla i dokaza, još bi manje razumio ono što je dobio. Što bi bili veći dokazi, veća bi bila njegova ravnodušnost. I sve bi to navelo prevarenu dušu da tamu nazove svjetlom, a svjetlo zabludom. (MS 56, 1898.)

Sotona se neprestano trudi da navede ljude da odbace istinu. Samo je korak od pravog puta do širokog na kojemu Sotona vodi i na kojemu je svjetlo tama, a tama svjetlo. ... Vrlo je opasno otvoriti svoje srce nevjerovanju, jer to udaljava Božjega Duha iz srca, dok sotonska prišaptavanja ulaze u njega. ... Mi moramo spriječiti ulazak sumnje i nevjerovanja u naše srce. (Letter 104, 1894.)

“Što tko sije, to će i žeti.” (Galaćanima 6,7) Bog nikoga ne uništava. Svaki uništen čovjek uništio je sam sebe. Kada čovjek odbacuje ukore svoje savjesti, sije sjeme nevjerovanja, a ono donosi sigurnu žetvu. ...

“Niti su poslušali moj savjet, nego su prezreli svaku moju opomenu. Zato će jesti plod svojeg vladanja i nasititi se vlastitih savjeta. Jer glupe će ubiti njihovo odbijanje, a nemar će upropastiti bezumne. A tko sluša mene, bezbrižan ostaje i spokojno živi bez straha od zla.” (Izreke 1,30-33) (MS 56, 1898.)

Nada za beznadne

“Nek bezbožnik svoj put ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju. Jer misli vaše nisu moje misli, i puti moji nisu vaši puti, riječ je Jahvina.” (Izaija 55,7.8)

Vaša je misao da su vaše pogreške i prijestupi tako teški da Gospodin neće prihvatiti vaše molitve niti će vas blagosloviti i spasiti. ... Što se više budete približavali Isusu, to ćete grešnji izgledati u svojim očima, jer će vaš pogled postati oštiji pa će se vaša nesavršenost vidjeti kao velika i određena suprotnost Njegovoj savršenoj naravi. Ali nemojte se obeshrabriti! To će vam biti samo dokaz da su Sotonine prijevare izgubile svoju snagu; da oživljujući utjecaj Božjega Duha djeluje na vas i da je nestalo vaše ravnodušnosti i nebrige.

Nikakve duboko ukorijenjene ljubavi prema Kristu ne može biti u srcu koje ne vidi i ne shvaća svoju grešnost. Duša koja se preobrazila milošću divit će se Njegovom božanskom karakteru; ali ako ne vidimo svoju moralnu izopačenost, to je dokaz da još nismo sagledali Kristovu ljepotu i savršenstvo. Što manje razloga budemo vidjeli da cijenimo sebe, to ćemo više razloga vidjeti da cijenimo beskrajnu neporočnost i ljepotu našega Spasitelja. Pogled na našu grešnost upućuje nas k Onomu koji nam može dati oprost. ... Bog ne postupa prema nama kako smrtni ljudi postupaju jedni prema drugima. Njegove misli su misli milosti, ljubavi, nježne sućuti. On nam kaže: “Obilno ću vam oprostiti, jer sam kao tamni oblak izbrisao vaše prijestupe!” ...

Podignite svoj pogled, vi koji ste izmučeni, kušani i obeshrabreni, podignite svoj pogled. ... Uvijek je dobro pogledati prema Nebu; kobno je kada gledamo dolje. Ako gledate dolje, zemlja se ljulja i grči ispod vas; ništa nije sigurno. Ali nebo iznad vas je smireno i postojano i božanska pomoć stoji na raspolaganju svakome tko se penje. Ruka Beskrajnoga pruža se preko nebeskih grudobrana da bi čvrstim stiskom obuhvatila vašu. Moćni Pomoćnik je blizu da blagoslovi, podigne i ohrabri i najjadnije i najgrešnije ukoliko pogledaju prema Njemu s vjerom. Ali grešnik mora podići svoj pogled! (*RH, 17. veljače 1885.*)

22. siječnja

Nikada isključen iz Božjih misli

**“Svu svoju brigu bacite na njega, jer se on brine za vas.”
(1. Petrova 5,7)**

Da bi skrenuo naš pogled na Božju dobrotu, Krist nas poziva da pogledamo djela Njegovih ruku. On kaže: “Pogledajte ptice nebeske! Niti siju, niti žanju, niti sabiru u žitnice, i vaš ih otac nebeski hrani. Zar vi niste mnogo vredniji od njih?” (Matej 6,26). ...

Iako su muškarci i žene teško sagriješili, ipak nisu zaboravljeni. Ruka koja održava svjetove, održava i jača i svoje najslabije dijete. Veliki Umjetnik, čija je vještina daleko iznad vještine bilo kojeg ljudskog bića, koji daje ljljanu u polju nježne i prekrasne boje, brine se i o malom vrapcu. Nijedan od njih ne pada na zemlju bez Njegovog znanja. ...

Ako je cvijetu dana ljepota koja nadmašuje Salomonovu slavu, kako bi se mogla izmjeriti vrijednost koju Bog pripisuje svojoj otkupljenoj baštini? Krist nam ukazuje na skrb koju pokazuje prema onome što nestaje za samo jedan dan da bi nam pokazao koliku ljubav Bog mora osjećati prema bićima koja je stvorio na svoju sliku. ... On pred nama otvara knjige svoje providnosti i poziva nas da pročitamo imena koja su u njoj zapisana. U toj knjizi svako ljudsko biće ima svoju stranicu na kojoj su zapisani događaji iz njegovog života. U Božjim mislima ta imena nisu zaboravljena ni jedan jedini trenutak. Doista je prekrasna Božja ljubav, prekrasna je Njegova briga o bićima koja je stvorio. ...

Da bi mogao spasiti duše ljudskih bića koja propadaju, On je dao dar takve vrijednosti da nitko ne može reći kako je mogao priložiti i neki veći dar, dati neki veći prilog ljudskoj obitelji. Njegov dar nije moguće izračunati. I sve je to Bog dao da bi ljudi mogli biti prožeti božanskom ljubavlju i dobrotom. Na taj način je omogućio da i najteži grijeh može biti oprostjen ukoliko prijestupnik zatraži milost, ukoliko preda sebe, tijelo, dušu i duh, da bude preobražen Božjom milošću i pretvoren u Njegovo obličje.

Bog je radi čovjeka izlio cjelokupno blago Neba, i zauzvrat očekuje i traži našu potpunu odanost. (*Letter 79, 1900.*)

Biti sličan Kristu

**“Jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu!”
(Kološanima 3,3)**

Isus želi da budete sretni, ali vi ne možete biti sretni ako idete svojim putem i slijedite pobude svojega srca. ... Naše zamisli i naše posebnosti potpuno su ljudske i mi im ne smijemo ugadati niti im popuštati. Naše “ja” mora se razapinjati, ne s vremena na vrijeme, već svakoga dana, dok se naše tijelo, um i duh moraju pokoriti Božjoj volji. Božja slava, savršenstvo kršćanskog karaktera, treba biti cilj, svrha našeg života. Kristovi sljedbenici trebaju oponašati Krista i svojim raspoloženjem. ... *Sličan Kristu* treba biti naša lozinka; ne sličan svojem ocu i majci, već Isusu Kristu — sakriven u Kristu, odjeven u Kristovu pravednost, prožet Kristovim Duhom. Sve naše posebne karakteristike koje smo dobili naslijeđem, stekli svojom popustljivošću ili pogrešnim odgojem moramo temeljito svladati, moramo im se odlučno usprotiviti. Ljubav prema častima ili ohola samouvjerenost, sve to mora biti stavljeno na oltar. ...

Isus je naš pomoćnik; u Njemu i preko Njega mi moramo pobijediti. ... Kristova milost čeka da je zatražimo. On će nam dati milosti i snage koliko god nam treba samo ako zatražimo od Njega. ... Kristova religija će vezati i ograničiti svaku nesvetu strast, ojačati našu snagu, samosvladavanje i marljivost čak i u pitanjima svakidašnjeg, uobičajenog života navodeći nas da se naučimo ekonomičnosti, taktičnosti i samoodricanju i izdržimo oskudicu bez gundanja. Kristov Duh u srcu otkrivat će se u karakteru, razviti u nama plemenite osobine i snage. “Dosta ti je moja milost!” — kaže Krist (2. Korinćanima 12,9). (*Letter 25, 1882.*)

Bog je toliko učinio da bi nam omogućio da budemo slobodni u Kristu, slobodni od robovanja lošim navikama i zlim sklonostima. Dragi mladi prijatelji, zar nećete nastojati biti slobodni u Kristu? Vi ukazujete na ovog ili onog takozvanog kršćanina govoreći: “U njega nemamo povjerenja! Ako je njegov život primjer kršćanstva, ne želimo imati nikakve veze s njime!” Nemojte gledati na ljude oko sebe. Umjesto toga, pogledajte na jedan jedini savršeni uzor, na čovjeka Isusa Krista! Gledajući Njega, preobrazit ćete se u to isto obličje! (*YI, 21. kolovoza 1902.*)

Približite se Isusu Kristu

“Al’ ću odsad uvijek biti s tobom, jer ti prihvati desnicu moju: vodit ćeš me po naumu svojem da me zatim uzmeš u slavu svoju.” (Psalam 73,23,24)

Prije nego što se prihvatite bilo kojeg ozbiljnog posla, imajte na umu da je Isus vaš savjetnik i da je vaša prednost da sve svoje brige prebacite na Njega. ... Nemojte Isusa nikada potiskivati u pozadinu tako da ne spominjete Njegovo ime, da ne skrećete pozornost svojih prijatelja na Onoga koji je uz vas da vam bude savjetnik. Zar vaši prijatelji ne bi na vas gledali s prijezirom kada bi oni bili uz vas, a vi ih nikada ne biste ni spomenuli? ...

Mnogi se žale da je Isus naizgled daleko od njih. Tko Ga je udaljio od njih? Zar se svojim načinom ponašanja niste odvojili od Njega? On nije odbacio vas, već ste vi odbacili Njega i uzeli sebi druge miljenike. ... Kada se odvojite od Njega, kada pođete za primamljivim glasom zavodnika, kada svoju ljubav poklonite nečemu bezvrijednome, onda se nalazite u opasnosti da izgubite svoj mir, povjerenje i oslonac u Bogu. ... Upravo tada vam Sotona nameće misao da vas je Isus odbacio; ali zar niste vi odbacili Njega? ... Mi se više ne usuđujemo izgovoriti Njegovo ime svojim ustima i Njegova ljubav i uspomena na Njega umire u našem srcu.

Hladni, formalistički vjernik onda kaže: “Pa to bi značilo izjednačiti Krista s drugim ljudskim bićima!” Međutim, Božja riječ nas poziva da usvojimo upravo tu misao. Upravo nedostajanje tih praktičnih, određenih pojmova o Kristu mnoge sprečava da steknu istinsko iskustvo u poznavanju našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. To je i razlog što se mnogi plaše, sumnjaju i plaču. Njihove zamisli o Kristu i planu spasenja nejasne su, turobne i zburnjene. Da su ikada, kao David, imali Gospodina uvijek pred sobom... njihove bi stope uvijek bile na čvrstoj stijeni. Gledajte Isusa kako je raspet radi vas. Gledajte Ga ožalošćenoga zbog vaših grijeha; a kada se molite, pokajte se i iskreno poželite da Ga vidite kao svojeg Otkupitelja koji vam oprašta grijeha, koji je spreman da vas blagoslovi, da čuje vaše riječi priznanja. Ostanite u Njegovoj najvećoj blizini! (YI, 19. srpnja 1894.)

Biblija je svjetiljka nozi mojoj

**“Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.”
(Psalam 119,105)**

“Najdivnija knjigo! Blistava svjetiljko Gospodnja!
Vječna zvijezdo! Jedino svjetlo
Prema kojemu se lađa čovjekova može upravljati
Na moru života, i krenuti sigurno prema blaženoj obali.”

Zar ova Knjiga — ova dragocjena riznica — ne bi trebala biti uzdignuta i cijenjena kao najmiliji prijatelj? To je naša karta na olujnim morima života. To je naš vodič koji nam pokazuje put prema vječnim stanovima i karakter koji moramo imati da bismo mogli stanovati u njima. Nema nijedne druge knjige čije bi prelistavanje moglo tako oplemeniti i ojačati um kao što je proučavanje Biblije. U njoj će um pronaći teme najuzvišenijeg karaktera da na njima iskuša svoje sposobnosti. Nema ničega drugoga što bi tako pokrenulo sve naše snage dovodeći ih u vezu sa zadivljujućim istinama otkrivenja. Napor da se shvate i ocijene te velike misli snaži naše umne snage. Mi možemo kopati duboko u rudniku istine i prikupljati dragocjeno blago da njime obogatimo svoju dušu. Tu možemo naučiti pravi put kroz život. ...

Usko upoznavanje s Pismom oštri našu sposobnost raspoznavanja, ojačava našu dušu protiv Sotoninih napada. Biblija je mač Duha koji nikada neće iznevjeriti u sukobu s neprijateljem. To je jedini pravi vodič u svim stvarima koje se tiču vjere i života. Razlog zašto Sotona ima toliku vlast nad umom i srcem ljudi krije se u činjenici da oni nikada nisu učinili Bibliju svojim savjetnikom, što sve svoje putove nisu ispitali u svjetlu njezinih savjeta. Biblija će nam pokazati kojim putem trebamo krenuti da bismo postali baštinici slave. (*RH, 4. siječnja 1881.*)

Kada se srce otvori za Božju riječ, svjetlo s Božjeg prijestolja obasjat će dušu. Božja riječ, njegovana u srcu, darovat će čitatelju riznicu znanja koje nema cijene. Njezina oplemenjujuća načela ostavit će na karakteru svoj pečat poštenja i istinoljubivosti, umjerenosti i čestitosti. (*YI, 31. prosinca 1907.*)

Istina u srcu

“Put istine ja sam odabrao, pred oči sam stavio odluke tvoje.” (Psalam 119,30)

Božja istina traži muškarce i žene koje će stajati na platformi istine bez kolebanja, koji će visoko uzdizati zastavu istine kako bi svi vidjeli na čijoj strani stoje. Njihovo opredjeljenje mora biti jasno određeno. Njihova srca trebaju biti neporočna i sveta, oslobođena pretvaranja i prijevare.

Istina mora pronaći svoje stalno boravište u vašem srcu. I tada će, pod utjecajem Svetoga Duha, širiti svoj utjecaj na sve što govorite ili činite. Trebate li se truditi da istinu držite daleko od pogleda ljudi? Ne, ne, ni za trenutak! Moramo je poštovati kao svetinju. Njezina načela trebaju biti uzimana u obzir u svim vašim poslovnim pothvatima. Ona vam trebaju biti savjetnik u svim vašim teškoćama, vodič na svim područjima života, uvijek prisutna pomoć u vrijeme potrebe. U javnosti, u tajnosti, kada vas nijedno ljudsko oko ne može vidjeti, kada vas nijedno uho osim Božjega ne može čuti, istina treba usmjeravati vaše misli i pticati vas na riječi i na djela. (*Letter 5b, 1891.*)

Vi trebate pokazati svijetu da istina koju ispovijedate posvećuje i oplemenjuje karakter, da navodi na marljivost i skromnost, da vas čuva od lakomosti, pretjerivanja i svake vrste nepoštenja. U svojim riječima pokazujte strpljivost i podnošenje pa ćete svakoga dana držati propovijed o sili istine i obavljati uspješnu službu u Božjem djelu. Neka nitko ne kaže da vas istina koju ispovijedate nije učinila drugačijima od svjetovnih ljudi. ... Nemojte pružati ni najmanju priliku bilo kome da loše govori o vašoj vjeri samo zato što vi sami niste posvećeni istinom. (*Letter 30, 1878.*)

Kada naš karakter oblikuje istina kakva je u Isusu, vidjet će se da je to doista istina. Kada je istinski vjernici budu razmatrali, ona će rasti i postajati sve sjajnija blistajući u svojoj iskonskoj ljepoti. Kada je budu promatrali, vrijednost će joj rasti sjajeći u svojoj prirodnoj privlačnosti, oživljavajući i jačajući um, potiskujući našu sebičnu grubost karaktera. Ona će uzdizati naše težnje osposobljavajući nas da dostignemo savršena mjerila svetosti. (*MS 130, 1897.*)

Uživanje u istini

“Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi, usmjeri srce moje da se boji imena tvojega!” (Psalam 86,11)

Recite iz cijelog srca: “Hodit ću u istini Tvojoj!” Svaka odluka izražena u strahu Božjemu daje snagu namjerama i vjeri. Ona nas potiče i čini poniznima, ona nas jača i utvrđuje. “Hodit ću u istini Tvojoj!” Istina zaslužuje naše povjerenje, tim više što je svijet ispunjen bajkama. Upravo činjenica da su u opticaju zablude i falsifikati služi kao najveći dokaz da negdje mora postojati i istina, prava istina. ...

Nije dovoljno da samo slušamo istinu. Bog od nas zahtijeva poslušnost. “Blago onima koji slušaju riječ Božju i drže je!” (Luka 11,28) “Kad to znate, blago vama ako to i činite.” (Ivan 13,17)

Mi možemo hoditi uživajući u istini. Ona nam ne smije biti ropski jaram, već utjeha, ugodna vijest o velikoj radosti koja oživljava naše srce, čineći da u svojim srcima pjevamo i pripijevamo Gospodinu. U utjesi Pisma mi imamo nadu. Kršćanska nada nije potištena, bez utjehe. O, ne, ne! Ona nas ne zatvara u tamnicu sumnji i strahovanja. Istina oslobađa one koji je vole i koji su posvećeni njome. Oni hode u slavnoj slobodi Božjih sinova. (*Letter 8, 1873.*)

Mi koji tvrdimo da vjerujemo u istinu trebamo pokazivati njezine rodove svojim riječima i karakterom. Mi moramo uznapredovati u spoznaji Isusa Krista, u prihvaćanju Njegove ljubavi prema Bogu i našim bližnjima da bi nebesko sunčevo svjetlo zasvijetlilo u našem svakidašnjem životu. Istina mora prodrijeti u najdublje odaje naše duše, očistiti sve što nije u skladu s Kristovim Duhom, a prazninu popuniti osobinama Njegovog karaktera koji je neporočan, svet i neokaljan tako da sve pobude srca budu kao cvijeće, natopljene mirisom, ugodnim mirisom, mirisom života na život. (*MS 109, 1897.*)

Upravo istina sakrivena u duši čini čovjeka Božjim. (*MS 1a, 1890.*)

28. siječnja

Istina kao dragocjeno blago

“Pribavi istinu i ne prodaji je, steci mudrost, pouku i razbor.” (Izreke 23,23)

Istina je dragocjena; ona izaziva važne promjene u životu i karakteru šireći snažan utjecaj na čovjekove riječi, ponašanje, misli i iskustvo. (*Letter 14, 1885.*)

Religija Isusa Krista nikada ne ponižava primatelja. Kada zatekne muškarce i žene kao tjelesne, obične, grube, neljubazne u riječima, oštre u govoru, sebične i samožive, istina primljena u srce započinje svoj proces pročišćavanja i oplemenjivanja. U riječima, u odijevanju, u svim navikama zapaža se promjena, pojavljuje se ono što je ugodno Bogu. I tada cijeli svijet može vidjeti utjecaj istine u procesu preobrazbe.

Istina oplemenjuje ukus i posvećuje prosuđivanje. Ona uzdiže i osposobljava, ona tiho i uporno kao kvasac obavlja svoje djelo, sve dok pod utjecajem Svetoga Duha cijelo biće ne bude očišćeno i oblikovano kao sud za čast da onoga koji je primio istinu učini sposobnim za društvo neporočnih i bezgrešnih anđela. ...

Spasenje koje je za ljudski rod kupljeno uz tako beskrajnu cijenu svaki vjernik treba čuvati u najdragocijenijem sudu. Ono što ima takvu vrijednost uvijek treba visoko poštovati, a nipošto obezvređivati ili spuštati na svakidašnju razinu grubosti i neotesanosti onih koji nisu primili istinu. (*MS 3, 1891.*)

Istina kakva je u Isusu nije hladna, beživotna ni formalna. ... Istina je puna topline, dokaza Isusove prisutnosti. ...

Mi imamo poruku koju moramo objaviti svijetu. Ona obuhvaća i križ. Istina je neugodna jer zahtijeva samoodricanje i žrtvovanje samoga sebe. Kako je, onda, bitno da oni koji nose istinu, kada je vjerno objavljuju, svakom svojom riječju i djelom pokazuju da ih pokreće Kristova ljubav. Istina je. ... uvijek divna i oni koji žive po istini kakva je u Isusu trebaju se truditi da je tako prikažu da njezina ljepota dođe do izražaja. (*MS 62, 1886.*)

Čuvajte istinu više od svega; nemojte je prodavati ni po koju cijenu. (*Letter 8, 1873.*)

Biblija je bez premca

“Riječi su Jahvine riječi iskrene, srebro prokušano, od zemlje odvojeno, sedam puta očišćeno.” (Psalam 12,6)

Biblija ne zaostaje ni za jednom drugom knjigom; ona je bez premca. Poznavanje i prihvaćanje njezinog nauka donosi umu snagu i zdravlje. Da bi mogao shvatiti njezin nauk, učenik mora steći poznavanje Božje sveukupne volje. Božja riječ uči muškarce i žene kako da postanu sinovi i kćeri Najvišega. Nijedna druga knjiga, nikakvo drugo štivo, ne može se izjednačiti s ovim; načela koja ona zastupa, kao sila i narav njezinog Autora, doista su svemoćna. Ona je u stanju pružiti najviše obrazovanje koje smrtni um može steći. (*Letter 64, 1909.*)

Nije za nas sigurno da se odvratimo od Svetog pisma i da samo površno prelistavamo njegove svete stranice. ... Zapregnite svoj um da obavi visoku zadaću koja mu je postavljena i proučavajte s odlučnim zanimanjem da biste mogli razumjeti božansku istinu. Oni koji to čine, bit će iznenađeni kada ustanove do kakvih se visina njihov um vinuo. (*YI, 29. lipnja 1893.*)

Vidokrug svih onih koji proučavaju Božju riječ proširit će se. Više nego kod bilo kojeg drugog proučavanja, ovo proučavanje povećava sposobnost razumijevanja i svakoj čovjekovoj osobini ulijeva novu snagu. Ono povezuje um sa širokim, oplemenjujućim načelima istine. Ono dovodi cijelo Nebo u usku vezu s ljudskim umom udjeljujući mudrost, znanje i razumijevanje.

Baveći se običnim štivom, hraneći se spisima nenadahnutih ljudi, um kržlja i gubi svoju snagu. ... Razumijevanje se i nesvjesno prilagođava onomu što mu je već poznato; razmatrajući ono što je prolazno, razum slabi, njegove snage se smanjuju, i nakon nekog vremena postaje nesposoban da se razvija. ...

Cjelokupno znanje stečeno u ovom životu koji nam je poklonjen kao vrijeme pripreme, koje nam može pomoći da oblikujemo karakter koji će nas osposobiti za društvo svetih, istinski je obrazovanje. Ono će donijeti blagoslov nama i drugima u ovom životu i osigurati će nam buduću, vječni život s njegovim neprolaznim bogatstvom. (*MS 67, 1898.*)

Siguran lijek za dušu

“On ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje.” (Psalam 103,3)

Krist nam je dao svoju Riječ da bi muškarci i žene mogli biti obilno opskrbljeni lijekom protiv svih duhovnih bolesti. Riječ je probni kamen ljudskog karaktera. Ona ukazuje na bolest i propisuje lijek. U Riječi se nalazi recept za svaku ljudsku slabost. Jednostavne Božje zapovijedi imat će iscjeljujući utjecaj na um i cijelo tijelo. Ukoliko se uzimaju vjerom i vjerno primjenjuju, njezini su lijekovi nepogrešivi. (MS 23, 1899.)

I pred najskromnijim se otvaraju obećanja Božje riječi. Bog objavljuje: “Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je.” (Jakov 1,5) Nitko se neće vratiti prazan. Čovjek koji živi od svake riječi Božje, razvit će svoje umne i moralne sposobnosti. Imat će jasnije razumijevanje od onoga koje je imao prije nego što je svoje srce otvorio ulasku Riječi života. Povezane vjerom sa živim Izvorom mudrosti i znanja, umne sposobnosti će se razvijati i rasti. Dok su snage uma bile pod vlašću Sotone, cijeli čovjek je bio izopačen. Ali kada su sile istine prodrle u srce, pod njihovim se utjecajem našlo cijelo biće. (MS 23, 1899.)

Bog je progovorio svojim glasom preko svoje svete riječi. Njezine blagoslovljene stranice su pune pouka i života, usklađene s istinom. One su savršeno pravilo ponašanja. U njoj su dane pouke, objavljena načela koja se odnose na sve okolnosti u životu, iako neki posebni slučaj nije spomenut. Nije ostalo neotkriveno ništa od onoga što je bitno u cijelom sustavu vjere i pravilnog načina ponašanja. Svaka dužnost koju Bog zahtijeva od nas objašnjena je. ... Nitko neće morati skrenuti s pravog puta ako krotko i pošteno uzme Bibliju kao svoj vodič i učini je svojim savjetnikom. (Letter 34, 1891.)

Budite sigurni u ovo: ukoliko budete proučavali Božju riječ s iskrenom željom da dobijete pomoć, Gospodin će ispuniti svjetlom vašu dušu. Bog će odobriti vaše djelo i vaš će utjecaj biti miris života na život. (AUCR, 1. listopada 1903.)

Ispunite svoj um istinom

“Ne uviđam li, ti me sad pouči, i ako sam kad nepravdu činio, ubuduće ja činiti neću!” (Job 34,32)

Uzmi svoju Bibliju i pojavi se pred svojim nebeskim Ocem govoreći: “Prosvijetli me, nauči me što je istina.” Gospodin će prihvatiti tvoju molitvu i Sveti Duh će utisnuti istinu u tvoju dušu. Istražujući Pismo za sebe, utvrdit ćeš se u vjeri. Od najvećeg je značenja da neprestano istražuješ Pisma ispunjavajući svoj um Božjom riječju, jer ćeš, možda, biti odvojen od društva kršćana i stavljen na mjesto na kojemu nećeš uživati prednost da se sastaješ s Božjom djecom. Tebi je potrebno da blaga Božje riječi staviš u svoje srce da, kada se pojavi protivljenje, sve možeš ispitati u svjetlu Pisma. ...

Mi živimo u posljednjem vremenu, kada ljudi prihvaćaju zablude najteže vrste i vjeruju u njih, dok istinu odbacuju. Mnogi su odlutali u tamu i nevjerovanje tražeći pogreške u Bibliji, unoseći praznovjerne izmišljotine, nebiblijske teorije, spekulacije prazne filozofije; ali svačija je dužnost da teži za temeljitim poznavanjem Biblije. (ST, 6. veljače 1893.)

Istina je djelotvorna jedino kada se primijeni u svakidašnjem praktičnom životu. Ukoliko Božja riječ osuđuje neku naviku kojoj se ti odaješ, neki osjećaj koji gajiš, neki duh koji pokazuješ, nemoj se odvrćati od Božje riječi, već od svojih zlih navika i dopusti Isusu da očisti i posveti tvoje srce. Priznaj svoje mane i odbaci ih. (ST, 30. siječnja 1893.)

Nemoj samo prihvatiti istinu umom, a ne ispunjavati Kristove riječi. Istinu trebaš primijeniti na samoga sebe; ona mora muškarce i žene koji je prihvaćaju dovesti do Stijene, da padnu na Stijenu i razbiju se. I tada će Isus moći oblikovati njihov karakter po uzoru na svoj božanski. Ukoliko želimo slušati Njegov glas, u našem srcu mora zavladati tišina. Buka koju stvara naše sebično “ja”, njegove želje, njegovi užici, sve to mora biti odbačeno i mi moramo staviti na sebe odjeću poniznosti, moramo zauzeti svoje mjesto kao ponizni učenici u Kristovoj školi. (RH, 31. listopada 1893.)

Neka nas Isus vodi

“Ja sam put, istina i život — reče mu Isus. — Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6)

O, kada bismo mi, koji smo gosti i došljaci u ovoj stranoj zemlji ... mogli shvatiti Krista, put, istinu i život! On kaže: “Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” Put koji je On obilježio tako je jednostavan i određen da ga ni najveći grešnik, natovaren krivnjom, ne mora promašiti. Nijedan uzdrhtali tražilac ne mora doživjeti neuspjeh u nalaženju pravog puta i u hodanju pod zrakama neporočnog i svetog svjetla jer nas tom stazom vodi Isus.

Put je tako uzan, tako svet da se na njemu ne može podnositi grijeh, ali je pristup putu omogućen svima i zato nijedna očajna, sumnjama mučena, uzdrhtala duša ne mora reći: “Bogu uopće nije stalo do mene!” Svaka duša je dragocjena u Njegovim očima. ... Kada se Sotona pobjedonosno izdavao za kneza ovoga svijeta, kada je cijeli svijet proglašavao svojim carstvom, kada smo svi mi bili pokvareni i uprljani grijehom, Bog je poslao svojeg vjesnika s Neba, svojega jedinorođenog Sina, da objavi svim stanovnicima svijeta: “Ja sam osigurao otkupninu. Prokrčio sam put spasenja svima onima koji propadaju. Pripremio sam povelju o slobodi za svakoga od vas, povelju koju je potpisao Gospodin Neba i Zemlje. ...”

Niste Ga vi odbili prihvatiti zbog neke pogreške u pravu koje vam je pribavljeno. Niste se odbili radovati u ljubavi koja oprašta zbog toga što milost, milosrđe i ljubav Oca i Sina nije bila dovoljno velika niti zbog toga što vam nije u dovoljnoj mjeri bila stavljena na raspolaganje. ... Ukoliko budete izgubljeni, to će biti samo zato što niste htjeli doći Kristu da biste imali život.

Bog čeka da izlije blagoslov oprosta grijeha, pomilovanja zbog bezakonja, dar pravednosti na sve koji povjeruju u Njegovu ljubav i prihvate Njegovo spasenje. Krist je spreman reći pokajanom grešniku: “Skidam s tebe tvoju krivicu.” (Zaharija 3,4-7) Krist je karika u lancu koji povezuje Boga i čovjeka. Krv Isusa Krista je rječita molitva koja progovara u korist grešnika. (MS 32a, 1894.)

Čovjek je dragocjeniji od zlata

“Učinit ću da čovjek više vrijedi nego zlato čisto, više nego zlato ofirsko.” (Izaija 13,12 — DK)

Malo ljudi cijeni vrijednost čovjeka i slavu koja bi se vratila Bogu kada bi on njegovao i čuvao neporočnost, poštenje i plemenitost karaktera. ... Kratko vrijeme koje je ovdje čovjeku dodijeljeno izuzetno je dragocjeno. Sada, dok vrijeme milosti još traje, Bog želi ujediniti svoju snagu sa slabošću smrtnog čovjeka. ... Oni koji istinski ljube Boga željet će tako usavršiti sposobnosti koje su dobili od Boga da budu na blagoslov bližnjima. I vrlo skoro vrata Neba širom će se otvoriti da ih propuste, a s usana Kralja do njihovih će ušiju doprijeti blagoslov slave kao najljepša glazba: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!” (Matej 25,34)

I tako će otkupljeni biti dobrodošlicom dočekani u stanicama koje je Isus pripremio za njih. Tamo im društvo neće praviti zločinci sa Zemlje — lažovi, idolopoklonici ili nevjernici, već će se družiti s onima koji su pobijedili Sotonu i njegove zamke, koji su uz božansku pomoć oblikovali savršen karakter. Svaka grešna sklonost, svaka nesavršenost koja ih je mučila ovdje, uklonjena je Kristovom krvlju; savršenstvo i sjaj Njegove slave koja daleko nadmašuje sjaj Sunca u njegovoj podnevnoj snazi njima je darovana. A moralna ljepota, savršenstvo Njegovog karaktera, prosijava kroz njih i po vrijednosti daleko nadmašuje ovaj vanjski sjaj. Oni su bez mane oko velikog bijelog prijestolja sudjelujući u dostojanstvu i prednostima anđela.

“Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9) Imajući u vidu slavnu baštinu koju bi mogao dobiti, “što čovjek može dati u zamjenu za svoju dušu”? On može biti siromašan a da ipak ima u sebi bogatstvo i dostojanstvo koje mu svijet nikada ne može dati. Duša, otkupljena i očišćena od grijeha, koja je sve svoje sposobnosti posvetila službi Bogu, ima neusporedivu vrijednost. (ST, 3. travnja 1884.)

3. veljače

Ja ne pripadam sebi

“Kupljeni ste! Ne budite robovi ljudima!” (1. Korinćanima 7,23)

Kako je prirodno što smatramo sebe svojim vlastitim gospodarima! Ali, nadahnuta Riječ izjavljuje: “Niste svoji!” “Kupljeni ste!” (1. Korinćanima 6,19.20). ... U svojem odnosu prema drugim ljudskim bićima, mi smo vlasnici svojih mentalnih i fizičkih sposobnosti. U svojem odnosu prema Bogu, mi smo ih samo pozajmili od Njega jer smo upravitelji Njegove milosti. ... Vrijeme se mora koristiti promišljeno, ozbiljno, po uputama Svetoga Duha. Mi moramo shvatiti što je pravo, a što pogrešno u odnosu na imanje koje nam je povjereno, ali i na naše umne i tjelesne sposobnosti. Bog je stvarni gospodar svakog dara koji je dao na uporabu ljudskim bićima. ... On će blagosloviti pravilnu uporabu svakog dara koji je iskorišten Njemu na slavu. Talent govora, pamćenja, imanja, sve se to mora prikupljati da bi se Bog proslavio, da bi se unaprijedilo Njegovo kraljevstvo. Bog nam je povjerio odgovornost nad svojim dobrima u vrijeme svoje odsutnosti. Svaki upravitelj ima svoju posebnu zadaću koju treba obaviti da bi se unaprijedilo Božje kraljevstvo. Nitko nije od toga izuzet. (*Letter 44, 1900.*)

Mladi moraju naučiti poštovati sebe jer su kupljeni. (*Letter 117, 1898.*)

Krist je svoju božansku narav zaodjenuo ljudskom i platio otkupninu za čovjeka; On želi da čovjek vrijednost života koji mu je na taj način osiguran procjenjuje po beskrajnoj cijeni koja je za njega plaćena. (*MS 23, 1899.*)

Kao istinski obraćena i preobražena duša imate prednost slušati živu Božju riječ i kao slobodno, novorođeno biće obaviti najvišu službu da biste se pokazali dostojni svetog povjerenja koje vam je Bog ukazao kada je poslao svoga jedinorođenog Sina da umre za vas. Ukoliko vjerujete u Krista kao svojeg Spasitelja, primit ćete svaku milost i bit ćete duhovno osposobljeni da usavršite svoj kršćanski karakter. Pokažite da cijenate žrtvu koja je prinesena zbog vas, smatrajte je odviše velikom da biste sebi mogli dopustiti da iznevjerite ispovijedanje svoje vjere time što ćete biti oblikovani i oformljeni po pravilima ovoga svijeta. (*MS 167, 1897.*)

Otkupljeni Kristovom krvlju

“Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — od svoga bezvrijednog, od otaca baštinenog načina života, nego skupocjenom krvi Krista kao nevina i bez mane Janjeta.” (1. Petrova 1,18.19)

Morate shvatiti da vi ne raspolazete sami sobom da biste ugađali svojim prohtjevima. Vi ste Gospodnje vlasništvo. Krist vas je otkupio svojom krvlju. Vaše tijelo treba biti posvećeno Gospodinu kao sud na čast. Ono je Kristovo otkupljeno vlasništvo. I zato čuvajte svaku sposobnost, svaki ud kao oruđe pravednosti. Sotona želi zavladatai vašim umnim sposobnostima, vašom voljom, ali sve to pripada Isusu. Imajte uvijek na umu: “Ja ne pripadam sebi. Moram savjesno i na posvećen način čuvati svaki dio Kristovog kupljenog vlasništva!” ...

Sotona vas može pokušati vezati uz svoja kola kao neku bespomoćnu dušu. Ali vičite u znak pobjede kojom vas je Krist učinio slobodnim bićem. Nemojte sramotiti Boga nijednim izrazom nedjelotvornosti i nesposobnosti da pobijedite potpuno, savršeno i slavno u Kristu Isusu koji je umro da vas otkupi i učini slobodnim čovjekom. Pobijedite, da, pobijedite! Stavite svoju volju u svakom trenutku na stranu Božje volje. Razmišljajte s mnogo nade i hrabrosti. U vjeri uskliknite protiv Sotone i, gledajući na Isusa koji je začetnik i izvršitelj vaše vjere, recite: “Isuse, moj Otkupitelju, ja sam slab. Ništa ne mogu postići bez Tvoje pomoći. Zato vezujem svoju bespomoćnu dušu uz Tebe.” Onda se pozabavite mišlju da se nalazite u Kristovoj prisutnosti, da hodite s Bogom, da je vaš život sakriven s Kristom u Bogu. ... I onda nećete slaviti Sotonu zamišljajući da ste slabi i bespomoćni. Uzdignut ćete se u neporočno i sveto ozračje. Primit ćete Svetoga Duha kao Utješitelja, kao Onoga koji vas posvećuje. ... Imat ćete smiren, spokojan duh u Bogu. Reći ćete: “Isus živi i budući da On živi, i ja ću živjeti. On je pobijedio Sotonu radi mene i davao me ne može svladati. Neću osramotiti svojega Gospodina i Vođu, već ću pobijediti u Njegovo sveto ime i bit ću i više nego pobjednik. (Letter 31, 1893.)

Bog želi svoje vlasništvo

“Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele: ‘Ne baj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!’” (Izaija 43,1)

Krist je za svakog muškarca i svaku ženu platio otkupninu. “Vi niste svoji jer ste kupljeni” dragocjenom krvlju Božjega Sina. (*MS 42, 1890.*)

Bez obzira na to predajemo li mi sebe Bogu ili ne, pripadamo Njemu. Vi niste svoji jer ste kupljeni. Mi smo Gospodnji po stvaranju i Njegovi smo po otkupljenju. Zato nemamo nikakvog prava misliti da možemo činiti što nam je volja. Sve čime se bavimo pripada Gospodinu. Mi nemamo nikakvog prava na sebe ni u čemu, pa čak ni na postojanje. Sav naš novac, sve naše vrijeme i sposobnosti, sve to pripada Bogu i sve nam je pozajmljeno da možemo dovršiti djelo koje nam je On povjerio. On nam je dao zadaću: “Trgujte time dok se ja vratim!” (Luka 19,13) (*Letter 97, 1898.*)

Nemojte uzeti sebi pravo da služite sebi i da budete ravnodušni prema zahtjevima koje Bog ima od vas. Vi ste Njegovo vlasništvo. ... Isus vas je otkupio po beskrajnoj cijeni. Vaše misli moraju biti neporočne; one pripadaju Gospodinu. Dajte ih Njemu. Mi ne možemo steći nikakve zasluge pred Bogom. Ne možemo Mu dati ništa što Njemu već ne pripada. Hoćemo li uskratiti Bogu ono što je Njegovo? Nemojte potkradati Boga i davati svijetu vrijeme, sposobnosti i snagu koja pripada Njemu! On traži vašu ljubav; dajte Mu je! Ona pripada Njemu. On traži vaše vrijeme; dajte Mu trenutak po trenutak. Ono je Njegovo. On traži vaše umne sposobnosti; dajte Mu ih! One pripadaju Njemu. ...

Gospodin želi svoje vlasništvo. Kada smo dali Bogu dušu, tijelo i duh; kada smo svoje prohtjeve držali pod kontrolom prosvjetljene savjesti, kada smo se borili protiv svake strasti pokazujući da svaki ud smatramo Božjim vlasništvom koji treba služiti Njemu; kada su sve naše sklonosti u skladu s Gospodnjim umom, usmjeravajući se prema onome “što je gore, gdje Krist sjedi s desne strane Oca” — onda smo dali Gospodinu ono što Mu pripada. O, Bože, “jer iz tvojih ruku primivši, dali smo tebi!” (1. Ljetopisa 29,14) (*Letter 23, 1873.*)

Pazite na Božje vlasništvo

“Koji je sam sebe predao za naše grijehе da nas izbavi od sadašnjega pokvarenog svijeta, u skladu s voljom Boga, Oca našega!” (Galaćanima 1,4)

Stajali ste Ga mnogo. “Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom.” (1. Korinćanima 6,20) Ono što biste mogli smatrati svojim, zapravo je Božje. Brinite se o Njegovom vlasništvu. On vas je otkupio uz beskrajnu cijenu. Vaš um je Njegov. Kakvo pravo bi imala bilo koja osoba da zlorabi svoje tijelo koje ne pripada njoj samoj, već Gospodinu Isusu Kristu? Kakvo bi zadovoljstvo itko smio imati u postupnom umanjivanju snaga tijela i uma sebičnim popuštanjem sebi u bilo kojem obliku?

Bog je svakom ljudskom biću dao um. On želi da bude uporabljen Njemu na slavu. Zahvaljujući njemu, čovjek je osposobljen da surađuje s Bogom u naporima da se spase smrtnici koji propadaju. Nitko od nas nema suvišnih snaga uma ili sposobnosti odlučivanja. Zato trebamo usavršavati i vježbati svaku sposobnost uma i tijela — ljudskog mehanizma koji je Krist otkupio — da bismo ga mogli najkorisnije uporabiti. Mi moramo učiniti sve što je u našoj moći da ojačamo te sposobnosti jer je Bogu ugodno da postanemo Njegovi uspješniji i korisniji suradnici. ...

U Izlasku čitamo da je Gospodin, u vrijeme kada je naredio Izraelcima da sagrađe Svetište u pustinji, nekim ljudima dao posebne sposobnosti, talente i vještine oblikovanja i da ih je onda pozvao na rad. On će i s nama postupati na sličan način ... iako ćemo, možda, morati početi svoje djelo u vrlo ograničenom opsegu, On će nas blagosloviti i umnožiti naše sposobnosti kao nagradu za našu vjernost. (*MS 8, 1904.*)

Krist je umro za vas, a vi trebate živjeti za Boga. Neka se vaše sposobnosti razmišljanja oplemene, pročiste, posvete, i stave Bogu na raspolaganje. Gospodin zahtijeva posvećenje cijelog bića. Um, kao i cijelo tijelo, treba se uzdići i oplemeniti. Bog ima pravo na naš um, dušu i tijelo. (*MS 167, 1897.*)

Nije u moći onih koji su uzeli na sebe Isusovo ime da Mu daju više od onoga što je Njegovo. On je otkupio cijelog čovjeka uz beskrajnu cijenu i mi smo Njegovo vlasništvo i sada i u vječnosti. (*Letter 51b, 1894.*)

Uzmi Boga za svojeg savjetnika

“On koji osobno u svom tijelu naše grijehe uznesu na križ da mi, umrijevši svojim grijesima, živimo pravednosti; on čijim ste modricama izliječeni.” (1. Petrova 2,24)

Krist je naše grijehe ponio u svojem tijelu na drvo. ... Koliki je onda morao biti grijeh kada nijedno smrtno biće nije moglo postići pomirenje? Koliko je moralo biti njegovo prokletstvo kada ga je samo Bog mogao ukloniti? Kristov križ svjedoči svakom čovjeku da je plaća grijeha smrt. ... O, svakako mora postojati neka snažna zavodnička sila koja zarobljava moralne snage usmjeravajući ih suprotno utjecajima Božjega Duha, zar ne? Ja vas preklinjem, kao Kristov izaslanik ... da budete marljivi u traženju Božje milosti. Ona vam je potrebna svakoga dana da ne biste činili pogreške u svojem životu. ...

Možda smatrate da ste sposobni sami upravljati sobom, sami stvarati planove i ostvarivati ih po svojem prosuđivanju. To je nesigurno za vas ili za bilo koga drugoga. Govorim o onome što znam. Uzmite Boga za svojeg savjetnika. Tražite od Njega da vas usmjerava. I nećete Ga tražiti uzalud. ... Preklinjem vas, ne dopustite da ovi dragocjeni trenuci vremena milosti prolaze bez vašeg duhovnog napredovanja. Ni u kojem slučaju nemojte dopustiti svojim moralnim snagama da zakržljaju. ... Nebo je sa svim svojim privlačnostima pred vama, vječna slava koju možete zadobiti ili izgubiti. Što ćete učiniti? Svojim životom i karakterom posvjedočit ćete o izboru koji ste učinili. Vrlo sam zabrinuta jer vidim da su mnogi ravnodušni kada se radi o pitanjima od neprocjenjivog značenja. Oni su uvijek zaposleni poslovima manje važnosti, a onaj jedan uzvišeni posao izbacili su iz svojih misli. Oni se nemaju vremena moliti, nemaju vremena bdjeti, nemaju vremena istraživati Pisma. Oni su prezaposleni da bi mogli obaviti potrebne pripreme za budući život. Oni nemaju vremena da se posvete usavršavanju svojega kršćanskog karaktera niti ustrajnom naporu da osiguraju sebi pravo na Nebo.

Ako imate vječni život, onda morate biti ozbiljni i raditi u tom smjeru. ... Proslavite Boga time što ćete izabrati Njegov put, Njegovu volju. On će biti vaš mudri savjetnik i vaš vjerni, nepokolebljivi prijatelj. (*Leter 23, 1873.*)

Uže spušteno s Neba

“Ponizi sam sebe postaviši poslušan do smrti, i to do smrti na križu.” (Filipljanima 2,8)

Izmjerite uže, ako možete, koje je spušteno s Neba da bi podiglo čovjeka. Jedina procjena koju vam možemo dati o dužini toga užeta upućuje nas na Golgotu. (*Letter 23, 1873.*)

Grešni čovjek ne može imati dom u Božjem rajju bez Janjeta koje je zaklano od postanka svijeta. Zar onda nećemo uzdižati Kristov križ? ...

Anđeosko savršenstvo doživjelo je neuspjeh na Nebu. Ljudsko savršenstvo doživjelo je neuspjeh u Edenu, blagoslovljenom rajju. Svi koji žele imati sigurnost na Zemlji ili na Nebu moraju gledati na Janje Božje. Plan spasenja, koji je objavio Božju pravednost i ljubav, pružio je vječno jamstvo protiv izdaje u bezgrešnim svjetovima, ali i među onima koji će biti otkupljeni krvlju Janjeta. Naša jedina nada je savršeno oslanjanje na krv Onoga koji može savršeno spasiti one koji dolaze k Bogu preko Njega. Kristova smrt na golgotskom križu naša je jedina nada u ovom svijetu i bit će tema o kojoj ćemo raspravljati u svijetu koji će doći. O, mi stvarno ne cijenimo dovoljno vrijednost pomirenja! Da to činimo, više bismo razgovarali o njemu. Božji dar u obliku Njegovog ljubljenog Sina bio je izraz Njegove neshvatljive ljubavi. Bilo je to najviše što je Bog mogao učiniti da sačuva čast svojeg Zakona i da ipak spasi prekršitelja. (*5BC 1132*)

Isus je stavio svoj križ u ravninu sa svjetlom koje dolazi s Neba, jer se samo tu mogao sresti s čovjekovim pogledom. Križ se nalazi u istoj ravnini sa sjajem koji dolazi s Božjeg lica, tako da gledajući križ ljudi mogu vidjeti i upoznati Boga i Isusa Krista kojega je poslao. Gledajući Boga, mi gledamo Onoga koji je predao svoju dušu na smrt. Gledajući križ, podižemo svoj pogled prema Bogu i prepoznavamo Njegovu mržnju prema grijehu, ali i Njegovu ljubav prema grešniku, ljubav koja je jača od smrti. Krst daje svijetu neoboriv dokaz da je Bog istina, svjetlo i ljubav. (*5BC 1133*)

Središte nade

“A ja sam daleko od toga da se ičim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kome je meni razapet svijet i ja svijetu!” (Galaćanima 6,14)

Kad biste uklonili križ od kršćanina, to bi bilo kao da ste uklonili Sunce koje rasvjetljava dan ili Mjesec i zvijezde s nebeskog svoda po noći. Kristov križ približava nas Bogu, pomiruje čovjeka s Bogom i Boga s čovjekom. Otac gleda na križ, na patnje kojima je predao svojega Sina da bi izbavio ljudski rod iz beznadnog jada i da bi ga privukao sebi. On gleda na križ sa samilosnim sažaljenjem očinske ljubavi. Ljudi su križ skoro potpuno izgubili iz vida, ali bez križa nema povezanosti s Ocem, nema jedinstva s Janjetom usred nebeskog prijestolja, nema dobrodošlice zalutalima koji se vraćaju na odbačeni put pravednosti i istine, nema nade za prijestupnika na dan suda. Bez križa nema sredstva kojim bi se svladala sila našeg silnog neprijatelja. Sva nada ljudskog roda zavisi od križa. (MS 58, 1900.)

Kada grešnik dođe do križa i podigne pogled prema Onome koji je umro da ga spasi, može se radovati savršenom radošću jer su mu grijesi oprošteni. Klečeći pred križem, dostigao je najviši položaj koji čovjek može postići. Svjetlo spoznaje Božje slave otkriva se na licu Isusa Krista; čuju se riječi oprosta: Živi, o ti, grešniče, živi! Tvoje pokajanje je prihvaćeno jer sam ja pronašao otkupninu!

Preko križa mi učimo da nas naš nebeski Otac voli beskrajnomo i vječnom ljubavlju, da nas privlači k sebi dubokom sućuti koja daleko nadmašuje čežnju majke za zalutalim djetetom. Možemo li se čuditi što je Pavao uzviknuo: “A ja sam daleko od toga da se ičim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista!” I naša je prednost da slavimo križ na Golgoti, naša je prednost da sebe potpuno predamo Onome koji je sebe predao za nas. I onda, sa svjetlom ljubavi koja blista s Njegovog lica, mi ćemo krenuti naprijed i odražavati tu ljubav onima koji su u tami. (5BC 1133)

Djelotvornost Kristove krvi

“Jer je krv ono što ispašta za život.” (Levitski zakonik 17,11)

Krist je Janje koje je zaklano od postanka svijeta. Mnogima je bilo tajna zašto se u Starom zavjetu zahtijevalo tako mnogo žrtava, zašto je tako mnogo krvavih žrtava bilo položeno na žrtvenik. Međutim, velika istina koja je morala biti uzdignuta pred očima ljudi, upisana u njihov um i u njihovo srce bila je da se “po Zakonu sve čisti krvlju” (Hebrejima 9,22). Svaka krvava žrtva prikazivala je “Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta” (Ivan 1,29).

Sam Krist je začetak hebrejskog sustava bogoslužja koje je svojim slikama i simbolima bilo sjena duhovnih i nebeskih stvarnosti. ... Mi danas živimo u vremenu kada se simbol sreo sa svojim ostvarenjem u žrtvi Isusa Krista za grijeh svijeta; mi živimo u danima većeg svjetla, a opet, kako su rijetki ljudi koji imaju koristi od velike i važne istine da je Krist prionio dovoljnu žrtvu za sve! Ono što je pravednost zahtijevala, Krist je učinio kada je žrtvovao sebe, i “kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje”? (Hebrejima 2,3) Svi oni koji odbace dar života, ostat će bez izgovora. (ST, 2. siječnja 1893.)

Hvala Bogu što Onaj koji je prolio svoju krv za nas i dalje živi pozivajući se na nju, što i dalje živi da može posredovati za svaku dušu koja Ga primi. “Ako priznajemo svoje grijeh, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijeh i očistiti nas od svake nepravednosti.” (1. Ivanova 1,9) Krv Isusa Krista čisti nas od svakog grijeha. Ona govori glasnije od krvi Abelove, jer Krist uvijek živi da može posredovati za nas. Uvijek imajmo pred očima djelotvornost Kristove krvi. Ova krv koja čisti i daje život, ako je prihvatimo živom vjerom, naša je jedina nada. Trebali bismo sve više cijeniti njezinu neopisivu vrijednost, jer ona govori u našu korist jedino ako vjerom prihvatimo njezine zasluge čuvajući čistu savjest i imajući mir s Bogom.

Ova krv oprosta, nerazdruživo povezana s uskrsnućem i životom našega Otkupitelja, simbolički je prikazana kao neprekidna matica koja teče od Božjeg prijestolja kao rijeka života. (7BC 947,948)

11. veljače

Kristova ljudska narav kao zlatni lanac

“Nemamo, naime, nekoga velikog svećenika koji ne bi mogao suosjećati s našim slabostima, nego jednoga koji je iskusan u svemu (kao i mi), samo što nije sagriješio.”
(Hebrejima 4,15)

Krist je postizao svoje pobjede i bio poslušan kao ljudsko biće. Mi činimo mnoge pogreške kada svoje zaključke donosimo na temelju svojih pogrešnih pogleda na ljudsku narav našega Gospodina. Kada Njegovoj ljudskoj naravi pridajemo silu koju čovjek ne može imati u svojim sukobima sa Sotonom, mi rušimo savršenstvo Njegove ljudskosti, Njegove uračunate milosti i sile koju daje svima koji Ga primaju vjerom.

Kristova poslušnost Ocu bila je ista poslušnost kakva se zahtijeva od čovjeka. Čovjek ne može svladati sotonske kušnje bez božanske sile koja se sjedinjuje sa svojim oruđem. Tako je bilo i s Isusom Kristom; On se hvatao za božansku silu. On nije došao na našu Zemlju da kao neki manji Bog bude poslušan većem, već da kao čovjek bude poslušan Božjem svetom zakonu i na taj način da nam postane uzor. Gospodin Isus je došao na naš svijet ne zato da pokaže što Bog može učiniti, već što čovjek može učiniti kada vjeruje da mu Božja sila može pomoći u svakoj nevolji. Čovjek treba vjerom postati sudionik božanske naravi i pobijediti svaku kušnju kojoj je izložen.

Gospodin sada zahtijeva da svaki Adamov sin i svaka njegova kći vjerom u Isusa Krista služi Njemu u ljudskoj naravi kakvu sada imamo. Gospodin Isus Krist je premestio provaliju koju je stvorio grijeh. On je povezo Zemlju s Nebom, ograničenog čovjeka s neograničenim Bogom. Isus, Otkupitelj svijeta, mogao je držati Božje zapovijedi na isti način na koji ih ljudski rod može držati. (7BC 929)

Mi ne trebamo služiti Bogu kao da nismo ljudska bića, već Mu trebamo služiti u naravi koju imamo, u naravi koju je Božji Sin otkupio; zahvaljujući Kristovoj pravednosti, mi ćemo stajati pred Bogom pomilovani, kao da nikada nismo ni sagriješili. (5BC 1142)

Ljudska narav Božjega Sina znači sve za nas. To je zlatni lanac koji našu dušu povezuje s Kristom i preko Krista s Ocem. (1SM 244)

Zastupnik pred Ocem

“Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1)

Kako je pažljiv Gospodin Isus da nijednoj duši ne pruži nijednu priliku da očajava! Kako ograđuje dušu od Sotoninih okrutnih napada! Ukoliko nas mnogostruke kušnje iznenade i navedu na grijeh, On se ne odvrća od nas i ne ostavlja nas da propadnemo. Ne, ne, nije takav naš Spasitelj. ... On je bio kušan u svemu kao i mi; i budući da je bio kušan, zna kako da pomogne onima koji su izloženi kušnjima. Naš raspeti Gospodin moli se za nas u Očevoj prisutnosti kod prijestolja milosti. Mi se možemo pozivati na Njegovu žrtvu pomirnicu i tražiti pomilovanje, opravdanje i posvećenje. Zaklano Janje naša je jedina nada. Naša vjera podiže pogled prema Njemu, hvata se za Njega kao za Onoga koji nam može dati potpuno spasenje i Otac prihvaća Njegove potpuno dovoljne žrtve. (7BC 948)

Ukoliko sagriješite i upadnete u grijeh, nemojte misliti da se više ne možete moliti, već još ozbiljnije tražite Gospodina. (Letter 6, 1893.)

Isusova krv silno i uspješno posreduje za one koji su otpali, za one koji su buntovni, za one koji griješe usprkos velikom svjetlu i ljubavi. Sotona nam stoji s desne strane da nas optuži, ali naš Zastupnik stoji s desne strane Ocu da posreduje za nas. On nikada nije izgubio nijedan slučaj koji Mu je bio povjeren. Mi se možemo osloniti na svojeg Zastupnika jer nam uračunava svoje zasluge. ... On posreduje i za najniže, najpotlačenije i najnapačenije, za duše koje su izložene najvećim nevoljama i kušnjama. On se moli za nas podignutih ruku: “Gle, u dlanove sam te svoje urezao!” (Izaija 49,16) (7BC 948)

Voljela bih da mogu glasno objaviti radosnu vijest sve do najudaljenijih krajeva: “Ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika!” O, kakvog li savršenog otkupljenja! Kako je duboka ta velika istina — da nam Otac radi Krista oprašta u istom trenutku kada to za-tražimo sa živom vjerom, vjerujući da je On to doista u stanju učiniti! (RH, 21. rujna 1886.)

13. veljače

Spona koja povezuje Boga i čovjeka

“Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.”
(Hebrejima 7,25)

Krist je spona koja povezuje Boga i čovjeka. On nam je obećao da će se sam založiti za nas ako prizovemo Njegovo ime. On stavlja cjelokupne zasluge svoje žrtve na stranu molitelja. Krist se zalaže za čovjeka, a čovjek, kojemu je neophodna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisutnosti Boga služeći se snagom utjecaja Onoga koji je dao svoj život za svijet. Kada pred Bogom priznamo da prihvaćamo Kristove zasluge, naše zalaganje dobiva miris. O, tko bi mogao pravilno cijeniti vrijednost ove velike milosti i ljubavi! Kada se približimo Bogu uz pomoć Kristovih zasluga, bivamo odjeveni u Njegovu svećeničku odjeću. On nas stavlja odmah pokraj sebe grleći nas svojom ljudskom rukom, dok se svojom božanskom rukom hvata za prijestolje Beskonačnoga. On stavlja svoje zasluge kao slatki miris u kadionicu u našim rukama da bi tako podržao naše molitve. On obećava da će čuti i uslišati naše zahtjeve. (6BC 1078)

Krist će posredovati za sve one koji izbjegnu robovanje i službu Sotoni da bi stali pod krvlju poprskanu zastavu kneza Emanuela. Krist, naš Posrednik koji se nalazi s desne strane Oca, uvijek nas ima na vidiku jer nam je isto tako važno da nas podržava svojim posredovanjem kao što je važno da nas izbavlja svojom krvlju. Kada bi nas ispustio iz svojih ruku marker samo za trenutak, Sotona bi nas bio spreman uništiti.” (6BC 1078)

Dok se molitve iskrenih i poniznih uzdižu prema Nebu, Krist govori svojem Ocu: “Ja ću preuzeti njihove grijehе. Neka stanu pred Tebe nevini.” I dok preuzima njihove grijehе na sebe, ispunjava njihova srca slavnim svjetlom istine i ljubavi. (7BC 930)

Naša potreba za Kristovim posredovanjem je stalna. Ponizno srce treba iz dana u dan, od jutra do večeri, upućivati svoje molitve na koje će dobivati odgovore milosti, mira i radosti. “Po Isusu, dakle, uvijek prinosimo Bogu žrtve hvale.” (Hebrejima 13,15) (6BC 1078)

Bez mane u Kristovom savršenstvu

“Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.” (2. Korinćanima 5,21)

Pomilovanje i opravdanje jedno su te isto. Vjerom vjernik prelazi iz položaja buntovnika, djeteta grijeha i Sotone, na položaj odanog podanika Isusa Krista, ne zbog svoje urođene dobrote, već zato što ga Krist prihvaća kao svoje dijete posvojenjem. Grešnik dobiva oprost svojih grijeha zato što je te grijehe preuzeo njegov Zamjenik i Jamac. Gospodin se obraća svojem nebeskom Ocu govoreći: “Ovo je moje dijete. Ja sam ga oslobodio prokletstva smrti dajući mu svoju policu životnog osiguranja — vječni život — jer sam ja zauzeo njegovo mjesto i pretrpio patnje zbog njegovih grijeha. On je postao moj ljubljani sin.” Tako čovjek, pomilovan, odjeven u prekrasnu odjeću Kristove pravednosti, stoji bez mane pred Bogom. ...

Očevo je pravo da nam oprostí naše prijestupe i grijehe jer je Krist preuzeo na sebe našu krivnju i izbavio nas uračunavajući nam svoju pravednost. Njegova žrtva je potpuno zadovoljila zahtjeve pravednosti. (6BC 1070)

Mnogi smatraju da im njihove karakterne mane onemogućavaju da zadovolje mjerila koja je Krist postavio; ali sve što takvi trebaju učiniti jest da se na svakom koraku pokore moćnoj Božjoj ruci; Krist ne ocjenjuje čovjeka prema količini djela koja je učinio, već po duhu u kojemu je djelo obavljeno.

Kada vidi čovjeka kako podiže terete trudeći se da ih nosi u poniznosti svojeg srca, ne uzdajući se u sebe, već oslanjajući se na Njega, On njegovom radu dodaje svoje savršenstvo i dovoljnost i čovjek tako biva prihvaćen pred Ocem. Mi smo prihvaćeni u Voljenome. Mane grešnika bivaju pokrivene savršenstvom i puninom Gospodina, naše pravednosti. One koji iskreno i dragovoljno, skrušena srca, ulažu svoje skromne napore da zadovolje Božje zahtjeve, Bog promatra s mnogo samilosti i nježne ljubavi; on takve proglašava poslušnom djetecom, i uračunava im Kristovu pravednost. (Letter 4, 1889.)

Vjera koja opravdava

“Dakle: opravdani vjerom u miru smo s Bogom, po našem Isusu Kristu.” (Rimljanima 5,1)

Opravdanje vjerom za mnoge je tajna. Bog opravdava grešnika kada se pokaje za svoje grijehе. On gleda Isusa na križu na Golgoti. ... On gleda na žrtvu pomirnicu kao svoju jedinu nadu putem pokajanja pred Bogom — jer su prekršeni zakoni Njegovog kraljevstva — i vjerom u našega Gospodina Isusa Krista kao Onoga koji nas može spasiti i očistiti od svakog bezakonja.

Kristovo posredničko djelo započelo je s pojavom čovjekove krivnje, patnji i bijede, čim je čovjek postao prijestupnik. Zakon nije bio ukinut da bi se čovjek opravdao i doveo u zajedništvo s Bogom. Međutim, Krist je preuzeo službu njegovog jamca i izbavitelja postajući grijeh umjesto čovjeka, kako bi čovjek mogao postati pravedan pred Bogom u Onome i preko Onoga koji je bio jedno s Ocem. Bog može opravdati grešnike samo kada im udijeli pomilovanje za grijehе, kada primi na sebe kaznu koju su zaslužili i kada se ponaša prema njima kao da su stvarno pravedni i da nikada nisu ni sagriješili, udjeljujući im svoju božansku naklonost i postupajući prema njima kao da su pravedni. Oni su opravdani samo uračunatom Kristovom pravednošću. Otac prihvaća Sina i žrtvom pomirnicom svojeg Sina prihvaća i grešnika. ...

Ima na tisuće onih koji vjeruju u Evanđelje i u Isusa Krista kao Otkupitelja svijeta, ali koji nisu spašeni tom vjerom. ... Oni se ne kaju i nemaju one vjere koja se hvata za Krista kao svojeg Spasitelja koji im oprašta grijehе; njihovo ih vjerovanje ne navodi na pokajanje. ...

Vjera koja opravdava uvijek prvo dovodi do istinskog pokajanja, a onda i do dobrih djela, koja su tada samo plod te vjere. Nema spasonosne vjere koja nema dobrih rodova. Bog je dao Krista našem svijetu da postane zamjena za grešnika. Čim se pokaže istinska vjera u zasluge skupocjene žrtve pomirnice, čim grešnik prihvati Isusa kao Spasitelja, tog trenutka je opravdan pred Bogom zato što je dobio pomilovanje. (MS 46, 1891.)

Prihvaćeni u Ljubljenu

“Prema odluci svoje volje, na hvalu slave svoje milosti. Njom nas dobrostivo obdari u Ljubljenu.” (Efežanima 1,6)

Otac je svu čast dao svojem Sinu postavljajući ga sebi s desne strane, daleko iznad svih poglavarstava i vlasti. On je izrazio svoju veliku radost i zadovoljstvo primajući Raspetoga i okrunivši ga slavom i čašću. I sve prednosti koje je dao svojem Sinu prihvaćajući ovo veliko pomirenje, dao je i svome narodu. Oni koji su sjedinili svoje interese s Kristom u ljubavi, prihvaćeni su u Ljubaznome. Oni su stradali s Kristom u trenucima Njegovog najdubljeg poniženja, pa im je Njegovo proslavljanje vrlo važno jer su prihvaćeni u Njemu. Bog ih voli kao što voli svojega Sina. Krist, Emanuel, stoji između Boga i vjernika otkrivajući Božju slavu Njegovim izabranima, pokrivajući njihove mane i prijestupe odjećom svoje neokaljane pravednosti. (6BC 1115)

“Mili su Jahvi oni koji se njega boje, koji se uzdaju u dobrotu njegovu.” (Psalam 147,11) Međutim, samo na temelju vrijednosti žrtve koja je prinesena za nas mi stječemo vrijednost u Božjim očima. Samo zahvaljujući uračunatoj Kristovoj pravednosti, postajemo dostojni u Božjim očima. On radi Krista daje pomilovanje onima koji Ga se boje. On u njima ne vidi pokvarenost grešnika, već prepoznaje sličnost sa svojim Sinom u kojega oni vjeruju. Samo na taj način bilo tko od nas može biti mio Gospodinu. “A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime.” (Ivan 1,12)

Što Gospodin vidi da se karakter Njegovog ljubljenog Sina savršenije otkriva u Njegovom narodu, to i Njegovo uživanje u njima i radost zbog njih postaje veća. I sam Bog i cijeli nebeski svemir raduju se zbog njih jer Krist nije uzalud umro. Grešnik koji vjeruje proglašava se nevinim, dok se krivnja prenosi na Isusa Krista. Kristova pravednost stavlja se na račun dužniku, a pokraj njegovog imena na listi obračuna stoji napisano: “Pomilovan. Vječni život.” (MS 39, 1896.)

Naš Otkupitelj — kamen odabrani

“Stoga ovako govori Jahve Gospod: ‘Evo, postavljam na Sion kamen odabrani, dragocjen kamen ugaoni, temeljac. Onaj koji u nj vjeruje, neće propasti.’” (Izaija 28,16)

Naš Otkupitelj je “kamen odabrani”. Izveden je ispit, obavljena velika provjera, i to sa savršenim uspjehom. U Njemu su se ispunile sve Božje namjere za spasenje izgubljenog svijeta. Nikada temelj nije bio izložen tako oštrom ispitu i težoj provjeri kao ovaj “kamen izabrani”. Gospodin Bog je znao što će sve temelj morati izdržati. Grijesi cijeloga svijeta bit će prebačeni na njega. Gospodnji izabranici bit će proslavljeni, nebeska vrata širom otvorena za sve one koji će vjerovati i neiskazane ljepote Neba podijeljene pobjednicima.

“Kamen odabrani” je Krist, izložen ispitu ljudske izopačenosti. Ti, o naš Spasitelju, uzeo si na sebe breme; Ti si dao mir i odmor; Ti si bio iskušán, osvjedočio si vjernike koji su svoje nevolje povjerali Tvojoj sućuti, svoje tuge Tvojoj ljubavi, svoje rane Tvojoj sili iscjeljenja, svoje slabosti Tvojoj moći, svoju ispraznost Tvojoj punoći; i nikada, nikada nijedna duša nije bila iznevjerena. Isuse, koji si moj Kamen odabrani, Tebi dolazim iz časa u čas. U Tvojoj prisutnosti uzdižem se iznad boli. “Kada klone srce moje, izvedi me na goru na koju se ne mogu popeti.” (Psalam 61,2)

Naša je prednost da uživamo u slatkom zajedništvu s Bogom. Dragocjena je vjerniku Njegova krv pomirenja, dragocjena je Njegova pravednost koja opravdava. “Za vas koji vjerujete dragocjen je!” (1. Petrova 2,7)

Kada razmišljam o ovom zdencu žive sile iz kojega možemo crpsti, žalim što mnogi gube svoju radost koju bi mogli imati razmišljajući o Njegovoj dobroti. Mi trebamo biti sinovi i kćeri Božje koji uzrastaju u sveti hram u Gospodinu. “Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji, nazidani na pravom temelju — na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sam Isus Krist.” (Efežanima 2,19.20) Ovo je naša prednost. (RH, 19. ožujka 1895.)

Isus — naš najbolji Prijatelj

“Tko ima prijatelja valja da postupa prijateljski, jer ima prijatelja vjernijih od brata.” (Izreke 18,24 — DK)

Kako su rijetki oni koji neprestano promatraju nevidljivoga Gosta, koji shvaćaju da je On s njihove desne strane! Koliko je mnogo onih koji zanemaruju Njegovu prisutnost! Kada bismo prema drugima postupali kao prema Isusu, kako bi nas neučtivima ljudi smatrali!

Pretpostavimo da je s nama neki prijatelj i da se usput sretnemo s nekim čovjekom kojemu posvetimo svu svoju pozornost zanemarujući prisutnost svojega prijatelja. Kakvo bi mišljenje ljudi imali o našoj odanosti prijatelju ili o stupnju našeg poštovanja prema njemu? A upravo tako mi postupamo prema Isusu. Zaboravljamo da je On naš pratilac. Upuštamo se u razgovor i nikada ne spominjemo Njegovo ime. ... Razgovaramo o svjetovnim poslovnim pitanjima, i tamo gdje to ne ranjava dušu, gdje je doista bitno, mi ne sramotimo Isusa, ali Ga ipak sramotimo kada prešućujemo Njegovo ime u svojim razgovorima s našim prijateljima i poznanicima. On je naš najbolji prijatelj i mi moramo tražiti prilike da govorimo o Njemu. ... On nam uvijek mora biti na vidiku. Naši razgovori trebaju biti takvi da ne vrijeđaju Boga. (ST, 9. siječnja 1893.)

Znam da se u mnogim srcima javlja pitanje: “Gdje da nađem Isusa?” Ima mnogo onih koji žele Njegovu prisutnost, žele Njegovu ljubav i Njegovo svjetlo, ali ne znaju gdje da traže Onoga za kojim njihovo srce čezne. Isus se ipak ne skriva, nitko Ga ne treba uzalud tražiti. On sam kaže: “Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” (Otkrivenje 3,20) Isus nas poziva da tražimo Njegovu prisutnost; mi trebamo otvoriti vrata svojega srca i pustiti Ga da uđe. Međutim, On neće stanovati u podijeljenom srcu. Ukoliko je ono u službi kneza ovoga svijeta, ukoliko sebičnost i oholost ispunjavaju njegove odaje, neće biti mjesta za nebeskog Gosta; on se neće nastaniti u nama ukoliko hram duše nije ispražnjen i očišćen. Ipak, nema razloga da doživimo neuspjeh u svojem kršćanskom životu. Isus želi u nama obaviti veliko djelo i cijelo Nebo je zainteresirano za naše spasenje.” (RH, 24. studenoga 1885.)

Isus nam je uvijek blizu

“Ali im Isus odmah reče: ‘Odvažni budite! Ja sam, ne bojte se!’ (Matej 14,27)

Mislim o učenicima u toj strašnoj buri; u čamcu kojim se poigravaju snažan vjetar i visoki valovi. Oni su obustavili svoje napore kao beznadne; i dok su gladni valovi nagovještavali smrt, usred oluje vidjeli su svijetlu pojavu kako hoda po vrhovima zapjenjenih valova. ... Usred huke vjetra mogao se čuti glas: “Odvažni budite! Ja sam, ne bojte se!”

O, kako mnogi u ovo vrijeme opasnosti naporno veslaju da bi se suprotstavili valovima! Mjesec i zvijezde se ne vide jer ih sakrivaju olujni oblaci; u očaju i obeshrabrenju, mnogi među nama kažu: “Nema koristi! Naši naponi ne donose rezultata. Propast ćemo. Mučili smo se veslanjem, ali bez ikakvog uspjeha!” Isus je isto tako blizu nas usred oluja i nevolja kao što je bio blizu svojih sljedbenika na Galilejskom jezeru. Mi moramo zadržati smireno, postojano, čvrsto, nepokolebljivo povjerenje u Boga. ... Sada moramo steći svoje vlastito iskustvo u čvrstom oslanjanju na Boga. Krist je na palubi našega broda. Vjerujte da je Isus naš kapetan, da će se On pobrinuti ne samo za nas, nego i za brod. ...

Te noći na tom čamcu učenici su bili u školi u kojoj su trebali steći svoje obrazovanje i biti osposobljeni za veliko djelo koje će poslije obavljati. Mračni časovi nevolje zadesit će svakoga kao dio njegovog obrazovanja za uzvišeniji posao, da bi uložio veće, posvećenije napore. Oluja nije zadesila učenike zato da dožive brodolom, već da ih iskuša pojedinačno. ...

Vrijeme našeg školovanja brzo će se završiti. Mi nemamo vremena koje bismo mogli gubiti za šetnju kroz oblake sumnji i nesigurnosti. ... Trebamo stati neposredno pokraj Krista. Neka nitko ... ne izbjegava teške lekcije ili izgubi blagoslov oštrem stege. ...

Bez obzira na to u kakvim se okolnostima nalazimo u životu, bez obzira na posao kojim se bavimo, imamo sigurnog Vodiča. Bez obzira na položaj koji zauzimamo, On je naš savjetnik. Bez obzira na svu našu usamljenost, On je naš prijatelj na kojega se uvijek možemo osloniti. (*Letter 13, 1892.*)

Naš veliki Uzor

“Zato, sveta braćo, koji ste dionici nebeskoga poziva, promatrajte poslanika i velikog svećenika naše vjere, Isusa.” (Hebrejima 3,1)

Iznosim pred vas naš veliki Uzor. ... On je isto tako stvarno doživljavao i pobjeđivao Sotonine kušnje kao i bilo koji od ljudskih sinova. Već u tom smislu On može biti savršeni primjer čovjeku. On je uzeo na sebe ljudsku narav da bi se upoznao sa svim kušnjama kojima je čovjek izložen. On je uzeo na se nemoći i osjećao žalosti Adamovih sinova.

“Zato je u svemu morao postati sličan svojoj braći.” (Hebrejima 2,17) On je osjećao i radost i žalost kao i oni. Njegovo tijelo je bilo podložno umoru kao i vaše. Njegov um, kao i vaš, mogao je biti zabrinut i mučen problemima. Ako vi imate teškoća, i On ih je imao. Sotona Ga je mogao kušati, Njegovi neprijatelji su Ga mogli mučiti. Vlasti su mogle mučiti Njegovo tijelo, vojnici su Ga mogli razapeti; više od toga ne mogu učiniti ni nama. Isus je bio izložen teškoćama, sukobima i kušnjama kao i ljudi. On je postao Zapovjednik našeg spasenja stradanjem. On je nosio svoje breme bolje od nas jer ga je nosio bez gundanja, bez nestrpljenja, bez nevjere, bez srdnje; ali to nije nikakav dokaz da se mučio manje od bilo kojeg drugog napaćenog Adamovog sina. ...

Razdoblje Njegovog djetinjstva i mladosti ostalo nam je razmjerno nepoznato, ali je bilo izuzetno važno. On je u toj povučenosti polagao temelje zdravoj građi i živahnom umu. Rastao je “i jačao duhom” (Luka 2,52). Isus nam nije prikazan kao čovjek koji se savio pod teretom godina dok je putovao judejskim brdima. On je bio u snazi svoje muževnosti. Isus je nekada bio u godinama u kojima se vi upravo nalazite.* Vaše okolnosti, vaša razmišljanja u tom razdoblju života i Isus je prošao. On vas razumije u tom kritičnom razdoblju kroz koje prolazite. On vidi opasnosti koje vam prijete. On je upoznat s vašim kušnjama. On vas poziva da slijedite Njegov primjer. (*Letter 17, 1878.*)

* Ulomak iz pisma jednom mladiću.

Odražavati Kristov lik

“A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, od Duha.” (2. Korinćanima 3,18)

Ako budemo gledali na Isusa, razmišljali o Njegovim vrlinama, milosrđu i neporočnosti, u našoj će se duši razviti izrazita odbojnost prema svemu što je grešno kao i snažna težnja, glad i žeđ za pravednošću. Što više budemo upoznavali Isusa, to ćemo uspješnije prepoznavati slabosti i mane svojeg karaktera i tada, priznavajući ih Isusu s istinskom skrušenošću, surađivati s božanskim silama, sa Svetim Duhom, da ih se oslobodimo. (*Letter 10, 1893.*)

Upravo Sveti Duh, Utješitelj, kojega je Isus obećao da će poslati na svijet, mijenja naš karakter i usklađuje ga s Kristovim likom, i kada se to dogodi, mi odražavamo kao u ogledalu slavu Gospodnju. To znači da je karakter onoga tko se tako ugleda na Krista toliko sličan Njegovom da ljudi promatrajući njega vide Kristov karakter koji se odražava kao u ogledalu. Neprimjetno za nas same mi se mijenjamo iz dana u dan i svoje putove i prohtjeve pretvaramo u Kristove putove i želje, u ljupkost Njegovog karaktera. I tako rastemo u Kristu nesvjesno odražavajući Njegov lik. (*6BC 1097*)

Ne možemo skretati pogled s Krista i živjeti Njegovim načinom života, već ćemo se približiti svojem savršenom Uzoru razgovarajući o Njemu, razmišljajući o Njegovom savršenstvu, trudeći se da oplemenimo svoj ukus i uzdignemo karakter marljivim, ozbiljnim i ustrajnim naporima uz pomoć vjere i ljubavi. Poznavajući Krista — Njegove riječi, Njegove navike i Njegove pouke i savjete — mi preuzimamo vrline karaktera koji smo tako uporno proučavali i bivamo nadahnuti onim duhom kojemu smo se tako duboko divili. Isus postaje “zastavnik između deset tisuća”, koji je “sav od ljupkosti” (Pjesma 5,16). (*6BC 1198,1199*)

Kada duša dođe u usku vezu s velikim Začetnikom svjetla i istine, Njegov utjecaj čini da ona otkriva svoje pravo stanje pred Bogom. Tada nestaje sebičnosti, oholost se gubi i Krist velikim potezima upisuje svoj lik u dušu. (*6BC 1099*)

U ljubavi s Kristom

“Uistinu takav nam je veliki svećenik i trebao: svet, nevin, neokaljan, sasvim različit od grešnika i uzvišeniji od nebesa.” (Hebrejima 7,26)

Kristov karakter bio je neusporedivo savršen, sadržavao je sve što je čisto, istinito, lijepo i ugledno. Mi ne znamo da je ikada posjetio neku zabavnu priredbu ili plesnu dvoranu, ali je ipak imao savršeno plemenito i dostojanstveno držanje. Krist nije bio neznanica; odlikovao se visokim intelektualnim snagama koje je imao još od samog početka svojeg života. Svoju mladost nije trošio besposličevići, na osjetilna zadovoljstva, popuštanje svojim prohtjevima ili na ono što ne donosi nikakve koristi. Nijedan Njegov trenutak, od djetinjstva do zrelosti, nije bio uzalud potrošen, nijedan pogrešno uporabljen. ...

Isus je bio bezgrešan i nije imao straha od posljedica grijeha. Osim u tome, Njegovo stanje je bilo jednako našem. Vi nemate nikakvih teškoća koje se s istom težinom nisu obrušavale na Njega, nemate tuge koju Njegovo srce nije iskusilo. Njegovi su osjećaji mogli biti ranjeni zanemarivanjem, ravnodušnošću takozvanih prijatelja, jednako tako kao i vaši. Je li vaš put trnovit? Kristov je bio deset puta trnovitiji. Jeste li ojađeni? I On je bio. Kako je Isus savršeno prikladan da bude naš primjer! ...

Nadahnuti izvještaj kaže o Njemu: “A Isus je napredovao u mudrosti, u rastu i milosti pred Bogom i ljudima.” (Luka 2,52) Kako je rastao po godinama, tako je rastao i po znanju. Živio je umjereno; svoje dragocjene trenutke nije rasipao na nekorisne užitke. Imao je zdravo tijelo i bistre umne sposobnosti. Vi možete razvijati svoje tjelesne i umne sposobnosti kao i svako drugo mlado biće. Predmet Njegovog proučavanja bila je Božja riječ, kao što bi trebala biti i vašeg.

Uzmite Isusa kao svoje mjerilo. Oponašajte Njegov život. Zaljubite se u Njegov karakter. Hodite kao što je Krist hodio. Novi izvori otvorit će se vašim intelektualnim sposobnostima i široka lepeza vašim mislima kada svoje sposobnosti dovedete u živu vezu s onim što je vječno, s onim što je beskrajno uzvišeno i veliko. (*Letter 17, 1878.*)

Bogu neka bude slava

“Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koji su pravednošću našega Boga, Spasitelja Isusa Krista, primili istu dragocjenu vjeru kao i mi.” (2. Petrova 1,1)

Kako je ovo uzvišena tema za razmišljanje — pravednost Boga i našega Spasitelja Isusa Krista! Razmišljanje o Kristu i Njegovoj pravednosti ne ostavlja mjesta za samopravednost, za slavljenje sebe. U ovom poglavlju nema stajanja, već samo stalno napredovanje u svakoj fazi spoznavanja Isusa Krista. ...

Bogom se trebamo hvaliti. Prorok kaže: “Ovako govori Jahve: Mudri neka se ne hvale mudročću, ni junak neka se ne hvali hrabročću, ni bogati neka se ne hvali bogatstvom. A tko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam Jahve koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo — riječ je Jahve.” (Jeremija 9,23.24)

...

Mi smo pozvani spoznaji Isusa Krista, a to znači spoznaji slave i vrline. To je spoznaja savršenstva božanskog karaktera koji nam se otkrio u Isusu Kristu i tako nam omogućio vezu s Bogom. ... Ljudski um teško može shvatiti koja je širina i dubina i visina duhovnih dostignuća do kojih možemo doći kada postanemo dionici božanske naravi. (*YI, 24. listopada 1895.*)

Obraćam se mladićima i djevojkama koji se žele držati samo jeftinih mjerila. O, kada bi Gospodin mogao utjecati na njihov um da uvide što je to pravo savršenstvo karaktera! O, kada bi mogli upoznati vjeru koja kroz ljubav radi i čisti dušu! Mi živimo u danima opasnosti. Samo nam Krist može pomoći i dati nam pobjedu. Krist nam mora postati sve u svemu; On mora boraviti u našem srcu; Njegov život mora strujati kroz nas kao što krv struji venama. Njegov Duh mora postati sila koja nas oživljava i čini da svojim utjecajem pokrenemo druge da postanu slični Kristu i sveti. (*YI, 31. listopada 1895.*)

Kada bi naša mladež poslušala pravila objavljena u ovom poglavlju i primijenila ih u životu, kakav bi utjecaj mogla širiti na strani dobra! (*YI, 31. listopada 1895.*)

Najuzvišenija primjena naših sposobnosti

“A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3)

Spoznati Boga i uživati u Njemu najviša je primjena čovjekovih sposobnosti. On to može postići jedino kada su njegovi osjećaji posvećeni i oplemenjeni Kristovom milošću. ... Krist je bio sjajnost slave i otisak biti svojega Oca. Sam Spasitelj je rekao: “Tko je vidio mene, vidio je i Oca!” (Ivan 14,9) U Kristu je život duše. U čežnji našega srca za Njime, u našim ozbiljnim težnjama da dosegneмо Njegovo savršenstvo, u našem željnom istraživanju Njegove slave mi nalazimo život. U zajedništvu s Njime mi jedemo kruh života.

Kada dopustimo manje važnim pitanjima da zaokupe našu pozornost tako da zaboravimo Krista, da se odvratimo od Njega i prihvatimo druge suputnike, mi stavljamo svoje noge na put koji nas odvodi daleko od Boga i od Neba. Krist mora biti u samom središtu naših osjećaja i tek tada ćemo živjeti u Njemu, tek tada ćemo imati Njegov duh. ...

Od čega se sastoji sjajnost Neba? Od čega će se sastojati sreća otkupljenih?

Krist je sve u svemu! Oni će s neizrecivom radošću promatrati Janje Božje. Oni će pjevati pjesme zahvalnog slavljenja i obožavanja Onome koga su voljeli i obožavali ovdje. Te su pjesme naučili i počeli pjevati još na Zemlji. Oni su se naučili oslanjati na Krista dok su još oblikovali svoj karakter za Nebo. Njihova su srca bila usklađena s Njegovom voljom ovdje. Njihova radost u Kristu bit će u skladu s ljubavlju i povjerenjem koje su naučili imati u Njega ovdje. (*RH, 30. svibnja 1882.*)

Bog treba uvijek biti u našim mislima. Mi moramo razgovarati s Njime dok hodamo svojim putem, dok su naše ruke zaokupljene poslom. U svim namjerama i pothvatima u životu uvijek se moramo pitati: Što bi Gospodin želio da činim? Kako bih mogao ugoditi Onome koji je dao svoj život u otkup za mene? I tako ćemo moći hoditi s Bogom kao nekada davno Henok; i mi bismo mogli dobiti isto svjedočanstvo koje je on dobio: da smo ugodili Bogu. (*RH, 30. svibnja 1882.*)

Nastavimo upoznavati Boga

“Tražimo da upoznamo Jahvu: ko zora pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju.” (Hošea 6,3)

Mi možda mislimo da razumijemo ponešto o istini i Bibliji, ali otkrivenje istine daleko premašuje sve što naš ograničeni pogled može obuhvatiti. Krist nas vodi. Kada budemo uzeti na oblake da se sretnemo s Njime i uđemo kroz biserna vrata u Božji grad, On će nas voditi na živu vodu i cijelo će nas vrijeme učiti i razgovarati s nama o onome što bi nam otkrio još na Zemlji da smo to mogli shvatiti. Međutim, mi nismo napredovali dovoljno brzo. Prečesto smo se vraćali natrag. Nismo išli prema Nebu; i zato svjetlo koje bi nas obasjalo svijetlim zrakama nije moglo doprijeti do nas, jer nismo ni bili spremni za njega. Mi smo se povlačili korak unatrag prema svijetu, prema svjetovnim zadovoljstvima, a onda kretali korak naprijed prema Nebu, pa opet korak natrag, pa opet korak naprijed prema Nebu.

Ukoliko budemo išli naprijed da upoznamo Gospodina, saznat ćemo da je Njegov izlazak pripremljen kao zora. Mi znamo da nas jutarnja svjetlost prvo obasjava vrlo slabim zrakama, a onda se pojačava sve dok vladar dana ne krene preko neba u svoj svojoj slavi, u svoj svojoj ljepoti. ... Kada bi Božja slava od samog početka blistala onako kako bi Bog htio, mi je ne bismo izdržali. ... Upravo zato je Krist i došao odjeven u ljudsku narav. Mi ne bismo podnijeli pogled na Njega da je došao u svoj svojoj slavi. ...

Kada bismo sada krenuli naprijed i ako se ne bismo s vremena na vrijeme povlačili unatrag korak ili dva, pa morali prikupljati svoje snage da krenemo dalje — mnogo je bolje da prikupljamo snage nego da ostajemo u stanju otpada i da nastavimo otpadati, ali bih stvarno željela da ne gubimo toliko vremena i toliko snage — mi bismo spoznavali mnogo više o Bogu i o Nebu, upoznali bismo se mnogo bolje s dragocjenom istinom i bogatim blagoslovima koje je Bog pripremio za nas kada bismo ih samo razumjeli. On je pripremio prekrasne darove za nas. (MS 49, 1894.)

Pojas radosti

“Okrenuo si moj plač u igranje, skinuo kostrijet s mene i opasao me radošću.” (Psalam 30,12)

Mnogi među onima koji traže sreću bit će razočarani u svojim nadama jer je traže na pogrešnom mjestu. Istinska se sreća ne može naći u sebičnom zadovoljavanju svojih prohtjeva, već na putu dužnosti. Bog želi da čovjek bude sretan i zato mu i daje propise svojega Zakona da bi poštujući njih imao radost u domu i izvan njega. Dok bude vjieran načelima moralne čestitosti i ponašao se načelno imajući u vlasti sve svoje snage, neće se osjećati bijedno. Ako sve svoje izdanke obavije oko Boga, duša će napredovati i cvjetati i usred nevjere i pokvarenosti. Ali mnogi koji stalno gledaju naprijed tražeći sreću neće je primiti jer su, zanemarujući male dužnosti i male ljubaznosti u životu kršili načela na kojima sreća počiva. (RH, 1. rujna 1885.)

Matica duhovnog života ne smije prestati teći. Voda sa živog zdenca mora biti u nama kao izvor koji teče u život vječni, odnoseći sa sobom sebičnost nepreporođenog srca. ... Mnogi podižu zidove između sebe i Isusa tako da Njegova ljubav ne može teći u njihovo srce, a onda se žale da ne vide Sunce pravednosti. Neka takvi zaborave na sebe i počnu živjeti za Isusa, i svjetlost Neba donijet će radost i u njihove duše. ...

Činjenica da je Isus umro da bi stavio sreću i Nebo u naš domašaj treba biti razlog za našu stalnu zahvalnost. Ljepota koja se prostire svuda oko nas u Božjim djelima stvaranja kao izraz Njegove ljubavi, treba unijeti radost u naše srce. Mi sami otvaramo brane tuge ili radosti. Ukoliko dopustimo svojim mislima da budu zaokupljene nevoljama ili zemaljskim bezvrijednim sitnicama, naša će srca biti ispunjena nevjerovanjem, potištenošću i mračnim slutnjama. Ukoliko, s druge strane, svoju pozornost usmjerimo prema onome što je gore, Isusov glas će nam govoriti o miru u našoj duši; gundanje će utihnuti; sumorne misli će se izgubiti u hvaljenju našeg Otkupitelja. Oni koji se bave Božjim velikim djelima milosti, koji ne zanemaruju ni Njegove manje darove, opasat će se pojasom radosti, pjevat će i priprijevati u svojim srcima Gospodinu. (RH, 22. rujna 1885.)

Život sa svrhom

“Blago onom kome je pomoćnik Bog Jakovljevi, kome je ufanje u Jahvi, Bogu njegovu.” (Psalam 146,5)

Vaša jedina sigurnost i sreća krije se u nastojanju da Krista učinite svojim jedinim savjetnikom. Vi možete biti sretni u Njemu čak i da nemate nijednog drugog prijatelja na cijelom širokom svijetu. Vaši osjećaji nemira i čežnje za domom ili usamljenosti mogu vam poslužiti na dobro. Vaš nebeski Otac želi vas naučiti da u Njemu nađete prijateljstvo, ljubav i utjehu kojima ćete zadovoljiti svoje najdublje čežnje i nade. ...

Nemojte se previše uznemirivati ni zbog čega. Ispunjavajte smireno svoje dužnosti s kojima se susrećete svakoga dana. Činite najbolje što možete; tražite od Boga da vam bude pomoćnik. ... Osjećajte svakoga dana: “Ja svoj posao obavljam kao Bogu. Ne živim sebi, da bih proslavio sebe, već da bih proslavio Boga.” O, oslonite se na Isusa, a ne na svoje srce. Bacite svoje terete i same sebe na Njega. Ako ne osjećate radost i smirenost, nemojte se razočarati! Nadajte se i vjerujte! Vi možete steći dragocjeno iskustvo u onome što je Božje. Borite se protiv svojeg obeshrabrenja i sumnji sve dok ne postignete pobjedu u Isusovo ime. Nemojte njegovati tugu, očaj i beznade. ... Oslanjajte se na velika, sigurna Božja obećanja. Oslonite se na ta obećanja bez ikakve sumnje. (*Letter 2b, 1874.*)

Vidjela sam da oni koji žive s određenim ciljem, koji se trude da budu na korist i blagoslov svojim bližnjima, da uzvise i proslave svojeg Otkupitelja, spadaju među istinski sretno ljude na ovoj Zemlji, dok su oni koji su nemirni, nezadovoljni, koji stalno traže nešto ili provjeravaju nešto pokušavajući steći sreću, stalno nezadovoljni, razočarani i puni prigovora. Njima stalno nešto nedostaje i nikada nisu zadovoljni jer žive samo za sebe. Postavite sebi cilj da činite dobro, da svoju ulogu u životu ispunite vjerno. (*Letter 17, 1872.*)

Nađite vremena da tješite srca svojih bližnjih, da blagoslovite svojim radosnim riječima nekoga tko se bori s kušnjama i možda nevoljama. Blagoslivljajući tako druge svojim radosnim riječima punima nade, ukazujući im na Onoga koji nosi naše terete, možete i sami neočekivano steći mir, sreću i utjehu. (*Letter 2b, 1874.*)

Neizreciva i proslavljena radost

“Koga ljubite iako ga niste vidjeli; u koga vjerujete iako ga još ne gledate; klicat ćete od veselja neizrecivom i proslavljenom radosti.” (1. Petrova 1,8)

Krist je rekao: “Ako je tko žedan, neka dođe k meni; i neka pije tko vjeruje u me.” (Ivan 7,38) Jeste li već ispraznili zdenac? — Ne, on je neiscrpiv! Čim osjetite svoju potrebu, možete piti i ponovno piti. Zdenac je uvijek pun. A kada jednom budete pili iz toga zdenca, nećete više pokušavati svoju žeđ ugasiti na razvaljenim zdencima ovoga svijeta; nećete gledati za tim gdje da pronađete najviše uživanja, zabave, zadovoljstva i rasonode. Ne, nećete pošto ste pili s potoka koji veseli grad Gospodnji! I onda će vaša radost biti potpuna. (RH, 15. ožujka 1892.)

Zašto Kristova religija ne bi bila predstavljena onakvom kakva stvarno jest, puna privlačnosti i sile? Zašto ne bismo pred svijetom predstavili privlačnost Isusa Krista? Zašto ne bismo pokazali da imamo živog Spasitelja, Onoga koji može hoditi s nama kroz tamu kao i kroz svjetlo, Spasitelja na kojega se možemo osloniti? ...

Mi smo već vidjeli oblake koji su se navukli između nas i Sunca, ali se nismo žalili niti smo oblačili kostrijet iz straha da više nikada nećemo vidjeti Sunce. Nismo pokazivali zabrinutost zbog toga, već smo čekali u što je moguće vedrijem raspoloženju da oblaci prođu i da se ponovno pokaže Sunce. Isto je tako i s našim nevoljama i kušnjama. Može izgledati kao da su nas oblaci zaklonili od sjajnih zraka Sunca pravednosti; ali mi znamo da nam lice našega Otkupitelja nije zauvijek sakriveno. On nas gleda s ljubavlju i nježnom sućuti. Zato ne odbacujmo svoje povjerenje, koje ima veliku nagradu, već, kada se oblaci navuku i pokriju dušu, nastavimo svoj pogled usmjeravati tako da vidimo Sunce pravednosti i radujmo se što imamo živog Spasitelja. Mislimo o tome kako je prekrasno bilo svjetlo u kojem smo uživali; neka se naše misli i dalje bave Spasiteljem Isusom Kristom, i svjetlo će nas ponovno obasjati, a turobne misli se raspršiti. Mi ćemo uživati radost u Kristu i pjevajući nastaviti svojim putem prema gori Sionu. (RH, 15. ožujka 1892.)

Krist — ljestve prema Nebu

“I usni san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze.” (Postanak 28,12)

Razmotrimo ove ljestve koje su bile pokazane Jakovu. ... Adamov grijeh prekinuo je vezu između Neba i Zemlje. Sve do trenutka čovjekovog kršenja Božjeg zakona postojala je slobodna veza između Zemlje i Neba. Bili su povezani putem kojim je Bog mogao proći. Međutim, prijestup Božjeg zakona porušio je i prekinuo taj put i čovjek se odvojio od Boga. ...

Svaka karika u lancu koji je povezivao Nebo sa Zemljom i čovjeka s beskrajnim Bogom naizgled je bila prekinuta. Čovjek je mogao gledati prema Nebu, ali kako da ga dosegne? Ali blago svijetu! Božji Sin, Bezgrešni, Savršeni u poslušnosti, postao je kanal kojim se izgubljena veza mogla obnoviti, put kojim se izgubljeni raj ponovno mogao steći. Uz pomoć Krista, koji je postao čovjekov Zamjenik i Jamac, čovjek je mogao držati Božje zapovijedi. Mogao je obnoviti svoju odanost Bogu i Bog ga je mogao prihvatiti. Krist je preuzeo ulogu ljestvi. “Ja sam vrata. Tko uđe kroza me, spasit će se; on će ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti.” (Ivan 10,9). ...

Ljestve su postale sredstvo veze između Boga i čovjeka. Uz pomoć tajanstvenih ljestvi Evandjelje je propovijedano Jakovu. I kao što su se ljestve prostirale od Zemlje i dopirale do najvišeg Neba, i kao što se Božja slava vidjela iznad ljestvi, tako je i Krist u svojoj božanskoj naravi dopro do Oca i bio jedno s Ocem. I kao što su ljestve, iako su vrhom dopirale do Neba, stajale na Zemlji, tako je i Krist uz pomoć Oca odjenuo svoju božansku narav u ljudsku i našao se na Zemlji “kao čovjek” (Filipljanima 2,7). Ljestve bi bile beskorisne kada se ne bi oslanjale na Zemlju i kada vrhom ne bi dopirale do Neba.

Bog se pojavio u slavi iznad ljestvi gledajući sa sućuti prema zalutalom, grešnom Jakovu. ... Upravo je u Kristu Otac pogledao grešnog čovjeka. ... Polomljena karika bila je nadomještena. Bio je obnovljen put kojim umorni i natovareni čovjek može proći. Mogao je ući u Nebo i naći odmor i mir. (MS 13, 1884.)

Dragocjena riznica vjere

“Milost vam i mir u obilju po pravoj spoznaji Boga i našega Gospodina Isusa! Njegova božanska snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, pravom spoznajom onoga koji nas je pozvao vlastitom slavom i moći.” (2. Petrova 1,2.3)

“Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koji su pravednošću našega Boga, Spasitelja Isusa Krista, primili istu dragocjenu vjeru kao i mi. Milost vam i mir u obilju po pravoj spoznaji Boga i našega Gospodina Isusa! Njegova božanska snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, pravom spoznajom onoga koji nas je pozvao vlastitom slavom i moći. ... Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima ... postanete dionici božanske naravi.” (2. Petrova 1,1-4)

“Ista dragocjena vjera” ... je istinska vjera. To nije neka besplodna vjera. Istinska, spasonosna vjera dragocjena je riznica neprocjenjive vrijednosti. Ona nije površna. Pravednici žive vjerom istinskim, duhovnim, kristolikim načinom života. Upravo uz pomoć vjere čine korake, jedan po jedan, ljestvama napredovanja. Vjera se mora njegovati. Ona sjedinjuje ljudsku narav s božanskom.

Život poslušnosti svim Božjim zapovijedima je život napredovanja, život stalnog koračanja naprijed. Kada dragocjeni izabranici prošire svoje poznavanje Kristovog posredničkog djelovanja, oni će vidjeti i shvatiti i bogata obećanja koja se nude Kristovom pravednošću. Što će više božanske milosti dobivati, to će se ona više umnožavati.

“Milost i mir” umnožavat će se “pravom spoznajom Boga i našega Gospodina Isusa”. U tome je izvor svake duhovne snage; vjera se mora stalno pokazivati, jer sav duhovni život dolazi od Krista. Spoznaja Boga nadahnjuje nas vjerom u Njega kao u jedini kanal preko kojega se izljevaju nebeski blagoslovi na dušu uzdižući, oplemenjujući i čisteći dušu koja se — poznavanjem Boga — uzdiže do visokih dostignuća u slavi i vrlini. “Njegova božanska snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, pravom spoznajom onoga koji nas je pozvao vlastitom slavom i moći.” (MS 13, 1884.)

Poštenje i znanje

“Zbog toga uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite poštenje, s poštenjem znanje.” (2. Petrova 1,5)

“Spojite sa svojom vjerom poštenje!” Nikakvo obećanje nije upućeno onima koji nazaduju. Apostol u svojem svjedočenju želi pokrenuti vjernike da napreduju u milosti i svetosti. Oni već kažu da žive u istini, da imaju spoznaju dragocjene vjere, da su postali dionici božanske naravi. Ali ako se tu zaustave, izgubit će i milost koju su već primili. ...

Bez ulaganja “sve revnosti” da se prečku po prečku penjemo ljestvama prema Bogu koji je na njihovom vrhu, nema ni napredovanja u stjecanju mira i milosti i postizanju svetosti. Isus je rekao: “Trudite se da uđete na uska vrata!” (Luka 13,24) Sam Bog koji se nalazi na vrhu ljestava obilježio je put svakom vjerniku. Svi njihovi naponi bili bi uzaludni kada ne bi postigli besprijekornost karaktera, praktično poznavanje Krista poslušnošću svim Njegovim zahtjevima. Oni koji imaju vjeru moraju se usrdno truditi da je pokazuju djelima. ...

“Spojite sa svojom vjerom poštenje, s poštenjem znanje!” — poznavanje istine kakva je u Isusu, poznavanje velikog plana spasenja! Nijedna duša neće se moći izgovoriti zbog nepoznavanja Božjih zapovijedi i Zakona. Nitko se neće usuditi moljakti pred Božjim prijestoljem: “Ja nisam poznao istinu. Bio sam u neznanju.” Gospodin nam je dao svoju Riječ da nam bude vodič i učitelj, i budući da imamo takvo nebesko prosvjetljenje, ne možemo se izgovarati zbog neznanja. ...

Istina je aktivno, radno načelo, koje oblikuje srce i život tako da se nalazi u stalnom usponu. ... Na svakom koraku ovog uspona volja dobiva novi poticaj za djelovanje. Moralno stanje postaje sve sličnije umu i karakteru Isusa Krista. Kršćanin koji napreduje stječe “važniju od znanja” milost i ljubav, jer božanski uvid u Kristov karakter dobiva istinsku vlast nad njegovim sklonostima. Samo onaj koji se ustrajno penje ljestvama može cijiniti Božju slavu koja se pokazuje iznad ljestava; samo on može biti privučen sve višim, sve plemenitijim ciljevima koje mu Krist otkriva. U to se moraju uložiti sve sposobnosti uma i tijela. (MS 13, 1884.)

“Sa znanjem uzdržljivost”

“Sa znanjem uzdržljivost, s uzdržljivošću postojanost, s postojanošću pobožnost.” (2. Petrova 1,6)

Znanju se mora dodati suzdržljivost. “Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu! Tako trčite da je odnesete! Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima. Oni da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neraspadljivi. Ja stoga tako trčim, ne kao u nepouzdanu; tako dajem udarce, ne kao onaj koji mlati vjetar. Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sam ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.” (1. Korinćanima 9,24-27)

Atletičari se radosno odriču da bi se osposobili za najveća opterećenja svojih tjelesnih sposobnosti. Oni ne popuštaju prohtjevima, već sami sebi nameću stalna ograničenja, suzdržavajući se od hrane koja bi oslabila ili umanjila punu snagu bilo kojeg njihovog organa. Međutim, ipak se bore “kao onaj koji mlati vjetar”, dok kršćani sudjeluju u istinskom natjecanju. Sudionici u natjecanjima žele i nešto više od raspadljivih vijenaca. Kršćani imaju pred očima slavnu besmrtnu krunu, koja je neraspadljiva. U ovoj nebeskoj utrci ima dovoljno mjesta za svakoga da odnese nagradu. Nitko neće doživjeti poraz ako bude dobro trčao, ako bude trčao u skladu sa svjetlom koje ga je obasjalo, služeći se sposobnostima koje je po svojem najboljem znanju održavao u zdravom stanju. ...

Bilo koja navika ili običaj koji slabi živce, umnu ili tjelesnu snagu, onesposobljava za prihvaćanje sljedeće vrline koja dolazi odmah nakon suzdržljivosti, a to je postojanost. ...

Nesuzdržljiv čovjek, koji poseže za stimulansima — za pivom, vinom, žestokim pićem, pravim čajem i crnom kavom, opijumom, duhanom, ili za bilo kojom drugom sličnom stvari koja potkopava zdravlje — ne može biti postojan. Prema tome, suzdržljivost je prečka na ljestvama na koju moramo stati prije nego što svojem karakteru možemo dodati vrlinu postojanosti. U hrani, u odjeći, u radu, u redovnim satima, u zdravim vježbama mi se moramo rukovoditi znanjem koje smo dužni steći da bismo sebe, svojim marljivim naporima, stavili u pravi odnos prema životu i zdravlju. (MS 13, 1884.)

Savršeno djelo postojanosti

“Znajući da kušanje vaše vjere stvara postojanost! Samo neka ta postojanost urodi savršenim djelom da budete savršeni i neporočni: bez ikakva nedostatka!” (Jakov 1,3.4)

Apostol kaže da nakon uspjeha u postizanju suzdržljivosti trebamo razvijati postojanost. Postojanost u nevoljama sačuvat će nas da ne govorimo ili činimo ono što bi moglo naškoditi našoj duši ili povrijediti one s kojima se družimo. Bez obzira na nevolje kroz koje prolazite, ništa vas ne može ozbiljno povrijediti ukoliko pokažete postojanost, ukoliko budete smireni i spokojni i u najtežim okolnostima. ...

Možemo vidjeti da je Petar bio veoma mudar kada je tražio da se suzdržljivost pridoda poštenju prije strpljenja. Ovo je vrlo snažan razlog da postignemo pobjedu nad željom za svim stimulansima, jer kada se živci razdraže pod utjecajem ovih nadražujućih tvari, koliko se mnogo strašnih djela čini i koliko zala uzrokuje! ...

Velika je potreba da kršćanin nakon suzdržljivosti stekne i postojanost. Čovjek mora prihvatiti stroga načela i imati čvrste namjere da ni riječju ni djelom ne povrijedi ni svoju savjest niti osjeća je svojih bližnjih. On se mora uzdići iznad običaja svijeta da bi mogao podnijeti ukore, razočaranja, gubitke i križ bez gundanja, već dostojanstveno i smireno ... Nestrpljiv, loše raspoložen muškarac ili žena ne znaju što znači biti istinski sretan. Svaka čaša koju prinose svojim ustima čini im se gorka kao pelin, svaki put kojim krenu posut grubim kamenjem, korovom i trnjem; ali ako suzdržljivosti dodaju postojanost, neće ni vidjeti ni osjećati teškoće.

Postojanost treba izvršiti svoje savršeno djelo u nama; ako se to ne dogodi, nikada nećemo biti savršeni i cijeli, bez ikakve mane. Nevolje i teškoće nalaze se pred nama; hoćemo li ih podnositi strpljivo ili ćemo učiniti da sve postane još gorče ukoliko se budemo bunili? Zlato se stavlja u peć da bi se uklonila troska. Zar nećemo onda i mi biti strpljivi pred okom ljevača? Mi se moramo prestati baviti mislima koje izazivaju tugu i nezadovoljstvo i pokazati smireno povjerenje u Boga, radujući se što smo dobili čast da podnosimo nevolje radi Krista. (MS 13, 1884.)

“S postojanošću pobožnost”

“Tjelovježba donosi malu korist, a pobožnost donosi potpunu korist, jer joj pripada obećanje života — života sadašnjega i budućega.” (1. Timoteju 4,8)

Kada smo suzdržljivosti dodali postojanost, trebamo se i dalje penjati ljestvama napredovanja i postojanosti dodati pobožnost. Ta vrlina je istinski rod postojanosti. Apostol Pavao je rekao: “Ali ne samo to nego se ponosimo i nevoljama, svjesni da nevolja rađa strpljivost, strpljivost prokušanost, a prokušanost nadu.” (Rimljanima 5,3.4)

Ovdje je spomenuta jedna od najvećih vrlina — pobožnost, što znači gajiti duh Isusa Krista i razvijati sličnost s Njegovim karakterom. Da bi nas uzdignuo do ovog božanskog ideala, Bog je usmjerio jednu stranu cjelokupnog svojeg nastojanja oko nas, ali i cijelog plana spasenja. ... Pokvarenost svijeta pokušava nam ukrasti naša čula, svi nesveti utjecaji sa svih strana nastoje nas zadržati na niskoj, zemaljskoj razini — zasljepljujući našu osjećajnost, ponižavajući naše želje, otupljujući našu savjest i umanjujući naše vjerske sposobnosti tako što nas navode da prihvatimo prevlast svoje niže naravi. ...

Da bi nas odvuikle od svega toga, postoje ove dragocjene ljestve. Naš pogled privlači Bog koji stoji iznad ljestava. Od slave iznad njih dolazi poziv: “Popni se više!” Srce je očarano. Koraci kreću naprijed, jedan za drugim. Penjemo se sve više i više. Pri svakom koraku privlačnost je sve veća. Uzvišenije, svetije želje zaokupljaju dušu. Ostavljamo iza sebe krivnju prošlog života. Ne usudujemo se gledati niz ljestve da vidimo ono što nam je tako dugo tražilo izvore istinske sreće i navodilo nas na žaljenje, slabilo i umanjivalo našu volju, gušilo svaku plemenitiju pobudu. ...

Cilj je Božje riječi da nas nadahne nadom, da nas navede ... da se penjemo prema Nebu korak po korak, ali sa sve većom žustrinom. ... Mi dostižemo sličnost s Božjim karakterom kada dobijemo dar Njegove milosti. ... Kao što se u vosak utisakuje pečat, tako i duša prima i zadržava moralnu Božju sliku. Mi se ispunjavamo i preobražavamo Njegovim sjajem kao što oblak — mračan sam po sebi — kada se ispuni svjetlom, počinje zračiti neokaljanom bjelinom. (MS 13, 1884.)

7. ožujka

Vrlina bratske ljubavi

“S pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi ljubav uopće!” (2. Petrova 1,7)

Božja riječ nalaže svakom Božjem djetetu: “Na kraju, svi budite jednostušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i poniznosti!” (1. Petrova 3,8) Ukoliko svojoj postojanosti nije dodao i pobožnost, čovjek ne može pokazati tu bratsku ljubaznost. U svojem poslanju na našem svijetu, Krist je pokazao ljudima vrline Božjega Duha, koje, kada se prihvate, oblikuju i preobražavaju cjelokupnog čovjeka, izvana kao i iznutra uklanjajući njegovu oholost, navodeći ga da ne uzdiže sebe, već da cijeni svojega brata kao zjenicu Božjeg oka, jer je Krist platio beskrajnu cijenu za njegovu dušu. Kada čovjeka bude-mo cijenili kao Božje vlasništvo, bit ćemo ljubazni, srdačni i spremni da ga prihvatimo kao sebi ravnoga.

Vjera Isusa Krista tvori sustav istinske nebeske ljubaznosti i navodi nas na stalno praktično iskazivanje nježnih osjećaja i ljubaznog ponašanja. Onaj koji je izgradio pobožnost dodat će i tu vrlinu penjući se još jednu prečku više na tim ljestvama. Što se više bude penjao, to će se više Božje milosti otkrivati u njegovom životu, njegovim osjećajima i načelima. On će sve više ispunjavati uvjete svoje prihvaćenosti pred Bogom, a jedini način da stekne baštinu na Nebu jest da postane sličan Kristu po karakteru. Cjelokupni plan milosti jest da omekša sve što je grubo u temperamentu, da oplemeni sve što je neotesano u ponašanju. Unutarnja promjena se otkriva vidljivim djelima. Vrline Božjega Duha djeluju s pojačanom snagom na preobrazbi karaktera. Kristova vjera nikada neće dovesti do kiselog, grubog i neljubaznog ponašanja. Ljubaznost je biblijska vrlina. Vrlina ove bratske ljubavi obilježavala je Kristov život. Nikada nitko na Zemlji nije pokazivao takvu uslužnost kakvu je pokazivao Krist i mi nikada nećemo uspjeti ocijeniti njezinu vrijednost. ...

Rast u milosti je otvoreno prikazivanje onoga što je Bog učinio u nama. To je ostvarivanje buduće slave, očitovanje ovdje na Zemlji duha koji se njeguje na Nebu. (MS 13, 1884.)

Ljubav je vrhunac svega

“A povrh svega toga zaodjenite se u ljubav, koja je veza savršene skladnosti!” (Kološanima 3,14)

Sljedeći korak na ljestvama je milosrđe ili jednostavno ljubav. “S bratskom ljubavi spojite ljubav.” Ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjima obuhvaća cjelokupnu čovjekovu dužnost. Bez ljubavi prema braći mi ne možemo pokazati vrlinu ljubavi prema Bogu ili prema svojim bližnjima.

Ovaj posljednji korak na ljestvama daje volji novi poticaj na djelovanje. Krist nudi ljubav koja nadmašuje ljudsko razumijevanje. Ta ljubav nije udaljena od života, već prožima cijelo biće. To je novi osjećaj koji prožima dušu. Staro se zaboravlja. Ljubav je velika pokretačka sila. Kada ljubav vodi, pokreću se sve snage uma i duha. Ljubav prema Bogu i ljubav prema ljudima daju nam jasno pravo na Nebo.

Nitko ne može ljubiti Boga iznad svega i istodobno kršiti makar jednu od Njegovih zapovijedi. Srce, omekšano i pokoreno ljepotom Kristovog karaktera i obuzdano neporočnim i uzvišenim pravilima koja nam je On dao, primijenit će u životu ono što je naučilo o ljubavi i slijedit će Isusa u poniznoj poslušnosti. Živa sila vjere otkrivat će se u djelima ljubavi.

Koji dokaz imamo da smo prožeti tom neporočnom ljubavlju, bez primjesa? Bog je uzdignuo mjerilo — svoje zapovijedi. “Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi.” (Ivan 14,21) Božje riječi moraju dobiti stalno mjesto u našim srcima.

Mi trebamo voljeti svoju braću kao što je Krist volio nas. Trebamo biti strpljivi i ljubazni, ali i tada nam još nešto nedostaje — trebamo ljubiti! Krist nam je rekao da trebamo opraštati onima koji su nam sagriješili sedamdeset puta sedam. ... Kada se mnogo oprašta, srce toliko i voli. Ljubav je nježna biljka. Njoj je potrebna stalna njega jer će inače uvenuti i umrijeti.

Mi trebamo imati sve ove vrline. Moramo se popeti ljestvama do vrha. (*MS 13, 1884.*)

Učvrstite svoj poziv i izbor

“Ako, naime, posjedujete ove kreposti te ako napredujete u njima, one ne dopuštaju da ostanete ni besposleni ni бесплодни u pravoj spoznaji našega Gospodina Isusa Krista.” (2. Petrova 1,8)

Jedina je sigurnost kršćanina u tome da bude neumoran u svojim naporima da živi po planu dodavanja. Apostol prikazuje prednosti koje se stječu tim putem. Onima koji vrlinu dodaju vrlini, Bog će pomagati po načelu umnožavanja, tako da će vrline biti obilno zastupljene u njihovom vjerskom životu pa neće ostati “jalovi i бесплодни”. ... Oni koji obiluju kršćanskim vrlinama bit će marljivi, živahni i energični u svemu što je povezano s praktičnim kršćanstvom i pokazivat će pravednost na djelu — isto onako kao što će loza koja je povezana s trsom donositi isti rod kao i trs. ...

Onaj tko se ne penje ljestvama napredovanja i koji ne dodaje vrlinu vrlini, ostaje “slijep i pipa”. Takav ne vidi da se, bez uzastopnih koraka u penjanju ljestvama napredovanja, prečku po prečku, bez rasteња u poznavanju našega Gospodina Isusa Krista, svjetlo iznad ljestava ne može odraziti na njemu. Budući da ne dodaje vrlinu vrlini, zaboravlja i zahtjeve koje mu Bog postavlja, zaboravlja da treba dobiti oprost grijeha svojom poslušnošću Božjim zahtjevima. ...

“Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti.” (2. Petrova 1,10) Nama nije potrebna bilo kakva nada, nama je potrebna sigurnost. Učvrstiti svoj poziv i izbor znači ostvariti biblijski plan pomnog ispitivanja samoga sebe, znači sebe strogo ispitati jesmo li doista obraćeni, jesu li naše misli doista obuzete Bogom i onim što je nebesko, je li naša volja obnovljena, cijela naša duša izmijenjena. Da bismo učvrstili svoj poziv i izbor, trebamo pokazati veću marljivost nego što je mnogi pokazuju na ovom važnom području. “Jer kada je ovo u vama” — kada živimo po planu dodavanja rastući u milosti i spoznaji našega Gospodina Isusa Krista — tada ćemo se penjati, korak po korak, uz ljestve koje je Jakov vidio i nikada nećemo promašiti. (MS 13, 1884.)

Držati se čvrsto Krista — ljestava

“Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.” (2. Petrova 1,11)

Mi se uzdižemo prema Nebu penjući se ljestvama — cijelom visinom Kristovog djela — korak po korak. Mi se moramo čvrsto držati Krista, penjati se zahvaljujući Njegovim zaslugama. Ne držati se Njega znači prestati se penjati, znači pasti, znači propasti. Mi se moramo penjati uz pomoć Posrednika i cijelo se vrijeme čvrsto držati za Njega penjući se uzastopnim koracima, prečku po prečku, pružajući ruku od jedne prečke do druge koja je neposredno iznad nje. ... Prijeti nam strašna opasnost da se makar samo za jedan trenutak opustimo u svojoj duhovnoj gorljivosti jer visimo, da tako kažemo, između Neba i Zemlje.

Mi moramo svoj pogled upraviti iznad sebe, prema Bogu iznad ljestava. Gledajući prema Nebu, muškarci i žene trebaju sebi postaviti pitanje: “Kako mogu stići u stanove namijenjene blaženima?” Tako što će dobiti udio u božanskoj naravi! Tako što se čuvati “pokvarenosti koju su strasti donijele u svijet”! Tako što će se čvrsto vezati uz Krista i napregnuti sve snage da svijet ostavimo za sobom! ... Tako što ćemo ostati u Kristu prepuštajući se Njegovom vodstvu, vjerujući i djelujući ... držeći se Krista i stalno se penjući i približavajući Bogu. ...

Ukazujemo vam na stanove koje je Krist pripremio svima koji Ga ljube. Ukazujemo vam na Grad koji ima temelje, čiji je graditelj i stvoritelj Bog. Ukazujemo vam na njegove čvrste zidine s dvanaest temelja i kažemo vam da se morate popeti uz te zidine. Vi izgledate obeshrabreni veličinom zadaće koja je pred vama. Mi vam ukazujemo na ljestve postavljene na Zemlji koje dopiru do Božjega grada. Stavite svoje noge na ljestve. Odbacite svoje grijehе. Penjite se korak po korak i popet ćete se do Boga koji je iznad ljestava i do Svetoga Božjega grada. ... Kada se popnete uza sve te uzastopne prečke, kada dodate jednu za drugom vrlinu vrlini, tada ćete stići do završne vrline, do savršene Božje ljubavi — ljubiti ćete Boga iznad svega i bližnjega svojega kao samoga sebe; tako ćete stići i do slobodnog ulaska u Božje kraljevstvo. (MS 13, 1884.)

Prednost da budemo sigurni

“Po tome ćemo poznati da smo od istine i pred njim umiriti svoju savjest.” (1. Ivanova 3,19)

Željela bih naglasiti našim mladićima i djevojkama potrebu da učvrste svoj poziv i izbor. Pozivam ih da ne čine ništa nasumično ili nesigurno kada su u pitanju njihovi vječni interesi. Ako se budu tako ponašali, izgubit će sreću, mir, utjehu i nadu u ovom životu, ali će izgubiti i svoju vječnu baštinu.

Moji mladi prijatelji, vi se trebate pojaviti na sudu, ali Kristovom milošću možete biti poslušni Božjim zapovijedima i svakodnevno razvijati čvrstinu i snagu karaktera, pa zato ne trebate doživjeti poraz ili se obeshrabriti. Božanska milost je u obilnoj mjeri osigurana svakoj duši tako da se svatko može upustiti u bitku i izići iz nje kao pobjednik. Nemojte biti tromi, nemojte varati sebe da se možete spasiti iako hodite u skladu s prirodnim sklonostima svojega karaktera — da si možete dopustiti da vas nosi matica svijeta, da možete popuštati sebi i zadovoljavati sebe a ipak biti sposobni da se oduprete silama zla u vrijeme krize, da možete izići kao pobjednici kada se bitka rasplamsa. ... Svakoga dana morate vježbati slušati naredbe Vojskovođe vojske Gospodnje.

Moji mladi prijatelji, da li se molite? Upućujete li molitve da steknete čiste misli, svete želje, neporočno srce i čiste ruke? Vježbate li svoja usta da pjevaju hvalu Bogu, trudite li se da izvršavate Božju volju? To je obrazovanje koja će vam biti od velike koristi jer će vam pomagati u oblikovanju karaktera koji je sličan Kristovom. (YI, 7. studenoga 1895.)

Nemojte sjedati u Sotoninu udobnu fotelju niti govoriti da nema smisla boriti se, da ne možete prestati grijesiti, da u sebi nemate snage da pobijedite! U vama doista nema snage osim Kristove, ali je vaša prednost da imate Krista koji vjerom stanuje u vašem srcu, i On može pobijediti grijeh u vama kada se pridružite Njegovim naporima. ... Vi možete postati žive poslanice koje znaju i čitaju svi ljudi. Vi ne smijete biti mrtva slova, već živa svjedočeći svijetu da Isus ima moć da vas spasi. (YI, 29. lipnja 1893.)

Izabranici Božji

“Ti koga uzeh s krajeva zemlje i pozvah s rubova njenih, ti kome rekoh: ‘Ti si sluga moj, izabrao sam te i nisam te odbacio.’” (Izaija 41,9)

Mnogi nemaju jasan pojam od čega se sastoji vjera i zato žive ne koristeći se svim svojim prednostima. Oni brkaju osjećaje i vjeru, stalno su ispunjeni očajničkim i nesređenim mislima jer se Sotona bogato koristi njihovim neznanjem i neiskustvom. ... Mi moramo prihvatiti Krista kao svojega osobnog Spasitelja ili ćemo doživjeti poraz u svojim nastojanjima da budemo pobjednici. Nećemo riješiti svoj problem time što ćemo se držati daleko od Njega, što ćemo vjerovati da Ga naši prijatelji ili naši bližnji mogu prihvatiti kao svojega osobnog Spasitelja, ali da nama nije dano da iskusimo milost Njegove ljubavi koja oprašta. Trebamo vjerovati da nas je Bog izabrao da budemo spašeni vjerom, Kristovom milošću i djelovanjem Svetoga Duha; trebamo hvaliti i uzvisivati Boga što nam je čudesno pokazao svoju nezasluzenu naklonost. Upravo Božja ljubav privlači duše Kristu, nježno ih prima i predstavlja Ocu. Djelovanjem Svetoga Duha obnavlja se božanski odnos između Boga i grešnika. Otac kaže: “Želim im biti Bog, a oni da budu moj narod! Pokazat ću im svoju ljubav koja oprašta i darovat ću im svoju radost. Oni će mi biti posebno blago jer će taj narod koji sam oblikovao sebi poslužiti meni na slavu!”

Otac poklanja svoju ljubav svojem izabranom narodu koji živi okružen ljudima. To su oni koje je Krist otkupio po cijenu svoje krvi; i budući da su se odazvali na Kristove pozive, uz pomoć neusporedive Božje milosti, izabrani su da budu spašeni kao Njegova poslušna djeca. Na njima se pokazala obilna Božja milost, ljubav kojom ih je On ljubio. Svi oni koji se ponize kao mala djeca, koji prihvate i poslušaju Božju riječ s djetinjom jednostavnošću, naći će se među Božjim izabranicima. (*ST, 2. siječnja 1893.*)

I vi možete dokazati da se nalazite među Kristovim izabranicima time što ćete biti vjerni; možete dokazati da spadate među Kristove izabranike time što ćete ostati na trsu. (*6SDA BC 1079*)

13. ožujka

Krist je platio punu cijenu

“On nas u njemu sebi izabra prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kristu.” (Efežanima 1,4.5)

Na nebeskom vijeću poduzete su mjere da čovjek, iako prijestupnik, ne propadne u svojoj neposlušnosti, nego da vjerom u Krista kao svojega Zamjenika i svoj Zalog može postati Božji izabranik. ... Bog želi da se svi ljudi spase jer je poduzeo odlučujući korak kada je dao svojega jedinorođenog Sina da plati otkupninu za čovjeka. Oni koji će propasti, propast će samo zato što su odbili da budu posvojeni kao Božja djeca u Kristu Isusu. Oholost sprečava čovjeka da prihvati osigurano spasenje, iako mu nikakve vlastite zasluge ne mogu osigurati pristup u Božju blizinu. Čovjek može postati prihvatljiv Bogu samo uračunatom Kristovom milošću, vjerom u Njegovo ime. Čovjek se nikako ne može osloniti na svoja djela ili na sretni uzlet svojih osjećaja kao dokaz da ga je Bog izabrao, da je Kristov izabranik.

Isus kaže: “Tko dođe k meni, sigurno ga neću izbaciti van.” (Ivan 6,37) Kada pokajani grešnik dođe Kristu svjestan svoje krivnje i nedostojnosti, svjestan da je zaslužio kaznu, ali voljan da se osloni na Kristovu milost i ljubav, neće biti odbačen. Božja ljubav koja oprašta pokazat će se na djelu i u njegovom srcu će se roditi radosna zahvalnost Spasitelju na Njegovoj beskrajnoj ljubavi i samilosti. Bit će zadivljen i začuđen kada čuje da je za njega bila pripremljena odredba na nebeskom vijeću još prije stvaranja svijeta, odredba da će Krist uzeti na sebe kaznu za njegov prijestup i da će mu uračunati svoju pravednost. (ST, 2. siječnja 1893.)

Otac je stavio naše grijeha na mjesto na kojemu ih ničije oči osim Njegovih neće vidjeti. I kao što je odvratio svoje oči od Kristove nevinosti, tako će sakriti svoj pogled od krivnje grešnika koji vjeruje, i to zbog pravednosti koja mu je pripisana. Kristova pravednost koja nam je uračunata, donijet će nam najdragocjenije blagoslove u ovom životu, a osigurat će nam i vječni život u Božjem kraljevstvu. (ST, 8. prosinca 1898.)

Bog traži našu najtopliju ljubav

“Nitko ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!” (Matej 6,24)

Mnogi se nalaze na začaranom tlu neprijatelja. Ono što ima neznatnu vrijednost — nerazborite društvene zabave, pjevanje, rugalice, pošalice — zaokuplja njihov um i oni služe Bogu podijeljenog srca. ... Kristova izjava da nitko ne može služiti dvojici gospodara ostaje neprihvaćena. (MS 38, 1890.)

Značajka zemaljskih stanovnika u Noino doba bila je njihova izrazita svjetovnost. Oni su od jedenja i pijenja, kupovanja i prodavanja, ženidbe i udaje, načinili svoj najvažniji životni cilj. Nije grijeh, već ispunjavanje dužnosti da čovjek jede i pije ukoliko to što je dopušteno ne prijeđe u krajnost. ... Sam Bog je uspostavio brak kada je Evu predao Adamu. Svi Božji zakoni čudesno su prilagođeni čovjeku i usklađeni s čovjekovom naravi. Grijeh prepotopnih stanovnika sastojao se u izopačivanju onoga što je samo po sebi bilo dopušteno. Oni su iskarirali Božje darove služeći se njima da zadovolje svoje sebične želje. ...

Pretjerana ljubav i odanost prema onome što je samo po sebi dopušteno pokazala se kao pogubna za tisuće i tisuće duša. Beznačajnim pitanjima posvećuje se intelektualna snaga koja bi trebala biti potpuno posvećena Bogu. Uvijek se moramo čuvati da ne odemo u krajnost s onim što je dopušteno ako se pravilno rabi. Mnoge, mnoge duše su izgubljene zato što su zaokupljene onim što je, ako se pravilno rabi, bezazleno, ali kada se izopači i zlouporabi, postaje grešno i ponižavajuće. (MS 24, 1891.)

Ako neprestano mislimo o onome što spada u ovaj život i ako se stalno trudimo da to stečemo, svoje misli nećemo moći usmjeriti prema onome što je nebesko. Sotona se trudi da naš um odvoji od Boga, da naše misli zaokupi modom, običajima i zahtjevima svijeta i da nas tako izloži bolesti i smrti. ...

Na ovom se svijetu trebamo osposobiti za uzvišeniji svijet. Bog nam je povjerio zalog i On očekuje od nas da se svojim sposobnostima poslužimo tako da pomognemo bližnjima i da im budemo na blagoslov. On traži našu najtopliju ljubav, naše najviše snage. (MS 29, 1886.)

Koji zapovjednik?

“Takav je Bog, Bog naš svagda i dovijeka! On neka nas vodi!” (Psalam 48,14)

Svi mi se nalazimo pod zapovjedništvom jednoga od dvojice zapovjednika. Jedan, Stvoritelj čovjeka i cijeloga svijeta, najveći je od svih. Svi Mu duguju odanost cijeloga svojeg bića, posvećenost svih svojih osjećaja. Ukoliko se um pokori Njegovoj upravi, ukoliko On bude oblikovao i razvijao snage uma, svakog ćemo dana primati novu moralnu snagu s Izvora svake mudrosti i snage. Moralni blagoslovi i božanska blaženstva bit će nagrada za napore svih onih čiji je um okrenut prema Nebu. Oni će shvatiti otkrivenja — nebeska blaženstva — koja su skrivena od pogleda svjetovnih ljudi, otkrivenja koja nadmašuju i maštu najvećih umova. ...

Sotona je vođa svjetovnih. ... Njegov je najveći cilj da pod svojom zastavom okupi najveći dio svijeta tako da se brojnošću može suprotstaviti sili pravednosti i vječne istine. Talenti i sposobnosti, darovi dobiveni od Boga da bi bili posvećeni Njegovoj službi, stavljaju se pred noge velikog buntovnika protiv Božje vladavine. ...

Dok oni koji su svjetovno mudri kopaju po površini razumijevajući ono što je vidljivo i dostupno osjetilima, dotle se oni koji se boje Boga i koji Ga poštuju usmjeravaju prema vječnosti, prodirući u najdublje riznice i prikupljajući znanja i bogatstva trajna kao i vječnost. Pravednost, čast, ljubav i istina svojstva su Božjeg prijestolja. To su i načela Njegove vladavine. ... Ima dragulja koji se moraju tražiti i čuvati i za vrijeme i za vječnost.

Hoditi svijetom kao neporočan čovjek neokaljanog morala, noseći sveta načela istine u svojem srcu da se njihov utjecaj vidi u djelima koja čini u životu, biti neokaljan niskošću, varljivošću i nepoštenjem svijeta koji će uskoro morati biti očišćen od svoje moralne izopačenosti ognjem Božje osvetničke pravednosti, znači biti čovjek čiji je izvještaj ovjekovječen na Nebu, čovjek u časti među neporočnim anđelima koji ocjenjuju i cijene moralnu vrijednost. To je ono što nekoga čini Božjim čovjekom. (*Letter 41, 1877.*)

Uzrok svih naših muka

“Naprotiv, opominjite se međusobno svaki dan sve dotle dok traje ovo ‘danas’, da koji od vas ne otvrdne zavodljivoću grijeha!” (Hebrejima 3,13)

Zapamtite riječi “zavodljivost grijeha”. Sotona svoje kušnje uvijek prikazuje pod krinkom dobrote. Čuvajte se da im ne nasjednete. Jedno kršenje prave istinoljubivosti priprema put za sljedeće kršenje, zla se ponavljaju sve dok srce nevjernika ne odrveni i otvrdne, a savjest izgubi svoju osjetljivost. (MS 9, 1903.)

Neka se nitko ne vara da se grijesi mladosti poslije mogu vrlo lako svladati. Nije tako! Svaki grijeh koji se gaji slabi karakter i pretvara se u naviku pa kao posljedica nastaje tjelesna, umna i moralna izopačenost. Vi se možete pokajati za zlo koje ste učinili, možete svoje stope staviti na pravi put, ali narav vašega uma i vaša bliskost sa zlom otežat će vam da raspoznate razliku između dobra i zla. Svojim zlim navikama vi ste učinili da vas Sotona stalno iznova napastuje. (MS 127, 1899.)

Mnogi ... gledaju na grijeh kao na nešto manje važno. ... Mnogi se povode za svojim željama i težnjama, slijede svoje sklonosti i konačno zaključuju da grijeh uopće i nije tako uvredljiv, tako strašan i užasan u Božjim očima. Grijeh koji možda izgleda mali, koji pomračena savjest proglašava neznatnim, tako je težak u Božjim očima da ga ništa osim krvi Božjega Sina ne može oprati. Ta činjenica omogućuje pravu procjenu grijeha. Bog nikada neće zamagliti svoju slavu da bi se spustio na naše ideje i naše poglede. Mi se moramo uzdići do Njegovih. U skladu s veličinom Božjeg savršenstva je i odvratni karakter grijeha. ...

Bog želi da stvarno budemo sretni. Ukoliko se išta postavi kao prepreka na tom putu, On zna da se to prvo mora ukloniti. On će omesti naše namjere, razočarati naša očekivanja i provesti nas kroz razočaranja i nevolje da bi nam pokazao kakvi smo uistinu. ... Grijeh je uzrok svih naših muka. Ukoliko želimo imati istinski mir i pravi duševni spokoj, grijeh se mora ukloniti. (Letter 29, 1879.)

Kada izgubimo povjerenje u sebe, zazivamo Boga

“Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah. Rekoh: ‘Priznat ću Jahvi prijestup svoj’, i ti si mi krivnju grijeha oprostio.” (Psalam 32,5)

David je često pobjeđivao u Bogu, ali se ipak mnogo bavio svojom nedostojnošću i grešnošću. Njegova savjest nije spavala smrtnim snom. Jadao se: “Grijeh je moj svagda preda mnom!” (Psalam 51,3) Nije se zavaravao da je grijeh problem s kojim nema nikakvog posla i zbog kojega se ne treba brinuti. Kada je uvidio dubinu varljivosti svojega srca ... molio se da ga Bog ... očisti od tajnih grijeha.

Nije dobro za nas ako zatvaramo svoje oči i otvrdnjavamo svoju savjest tako da ne vidimo niti shvaćamo svoje grijeha. (3 SDA BC 1147)

Ponizno srce neće smatrati da mu je priznanje ispod časti. Neće misliti da će se osramotiti ako prizna da je na bilo koji način, možda samo u mislima, ranio svojega brata ili omeo Božje djelo preko njega. (MS 23, 1899.)

Grijesi za koje se nismo pokajali ostaju neoprosteni. Oni koji misle da su im oprošteni i oni grijesi čiju grešnost nikada nisu shvatili, zbog kojih nikada nisu osjetili skrušenost u srcu, zavaravaju sami sebe. ... Naša snaga leži u našoj svjesnoj slabosti. ... Nemajući povjerenja u sebe, mi vičemo Bogu i tražimo pomoć, gradimo svoje spasenje sa strahom i drhtanjem. Odbacujući svako oslanjanje na tijelo, mi se čvrstim stiskom hvatamo za Isusa. ... U Nebo nikada neće dospjeti nemarni ljudi koji samo tvrde da su kršćani. Bog poziva na temeljito djelo svakoga od svojih sljedbenika. ...

Odlučnim samoodricanjem,
Stalnom budnošću,
Ozbiljnom molitvom,
Marljivom uporabom svih sredstava milosti,
Uz pomoć Isusa Krista, našeg Otkupitelja,
Postat ćemo pobjednici.
Nebeski odmor je određen umornima,
Kruna namijenjena čelu ratnika. (Letter 24, 1888.)

Potpuna mogućnost oprosta

“Blizu je Jahve onima koji su skrušena srca, a klonule duše spasava.” (Psalam 34,19)

Nemojte misliti da ćete zato što ste grijeshili uvijek ostati pod prokletstvom, jer to nije potrebno. ...

Trebamo li gledati svoje grijehе, početi plakati i govoriti: Činio sam krivo i ne mogu pristupiti Bogu s bilo kakvim osjećajem sigurnosti? Zar Biblija ne kaže: “Ako priznajemo svoje grijehе, vjieran je on i pravedan: oprostit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravедnosti?” (1. Ivanova 1,9) Sasvim je u redu da shvaćamo strašni karakter grijehа. Upravo je grijeh učinio da Krist postrada sramnom smrću na Golgoti. Ali iako trebamo shvatiti da je grijeh strašan sam po sebi, ne smijemo slušati glas neprijatelja koji nam govori: “Sagriješio si i nemaš nikakvog prava na Božja obećanja!” Mi mu trebamo odgovoriti: “Pisano je: Ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1)

Psalmist kaže: “Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah. Rekoh: ‘Priznat ću Jahvi prijestup svoj’, i ti si mi krivnju grijehа oprostio.” (Psalam 32,5). ... Takvo iskustvo i mi trebamo steći. (*Letter 97, 1895.*)

Davidu su bili oprošteni njegovi prijestupi zato što je ponizio svoje srce pred Bogom u pokajanju i skrušena srca, zato što je vjerovao da se Božja obećanja o oprostу moraju ispuniti. Priznao je svoj grijeh, pokajao se i ponovno obratio. Oduševljen sviješću o oprostу, uskliknuo je: “Blažen onaj kome je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven! Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju, i u čijemu duhu nema prijevera!” (Psalam 32,1.2) Blagoslov dolazi zbog oprosta; oprost dolazi vjerom da je grijeh, koji smo priznali i za koji smo se pokajali, uzeo na sebe veliki Nositelj grijehа. I tako od Krista dolaze svi naši blagoslovi. Njegova smrt je žrtva pomirница za naše grijehе. On je veliki Posrednik preko kojega primamo milost i stječemo Božju naklonost. (*3 SDA BC 1146*)

Graditi za vječnost

“Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagradi na litici. Udari pljusak, navalije potoci, dunuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici.” (Matej 7,24.25)

Oblikovanje karaktera je djelo koje traje cijeloga života i radi se za vječnost. Kada bi svi shvatili tu činjenicu, kada bi postali svjesni da mi sami, kao pojedinci, određujemo svoju sudbinu ili za vječni život ili za vječnu propast, do kakve bi promjene došlo! Kako bi se drukčije koristilo ovo vrijeme milosti! ... Prilikom izgradnje karaktera od najveće je važnosti da kopamo duboko, da uklonimo svako smeće i da gradimo na čvrstoj, nepomičnoj Stijeni, na Isusu Kristu. Kada položimo čvrste temelje, moramo imati mudrosti da znamo kako da gradimo. ... U svojem zakonu Bog nam je dao uzor i upravo po tom uzoru i trebamo zidati. Zakon je veliko mjerilo pravednosti. On je izraz Božjeg karaktera i ispit naše odanosti Njegovoj vladavini.

Temeljnost je prijeko potrebna za uspjeh prilikom izgradnje karaktera. Mora postojati iskrena želja da se ostvare planovi Velikog Graditelja. Građa koju ugrađujemo mora biti trajna; nikakvo nemarno, nepouzđano djelo neće biti prihvaćeno jer bi uništilo građevinu. Cijelo biće mora biti uključeno u ovaj posao. On zahtijeva snagu i energiju; nema nikakve rezerve koja bi se mogla trošiti na nevažna pitanja. U ovo djelo mora biti uložan odlučan ljudski napor u suradnji s božanskim Radnikom. Moraju se uložiti ozbiljni, ustrajni napori da se odvojimo od običaja, pravila i društva svijeta. Bitno je da duboko razmišljamo, da imamo ozbiljnu namjeru i nepokolebljivo poštenje. Ne smijemo besposličiti. Život je sveti zalog; svaki trenutak mora biti mudro iskorišten. ...

Imajmo na umu da gradimo za vječnost. Potrudimo se da naši temelji budu sigurni; a onda gradimo savjesno ulažući ustrajne napore, ali s nježnošću, krotkošću i ljubavlju. I tako će vaša građevina ostati neuzdrmana ne samo kada na nju navale oluje kušnji, već i kada svijet zahvati strašna poplava Božjega gnjeva. *(YI, 19. veljače 1903.)*

Ne ostavljaj prostora za kušnju

“U strahu je Gospodnjem veliko pouzdanje, i njegovim je sinovima utočište.” (Izreke 14,26)

Bog zahtijeva da priznamo svoje grijehе i da ponizimo svoja srca pred Njim; ali u isto vrijeme trebamo imati pouzdanja u Njega kao u nježnoga Oca koji neće odbaciti one koji se oslanjaju na Njega. Mi ni ne shvaćamo koliki se među nama oslanjaju na ono što vide, a ne hode u vjeri. Mi vjerujemo u ono što se vidi, a ne cijenimo dragocjena obećanja koja su nam dana u Njegovoj riječi. Teško bismo mogli dublje i namjernije uvrijediti Boga nego pokazivanjem nepovjerenja u ono što On kaže. (RH, 8. travnja 1884.)

Nemojte ni za trenutak priznati da su Sotonine kušnje u skladu s vašim mislima. Odbacite ih isto tako odlučno kao što biste odbacili i samog neprijatelja. Sotonin je posao da obeshrabruje dušu. Kristovo je djelo da nadahne srce vjerom i nadom. Sotona se trudi da pokoleba naše povjerenje. On nam govori da su naše nade utemeljene na pogrešnim pretpostavkama umjesto na sigurnoj, nepokolebljivoj riječi Onoga koji ne laže. (MS 31, 1911.)

Kada Sotona unosi sumnju da smo mi narod koji Bog vodi, koji On uz pomoć kušnji i ispitivanja priprema da opstane u onaj veliki dan, spremno se suočite s njegovim pokušajima iznoseći jasne dokaze Božje riječi da je narod ostatka onaj koji drži zapovijedi Božje i ima vjeru Isusovu. (RH, 8. travnja 1884.)

Uzdajmo se potpuno, ponizno i nesebično u Boga. Mi smo Njegova mala djeca, i tako On i postupa prema nama. Kada se približimo Njemu, On nas milosrdno čuva od napada neprijatelja. On nikada neće iznevjeriti one koji se oslanjaju na Njega kao djeca na svoje roditelje. On gleda ponizne duše, pune povjerenja, kako Mu prilaze i prilazi im pun ljubavi i samilosti i poradi njih podiže zastavu nasuprot neprijatelju. Govori: “Ne diraj ih, jer pripadaju meni. Ja sam ih urezao u svoje dlanove!” On ih potiče da gaje nepokolebljivu vjeru u Njegovu snagu da djeluje u njihovu korist. A oni sa sigurnošću odgovaraju: “A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet: naša vjera.” (1. Ivanova 5,4) (Letter 5, 1903.)

Iznad magle sumnji

**“Budite hrabri i jaka srca, svi koji se u Jahvu uzdate!”
(Psalam 31,24)**

Čak su i kršćani s dugogodišnjim iskustvom često izloženi napadima najstrašnijih sumnji i kolebanja. ... Ne smijete na temelju takvih iskustava pomisliti da je vaš slučaj beznadan. ... Ufajte se u Boga, imajte povjerenja u Njega i oslonite se na Njegova obećanja. (*Letter 52, 1888.*)

Kada vam se davao približi sa svojim sumnjama i nevjerom, zatvorite mu vrata svojega srca. Zatvorite i svoje oči tako da se ne zadržavaju na paklenim sjenama. Podignite svoj pogled prema Nebu da promatrate ono što je vječno i imat ćete snage za svaki trenutak. Ova kušnja vaše vjere dragocjenija je od zlata. ... Ona vas osposobljava da bijete Gospodnje bitke. ...

Sotona se povezuje sa svakim tko se s njime želi povezati. Ako uspije zadobiti nekoga tko ima duboko vjersko iskustvo, takav postaje njegov najuspješniji predstavnik u približavanju upravo takvim ljudima u nastojanju da i njihova srca zarazi nevjerovanjem. Vi ne možete sebi dopustiti da ikakve sumnje prodru u vaše misli. Nemojte činiti radost đavlu pričajući im o teškim teretima koje morate nositi. Svaki put kada to činite, Sotona se raduje što vas je uspio staviti pod svoj nadzor i navesti da zaboravite na Isusa Krista, vašeg Otkupitelja.

Mi trebamo prikazivati Onoga koji nas je dozvao iz tame k svojem čudesnom svjetlu. Samo živom vjerom mi možemo počivati u tom svjetlu. Samo se živom vjerom radujemo u tom svjetlu svakoga dana. Mi ne trebamo govoriti o svojim sumnjama i nevoljama jer kada o njima govorimo, one postaju sve veće. Svaki put kada govorimo o njima, Sotona postiže pobjedu. Ali kada kažemo: “Održavanje svoje duše povjerio sam Njemu kao vjernom svjedoku!” — svjedočimo da smo sebe predali Isusu Kristu bez ikakvog ustručavanja, i tada nam Bog daje svoje svjetlo i mi se radujemo u Njemu. (*MS 17, 1894.*)

Duša koja voli Boga uzdiže se iznad magle sumnji; ona stječe blistavo, široko, živo iskustvo, postaje krotka i slična Kristu. Takva duša je predana Bogu, sakrivena s Kristom u Bogu. (*7 SDA BC 907*)

Postupna pobjeda nad zlom

“Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac — život koji je Bog obećao onima koji ga ljube.” (Jakov 1,12)

Bog nema ni namjeru ni želju da svoj narod štiti od kušnji. ... Kada istina zavlada u srcu, kršćanin će biti izložen sukobima. ... Pokazat će se suprotni elementi u njegovom domu, čak i u njegovom srcu, i nitko osim Božjeg Duha slobode neće mu moći osigurati pobjedu. (MS 59, 1900.)

Popuštanja kušnjama počinje grešnim dopuštanjem umu da se koleba, da bude nedosljedan u svojem pouzdanju u Boga. Nečastivi uvijek traži priliku da pogrešno prikaže Boga, da um usmjeri prema onome što je zabranjeno. Ako bude mogao, on će misli zaokupiti onim što je na svijetu. On će se potruditi da uzbudi osjećaje, da probudi strasti, da veže sklonosti uz ono što nam ne služi na dobro; ali naša je zadaća da držimo svaku sklonost i svaku strast pod svojom vlašću, u smirenoj pokornosti razumu i savjesti. Tada će Sotona izgubiti snagu da upravlja našim mislima. Krist nas poziva na postupno pobjeđivanje duhovnih nedostataka našeg karaktera. Urođene sklonosti moraju se svladati. ... Prohtjevi i strasti moraju se pobijediti, a volja potpuno stavljena na Kristovu stranu. (RH, 14. lipnja 1892.)

Mi se molimo svojem nebeskom Ocu: “Ne navedi nas u napast!” a onda, odviše često, ne čuvamo svoje noge da nas ne odvedu u napast. Moramo se držati daleko od kušnji koje nas lako mogu svladati. Mi sami trebamo postići uspjeh Kristovom milošću. Mi sami moramo ukloniti sa svojeg puta kamenje spoticanja koje je nama i mnogima donijelo toliko žalosti. (MS 124, 1902.)

Sve nas zadesit će kušnje i nevolje, ali neprijatelj nas nikada ne mora svladati. Naš Spasitelj je pobijedio u naše ime. Sotona nije nepobjediv. ... Krist je bio kušan da bi mogao naučiti kako da pomogne svakoj duši koja će poslije biti kušana. Kušnja nije grijeh; grijeh je popuštanje kušnji. Za dušu koja se oslanja na Isusa kušnja označava pobjedu i veću snagu. (MS 113, 1902.)

Čuvajte se Sotoninih zamki

“Da nas ne bi prevario sotona, njegove nakane vrlo dobro poznajemo.” (2. Korinćanima 2,11)

Sotonini planovi i njegove zamke okružuju nas sa svih strana. Uvijek bismo trebali imati na umu da nam se on približava prurušen prikrivajući svoje pobude i karakter svojih kušnji. On nam prilazi u odjeći svjetla, odjeven prividno u odjeću neporočnih anđela kako ga ne bismo prepoznali. Nama je zato potreban veliki oprez, moramo pomno ispitivati njegove zamke da ne bismo bili prevareni. (*MS 34, 1897.*)

Sotona je postavio svoje zle anđele svuda oko nas; pa iako ne mogu čitati čovjekove misli, oni pažljivo prate njegove riječi i djela. Sotona se koristi slabostima i manama karaktera koje se na taj način otkrivaju i postavlja svoje kušnje na mjesta na kojima će naići na najmanji otpor. On daje zle prijedloge i nadahnjuje svjetovne misli, jer zna da bi na taj način mogao navući dušu na prokletstvo i zarobiti je. One koji su sebični, svjetovni, lakomi, oholi, kritički raspoloženi ili skloni klevetanju — sve koji gaje pogreške i mane karaktera — Sotona poziva na popuštanje sebi i tako navodi dušu da krene putem koji Biblija osuđuje. ...

Za sve vrste kušnji postoji lijek. Mi nismo prepušteni sami sebi da vodimo bitku protiv svojega “ja” i grešne naravi svojom ograničenom snagom. Isus je silni pomoćnik, potpora koja nikada ne izostaje. ... Nitko ne treba doživjeti poraz ili se obeshrabriti budući da nam je osigurana tako obilna pomoć.

Mislila se mora postaviti granica, ne smije im se dopustiti da lutaju. One se moraju baviti Pismom, plemenitim i uzvišenim temama. Dijelove Pisma, čak i cijela poglavlja, treba učiti napamet da bismo ih ponavljali kada nam se Sotona približi sa svojim kušnjama. Pedeset osmo poglavlje Izaije vrlo je pogodno za tu svrhu. Ogradite svoju dušu ogradama i savjetima nadahnutog Božjeg Duha. Kada Sotona pokuša navesti misli da se bave zemaljskim i putenim temama, najuspješnije mu se možemo oduprijeti kada kažemo: “Pisano je!” (*RH, 8. travnja 1884.*)

Kako je slomljena Sotonina sila

“Za tu slobodu Krist nas je oslobodio. Prema tome, budite nepokolebivi i ne dopustite da vas ponovo upregnu u jaram ropstva!” (Galaćanima 5,1)

Pokajanje jedne duše izaziva neizrecivu radost među svim nebeskim vojskama. Melodije se čuju sa svake harfe i iz svakog grla, odjekuju pjesme slavljenja zato što je još jedno ime upisano u knjigu života, što je još jedna svjetiljka zapaljena usred moralne tame ovog pokvarenog svijeta. Isti taj događaj izaziva zaprepaštenje među palim anđelima i ponižava velikog vođu pobune protiv Božjeg svetog zakona. Knez tame, vidjevši da je duša koju je smatrao svojom pobjegla iz njegovih ruku kao što ptica bježi iz zamke ptičareve i da je našla u Kristu svoje utočište, djeluje s paklenom revnošću da je ponovno uhvati. (*MS 46a, 1886.*)

Mi se više moramo baviti posljedicama istinskog obraćanja. Kada se grešnik pokaje i prizna svoje bezakonje, on ne dobiva samo oprost, već postaje i Božje dijete ... baštinik Božji i zajedno s Kristom subaštinik besmrtnosti baštine. ... Sotonina sila je slomljena. Čovjek je sklopio svetu zajednicu s Kristom. (*Letter 63, 1905.*)

Nijedna duša nije zadobivena za Krista ... bez poraza kušača, da se zmiji ne stane na glavu. To će svakako navesti zloćudnog neprijatelja na veću aktivnost. ... Zabrinut što gubi svoj plijen, Sotona će prvo pokušati prevariti, a zatim tlačiti i progoniti. Zli ljudi, ukoreni pravilom i primjerom onih koji su prihvatili svjetlo biblijske istine, postat će predstavnici velikog neprijatelja duša i poslužiti će se svim sredstvima da ih odvoje od njihove odanosti Bogu i navedu da siđu s uskog puta svetosti.

Ali nitko se ne treba plašiti niti strahovati. Bog je dao svoju riječ da će oni koji ostanu vjerni načelima, koji budu vjerovali i slušali sve Božje zahtjeve, biti članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Vladara. Oni su sigurni da su privukli na svoju stranu nebeske sile i da će izići kao pobjednici uz pomoć Kristovih zasluga — i više nego pobjednici u Onome koji nas je ljubio. (*MS 46a, 1886.*)

Nismo spašeni tuđom zaslugom

“Neka svatko ispita svoje vlastito djelo, pa će tada jedino u samom sebi naći razlog slave, a ne u drugome.” (Galatćanima 6,4)

Nitko ne može služiti Bogu preko svojeg zamjenika. Ima tako mnogo onih koji misle da na ovom svijetu postoji netko snažniji od Krista, netko na koga se mogu osloniti. I umjesto da dođu ravno Kristu, onakvi kakvi jesu, predajući sebe bez ostatka Njemu, oni traže ljudsku pomoć. Bog želi da svatko od nas stekne svoje vlastito iskustvo. ... Ja ne mogu izgraditi karakter za vas, a ni vi ne možete izgraditi karakter za mene. (*GCB, 23. travnja 1901.*)

Evangelje se bavi pojedincima. Svako ljudsko biće može spasiti ili izgubiti svoju dušu. Svatko od nas ima svoju posebnu osobnost koja se razlikuje od svih ostalih. Svatko se mora sam za sebe osvjedočiti, sam za sebe obratiti. Mora prihvatiti istinu, pokajati se, povjerovati, i postati poslušan. Svatko pojedinačno mora uporabiti svoju volju. ... Svatko sam mora odlučiti predati se Bogu. (*MS 28, 1898.*)

Gospodin ne želi da naša osobnost bude uništena niti je Njegova namjera da bilo koje dvije osobe budu potpuno iste po ukusima i raspoloženjima. Svatko ima svoje posebne karakteristike, svojstvene samo njemu, i one ne smiju biti potisnute, već razvijene i oblikovane po ugledu na Krista. Gospodin pretvara prirodne sklonosti i sposobnosti u korisne kanale. Prilikom usavršavanja darova koje je Bog dao, talenti i sposobnosti se razvijaju ukoliko čovjek prizna činjenicu da su sve njegove snage dar od Boga i da ih ne smije upotrebljavati u sebične svrhe ... već na slavu Bogu i na dobro svojih bližnjih. (*Letter 20, 1894.*)

Svakom je čovjeku Bog — a ne čovjek — odredio njegov posao. To je pojedinačni posao — oblikovanje karaktera po ugledu na božanski. Ljiljan se ne treba truditi da postane ruža. Postoje razlike u građi cvjetova i voća, ali je svako svoju posebnost dobilo od Boga. ... I zato je Božji plan da čak ni najbolji ljudi ne budu jednaki po karakteru. Život posvećen služenju Bogu razvijat će se i uljepšavati pojedinačno, zasebno. (*MS 116, 1890.*)

Božji i moj udio

“Stoga, ljubljeni moji, poslušni, kako ste uvijek bili — ne samo kad sam ja prisutan nego još više kada sam odsutan — sa strahom i drhtanjem nastojte da postignete svoje spasenje. Bog je, naime, onaj koji proizvodi u vama i htjenje i djelovanje da mu se možete svidjeti.” (Filipljanima 2,12.13)

“Sa strahom i drhtanjem nastojte da postignete svoje spasenje.” Što to znači? To znači da svakoga dana morate gajiti nepovjerenje prema svojim ljudskim naporima i mudrosti. Trebate se plašiti govoriti nasumce, slijediti svoje pobude, plašiti se da vas oholost srca, ljubav prema svijetu i strasti tijela ne odvoje od dragocjene milosti koju Gospodin Isus želi izliti na vas. (*MS 42, 1890.*)

Čovjekovo djelovanje, kao što je izneseno u ovom tekstu, nije nezavisno, koje bi on trebao obaviti bez Boga. Ono u potpunosti zavisi od snage i milosti božanskog Radnika. Mnogi ovdje promaše cilj i tvrde da čovjek mora izgraditi svoju osobnost nezavisno od božanske snage. To nije u skladu s ovim tekstom. Drugi tvrde da je čovjek oslobođen svake obveze budući da Bog čini sve za njega, da hoće i da čini. Tekst želi reći da spasenje ljudske duše zahtijeva da njegova snaga volje bude podložna božanskoj snazi volje. ... I tada dolazi do najoštrije, najozbiljnije bitke nakon odluke i namjere čovjeka da svoju volju i svoje putove pokori Božjoj volji i Božjim putovima. (*Letter 135, 1898.*)

Čovjeku je određen dio u ovoj velikoj borbi za vječni život; on se mora odazvati pozivima Svetoga Duha. Bit će potrebna borba da se raskinu okovi sila tame, ali Duh koji radi u čovjeku može i želi to postići. Međutim, čovjek ipak nije pasivni objekt koji treba spašavati bez njegovog sudjelovanja. On je pozvan da napne svaki mišić u borbi za besmrtnost iako samo Bog osigurava uspjeh. (*ST, 5. listopada 1896.*)

Ovdje su čovjekova djela i Božja djela. ... Uz pomoć ove dvije sjedinjene snage, čovjek postiže pobjedu i na kraju prima krunu vječnog života. ... On napinje svaki duhovni živac i mišić da bi mogao postati uspješan pobjednik u ovom djelu i steći dragocjeni dar vječnoga života. (*MS 13, 1888.*)

Sukob nevidljivih sila

“Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.” (Efežanima 6,12)

Gospodin bi želio da se naše misli uznemire zbog djelovanja zlih anđela. Krist nam nije govorio o opasnosti koja nam prijeti od napada otpalog neprijatelja ne stavljajući nam na raspolaganje silu da se odupremo svakom napadu. ... Anđeoske sile, i dobre i zle, bore se za prevlast, i svaki utjecaj koji se sada širi mora biti pozorno ispitan. (MS 78, 1905.)

Sotona je stalno budan i spreman da prevari i zavede. On se služi svakom čarolijom da privuče ljude na široki put neposlušnosti. On nastoji unijeti zabunu u naša osjetila pogrešnim osjećajima, ukloniti međaše stavljajući svoje lažne natpise na putokaze koje je Bog postavio da bi nam pokazao pravi put. Upravo zato što te sile zla nastoje skrenuti svaku zraku svjetla s duše, nebeska bića su postavljena da obavljaju svoju službu, da usmjeravaju, da čuvaju i vode baštinike spasenja. Nitko ne treba očajavati zbog svojih naslijeđenih sklonosti prema zlu, ali kada ga Božji Duh osvjedoči da je grešan, treba se pokajati, priznati zlo i odbaciti ga. Vjerni stražari spremni su da usmjere dušu na pravi put. (6 SDA BC 1120)

Ljudskim mislima vladaju ili Božji ili zli anđeli. Mi predajemo svoj um ili Božjoj vlasti ili vlasti sila tame i bilo bi dobro da se upitamo gdje se danas nalazimo — ili pod krvlju poprskanom zastavom kneza Emanuela ili pod crnom zastavom sila tame. (6 SDA BC 1120)

Sve dok Božji narod ostane vjeran Njemu, sve dok živom vjerom bude prianjao uz Isusa, nalazit će se pod zaštitom nebeskih anđela i Sotoni neće biti dopušteno da se služi svojim paklenim vještinama da bi ga uništio. (RH, 19. studenoga 1908.)

Najveća je radost nebeskih anđela kada svoj štit nježne ljubavi podižu nad dušama koje se obraćaju Bogu. (7 SDA BC 922)

Kristov primjer pobjede

***“I od voljnih sačuvaj slugu svojega da ne obladaju mno-
me. Tada ću biti savršen i čist od velikoga grijestupa.”***
(Psalam 19,13 — DK)

Krist se u pustinji suočio s velikim, osnovnim kušnjama s kojima se suočavaju ljudi i pobijedio ih. On je izišao kao pobjednik nad apetitom, izazivanjem Boga i nad svijetom i tako nam pokazao kako i mi možemo pobijediti. Sotona je svladao milijune ljudi kušajući ih na području apetita i navodeći ih da čine namjerne grijehе. Mnogi među onima koji tvrde da su Kristovi sljedbenici ... bez mnogo razmišljanja upadaju u kušnje i samo bi ih čudo moglo spasiti da iz njih iziđu neokaljani. Razmišljanje i molitva sačuvala bi ih i navela da se čuvaju opasnih situacija u koje su sami sebe doveli i koje su Sotoni osigurale nadmoćnost nad njima.

Božja obećanja nisu nam dana da bismo se brzopleto pozivali na njih dok bez razmišljanja srljamo u opasnost kršeći prirodne zakone ili zanemarujući mudrost i savjete koje nam je Bog dao da se njima služimo. To ne bi bio dokaz istinske vjere, već izazivanje Boga. ... Sotona dolazi k nama sa svjetovnim počastima, bogatstvom i životnim užicima. Te kušnje su raznolike da bi se prilagodile ljudima različitih položaja i časti; navode ih da se udalje od Boga i da služe sebi više nego svojem Stvoritelju. “Sve ovo dat ću tebi!” rekao je Sotona Kristu. “Sve ovo dat ću tebi!” kaže Sotona i čovjeku. “Sav ovaj novac, ovu zemlju, svu tu moć, čast i bogatstvo, sve ću to dati tebi!” i čovjek je začaran, zaveden i prijevarom naveden na vlastitu propast. Ukoliko svoje srce predamo svjetovnom životu, Sotona će biti zadovoljan.

Spasitelj je pobijedio podmuklog neprijatelja pokazujući nam kako i mi možemo pobijediti. On nam je ostavio svoj primjer kako da uz pomoć Pisma potisnemo neprijatelja. On se mogao poslužiti i svojom božanskom snagom ... ali nam onda Njegov primjer ne bi mogao poslužiti kao uzor. Krist se služio jedino Pismom. Kako je onda važno da temeljito proučavamo i slijedimo Božju riječ, da bismo u trenutku velike potrebe mogli biti “spremni za svako dobro djelo” i posebno ojačani da se suočimo s podmuklim neprijateljem. (*Letter 1a, 1872.*)

Kako da sačuvamo svoje poštenje

“Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Dakle, neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu, tako da vas podvrgne njegovim požudama.” (Rimljanima 6,11.12)

Neki smatraju da je pitanje grijeha uglavnom tako nevažno da nemaju nikakve obrane protiv upadanja u grijeh niti protiv njegovih posljedica. ...

Ako biste i za trenutak pomislili da će Bog olako postupati prema grijehu, ili da će proglašavati mjere i izuzetke da možete i dalje nesmetano griješiti i da duša neće trpjeti nikakvih posljedica zbog toga, vi ste pali kao žrtva strašne Sotonine prijevare. Svako namjerno kršenje pravednog Gospodnjeg zakona izlaže vašu dušu nebranim napadima Sotone.

Kada vaša savjest izgubi svoju besprijeornu osjetljivost, vaša duša postaje Sotonino bojno polje; javlja se dovoljno sumnji i strahovanja da paraliziraju vašu energiju i da vas gurnu u obeshrabrenje. ... Imajte na umu da kušnja sama po sebi još nije grijeh. Imajte na umu da bez obzira na težinu okolnosti u kojima se čovjek može naći, ništa ne može oslabiti njegovu dušu sve dok ne popusti kušnji, sve dok sačuva svoju besprijeornost. Interesi koji su od najvećeg životnog značenja za vas osobno, povjereni su vama na čuvanje. Nitko ih ne može povrijediti bez vašeg pristanka. Sve sotonске legije ne mogu vas raniti dok god ne otvorite svoju dušu Sotoninim zamkama i strijelama. Vaša propast se ne može dogoditi bez vašeg pristanka. Sve dok ne dođe do zagađenja vašeg uma, nikakva zagađenost u vašoj okolini ne može vas uprljati ili zagaditi.

Vječni život dragocjeniji nam je od svega ili nam uopće nije dragocjen. Samo oni koji ulažu ustrajne napore i neumornu gorljivost zajedno sa žarkom željom koja je u skladu s vrijednošću cilja za kojim trče, zadobit će život koji je sličan Božjem životu. ... Imamo pred sobom primjer Adama i Eve i posljedice njihovog prijestupa trebaju navesti svaku dušu da se kloni grijeha, da ga se gnuša kao nečega odvratnoga i da shvati, s obzirom na patnje koje grijeh sigurno donosi, da je bolje da izgubi sve što ima nego da prekrši i najmanju Božju zapovijed. (*Letter 14, 1885.*)

Uspjeh u otporu

“Prema tome, pokorite se Bogu! Oduprite se đavlu, pa će pobjeći od vas!” (Jakov 4,7)

Ima ljudi koji se nesmotreno izlažu opasnosti i riziku, izlažu kušnjama iz kojih bi ih samo Božje čudo moglo izvući neoštećene i neokaljane. Sve su to djela izazivanja Boga kojima Bog nije zadovoljan. Kušnja kojoj je Sotona izložio Spasitelja da se baci s vrha Hrama bila je odlučno dočekana i odbačena. Veliki neprijatelj je citirao Božje obećanje kao potvrdu svojih riječi da ga Krist može slobodno poslušati jer se može osloniti na obećanje. Isus je na kušnju odgovorio riječima Pisma: “Pisano je: Ne kušaj Gospodina Boga svojega!” Na isti način Sotona poziva i ljude da se nađu na mjestima na kojima Bog ne želi da budu pozivajući se na tekstove Pisma da bi potkrijepio svoje prijedloge.

Dragocjena Božja obećanja nisu nam upućena da bi nas ohrabrila na izazivačko ponašanje ili da bi nam poslužila kao oslonac kada se nepotrebno izlažemo opasnostima. ... Od nas se traži da kao Božja djeca sačuvamo dosljednost svojega kršćanskog karaktera. Trebamo pokazati mudrost, opreznost i poniznost i postupati oprezno prema onima koji nisu s nama. Ipak, ni u kojem slušaju ne smijemo kršiti načela.

Naša jedina sigurnost je u tome da ne damo đavlu nikakvog prostora jer su njegovi prijedlozi i namjere sračunati da nam naškode i spriječe nas da se oslonimo na Boga. On se preobražava u anđela neporočnosti da bi svojim sračunatim kušnjama mogao postaviti svoje zamke na takav način da ne prepoznamo njegove zle namjere. Što više popuštamo, to će uspješnije biti njegove prijevare. Nije dobro da se prepiremo ili da pregovaramo s njim. Nakon svake prednosti koju mu dajemo, on će zahtijevati novu. Naša jedina sigurnost je u tome da odlučno odbacimo prvi poticaj da izazivamo Boga. Bog nam je podario svoju milost da se Kristovim zaslugama odupremo Sotoni i da budemo i više nego pobjednici. Otpor znači uspjeh. “Protivite se đavlu i pobjeći će od vas!” Otpor mora biti odlučan i uporan. Mi ćemo izgubiti sve što smo postigli ako se danas odupiremo, a sutra popustimo. (RH, 8. travnja 1880.)

Što bliže, to sigurnije

“Približite se k Bogu, pa će se i on približiti k vama! Grešnici, operite ruke! Vi s razdijeljenom dušom, očistite srca!” (Jakov 4,8)

“Približite se k Bogu.” Kako? Potajnim, ozbiljnim ispitivanjem svojeg srca; djetinjim, od srca poniznim oslanjanjem na Boga otkrivajući Isusu sve svoje slabosti, priznajući mu sve svoje grijehe. (7 SDA BC 938)

Mi se ne možemo približiti Bogu, ne možemo gledati Njegovu ljepotu niti shvatiti Njegovo milosrde ako ne postanemo svjesni svojih mana i ne budemo ispunjeni željom da se uspemo više. “I on će se približiti vama!” Gospodin će se približiti onima koji svojoj braći priznaju zla koja su im učinili, a onda dođu k Bogu u poniznosti i skrušenosti.

Onaj tko postane svjestan opasnosti koja mu prijeti treba biti budan ako ne želi ožalostiti Svetoga Duha i onda odlutati od Boga zato što zna da Bogu nije po volji njegovo ponašanje. Koliko je bolje i sigurnije približiti se Bogu tako da čisto svjetlo koje sja iz Njegove riječi može izliječiti rane koje je grijeh zadao našoj duši. Što smo bliže Bogu, to smo sigurniji jer se Sotona plaši Božje prisutnosti i mrzi je. (7SDA BC 937)

Približite se Bogu molitvom, razmišljanjem, čitanjem Njegove riječi. Kada se On približi vama, uzdignut će zastavu nasuprot neprijatelju. Ohrabrimo se jer neprijatelj ne može proći pokraj te zastave. (7SDA BC 937,938)

Ako se približimo Bogu, zar ne vidimo kakve će to posljedice imati? Zar ne vidite da ćemo se tada približiti i jedni drugima? Mi se ne možemo približiti Bogu i prihvatiti isti križ ukoliko naša srca ne budu sjedinjena savršenim vezama jedinstva kao odgovor na Kristovu molitvu da budemo jedno kao što je On jedno sa svojim Ocem. I zato ćemo se truditi duhom, razumom i vjerom da budemo jedno, da bi se Bog mogao proslaviti u nama kao što se proslavio u svojem Sinu i da bi nas volio kao što je volio svojega Sina. (7SDA BC 937)

Duša koja voli Boga, dobiva snagu od Njega stalnom vezom s Njime. Kada duša stekne naviku da razgovara s Bogom, slomit će se sila Zloga jer Sotona ne može prebivati u blizini duše koja se približila Bogu. (7SDA BC, 937)

“Hodite k meni svi!”

“Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28)

Mnogi među onima koji čuju ovaj poziv, iako uzdišu za odmorom, idu dalje svojim trnovitim putem, pritišćući svoj teret čvrsto uz svoje srce. Isus ih voli i želi ponijeti njihov teret i njih same u svojem snažnom naručju. On bi uklonio njihova strahovanja i nesigurnosti koje im otimaju mir i odmor; ali prvo moraju doći k Njemu da Mu kažu tajne boli svojeg srca. ...

Ponekad povjeravamo svoje nevolje ljudskim ušima, govorimo o svojim teškoćama onima koji nam ne mogu pomoći, a zanemarujemo se povjeriti Isusu koji naše žalosne putove može zamijeniti putovima radosti i mira. ...

On želi biti naš prijatelj, hoditi s nama na svim našim teškim životnim putovima. On nam kaže: “Ja sam Jahve, Bog tvoj, hodi sa mnom, i obasjat ću putove tvoje svjetlom.” Isus, Veličanstvo Neba, želi učiniti svojim prijateljima sve one koji k Njemu dolaze sa svojim teretima, svojim slabostima, svojim brigama. ...

Njegov poziv, upućen nama, poziv je na neporočan, svet i sretan život — život mira i odmora, slobode i ljubavi — i na bogatu baštinu u budućem, besmrtnom životu. ... Naša je prednost da svakoga dana imamo smiren, blizak i sretan hod s Isusom. (*ST, 17. ožujka 1887.*)

Odmor ćemo naći kada odbacimo svako samoopravdanje, svako zaključivanje na temelju sebičnih gledišta. Potpuna predaja samoga sebe, prihvaćanje Božjih putova predstavlja tajnu savršenog počivanja u Njegovoj ljubavi. ... Činite ono što vam je On rekao i budite sigurni da će sve tako učiniti kao što je rekao. ... Jeste li došli k Njemu odbacivši sva svoja neuspješna pomagala, sve svoje nevjerovanje, svu svoju pravednost? Dođite upravo onakvi kakvi ste, slabi, bespomoćni, spremni da umrete.

Kakav nam je odmor obećan? — To je svijest da je Bog istinit, da nikada neće razočarati nikoga tko dolazi k Njemu. Njegov oprost je potpun i besplatan, dok Njegovo prihvaćanje znači odmor duši, počivanje u Njegovoj ljubavi. (*RH, 25. travnja 1899.*)

Odmor za nemirne

“Jer ovako govori Jahve Gospod, Svetac Izraelov: Mir i obraćenje — spas vam je, u smirenu uzdanju snaga je vaša.” (Izaija 30,15)

Isus poziva nemirne, potlačene i žalosne, sve one koji gundaju, da dođu k Njemu. (*HR, prosinac 1871.*)

Isus te voli i želi tvoju ljubav. On želi da se sjetiš da je dao svoj dragocjeni život da ti ne propadneš, da će ti On biti pomoć u svako vrijeme potrebe. Samo gledaj na Isusa i povjeri Mu svaku svoju muku i nevolju. ... Traži od Njega da ti pomogne, da te ojača i blagoslovi i vjeruj da će On uslišati tvoju molitvu. ...

Cijelo Nebo gleda na tebe s dubokim zanimanjem. Jedna duša za koju je Krist umro dragocjenija je od cijeloga svijeta. Željela bih da svaki mladić i svaka djevojka cijeni vrijednost ljudske duše. Kada bi sebe predali Isusu onakvi kakvi su, iako grešni i uprljani, On bi ih prihvatio istoga trenutka i stavio bi svojega Duha u srce svakog poniznog tražitelja. Nijedan koji dođe k Njemu neće biti izbačen van. Trebate ljubiti Isusa svim svojim srcem i On nikada neće razočarati tu ljubav i to povjerenje. Njegove riječi su život, utjeha i nada. Sotona zna da sve što trebate učiniti jest da pogledate na Isusa, uzdignutog Spasitelja. Ranjena, okrvavljena, izbijena duša naći će u Isusu melem za svoje rane. ...

Mir, trajan mir, koji se nalazi u savršenoj pokornosti Isusu Kristu, poteći će u dušu. Poslušnost Božjoj volji naći će svoj mir. Učenik koji hodi krotkim i poniznim stopama Otkupitelja, nalazi mir koji mu svijet ne može dati, ali ni uzeti. “Tko se tebe drži čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda.” (Izaija 26,3 — DK)

Poniznost i krotkost uma, koje su uvijek bile karakteristika života Božjeg Sina, kada ih postignu Njegovi istinski sljedbenici, donose zadovoljstvo, mir i sreću, osobine koje ih uzdižu iznad robovanja izvitoperenom životu. (*HR, prosinca 1871.*)

“Učite od mene”

“Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer je jaram moj sladak, a moje breme lako.” (Matej 11,29)

“Učite od mene”, rekao je božanski Učitelj, “jer sam krotka i ponizna srca.” Mi se moramo naučiti samoodricanju, moramo se naučiti hrabrosti, strpljenju, čvrstini i ljubavi koja prašta. ... Ako budemo imali vjere u Isusa kao svojeg pomoćnika, ako naše oči vjere budu neprestano usmjerene na Njega, postat ćemo slični Njemu po karakteru. On će stanovati u našem srcu i mi ćemo prebivati u Njemu. Budući da smo obučeni u Kristovu pravednost, naš je život sakriven s Kristom u Bogu. On će biti naš savjetnik. Ako Ga zamolimo u vjeri, On će prosvijetliti naše razumijevanje. ... Pouke koje nam je Krist dao bit će provedene u život. (MS 21, 1889.)

Ako pred očima svojeg uma stalno imamo Krista kao svoj Uzor, stvarat će se nove navike, bit će suzbijane i svladavane snažne nasljedne i razvijene sklonosti, samoljublje će biti obojeno u prah, stare navike u razmišljanju stalno odbacivane, a ljubav prema prevlasti sagledavat će se u pravom, odbojnom svjetlu i bit će pobijedena. (MS 6, 1892.)

Krista moramo utkati u sve svoje misli, svoje osjećaje, svoje sklonosti. On mora postati uzor u najmanjim pojedinostima. Kada sjednemo kod Isusovih nogu umjesto da se oslanjamo na ljudska shvaćanja ili usklađujemo sa svjetovnim pravilima željno upijajući Njegove riječi, učeći od Njega i govoreći: “Gospodine, što želiš da činim?” naša urođena nezavisnost, naše samopouzdanje, naša snažna samovolja, bit će zamijenjeni dječjim, pokornim, poučljivim duhom. Kada uspostavimo pravilan odnos prema Bogu, mi ćemo priznati da nas treba voditi Kristov autoritet, priznat ćemo da On ima pravo na našu neograničenu poslušnost. (Letter 186, 1902.)

Mi ćemo usvojiti tako uzvišena gledišta o Isusu Kristu da će naše “ja” biti zaboravljeno. Naše sklonosti usredotočit će se na Isusa, naše misli bit će čvrsto usmjerene prema Nebu. Krist će rasti, a mi ćemo se umanjivati. ... Razvijati ćemo vrline koje stanuju u Isusu da bismo drugima mogli odražavati sliku Njegovog karaktera. (MS 21, 1889.)

Nositi Kristov jaram

“Jer je jaram moj sladak, a moje breme lako.” (Matej 11,30)

Nositi Kristov jaram znači raditi onako kako je On radio, biti zajedno s Njime sudionik u Njegovim mukama i naporima za izgubljeni ljudski rod. (5 SDA BC 1092)

Kada prihvatite Kristov jaram suzdržavanja i poslušnosti, ustanovit ćete da vam je on vrlo koristan. Nošenje ovog jarma omogućuje vam da se približite Kristu i On tada preuzima najteži dio tereta na sebe. (5 SDA BC 1090)

Jaram i križ simboliziraju jedan te isti postupak — pokoravanje vlastite volje Bogu. Nošenje jarma povezuje smrtnog čovjeka s ljubljenim Božjim Sinom vezama zajedništva. Uzimanje križ oslobađa dušu sebičnosti i pomaže joj da sazna kako da nosi Kristovo breme. Mi ne možemo slijediti Krista ukoliko ne nosimo Njegov jaram, ukoliko ne uzmemo križ i ne nosimo ga onako kako ga je On nosio. Ukoliko želimo da naša volja bude u skladu s božanskim zahtjevima, morat ćemo se odreći svojih sklonosti, svojih omiljenih želja i koračati Kristovim tragom. ... Ljudi sebi stavljaju na vrat jarmove koji im se čine laki i ugodni za nošenje, ali se pokazuju kao vrlo bolni. Krist to vidi i kaže: “Uzmite moj jaram na sebe. Jaram koji ste sebi stavili na vrat smatrajući da će vam odgovarati, uopće vam ne odgovara. Uzmite moj jaram i naučite od mene pouke koje su za vas bitne.” (5 SDA BC 1090,1091)

Nije naš posao da sami sebi biramo bremena. ... Često doživljavamo teške trenutke noseći to svoje breme, i doista je tako jer Bog nije ni tražio da ga nosimo; ali kada uzmemo Njegov jaram i nosimo Njegovo breme, uvjerit ćemo se da je Kristov jaram blag i Njegovo breme lako zato što se On pobrinuo za to. (5 SDA BC 1091)

Međutim, ni to breme neće nam omogućiti da živimo životom dokolice, slobode i sebičnog popuštanja sebi. Kristov život bio je život žrtvovanja i samoodricanja na svakom koraku; i s dosljednom nježnošću i ljubavlju nalik Kristovoj Njegovi istinski sljedbenici ići će stopama svojeg Učitelja; dok budu prolazili kroz ovaj život, postajat će sve nadahnutiji Kristovim duhom i životom. (5 SDA BC 1091)

Učiti u Kristovoj školi

“Ima li koga da se boji Jahve? On će ga poučiti kojim će putem krenuti.” (Psalam 25,12)

Isus je otvorio školu za poduku svojih izabranika i oni bi trebali stalno učiti i primjenjivati pouke koje su dobili od Njega da bi Ga tako mogli potpuno upoznati.

Oni koji misle da su skoro potpuno dobri, koji se ne trude da marljivo usavršavaju svoj kršćanski karakter, postaviti će sebi u srce idole i nastaviti će baviti grešnim običajima sve dok im grijeh više ne bude izgledao grešan. ...

Isus nudi svoju pomoć svakoj duši oboljeloj od grijeha, svakoj duši koja se bori da pobijedi. Sveti Duh posreduje za svakog iskrenog borca i Krist će učiniti da Njegove riječi postanu duh i život, sila Božja na spasenje svakome koji vjeruje. Međutim, sigurno ćete doživjeti poraz ukoliko dopustite đavlu da upravlja vašim umom, da usmjerava vaše misli. ... S Bogom se ne možemo igrati; On neće prihvatiti podijeljeno srce. On zahtijeva službu iz cijeloga srca. On je platio otkupninu svojim životom za svakog Adamovog sina i svaku njegovu kćer.

...

Krist polaže pravo na svaku dušu, ali mnogi biraju život u grijehu. Neki ne žele doći k Isusu da dobiju od Njega život. Neki odgovaraju na Njegov poziv: “Íí ću, Gospodine!” — ali ne idu; ne predaju se potpuno Isusu koji je život, mir i neizreciva radost i pun je slave. ... Zar nećete biti mudri i vrijedno raditi djelo koje će ostati za vječnost? Tražite Kristovu milost cijelim svojim srcem, snagom i umom. ...

Bog vam je dao pravo da se uhvatite za Njega molitvom vjere. Molitva vjere je sama srž nepokvarene religije, tajna sile svakog kršćanina. ...

Odvojite vrijeme da se molite, da istražujete Pisma, da sebe pokorite Isusu Kristu. Živite u vezi sa živim Kristom i čim to učinite, On će se povezati s vama, čvrsto će vas uhvatiti jakom rukom koja vas nikada neće pustiti. (*Letter 38, 1893.*)

Pripremanje za višu školu

***“Uputi me istini svojoj, i nauči me; jer si ti Bog spase-
nja mojega, tebi se nadam svaki dan.” (Psalam 25,5)***

Oni koji na ovoj Zemlji postanu sinovi Božji sjedit će zajedno s Kristom u pripremnoj školi osposobljavajući se da budu primljeni u višu školu. Iz dana u dan mi se trebamo osobno pripremati jer u nebeskim dvorovima nitko neće imati svojeg zamjenika. Svatko od nas mora za sebe poslušati poziv: “Dođite k meni ... i ja ću vas okrijepiti!” ...

Gospodin Isus platio je vašu školarinu. Od vas se jedino traži da učite od Njega. Učtivost nalik Kristovoj koja se gaji u višoj školi treba se primjenjivati i u nižoj školi, trebaju je pokazivati i mlađi i stariji vjernici. Svi koji uče u Kristovoj školi nalaze se na poduci kod nebeskih sila i nikada ne smiju zaboraviti da su gledanje svijetu, anđelima i ljudima.

Oni trebaju predstavljati Krista. Trebaju pomagati jedni drugima da se pokažu dostojni upisa u višu školu. Trebaju pomagati jedni drugima da postanu neporočni i plemeniti, da steknu istinsku predodžbu što znači biti Božje dijete. Trebaju izgovarati ohrabrujuće riječi. Trebaju podizati oslabljene ruke i jačati oslabljena koljena. Na svakom srcu trebaju biti napisane riječi kao da su urezane dijamantnom pisaljkom: “Želim znati koja je moja dužnost i ne želim je propustiti obaviti!” ...

Duh samosvladavanja, riječi ljubavi i nježnosti, to je ono čime se odaje čast Spasitelju. Oni koji izgovaraju ljubazne riječi nadahnute ljubavlju, riječi koje grade mir, bit će bogato nagrađeni. ... Trebamo učiniti da Njegov Duh zablista iz nas krotkošću i poniznošću koju smo naučili od Njega. (*Leter 257, 1903.*)

Isus je veliki Učitelj. ... On je voljan i spreman uspostaviti usko zajedništvo s vama. On vas je spreman poučiti kako da se molite s djetinjim povjerenjem punim vjere i sigurnosti. ... Upišite iznova svoje ime na listu učenika Njegove škole. Naučite moliti s vjerom. Primajte znanje od Isusa. ...

Zar nećete sjesti kraj Isusovih nogu i učiti od Njega? (*Leter 38, 1893.*)

Prava snaga volje

“Spremnost je, ako postoji, ugodna po onome što tko ima, a ne po onome čega stvarno nema.” (2. Korinćanima 8,12)

Istinska vjera povezana je s voljom. Volja je upravljačka snaga u čovjekovoj naravi koja pod svoju upravu stavlja sve ostale njegove sposobnosti. Volja nije ukus ili sklonost, već odlučujuća sila koja u sinovima ljudskim utječe na poslušnost ili na neposlušnost Bogu. ...

Vi želite svoj život tako oblikovati da na kraju postane podoban za Nebo. Često se obeshrabrite kada ustanovite da vam je oslabjela moralna snaga, da se nalazite u okovima sumnje, da vama vladaju navike i običaji vašega starog života u grijehu. ... Vaša obećanja su slična riječima koje su napisane na pijesku. ...

Vi ćete se nalaziti u stalnoj opasnosti sve dok ne shvatite pravu snagu volje. Možete vjerovati i obećavati sve na svijetu, ali vaša obećanja ili vaša vjera nemaju vrijednosti sve dok svoju volju ne stavite na stranu vjere i djelovanja. Budete li se borili u dobroj borbi vjere svom snagom svoje volje, sigurno ćete pobijediti. Vaši osjećaji, vaši dojmovi, vaše emocije ne smiju uživati vaše povjerenje jer se na njih ne možete osloniti. ...

Ali ne trebate očajavati. ... Vama je ostavljeno da svoju volju pokorite volji Isusa Krista; i dok to budete činili, Bog će vas smjesta uzeti pod svoju vlast i činiti u vama da hoćete i činite ono što je Njemu ugodno. Tada će cijela vaša narav biti stavljena pod vlast Kristovog Duha, pa će čak i vaše misli biti Njemu pokorene. Vi niste u stanju vladati svojim nagovima i svojim emocijama kao što biste željeli; ali vi možete upravljati svojom voljom i možete dovesti do promjene cjelokupnog života. Pokoravajući svoju volju Kristu, sakrit ćete svoj život s Kristom u Bogu i ujediniti se sa silom koja je veća od svih poglavarstava i vlasti. Dobit ćete snagu od Boga koja će vas držati čvrsto uz svoju snagu; i novo svjetlo, svjetlo žive vjere, stajat će vam na raspolaganju. Međutim, vaša volja mora surađivati s Božjom voljom. ...

Zar nećete reći: “Predajem svoju volju Isusu i to odmah!” i od tog trenutka biti potpuno na Gospodnjoj strani! (5T 513,514)

Kada se mogu osloniti na svoju volju

“Ali sada, dok služite Bogu, pošto ste oslobođeni od grijeha, imate za rod posvećenje, a za svršetak vječni život.” (Rimljanima 6,22)

Božji Duh na stvara nove sposobnosti u karakteru obraćenog čovjeka, ali izaziva odlučujuću promjenu u primjeni tih sposobnosti. Kada se um, srce i duša promijene, čovjek ne dobiva novu savjest, već se njegova volja pokorava obnovljenoj savjesti, savjesti čija je uspavana osjetljivost probuđena djelovanjem Svetoga Duha. (*Letter 44, 1899.*)

Popuštajući grijehu, čovjek stavlja svoju volju pod Sotoninu vlast. On postaje bespomoćni zarobljenik u vlasti kušača. Bog je poslao svojeg Sina na ovaj svijet da raskine Sotonine okove i oslobodi čovjekovu volju. On Ga je poslao da proglasi oslobođenje zarobljenima, da skine teške terete i da potlačene izvede na slobodu. Izlijevajući cjelokupnu riznicu Neba na ovaj svijet, dajući nam u Kristu cijelo Nebo, Bog je otkupio volju, sklonosti, um i dušu svakog ljudskog bića. Kada se čovjek stavi pod Božju vlast, njegova volja postaje čvrsta da može činiti ono što je pravo, srce se čisti od sebičnosti i ispunjava ljubavlju nalik Kristovoj. Um se pokorava autoritetu zakona ljubavi i svaka misao je dovedena u pokornost Kristu. (*MS 21, 1900.*)

Kada se volja stavi na Gospodnju stranu, Sveti Duh je uzima i sjedinjuje s božanskom voljom.

Gospodin voli čovjeka. On je pružio dokaze te ljubavi dajući svojega jedinorođenog Sina da umre za čovjeka, da se Njegovom milošću može osloboditi neprijateljstva prema Bogu i obnoviti svoju odanost Stvoritelju. Ukoliko čovjek želi surađivati s Bogom, Gospodin će njegovu volju uskladiti sa svojom i ulit će joj novu životnu snagu djelovanjem svoga Duha. ... Da bismo obnovili svoje srce, moramo prihvatiti Evandjelje, a prihvaćanje istine značit će pokoravanje uma i volje božanskoj sili. (*Letter 44, 1900.*)

Čovjekova volja je sigurna jedino kada se sjedini s Božjom voljom. (*Letter 22, 1896.*)

Pokorena volja

“Ako tko htjedne vršiti volju njegovu, znat će da li je moja nauka od Boga ili ja govorim sam od sebe.” (Ivan 7,17)

Oni koji su svoju volju pokorili Bogu, školovani su u Kristovoj školi. ... Oni su disciplinirani tako da im je poslušnost prešla u naviku, pripremljeni su da obavljaju službu za Boga. Mi nismo stvorenja lišena moralne naravi. Evangelje se ne obraća samo razumu. Kada bi to činilo, mi bismo mu pristupali kao što pristupamo proučavanju knjiga koje se bave matematičkim formulama i koje se obraćaju samo intelektu. ... Njegov cilj je srce. Ono je upućeno našoj moralnoj naravi i želi preuzeti vlast nad voljom. Ono ruši zamisli i svaku visinu koja se podiže protiv spoznaje Boga i zarobljava svaku misao na poslušnost Kristu.

Jogunasto srce umanjuje sposobnosti duše. Svi koji žele naučiti nauk spasenja moraju biti pokorni učenici u Kristovoj školi kako bi hram duše postao mjesto boravka Najvišega. Ukoliko želimo učiti od Krista, naša se duša mora isprazniti od svega čime se ponosi da bi Krist mogao u nju urezati svoj lik. ...

I tada ćemo steći takav pogled na beskrajnu žrtvu koju je Krist prinio za nas da će nam duša omekšati i poniziti se i uputiti duboku zahvalnost Bogu. Silom Svetoga Duha javit će se u nama vruća želja da iskoristimo povoljne prilike da svjedočimo za Krista i da izrazimo zahvalnost i odanost Onome koji nas je otkupio. Odanost i ljubav vidjet će se u našoj službi. Goruća želja da budemo slični Kristu probudit će u našoj duši želju da izrazimo svoje osjećaje zahvalnosti i da pred očima Neba uputimo zahvalnost Bogu na Njegovoj dobroti, Njegovoj ljubavi i Njegovoj sućuti. Oni koji steknu ovo iskustvo duboko će se razlikovati od onih koji disciplinirano, ravnodušno izražavaju svoje pristajanje uz istinu iako im srce uopće nije dirnuto njezinim utjecajem.

O, koliko je bolje očajnički željeti da prođemo kroz uska vrata! I samo na tom Božjem oltaru ljudska bića mogu primiti nebesku baklju. (*Letter 5, 1898.*)

Obradivati Božji vrt

“Nemojte se prilagođivati ovomu svijetu! Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma da možete uočavati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno!” (Rimljanima 12,2)

Čovjek, grešni čovjek, može se preobraziti obnovom svoga uma tako da može pokazati “što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno”. Kako on to može uočiti? Time što će Sveti Duh preuzeti vlast nad njegovim umom, duhom, srcem i karakterom. (6 SDA BC 1080)

Smeće sumnjivih načela i običaja treba biti odbačeno. Gospodin želi da um bude obnovljen, a srce ispunjeno blagom istine. (MS 34, 1901.)

Istina ima silu da uzdigne onoga koji je primi. Ona ima posvećujući utjecaj na um i karakter. ... Samo stalnim poboljšavanjem svojih intelektualnih i moralnih snaga možemo se nadati da ćemo odgovarati namjerama svojeg Stvoritelja. ...

Kršćanin bi trebao pokazivati više mudrosti i oštrijeg prosuđivanja od svjetovno usmjerenih ljudi. Proučavanje Božje riječi neprestano širi vidike njegovog uma i jača ga. Ništa tako ne oplemenjuje i ne uzdiže karakter, ne daje takvu životnu snagu svakoj sposobnosti kao neprestano naprezanje uma da shvati i razumije velike i važne istine.

Ljudski um kržlja i slabi kada se bavi samo običnim temama nikada se ne pokušavajući uzdići iznad vremena i svijesti da bi shvatio tajne Nevidljivoga. Razumijevanje se postupno usklađuje s ozbiljnošću pitanja kojima se stalno bavi. ... Čovjek nikada ne bi smio prestati rasti intelektualno i moralno tijekom svojeg životnog vijeka. (MS 59, 1897.)

Trebamo njegovati talente koje smo dobili od Boga. To su Njegovi darovi i trebamo ih koristiti u njihovom pravom međusobnom odnosu, tako da tvore savršenu cjelinu. Bog daje talente, sposobnosti uma, a čovjek gradi karakter. Um je Gospodnji vrt i čovjek ga mora marljivo njegovati da bi oblikovao karakter po uzoru na božanski. (Letter 73, 1899.)

U skladu s Bogom

“Isus im reče: ‘Moja se hrana sastoji u tom da vršim volju onoga koji me poslao i dovršim njegovo djelo.’” (Ivan 4,34)

Krist je izjavio: “Jer ne siđoh s neba da vršim volju svoju, nego volju onoga koji me posla.” (Ivan 6,38) Njegova je volja bila upregnuta u aktivnu službu spašavanja ljudskih duša. Njegova ljudska volja hranila se Njegovom božanskom voljom. Njegovi sluge danas dobro bi učinili kada bi se upitali: “Koju vrstu volje ja danas kao pojedinac njegujem? Zadovoljavam li svoje želje učvršćujući se u sebičnosti i tvrdoglavosti?” Ako je tako, nalazimo se u velikoj opasnosti jer će Sotona uvijek upravljati voljom koja nije pod vlašću Božjega Duha. Kada svoju volju dovedemo u sklad s Božjom voljom, sveta poslušnost koja se očitovala u Kristovom životu, očitovat će se i u našem. ...

Pavao je rekao: “S Kristom sam razapet.” (Galaćanima 2,19) Ništa nije teže od razapinjanja volje. Krist je u svemu bio kušan kao i mi, ali je Njegova volja uvijek ostajala na Božjoj strani. Po svojoj ljudskoj naravi imao je istu slobodnu volju koju je imao Adam u Edenu. On je mogao popustiti kušnji kao i Adam. Da je Adam vjerovao u Boga i ispunjavao Njegovu volju, mogao se oduprijeti kušnji kao što joj se Krist odupro. Da je Krist poželio, mogao je zapovjediti da se kamenje pretvori u kruhove. Mogao se baciti s vrha Hrama. Mogao je popustiti Sotoninoj kušnji da padne i da se pokloni njemu, uzurpatoru svijeta. Međutim, u svakom tom slučaju On je dočekao kušača riječima: “Pisano je!” Njegova volja bila je savršeno poslušna Božjoj volji, a Božja se volja savršeno otkrivala u cijelom Njegovom životu. ...

Kristova poslušnost zapovijedima Njegovog Oca treba biti mjerilo naše poslušnosti. Ako oni koji slijede Krista žele postati savršeni u Njemu, moraju svoju volju stalno pokoravati Božjoj volji. Bile su poduzete opsežne pripreme da oni koji traže Boga cijelim srcem imaju pomoćnika koji se brzo nalazi u svim nevoljama. Pomoć je doista bila poslana Onome koji se pokazao kao junak. Krist je obećao da će On biti naš pomoćnik. (MS 48, 1899.)

Težite za onim što je u Kristu

“Težite među sobom za onim za čim treba da težite u Kristu Isusu!” (Filipljanima 2,5)

Molitva koju nam je Krist dao da se Božja volja poštuje na Zemlji kao što se poštuje na Nebu, treba biti uslišana. To je prekrasna molitva koju trebamo upućivati Bogu i onda je ostvarivati u svojem svakidašnjem životu. Nauk o svetosti, etika koju propovijeda Evandjelje, ne priznaje nikakvo drugo mjerilo osim savršenstva Božjega uma, Božje volje. Kristov karakter i um je ono što ljudi trebaju primiti obraćenjem i preobrazbom. Bog nam je preko svojeg Sina pokazao savršenstvo do kojega se čovjek može uzdići. I pred svetim Bogom izvodi nas kao žive svjedoke onoga što čovjek može postati Kristovom milošću. O, zašto toliki žaloste srce beskrajne ljubavi? ...

Bog dopušta svakom čovjeku da pokazuje svoju individualnost, svoju posebnost. Nijedan ljudski um ne smije biti potopljen u um drugoga čovjeka. Ali ipak je upućen poziv: “Težite među sobom za onim za čim treba da težite u Kristu Isusu!” Svaki čovjek treba stati pred Boga sa svojom osobnom vjerom, sa svojim osobnim iskustvom znajući sam za sebe da se Krist nastanio u njemu kao nada slave. Povoditi se za primjerom bilo kojeg čovjeka — čak i onoga kojega bismo po svojem ljudskom prosuđivanju mogli smatrati skoro savršenim po karakteru — značilo bi osloniti se na nesavršeno, pogrešivo ljudsko biće koje je nesposobno da makar samo jednu jotu ili kovricu savršenstva prenese na neko drugo ljudsko biće.

Kao svoj uzor imamo Onoga koji je sve u svemu, najuzvišeniji među deset tisuća, Onoga čije savršenstvo nema premca. Što je rekao božanski Učitelj? “Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!” (Matej 5,48) Bi li nas Krist mučio nečim što je nedostižno? Nikada! Nikada! Kakvu nam počast On ukazuje pozivajući nas da na svojem području budemo sveti kao što je sam Otac svet na svojem području! Njegovom snagom mi to možemo postići, jer On sam izjavljuje: “Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska.” (Matej 28,18) Vaša i moja prednost je da možemo tražiti neograničenu snagu! (*Letter 20, 1902.*)

Utjecaj uma na um

“Uistinu, Bog nam nije dao duh bojažljivosti, već duh snage, ljubavi i trijeznosti.” (2. Timoteju 1,7)

Utjecaj uma na um, tako velika sila na dobro kada je um posvećen, isto je tako velika sila na zlo u rukama onih koji se protive Bogu. Ovom silom se služio Sotona u svojem nastojanju da unese zlo u misli anđela pokušavajući istodobno sebe predstaviti kao biće koje želi dobro cijelom svemiru. ... Izbačen s Neba, on je osnovao svoje carstvo na ovome svijetu i otada se neumorno trudi da skrene ljudska bića s puta odanosti Bogu. On se služi istom silom kojom se služio na Nebu — utjecajem na um. Ljudi postaju kušači svojih bližnjih. Njeguju se prodorna, pokvarena sotonska shvaćanja i šire svoj majstorski smišljen, nametljivi utjecaj. (7 SDA BC, 973)

Potreban je jasan duhovni vid da bi se uočila razlika između pljeve i pšenice, između Sotoninog nauka i nauka Riječi istine. Krist, veliki Liječnik, došao je na naš svijet da donese zdravlje, mir i savršenstvo karaktera svima koji žele. Njegovo se Evanđelje ne sastoji od varljivih metoda kojima se bit nekog zlog djela može prikazati kao veliki blagoslov da bi se kasnije pokazalo kao veliko prokletstvo. U drugom poglavlju Poslanice Filipljanima nalazi se opis istinske pobožnosti: “Težite među sobom za onim za čim treba da težite u Kristu Isusu.” (Filipljanima 2,5) ...

Zastupati naučavanje o liječenju uma znači otvarati vrata kroz koja bi Sotona mogao ući i zauzeti i um i srce. Sotona upravlja i umom koji je dopustio da njime upravlja drugi um, ali i umom onoga koji upravlja drugim umom. Neka nam Bog pomogne da shvatimo istinski nauk zidanja na Kristu, našem Spasitelju i Otkupitelju.

Krist je najveći od svih liječnika. On je liječnik duše kao i tijela. Da On nije došao na ovaj svijet da nas izbavi od sotonske paklene sile, mi ne bismo imali nikakve nade da ćemo steći vječni život. ... Nemojmo usmjeravati svoje misli na prevarljiva ljudska bića. Kažimo umjesto toga: “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) (*Letter 130, 1901.*)

Zarobljeni umovi

“Pazite da vas tko za sobom ne odvede ‘filozofijom’ — ispraznom prijevaram koja se oslanja na predaju čisto ljudsku, na ‘prirodne sile svijeta’, a ne na Krista.” (Kološanima 2,8)

Kao svojim moćnim zlosretnim oruđem, Sotona se često služi utjecajem koji jedan ljudski um može imati na drugi ljudski um. Taj utjecaj je tako zavodljiv da osoba koja mu je izložena često nije ni svjesna njegove snage. Bog mi je zapovjedio da govorim protiv toga zla kako se Njegovi sluge ne bi izložili zavodničkoj moći Sotone. Neprijatelj je veoma vješt tom poslu i ukoliko Božji narod ne bude pod stalnim vodstvom Božjega Duha, past će u zamku i biti zarobljen. Sotona već tisućama godina stječe iskustva s osobinama ljudskog uma pa ga je uspio dobro proučiti. Podmuklo djelujući u ove posljednje dane, on ljudski um povezuje sa svojim nadahnjujući ga svojim mislima; svoje djelo obavlja na tako zavodljiv način da oni koji prihvate njegovo vodstvo ni ne znaju da ih on vodi po svojoj volji. Ovaj veliki varalica želi tako zbuniti um muškaraca i žena da se ne čuje nijedan drugi glas osim njegovog. (2 SM 352,353)

Kristovo evanđelje treba biti utkano u naše svakidašnje iskustvo. Um treba biti doveden u položaj da prizna božanske zahtjeve Evanđelja. Mora biti zapregnut i discipliniran da usvoji naviku poslušnosti i vladanja sobom. ...

Nauk žive Riječi obara svaku zamisao i svaku visinu koja se uzdiže iznad Božje spoznaje i zarobljava svaki razum na pokornost Kristu. Sotona ima veliku moć nad dušama i može ih oboriti vrlo nisko. Oni koji stvarno žele učiti od Krista, morat će isprazniti svoju dušu od svih njezinih oholih zamisli da bi se načinilo mjesto da Krist bude postavljen na njezino prijestolje. (RH, 18. prosinca 1888.)

Sukob između Krista i Sotone još nije završen. Sotona stalno pokušava uspostaviti svoju vlast i svoj autoritet. Ako uspije zarobiti um, onda će u tome i uspjeti. ... Sotonine prijevare su mnogostrane, ali će Gospodin biti naš pomoćnik ukoliko Ga budemo ozbiljno tražili. (RH, 18. prosinca 1888.)

Zaokupiti um

“Dobar čovjek, iz dobre riznice svoga srca, iznosi dobro, a zao čovjek, iz zle riznice, iznosi zlo, jer mu usta govore onim čega je prepuno srce.” (Luka 6,45)

Um je tako načinjen da može biti zaokupljen ili dobrom ili zlom. Ako se spusti na nisku razinu, to je obično zato što se bavio običnim temama. ... Čovjek ima snagu da usmjerava djelovanje uma i da njime upravlja, da daje upute matici svojih misli. Međutim, to zahtijeva veće napore od onih koji možemo uložiti svojom snagom. Zato svoj um moramo pokoriti Bogu ako želimo imati prave misli i prave teme o kojima bismo razmišljali.

Rijetki su oni koji shvaćaju da je naša dužnost da vladamo svojim mislima i zamislima. Vrlo je teško navesti neukroćen um da se trajno bavi korisnim temama. Jer ako um nije pravilno usmjeren i iskorišten, u duši ne može cvjetati vjera. Um mora biti zauzet svetim i vječnim temama ili će se baviti bezvrijednim i površnim mislima. I umne i moralne snage moraju se ukrotiti jer će se tek vježbom ojačati i popraviti.

Da bismo ovu temu pravilno shvatili, moramo imati na umu da su naša srca po svojoj naravi izopačena, da smo sami po sebi nesposobni krenuti pravim smjerom. Samo Božjom milošću, kada je upotpunimo najozbiljnijim naporima s naše strane, možemo postići pobjedu.

Mi bismo trebali naviknuti svoje misli da se bave kršćanskim temama od kojih su neke: Isusova ljubav koja nadilazi svaki razum, patnje koje je pretrpio zbog grešnog ljudskog roda, Njegovo djelo posredovanja za nas, Njegova uzvišena slava — to su tajne u koje bi i anđeli željeli zaviriti. Nebeska bića nalaze u tim temama dovoljno razloga da privuku i zaokupe njihove najdublje misli; zar ćemo onda mi, na koje se te teme najviše odnose, pokazati manji interes od anđela prema čudima otkupiteljske ljubavi?

Um, jednako kao i srce, treba biti posvećen služenju Bogu. Bog ima pravo na sve što je u nama. (RH, 4. siječnja 1881.)

Vježbanje misli

“Zato opašite svoje bokove, to jest svoj um, budite trijezni, potpuno stavite svoju nadu u milost koja će vam se donijeti u času kad se objavi Isus Krist!” (1. Petrova 1,13)

Mnogima je potrebna odlučna promjena misli i djela ukoliko žele ugoditi Isusu. (3 SDA BC 1150)

Misli se moraju vježbati. Opašite bokove svojega uma tako da djeluje u pravom smjeru i na temelju dobro promišljenih planova; tada će svaki korak biti korak naprijed i nikakav napor i nikakvo vrijeme neće se uzalud trošiti na maglovite ideje i nesigurne planove. Moramo razmišljati o cilju i svrsi života, imati dostojne namjere pred očima. Misli se svakoga dana moraju uvježbavati i usmjeravati prema cilju kao što je magnetska igla usmjerena prema polu. Svaki pojedinac treba sebi postaviti ciljeve i namjere i onda ulagati svaku misao i svaki napor da bi postigao cilj i ostvario namjere koje je postavio. Mi moramo upravljati svojim mislima. Moramo imati određenu usmjerenost i čvrstinu namjera da bismo ostvarili ono što smo naumili.

Nitko drugi osim vas samih ne može upravljati vašim mislima. U naporu da zadovoljimo najviša mjerila, uspjeh ili poraz zavise od našeg karaktera i od načina na koji smo ukrotili svoje misli. Ako su misli dobro obuzdane, a Bog traži da to činimo svakoga dana, one će se baviti temama koje će nam pomagati da budemo odaniji Bogu. Ako su misli dobre, i djela će biti takva da će donositi radost i utjehu dušama. ...

Oni koji ne razmišljaju dovoljno, nisu mudri. Oni čine uzaludne napore, udaraju tu i tamo, hvataju se ovoga ili onoga, ali bez ikakvog uspjeha. Podsjećaju na trs čije su loze puštene da bespomoćno vise u svim smjerovima, spremne da se uhvate za svako smeće koje im se nađe na dohvatu; ali da bi trs bio koristan, njegove se loze moraju odvojiti od onoga za što su same prionule i oviti oko potpornja koji će doprinijeti da budu lijepe i pravilno oblikovane. (*Letter 33, 1886.*)

Kako da ukrotimo svoje misli

“Moje ti riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred licem tvojim, Jahve, hridi moja, otkupitelju moj!” (Psalam 19,14)

Misli moraju biti neporočne a zamisli srca čiste ukoliko želite da riječi vaših usta budu ugodne Nebu i korisne onima s kojima se družite. (RH, 12. lipnja 1888.)

Neprepođeni, sebični um, ukoliko mu se dopusti da slijedi svoje želje, djelovat će bez uzvišenih pobuda, bez osvrtnja na Božju slavu ili na dobro ljudskog roda. Misli će biti zle i samo zle. ... Božji Duh proizvodi novi život u duši dovodeći misli i želje u poslušnost Kristovoj volji. ...

Mladi trebaju već vrlo rano početi njegovati pravilne navike razmišljanja. Trebamo tako disciplinirati um da razmišlja krećući se u zdravom smjeru i ne dopustiti mu da se bavi onim što je zlo. ... Kada Bog djeluje svojim Svetim Duhom na srce, čovjek mora s Njim surađivati. ...

Trebamo razmišljati o Pismu, misliti trijezno i otvoreno o onome što se odnosi na naše vječno spasenje. Beskrajna Isusova milost i ljubav, žrtva koja je prinesena za nas, zahtijeva najozbiljnije i najsvečanije razmišljanje. Mi se trebamo baviti karakterom našeg dragog Otkupitelja i Posrednika. Trebamo se truditi da shvatimo značenje plana spasenja. Trebamo razmišljati o poslanju Onoga koji je došao spasiti svoj narod od njegovih grijeha. Neprestano razmišljajući o nebeskim temama, učinit ćemo da raste naša vjera i naša ljubav. Naše molitve postajat će sve ugodnije Bogu jer će sve više biti prožete vjerom i ljubavlju. Bit će sve razumnije i vatrenije. Pokazivat ćemo sve više trajnog povjerenja u Isusa i stjecat ćemo sve više svakidašnjeg, živog iskustva s Kristovom željom i silom da savršeno spasi sve one koji dolaze k Bogu preko Njega. ...

Naša duša bit će gladna i žedna da postane slična Onomu koga obožava. Što se naše misli budu više bavile Kristom, to ćemo više drugima govoriti o Njemu i uspješnije Ga predstavljati pred svijetom. (RH, 12. lipnja 1888.)

18. travnja

Odgovarajuća razina ljudskog uma

“Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti!” (Jakov 4,10)

Što ljudski um uzdiže na odgovarajuću razinu? Križ na Golgoti! Kada gledamo na Isusa, Začetnika i Završitelja naše vjere, svaka želja za proslavljanjem samoga sebe pada u prah. Ukoliko se pravilno postavimo, javlja se duh poniznosti koji unapređuje krotkost i skromnost uma. Dok razmatramo križ, postajemo sposobni da vidimo prekrasne mogućnosti koje on donosi svakom vjerniku. Kada Boga u Kristu ... pravilno sagledavamo, naša ljudska oholost i uzvišenje spušta se na pravu razinu. Nema više samouzvišenja, već se pokazuje istinska poniznost. (*Letter 20, 1897.*)

Svjetlo koje dopire s križa na Golgoti učinit će da se ponizi svaka ohola misao. Oni koji traže Gospodina svim svojim srcem, koji prihvate veliko spasenje koje im On nudi, otvorit će vrata svojeg srca Isusu. Prestat će sebi pripisivati slavu. Neće se ponositi svojim dostignućima ili sebi pripisivati zasluge za svoje sposobnosti, već će sve svoje talente smatrati Božjim darom, koji se moraju rabiti Njemu na slavu. Svaku svoju umnu sposobnost smatrat će dragocjenom jedino ako je uporabljena u Kristovoj službi. (*YI, 6. prosinca 1900.*)

Kristova poniznost, kada je svoju božansku narav odjenuo ljudskom, dostojna je da o njoj razmišljamo. Da se ova tema proučavala onako pozorno kao što je trebalo, mnogo manje bismo govorili o sebi, a mnogo više o Kristu. Upravo je samosvijest ono što razdvaja ljudskog upravitelja od njegovog Boga i sprečava životvornu rijeku koja teče od Krista da obogati svako ljudsko biće. Kada slijedimo Krista na putu samoodricanja i križa, ustanovit ćemo da se ne trebamo truditi da steknemo poniznost. Kada budemo slijedili Kristove stope, naučit ćemo biti krotki i ponizna srca kao On. Vrlo malo misli posvećivat ćemo sebi jer mi sami nikada ne možemo sebe učiniti velikima. Samo nas Kristova blagost može učiniti velikima. (*Letter 100, 1895.*)

Božji vjerni i skromni narod istjerat će iz svojeg srca idolopoklonstvo, obožavanje samoga sebe, i Krist će mu postati sve i u svemu. (*MS 29, 1900.*)

Najsvjetlija tema za naše misli

“Bilo mu milo pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi.” (Psalam 104,34)

Zašto ne bismo svoje misli usmjerili na neistraživo Kristovo bogatstvo kako bismo drugima mogli predstaviti dragulje istine? U Božjoj riječi nalaze se bogati rudnici istine i mi bismo mogli provesti cijeli svoj život istražujući ih, a ipak bismo ustanovili da smo tek na početku. Kopajte duboko i iskopajte skriveno blago. Međutim, to nećemo moći učiniti sve dok budemo njegovali nemiran, mlitav duh neprekidno tražeći nešto što bi samo zadovoljilo naša osjetila, nešto čime bismo se zabavili, nešto što bi nas navelo na nerazuman smijeh. ... Misli koje su zaokupljene bezvrijednim štivom, punim uzbudljivih priča, ili se bave traženjem zadovoljstava, nisu zainteresirane za Krista i ne mogu se radovati punini Njegove ljubavi. Um koji nalazi zadovoljstvo u nerazumnim mislima i bezvrijednim razgovorima isto je tako lišen radosti u Kristu kao što je gora Gilboa lišena rose i kiše.

Zar to ne potvrđuje i vaše vlastito iskustvo? Koliko duhovnog mira uživate na kraju dana koji ste proveli u bezvrijednim zadovoljstvima, u lakim i tričavim razgovorima? Možete li se povući na počinak te noći govoreći: “Sve je dobro, sve je dobro s mojom dušom!” ... Koliko se puta, kada dođete u Božji dom na svečani skup, vaše misli vraćaju na neku glupu primjedbu koju je netko izrekao, na neku bezvrijednu priču ili smiješnu zgodu koju ste čuli ili vidjeli. I takva misao će se pojaviti upravo u pravom trenutku da skrene blistave zrake Kristove slave i da izgubite milost nebeskog svjetla koje ste trebali primiti. ...

Potrebno je da svoj um neprestano ispunjavamo Kristom, a da ga praznimo od sebičnosti i grijeha ... i čim ispraznite svoj um od ispraznosti i bezvrijednosti, praznina će biti ispunjena Svetim Duhom kojeg vam Bog želi dati. I tada ćete iz dobre klijeti svojega srca iznositi ono što je dobro, bogate dragulje misli, a drugi će čuti vaše riječi. ... Vaše misli i osjećaji bavit će se Kristom tako da ćete odsjajivati drugima ono što je vas obasjalo sa Sunca pravednosti. (*RH, 15. ožujka 1892.*)

20. travnja

Vrijeme za razmišljanje

“Već uživa u Zakonu Jahvinu, o Zakonu njegovu misli dan i noć.” (Psalam 1,2)

Vaša posljednja misao uvečer i prva misao ujutro treba biti posvećena Onome u kojemu se utječu sve naše nade u vječni život. (*Letter 19, 1895.*)

Izgleda da mnogi žale za vremenom koje su proveli u razmišljanju, u proučavanju Pisma i u molitvi, kao da je tako utrošeno vrijeme bilo izgubljeno. Željela bih da svi vidite ove činjenice u svjetlu u kojem Bog želi da ih vidite, jer biste tada shvatili da vam je Božje kraljevstvo važnije od svega. ... Kao što napor povećava apetit i daje snagu i zdravu živahnost tijelu, tako i pobožni naponi dovode do povećanja milosti i duhovne snage.

Vaša ljubav treba biti usredotočena na Boga. Razmišljajte o Njegovoj veličini, Njegovoj milosti i savršenstvu. Neka Njegova dobrota, ljubav i savršenstvo zarobe vaše srce. Razgovarajte o Njegovoj božanskoj privlačnosti i nebeskim stanovima koje priprema za one koji su Mu vjerni. Onaj kršćanin čije su misli upućene Nebu, najkorisniji je svima oko sebe. Njegove su riječi korisne i osvježavajuće. One imaju preobražavajuću snagu nad svima koji ih slušaju. (*3 SDA BC, 1157*)

Naša je stalna potreba da nasamo razgovaramo s Bogom. Mi sami moramo biti prožeti Kristovim Duhom ukoliko Ga želimo predati i drugima. Mi se ne možemo boriti sa sjedinjenim sotonskim i ljudskim snagama ukoliko ne provodimo dovoljno vremena u razgovoru s Izvorom svake snage. Ima trenutaka kada se moramo odvojiti od zvukova zemaljskih napora i ljudskih glasova i na nekom usamljenom mjestu slušati Isusov glas. Na taj način možemo okusiti Njegovu ljubav i primiti Njegovog Duha. Tako možemo naučiti i razapeti sami sebe. Takvo ponašanje može izgledati neostvarivo ljudskom umu. “Nemam vremena!” možda ćete reći. Ali kada razmatrate problem u pravom svjetlu, nećete gubiti vrijeme; jer kada dobijete snagu i milost koja dolazi jedino od Boga, nećete tada vi obavljati posao. Isus je Onaj koji će ga obaviti. “Jer bez mene ne možete ništa učiniti!” — kaže Krist. (Ivan 15,5) ... Razmišljanje i iskrena molitva nadahnut će vas na sveta dostignuća. (*MS 25a, 1891.*)

Što je vjera?

“Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.” (Hebrejima 11,1)

Vjera u Krista nije djelo prirode, već Božje djelo u ljudskim mislima, obavljeno u samoj duši Svetim Duhom koji nam otkriva Krista kao što je Krist pokazao Oca. Vjera je srž onoga čemu se nadamo, dokaz onoga što ne vidimo. Sa svojom silom koja opravdava i posvećuje, ona je daleko iznad onoga što ljudi nazivaju znanošću. To je znanost o vječnim stvarnostima. Ljudska znanost je često prijevarna i zavodi s pravog puta, dok nebeska znanost to nikada ne čini. Ona je tako jednostavna da je i dijete može shvatiti iako je i najobrazovaniji ljudi ne mogu objasniti. Ona je neobjašnjiva i nemjerljiva, nadilazi svaku ljudsku sposobnost izražavanja. (MS 44, 1904.)

Prihvatanje Kristove posredničke službe temelj je istinske vjere. ... Oni koji budu dovoljno dugo gledali u božansko ogledalo da sagledaju i prezru svoje grijehе, svoju nesličnost krotkome i poniznome Isusu, imat će snage da pobijede. Svi koji istinski vjeruju, priznat će i odbaciti svoje grijehе. Oni će surađivati s Kristom i staviti svoje naslijeđene i stečene sklonosti prema zlu pod upravu božanske volje tako da grijeh više nema vlasti nad njima. Gledajući na Isusa, Začetnika i Završitelja svoje vjere, preobrazit će se u Njegovo obličje. Oni će uzrasti do punog rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu. ... Oni koji iskreno vjeruju, koji priznaju i odbace svoje grijehе, postajat će sve sličniji Kristu dok se o njima na Nebu ne bude reklo: “Po njemu ste i vi ispunjeni.” (Kološanima 2,10) — (Letter 21, 1901.)

“Tražite, i naći ćete!” (Matej 7,7) glasi obećanje. Naša je uloga da se oslonimo na Riječ s nepokolebljivom vjerom da će Bog postupiti po svojem obećanju. Neka vjera prokrči svoj put kroz neprijateljeve sjene. Kada se pojavi sumnja koja navodi na pitanja, pridite Isusu i ohrabrite svoju dušu razgovarajući s Njime. Otkupljenje koje je On platio umjesto nas potpuno je. Žrtva koju je On prinio bila je dovoljna i bez mane. Nebo ima na raspolaganju nepresušni izvor pomoći svima kojima je pomoć potrebna. (Letter 42, 1900.)

Spaseni Božjom milošću

“Da, milošću ste spašeni — po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao.” (Efežanima 2,8.9)

Božanska naklonost, Božja milost koja nam je dana preko Isusa Krista, previše je dragocjena da bismo je zamijenili za bilo koje navodno zaslužno djelo smrtnog, pogrešivog čovjeka. Čovjek nema ničega u sebi. Ni najuzvišeniji talent nema svoj izvor u čovjeku, već je dobiven od Stvoritelja i njime se ništa ne može kupiti od Boga. Zlato ni srebro ne mogu kupiti Božju naklonost jer je sve bogatstvo svijeta samo talent koji nam je Gospodin povjerio. Neka nitko ne misli da će ga dragocjeni prilozi u dobrotvorne svrhe uzdignuti u Božjim očima, da će mu pribaviti naklonost Neba ili da će njima kupiti mjesto u nebeskim stanovima koje je Isus otišao pripremiti onima koji Ga ljube. Dragocjena Kristova krv potpuno je dovoljna i uspješna. ...

Kristovo uskrsnuće iz mrtvih bilo je Očev pečat na Kristovo poslanje. Bilo je to javno izražavanje Njegovog potpunog zadovoljstva djelom pomirenja. On je prihvatio žrtvu koju je Isus prinio za nas. Ona je bila sve što je Bog zahtijevao, bila je potpuna i savršena. Nijedno ljudsko biće bilo kojim svojim djelom ne može dopuniti Kristovo djelo. Kada je na križu Krist uskliknuo: “Svrši se!” slava i radost ispunili su Nebo, a razočaranje je zahvatilo sile zla. Nakon tog pobjedonosnog usklika Otkupitelj svijeta je sagnuo glavu i izdahnuo ... ali je svojom smrću postao pobjednik i otvorio vrata vječne slave da svi koji u Njega vjeruju ne propadnu, nego da imaju vječni život.

Jedina nada grešnika jest da se potpuno osloni na Isusa Krista. ... Bog nas prihvaća jedino u Njegovom ljubljenom Sinu, a dobra djela su samo posljedica djelovanja Njegove ljubavi koja nam oprašta grijehe. Njima ne stječemo nikakve zasluge i ništa ne možemo pripisati sebi na temelju svojih dobrih djela čime bismo makar djelomično mogli zahtijevati spasenje svoje duše. Spasenje je Božji dobrovoljni dar vjerniku koji mu je darovan samo radi Krista. Izmučena duša može naći mir vjerom u Krista ... i ne može prinijeti svoja dobra djela kao zahtjev za spasenje svoje duše. (*RH, 29. siječnja 1895.*)

Osjećaji nisu siguran vodič

“Pravednik živi od svoje vjere.” (Habakuk 2,4)

Mnogima duge godine prolaze u tami i sumnjama, samo zato što se ne osjećaju onako kako bi željeli. Međutim, osjećaji nemaju ničega zajedničkog s vjerom. Vjera koja radi kroz ljubav i čisti dušu, nije povezana s pobudama. Ona se oslanja na Božja obećanja čvrsto vjerujući da je Bog kadar ispuniti ono što je rekao. Naše duše moraju biti izvježbane da vjeruju, naučene da se oslanjaju na Božju riječ. Riječ objavljuje da će “pravednik živjeti od vjere” (Rimljanima 1,17), a ne zahvaljujući osjećajima. *(YL, 8. srpnja 1897.)*

Odbacimo sve što liči na nepovjerenje i nedostatak vjere u Isusa. Započnimo život jednostavnog, djetinjeg povjerenja ne oslanjajući se na osjećaje, već na vjeru. Nemojmo sramotiti Isusa sumnjom u Njegova dragocjena obećanja. On želi da Mu vjerujemo s nepokolebljivom vjerom.

Ima onih koji govore: “Vjerujem, vjerujem!” i postavljaju zahtjev da se na njima ispune sva obećanja koja su dana pod uvjetom poslušnosti, ali ne čine Kristova djela. Bog se ne proslavlja takvom vjerom. Ona je lažna. Drugi pokušavaju držati sve Božje zapovijedi, ali mnogi među njima nisu postali dostojni svoje visoke prednosti da steknu pravo na obećanja koja su im bila upućena. Božja obećanja odnose se samo na one koji vrše Njegove zapovijedi i čine ono što je Njemu ugodno. ...

Svaki dan se moram boriti u dobroj borbi vjere. Trebam pokazati svu svoju vjeru i ne oslanjati se na osjećaje; trebam se ponašati kao da sam sigurna da me je Bog čuo, da će mi odgovoriti i da će me blagosloviti. Vjera nije nalet zanosnih osjećaja; to je jednostavno držanje Boga za riječ — vjerovanje da će On ispuniti svoja obećanja jer je tako rekao. *(Letter 49, 1888.)*

Ufajte se u Boga, oslonite se na Njega, počivajte u Njegovim obećanjima bez obzira na to osjećate li se sretni ili ne! Ugodni osjećaji nisu nikakav dokaz da ste Božje dijete kao što ni uznemirujući, uzburkani, zbunjujući osjećaji nisu dokaz da niste Božje dijete. Uхватite se za Pismo i razumno tražite od Boga da ispuni svoju riječ. Ispunite uvjete i vjerujte da će vas On prihvatiti kao svoje dijete. Nemojte biti bezvjerni, već vjerujte! *(Letter 52, 1888.)*

Vjera i osjećaji se razlikuju

“Krećemo se, naime, u području vjere, a ne u području gledanja.” (2. Korinćanima 5,7)

Kada se uskladimo s pisanom Riječju, trebamo hoditi u vjeri. Mi sramotimo Boga kada Mu odbijamo vjerovati u tako prekrasne dokaze Njegove ljubavi, pune suosjećanja darovavši nam svojega Sina. Trebamo gledati na Isusa i upućivati svoje molitve s vjerom oslanjajući se na Njegovu snagu. Kada bismo više izražavali svoju vjeru, kada bismo se više radovali blagoslovima za koje znamo da ih imamo, tada bismo svakoga dana uživali u velikoj radosti i snazi.

Osjećaji i vjera razlikuju se kao istok od zapada. Vjera ne zavisi od osjećaja. Svakoga dana trebamo se posvećivati Bogu, vjerovati da Krist razumije i prihvaća žrtvu ne ispitujući sebe da vidimo imamo li takvu dubinu osjećaja koja prema našem mišljenju treba odgovarati našoj vjeri. Zar nemamo obećanje da je naš nebeski Otac mnogo više spreman udijeliti svoga Svetoga Duha onima koji Ga traže u vjeri nego što su roditelji spremni dati dobre darove svojoj djeci? Mi trebamo ići naprijed kao da na svaku molitvu koju upućujemo Božjem prijestolju dobivamo odgovor od Onoga čija se obećanja uvijek ispunjavaju. Čak i kada smo pritisnuti žalošću, imamo prednost da pjevamo u svojim srcima Gospodinu. Kada to budemo činili, nestat će magle i oblaka i mi ćemo izaći iz sjene i tame na jasno svjetlo sunca Njegove prisutnosti.

Kada naučimo svoju dušu da ima više vjere, više ljubavi, više strpljenja, više savršenog povjerenja u našega nebeskog Oca, imat ćemo i više mira i sreće dok prolazimo kroz sukobe ovog života. Gospodinu nije milo da se izjedamo, da nas brige otimaju iz Isusovih ruku. On je jedini izvor svake milosti, On je ispunjenje svakog obećanja, ostvarenje svakog blagoslova. ... Naše bi hodočašće doista bilo usamljenički pothvat da nema Isusa. “Neću vas ostaviti siročad.” (Ivan 14,18) kaže nam On. Pamtimo Njegove riječi, vjerujmo Njegovim obećanjima, ponavljajmo ih danju i razmišljajmo o njima noću i budimo sretni! (MS 75, 1893.)

Vjera koja radi i čisti

“On je dao samog sebe mjesto nas da nas otkupi od bezakonja i očisti nas da budemo njegov izabrani narod, re- van u djelima ljubavi.” (Titu 2,14)

Kada gledate na Golgotu, ne činite to zato da uljuljkate svoju dušu u neizvršavanje dužnosti, ne zato da se pripremite za spavanje, već da probudite vjeru u Isusa, vjeru koja će raditi, koja će očistiti dušu od blata sebičnosti. Kada se vje- rom uhvatimo za Krista, naše djelo je tek započelo. Svaki čo- vjek ima pokvarenih i grešnih navika koje mora svladati oš- trom borbom. Od svake se duše traži da se bori u dobroj bor- bi vjere. Ako je netko Kristov sljedbenik, ne može biti okru- tan u poslovanju, ne može biti tvrdoga srca, bez samilosti. Ne može biti grub u govoru. Ne može biti naprasit i pun samo- uzvišenja. Ne može biti ohol niti se služiti oštrim riječima, prigovarati i osuđivati.

Djelo ljubavi proistječe iz djela vjere. Biblijska vjera zna- či neprestani rad. ... Trebamo biti željni dobrih djela, željni činjenja dobra. Vjerni Svjedok kaže: “Znam tvoja djela!” Iako je istina da nam naše brojne aktivnosti neće same po sebi osi- gurati spasenje, također je istina da će nas vjera koja nas sje- dinjuje s Kristom pokrenuti na aktivnost. (6 SDA BC 1111)

Pravi kršćanin obiluje dobrim djelima, donosi mnogo ro- da. On hrani gladne, odijeva gole, posjećuje bolesne i služi na- paćenima. Kršćanin je od srca zainteresiran za djecu koja su oko njega, koja su, izložena lukavim kušnjama neprijatelja, na rubu propasti. Očevi i majke, ako ste sačuvali svoju djecu od zamki neprijatelja, pogledajte oko sebe da spasite duše djece kojoj su vjernici Crkve dužni služiti jer je Krist umro i za njih. ... Ona su dragocjena u Božjim očima i On im želi vječnu sreću. ... Krist poziva na dobrovoljnu suradnju svoje predstav- nike da bi se obavilo ozbiljno, dosljedno djelo za spasenje du- ša. (RH, 29. siječnja 1895.)

Vjera koja blista dobrim djelima širi jasno, sigurno i pouz- dano svjetlo. (6 SDA BC 1071)

Mjesto za dobra djela

“Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi da u njima živimo.” (Efežanima 2,10)

Neka nitko ne prihvati ograničeno, usko gledište da bilo koje ljudsko djelo može pridonijeti u bilo kojem smislu uklanjanju čovjekovih prijestupa. To je kobna prijevara. Da biste je prepoznali, morate ... ponizna srca proučavati pomirenje. Ovo pitanje se tako nejasno shvaća da su tisuće i tisuće onih koji tvrde da su Božja djeca zapravo djeca neprijatelja jer se oslanjaju na svoja dobra djela. Bog je uvijek zahtijevao dobra djela i Zakon ih zahtijeva, ali budući da se čovjek stavio na stranu grijeha, njegova dobra djela su postala bezvrijedna i samo mu Isusova pravednost može pomoći. (6 SDA BC 1071)

Međutim, zar su dobra djela doista bez stvarne vrijednosti? Zar na grešnika koji svakoga dana drsko čini grijeh Bog gleda s istom naklonošću kao i na onoga koji se vjerom u Krista iskreno trudi da ostane pošten? Pismo odgovara: “Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi da u njima živimo.” Po svojem božanskom planu, zahvaljujući naklonosti koju nismo zaslužili, Gospodin je odredio da naša dobra djela moraju biti nagrađena. Mi smo prihvaćeni zahvaljujući jedino Kristovim zaslugama i djela milosrđa, djela ljubavi koja obavljamo, samo su plod vjere i postaju nam blagoslov, jer će ljudi biti nagrađeni prema svojim djelima. Upravo miris Kristovih zasluga čini da naša dobra djela postaju ugodna Bogu, a milost je sila koja nas osposobljava da činimo djela za koja bivamo nagrađeni. Svojim djelima ne stječemo nikakve zasluge. ... Ne zaslužujemo nikakvu hvalu od Boga. Mi smo samo činili ono što nam je bila dužnost, a svoja djela ne bismo ni mogli činiti snagom svoje vlastite grešne naravi. (RH, 29. siječnja 1895.)

Krist je moćan da potpuno spasi one koji se Njemu predaju. Sve što bi čovjek mogao učiniti za svoje spasenje jest da prihvati poziv. “Tko želi, neka badava uzme vode života!” (Otkrivenje 22,17) Ljudi ne mogu učiniti nijedan grijeh za koji na Golgoti nije plaćena otkupnina. (6 SDA BC 1071)

Nemojte se pretvarati

“Zaista, zaista kažem vam, tko vjeruje u me, i on će činiti djela koja ja činim. Činit će i veća od ovih, jer ja idem k Ocu.” (Ivan 14,12)

Kršćani trebaju biti istinski predstavnici Isusa Krista; ne smiju se samo pretvarati. Treba li svijet stvarati svoje mišljenje o Bogu na temelju ponašanja onih koji samo nose ime Isusa Krista, a ne čine Kristova djela? Trebaju li ljudi ukazivati na one koji samo tvrde da su vjernici, ali koji to u srcu nisu, koji iznevjeravaju sveto povjerenje i čine neprijateljska djela govoreći: “O, to li su kršćani koji varaju i lažu, u koje se ne može imati povjerenja?” To nisu ljudi koji istinski predstavljaju Boga. Međutim, Bog neće dopustiti da svijet bude prevaren. Gospodin ima svoj posebni narod na Zemlji i ne stidi se nazvati ih braćom jer oni čine Kristova djela. Oni jasno pokazuju da vole Boga jer drže Njegove zapovijedi. Oni nose božanski lik. Oni su gledanje svijetu, anđelima i ljudima. (*RH, 29. siječnja 1895.*)

Nagrada, slava Neba, darovana pobjednicima bit će u skladu s načinom na koji su svijetu predstavljali Krista svojim karakterom. “Tko škrto sije, škrto će i žeti.” (2. Korinćanima 9,6) Zahvalite Bogu na prednosti da sijete na Zemlji sjeme koje će biti požnjeveno u vječnosti. Kruna života bit će sjajna ili tamna, blistat će mnogim zvijezdama ili samo ponekim draguljem, u skladu s našim ponašanjem. Iz dana u dan mi možemo polagati dobar temelj za vrijeme koje će doći. Samoodricanjem, pokazivanjem misionarskog duha, gomilanjem svih dobrih djela koja smo mogli učiniti u životu, trudom da predstavljamo Krista karakterom da bismo zadobili mnoge duše za istinu, mi ćemo dobiti zadovoljštinu kao nagradu.

Nama je prepušteno da hodimo u svjetlu, da na najbolji način iskoristimo svaku prednost i priliku, da rastemo u mišlosti i spoznaji našega Gospodina Isusa Krista i tako ćemo činiti Kristova djela i osigurati sebi blago na nebesima. (*6 SDA BC 1105*)

Držite svoj položaj iz sata u sat

“Držimo nepokolebljivim ispovijedanje naše nade — vjerran je, naime, onaj koji je obećao.” (Hebrejima 10,23)

Naša je prednost kao Božje djece da se čvrsto držimo priznanja svoje vjere bez kolebanja. Ponekad nadmoćna sila kušnji naizgled opterećuje snagu naše volje do krajnjih granica pa pokazivanje vjere izgleda potpuno suprotno svim dokazima osjetila i osjećaja, ali naša volja mora ostati na Božjoj strani. Mi moramo vjerovati da se u Isusu Kristu nalazi vječna snaga i uspješnost. ... Iz časa u čas moramo pobjedonosno držati svoj položaj, biti jaki u Njegovoj snazi. ...

Sve je moguće onome koji vjeruje. Budući da Bog djeluje u nama, možemo slobodno čvrsto odlučiti činiti Njegovu volju i možemo se savršeno osloniti na Gospodina. ...

Mi moramo svakoga dana cijeloga sebe posvećivati Bogu. Svakoga dana moramo obnavljati svoj zavjet da budemo potpuno Njegovi sada i u vječnosti. Nemojte se nikada oslanjati na svoje hirovite osjećaje, već stavimo svoja stopala na siguran temelj Božjih obećanja: “Ti si to rekao i ja vjerujem Tvojim obećanjima.” I to će biti razumna vjera.

Vaši će osjećaji biti uznemireni kada vidite da neki slijede put koji je suprotan Kristovim načelima; nevolje i ispiti vjere će vas pogoditi, ali vas preklinjem da gledate samo na Isusa i da ne dopustite nijednoj toj stvari da otvrdne vaše srce ili da izazove tamu nevjere. Neka ništa ne dovede vašu vjeru do poraza. Živite kao da vas Bog promatra. Razgovarajte s Isusom kao što biste razgovarali s prijateljem. On vam je spreman pomoći i u najtežoj nevolji; On je s vama i u najvećoj teškoći. ...

Osjećaj sigurnosti ne smije se prezirati; trebali bismo biti zahvalni Bogu na njemu. Ali kada se budete osjećali potišteno, nemojte misliti da se Bog promijenio. Slavite Ga isto toliko jer se uzdate u Njegovu Riječ, a ne u svoje osjećaje. Vi ste se zavjetovali da hodite u vjeri, da vama ne vladaju osjećaji jer se osjećaji mijenjaju u skladu s okolnostima. ...

Hodite pred Bogom u vjeri, oslonite se potpuno na Njegova obećanja. Isus kaže: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28,20) (*Letter 42, 1890.*)

Snaga za danas

“Dokle traju dani tvoji, trajat će i snaga tvoja.” (Ponovljeni zakon 33,25 — DK)

Zahvalna sam Bogu na obećanju Njegove milosti koja je namijenjena Njegovom narodu za sada, za danas. ... Obećanje ne glasi da ćemo danas imati snage za buduće nevolje, da će se On unaprijed pobrinuti za očekivane buduće teškoće prije nego što se pojave. Mi možemo, ukoliko hodimo u vjeri, očekivati snagu i pomoć čim ih okolnosti budu zahtijevale. Mi se krećemo u području vjere, a ne u području gledanja. Gospodin se pobrinuo za nas da možemo tražiti od Njega upravo ono što nam je potrebno. Milost za sutra neće nam biti dana danas. Čovjekova potreba je prilika za Boga. ... Božja milost se nikada ne daje da bi bila uzaludno potrošena, pogrešno primijenjena ili izopačena ili ostavljena da hrđa neuporabljena. ... Dok nosite svakidašnje odgovornosti u ljubavi i u strahu Božjemu hodeći kao poslušna djeca u poniznosti svojega uma, bit će vam dana snaga i mudrost od Boga da svladate svaku tešku okolnost.

Mi se ne bismo bili u stanju suočiti s nevoljama ovoga vremena bez Boga. Nama neće biti potrebna hrabrost i čvrstina nekadašnjih mučenika sve dok se ne nađemo u okolnostima u kojima su oni bili. ... Mi trebamo svakoga dana dobivati dnevnu količinu milosti za nevolje koje će nas zadesiti toga dana. I tako ćemo rasti u milosti i spoznaji našega Gospodina Isusa Krista; i ako nas zadese nevolje, ako se nađemo unutar tamničkih zidina za vjeru Isusovu i za vršenje Božjeg svetog Zakona, “dokle traju dani tvoji, trajat će i snaga tvoja”. Ukoliko se prognošta ponove, bit će nam dana milost da razbudi sve snage duše i pokaže istinsko junaštvo. ...

Trebamo biti u blizini Izvora naše snage iz dana u dan. I kada neprijatelj navali kao rijeka, Duh Gospodnji će podignuti zastavu nasuprot njemu. Sigurno je Božje obećanje da ćemo imati snage u skladu s potrebama toga dana. Mi možemo s pouzdanjem gledati u budućnost jedino u snazi koja nam je dana za sadašnje potrebe. Iskustva s Bogom postajat će nam svakoga dana sve dragocjenija. ... Ne brinite se unaprijed. Danas je naša potreba. ... Gospodin je naš Pomoćnik, naš Bog i naša snaga u svako vrijeme potrebe. (MS 22, 1889.)

Iz pobjede u pobjedu

“Jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet. A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet: naša vjera.” (1. Ivanova 5,4)

Kada se oblaci navuku između vaše duše i Boga, kada je sve oko vas mračno i nepovoljno, kada neprijatelj bude spreman lišiti dušu poštenog odnosa prema Bogu i istini, kada se zabluda pokaže uvjerljiva i privlačna, tada je vrijeme za molitvu i za pokazivanje vjere u Boga. ... Gajeći vjeru, duša se osposobljava da se uzdigne iznad same sebe, da proдре kroz paklene sjene koje neprijatelj baca na putove svake duše koja teži za besmrtnom krunom. ...

Isus je rekao: “Bdijte i molite, da ne padnete u napast!” (Marko 14,38) Mi trebamo bdjeti i moliti sve dok Sotona bude navlačio oblake nevjerovanja, sastavljene od svakog zla koje je mogao pronaći da navede ljudski um da popusti kušnji. Međutim, oblak koji postavlja između Boga i ljudskog bića ne može obaviti čovjeka niti prodrijeti u njegovu dušu sve dok on sam ne otvori svoj um i srce njegovim tamnim zrakama. Božji anđeli čuvat će od otrovne malarije neprijateljevih kušnji svakoga tko se uzdigne iznad samoga sebe, okolnosti i okoline gledajući prema Isusu kroz sve zavjese, maglu i oblake prodirući vjerom i kroz najmračnije kušnje. ...

Kada se sjedinite s Kristom, dat će vam se svaka snaga koju tražite. Boraveći u Njemu, možete se boriti muški. Što više budete vjerovali i uzdali se kao dijete u Isusa Krista, to će veća postajati i vaša sposobnost da vjerujete. Vjerom stojite. Samo pokazujući vjeru možete pobijediti sebe. ... Sebičnost je tlo na kojemu se Sotona uvijek susreće s onima koje želi prevariti i zarobiti da njima upravlja. Ali ako se u vama pokaže Kristova pravednost, postat ćete jaki. Gledajući iznad sebe prema raspetom Spasitelju, prema uskrsnom Gospodinu koji kao naš zastupnik posreduje za nas, hvatajući se za Kristovu snagu i uspješnost, možemo pobijediti. (*Letter 30, 1896.*)

Nijedna pobjeda koja je ikada postignuta ne može se ni na koji način usporediti s pobjedama vjere. Nikada se nemojte prestajati oslanjati na vjeru. Ona može pobijediti usred obeshrabrenja, postići pobjedu za pobjedom. (*Letter 111, 1902.*)

Molitva — dovod svih blagoslova

“Sve što s vjerom zamolite dobit ćete.” (Matej 21,22)

Molitva je disanje duše, kanal svih blagoslova. Kada pokajnička duša, shvativši svoje potrebe i osjetivši prijezir prema samoj sebi, uputi svoju molitvu, Bog vidi njezine borbe, promatra njezine sukobe i primjećuje njezinu iskrenost. On stavlja svoj prst na njezin puls i zapaža svaki udar njezinog srca. Nijedan osjećaj je ne oduševljava, nijedna emocija ne pokreće, nijedna žalost ne pomračuje, nijedan grijeh ne kalja, nijedna misao ni namjera ne obuzima da On o tome ništa ne zna. Ta duša je otkupljena po neizmjerne cijeni pa je voljena s neizrecivom ljubavlju. ...

Krist, naš Spasitelj ... imao je tjelesne potrebe koje je morao zadovoljiti, tjelesni umor koji je morao svladati. Upravo je molitvom koju je upućivao svojem Ocu bio osnažen za svoju dužnost i za svoje nevolje. Iz dana u dan On je ispunjavao svoje uobičajene dužnosti trudeći se da spasi duše. Njegovo srce se s nježnom sućuti obraćalo onima koji su bili umorni i natovareni. Provodio je cijele noći na molitvi za one koji su prolazili kroz kušnje. ...

Kršćanin je pozvan da svoje terete prenese na Boga u molitvi, da se čvrsto poveže s Kristom nitima žive vjere. Gospodin nam je dao vlast da se molimo rekavši da čuje molitve onih koji se oslanjaju na Njegovu neizmjernu snagu. Njega će proslavljati oni koji Mu se približavaju, koji vjerno obavljaju Njegovu službu. “Tko se tebe drži čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda.” (Izaija 26,3) Ruka Svemogućega ispružena je da nas usmjerava i vodi naprijed. Idite naprijed, kaže Gospodin; ja znam vaš slučaj i ja ću vam poslati pomoć. Nastavite se moliti. Imajte vjere u mene. Kada tražite radi slave mojega imena, primit ćete. Ja ću se proslaviti pred onima koji kritičarski čekaju na svaku vašu pogrešku. Oni će vidjeti kako istina slavno pobjeđuje. “Sve što s vjerom zamolite dobit ćete!” ...

Istinska vjera, istinska molitva — koliko snage ima u njima! (RH, 30. listopada 1900.)

2. svibnja

Otvorena vrata prema Božjem prijestolju

“Poznam tvoja djela. Gle, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko ne može zatvoriti jer si unatoč svojoj maloj snazi i sačuvao moju riječ i nisi se odrekao moga imena.” (Otkrivenje 3,8)

Vjerni Svjedok izjavljuje: “Gle, otvorio sam pred tobom vrata.” Zahvalimo se Bogu srcem, dušom i glasom i naučimo Mu se približavati kroz otvorena vrata vjerujući da slobodno možemo izlaziti pred Njega sa svojim molbama, da će nas On čuti i uslišati. Upravo živom vjerom u Njegovu moć da nam pomogne mi ćemo primiti snagu da vodimo Gospodnje bitke puni povjerenja u Njega, sigurni da ćemo pobijediti. (7 SDA BC 960,961)

Onima koji se trude da budu vjerni Gospodinu možda će biti uskraćene mnoge prednosti ovoga svijeta; njihov put će možda sužavati i njihovo djelo sprečavati neprijatelji istine, ali nema te sile koja može zatvoriti vrata veze između Boga i tih duša. Sam kršćanin može zatvoriti ta vrata svojim popuštanjem grijehu ili odbacivanjem nebeskog svjetla. On može odvratiti svoje uho da ne čuje poruku istine i na taj način presjeći vezu između Boga i svoje duše. ... Svakoga dana mi imamo dragocjenu prednost da se povežemo s Kristom koji nam je otvorio vrata. Cijelo Nebo nam stoji na raspolaganju. Ako budemo poslušna Božja djeca, svakoga dana možemo dobivati novu količinu milosti. Kakve god se kušnje, nevolje ili progonstva našli na našem putu, ne smijemo se obeshrabriti. Ni čovjek ni Sotona ne mogu zatvoriti vrata koja je Krist otvorio za nas. (RH, 26. ožujka 1889.)

Kada god budemo kušani, trebamo gledati ta otvorena vrata. Nikakva sila ne može sakriti pred nama svjetlo slave koja blista s praga Neba na ljestvama kojima se trebamo penjati jer nam je Gospodin dao snagu od svoje snage, hrabrosti od svoje hrabrosti, svjetla od svojeg svjetla. Kada sile tame budu svladane, kada svjetlo Božje slave preplavi svijet, mi ćemo sve vidjeti i razumjeti mnogo jasnije nego sada. Da smo samo razumjeli da je Božja slava svuda oko nas, da je Nebo mnogo bliže Zemlji nego što smo mislili, mi bismo imali Nebo u svojim domovima dok se pripremamo za Nebo. (7 SDA BC 961)

Blagoslovi za one koji ih traže

“Nemate jer ne molite.” (Jakov 4,2)

Mi ne možemo opstati bez Kristove milosti. Moramo dobiti pomoć odozgo da bismo se oduprli mnogostrukim Sotoninim kušnjama i izbjegli njegove zamke. Usred prevladavajuće tame, mi moramo imati svjetlo od Boga da bismo otkrili zamke i omče zablude ili ćemo biti uhvaćeni. Moramo koristiti prilike za molitvu i u tajnosti i oko obiteljskog oltara. Mnogi tek moraju naučiti kako da se mole. ... Kada ponizno kažemo Gospodinu svoje potrebe, sam Duh posreduje za nas; kada nas naša svijest o potrebi navede da ogolimo svoju dušu pred sveznajućim okom Svemogućega, naše iskrene, vatrene molitve ulaze iza zavjese, naša vjera se hvata za Božja obećanja i mi dobivamo pomoć. ...

Molitva je i dužnost i prednost. Mi moramo dobiti pomoć koju nam samo Bog može ukazati, a ta pomoć neće doći ako je ne tražimo. Ukoliko smo previše uvjereni u svoju pravednost da bismo osjetili potrebu za Božjom pomoći, nećemo je dobiti kada nam bude najpotrebnija. Ukoliko smo previše samostalni i sami sebi dovoljni da bismo se svakodnevno iskrenim molitvama pozivali na zasluge rassetog i uskrslog Spasitelja, bit ćemo prepušteni na milost i nemilost Sotoninim kušnjama. ... Iskrena, ozbiljna ... molitva donijet će nam snagu i milost da se odupremo silama tame. Bog nas želi blagosloviti. On je mnogo spremniji da udijeli svojega Svetoga Duha onima koji Ga traže nego roditelji da daju dobre darove svojoj djeci. Međutim, mnogi nisu svjesni svoje potrebe. Ne shvaćaju da ne mogu činiti ništa bez Isusove pomoći. ...

Pokazani su mi Božji anđeli kako stoje potpuno spremni da odnesu milost i silu onima koji osjećaju svoju potrebu za božanskom snagom. Međutim, ti nebeski glasnici neće prenositi blagoslove ukoliko nisu pozvani. Oni su čekali na vapaje duša koje su gladne i žedne Božjih blagoslova i često su čekali uzalud. Bilo je usputnih molitava, ali ne i ozbiljnih molbi iz poniznih, skrušenih srca. ... Oni koji žele primiti blagoslov od Boga, moraju sami pripremiti put priznanjem grijeha, poniznošću pred Bogom, istinskim pokajanjem i vjerom u zasluge Kristove krvi. (*RH, 24. srpnja 1883.*)

4. svibnja

Naučiti kako da se molimo

“Gospodine, nauči nas moliti!” (Luka 11,1)

Krist nije dao ovu molitvu (Očenaš, Luka 11,2-4) ljudima da je ponavljaju kao formalnost. On ju je dao kao uzor kakve trebaju biti naše molitve — jednostavne, iskrene, sveobuhvatne. (MS 23, 1899.)

Mnoge se molitve upućuju bez vjere. Rabi se propisani niz riječi, ali nema stvarnog navaljivanja. Te su molitve prožete sumnjama i oklijevanjem; one ne donose nikakvo olakšanje onima koji ih upućuju; nikakvu utjehu ili nadu drugima. Rabi se oblik molitve, ali nedostaje duh, što pokazuje da molitelj nije svjestan svoje potrebe. ...

Naučite moliti kratko i usmjereno tražeći upravo ono što vam je potrebno. Naučite moliti glasno, tamo gdje vas jedino Bog može čuti. Nemojte upućivati prividne molitve, već iskrene i osjećajne izražavajući glad duše za Kruhom života. Da smo se više molili u svojoj klijeti, bili bismo bolje osposobljeni da se razumno molimo u javnosti. Te sumnjičave, neodlučne molitve bi nestale. Kada bismo zajedno sa svojom braćom sudjelovali u javnim bogoslužjima, mogli bismo učiniti da postanu privlačnija jer bismo sa sobom donijeli nešto od nebeskog ozračja i naše bi bogoslužje postalo stvarnost, a ne samo forma. ... Ukoliko duša nije ispražnjena molitvom u klijeti i dok se bavi svojim dnevnim poslovima, to će se pokazati na molitvenom bogoslužju.

Život duše zavisi od uobičajenog razgovora s Bogom. Njezine potrebe postaju javne i srce se otvara da primi svježe blagoslove. Zahvalnost teče s iskrenih usana; osvježenje koje čovjek prima od Isusa pokazuje se u riječima, u djelima aktivne dobrotvornosti, na javnim bogoslužjima. U srcu je ljubav prema Isusu, a tamo gdje ima ljubavi, ona neće biti sputavana, već izražena. Molitva u klijeti održava unutarjni život. Srce koje ljubi Boga čeznut će da razgovara s Njim i oslanjat će se na Njega sa svetim povjerenjem.

Naučimo razumno moliti izražavajući svoje zahtjeve jasno i precizno. Molimo ... onako kao što osjećamo. “Mnogo može molitva pravednika ako je žarka.” (Jakov 5,16) (RH, 22. travnja 1884.)

Tražite Boga svim srcem

“Vratite se u Tvrđavu, izgnanici puni nade, još danas — ja navješćujem — dvostruko ću ti uzvratiti.” (Zaharija 9,12)

Trebamo naučiti svoju dušu da se osloni, da se čvrsto osloni na Božja bogata obećanja. Gospodin Isus dobro zna da se mi ne možemo oduprijeti mnogobrojnim Sotoninim kušnjama i da to možemo jedino ako imamo na raspolaganju božansku snagu koju smo dobili od Boga. On dobro zna da bismo u svojoj ljudskoj snazi sigurno pali. Upravo zato su učinjene sve pripreme da u svakoj potrebi i nevolji možemo uteći u Tvrđavu. ... Svatko od nas mora kao pojedinac pokazati vjeru da bismo od Njega primili ono što nam je obećao.

Bog će nam biti sve što Mu dopustimo da bude. Naše mlake molitve, upućene s pola srca, neće nam donijeti odgovor s Neba. O, mi moramo gurati svoje molitve! Tražite s vjerom, čekajte s vjerom, primajte s vjerom, radujte se u nadi jer svaki koji traži, nalazi. Budite ozbiljni u ovom pitanju. Tražite Gospodina svim svojim srcem. Ljudi ulažu i dušu i ozbiljnost u sve što poduzimaju u zemaljskom poslovanju, sve dok njihovi naponi ne budu okrunjeni uspjehom. S posebnom ozbiljnošću učite umijeće traženja bogatih blagoslova koje je Bog obećao; uz ustrajne, odlučne napore zadobit ćete Njegovo svjetlo, Njegovu istinu i Njegovu bogatu milost. (MS 39, 1896.)

Željne duše, iskreno plaćite za Bogom. Borite se s nebeskim silama sve dok ne postignete pobjedu. Stavite cijelo svoje biće u Gospodnje ruke — dušu, tijelo i duh i odlučite da ćete biti Njegovo milo, posvećeno oruđe pokretano Njegovom voljom, usmjeravano Njegovim umom, nadahnuto Njegovim Duhom. (SD 105)

Kažite Isusu svoje potrebe u iskrenosti svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugačke bitke s Bogom ili da Mu držite propovijedi, već iz srca koje je žalosno zbog svojih grijeha recite: “Spasi me, Gospodine, ili ću propasti!” Ima nade za takve duše. One će tražiti, one će pitati, one će kucati i one će naći. Kada Isus skinje teret grijeha pod kojim se lomi duša, vi ćete iskusiti blagoslovljenost Kristovog mira. (MS 29, 1896.)

6. svibnja

Pobjeda zahvaljujući budnosti

“Bdijte i molite, da ne padnete u napast!” (Marko 14,38)

Kušnje se nalaze svuda oko vas, ali ste sigurni sve dok se držite dalje od njih. Mnoge među nama Sotona uspijeva pobijediti zato što nalete pravo na kušnju. ... Vaš je posao da se držite daleko od svakoga i svega što bi vas moglo udaljiti od dužnosti i skrenuti vaše misli od Boga. ... Ukoliko ste primorani da budete u društvu onih koji su zli, niste primorani da prihvatite zlo ili da ga pomažete. Vi možete, moleći se i bdijući, ostati neokaljani zlom koje se nalazi oko vas. (*Letter 16, 1867.*)

“Bdijte i molite!” — to je poziv koji se često ponavlja u Pismu. U životu onih koji poslušaju taj poziv zapažat će se potajni tokovi sreće kojima blagoslivljaju sve s kojima dolaze u dodir. Oni koji su ogorčeni i loše raspoloženi, postaju blagi i ljubazni; oni koji su oholi, postaju krotki i ponizni. (*Ms 42, 1904.*)

Kršćanin ne može biti sretan ako nije budan. Onaj koji pobijedi mora biti budan jer Sotona pokušava svjetovnim vezama, zabludama i praznovjermem udaljiti Kristove sljedbenike od Njega i njihove misli zaposliti svojim planovima. Nije dovoljno da samo izbjegavamo očigledne opasnosti i opasne, nedosljedne poteze. Mi se moramo držati Krista hodeći putem samoodricanja i požrtvovnosti. Ne smijemo dopustiti svojim duhovnim osjetilima da budu zaslijepljena, kao što se to često događa pod utjecajem čvrste, odlučne volje. Da bismo mogli otkriti Sotonine prijevare i oduprijeti se njegovim iznenadnim napadima, moramo imati Kristovu milost i dobiti Njegovog Duha.

Božja riječ nas upozorava da imamo mnogostruke neprijatelje, ne otvorene i zaklete, već neprijatelje koji dolaze s uglađenim riječima i lijepim govorima i koji će prevariti, ako bude moguće, i izabrane. Tako Sotona dolazi. A kada to odgovara njegovim namjerama, on ide unaokolo kao lav koji riče tražeći koga da proždre. Čovjekova volja, umjesto da bude držana u pokornosti Božjoj volji, isto je toliko puta na strani neprijatelja koliko i na Gospodnjoj strani. Upravo zato bdijte i molite se Bogu, bdijte i molite uvijek! (*Letter 5, 1903.*)

Skromna, ustrajna molitva

“Ilija je bio čovjek koji je patio kao i mi; usrdno je molio da ne bude kiše, i nije pala na zemlju za tri godine i šest mjeseci. Zatim je ponovo molio, pa je nebo dalo kišu, i zemlja je donijela svoj rod.” (Jakov 5,17.18)

U Ilijinom iskustvu dane su nam važne pouke. Kada je na brdu Karmelu uputio svoju molitvu za kišu, njegova je vjera bila stavljena na ispit, ali je on ustrajao u upućivanju svojeg zahtjeva Bogu. (2 SDA BC 1034)

Sluga je stražario dok se Ilija molio. Šest puta se vraćao sa straže govoreći: Nema ničega, nema oblaka, nema ni znaka kiše. Ipak, prorok se nije prepustio obeshrabrenju. Nastavio je ispitivati svoj život da bi vidio gdje je propustio hvaliti Boga. ... Dok je ispitivao svoje srce, izgledalo je kao da postaje sve manji i manji, po svojoj vlastitoj procjeni i u Božjim očima. Izgledalo mu je da je postao ništa i da je Bog sve, i kada je stigao do odluke da se odreče sebe dok će istodobno priornuti za Spasitelja kao za svoju jedinu snagu i pravednost, dobio je odgovor. Pojavio se sluga i rekao: “Eno se oblak, malen oblak kao dlan čovječji, diže od mora!” (1. o kraljevima 18,44)

Mi imamo Boga čije uho nije zatvoreno za naše molbe; i ako se pozovemo na Njegovu riječ, On će odati priznanje našoj vjeri. On želi da sve svoje interese isprepletemo s Njegovim interesima i sigurno će nas blagosloviti jer u tom slučaju nećemo slavu pripisati sebi kada dobijemo blagoslov, već ćemo svu slavu odati Bogu. Bog ne uslišava sve naše molitve prvoga dana kada Ga prizovemo, jer kada bi to učinio, smatrali bismo da uvijek imamo pravo na sve Njegove blagoslove i naklonosti koje izlijeva na nas. Umjesto da ispitujemo svoje srce da vidimo njegujemo li bilo kakvo zlo, odajemo li se bilo kakvom grijehu, mi bismo postali nemarni i propustili bismo shvatiti da zavisimo od Njega. ...

Ilija se ponizio sve dok nije došao u stanje da slavu više ne pripisuje sebi. To je stanje u kojem Gospodin čuje naše molitve jer ćemo tada svu slavu odavati Njemu. ... Jedino je Bog dostojan da bude slavljn. (2 SDA BC 1034)

Čekajte na Božji odgovor

“Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži.” (Tužaljke 3,26)

U Bibliji se nalaze dragocjena obećanja onima koji čekaju na Gospodina. Mi svi želimo neposredan odgovor na svoje molitve i u kušnji smo da se obeshrabrimo ako naše molitve nisu smjesta uslišane. Iz vlastitog sam iskustva naučila da je to velika pogreška. Ogdoda je za naše posebno dobro. Naša vjera dobiva priliku da bude ispitana, da se vidi je li iskrena i ozbiljna ili je promjenjiva kao morski valovi. Mi se moramo vezati uz oltar jakim vezama vjere i ljubavi i dopustiti strpljenju da obavi svoje savršeno djelo. Vjera jača stalnim vježbanjem. (*Letter 37, 1892.*)

Moramo više moliti u vjeri. Ne smijemo se pomoliti i onda pobjeći kao da smo uplašeni da ćemo primiti odgovor. Bog se ne igra s nama. On će odgovoriti ukoliko Ga čekamo u molitvi, ako vjerujemo da ćemo primiti ono što tražimo, ako nastavimo vjerovati i nikada ne izgubimo strpljenje dok vjerujemo. To znači moliti u vjeri. Molitvu vjere trebamo ograditi očekivanjem i nadom. Moramo je ograditi zidovima sigurnosti i ne smijemo biti nevjerni, nego vjerovati. Vatrema molitva pravednika nikada nije izgubljena. Odgovor možda neće doći onako kako smo očekivali, ali će doći zato što je Bog dao svoju riječ. (*Letter 26, 1880.*)

Mi moramo smireno čekati na Boga. Velika je potreba za takvim čekanjem. Bukom i nemirom koji pravimo u svijetu ne dokazujemo svoju korisnost. Gledajte kako tiho Bog djeluje! ... Oni koji žele raditi s Bogom, svakoga dana imaju potrebu za Njegovim Duhom; oni moraju hoditi i raditi u krotkosti i poniznosti Duha ne pokušavajući postići izvanredne uspjehe, zadovoljni što će vjerno obaviti djelo koje je pred njima. Ljudi možda neće vidjeti ni cijeniti njihove napore, ali će imena te vjerne Božje djece biti zapisana na Nebu uz imena Njegovih najplemenitijih radnika dok budu bacali sjeme očekujući slavnu žetvu. (*SDA BC 1144*)

Čekajte na Gospodina ne gundajući i sa zabrinutošću, već s nepokolebljivom vjerom i nepoljuljanim povjerenjem. (*Letter 66, 1901.*)

Sjećanja u dvoranama slave

“A Samuel uze jedan kamen i postavi ga između Mispe i Ješane i nazva ga imenom Eben Haezer govoreći: ‘Dovde nam je Jahve pomogao.’” (1. Samuelova 7,12)

Ima mnogo više ohrabrenja za nas u najmanjem blagoslovu koji smo sami primili nego u čitanju životopisa koji opisuju vjeru i iskustva poznatih Božjih ljudi. Ono što smo sami iskusili u vezi s blagoslovima koje smo stekli na temelju Njegovih dragocjenih obećanja, možemo sačuvati u dvoranama slave i bez obzira na to jesmo li bogati ili siromašni, obrazovani ili nepismeni, promatrati i razmišljati o tim dokazima Božje ljubavi. Svaki dokaz Božje skrbi, dobrote i milosti treba sačuvati kao neprolazno sjećanje u dvoranama slave. Bog bi želio da se Njegova ljubav i obećanja zapišu na tablice naših sjećanja. Čuvajte dragocjena Božja otkrivenja da nijedno slovo ne bude izbrisano ili zamagljeno.

Kada je Izrael izvojevao velike pobjede pošto je napustio Egipat, bili su postavljeni spomenici da ih podsjećaju na te pobjede. Bog je zapovjedio Mojsiju i Jošui da to učine, da podignu spomenike. Kada su Izraelci izvojevali značajnu pobjedu nad Filistejcima, Samuel je podigao kamen za spomen i nazvao ga Eben Haezer govoreći: “Dovde nam je Jahve pomogao.” ...

Zar se ne bismo mogli i mi, sjećajući se prošlosti i gledajući nove nevolje i teškoće — čak i stradanja, odricanja i tuge pred sobom — osloboditi potištenosti i, gledajući prošlost, reći: “Dovde nam je Jahve pomogao. Predat ću svoju dušu Njemu kao svojem vjernom Stvoritelju. On će u dan nevolje sačuvati ono što sam Mu povjerio.” (MS 22, 1889.)

Promatrajmo veličanstvene spomenike, podsjetnike na ono što je Gospodin učinio da bi nas utješio i spasio iz ruke onoga koji razara. Održimo u našem sjećanju svježim sve nježnosti koje nam je učinio — suze koje nam je obrisao, boli koje je ublažio, strahovanja koja je uklonio, brige koje je raspršio, potrebe koje je zadovoljio, blagoslove koje je izlio — i tako nas ojačao za sve što nas očekuje u ostatku našeg hodočasničkog putovanja. (SC 125)

Na gori pred Bogom

“Glas mu reče: ‘Izidi i stani u gori pred Jahvom.’” (1. o kraljevima 19,11)

Ova zapovijed upućena je svima nama koji gledamo na svoja razočaranja, koji plačemo zbog svojih slabosti i dajemo tako svijetu primjer nepovjerenja u Boga odbijajući da pogledamo i živimo. ... Vi ugađate Božjem i ljudskom neprijatelju kada ostajete u špilji mraka u kojoj nema nijedne zrake Svjetla života. ...

Podižem svoj glas za Isusa i kažem: tko god vjeruje u Njega neće propasti, već će dobiti vječni život! Izidite vjerom iz te špilje! Gledajte na Isusa, svojeg pomoćnika! Gledajte Božje Janje koje je uzelo na sebe grijeh svijeta. Promatrajte Žrtvu pomirnicu koja je podignuta za vas na križu, gledajte kako Nevini umire za krivoga! ...

Njegovo žrtvovanje samoga sebe bilo je potpuno dovoljno. Ništa nije ostalo neučinjeno. Obavljeno je potpuno i obilno pomirenje. I onda zašto ... pokazujete riječima i primjerom da je Krist uzalud umro za vas? Nakon ovog neusporedivog iskazivanja ljubavi, vi govorite svojim riječima sumnje i žalosnog obeshrabrenja: “On me ne voli! Neće da mi oprost! Moji su grijesi odviše teški da bi mogli biti uklonjeni Kristovom krvlju! Njegova žrtva nije dovoljno vrijedna da plati moj dug i izbavi moju dušu!”

Kada bi muškarci i žene mogli vidjeti i shvatiti kako svojim nevjerovanjem i žalobnim prigovaranjem uzvisuju Sotonu i odaju mu čast, dok Isusu uskraćuju slavu koju je stekao u djelu spašavanja njihove duše, potpuno i savršeno, od svakoga grijeha! ... Izidimo iz tamne špilje! Osposobimo svoj razum da raspozna što Isus nama znači. Uvježbajmo svoje misli da iziđu na goru pred Boga u vjeri, budimo jaki u Gospodinu u svim i svakakvim kušnjama! ...

Na gori ćemo steći pravilne poglede o Isusu. Sotona neće imati snage da baci svoje paklene sjene između naše duše i Isusa, da pomrači naše poglede o Isusu, da Ga lažno predstavi, da ojača naše srce u okrutnom nevjerovanju u Njegovu dobrotu, Njegovu milost i ljubav kojom nas je ljubio! (MS 42, 1890.)

Božji Zakon kao zaštitni zid

“Blaženi oni kojih je put neokaljan, koji hode po Zakonu Jahvinu!” (Psalam 119,1)

Bog, veliki vladar svemira, sve je podredio Zakonu. Maleni cvjetić i visoki hrast, zrnice pijeska i silni ocean, svjetlo sunca i pljusak, vjetar i kiša, svi oni slušaju zakone prirode. Međutim, čovjek je podređen višem Zakonu. Njemu je darovan razum da vidi i savjest da osjeti moćne zahtjeve Božjeg velikog moralnog Zakona kojim je izraženo sve što Bog očekuje od svoje djece.

Bog je objavio svoju volju tako jasno da nitko ne treba lutati. On želi da svi pravilno shvate Njegov Zakon i da osjete snagu njegovih načela jer su u pitanju njihovi vječni interesi. Onaj koji shvati dalekosežne zahtjeve Božjeg zakona može shvatiti i ponešto od odvratnosti grijeha. I što su uzvišenije njegove zamisli o Božjim zahtjevima, to će veća biti i njegova zahvalnost za pomilovanje koje mu je ponuđeno. ...

Grešnik ne može ispuniti Božje zahtjeve u svojoj snazi. On mora zatražiti pomoć od Onoga koji je za njega platio otkupninu. ...

Krist je naša nada. Oni koji se u Njega uzdaju, bit će očišćeni. Kristova milost i Božja vladavina idu zajedno u savršenom skladu. Kada je Isus postao čovjekova zamjena, milost i istina su se sastali, pravednost i mir se poljubili. Križ na Golgoti svjedoči o ozbiljnosti zahtjeva Božjeg zakona. (*ST, 31. srpnja 1901.*)

Zakon od deset zapovijedi ne smije se promatrati kao da je stao na stranu zabrana, već kao da stoji na strani milosti. Njegove zabrane su sigurno jamstvo sreće i poslušnosti. Kada ga prihvatimo u Kristu, on u nama izgrađuje neporočnost karaktera koja će nam donositi radost tijekom cijele vječnosti. Poslušnima je on zaštitni zid. U njemu možemo sagledati dobrotu Boga koji je ljude, otkrivajući im nepromjenjiva načela pravednosti, pokušao zaštititi od zala koja nastaju kao posljedica prijestupa. (*1 SM 235*)

Savršeno pravilo života

“Uto se otvori hram Božji što se nalazi u nebu i pokaza se njegov Kovčeg saveza u njegovu hramu, te udare munje, grmljavine, gromovi, potres zemlje i velika tuča.” (Otkrivenje 11,19)

Naš Otkupitelj svjedoči: “Otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko ne može zatvoriti jer si unatoč svojoj maloj snazi i sačuvao moju riječ i nisi se odrekao moga imena.” (Otkrivenje 3,8) Kroz ta otvorena vrata koja vode u Božji Hram vidimo kraljevski Zakon, stavljen u Kovčeg saveza. ... Svjetlo blista od tog svetog, pravednog i dobrog Zakona objavljujući čovjeku istinska mjerila pravednosti tako da ne mora činiti nikakve pogreške prilikom oblikovanja karaktera kojim će zadovoljiti Božje zahtjeve. Tim Zakonom je osuđen grijeh i zato ga moramo odbaciti. Oholost i sebičnost nemaju mjesta u karakteru jer bismo tako odbacili Onoga koji je krotak i smjeran u srcu.

Božji zakon je mjerilo kojim će se okušati karakter; ako podignemo mjerila da zadovoljimo sebe, ako pokušamo slijediti mjerila po svojem izboru, na kraju ćemo potpuno promašiti u nastojanju da dodemo na Nebo. ... Um mora pokazati poslušnost kraljevskom Zakonu slobode, Zakonu koji će Božji Duh urezati u srce i objasniti razumu. Odbacivanje grijeha mora biti djelo same duše koja će upregnuti svoje najplemenitije sile. Jedina sloboda koju smrtni čovjek može uživati sastoji se u usklađivanju s Božjom voljom, u ispunjavanju uvjeta koji čovjeka čine dionikom božanske naravi. (RH, 24. studenoga 1885.)

Božji zakon objavljen na Sinaju prijepis je uma i volje beskrajnoga Boga. Njega kao svetinju poštuju sveti anđeli. Poslušnost njegovim zahtjevima usavršit će karakter kršćanina i obnoviti čovjeka, uz Kristovu pomoć, u stanje koje je imao prije pada u grijeh. Grijesi koje Zakon zabranjuje nikada neće imati mjesta na Nebu.

Upravo je Božja ljubav prema čovjeku navela Boga da izrazi svoju volju u deset pravila Dekaloga. ... U svojem Zakonu Bog je dao čovjeku savršeno pravilo života. Ako ga bude slušao, imat će u njemu život zaslugama Isusa Krista. Ako ga bude kršio, Zakon će ga osuditi. Zakon upućuje čovjeka na Krista, a Krist ga upućuje natrag na Zakon. (RH, 27. rujna 1881.)

Izmjeren za Nebo

“Nek me na ispravnoj mjeri Bog izmjeri pa će uvidjeti neporočnost moju!” (Job 31,6)

Najvažnije je pravo mjerilo. A upravo je Božji zakon Božje mjerilo. Bog je ugradio svoj Zakon i u najmanje čovjekovo djelo, i u najmanji njegov postupak tako da se, učeći Zakon i živeći po njemu, može uzdignuti, oplemeniti i posvetiti u srcu i sklonostima — da može biti vjeran i u najmanjem. (*MS 32, 1896.*)

Bog odmjerava pobude, namjere i karakter. Svi ljudi su izmjereni na tezulji Svetišta i Bog želi da svi ljudi shvate tu činjenicu. Ana je rekla: “Jahve je sveznajući Bog, pravo on prosuđuje djela.” (1. Samuelova 2,3) David je izjavio: “Sinovi su ljudski samo dašak, laž su djeca čovječja: svi da stanu na tezulju, od daha bi lakši bili.” (Psalam 62,9) Izaija je dodao: “Put je pravednički prav, ti ravniš stazu pravednom.” (Izaija 26,7)

Bog nebeski je istinit. Nema pobude u dubini srca, nema tajne u nama, nema plana s kojim On nije potpuno upoznat. Ali što je mjerilo pravde? Božji zakon! Božji zakon je postavljen kao mjerilo na jednoj strani vage, Njegov sveti nepromjenjivi Zakon čiji su zahtjevi određeni zahtijevajući u prve četiri zapovijedi najvišu ljubav prema Bogu, a u ostalih šest ljubav prema bližnjemu. “Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim ... a svoga bližnjega kao samoga sebe.” (Luka 10,27) Od ovog mjerila ne možemo oduzeti ni jedan jedini atom. Bog zahtijeva cijelo srce, um, dušu i snagu, ali i da ljubimo bližnjega kao samoga sebe. Sve je to stavljeno na jednu stranu vage, dok je svaki pojedinačni karakter koji mora izdržati ispit mjerenja stavljen na drugu stranu vage. Sudbina svakog čovjeka nepovratno je određena tim jednostavnim uspoređivanjem. ...

Treba li onda za vas biti napisano: “Izmjeren si na mjerilima i našao si se lak?” Ukoliko se nadete laki u dan Gospodnji, bit će to strašno; zato brižljivo ispitajmo svoje pobude i djela uz pomoć Božjeg svetog zakona, pokajmo se za svaki prijestup i kao grešnici uhvatimo se za zasluge Isusa Krista da bismo nadomjestili svoj manjak. To će učiniti samo Kristova krv. (*MS 65, 1886.*)

Odanost srca

“Ne služite samo dok ste na oku kao da se ljudima želite svidjeti, već kao robovi Kristovi koji od svega srca vrše volju Božju!” (Efežanima 6,6)

Gospodnji zakon je izrazito širok. Isus ... je jasno objavio svojim učenicima da se ovaj sveti Božji zakon može prekršiti čak i mislima, osjećajima i željama, ali i riječima i djelima. Srce koje ljubi Boga iznad svega neće ni na koji način biti sklono sužavanju Njegovih propisa na najmanju moguću mjeru, već će poslušna, odana duša radosno pokazati potpunu duhovnu poslušnost kada se Zakon bude promatrao s njegove duhovne strane. I tada će duša prihvatiti zapovijed u njezinoj stvarnoj snazi. Grijeh će se pokazati kao krajnje grešan. ... Neće tada više biti vlastite pravednosti, samouzvisivanja, samohvale. Nestat će i sigurnosti u sebe. Posljedica će biti duboko osvjedočenje u vlastitu grešnost i preziranje samoga sebe pa će se duša, koja je očajnički svjesna opasnosti koja joj prijeti, osloniti na krv Janjeta Božjeg kao na svoju jedinu nadu. ...

Mnogi danas varaju svoju dušu. Oni ograničavaju Božje propise samo na osudu vidljivih djela i ne smatraju grijehom da čovjek sramoti Boga mislima i sklonostima. Oni zavara-vaju sebe da vrše Gospodnji zakon, dok njihov život i karakter, onako kako je opisan u knjigama Neba, pokazuje da pokušavaju ustanoviti koliko daleko mogu ići u kršenju Zakona a da ne budu označeni kao njegovi prekršitelji. ...

Duša koja se želi odvojiti od svakog bezakonja ... uvijek će se truditi da bude na Gospodnjoj strani u mislima, djelima i karakteru, poslušna svim Njegovim zahtjevima. Umjesto da traži prilike da zaobiđe Božji zakon, ona će davati najopširnije moguće tumačenje Njegovim dalekosežnim zapovijedima i najozbiljnije će se truditi da svoju volju, sklonosti i cijelo srce navede da postanu uzor u primjeni velikih načela Njegovih svetih zapovijedi. ... Djelo mora otpočeti u srcu. ... Ako je srce pravo pred Bogom, onda će i cijeli život biti očišćen, ugladen, oplemenjen, posvećen. Ako je tvoje oko čisto, onda će i cijeli život biti ispunjen svjetlom. Vjera nije pitanje formalnosti. ... Vjera je povezana sa srcem. (*Letter 51, 1888.*)

Jedinstvo Zakona i Evanđelja

“Ukidamo li tako vjerom Zakon? Daleko od toga! Naprotiv, tim Zakon utvrđujemo.” (Rimljanima 3,31)

Slušamo mnoge koje je neprijatelj prevario kako stalno tvrde: “Ja sam spašen!” Međutim, oni pokazuju takav prijezir prema Božjim načelima pravednosti da znamo ... da ne znaju ništa o spasonosnoj milosti. Njihovo srce nije u skladu s Božjim zakonom, već je u neprijateljstvu s tim Zakonom. Tako je bilo i s velikim buntovnikom na Nebu. Hoće li Bog uzeti na Nebo muškarce i žene koji nemaju nikakvog poštovanja prema Zakonu Njegovog svemira? ...

Što će grešnika navesti da prepozna svoje grijehе ukoliko ne zna što je grijeh? Jedina definicija grijehа u Božjoj riječi nalazi se u 1. Ivanovoj 3,4: “Grijeh je kršenje zakona.” Grešnik mora shvatiti da je prijestupnik. Krist koji umire na golgotskom križu privlači njegovu pozornost. Zašto je Krist uopće umro? Zato što je to bio jedini način da čovjek bude spašen! ... On je uzeo na sebe naše grijehе da bi mogao uračunati svoju pravednost svima koji vjeruju u Njega. ... Božja dobrota i ljubav navode grešnika na pokajanje pred Bogom i na vjeru u Gospodina Isusa Krista. Probudenom grešniku ... ukazuje se na Zakon koji je prestupio. On ga poziva da se pokaje, ali nema nikakve spasonosne sile u Zakonu da pomiluje prijestupnika Zakona pa njegov slučaj izgleda beznadan. Međutim, Zakon grešniku ukazuje na Krista. Koliko god bili duboki naši grijesi i prijestupi, krv Isusa Krista može nas očistiti od svakoga grijehа. ...

Zakon i Evanđelje idu ruku pod ruku. Jedno nadopunjuje drugo. Zakon bez vjere u Kristovo evanđelje ne može spasiti prijestupnika Zakona. Evanđelje bez Zakona neuspješno je i bez snage. Zakon i Evanđelje tvore savršenu cjelinu. Gospodin Isus Krist je postavio temelje građevine, ali postavlja i “krunišni kamen uz poklike: ‘Hvala! Hvala za njega!’” (Zaharija 4,7) On je začetnik i završitelj naše vjere, alfa i omega, početak i svršetak, prvi i posljednji. Kada se ovo dvoje proži- ma — Evanđelje Isusa Krista i Božji zakon — stvara “nelice- mjernu” ljubav i istinsku vjeru. (*MS 53, 1890.*)

Put prema neporočnosti

“Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.” (1. Ivanova 3,3)

Govori li ovaj tekst da ljudsko oruđe može ukloniti makar jednu mrlju grijeha sa svoje duše? Ne! Što onda znači “čisti se od grijeha”? To znači da gleda Gospodnje veliko moralno mjerilo pravednosti, sveti Božji zakon, i da shvaća da je grešnik u svjetlu toga Zakona. “Tko god počinja grijeh, krši zakon; grijeh je kršenje zakona. A znate da se on pojavio da uzme grijehe, i znate da grijeha u njemu nema.” (1. Ivanova 3,4.5) Upravo vjerom u Isusa Krista ... ljudsko oruđe se pere i čisti. ... “Tko god ostaje u njemu, ne ostaje u grijehu; tko god ostaje u grijehu, njega nije vidio ni upoznao.” (1. Ivanova 3,6) Bog ima moć da održi dušu koja je u Kristu. ... Samo ispovijedanje pobožnosti je bezvrijedno. Samo onaj tko boravi u Kristu može se nazvati kršćaninom.

U svakom klimatskom podneblju, u svakom narodu naši mladi trebaju surađivati s Bogom. Jedini način na koji netko može biti neporočan jest da bude istih misli kao i Bog. Kako možemo upoznati Boga? Proučavajući Njegovu Riječ. ...

Ukoliko Božje misli ne postanu i čovjekove misli, svaki njegov napor da očisti sebe bit će uzaludan jer se čovjek ne može oplemeniti bez poznavanja Boga. Može se navući izvanjski sjaj, čovjek može postati sličan farizejima koje je Isus opisao kao “oličene grobove”, pune pokvarenosti i kostiju mrtvih ljudi. Međutim, Onomu koji pravo sudi vidljiva je cjelokupna iskvarenost duše; ukoliko istina nije usađena u srce, ne može upravljati životom. Pranje čaše izvana nikada neće učiniti da ona postane čista iznutra. Nominalno prihvaćanje istine dobro je onoliko koliko je doprlo u dubinu; sposobnost da se pruži odgovor za svoju vjeru pohvalno je dostignuće, ali ako istina nije prodršla dublje od toga, duša nikada neće biti spašena. Srce se mora očistiti od svake moralne prljavštine. “Ali znam, o Bože moj, da ti iskušavaš srca i da ljubiš iskrenost.” (1. Ljetopisa 29,17) “Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj me ne idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!” (Psalam 139,23.24) (*Letter 13, 1893.*)

Prosvijetljena savjest

“Zato se i sam trudim da uvijek imam čistu savjest i pred Bogom i pred ljudima.” (Djela 24,16)

U Božjoj riječi čitamo da postoji čista i nečista savjest. ... Ispitajte svoju savjest u svjetlu Božje riječi i vidite je li vaš život i karakter u skladu s mjerilom pravednosti koje je Bog u njoj prikazao. I tada ćete moći zaključiti imate li ili nemate razumnu vjeru i kakva je vaša savjest. Čovjekovoj se savjesti ne može vjerovati ukoliko nije pod utjecajem božanske milosti. Sotona se koristi neprosvijetljenom savješću i na taj način navodi ljude na svakovrsne zablude. (*RH, 3. rujna 1901.*)

Nije dovoljno da čovjek misli da je siguran dok slijedi upute svoje savjesti. ... Pitanje na koje mora odgovoriti glasi: Je li moja savjest u suglasnosti s Božjom riječju? Ako nije, ne mogu se povoditi za njom jer će me prevariti. Moja savjest mora biti prosvijetljena od Boga. Moram odvojiti vrijeme za proučavanje Pisma i za molitvu. Na taj će način moj um biti utvrđen, ojačan i smiren. (*Letter 21, 1901.*)

Svatko ima prednost da tako živi da ga Bog može pohvaliti i blagosloviti. Vi trebate biti svakog trenutka u vezi s Nebom; nije po volji vašeg nebeskog Oca da ikada budete izloženi prokletstvu i tami. Bogu nije ugodno kad se osjećate nedostojni. Trebate njegovati samopoštovanje time što ćete živjeti na takav način da steknete odobravanje svoje savjesti, odobravanje i ljudi i anđela. ... Vaša je prednost da možete prići Isusu i biti očišćeni, stajati pred Zakonom bez stida i grižnje savjesti. “Sad, dakle, nema nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu.” (Rimljanima 8,1) Iako ne bismo trebali misliti o sebi bolje nego što zaslužujemo, Božja riječ ne osuđuje prikladno samopoštovanje. Kao sinovi i kćeri Božje, trebamo njegovati svjesno dostojanstvo karaktera u kojemu za oholost i osjećaj vlastite veličine neće biti mjesta. (*RH, 27. ožujka 1888.*)

Savjest, slobodna od svega čime bi vrijeđala Boga ili ljude, doista je prekrasno dostignuće. (*MS 126, 1897.*)

Loze koje nose rod

“Ja sam pravi trs i moj je Otac vinogradar. On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa roda. A pročišćava svaku koja rađa rod, da rodi više roda.” (Ivan 15,1.2)

Spasitelj ... ističe znak učenitva. “Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.” (Ivan 15,8) Vjerom se trebamo uhvatiti za živoga Boga i razviti iskustvo koje će odisati ljubavlju, nježnošću, ljubaznošću, sućuti i naklonošću. Te karakterne osobine jesu rod koji Gospodin Isus želi da donosimo da bismo posvjedočili svijetu da imamo Spasitelja koji nas može uzdignuti i zadovoljiti. ... Nije potrebno da budemo na strani koja gubi jer nam je On dovoljan za sve.

Nama je potrebna prisutnost Isusa Krista. Njegova istina treba blistati u našem srcu prožimajući sve naše životne aktivnosti. Time ćemo pokazati jesmo li doista loze na pravom Trsu. Ukoliko smo zaista loze koje nose rod, možemo očekivati da će nas veliki Vinogradar orezati da bismo mogli donositi još više roda. On mora ukloniti sve što je beskorisno, sve što bi moglo usporiti naš rast u kršćanskom životu.

Kada smo izloženi čišćenju, često mislimo da je Gospodin protiv nas. Umjesto toga trebali bismo pogledati sebe i ustanoviti ne radi li se o nečemu što smo propustili učiniti ili o nečemu što trebamo ukloniti iz svojeg života prije nego što uspostavimo pravilan odnos s Bogom. ...

Mi moramo biti žive loze na pravom Trsu svakodnevno se oslanjajući na svojega Otkupitelja da bismo mogli donositi rodove kršćanskog karaktera. ... Kada budemo spremni pokazati samoodricanje i požrtvovnost kakvu je Krist pokazao u svojem životu, donosit ćemo rodove na slavu Boga. (MS 19, 1909.)

Spasitelj uživa kada vidi svoje sljedbenike da surađuju s Bogom primajući u obilnoj mjeri sve što je potrebno za donošenje roda i u obilnoj mjeri daju od sebe kao radnici koji rade za Njega. Krist je proslavio svojeg Oca rodovima koje je donosio, a život Njegovih istinskih sljedbenika treba davati iste rezultate. Primajući i dajući, Njegovi radnici donosit će mnogi rod. (Letter 42, 1900.)

Ostanite u Kristu

“Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladića ne može sama od sebe, ako ne oстане na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.” (Ivan 15,4)

Kao što odsječena loza, bez lišća i naizgled bez života, kada se nacijepi na živi trs, vlakno po vlakno, žila za žilom, upija život i snagu trsa sve dok ne propupa, procvjeta i donese rod, tako i grešnik kada se pokajanjem i vjerom poveže s Kristom, postaje dionik božanske naravi i donosi, riječima i djelima, rodove svetog života.

Isus koji “ima život u sebi”, nudi život u obilnoj mjeri dušama koje su mrtve u prijestupima i grijesima. Da, On dijeli s njima svoju neporočnost, svoju čast i uzvišenje. ... Suha loza nacijepljena na živi trs postaje dio trsa. Ona živi sve dok je sjedinjena s trsom. Tako i kršćanin živi zahvaljujući svojem sjedinjenju s Kristom. Grešno i ljudsko povezano je sa svetim i božanskim. Duša koja vjeruje boravi u Kristu i postaje jedno s Njime. Kada su pojedinci usko povezani svezama ovog života, njihovi ukusi postaju slični, počinju voljeti iste stvari. Tako će i oni koji borave u Kristu voljeti ono što On voli. Oni će kao svetinju čuvati i slušati Njegove zapovijedi. ...

Vinova loza koja se hrani s trsa, postaje napredna i rodna. Njezini bogati i mirisni grozdovi potvrđuju njezino jedinstvo sa živim trsom. Tako će i kršćanin, koji boravi u Isusu, donositi rod. U karakteru i u životu pokazat će se, slično mnogobrojnim grozdovima na lozi, dragocjene vrline Duha — ljubav, radost, mir, strpljenje, blagost, dobrotu, vjera, krotkost, suzdržavanje. ...

Odlučite biti plodne loze na živom Trsu. Loza može napredovati jedino kada prima život i snagu s trsa. Iskoristite zato svaku priliku da se još čvršće povežete s Kristom. Vjerujući u Njega, voleći Njega, oponašajući Njega i zaviseći potpuno od Njega, postat ćete jedno s Njim i preko vas će se Njegov život i karakter otkriti svijetu. (RH, 11. rujna 1883.)

Izvor moje snage

“Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.” (Ivan 15,5)

Mi smo prolazni, ali je sklopljen prekrasan sporazum da možemo uspostaviti usku vezu s Neprolaznim. ... Smrtna bića čak i u najboljem slučaju mogu učiniti samo nešto malo, ali Krist, kada djeluje preko ljudske naravi, može postići prekrasne rezultate.

Za mene je bolna misao da mogu postići samo nešto malo. Ograničeno područje ljudskih sposobnosti navodi me da osjetim istinsku snagu Isusovih riječi: “Jer bez mene ne možete ništa učiniti.” Mnogi su nadareni prekrasnim talentima kojima se ne služe jer nemaju žive veze s Bogom. ... Moje vlastito oskudno znanje i slabe snage upućuju me k Isusu i pjesma mojeg srca glasi: “O, Bože, ja sama ne mogu ništa učiniti. Vezujem svoju bespomoćnu dušu uz Tebe, Isuse Kriste, moj Spasitelju. Ispuni moje srce svojom milošću. Skreni moje misli s mojih slabosti prema Tvojim svemoćnoj snazi, s mojeg neznanja prema Tvojim vječnoj mudrosti, s moje slabosti prema Tvojim neprolaznoj moći. Daj mi pravilno razumijevanje velikog plana spasenja. Daj mi da shvatim i razumijem što mi Krist znači; da su moje srce, duša, um i snaga kupljeni. Krist je dao meni da bih ja mogla davati drugima. Uzdigni moju dušu, ojačaj i prosvijetli moj um da mogu mnogo jasnije shvatiti Božji karakter koji se pokazao u Isusu Kristu, da mogu razumjeti da imam prednost biti dionik božanske naravi.”

Velika i vječna Božja moć ispunjava moje misli strahopoštovanjem, a ponekad čak i strahom. ... Mogu li ja doista gledati na Isusa, punog dobrote, samilosti i ljubavi, vidjeti Gospodina Boga i zvati Ga milim imenom Oče!

Naporne borbe moje duše protiv kušnji, iskrene težnje mojeg uma i srca da upoznam Boga i Isusa Krista kao svojeg Spasitelja, sigurnost, mir i odmor u njihovoj ljubavi navode me svakoga dana da želim biti tamo gdje me Sunce Pravednosti može obasjati svojim zrakama. (MS 41, 1890.)

Radujmo se obećanju

“Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.” (Ivan 15,7)

Onima koji nastavaju u Kristu obećane su dragocjene prednosti. ... Kristov um boravi u Njegovim vjernim sljedbenicima; njihove su težnje u skladu s Njegovom voljom; njihove su molbe nadahnute Njegovim Duhom. Oni dobivaju odgovore na svoje molitve jer traže blagoslove koje im On radosno daje.

Međutim, svakoga se dana izgovaraju tisuće molitava na koje Bog ne odgovara. Ima i molitava koje se upućuju bez vjere. “Jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.” (Hebrejima 11,6) Ima i sebičnih molitava koje izlaze iz srca koje gaji idole ... Ima i drskih, srditih molitava koje se tuže na terete i brige života umjesto da ponizno traže milost koja će ih olakšati. Oni koji upućuju takve molbe ne nastavaju u Kristu. Oni nisu pokorili svoju volju Božjoj volji. Oni ne ispunjavaju uvjete pod kojima su obećanja izrečena i ona se neće ispuniti na njima.

Oni koji nastavaju u Kristu imaju obećanje da će ih Bog čuti jer vole vršiti Njegovu volju. Oni ne upućuju formalne, opširne molitve, već dolaze pred Boga s ozbiljnim, skromnim povjerenjem kao dijete pred svojega blagog oca i izlijevaju pred Njim svoju tugu, strah i grijehe i u Isusovo ime iznose Mu svoje potrebe; oni odlaze iz Njegove blizine radosni zbog obećanja o ljubavi koja prašta i milosti koja održava na životu. (*RH, 11. rujna 1883.*)

Ispunjeni sviješću da je Isus kraj vas, imat ćete radost, nadu, hrabrost i veselje. ... Nikada, nikada se ne odvajajte od Isusa. On se nikada ne odvaja od vas. Na golgotskom križu On je dao dokaz svoje duboke ljubavi prema nama. On nas ne ostavlja da bijemo svoje bitke svojom ograničenom snagom. On kaže: “Sigurno te neću ostaviti; sigurno te neću zapustiti!” (Hebrejima 13,5) ... Isus nas ne odbacuje, čak ni kada Ga žalostimo; On je i dalje uz nas. Neka ljubav prema Isusu pokrene vaše srce na vatrene aktivnosti Njemu na slavu. (*Letter 5b, 1891.*)

Najsretniji ljudi na Zemlji

“Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!” (Ivan 15,11)

Od nas se kao kršćana ne zahtijeva da hodamo dugih lica uzdišući kao da nemamo ni Spasitelja ni nade. Time ne bismo proslavili Boga. On želi da budemo radosni. On želi da budemo puni hvale Njegovom imenu. On želi da nosimo svjetlo na svojem licu, radost u svojem srcu. Mi imamo nadu koja je daleko iznad svih zadovoljstava koja nam ovaj svijet može dati i ta se činjenica mora objaviti.

Zašto naša radost ne bi mogla biti potpuna — tako potpuna da joj ništa ne nedostaje? Mi imamo sigurnost da je Isus naš Spasitelj i da slobodno možemo sve crpsti od Njega. Mi možemo slobodno crpsti iz bogate zalihe koju nam je pripremio u svojoj Riječi. Možemo Ga držati za riječ, vjerovati u Njega i znati da će nam dati milosti i sile da učinimo upravo ono što traži od nas. ... Možemo stalno tražiti radost Njegove prisutnosti. Nije potrebno da cijelo vrijeme budemo na koljenima u molitvi, ali neprestano možemo tražiti Njegovu milost, čak i onda kada hodamo ulicom ili kada obavljamo svoje obične svakidašnje dužnosti. Svoje misli možemo neprestano uzdizati k Isusu i On će nam u obilnoj mjeri davati svoju milost. ...

Kristova radost je čisto, nepomiješano veselje. Nije to jeftina razdraganost koja navodi na isprazne riječi ili lakomisleno ponašanje. Ne, mi trebamo imati Njegovu radost, a Njegova je najveća radost bila u tome da vidi ljude kako slušaju istinu. ... Razgovarajte s Bogom i recite Mu: “Potpuno Ti se predajem. Predajem Ti cijeloga sebe!” I onda budite radosni. Njegova vas Riječ čisti i pere vaš karakter. Bog ne želi da Njegova djeca lutaju unaokolo puna strahovanja i tuge koja se ocrtava na njihovom licu. On želi da se privlačan izraz Njegovog lica otkriva na licima svih nas koji smo dionici božanske naravi jer imamo snage da odbacimo pokvarenost ovoga svijeta. ...

Mi nismo ostavljeni da budemo družina siročadi samo zato što je Isus umro ... možemo postizati pobjedu za pobjedom i biti najsretniji ljudi na licu zemlje. (MS 37, 1908.)

Prijateljstvo s Isusom

“Vi ste moji prijatelji ako učinite što vam zapovijedam.”
(Ivan 15,14)

Karakter i način ponašanja kršćanina izrazito se razlikuje od karaktera i načina ponašanja svjetovnih ljudi. Kršćanin ne može naći uživanje u svjetovnim zabavama i raznim prizorima veselosti. Njegove osjećaje zaokupljaju uzvišenije i svetije privlačnosti. Kršćani žele pokazati svojom poslušnošću da su Božji prijatelji. “Vi ste moji prijatelji” — rekao je Isus — “ako učinite što vam zapovijedam!” ... “Kad biste pripadali svijetu, svijet bi ljubio svoje. Budući da ne pripadate svijetu — ja vas izabrah od svijeta — zato vas svijet mrzi.” (Ivan 15,19)

Krist je vaša stijena i vaša utvrda. U Njegovo ime kršćanin trči i stječe sigurnost. ... Pravednost i savršenstvo Njegovih zahtjeva ne razumije svijet koji na Kristovu vjeru gleda kao na ropski jaram, na odricanje od svoje slobode. Svaki Božji zahtjev je zapovijed da postanemo mudri, bogati i plemeniti i da ujedinito svoja slabe snage sa snagom Svemogućega. Dok slijedimo stope Isusa Krista, nikada se nećemo trebati crvenjeti jer nas naša savjest nikada neće ukoravati. Njegova služba je uvijek razumna. Njegovo djelo je uvijek časno i slavno. Naši prijatelji koji žele da izaberemo zadovoljstva ovoga svijeta i pokorimo se njegovim običajima, koji nas osuđuju kao nepopravljivo tvrdoglave ljude, nemaju nikakvo pravo na nas koje bi se moglo usporediti s pravom koje Isus polaže na nas. ...

Vrijednost čovjeka, prema božanskoj procjeni, proistječe iz njegovog jedinstva s Kristom jer Bog jedini može uzdići čovjeka na ljestvici moralne vrijednosti zaslugom Kristove pravednosti. Svjetovna čast i veličina ima za njega upravo onu vrijednost koju joj pridaje Stvoritelj čovjeka. Njegova mudrost je ludost, a njegova snaga slabost.

Cijenimo ono što Bog cijeni. Do pravog uzdizanja karaktera može doći samo preko Krista. Naš Spasitelj pripisuje svoju pravednost čovjeku koji Mu posvećuje najviše i najsvetije osjećaje svojeg srca. Naša vrijednost razmjerna je našoj združenosti s Bogom. (*Letter 9, 1873.*)

Isusov najveći dar

“Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7)

Krist je izjavio da će nakon svojeg uznesenja poslati svojoj Crkvi kao svoj najveći dar Utješitelja koji će zauzeti Njegovu mjesto. Taj Utješitelj je Sveti Duh — duša Njegovog života, uspješnost Njegove Crkve, svjetlo i život svijeta. ...

U daru Duha Isus je čovjeku dao najveće dobro koje mu je Nebo moglo dati. ... Duh čini djelotvornim ono što je postigao Otkupitelj svijeta. Duh čini da nam srce bude čisto. Zahvaljujući Duhu, vjernik postaje dionik božanske naravi. Krist nam je dao svojega Duha kao božansku silu da svladamo sve naslijeđene i stečene sklonosti prema zlu i da utisne svoj karakter u cijelu Crkvu. ... Prednost je svakog sina i svake kćeri Božje da se Sveti Duh nastani u njima. (RH, 19. svibnja 1904.)

Neka svaki vjernik Crkve klekne pred Bogom i neka se iskreno moli da dobije Svetoga Duha. Neka viče: “Gospodine, dometni mi vjere! Učini da shvatim Tvoju Riječ; jer Tvoje riječi kada se jave donose svjetlo. Osvježi me svojom prisutnošću. Ispuni moje srce svojim Duhom.” ...

Kada se čovjek ispuni Svetim Duhom, što oštrije biva kušan i stavljan na ispit, to jasnije pokazuje da je Kristov predstavnik. Mir koji stanuje u duši pokazuje se na licu. Riječi i djela izražavaju ljubav prema Spasitelju. ... Sebičnosti je nestalo. Isusovo ime napisano je na svemu što govori i čini.

Mi možemo govoriti o blagoslovima Svetoga Duha, ali ako se ne pripremimo za njihovo primanje, kakve li koristi od naših djela? Trudimo li se svom svojom snagom da dostignemo rast muškaraca i žena u Kristu? Težimo li za Njegovom puninom stalno trčeći prema cilju koji je pred nama — prema savršenstvu Njegovog karaktera? Kada Gospodnji narod dostigne taj cilj, bit će zapečaćen na svojim čelima. Ispunjeni Duhom, bit će potpuni u Kristu i anđeo zapisničar će objaviti: “Svršio se!” (RH, 10. lipnja 1902.)

Duh dobiven pod uvjetom

“Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole!” (Luka 11,13)

Krist je svojoj Crkvi obećao dar Duha i ovo obećanje se odnosi na nas isto toliko koliko i na prve učenike. Ali kao i svako drugo obećanje, i ovo je dano pod uvjetom. Ima mnogo onih koji vjeruju i tvrde da imaju pravo na Gospodnje obećanje; oni govore o Kristu i Svetome Duhu, ali ne dobivaju nikakav blagoslov. Oni ne predaju svoju dušu da je usmjeravaju i vode božanske sile. Mi ne možemo koristiti Svetoga Duha. Sveti Duh treba se koristiti nama. Preko Svetoga Duha Bog u svojem narodu “proizvodi i htjenje i djelovanje da mu se možete svidjeti” (Filipljanima 2,13). Međutim, mnogi se ne žele tome pokoriti. Oni žele sami upravljati sobom. Upravo zato ni ne dobivaju nebeski dar. Svetoga Duha dobivaju samo oni koji ponizno čekaju Boga, koji traže Njegovo vodstvo i Njegovu milost. ...

Nema granice korisnosti onoga koji, odričući se sebe, ostavlja prostor za djelovanje Svetoga Duha u svojem srcu i živi životom koji je potpuno posvećen Bogu. ... Kada bi Božji narod uklonio sve prepreke, Bog bi putem ljudskih kanala izlio na njega bogate rijeke spasenja. ...

Sveti Duh daje snagu koja dušu koja se trudi i bori održava u svim nevoljama, usred neljubavnosti rođaka, mržnje svijeta i uočavanja vlastitih mana i pogrešaka. Sjedinjavanje ljudskih i božanskih napora, uska veza s Bogom koji nam je prvi, posljednji i najvažniji, koji je izvor sve naše snage — to je prijeko potrebno! (*RH, 19. svibnja 1904.*)

Isusu, koji je ispraznio sebe radi spasenja izgubljenog čovječanstva, Sveti Duh je bio darovan bez mjere. Na isti će način biti darovan i svakom Kristovom sljedbeniku koji je cijelo svoje srce pripremio za Njegovo useljenje. Naš Gospodin je sam izrekao zapovijed: “Nego se ispunjavajte Duhom!” Ova zapovijed je ujedno i obećanje o njezinom ispunjenju. Bilo je ugodno Ocu da u Kristu “stanuje stvarno sva punina božanstva” i da po Njemu i mi budemo ispunjeni (Kološanima 2,9.10). (*RH, 5. studenoga 1908.*)

Kristovi predstavnici

“On će, kad dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud.” (Ivan 16,8)

Budući da će Utješitelj doći i ukoriti i vas za grijeh, za pravednost i za sud, pazite da se ne oduprete Božjem Duhu. ... Budite spremni da razumijete ono što će vam otkriti. Pokorite sebe, svoju volju i dugo njegovane navike od kojih ste napravili idole da biste mogli primiti načela istine. (RH, 12. travnja 1892.)

Po cijenu beskrajne žrtve i stradanja, Krist nam je pripremio sve što je potrebno da bismo mogli postići uspjeh u svojoj kršćanskoj borbi. Sveti Duh donosi silu koja osposobljava čovjeka da pobijedi. Upravo će djelovanjem Svetoga Duha biti suzbijena Sotonina vladavina. Sveti Duh nas osvjeđava u grijeh i, uz suglasnost ljudskog bića, izbacuje ga iz srca. Um se tada stavlja pod vlast novog zakona — kraljevskog Zakona slobode. (RH, 19. svibnja 1904.)

Gospodin Isus djeluje preko Svetoga Duha jer je On Njegov predstavnik. Preko Njega On ulijeva duhovni život u dušu oživljujući njezine snage za dobro, čisteći je od moralne nečistoće i osposobljavajući je za svoje kraljevstvo. Isus treba izliti velike blagoslove i podijeliti ljudima bogate darove. On je Savjetnik divni, beskrajni u mudrosti i snazi; i ako prepoznamo silu Njegovog Duha, ako dopustimo da nas On oblikuje, stajat ćemo pred Njim savršeni. Kakva li je to misao! U Kristu “stane stvarno sva punina božanstva”. U Njemu ćemo biti savršeni i potpuni. (Kološanima 2,9.10)

Ljudsko srce neće nikada upoznati sreću dok ne dopusti da bude oblikovano djelovanjem Božjega Duha. Duh usklađuje obnovljenu dušu s uzorom, Isusom Kristom. Pod Njegovim utjecajem neprijateljstvo prema Bogu mijenja se u vjeru i ljubav, oholost u poniznost. Duša prepoznaje ljepotu istine i Krist se proslavlja savršenstvom i ljepotom karaktera. Kada se dogode ove promjene, anđeli podižu svoj glas u pjesmi, a Bog i Krist raduju se dušama koje su oblikovane po božanskom uzoru. (RH, 25. kolovoza 1896.)

Pokorite se vlasti Duha

“Jer ako po tijelu živite, umrijet ćete. Naprotiv, ako Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete. Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji.” (Rimljanima 8,13.14)

Čovjekova volja je agresivna; on se neprestano trudi da sve uskladi sa svojim namjerama. Ukoliko je stavi na Božju stranu i na stranu dobra, u njegovom će se životu pojaviti rodovi Duha; a Bog je namijenio slavu, čast i mir svakome čovjeku koji čini dobro.

Kada se Sotoni dopusti da oblikuje volju, on se njome služi da postigne svoje ciljeve. ... On oživljava zle sklonosti, budi nesvete strasti i ambicije, govori: “Svu tu moć, sve časti, bogatstva i grešna zadovoljstva dat ću tebi!” — ali njegovi su uvjeti da se čovjek odrekne poštenja, da uguši glas svoje savjesti. Na taj način ponižava čovjekove sposobnosti i zarobljava ga grijehom. (*RH, 25. kolovoza 1896.*)

Međutim, Bog stalno pokušava utjecati na naše srce svojim Svetim Duhom da budemo osvjedočeni u svoju grešnost, u pravednost i u sud koji će doći. Mi možemo staviti svoju volju na Božju stranu i u Njegovoj snazi i milosti oduprijeti se kušnjama neprijatelja. Kada se pokorimo utjecaju Božjega Duha, naša savjest postaje osjetljiva i nježna, a grijeh kojemu smo dotad posvećivali samo poneku misao, postaje nam izuzetno odbojan. (*ST, 4. rujna 1893.*)

Bog poziva ljude da se usprotive silama zla. On kaže: “Dakle, neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu, tako da vas podvrgne njegovim požudama! Niti više dajte svojih udova kao oružje nepravednosti u službu grijeha! Naprotiv, prinesite Bogu sami sebe — sebe kao takve koji ste od mrtvih postali živima — a svoje udove kao oružje pravednosti u službu Bogu!” (Rimljanima 6,12.13) ...

U ovom sukobu između pravednosti i nepravednosti mi možemo biti uspješni samo uz božansku pomoć. Naša ograničena volja mora se pokoriti volji Beskrajnoga; ljudska volja mora se stopiti s božanskom. Tada će nam pomoći Sveti Duh i svaka će pobjeda dovoditi do vraćanja Božjeg otkupljenog vlasništva, do obnavljanja Njegovog obličja u duši. (*RH, 25. kolovoza 1896.*)

On nam otkriva Kristovu milost

“A kad dođe On, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće.” (Ivan 16,13)

O Utješitelju je bilo napisano: “On će vas uvesti u svu istinu.” ... Preko Svetoga Duha, Krist će onima koji vjeruju u Njega mnogo jasnije prikazati ono na što je nadahnuo svete ljude da napišu o istini. (*RH, 12. travnja 1892.*)

Krist je rekao o Svetome Duhu: “On će mene proslaviti.” (Ivan 16,14) Kao što je Krist proslavio Oca pokazujući Njegovu ljubav, tako je i Duh trebao proslaviti Krista otkrivajući svijetu bogatstvo Njegove milosti. Istinsko obličje Boga trebalo se obnoviti u ljudima. Božja čast, Kristova čast, sastavni je dio usavršavanja karaktera Njegovog naroda. ...

Sveti Duh djeluje u nama oživljavajući u mislima, često i vrlo živo, dragocjene istine plana otkupljenja. Da smo zaboravili te istine, za nas bi Božja bogata obećanja izgubila svaku djelotvornost kada se ne bi umiješao Sveti Duh koji uzima ono što je Božje i to pokazuje nama. ... Duh obasjava našu tamu, uklanja naše neznanje i pomaže nam u našim mnogostрукim potrebama. Međutim, naše se misli stalno moraju baviti Gospodinom. Ako dopustimo svjetovnosti da prodre u nas, ako nemamo nikakve želje da se molimo, nikakve želje da razgovaramo s Izvorom snage i mudrosti, Duh neće boraviti s nama. Oni koji ne vjeruju, ne bivaju bogato osposobljeni milošću koja će ih umudriti na spasenje, koja će učiniti da budu strpljivi, suzdržljivi, brzi da shvate i cijene nebesku pomoć, brzi da prepoznaju Sotonine zamke i snažni da se odupru grijehu. (*RH, 19. svibnja 1904.*)

Kristova vjera znači mnogo više nego samo oprost grijeha; ona znači da je grijeh odbačen i da je praznina popunjena Duhom. Ona znači da je um božanski prosvjetljen, da je srce ispražnjeno od sebičnosti i ispunjeno Kristovom prisutnošću. Kada se ovo djelo obavi u vjernicima Crkve, ona će postati živa Crkva koja gorljivo radi. (*RH, 10. lipnja 1902.*)

Vrijeme za silu Duha

“Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8)

Mi bismo se morali moliti isto tako ozbiljno za izlivanje Svetoga Duha kao što su se učenici molili na Pedeseticu. Ako je njima bio potreban u to vrijeme, nama je danas još potrebniji. Svakovrsne lažne nauke, krivovjerja i prijevare zavode misli ljudi; bez pomoći Svetoga Duha svi naši naponi da prikažemo božansku istinu bili bi uzaludni.

Mi živimo u vrijeme sile Svetoga Duha. Ona se pokušava proširiti uz pomoć ljudskih oruđa povećavajući tako svoj utjecaj u svijetu; jer ako netko pije od žive vode, ona će u njemu postati “izvorom one vode što struji u život vječni” (Ivan 4,14). Njezini blagoslovi nisu ograničeni na njega, već ih mora dijeliti s drugima. ...

Odbaciti Svetoga Duha, čijom snagom pobjeđujemo sile zla, grijeh je koji svojom veličinom nadmašuje sve ostale jer nas odvaja od izvora svake sile — od Krista i zajednice s Njim. ...

Sukob između dobra i zla nije ništa manje oštar nego što je bio u dane našega Spasitelja. Put koji vodi u Nebo nije ništa ravniji nego što je bio tada. Moramo odbaciti sve svoje grijehe. Svako omiljeno popuštanje zlu koje otežava naš vjerski život mora biti uklonjeno. Moramo žrtvovati i desno oko ili desnu ruku ako nas navodi da vrijeđamo Boga. Jesmo li se spremni odreći svoje mudrosti i primiti Božje kraljevstvo kao mala djeca? Jesmo li se spremni odreći svoje navodne pravednosti? Jesmo li spremni žrtvovati i odobravanje ljudi? Cijena vječnoga života neizmjereno je velika. Jesmo li spremni dobrodošlicom dočekati pomoć Svetoga Duha, surađivati s Njime, uložiti napor i prinijeti žrtve koje će biti u skladu s veličinom cilja koji želimo postići? (*RH, 25. kolovoza 1896.*)

Ljudsko srce treba postati stan Svetoga Duha. Kristov mir, koji nadilazi svaki razum, neka se nastani u vašoj duši i preobražavajuća sila Njegove milosti neka djeluje u vašem životu i pripremi vas za dvorove slave. (*CZ 217*)

Zalog našeg prihvaćanja

“Kad je Isus bio kršten, odmah iziđe iz vode. Iznenada se otvoriše nebesa te on vidje Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na njega. I glas s neba reče: ‘Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao!’” (Matej 3,16.17)

Što ovaj prizor znači za nas? Kako smo bez razmišljanja čitali izvještaj o krštenju našega Gospodina ne shvaćajući da on ima za nas veliko značenje jer je Otac prihvatio Sina radi čovjeka! Kada se Isus sagnuo na obali Jordana i uputio svoju molitvu, predstavio je Ocu u svojoj Osobi cijelo čovječanstvo jer je odjenuo svoje božanstvo u ljudsko obličje. Isus je sebe ponudio Ocu umjesto čovjeka, da oni koji su grijehom bili odvojeni od Boga mogu biti vraćeni natrag zahvaljujući zaslugama božanskog Molitelja. ...

Kristova molitva za izgubljeno čovječanstvo probila je put kroz sve sjene koje je Sotona razastro između čovjeka i Boga, i ostavila za sobom otvoren put do samog prijestolja slave. ...

Kao odgovor na Kristovu molbu začuo se Božji glas, i to je govorilo grešniku da će njegove molitve doprijeti do Očevog prijestolja. Sveti Duh će biti darovan onima koji traže Njegovu silu i milost, On će poduprijeti našu slabu snagu kada se nađemo u prisutnosti samoga Boga. Nebo je otvoreno za naše molbe i mi smo pozvani da dođemo “s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć” (Hebrejima 4,16) (5 SDA BC 1078)

Usprkos svim svojim grijesima i slabostima, mi nismo odbačeni kao bezvrijedni. “Prema odluci svoje volje, na hvalu slave svoje milosti. Njom nas dobrostivo obdari u Ljubljenome.” (Efežanima 1,6) Slava je počínula na Kristu kao zalog Božje ljubavi prema nama. Ona govori o snazi molitve — kako ljudski glas može doprijeti do Božjega uha i kako naše molbe mogu biti uslišane u nebeskim dvorovima. Svjetlo koje je s otvorenih vrata palo na glavu našega Spasitelja, past će i na nas dok budemo molili za pomoć da se odupremo kušnji. Glas koji se obratio Isusu, govori svakoj vjernoj duši: “Ovo je moje ljubljeno dijete koje je po mojoj volji!” (5 SDA BC 1079)

Tri moćna Pomoćnika

“Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.” (Rimljanima 6,4)

Isus je bio naš uzor u svemu što se odnosi na život i pobožnost. On je bio kršten u Jordanu, kao što i oni koji dolaze k Njemu trebaju biti kršteni. (5 SDA BC 1077)

Krist je od krštenja načinio ulazak u svoje duhovno kraljevstvo. ... Oni koji prime obred krštenja, time javno oglašavaju da su odbacili svijet i da su postali članovi kraljevske obitelji. ... Oni koji su to učinili, trebaju sve svjetovne misli podrediti svojem novom odnosu. Oni su javno potvrdili da više neće živjeti u oholosti i popuštanju svojim grešnim sklonostima. ... Oni su se vezali svečanim zavjetom da će živjeti Gospodinu. Oni trebaju u Njegovoj službi uporabiti sve svoje sposobnosti koje su im povjerene. (6 SDA BC 1075)

Kada pristupimo svečanom obredu krštenja, mi svjedočimo anđelima i ljudima da smo se očistili od starih grijeha i da ćemo odsad, pošto smo umrli svijetu, “tražiti ono što je gore” (Kološanima 3,1). Nemojmo zaboraviti svoj krštenički zavjet. U prisutnosti tri najveće sile Neba — Oca, Sina i Svetoga Duha — mi smo se zavjetovali da ćemo činiti volju Onoga koji je ... izjavio: “Ja sam uskrsnuće i život.” (Ivan 11,25) Krist oprašta svakom pokajanom grešniku i kada se pokajnik u času krštenja podiže iz vodenog groba, proglašava ga novim stvorenjem čiji je život sakriven s Kristom u Bogu. Uvijek se sjećajmo da je naša uzvišena prednost da budemo očišćeni od starih grijeha. (RH, 26. svibnja 1904.)

Kada kršćanin prihvati svoj krštenički zavjet, obećana mu je božanska pomoć. Otac, Sin i Sveti Duh spremni su raditi u njegovu korist. Bog mu stavlja na raspolaganje riznice Neba da bi mogao postati pobjednik. Njegova vlastita snaga je mala; ali je Bog svemoguć i djeluje kao njegov pomoćnik. Svakoga dana treba iznositi svoje potrebe pred prijestoljem milosti. Vjeron i pouzdanjem, služeći se izvorima koji su mu ponuđeni, on može postati i više nego pobjednik. (RH, 18. veljače 1904.)

Ljeto s Bogom

“Jer evo, zima je već minula, kiša je prošla i nestala. Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju.” (Pjesma 2,11.12)

Ovoga ugodnog jutra cijela priroda izgleda svježija i prekrasna. Zemlja je obukla svoju ljetnu zelenu odjeću i blista u skoro edenskoj ljepoti.

Mislim da je naše uživanje u ljetu pojačano sjećanjem na duge, hladne zimske mjesece; s druge strane, očekivanje ljeta pomaže nam da radosnije izdržimo vladavinu zime. Kad bismo dopustili svojim mislima da se bave jalovošću i bijedom kojima nas je okružio ledeni kralj, bili bismo vrlo nesretni; ali, budući mudriji od toga, mi gledamo unaprijed očekujući dolazak ljeta koje će donijeti ptice, probuditi zaspalo cvijeće, odjenuti zemlju u zelenu odjeću, ispuniti zrak svjetlom, mirisom i pjesmom.

Boravak kršćanina na ovome svijetu mogao bi se prikladno usporediti s dugom, hladnom zimom. Ovdje doživljavamo nevolje, tugu i razočaranja, ali ne smijemo dopustiti svojim mislima da se time bave. Gledajmo zato naprijed s nadom i vjeron na dolazak ljeta kada ćemo s dobrodošlicom biti dočekani u svojem edenskom domu, u kojemu je sve svjetlo i radost, gdje je sve mir i ljubav.

Da kršćanin nikada nije iskusio oluje nevolja u ovome svijetu, da njegovo srce nije bilo prekaljeno razočaranjima ili pritisnuto strahom, jedva bi znao cijeniti Nebo. Mi nismo malodušni iako smo često umorni, žalosni i klonulog srca; zima neće trajati vječno. Ljeto mira, radosti i vječnog veselja uskoro će doći. Tada će Krist boraviti s nama, vodit će nas na izvore žive vode, otrt će suze s naših očiju. (*Letter 13, 1875.*)

Neka vas ništa ... ne spriječi da temeljito obavite djelo za vječnost. ... Tamo neće biti hladnih vjetrova i zimskih mrazova, već će vladati vječno ljeto. Tamo će biti svjetla za um, ljubavi koja će biti trajna, iskrena. Tamo će biti zdravlja i besmrtnosti, živahnosti i svake sposobnosti. Odatle će biti zauvijek isključena svaka žalost i nestati svaka bol. (*Letter 4, 1885.*)

Znak novog srca

“Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa.” (Ezekiel 36,26)

Jedna od najiskrenijih molitava zabilježenih u Božjoj riječi je Davidova molitva kada je tražio: “Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!” (Psalam 51,12) Božji odgovor na takve molitve glasi: “Dat ću ti novo srce.” To je djelo koje nijedan smrtni čovjek ne može obaviti. Muškarci i žene trebaju početi najozbiljnije tražiti od Boga istinsko kršćansko iskustvo. Oni trebaju osjetiti stvaralačku snagu Svetoga Duha. Trebaju primiti novo srce koje će ostati mekano i nježno zahvaljujući nebeskoj milosti. Sebičan duh treba biti očišćen iz duše. Trebaju raditi ozbiljno i u poniznosti srca očekujući od Isusa da ih vodi i hrabri. I onda će zgrada, na odgovarajući način podignuta, izrasti u sveti hram Gospodinu. (4 SDA BC 1165)

Posebno se mladi spotiču na tom izrazu “novo srce”. Oni ne znaju što on znači. Oni očekuju da će se u njihovim osjećajima dogoditi posebna promjena. Takvu promjenu nazivaju obraćenjem. Oko te su se zablude tisuće spotaknule na svoju propast ne razumijevajući izraz: “Morate se nanovo roditi!” (Ivan 3,7)

Sotona navodi ljude da misle da su obraćeni zato što su osjetili neki poseban zanos. Međutim, njihovo iskustvo se nije promijenilo. Njihova djela su ista kao što se nekada bila. Njihov život ne pokazuje nikakvih dobrih rodova. Oni mole često i dugo stalno se pozivajući na osjećaje koja su imali tada i tada. Međutim, oni ne žive novim životom. Prevareni su. Njihovo iskustvo ne ide dublje od osjećaja. Oni grade na pijesku, i kada zapušu snažni vjetrovi, njihova kuća se ruši. ...

Kada Isus govori o novom srcu, On misli na um, na život, na cijelo biće. Doživjeti promjenu srca znači odvratiti osjećaje od svijeta i privezati ih uz Krista. Imati novo srce znači imati nove misli, nove namjere, nove pobude. Što je znak novog srca? — Promijenjen život! (4 SDA BC 1164,1165)

Čuvajte se tvrdoga srca

“Jer je on Bog naš, a mi narod paše njegove, ovce što on ih čuva. O da danas glas mu poslušate: ‘Ne budite srca tvrda kao u Meribi, kao u dan kušanja u pustinji.’” (Psalam 95,7.8)

Nijedan čovjek nikada ne bi mogao posvetiti svoje od Boga dane sposobnosti služenju svjetovnosti ili oholosti kada ne bi stupao na neprijateljevo tlo. ... Svako ponavljanje grijeha oslabljuje otpornost, zaslepljuje oči, otvrdokornjuje uvjerenje. ...

Gospodin nam šalje opomene, savjete i ukore da bismo imali prilike popraviti svoje pogreške prije nego što postanu naša druga narav. Ali ako se odbijemo popraviti, Bog se ne miješa da poništi posljedice našeg ponašanja. On ne čini nikakva čuda da posijano sjeme ne uzraste i ne donese rod. Onaj tko pokazuje otvrdnulost u nevjeri ili tupu ravnodušnost prema božanskoj istini, samo žanje ono što je posijao. Mnogi su doživjeli takvo iskustvo. Oni sa stoičkom ravnodušnošću slušaju istine koje su nekada uzburkavale njihovu dušu. Oni su sijali nemarnost, ravnodušnost i otpor prema istini pa to sada i žanju. Hladnoća leda, tvrdoća željeza, neosjetljiva i nesavitljiva priroda stijene — sve to nalazi svoj odraz u karakteru mnogih takozvanih kršćana. Upravo je na taj način Gospodin otvrdnuo srce faraona. Gospodin se obraćao egipatskom vladaru preko Mojsijevih usta dajući mu najizrazitije dokaze božanske moći, ali je vladar tvrdoglavo odbijao svjetlo koje bi ga dovelo do pokajanja. Bog nije poslao natprirodnu silu da otvrdne srce buntovnog faraona, ali kada se on odupro istini, bio mu je uskraćen Sveti Duh i on je bio prepušten tami i nevjerovanju koje je izabrao. Upornim odbijanjem utjecaja Svetoga Duha ljudi prekidaju vezu s Bogom. On nema više nikakvog snažnog sredstva da prosvijetli njihov um. Nikakvo otkrivenje Njegove volje ne može ih dosegnuti u njihovom nevjerovanju. (RH, 20. lipnja 1882.)

Nepromjenjiva načela obilježavat će ponašanje onih koji sjede kraj Isusovih nogu i uče od Njega. (RH, 20. lipnja 1882.)

Čuvajmo srce

“A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.”
(Izreke 4,23)

Marljivo čuvanje srca bitno je za zdrav rast u milosti. Srce u nepreporođenom stanju boravište je nesvetih misli i grešnih strasti. Kada bude dovedeno u pokornost Kristu, ono se djelovanjem Svetoga Duha mora očistiti od svake nečistoće. To se djelo ne može obaviti bez čovjekovog pristanka.

Kada duša bude očišćena, dužnost je kršćanina da je sačuva neokaljanom. Izgleda da mnogi misle da Kristova vjera ne poziva na odbacivanje svakidašnjih grijeha, na kidanje okova navika koje su dušu držale u ropstvu. Oni odbacuju neke navike koje je osudila njihova savjest, ali ne predstavljaju Krista u svojem svakidašnjem životu. Oni ne unose sličnost s Kristom u dom. Ne pokazuju promišljenu brigu pri izboru svojih riječi. Prečesto izgovaraju osorne, nestrpljive riječi, riječi koje razbuđuju najgore strasti ljudskog srca. Takvima je potrebna stalna Kristova prisutnost u srcu. Jedino u Njegovoj snazi oni mogu vladati svojim riječima i djelima.

U čuvanju svojeg srca moramo biti ustrajni u molitvi, neumorni u izlaženju pred prijestolje milosti da tražimo pomoć. Oni koji su uzeli ime kršćani trebaju izlaziti pred Boga u iskrenosti i poniznosti moleći za pomoć. ... Kršćanin ne može uvijek biti na koljenima, ali njegove misli i želje mogu uvijek biti usmjerene prema Nebu. (3 SDA BC 1157)

Ukoliko je vaše srce uvijek na Nebu, to će dati životnu snagu svim vašim vrlinama i unijeti život u sve vaše dužnosti. Privikavanje uma da se bavi onim što je na Nebu unijet će život i ozbiljnost u sve vaše pothvate. Naši naponi su mlaki i mi polako trčimo u svojoj kršćanskoj utrci, pokazujemo nemarnost i tromost jer tako malo cijenimo nebesku nagradu. Mi smo patuljci u duhovnim dostignućima. Prednost je i dužnost kršćanina da raste u spoznaji Sina Božjega, u “savršena čovjeka”. (3 SDA BC 1157)

Tko upravlja mojim životom?

“Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!” (Psalam 139,23.24)

Bog vodi svoj narod naprijed korak po korak. On ga dovodi u položaj u kojem treba pokazati pobude srca. Neki izdrže na jednom mjestu, ali padaju na sljedećem. Na svakom koraku napredovanja prema Nebu naše srce biva stavljano na malo jači ispit. Ukoliko netko ustanovi da se njegovo srce protivi Božjem izravnom djelovanju, treba biti svjestan da mu predstoji borba ili će ga Gospodin konačno odbaciti.

Ovaj svijet je mjesto na kojemu se trebamo pripremiti za pojavljivanje pred Bogom. Svaki pojedinac ovdje treba pokazati koja sila utječe na njegovo srce, koja sila upravlja njegovim postupcima. ... Ukoliko bilo što cijeni više od istine, njegovo srce nije spremno da primi Isusa i On je u skladu s tim isključen iz njega. Ako ljudi, kada budu stavljeni na kušnju, odbiju žrtvovati svoje idole ... Božji Duh će ih prepustiti njihovim nesavladanim grešnim osobinama, vlasti zlih anđela.

Mnogi koji tvrde da su Kristovi sljedbenici nisu spremni pomno ispitati svoje srce, vidjeti jesu li prešli iz smrti u život. Neki se oslanjaju na neko svoje staro iskustvo smatrajući da će ih valjda spasiti samo ispovijedanje istine; međutim, Božja riječ otkriva strašnu činjenicu da svi takvi gaje lažnu nadu. ...

Mladi i stari, Bog vas upravo sada stavlja na ispit. Vi sada odlučujete o svojoj vječnoj budućnosti. Oholost, moda, isprazni razgovori i sebičnost jesu zla koja, ako se njeguju, postaju sve veća i prigušuju dobro sjeme koje je posijano u njihovo srce.

Kao Kristovi sljedbenici, ispitajmo svoje srce pod zapaljenim žiškom da vidimo kakvoga smo duha. Za svoje sadašnje i buduće dobro ispitajmo svoje ponašanje da vidimo kako stojimo u svjetlu Božjega zakona. (7 SDA BC 986)

Nama su potrebni ljudi koji će potpuno slijediti Krista, čija će glava, ruke, uši i svaka sposobnost i sila biti posvećena Isusu. Nama nije potrebna sila novca ili sila uma, već sila srca! (Letter 26, 1880.)

Vojnici na životnom bojnopolju

“Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima!” (1. Timoteju 6,12)

Kada se duše obrate, njihovo spasenje još nije dovršeno. Oni tek tada trebaju trčati utrku; pred njima je da “biju plemenitu bitku vjere”. ... Bitka će trajati cijelog života i mora se voditi energično i odlučno u skladu s vrijednošću cilja za kojim težimo, a to je vječni život. ...

Sotona se uvijek trudi da uništi; on baca svoju paklenu sjenu između naše duše i svjetla Sunca Pravednosti. Kada izražavate sumnje, kada pokazujete nepovjerenje u ljubav svojega nebeskog Oca, Sotona dolazi i produbljuje dojmove, i ono što je samo zasjenjeno postaje očajnički crno. I zato je vaša jedina nada da prestanete izražavati mračne misli. Baveći se mračnom stranom života, odbacujete svoje povjerenje u Boga, a to je upravo ono što Sotona želi. On vas želi rešetati kao pšenicu, ali Isus posređuje za vas; Njegova ljubav je široka i duboka. Možda ćete reći: “Kako znaš da me On voli?” Ja gledam tamo kamo biste i vi trebali gledati, na križ na Golgoti. Ta krv, prolivena na križu, čisti nas od svakoga grijeha. ...

Svakoga dana mi određujemo svoju sudbinu. Mi moramo zadobiti krunu vječnoga života i izbjeći oganj sudnjega dana. Sigurno je da ne možemo spasiti sami sebe, ali znamo da Krist želi da budemo spašeni. On je dao svoj život da bi mogao platiti otkupninu za našu dušu. Budući da je prinio tu beskrajnu žrtvu, On nas ne može promatrati ravnodušno. ...

Prionimo uz Put, Istinu i Život. ... Mi imamo živoga Spasitelja, živoga Posrednika, koji će nam pomoći u svako vrijeme potrebe. Kada ste u kušnji da krenete u tamnu špilju sumnji i očaja, zapjevajte:

“Ustani, dušo moja, ustani! Otrisi se strahovanja i krivnje,
Krvava Žrtva za tebe je prinesena,
Pred prijestoljem Božjim tvoj Zamjenik stoji,
Moje je ime zapisano na Njegovim dlanovima.”
(*Letter 9a, 1891.*)

7. lipnja

Dvorovi svetog života

“Vi ste, naprotiv, izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo.” (1. Petrova 2,9)

Kristova crkva na Zemlji djeluje usred moralne tame nevjernoga svijeta koji gazi Gospodnji zakon. Ali njezin Otkupitelj, koji je platio njezin otkup svojom dragocjenom krvlju, učinio je sve što je bilo potrebno da Njegova Crkva postane preobraženo Tijelo prosvijetljeno Svjetlom svijeta, obasjano slavom Emanuela. Blistave zrake Sunca Pravednosti koje sjaje iz Njegove Crkve, prikupit će u Njegov tor svaku izgubljenju, zalutalu ovcu koja će doći k Njemu i naći utočište. One će naći mir, svjetlo i radost u Onomu koji je mir i pravednost zauvijek. (*Letter 9a, 1891.*)

Vjernici Crkve kao pojedinci trebaju učiniti da svjetlo Božje ljubavi zasja u njihovoj duši, da bi moglo obasjati i druge. Odnosi toga je stavljeno na kocku da bismo mogli dopustiti da nas obuzme duhovna obamrlost. Čuvajmo se da ne izgubimo želju za vjerskim službama i vjerskim dužnostima. Borimo se odlučno protiv tromosti duše koja se pokazala kobnom za rast i čak sam život kršćanina. Samo će ona Crkva biti napredna i zdrava čiji vjernici ulažu aktivne osobne napore da čine dobro drugima, da spašavaju duše. To će biti stalan poticaj za svako dobro djelo. Takvi će se kršćani truditi mnogo ozbiljnije i za svoje spasenje. Uspavane snage će se probuditi, cijela duša nadahnuti nesavladivom odlučnošću da stekne Spasiteljevu pohvalu: “Dobro si učinio!” i ponese pobjednički vijenac. (*ST, 12. siječnja 1882.*)

Krist je od svoje Crkve načinio prekrasan hram za Boga. “Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima”, izjavio je (Matej 18,20). Njegova Crkva je dvor svetog života, ispunjena mnogim darovima, nadahnutu Svetim Duhom. Nebo je odredilo odgovarajuće dužnosti svakom vjerniku Crkve na Zemlji i svi trebaju naći svoju sreću u sreći onih kojima pomažu i koje blagoslivljaju. (*ST, 1. ožujka 1910.*)

U Božjoj radionici

“Te dopustite da se od vas samih kao živog kamenja sagradi duhovna kuća, sveto svećeništvo. Da prinosi duhovne i Bogu ugodne žrtve po Isusu Kristu!” (1. Petrova 2,5)

Židovski Hram bio je sazidan od isklesanog kamenja dopremljenog iz planina; svaki kamen je bio pripremljen za svoje mjesto u Hramu, otesan, dotjeran i isproban prije nego što je bio prenesen u Jeruzalem. I kada su svi bili doneseni na mjesto, zgrada je počela rasti bez zvuka sjekire ili čekića. Ova gradnja prikazuje Božji duhovni hram, sastavljen od materijala prikupljenog iz svakog naroda, jezika i plemena, svih slojeva, visokih i niskih, bogatih i siromašnih, učenih i neukih. Oni nisu mrtav materijal koji se mora pripremiti čekićem i dljetom. Oni su živo kamenje, isklesano iz svijeta istinom; i veliki Graditelj, Gospodar Hrama, upravo ih sada teše i glača pripremajući ih za mjesta koja su im određena u duhovnom hramu. Kada bude dovršen, ovaj hram će biti savršen u svim svojim dijelovima i izazivat će divljenje anđela i ljudi jer je njegov Graditelj i Zidar sam Bog. (2 SDA BC 1029)

Pažnja kod gradnje Hrama govori nam s kakvom pozornošću mi trebamo izgrađivati svoj karakter. Nije se smio uporabiti nikakav bezvrijedni materijal. Njegovi dijelovi nisu se smjeli sastavljati nasumično. Svaki dio je morao savršeno odgovarati drugom dijelu. Upravo onako kako je to bilo u Božjem Hramu, mora biti i u Njegovoj Crkvi. Prilikom izgradnje karaktera, Njegov narod ne smije ugraditi nijednu bezvrijednu gredu, nijedan posao obaviti nemarno i ravnodušno. (2 SDA BC, 1030)

Sada se nalazimo u Božjoj radionici i posao napreduje u ovom vremenu ispita i pripreme za ugrađivanje u slavni hram. Sada ne možemo biti ravnodušni, nemarni ili nepažljivi, živjeti u grijehu ... i očekivati da postanemo neporočni i sveti, da naš karakter bude oblikovan po ugledu na palaču ... sada je dan pripreme, sada je vrijeme kada možemo dati da se uklone sve naše mane. (Letter 60, 1886.)

Bezvrijedan je kamen koji ne blista. Vrijednost naših crkava ne čini mrtvo kamenje bez sjaja, već živo kamenje, kamenje koje odsjajuje blistave zrake velikog Zaglavnog Kamena, Sunca Pravednosti. (6 SDA BC 1116)

9. lipnja

Blagoslovi kršćanskog zajedništva

“Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se sokolimo međusobno, i ovo to više što više vidite da se približuje Dan!” (Hebrejima 10,25)

Oni koji pripadaju zajednici vjere nikada ne smiju zemariti okupljanja jer je to Božji određeni način da vodi svoju djecu prema jedinstvu, da bi u kršćanskoj ljubavi i zajedništvu mogla pomagati, jačati i hrabriti jedni druge. ...

Kao braća našega Gospodina, mi smo pozvani u sveto zvanje na svet i sretan život. Budući da smo pošli uskim putem poslušnosti, osvježavajmo svoje misli međusobnim razgovorima i razgovorima s Bogom. Kada vidimo da se približava dan Gospodnji, okupljajmo se često da proučavamo Njegovu Riječ, da potičemo jedni druge na vjernost sve do kraja. Ova zemaljska okupljanja su Božje određeno sredstvo da imamo priliku razgovarati jedni s drugima, prikupiti svu moguću pomoć da bismo se pripremili na pravilan način i da u nebeskim stanovima dobijemo svoju obećanu baštinu.

Imajte na umu da se na svakom skupu susrećete s Kristom, Gospodarom naših skupova. Potičite brigu jedni za druge jer nije dovoljno da se jednostavno međusobno poznajemo. Mi moramo upoznati jedni druge u Kristu Isusu! Dobili smo zapovijed da se “sokolimo međusobno”. To je osnovna misao Evanđelja. Osnovna misao svijeta je sebičnost. (*Letter 98, 1902.*)

Željela bih ohrabriti one koji se sastaju u malim skupinama da slave Boga. Braćo i sestre, nemojte se obeshrabriti zato što vas je tako malo na broju! Drvo koje sâmo stoji u polju, pušta svoje korijenje dublje u zemlju, širi svoje grane mnogo dalje na sve strane, raste snažnije i simetričnije jer se sâmo bori s olujama ili raduje na svjetlu Sunca. Tako i kršćanin, oslobođen zemaljske zavisnosti, može naučiti potpuno se oslanjati na Gospodina i može dobivati snagu i hrabrost iz svakog sukoba.

Neka Gospodin blagoslovi raštrkane i usamljene pojedince i neka ih učini svojim uspješnim radnicima. (*ST, 12. siječnja 1882.*)

Jedno s Crkvom na Nebu

“Zato sagibam svoja koljena pred Ocem od koga svako očinstvo u nebesima i na zemlji ima ime.” (Efežanima 3,14.15)

Božja Crkva na Zemlji jedno je s Božjom Crkvom na nebesima. Vjernici na Zemlji, i oni koji nikada nisu ni pali na nebesima, čine jednu jedinstvenu Crkvu. Sve nebeske sile zainteresirane su za skupove svetih koji se na Zemlji okupljaju da obožavaju Boga u duhu i istini i u ljepoti svetosti. U dvorovima Neba oni slušaju svjedočanstva Kristovih svjedoka u dvorovima na Zemlji, i hvala i zahvaljivanje koje se uzdiže iz Crkve dolje, ugrađuje se u nebeske pjesme pa se hvala i radosni glasovi razliježu nebeskim dvorovima što se Krist nije žrtvovao uzalud za grešne Adamove sinove. Dok anđeli piju s izvora, sveti na Zemlji piju iz čistih potoka koji teku od Božjeg prijestolja radujući Božji grad. ...

Na svakom skupu vjernih dolje na Zemlji prisutni su i Božji anđeli koji slušaju zahvaljivanja, hvale i molitve što ih Božji narod upućuje putem svjedočanstava, pjesama i molitva. Neka svi budu svjesni da njihove hvale preuzimaju zborovi anđeoskih vojski na Nebu. ...

Skupovi vjernika mogu biti malobrojni, ali su svi ti vjernici isklesani dlijetom istine kao grubo kamenje iz kamenoloma svijeta ... da bi bili pripremljeni kušnjama i nevoljama za mjesto u Božjem nebeskom hramu i zato su veoma dragocjeni u Gospodnjim očima. ... Čak i kao grubo kamenje, oni su dragocjeni u Božjim očima. Sjekira i čekić, ali i dlijeto kušnji i nevolja nalaze se u rukama Onoga koji je vješt i koji nije navikao da uništava niti da obraća u ništa, već da gradi savršenstvo svake ljudske duše. ...

Gospodin nije ništa više spreman odbaciti najponiznijega i najskromnijeg vjernika nego što bi bio spreman razoriti svoje prijestolje. Mi smo primljeni u Ljubljenome. Mi smo članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja, baštinci Božji i su-baštinci s Isusom Kristom. (MS 32a, 1894.)

Najdragocjeniji od svih skupova

“Ali kad se razgovaraju oni koji se Boga boje, Jahve pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje Jahve i štuju Ime njegovo.” (Mala-hija 3,16)

Kako je puna nade slika na kojoj je prikazan naš Gospodin kako se saginje da čuje svjedočanstva svojih svjedoka! ...

Bog i anđeli s uživanjem slušaju riječi priznanja za veliki dar koji je dan svijetu u obliku jedinorođenog Božjeg Sina. Svaka riječ slavljenja za blagoslov svjetla istine ... zabilježena je u nebeskim izvještajima. Svaka riječ priznanja za milosrdnu dobrotu našega nebeskog Oca kada je dao Isusa da ponese naše grijehe i da nam uračuna svoju pravednost zapisana je u Knjizi spomenici. Svjedočanstva ove vrste objavljuju “slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo” (1. Petrova 2,9).

Vrijeme i doba vrlo su dragocjeni. Okupljeni vjernici nalaze se u predvorju nebeskog svemira. Oni trebaju posvjedočiti za Boga i Gospodina Isusa Krista koji je dao svoj život za svijet. ... Kakvo je veliko i ozbiljno značenje pripisano tim malim skupovima! Isus Krist je svojom krvlju platio otkupninu za te duše i On se nalazi među njima kada se okupljaju da slave Boga. Veličanstvo Neba izjednačuje svoje interese s interesima tih vjernika, bez obzira na to koliko skromne bile okolnosti u kojima žive. I kada god se okupljaju, bilo bi dobro da često razgovaraju međusobno, izražavajući svoju zahvalnost i ljubav koja se javlja dok razmišljaju o Gospodnjem imenu. Tako će se Bog proslaviti dok ih bude gledao i slušao i takvi skupovi za iznošenje svjedočanstava postat će najdragocjeniji od svih skupova. ...

Neka svi imaju na umu ... da anđeli bilježe u Knjigu spomenicu svaku riječ koja uzdiže karakter i poslanje Isusa Krista. O onima koji svjedoče o Božjoj ljubavi, Gospodin kaže: “Moji će biti, moja stečevina ... u Dan koji spremam bit ću im milostiv kao što je milostiv otac sinu koji mu služi.” (Mala-hija 3,17) (MS 32, 1894.)

Jedinstvo u raznolikosti

“Jedno tijelo i jedan Duh, kao što ste svojim pozivom pozvani smo k jednoj nadi; jedan Gospodin, jedna vjera i jedno krštenje; jedan Bog i Otac svijetu, koji je nad svima, koji djeluje po svima i u svima stanuje. A svakom pojedincu od nas dana je milost po onoj mjeri po kojoj je Krist htio dati svoj dar.” (Efežanima 4,4-7)

Jedinstvo u raznolikosti Božji je plan. Među Kristovim sljedbenicima treba doći do stapanja raznolikih elemenata, prilagođenih jedan drugome, tako da svaki obavlja svoje posebno djelo za Boga. Svaki pojedinac ima svoje mjesto u ispunjavanju velikog plana koji nosi Kristov pečat. ... Jedan je osposobljen da obavi određeni posao, drugi je pripremljen da obavi neki drugi posao, sljedeći treba učiniti nešto sasvim drugo, ali svaki treba nadopunjavati ostale. ... Božji Duh, djelujući preko raznorodnih elemenata i u njima, osigurat će skladno djelovanje. ... Treba biti samo jedan vrhovni duh — Duh Onoga koji je beskrajn po mudrosti i u kojemu se svi raznovrsni elementi stapaju i tvore prekrasnu, neusporedivu cjelinu. ...

Razlike u karakteru postoje već po naravi, ali naše jedinstvo zavisi od stupnja našeg pokoravanja preobražavajućem utjecaju Božjega Duha. Kristovom milošću neke osobe imaju dragocjene karakterne osobine, ljubazan i ugodan temperament, jer je i samo njihovo biće nadahnuto nježnošću, kao da se Kristov Duh izražava preko njih. ... Sila Njegove milosti oblikovat će i izgraditi karakter po ugledu na božanski Uzor obnavljajući ga u blagosti i ljepoti, u skladu sa svojim blagoslovljenim likom. ...

Kako se velika raznolikost pokazuje u svijetu prirode! Svaki njezin dio ima svoje posebno područje djelovanja, a ipak su svi povezani u jednu veliku cjelinu. Isus Krist je u zajedništvu sa svojim Ocem i iz tog velikog središta treba se širiti prekrasno zajedništvo ... kroz sve slojeve ljudi i raznolike talente. Svi mi trebamo poštovati talente svojih bližnjih, trebamo se usklađivati u dobroti, u nesebičnim mislima i djelima zato što Kristov Duh, kao živa, djelotvorna sila struji kroz sve nas. ... Jedinstvo ne dolazi preko nekih posebnih aktivnosti, već djelovanjem Svetoga Duha koje oblikuje karakter. (*Letter 78, 1894.*)

Jedinstvo u Kristu

“Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da svijet vjeruje da si me ti poslao!” (Ivan 17,21)

Ova svečana, ozbiljna Kristova molitva ... dopire sve do našeg vremena. Kakvog li položaja do kojega se grešni čovjek može uzdići poslušnošću — do jedinstva s Bogom u Isusu Kristu! Do kakvih nam je visina dopušteno da se vinemo ako budemo cijenili darivatelja nagrade! Mi trebamo primati snagu od Boga kako naša ljudska narav zahvaljujući božanskom djelovanju ne bi bila stalno izopačena, pod pokvarenim, izopačenim utjecajem grijeha. Ljudska narav sjedinjuje se u Isusu Kristu s anđelima — da, čak i sa samim velikim Bogom!

Oni koji su istinski sjedinjeni s Bogom neće biti u sporu jedni s drugima. ... Božji Duh koji upravlja njihovim srcima stvorit će sklad, ljubav i jedinstvo. Suprotno će se pokazati u sinovima Sotone; među njima će vladati stalno sukobljavanje. Svada, zavist i ljubomora izbijat će na površinu. Obilježje kršćanina je Kristova krotkost. Dobročinstvo, ljubaznost, milost i ljubav potiču od Beskrajne mudrosti, dok je suprotnost tome nesveti rod srca koje nije u skladu s Isusom Kristom. U jedinstvu je snaga. U podjeli je slabost i poraz. (*MS 2, 1881.*)

Najuvjerljiviji dokaz Kristovog poslanja koji možemo pružiti svijetu nalazi se u savršenom jedinstvu. ... U skladu s našim jedinstvom s Kristom bit će i naša snaga da spašavamo duše. (*MS 88, 1905.*)

Ako želimo dostići mjerilo savršenstva, posebne karakteristike naše naravi moraju biti oblikovane u skladu s Kristovom voljom. I tada ćemo sjediti zajedno u Kristu na nebeskim mjestima. Braća će djelovati zajedno uopće ne misleći na sukobe. Male razlike, ako se njima bavimo, mogu razoriti kršćansko zajedništvo. ... Približavajmo se Bogu i On će se približiti nama. I tada, kao jedan, možemo posegnuti prema Njemu gore. Crkve će izgledati kao Božji vrtovi koje On njeguje. Pripadnici Božjeg naroda bit će kao hrastovi pravednosti koje je Gospodin zasadio i koje navodnjava rijekom života. (*Letter 141, 1902.*)

Jedno veliko bratstvo

“Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista da svi budete složni; da ne bude među vama razdora, već da budete sjedinjeni u istom osjećaju i istoj misli.” (1. Korinćanima 1,10)

Mi imamo jednoga Gospodina, jednu vjeru, jedno krštenje. Kristovo evanđelje treba dosegnuti sve klase, sve narode, sve jezike i plemena. Utjecaj Evanđelja treba nas ujediniti u jedno veliko bratstvo. Mi imamo samo jedan Uzor koji trebamo slijediti prilikom izgradnje karaktera i tada ćemo svi dobiti Kristov lik; bit ćemo u savršenom skladu; nacionalnosti će se stopiti u Isusu Kristu imajući isti razum, isto prosuđivanje, govoreći iste riječi i jednim ustima slaveći Boga. To je djelo koje Otkupitelj svijeta treba obaviti u nama. Ukoliko prihvatimo istinu kakva je u Isusu Kristu, nacionalne predrasude i ljubomora bit će oborene u prah i Duh istine stopit će srca u jedno. Mi ćemo se voljeti kao braća, bit ćemo ljubazni i uslužni, krotki i ponizni, pristupačni, puni milosti i dobrih rodova. ...

Bog zna kako da se suoči s posebnostima različitih nacionalnosti. ... Treća andeoska vijest ... treba ujediniti ljude da obave posebno djelo, pripremiti ih savršenstvom karaktera da se ujedine u jednu veliku obitelj u stanovima koje je Isus otišao pripremiti za one koji Ga ljube. ...

Istina je svemoćna i dalekosežna. Ona će ujediniti nacionalnosti u jedno veliko bratstvo. ... Krist u čovjeku ujedinit će ljude oko jedne velike platforme pripremajući ih tako da se sjedine u jednu obitelj na Nebu. Upravo je istina ona sila koja sjedinjuje ljude i uklanja nacionalne predrasude. ...

Istina će imati utjecaj da oblikuje srca bez obzira na nacionalnosti. Svako ljudsko srce koje prihvati istinu morat će se pokloniti pred veličanstvom njezinog utjecaja; i kada Krist bude vjerom stanovao u srcu, ljudi će postati jedne misli jer Krist nije podijeljen. Oni će biti snažni u Njegovoj snazi, sretni i ujedinjani u Njegovom miru. Istina ima snagu da pokorava sva ljudska srca. Ona će očistiti i oplemeniti srca onih koji je prime. (MS 12, 1886.)

15. lipnja

Pobjeda nad svakim neprijateljem

“Riječju istine, silom Božjom, s oružjem pravедnosti za napad i obranu.” (2. Korinćanima 6,7)

U vjekovima moralne tame, u stoljećima sukoba i progonstava, Kristova Crkva je bila kao grad koji stoji na gori. Iz vijeka u vijek, iz naraštaja u naraštaj sve do našeg vremena u njezinim redovima njegovale su se neokaljane biblijske doktrine. Kristova Crkva, oslabljena i nesavršena kao što, možda, izgleda, jedini je predmet na Zemlji na koji On izlijeva u posebnom smislu svoju ljubav i skrb. Crkva je poprište Njegove milosti na kojemu On rado djeluje svojom milošću na ljudska srca.

Crkva je Božja utvrda, Njegov grad-utočište koji On drži u ovom uskomešanom svijetu. Svako iznevjeravanje njezinog svetog povjerenja znači izdaju Onoga koji ju je otkupio dragocjenom krvlju svojega jedinorođenog Sina. U cijeloj povijesti svijeta Crkvu na Zemlji činile su vjerne duše. ...

Danas, kao i u prošlosti, cijelo Nebo promatra kako se Crkva razvija u pravom nauku spasenja. ... Krist nas poziva da pođemo uskim putem na kojemu svaki korak označava odricanje od samoga sebe. On nas poziva da stanemo na temelj vječne istine i da se borimo, da, da se ozbiljno borimo za vjeru koja je jednom dana svetima. ...

I dok se približavamo vremenu ... kada će Sotonina zavodljiva sila biti tako velika da će, ako bude moguće, prevariti i same izabrane, naše prosuđivanje mora biti izoštrano božanskim prosvjetljenjem da ne budemo neznalice kada se radi o sotonskim zamkama. Cjelokupne riznice Neba stoje nam na raspolaganju u pripremanju puta za Gospodina. (*ST, 1. ožujka 1901.*)

Božji je plan da Njegova Crkva stalno napreduje u neporočnosti i spoznaji, iz svjetla u svjetlo, iz slave u slavu. (*RH, 4. prosinca 1900.*)

Naša nada nije u čovjeku, već u živome Bogu. S punim povjerenjem možemo očekivati da će On ujediniti svoju svemoć s naporima ljudskih oruđa. Obučeni u oklop Njegove pravédnosti, možemo pobijediti svakog neprijatelja. (*PK 111*)

Zlatni lanac ljubavi

“Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga. Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi poznati da ste moji učenici.” (Ivan 13,34,35)

Kristova ljubav je zlatni lanac koji smrtna ljudska bića koja vjeruju u Isusa Krista povezuje s beskonačnim Bogom. Ljubav koju Gospodin gaji prema svojoj djeci nadilazi svaki razum. Nikakva znanost ne može je opisati ni objasniti. Nikakva ljudska mudrost ne može je obuhvatiti. (5 SDA BC 1141)

Sebičnost i oholost ometaju čistu ljubav koja nas sjedinjuje s Isusom Kristom. Ako se ta ljubav istinski njeguje, ograničeno će se sjединiti s ograničenim i sve će se ujediniti u Beskonačnome. Ljudsko će se sjединiti s ljudskim i sve će se povezati sa srcem beskonačne ljubavi. Posvećena međusobna ljubav je sveta. Baveći se svojim velikim djelom, kršćanska međusobna ljubav — daleko uzvišenija, trajnija, uslužnija i nesebičnija nego sada — održava kršćansku nježnost, kršćansko dobroćinstvo i učtivost, razvija ljudsko bratstvo u Božjem naručju, priznaje dostojanstvo koje je Bog unio u ljudska prava. (5 SDA BC 1140)

Zlatni lanac ljubavi koji povezuje srca vjernika vezama jedinstva, zajedništva i ljubavi u jedinstvo s Kristom i Ocem, čini vezu savršenom i daje svijetu neoborivo svjedočanstvo o sili kršćanstva. ... Sebičnost će biti iskorijenjena i nevjernost neće više postojati. Neće više biti svađa i podjela. Ni u jednoj koji je povezan s Kristom neće više biti tvrdoglavosti. Nitko više neće pokazivati upornu nezavisnost svojeglavog, razdražljivog djeteta koje ispušta ruku koja ga je vodila i sada posrće hodeći tvrdoglavo svojim putovima. (Letter 110, 1893.)

Ljubav je nježna biljka koja se mora njegovati i uzgajati; svaki korijen gorčine mora se čupati oko nje da bi imala mjesta za širenje i tada će dovesti pod svoj utjecaj sve snage uma i srca tako da ćemo ljubiti Boga iznad svega i bližnjega svojega kao samoga sebe. (MS 50, 1894.)

17. lipnja

U Kristovom jarmu

“Tko ljubi svoga brata, stalno je u svjetlu.” (1. Ivanova 2,10)

Uz pomoć svojih kušnji Sotona pokušava steći prednost nad dušama. Neka se ništa od onoga što biste mogli učiniti ili reći ne pokaže kao kušnja ili obeshrabrenje bilo kojoj duši. Imajte na umu da je ona otkupljena Kristovom krvlju. Svaka duša je dragocjena. Samo kada gledate na križ na Golgoti možete pravilno ocijeniti vrijednost jedne duše. Kako je žalosno ako bi išta što biste rekli ili učinili pokrenulo dušu u pogrešnom smjeru. Vi ste vezani obvezama prema Bogu i prema svojim bližnjima; ne možete prekinuti te veze i osloboditi se obveza. (*Letter 13a, 1879.*)

Nemojte se uznemirivati onim što drugi ljudi kažu ili misle ... već prionite uz Gospodina; On vas nikada neće iznevjeriti. ... Uvijek morate imati na umu da se Sotona veoma trudi da uhvati svaku dušu. Mi moramo raditi na Gospodnjoj strani ne pružajući ni najmanju priliku koju bi netko mogao iskoristiti. ... Ukoliko su izrečene riječi ili podignute optužbe da vas izazovu, najveći ukor koji možete uputiti jest da ostanete smireni, kao da ništa niste čuli. ... Svi mi moramo imati na umu da smo u Kristovom jarmu i da ne smijemo osramotiti svojega Spasitelja ili jaram koji nas je pozvao da nosimo. Mi ćemo isto toliko vladati svojim duhom koliko nosimo svoj jaram. (*Letter 117, 1899.*)

Ono što drugi čine, što govore ili što misle o vama, neće promijeniti ono što Bog misli o vama. Pravedan je onaj koji čini pravdu i ljudska mišljenja neće Ga promijeniti. ... Isus vas voli; On ne prihvaća nikakve ljudske ocjene vašeg karaktera. Vi samo trebate gledati na Isusa i odražavati Njegov lik. Imajte Njegovu ljubav u svojim mislima. Pozovite nebeskog Gosta da stanuje u vama. ...

Neka se vaš duh očisti od svakog zemaljskog taloga, od svih nesvetih, neljubaznih misli. Neka vaše riječi budu čiste, posvećene, osvježavajuće i oživljavajuće za sve koji se s vama druže. Nemojte se dati lako izazvati. Neka hvala Gospodinu bude u vašim srcima i ustima tako da se o vama ne bude moglo reći ništa loše! (*Letter 102, 1899.*)

Izlijevanje ljubavi

“Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga, jer ljubav dolazi od Boga, i tko god ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga.”
(1. Ivanova 4,7)

Kada nebesko načelo vječne ljubavi ispunjava srce, ona će teći i prema drugima, ne samo zato što smo od njih primali usluge, već zato što je ljubav načelo ponašanja koje mijenja karakter, vlada nagonima, upravlja strastima, suzbija neprijateljstvo i oplemenjuje osjećaje. Takva ljubav nije ograničena da obuhvaća samo “mene i moje”, već je široka kao svijet i visoka kao nebo. Ona je u skladu s ljubavlju anđeoskih radnika. Ova ljubav, kada se njeguje u srcu, zaslađuje cijeli život i širi plemeniti utjecaj na sve oko sebe. Ako je imamo, bit ćemo zadovoljni bez obzira na to smiješi li nam se sreća ili se mršti na nas. Ako ljubimo Boga svim svojim srcem, moramo voljeti i Njegovu djecu. Ova ljubav je duh samoga Boga. To je nebeski ukras koji daje plemenitost i dostojanstvo duši. (YI, 23. prosinca 1897.)

Duša ispunjena Isusovom ljubavlju otkriva se riječima, ponašanjem, izgledom, nadom, hrabrošću i vedrinom ... ona budi želju za boljim životom; duše koje samo što ne padnu stječu novu snagu, a koje se bore protiv kušnji jačaju i dobivaju utjehu. Riječi, izraz lica, način ponašanja, sve to širi oko sebe blistave zrake sunčeva svjetla i ostavlja iza sebe otvoren put prema Nebu. ... Svi mi dobivamo priliku da pomognemo drugima. Mi stalno molimo za mlade koji su oko nas. Izraz lica sam po sebi odražava ono što se zbiva u duši. Isus želi da postanemo slični Njemu, puni nježne sućuti šireći utjecaj ljubavi u malim životnim dužnostima. ...

Naša je dužnost da živimo u ozračju Kristove ljubavi, da duboko udišemo Njegovu ljubav i da širimo njezinu toplinu oko sebe. O, kakvo se područje utjecaja otvara pred nama! Kako bismo ozbiljno trebali obrađivati vrt svoje duše da donosi samo čiste, lijepe, mirisne cvjetove. Riječi ljubavi, nježnosti i obzirnosti vrše posvećujući utjecaj na druge. (MS 24, 1887.)

19. lipnja

Svilena nit koja povezuje srca

“Ljubavlju služite jedan drugomu.” (Galaćanima 5,13)

Ljubav je svilena nit koja povezuje srca. Ne smijemo osjećati da sebe moramo isticati kao uzor. Sve dotle dok mislimo o sebi i o onome što su nam drugi dužni činiti, bit će nam nemoguće da radimo svoj posao spašavanja duša. Kada Krist uzme naše srce i proglasi ga svojim vlasništvom, više nećemo uski krug svojih interesa stavljati u središte svojih misli i pozornosti.

Kako je prekrasno poštovanje ljudskog života Isus pokazao u svojem životu! On nije stajao pred ljudima kao kralj koji zahtijeva pažnju, već kao onaj koji želi služiti i uzdići čovječanstvo. Sam je rekao da nije došao da Mu služe, nego da služi. ... Kada god bi vidio ljudsko biće, Isus je vidio čovjeka koji traži ljudsko suosjećanje. Mnogi među nama spremni su služiti nekoj posebnoj osobi — onoj koju cijene — ali upravo one kojima bi Isus htio da budemo na blagoslov, prema kojima smo tako hladnoga srca, tako neljubazni i sebični, mi zaobilazimo kao nedostojne naše pozornosti. ...

Svi mi trebamo mnogo bolje naučiti veliku pouku o opraštanju. ... Najveće zlo koje možemo učiniti drugima jest da im ne opraštamo kada mislimo da su nas povrijedili na bilo koji način. To je najopasnije za svakoga koji tvrdi da je kršćanin jer upravo na isti način na koji se on ponaša prema svojoj braći, ponašat će se prema njemu Gospodin Bog nebeski.

Trebamo steći uzvišeniji i mnogo određeniji pogled na Isusov karakter. ... Ne smijemo razmišljati o Bogu samo kao sucu i zaboraviti na Njega kao Oca punog ljubavi. Ništa našoj duši neće nanijeti veću štetu od toga, jer je cijeli naš duhovni život oblikovan na temelju našeg razumijevanja Božjeg karaktera. Trebamo izvući pouke iz Isusove ljubavi. (MS 35, 1886.)

“Nasljedujte Boga, budući da ste ljubljena djeca, i živite u ljubavi kao što je i Krist vas ljubio i predao samoga sebe za nas kao prinos i žrtvu — Bogu na ugodan miris.” (Efežanima 5,1.2) To je vrhunac ljubavi koji smo pozvani da dostignemo. Tkivo te ljubavi nije okaljano sebičnošću. (MS 1, 1899.)

Pomozite zalutalima

“Braćo, ako i upadne tko u kakav prekršaj, takvoga vi duhovni ispravljajte u duhu i blagosti! I pazi na samoga sebe da i ti ne budeš iskušan!” (Galaćanima 6,1)

Ovdje je posebno naglašeno da se prema onima koji su upali u neku pogrešku trebamo ponašati s blagošću. Pojam “upasti” mora se pravilno protumačiti. ... Čovjek koji je naveden na grijeh nenamjerno — bez namjere da učini grijeh, koji griješi zbog nedostatka budnosti i molitve, ne prepoznavajući Sotoninu zamku i tako padajući u nju — vrlo se razlikuje od onoga koji planira i namjerno ulazi u kušnju, koji planira svoje grešno ponašanje. ...

Da bi se spriječio promišljeni grijeh potrebne su mnogo djelotvornije mjere, ali apostol traži da se liječe upravo oni koje je kušnja svladala, iznenadila ili pobijedila. ... Ispravljajte ih u krotkosti pazeći na “samoga sebe da i ti ne budeš iskušan”. Bit će potrebna vjera, ali i ukori, ljubazno savjetovanje i molitve Bogu da bi grešnik shvatio opasnost u kojoj se nalazi i grijeh koji čini. Izvorni tekst traži da se “namjesti iščaćena kost koja je ispala iz zgloba”, pa zato treba uložiti napore da se stave na svoje mjesto, da ih se navede da dođu k sebi uvjeravajući ih u njihov grijeh i zabludu. ... Nitko ne smije likovati nad padom svojega brata, već ga u krotkosti, u strahu Božjem, u ljubavi prema njegovoj duši pokušati spasiti od grijeha. (*Letter 11, 1887.*)

Kada ljudi moraju plivati protiv struje, težina vala ih vuče natrag. Tada treba ispružiti ruku, kao što se ruka Starijega Brata ispružila da spasi Petra koji je tonuo. ... Neka onome za koga se pretpostavlja da je krenuo u pogrešnom smjeru njegova braća ne pruže nijednu priliku da se obeshrabri, već da osjeti snažan stisak ruke pune suosjećanja, da čuje šapat: “Molimo se zajedno!” Sveti Duh će dati bogato iskustvo obojici. Molitva sjedinjuje srca. Upravo molitva Velikom Liječniku da iscijeli dušu donosi Božji blagoslov. Molitva nas sjedinjuje međusobno i s Bogom. Ona dovodi Isusa u našu blizinu, daje novu snagu i novu milost zbunjenoj i onemoćaloj duši da pobijedi svijet, tijelo i đavla. Molitva odbacuje Sotonine napade. (*Letter 50, 1897.*)

21. lipnja

Jedan od stotinu

“Tada mu pristupi Petar i zapita ga: ‘Gospodine, ako brat moj pogriješi protiv mene, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?’ Isus mu odgovori: ‘Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset i sedam puta.’” (Matej 18,21.22)

Pred nama je veliki posao. Ima muškaraca i žena koji su zalutali iz Kristovog tora, koji su postali hladni i ravnodušni, izgubili svaku želju da se vrate, i oni neće trčati za vama. Morate ih sresti tamo gdje se nalaze. ... Kada naidete na zalutalu ovcu, pozovite je da se vrati u tor; nemojte je ostavljati sve dok je ne smjestite u sigurnost. ... Izidite i tražite izgubljene ovce doma Izraelova.

Ukoliko postoji neka točka u kojoj ste učinili nešto pogrešno, iako je onaj drugi učinio stotinu pogrešaka, uklonite s puta ono što ste vi učinili i otvorite mu put da se može ponovno vratiti. Možda je upravo to bilo smetnja koja je tu dušu držala daleko od stada. U dubokoj poniznosti priznajte tu svoju jednu pogrešku; možda će ga to ganuti i navesti da sa suzama prizna svojih stotinu pogrešaka i ukloni ih s puta. I tako će biti spašena duša za koju je Krist umro. ...

Možda ćete reći: Pokušao sam spasiti ovu ili onu dušu, ali su me one samo ranjavale i zato im više neću ni pokušavati pomoći. Ali nemojte se obeshrabriti ako se one smjesta ne vrate u tor. Trudite se i dalje oko svojih bližnjih, smrtnika koji su oko vas. Sigurno ćete požeti ukoliko se ne umorite. (*Nedatirani MS 141*)

Zbijte svoje redove. Ne stavljajte male klinove nevažnih razlika u mišljenjima, ne zabijajte ih da biste odvojili srce od srca, već se potrudite da zavolite jedni druge onako kako je Krist volio vas. Razmislite kako biste mogli oprostiti onima koji su sagriješili protiv vas, kao što želite da vaš Otac nebeski oprostí vama vaše prijestupe. Tek tada ćete moći biti određeni u svojim zahtjevima; tek tada ćete moći biti odvažni u Isusu Kristu jer Krist iznosi vaše zahtjeve Ocu pozivajući se na svoje nebeske ovlasti, na svoju pravednost; i kada budete vjerovali da vas Isus doista čuje, moći ćete reći: “Ja sam Njegov, i On je moj!” (*MS 12, 1891.*)

Sva čast mirotvorcima

“Blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji!” (Matej 5,9)

Mirotvorci! Kakvo je blago mirotvorac u obitelji! Kakav blagoslov u crkvi! Mirotvorci mogu doći u kušnju, ali je njihov život sakriven s Kristom u Bogu. Oni gledaju na Isusa, slijede Njegov uzor. ... Oni primaju mir koji Krist daje. ...

Istinska narav naše vjere ne ocjenjuje se po položaju koji zauzimamo, već po blagom duhu, po ljubaznosti, po miru koji pokazujemo. Naša vjera pokazuje se u obiteljskom krugu po ozračju koje okružuje dušu i koje donosi sreću obitelji. ...

Istinski kršćanin neće ... govoriti na nepromišljen ili drzak način. U obiteljskom krugu on će obavljati službu ljubavi i kršćanske učtivosti. Te službe mogu izgledati potpuno obične, ali je cijeli nebeski svemir zainteresiran za dosljedno ponašanje onih koji se trude da budu na blagoslov bližnjima. ...

Nije samo naša prednost, već i naša dužnost da nježujemo snošljivost, da imamo Kristov mir u srcu i da kao mirotvorci i Kristovi sljedbenici sijemo dragocjeno sjeme koje će donijeti žetvu za vječni život. Oni koji tvrde da su Kristovi sljedbenici mogu imati mnogo dobrih i korisnih osobina, ali je njihov karakter u velikoj mjeri okaljan neljubaznim, drskim, kritičarskim, grubim i osuđivačkim navikama. Muž ili žena koji gaje sumnjičenje ili nepovjerenje, stvaraju podjele i sukobe u domu. Nijedno od njih ne smije čuvati svoje ljubazne riječi i osmijehe samo za strance, a u domu pokazivati razdražljivost izgoneći tako mir i zadovoljstvo. ...

Samo praktična sličnost Kristu može nekoga učiniti mirotvorcem u domu, u crkvi, u susjedstvu i u svijetu. Vjera u obitelji je praktično posvećenje. ... Istinska kakvoća vjere procjenjuje se po načinu na koji svaki član obitelji obavlja svoju dužnost prema onima s kojima živi. ... Naučite dragocjenu pouku da budete mirotvorci u svojem obiteljskom životu. (*Letter 34, 1894.*)

Bog ne gleda tko je tko

“Braćo moja, nemojte imati vjeru u našega slavnoga Gospodina Isusa Krista s pristranošću prema osobama!” (Jakov 2,1)

Zla koja postoje u svijetu ne smiju nikada, nikada naići na odobravanje među kršćanima. ... Bog zahtijeva da široko otvorite svoje ruke onima koji su u nevolji, da pokažete naj-nježniju sućut prema onima koji su progonjeni ili koji trpe oskudicu. ...

Ako imate Kristovog Duha, vi ćete voljeti kao braća; dat ćete čast skromnom učeniku u njegovom siromašnom domu jer Bog voli njega isto onoliko koliko i vas, a možda i više. On ne priznaje staleške razlike. On stavlja svoj vlastiti pečat na ljude ne po njihovom položaju, ni po njihovom bogatstvu ni po njihovoj intelektualnoj veličini, već po njihovom jedinstvu s Kristom. Vrijednost ljudskog bića određuje se po neporočnosti srca i čvrstini namjere. ... Svi koji žive u stalnoj vezi s Kristom ocjenjivat će ljude po Njegovom mjerilu. Oni će cijeliti dobre i neporočne iako su siromašni dobrima ovoga svijeta. ... Lakomost, sebičnost i pohlepa su idolopoklonstvo, one sramote Boga. ... Obveza je kršćanina da njeguje nježnost, sućut i dobročinstvo. (*RH, 6. listopada 1891.*)

Trebamo proučavati kako da slijedimo Uzor, da Duh koji boravi u Kristu može stanovati i u nama. Spasitelj se nije družio s uzvišenima i uglednima u svijetu. On nije provodio vrijeme među onima koji su tražili zabavu i razonodu. On je prošao čineći dobro. Njegov je posao bio da pomogne onima kojima je bila potrebna pomoć, da spasi izgubljene i one koji propadaju, da podigne potlačene, da slomi jaram ropstva onima koji su u okovima, da izliječi nesretne i da progovori ljubazne i utješne riječi ožalošćenima i tužnima. Od nas se traži da slijedimo Njegov primjer. Zato ustanimo i krenimo na posao trudeći se da budemo na blagoslov potrebitima i utjeha očajnika. Što više Kristovog Duha budemo imali, to ćemo se više truditi da pomognemo svojim bližnjima. Bit ćemo ispunjeni ljubavlju prema dušama koje propadaju, nalaziti ćemo zadovoljstvo u hodanju stopama Veličanstva Neba. (*MS 1, 1869.*)

Iskorijenite otrovne biljke

“Prije svega, imajte žarku ljubav jedan prema drugomu; jer ljubav oprašta mnoge grijehе.” (1. Petrova 4,8)

Kako uska i nježna treba biti veza koja nas spaja? Koliko bismo pažljivi morali biti da bismo svojim riječima i djelima bili u skladu sa svetim istinama koje nam je Bog povjerio? ...

Neka vaši razgovori budu takvi da nikada nemate potrebe da se zbog njih kajete. ... Ako ikada padne riječ koja potkopava karakter prijatelja ili brata, ne odobravajte takvo ogovaranje jer je to djelo neprijatelja. Podsjetite onoga tko ih govori da Božja riječ zabranjuje takvu vrstu razgovora. ... Otkupitelj nam je rekao kako Ga trebamo prikazati svijetu. Ako gajimo Njegov Duh, ako pokazujemo Njegovu ljubav prema bližnjima, ako čuvamo ugled jedni drugima, ako smo ljubazni, strpljivi, blagi, rodovi koje donosimo dokazat će svijetu da smo Božja djeca. ... Izgrađivati jedni druge u najsvetijoj vjeri blagoslovljeno je djelo; rušiti je djelo puno gorčine i tuge. ...

Trebali bismo se truditi da jedni drugima olakšamo tere te pokazujući Isusovu ljubav. Kada bi se naši razgovori bavili Nebom i onim što je nebesko, ogovaranje bi nas uskoro prestalo privlačiti. Tada ne bismo stajali svoje stope na opasno tlo niti bismo dolazili u kušnje padajući pod vlast Zloga.

Umjesto da pronalazimo pogreške jedni drugima, budimo kritički raspoloženi prema samima sebi. Svatko bi se trebao pitati: Je li moje srce pravo pred Bogom? Proslavljam li svojega nebeskog Oca? Ukoliko ste gajili pogrešan duh, istjerajte ga iz svoje duše. Izbrišite iz svojeg srca sve što je prljavo. Išćupajte svaki korijen gorčine da i drugi ne bi bili zatrovani njegovim kobnim utjecajem. Nemojte dopustiti nijednoj otrovnoj biljci da ostane na tlu vašega srca. Iskorijenite je odmah i umjesto nje uzgajajte biljku ljubavi. Neka Isus stanuje u hramu vaše duše. ... “Ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u nama, i njegova je ljubav u nama savršena.” (1. Ivanova 4,12) (RH, 25. veljače 1904.)

25. lipnja

Pomagati jedni drugima

“Prema tome, dok imamo povoljnu priliku, činimo dobro svima, posebno onima koji po ovoj vjeri pripadaju istoj obitelji.” (Galaćanima 6,10)

Prema Gospodnjoj namjeri ljudska bića su bila tako načinjena da budu potrebna jedna drugima. Kada bi svi činili sve što je u njihovoj moći da pomognu potrebitima ... kakvo bi se blagoslovljeno djelo moglo obaviti! Bog je svakome povjerio sposobnosti. Te bismo sposobnosti trebali upotrebljavati tako da pomažemo jedni drugima na uskom putu. U tom je poslu svaki pojedinac povezan s drugima, a svi su sjedinjeni s Kristom. Samo nesebičnom službom možemo usavršiti i povećati svoje sposobnosti.

Vjernici Božje Crkve na Zemlji slični su raznim dijelovima nekog stroja; svi su usko povezani jedni s drugima, a zajedno su opet usko povezani s jednim velikim središtem i zavisni od njega. Mora postojati jedinstvo u različitosti. Nijedan član Gospodnje firme ne može djelovati nezavisno, odvojen od ostalih. ... Svi se trebaju služiti povjerenim sposobnostima u Njegovoj službi tako da svatko doprinese savršenstvu cjeline. Svatko treba raditi pod Božjim nadzorom.

Kristovim savršenim sjedinjavanjem božanskoga i ljudskoga dobili smo sigurnost da već na ovom svijetu možemo postati dionici božanske naravi. ... Krist se obvezao surađivati s onima kojima je povjerio sposobnosti. On se obvezao podučiti nas da budemo Njegovi suradnici. On će nam pomoći da slijedimo Njegov primjer, da činimo dobro i da odbijamo činiti zlo. Mi trebamo biti posvećeni kanali kroz koje će Kristova ljubav teći onima kojima je potrebna pomoć. ...

Krist šalje svoje svjetlo onima koji su prozore svoje duše otvorili Nebu. Pod utjecajem Svetoga Duha oni rade Božji posao. Onaj koji se najviše približi poslušnosti Božjem zakonu, obaviti će najbolju službu Bogu. Onoga koji slijedi Krista trudeći se da dosegne Njegovu dobrotu, Njegovu sućut i Njegovu ljubav prema ljudskom rodu, Bog će prihvatiti kao svojeg suradnika. Takav se neće zadovoljiti time da ostane na niskoj razini duhovnosti. On će se neprestano truditi da postigne još više. (*Letter 115, 1903.*)

Sućut kao vrlina

“Mi jaki moramo podnositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.” (Rimljanima 15,1)

Svima nama je potrebno mnogo više čiste sućuti nalik Kristovoj; ne sućuti prema onima koji su savršeni — njima ona i nije potrebna — već sućuti prema siromašnim, napaćenim dušama koje se bore, koje često zatječemo u prijestupu, grijesima i kajanju, kušnjama i obeshrabrenjima. Ova vrlina djeluje tako da omekšava i obuzdava dušu. I onda se topi i suzbija sva ta hladna nepristupačnost i pojavljuje se Krist.

Jedino Kristova ljubav može otvoriti srce i uliti mu srdačnosti, jedino ona može ljubavi i sućuti dati onu beskrajnu visinu i širinu. Oni koji vole Isusa voljet će i svu Božju djecu. Svijest o svojoj slabosti i nesavršenosti navest će ljudsko oruđe da odvoji pogled od sebe i usmjeri ga na Isusa; Spasiteljeva ljubav srušit će svaku hladnu, farizejsku prepreku i istjerati svaku grubost i sebičnost pa će se duša stopiti s dušom, čak i onom od koje se razlikuje po temperamentu.

Božja dobrotu i strpljenje, Njegova požrtvovna ljubav prema grešnom čovjeku mora navesti svakoga tko prepozna tu vrlinu da je i sam pokaže, da u velikoj mjeri osjeti sućut prema drugima. Prekrasni primjer Kristovog života, neusporediva nježnost s kojom se uživljavao u osjećaje potlačene duše, kada je plakao s onima koji plaču i radovao se s onima koji se raduju u Njegovoj ljubavi, mora imati dubok utjecaj na karakter svih koji vole Boga i vrše Njegove zapovijedi.

Oni će pokazivati sućut ne gundajući, već dragovoljno; ljubaznim riječima i djelima trudit će se da umornim nogama put bude isto tako lak kao što žele da bude lak njima samima. Budući da svakoga časa primamo Božje blagoslove, ne možemo pokazati svoju zahvalnost ničim manjim nego ljubaznim, nesebičnim zanimanjem za one za koje je Krist umro. Dobivamo li blagoslove? Da, dobivamo ih! Krist kaže: Prenesite ih drugima, ne onima koji već uživaju prednosti, već svima s kojima dolazite u dodir. Koliko dobivamo, toliko trebamo i davati! (*Letter 78, 1894.*)

27. lipnja

Tko je moj bližnji?

“Ljubite srdačno jedan drugoga bratskom ljubavi! U davanju časti prednjačite jedan drugome!” (Rimljanima 12,10)

Kršćanski život otkrivat će se kršćanskim mislima, kršćanskim riječima, kršćanskim ponašanjem. U Kristu se vidi božansko savršenstvo karaktera. U Kristu ćemo činiti Kristova djela. U Kristu ćemo osjećati obvezne, dalekosežne dužnosti prema Bogu i prema svojim bližnjima. ... Ima mnogo niti koje nas povezuju s našim bližnjima, s čovječanstvom i s Bogom, i taj odnos je svečan po težini svoje odgovornosti. (*Letter 13a, 1879.*)

Sve dok se nalazimo na ovome svijetu, moramo biti međusobno povezani. Pripadnici ljudskog roda isprepleteni su i međusobno povezani. Kao kršćani mi smo udovi jedni drugima. ... Gospodin želi da kao Njegovi sinovi i kćeri, koje On naziva i svojim prijateljima, pomažemo jedni drugima. To treba postati dio našeg praktičnog kršćanskog djelovanja.

“Tko je moj bližnji?” ... To je upravo onaj kojemu je moja pomoć najpotrebnija. Tvojem bratu bolesnoga duha ti si potreban kao što je on bio potreban tebi. Njemu je potrebno iskustvo nekoga tko je bio isto tako slab kao što je on sada, koji može osjetiti sućut prema njemu i pomoći mu. Već sama svijest o vlastitoj slabosti može pomoći čovjeku da pomogne bližnjemu u njegovim slabostima.. ... Neka se ne dogodi da struna sućuti, koja mora biti spremna da zadrhti na najmanji dodir, ostane hladna kao čelik, ledena i nesposobna da pomogne kada je pomoć potrebna! (*Letter 117, 1899.*)

Nastoj pomoći, ojačati i blagosloviti one s kojima se družiš. Gospodin će biti milostiv prema onima koji su milostivi. On će biti blag i suosjećajan prema onima koji pokazuju blagost, sućut i suosjećanje prema drugima. Moramo shvatiti da se nalazimo u Kristovoj školi ne zato da naučimo kako da cijenimo sebe, kako da se ponašamo ne bismo li zadobili poštovanje ljudi, već kako da gajimo Kristovu krotkost. Čovjekovo “ja” i njegova sebičnost uvijek će težiti za vlašću. To je borba koju moramo voditi sami sa sobom kako naše “ja” ne bi postiglo pobjedu. U Kristu možete pobijediti, u Kristu možete obuzdati sebe. (*Letter 13a, 1879.*)

Kristovim stopama

“Zato uspravite mlitave ruke i klecava koljena i pravo hodite svojim nogama da se hromi ud ne iščaši, nego radije da ozdravi.” (Hebrejima 12,12.13)

Uspješnost Sotoninog carstva krije se u zajedničkom naporu sotonskih sila da prošire zarazu zla; međutim, Gospodin Isus je načinio plan kojim će se suprotstaviti djelovanju Sotone. Njegov je plan da ljudska oruđa, podanike svojega kraljevstva, nadahne načelima ljubavi i jedinstva. Posvećenog srca oni trebaju izgrađivati jedni druge, jačati i širiti ono što je dobro. Uzvratajući na Kristovu ljubav, trebaju sudjelovati u dijeljenju nebeskih dobara. Njegova Crkva treba nositi Njegov pečat i tako posvjedočiti svijetu da je Bog poslao svojega Sina da bude Spasitelj svijeta. ... Ljubav treba biti kao zlatna nit utkana u sva njihova djela.

Svaki kršćanin koji je sretan u Gospodinu, trudit će se da unese tu istu sreću u srce i život onih koji su siromašni i nevoljni. Kristovi sljedbenici širit će svoju sreću u srca drugih svojim djelima nalik Kristovima. Oni će širiti čisto, smireno i kršćansko ozračje. Oni će pokazivati nebeske karakteristike i radati rod nebeske kakvoće. A ono što će sijati, to će i žeti.

Bitno je da svaka duša koja uzima Kristovo ime poravnava stazu svojim nogama. Zašto? Da hromi ne bi iščaošio nogu! Strašno je, strašno pružiti nekoj duši pogrešan primjer, povesti je pogrešnim putem na način na koji vi sami hodite. ... Kada god vidite druge da čine nešto što je po vašem prosuđivanju nedostojno kršćanina, potrudite se da nikada sami ne učinite to isto. ... Sve dok budete slijedili Isusove korake, bit ćete sigurni. ...

Mi trebamo gledati pogreške drugih ne zato da bismo ih osudili, već zato da ih vratimo na pravi put i izliječimo. Budite budni u molitvi, idite naprijed i u visinu, razvijajte sve više i više Kristov duh u sebi sijući dobro sjeme pokraj svake vode. (*Letter 89, 1894.*)

29. lipnja

Radost u skromnoj službi

“Gospodine, što hoćeš da činim?” (Djela 9,6 — DK)

Bez obzira na kakvom se položaju nalazimo ili koliko su ograničene naše sposobnosti, nama je povjereno djelo koje trebamo obaviti za Učitelja. Naše vrline se razvijaju i sazrijevaju vježbanjem. Ako Božja istina gori u našim srcima, mi ne možemo ostati besposleni. Sreća koju ćemo osjećati dok radimo nadoknadit će nam već u ovom životu sve uložene napore. Samo oni koji su iskusili sreću koja dolazi od samoodricanja i napora u Kristovoj službi, mogu s razumijevanjem razgovarati o toj temi. To je tako čista, tako duboka radost da je jezik ne može izraziti.

“U prolaznim danima ovoga života
Posebno djelo dodijeljeno je upravo tebi.
Možda je ono najskromnije, pa neka,
Ili neko koje zahtijeva da uložiš najviše snage.
Ali nitko osim tebe ne može obaviti tvoj posao.
'Gospodine, što želiš da činim?' Gledajući samo
Na slavu svojeg Otkupitelja, radi za Njega.
Neka ti svaki trenutak bude obasjan odozgo,
Trudi se da svakim djelom proslaviš Gospodina
I neka nijedna sebična misao ne pomrači slavu tvojih dana!”

Dok se bavimo svojim svakidašnjim poslovima, pokraj sebe trebamo imati Krista. Gdje god da se nađemo, što god da činimo, možemo biti oplemenjeni jer smo sjedinjeni s Kristom. Možemo obavljati svoje svakidašnje dužnosti osposobljeni i posvećeni obećanjem o Kristovoj ljubavi. Ako se vladamo u skladu s načelima, i najskromniji poziv postaje dostojanstven. Svijest da smo Kristovi sluge oplemenit će karakter naših uobičajenih dužnosti — mi ćemo postati radosni, strpljivi, blagi i nježni. ...

Ukoliko budete čvrsti u načelima, neustrašivi u obavljanju svojih dužnosti i gorljivi u očitovanju Krista u svojem svakidašnjem radu, a ipak skromni, ponizni, nježni, ljubazni, strpljivi i spremni na opraštanje, spremni da pretrpите i da ne zamjerite, postat ćete živa poslanica koju će poznavati i čitati svi ljudi. (*Letter 9, 1873.*)

Dragocjeno blago vremena

“Noć je poodmakla. Dan je blizu. Svucimo dakle sa sebe djela tame, a obucimo se u oružje svjetla.” (Rimljanima 13,12)

Ukoliko želimo na kraju steći nagradu pravednika, moramo mudro iskoristiti vrijeme svoje kušnje. Trenuci su dragocjeniji od zlata. ...

Dolazak našega Gospodina se približava. Imamo na raspolaganju samo malo vremena da se pripremimo. Ako propustimo dragocjene prilike, pretrpjet ćemo vječni gubitak. Nama je potrebna uža veza s Bogom. Nismo ni trenutak sigurni ukoliko nas Sveti Duh ne vodi i ne upravlja nama. ...

Mjeseci ... prolaze brzo. Uskoro će i ova godina, sa svojim teretom izvještaja prijeći u prošlost. Neka se dragocjeni preostali mjeseci posvete ozbiljnom radu za našega Učitelja. Kada bismo mogli vidjeti točan izvještaj o načinu na koji smo proveli mjesec koji su već prošli, bismo li bili zadovoljni? Odvojite svaki postupak koji nikome nije donio koristi ... i koliko će malo ostati onoga što bi se moglo uračunati u dragovoljnu službu obavljenu Bogu na slavu! Zar vas ovaj izvještaj ne plaši? Koliko je mnogo dragocjenih sati uzaludno potrošeno na sebična zadovoljstva? Koliko smo puta, da bismo ugodili sebi, zanemarili prilike da radimo za Krista? ...

Život sa svojim prekrasnim prednostima i prilikama uskoro će doći kraju. Proći će i vrijeme za popravljanje karaktera. Ukoliko se već nismo pokajali za svoje grijehe, ukoliko oni već nisu izbrisani krvlju Janjeta, ostat će u nebeskim knjigama da bismo se suočili s njima u dan suda. ...

Život je kratak. Stvari ovoga svijeta propadaju uporabom. Budimo zato mudri i gradimo za vječnost. Mi ne možemo sebi dopustiti da nemarno utrošimo dragocjene trenutke ili da se užurbano bavimo aktivnostima koje neće donijeti nikakvog ploda za vječnost. Vrijeme koje smo dosad posvećivali ljenčarenju, lakomislenosti i svjetovnosti odsad posvetimo stjecanju znanja iz Pisma, uljepšavanju svojeg života, blagoslivljanju i oplemenjivanju života i karaktera drugih. Takvo će djelo naići na Božje odobravanje i donijeti nam nebeski blagoslov riječima: “Dobro, dobri i vjerni slugo!” (RH, 15. lipnja 1886.)

Više, više, više

“U mene je bogatstvo i slava, postojano dobro i pravednost. Moj je plod bolji od čista i žežena zlata i moj je prihod bolji od čistoga srebra.” (Izreke 8,18.19)

Pohlepan čovjek postaje sve pohlepniji što se više približava kraju svojega života. Čovjek koji je cijeloga svojeg života nagomilavao zemaljska blaga, ne može se lako povući iz svojih uobičajenih poslova. A zar ne bi trebao i onaj koji teži za nebeskim blagom postajati sve ozbiljniji, sve gorljiviji, sve zainteresiraniji u prikupljanju nebeskog blaga? Zar ne bi trebao žudjeti za najboljim i najtrajnijim bogatstvom? Zar ne bi trebao čeznuti za nepropadljivom krunom slave; za bogatstvom koje ne hrđa i moljci ne mogu pokvariti, koje ni lopovi ne mogu pokrasti i odnijeti? Što je vatrenija njegova nada, to gorljiviji postaju njegovi napori, to je odlučniji da ne izgubi besmrtno blago. ... Njegov posao na Zemlji sastoji se u tome da sebi osigura vječno bogatstvo. On se ne može, niti hoće, pošto je okusio Božje nebeske darove, pomiriti s tim da bude siromah, ostavljen da živi u oskudici za cijelu vječnost. Strast njegove duše je da stječe više, sve više. To je stvarna potreba njegove duše. Želi više božanske milosti, više prosvjetljenja, više vjere. ...

O, kada bi sve pogrešno usmjerene snage bile posvećene jednom velikom cilju — prikupljanju bogatih zaliha božanske milosti u ovom životu — kakve bismo plakete mogli vješati u dvoranama svojih uspomena sjećajući se Božjih blagoslova i darova. ... Tada bismo kao vladajuće načelo usvojili naviku da nagomilavamo duhovna blaga isto onako ozbiljno i ustrajno kao što svjetovni ljudi trče za zemaljskim i prolaznim vrijednostima. Svakako imate razloga biti nezadovoljni svojim sadašnjim stanjem, jer Gospodin ima cijelo Nebo blagoslova i riznicu dobrih i privlačnih dobara da zadovolji potrebe vaše duše. Danas tražite više milosti, obnavljanje Božje ljubavi i dokaze Njegove dobrote, a On neće uskratiti ta dobra nebeska blaga onima koji ih istinski traže. ...

Oni koji su svjesni svojih duhovnih potreba neće kriti čežnju svoje duše, svoju vatrenu želju koja obuhvaća sve što je gore, sve što je iznad svega zemaljskoga i prolaznoga, sve što je vječno. (MS 22, 1889.)

Opasnosti blagostanja

“U grabež se ne uzdajte, nit se otetim tašto hvalite; umnoži l’ se blago, nek vam srce za nj ne prione.” (Psalam 62,11)

Jedna od najvećih opasnosti koje prijete Crkvi je ljubav prema svijetu. Iz tog izvora izlaze grijesi sebičnosti i lakomosti. Mnogi što više zemaljskog blaga imaju, to mu više ljubavi poklanjaju i to se više trude da ga povećaju. ...

Sotona se služi svim sredstvima koja može izmisliti da obori Kristove sljedbenike. S čudesnom vještinom i lukavošću prilagođava svoje kušnje temperamentu svakog vjernika. One koji su po naravi sebični i pohlepni često kuša stavljajući blagostanje na njihov životni put. Dobro zna da će ih ukoliko ne svladaju svoje prirodne sklonosti, ljubav prema novcu navesti da se spotaknu i padnu. Vrlo često postiže svoj cilj. Kada im se ponude blaga ovoga svijeta, mnogi željno uzimaju bogatstvo i misle da su na čudesan način blagoslovljeni blagostanjem. Međutim, snažna ljubav prema svijetu uskoro će progutati ljubav prema istini. ...

Kada bi oni koji su na takav način došli do blagostanja stavili sve svoje imanje na Božji oltar, možda bi uspjeli svladati svoje sebične, pohlepne sklonosti i tako osujetiti Sotonine namjere. Svjetovna bogatstva mogu se pretvoriti u blagoslov ako se pravilno uporbave. Svi koji ih imaju trebaju shvatiti da su ih dobili na uporabu od Boga u Njegovoj službi. Dajući obilno za napredovanje djela istine i za zadovoljavanje potreba siromašnih, oni mogu postati sredstvo za spašavanje bližnjih i tako steći blagoslov svoje duše ovdje, a na Nebu prikupiti blago koje će ostati njihovo cijelu vječnost. ...

Mnogi jedva da znaju, bar dosad, što znači samoodricanje, ili što znači žrtvovati se za napredak Božjeg djela. Međutim, nitko neće ući u Nebo ako ne bude ponizan, požrtvovan i nosio križ koji je i Spasitelj prošao. Samo oni koji su spremni sve žrtvovati da bi stekli vječni život, zaista će ga i dobiti, ali će on biti vrijedan žrtvovanja, vrijedan razapinjanja samoga sebe, vrijedan odbacivanja svakog idola. Od svega vrednija i obilna slava nadmašit će svako zemaljsko blago i pomračiti svaku zemaljsku privlačnost. (RH, 2. rujna 1883.)

Oruđa za ublažavanje nevolja

“Kralj će im odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.’” (Matej 25,40)

Kako bi bilo kada bi oni koji sebe nazivaju Kristovim sljedbenicima pogledali svoju skupu odjeću i na njoj vidjeli riječi napisane Božjim prstom: “Odjenite gole!” Što kada bi iznad skupih ukrasa u svojim domovima, iznad slika i namještaja vidjeli tekst: “Uvedite u svoj dom siromašne i prognane!” Kada bi u blagovaonici, u kojoj je stol prepun birane hrane, Božji prst napisao: “Zar ne bi trebao podijeliti svoj kruh gladnima?” ... Neka svi, i mladi i stariji, shvate da nije lako biti Gospodnji upravitelj. ... Siromašni i potlačeni ostaju nenahranjeni dok se Gospodnji novac sebično rasipa na nastranosti i raskoš. O, kada bi svi mogli shvatiti da Bog ne gleda tko je tko! Velika je prednost biti upravitelj, vjeran i odan, pravednoga i nepristranoga Boga. ...

Božji zakon proglašava svakoga čovjeka odgovornim za način na koji troši svaki novčić koji mu dođe u ruke jer je Bog učinio da svaki čovjek postane Njegov predstavnik i oruđe za ublažavanje nevolja u svijetu. Ukoliko čovjek nagomilava ili sebično upotrebljava dobra koja mu je Gospodin povjerio, činit će to na štetu svoje duše jer uzdiže, hvali i slavi samoga sebe. ... U našem svijetu ima i takvih koji, iako se proglašavaju Božjim izabranicima, uvijek prelaze na drugu stranu ulice kada se sretnu s nekim nevoljnikom. Isus to vidi; Isus to zapaža; On to neće zaboraviti. On je sam izjavio da je došao propovijedati Evanđelje siromašnima. On nam je darovao svoja dobra da bi se ljubav i dobročinstvo umnožavali i jačali u srcima Njegove djece.

Podjela nagrada u posljednji dan postavlja pitanje našeg praktičnog dobročinstva: “Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće!” Krist stavlja sebe u položaj siromaha izjednačujući svoje interese s interesima siromaha. ... On poziva svakog svojeg učenika da dijeli sa zahvalnom velikodušnošću darove koji su mu povjereni kao da ih daje samome Otkupitelju. (MS 11, 1892.)

Ništa nije predragocjeno da bi se dalo Gospodinu

“Vjerom je Abraham, kad je bio stavljen na kušnju, prinio Izaka, i taj koji je jedinorođenca prinose bio je onaj koji je primio obećanje.” (Hebrejima 11,17)

Ispit kojem je bio izložen Abraham bio je najteži od svih koji mogu zadesiti ljudsko biće. Da je popustio, nikada ne bi bio nazvan ocem vjernih. ... Iz njega je izvučena pouka koja blista kroz sve vjekove, da ništa nije odviše dragocjeno da bi se dalo Gospodinu. Tek kada na svaki dar gledamo kao Gospodnje vlasništvo koje treba biti uporabljeno u Njegovoj službi, dobit ćemo nebesko odobravanje. Vratite Bogu dobra koja vam je povjerio i bit će vam povjereno više dobara. Zadržite ono što imate za sebe i nećete primiti nikakvu nagradu u ovom životu, a izgubit ćete nagradu u životu koji će doći. ...

Ima mnogo onih koji se nikada nisu potpuno predali Bogu. Oni nisu stekli pravilno razumijevanje beskrajne žrtve koju je Bog dao da bi spasio izgubljeni svijet. Kada bi im Bog progovorio kao što je progovorio Abrahamu, oni ne bi shvatili da ih poziva da prinesu žrtvu kako bi ispitao dubinu njihove ljubavi i iskrenost njihove vjere.

Zlo sebičnosti je isto toliko zarazno kao i guba. Oni koji ulaze u nebeske dvorove moraju biti očišćeni od svakog traga te bolesti. ...

Gospodin ima veliko djelo koje mi trebamo obaviti; On nas poziva da gledamo na Njega, da se uzdamo u Njega i da razgovaramo s Njim. On nas poziva da mu neograničeno predamo sve što imamo i što jesmo tako da, kada nas pozove da se žrtvujemo, budemo spremni i voljni poslušati poziv. Mi možemo uživati puninu božanske milosti jedino kada sve predamo Isusu. Spoznat ćemo značenje istinske sreće jedino ako održimo vatru na žrtveniku za žrtve paljenice. Bog će kao buduću baštinu najviše ostaviti onima koji su najviše činili u sadašnjosti. ... Svakoga dana u različitim okolnostima On nas stavlja na kušnju; za svaki valjani pothvat On bira svoje radnike ne zato što su savršeni, već zato što su spremni da rade nesebično za Njega, a On će se pobrinuti da povezani s Njime steknu savršenstvo. (YI, 6. lipnja 1901.)

Kako stoji tvoj račun?

“Od upravitelja se dalje traži da se svaki pokaže vjerran.” (1. Korinćanima 4,2)

Novac postaje blagoslov kada oni koji ga rabe imaju na umu da su Božji upravitelji, da upravljaju Gospodnjim kapitalom i da će jednoga dana morati položiti račun za svoju upraviteljsku službu. (*Letter 17, 1872.*)

Priznajte li Krista dok trošite sredstva koja vam je povjerio? ... Da je Kristu bilo dano sve što Mu pripada u desetini i prinosima, ne bi se toliko trošilo na sebično hvalisanje i nepotrebne izdatke. Manje bi se trošilo na odjeću, na zabavna putovanja, na uživanja, na raskošne gozbe. Mi možemo priznati Krista ne praveći opsežne pripreme za doček posjetitelja; možemo Ga se odreći praveći više od uobičajenih priprema koje nam oduzimaju vrijeme koje po pravu pripada Gospodinu. ... Prije nego što se upustite u zabave kojima ćete zadovoljiti sebe, postavite si pitanje: Zar ovo nije Gospodnje vrijeme i Gospodnji novac koji nepotrebno trošim? Otvorite svoju knjigu obračuna i vidite kako stojite pred Bogom, pred vašim kućanstvom, pred svijetom.

Jeste li priznali Krista vjerno desetkujući metvicu, kopar i kim? Kada dajemo Gospodinu desetinu, samo Mu vraćamo ono što Mu pripada, dok se zadržavanje desetine može nazvati jedino krađom i otimanjem. ... Pokazuje li vaša knjiga obračuna da ste postupali pošteno prema svojem Gospodinu? Jeste li siromašni? Onda dajte ono malo! Jeste li blagoslovljeni obiljem? Tada se pobrinite da stavite na stranu ono što Gospodin smatra svojim dijelom. ... Zanimarivanje da priznate Boga u svojoj knjizi obračuna oduzima vam veliku prednost da vaše ime bude zabilježeno u Gospodnjoj knjizi života. (*MS 13, 1896.*)

Naš nebeski Otac svojim nas primjerom uči velikodušnosti. Bog nam daje redovno, obilno i velikodušno. Svaki zemaljski blagoslov dolazi iz Njegove ruke. Što bi se dogodilo kada bi nam Gospodin prestao davati svoje darove? Kakvi bi se krici očaja, patnji i molbi podizali sa Zemlje! Nama je potrebno svakidašnje i neprestano izlivanje Gospodnje ljubavi i dobrote. (*MS 153, 1903.*)

Kada gubitak postaje dobitak

“Onda im reče: ‘Pazite! Čuvajte se svake pohlepe, jer ni onomu tko je u izobilju nije život osiguran njegovim imanjem!’” (Luka 12,15)

Jedna od istaknutih karakteristika Kristovog nauka jest učestalost i ozbiljnost kojom osuđuje grijeh lakomosti i ukazuje na opasnost od svjetovnih dobitaka i neograničene ljubavi prema stjecanju. ... Kada su glava i ruke neprestano obuzete planiranjem i naporima da se stekne bogatstvo, zaboravljaju se prava Boga i ljudskog roda. (*RH, 17. listopada 1882.*)

Sredstva su dragocjena i poželjna. Ona su blagoslov, dragocjeno blago, ukoliko se rabe mudro, pametno i ako se ne zlorabe. ... Budući da smrtnici imaju tijela, glave i srca o kojima se moraju brinuti, valja priskrbiti neke zalihe da bi se zadržao odgovarajući položaj u svijetu. Ne zato da se zadovolje mjerila svijeta — o, ne, već da bi se osigurao pozitivan utjecaj u svijetu. ...

Nestašica i siromaštvo su zla kojih se treba plašiti; ali glad i golotinja, nedostatak doma, sućuti ili ugleda, pa čak i izgladnjelost daleko su poželjniji od žrtvovanja samo jednog načela istine. Njegujte vječnu istinu jer je besmrtna. Ukoliko ona postane dio nas, i mi ćemo sigurno steći besmrtnu slavu i vječno bogatstvo. ...

Ako vam Bog nije dao snagu da steknete sredstva na savršeno častan i pošten način, onda nije ni namjeravao da vam ih stavi na raspolaganje i vama bi bilo najbolje da se pokorite Božjoj volji. ... Beskrajni Stvoritelj je vlasnik svega. Svaki gubitak koji doživite zbog vjernosti Njemu znači beskrajni dobitak u budućem besmrtnom životu, iako to nismo u stanju shvatiti u ovom životu. ...

Gledajte ljepotu nebeskog svoda. Promatrajte dragulje svjetla koji kao dragocjeno zlato blistaju na nebu. ... Zar Onaj koji je iznad nas razapeo taj slavni svod, koji bi Sunce, Mjesec i zvijezde, kada bi iznenada nestali, mogao sve njih u trenu pozvati natrag u postojanje, neće nagraditi svoje vjerne, odane sluge koji su Mu ostali poslušni usprkos izgubljenom bogatstvu, časti ili čak i kraljevstvu radi Njega? (*Letter 41, 1877.*)

Prokletstvo ili blagoslov?

“Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i krađu ga!”
(Matej 6,19)

Blago je sve ono što zaokuplja misli i privlači pozornost isključujući Boga i istinu. ... Naš Spasitelj je uputio je odlučnu opomenu protiv nagomilavanja blaga na Zemlji.

Sve grane poslovanja, sve vrste poslova izložene su božanskom pogledu i svakom kršćaninu je dana sposobnost da nešto učini za Učitelja u Njegovom djelu. Bez obzira na to jesu li uključeni u radove na polju, u robnoj kući ili u uredu, ljudi će biti odgovorni Bogu za mudro i pošteno služenje svojim sposobnostima. Oni su isto tako odgovorni Bogu za svoj rad kao i propovjednik koji se služi riječima i doktrinom u svojem radu.

Imanje koje nagomilavamo na Zemlji pokazat će se kao prokletstvo, ali ako je posvećeno izgradnji djela istine, da se proslavi Bog i spase duše, neće se pokazati kao prokletstvo, nego kao blagoslov. Sredstva su potrebna za obavljanje svakog plemenitog pothvata; i kako neki ljudi imaju više sposobnosti nego drugi za stjecanje bogatstva, trebaju ponuditi svoje sposobnosti “mjenjačima” tako da i Gospodin primi ono što je Njegovo, s dobitkom, prilikom svojeg dolaska. ...

Oni koji su spremni i voljni ulagati u Božje djelo, bit će blagoslovljeni u svojim naporima da steknu sredstva. Bog je stvorio izvore sredstava. On je dao sunčevo svjetlo, rosu i kišu i učinio da biljke cvatu. On je blagoslovio ljude umnim i tjelesnim sposobnostima i osposobio ih da stječu kako bi se Njegovo djelo moglo podupirati darovima Njegove vjerne djece. Siromašnih ima svuda oko nas i Bog se proslavlja kada siromašni i nevoljni dobivaju pomoć i utjehu. Nije grijeh da stječemo imanje i upravljamo njime kao Božji upravitelji sve dok On ne zatraži da se priloži za potrebe Njegovog djela. *(RH, 18. rujna 1888.)*

Uvijek moramo imati na umu da smo mi Božji suradnici. Njegovo djelo i Njegov rad zahtijeva prvo mjesto u našem razmišljanju. *(MS 13, 1896.)*

Banka koja nikada ne propada

“Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidova i ne krađu! Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce.” (Matej 6, 20.21)

Ovdje je opisana vrijednost nebeskog bogatstva kao suprotnost riznicama na Zemlji. Ukoliko je namjera i cilj vašeg života da prikupite blago na Nebu, vi ćete se uzdignuti iznad niskog, prljavog, obeshrabrujućeg utjecaja neobuzdane želje za stjecanjem bogatstva u ovom životu. Prikupljanje blaga na Nebu donijet će plemenitost karakteru; ono će ojačati velikodušnost, potaknuti milosrđe, njegovati sućut, bratsku ljubaznost i dobrotu. Ono će ujediniti ljudsku dušu s Kristom vezama koje se nikada neće moći raskinuti. Vi možete sebi prikupiti blago na Nebu tako što ćete biti bogati dobrim djelima — neprolaznim i duhovnim vrijednostima.

Poziv glasi da “sabiramo sebi blago na nebu”. U našem je interesu da sabiramo sebi blago na Nebu. Bog nema koristi od naše velikodušnosti. Njegova je stoka u planinama. “Gospodnja je zemlja i što je god u njoj.” (Psalam 24,1) Ali služeći se darovima koje nam je povjerio na brigu poradi spase-nja duša, mi prenosimo svoje blago u nebeske riznice. Kada tražimo Božju slavu i ubrzavamo dolazak dana Gospodnjega, postajemo Kristovi suradnici i naša radost nije neki niski, prolazni osjećaj, već je to radost našega Gospodina. Mi se uzdižemo iznad pokvarenih i zamršenih briga ovoga grešnog i nestalnog svijeta.

Dok smo ovdje na svijetu, podložni smo gubicima i razočaranjima. Lopovi prokopavaju i krađu, moljci i hrđa izgrizaju, oganj i oluja odnose naša imanja. ... Koliki su posvetili svoj život i dušu stjecanju imanja, ali se nisu obogatili u Bogu; kada nevolje navale na njih i kada nestane njihovog blaga, ništa nisu prikupili na Nebu. Izgubili su sve — i prolazna i vječna bogatstva.

Sve što smo prikupili na Zemlji može biti odneseno u trenutku; ali ništa ne može oštetiti blago koje je prikupljeno na Nebu. (RH, 18. rujna 1888.)

Božji osmijesi

“Gospodnji blagoslov obogaćuje, i ne prati ga nikakva muka.” (Izreke 10,22)

Ništa nam ne može donijeti istinsko dobro bez Božjeg blagoslova. Ono što Bog blagoslivlja doista je blagoslovljeno. Upravo zato je “bolje i malo u pravednika no golemo blago u zlotvora” (Psalam 37,16). Malo uz Božji blagoslov mnogo je djelotvornije i dalekosežnije. Božja milost će učiniti da malo postigne mnogo. Kada se posvetimo poslovima Božjeg kraljevstva, Bog će se posvetiti našim poslovima. (*Letter 8, 1873.*)

Gospodin nam je dao dragocjene blagoslove u skromnim cvjetovima u polju, u mirisu koji tako godi našim osjetilima. On je svaki cvijet obojio ljepotom jer je On Veliki Umjetnik. Onaj isti koji je stvorio prekrasna djela u prirodi učinit će daleko veća djela za dušu. Bog je ljubitelj lijepoga i On će ukrasiti naš karakter svojim bogatim vrlinama. On će učiniti da naše riječi postanu mirisne kao cvjetovi u polju. On nas blagoslivlja tako što se svaki dan brine za naše fizičke potrebe. I sam kruh koji jedemo ima na sebi lik i natpis križa. (*Letter 97, 1895.*)

Samo su oni istinski blagoslovljeni čija je osnovna briga da sebi osiguraju blagoslove koji hrane dušu i ostaju vječno. Naš Spasitelj nam kaže: “Najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!” (Matej 6,33) Bog se brine o nama, čak gleda da izlije svoje zemaljske blagoslove na nas. Naše zemaljsko dobro ne izmiče pozornosti našega nebeskog Oca. On zna da mi imamo potrebe takve vrste. ... Kada se Bog nasmiješi na naše napore, to nam više vrijedi od bilo kojeg zemaljskog dobitka.

“Kako su slatke naše svakidašnje utjehe

Kada su začinjene Njegovom ljubavlju.” (*Letter 8, 1873.*)

Svako izbavljenje, svaki blagoslov, koji je Bog u prošlosti dao svojem narodu treba ostati u svježem sjećanju kao siguran zalag daljih i bogatijih, sve većih blagoslova koje će nam dati. (*4 SDA BC 1183*)

Nema granice blagoslovima koje primamo. (*7 SDA BC 906*)

Dar koji Bog prihvaća

“Dajte, pa će vam se davati: dobra, zbijena, stresena i preobilna mjera iskrenut će vam se u skut, jer će vam se mjeriti mjerom kojom mjerite.” (Luka 6,38)

Nemojmo se žaliti zato što se od nas često traži da dajemo za izgradnju Božjeg djela. Što to ove česte pozive čini potrebnima? Zar to nije brzo povećavanje misionarskih pothvata? Nećemo li usporiti rast ovih pothvata ako budemo odbijali davati? ...

Svi koji imaju Kristovog Duha imat će i osjetljivo, sažaljivo srce i otvorenu, velikodušnu ruku. ... Nama je povjereno djelo objavljivanja posljednje vijesti milosti koja će biti upućena ovom svijetu — vijesti koja treba pripremiti ljude da opstanu u dan Gospodnji. Jesmo li svjesni svoje odgovornosti? Obavljamo li svoj dio posla u objavljivanju vijesti? Ovo sadašnje vrijeme bremenito je vječnim probicima. Mi moramo razviti zastavu istine pred svijetom koji propada u zabludama. (*RH, 18. travnja 1912.*)

Što više donosimo u Božju riznicu, to ćemo više imati da donosimo jer će On otvoriti putove pred nama povećavajući naše prihode. Ja sam ustanovila na temelju svojeg iskustva da je to istina. Kada Bog umnoži darove koje nam daje, ne smijemo postati sebični i uskratiti Mu svoje desetine i prinoše. Svatko od nas ima svoju ulogu u djelu spasenja. (*RH, 19. ožujka 1889.*)

Darovi i prilozima neće kupiti spasenje nijednom od nas. Biblijska vjera dovodi do takvog razvitka naše moralne naravi da duša počinje razgovarati s Bogom, voljeti ono što Bog voli i mrziti ono što Bog mrzi. Bog neće prihvatiti vaše darove ako Mu uskratite sebe. On traži ne samo ono što je već Njegovo u sredstvima koja vam je povjerio, već i svoje vlasništvo u obliku vašeg tijela, duše i duha koje je otkupio skupocjenom krvlju svojega Sina. (*RH, 31. listopada 1878.*)

Upravo ponizno, zahvalno i pobožno srce čini da prilozima postaju slatki miris ugodan Bogu. (*6 SDA BC, 1118*)

11. srpnja

Božja milosrdna ruka pomoćnica

“Blago milosrdnima, jer će postići milosrđe!” (Matej 5,7)

Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski. Mislite o velikom daru koji vam je Bog dao. ... Bog vam je pružio dokaz svoje ljubavi, dokaz koji prkosi svakom izračunavanju. Mi nemamo nikakvog konopca kojim bismo je mogli izmjeriti, nikakvog mjerila s kojim bismo je mogli usporediti. Bog vas poziva da vaša zahvalnost poteče u obliku darova i prinosa. On vas poziva da budete Njegova milosrdna ruka pomoćnica. Možete li odbiti zahtjev Onoga koji je toliko učinio za vas?

Krist je plakao gledajući nesreće. Neka Njegova osjetljivost nađe mjestu u vašem srcu. Pokažite samoodricanje kojim ćete olakšati patnje Božje djece. (*RH, 18. travnja 1912.*)

Gospodin je vidio da je za nas bitno da budemo okruženi siromasima koji će u svojoj bespomoćnosti i potrebi zahtijevati našu službu. Oni će nam poslužiti kao pomoć u usavršavanju našeg kršćanskog karaktera jer ćemo, nabavljajući hranu za njihov stol i odjeću za njihovo tijelo, razvijati osobine Kristovog karaktera. Kada ne bismo imali siromašne oko sebe, mnogo bismo izgubili jer se moramo odreći sebe da bismo usavršili svoj kršćanski karakter. (*RH, 15. listopada 1895.*)

Sam Krist, Gospodin slave, bio je na Zemlji Čovjek boli i upoznat sa žalošću. On je znao značenje siromaštva i odricanja. Kao dijete, izložen siromaštvu, držao se načela samoodricanja. On ... je došao pomoći palom, bijednom ljudskom rodu. I stoga očekuje od svojih sljedbenika kojima je povjerio sredstva da zanemare svoje navodne potrebe i da budu velikodušni u zadovoljavanju potreba drugih. (*Ms 101, 1906.*)

Kada trošite svoj novac, pomislite što bi Isus učinio da je na vašem mjestu. On poziva svoje sljedbenike da pođu Njegovim stopama samoodricanja i požrtvornosti. Karakter kršćanina treba biti vjerna slika Kristovog karaktera. Ista ljubav, ista milost, ista nesebična velikodušnost, osobine koje su se vidjele u Njegovom životu, trebaju se očitovati i u životu Njegovih sljedbenika. (*RH, 18. travnja 1912.*)

Ljepota samoodricanja

“Časti Jahvu svojim blagom i prvinama svega svojega prirasta. I tvoje će žitnice biti prepune i tvoje će se kace prelijevati novim vinom.” (Izreke 3,9.10)

Božji zahtjev prožima sve ostale zahtjeve. On stavlja svoju ruku na sve što je u svojoj punini i obilju povjerio čovjeku i kaže: “Ja sam zakoniti vlasnik cijelog svemira i ta dobra pripadaju meni. Uporabi ih za unapređenje mogeg djela, za izgradnju mogega kraljevstva i na tebi će počivati moj blagoslov!” (*RH, 6. listopada 1891.*)

Neki daju od svojega obilja, a ne osjećaju nikakvog nedostatka. Oni ne pokazuju samoodricanje za Kristovo djelo. Daju velikodušno i od srca, ali i dalje imaju sve što im srce želi. Bog to cijeni. On točno ocjenjuje djela i pobude i oni neće ostati bez svoje nagrade. Međutim, oni koji imaju manje sredstava ne smiju se izgovarati što ne mogu učiniti onoliko koliko neki drugi. Učinite ono što možete. Uskratite sebi nešto bez čega možete biti i žrtvujte se za Božje djelo. Kao siromašna udovica, ubacite svoje dvije leptе. Vi ćete zapravo dati mnogo više od onih koji daju od svojeg obilja i upoznat ćete kako je slatko nešto sebi uskratiti da biste dali potrebitima, žrtvovati se za istinu i prikupljati blago na Nebu.

Mladi ... koji ispovijedaju istinu, još trebaju naučiti lekciju o samoodricanju. Ukoliko žrtvuju više za istinu, više će je cijiniti. Ona će djelovati na njihova srca i očistiti njihov život. Odviše često mladi ne uzimaju na sebe terete Božjeg djela niti osjećaju ikakvu odgovornost za njegovo napredovanje. Je li ih Bog oslobodio od toga? O, ne! Oni su sami sebe oslobodili! Oni ne shvaćaju da ne pripadaju sebi. Njihova snaga i njihovo vrijeme ne pripada njima. Oni su kupljeni i ukoliko nemaju duha samoodricanja i požrtvovnosti, nikada neće steći besmrtnu baštinu. (*RH, 16. rujna 1884.*)

Dajte sada koliko možete i dok budete surađivali s Bogom, vaša ruka će se otvoriti da date više. I Bog će ponovno napuniti vašu ruku da blago istine može biti odneseno mnogim dušama. On će dati vama da biste vi mogli dati drugima. (*CZ 50*)

Ispit karaktera

“A oni koji žele da postanu bogataši upadaju u napast, u zamku i u mnoge lude i pogubne želje što strovaljuju ljude u propast i uništenje, jer je pohlepa za novcem izvor svih zala. Budući da su joj se neki predali, zalutali su od vjere i proboli sami sebe mnogim teškim mukama.”
(1. Timoteju 6,9.10)

Sotona ima mreže i zamke, slične zamkama ptičara, koje su pripremljene da uhvate dušu. Njegova je sračunata namjera da se ljudi služe svojim od Boga dobivenim sposobnostima u sebične svrhe umjesto da njima proslave Boga. Bog želi da se ljudi bave poslovima koji će im donijeti mir i radost, koji će im donijeti vječni dobitak, dok Sotona želi da svoje napore usmjerimo na ono što ne donosi dobitak, na ono što će propasti uporabom. *(RH, 1. rujna 1910.)*

Slava svijeta koji će doći natkriljena je prolaznim stvarima sa Zemlje. “Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce.” (Matej 6,21) Vaše misli, vaši planovi i pobude bit će oblikovani po zemaljskim mjerilima i vaša će duša biti okaljana lakomošću i sebičnošću. “Što, dakle, koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi svoj život?” (Marko 8,36) Dolazi dan kada će idoli od srebra i zlata biti bačeni krticama i šišmišima i kada će bogataši plakati i jaukati zbog bijede koja će ih zadesiti. ...

Ukoliko su sve vaše misli, svi vaši planovi i sve vaše namjere usmjereni samo na nagomilavanje zemaljskih dobara, vaša strahovanja, vaša razmišljanja i vaši interesi bit će usredotočeni na svijet. Nebeske privlačnosti izgubit će svoju ljepotu. ... Vaše srce će biti tamo gdje je vaše blago. ... Nećete imati vremena za proučavanje Pisma i iskrenu molitvu. ...

O, kada biste cijenili velike interese svijeta koji će doći! Zašto su ljudi tako nemarni prema spasenju svoje duše iako ga je Božji Sin otkupio po takvoj cijeni? *(RH, 1. rujna 1910.)*

Po Božjoj providnosti, fizičkom vještinom ili oštroumnim zapažanjima neki mogu steći više blaga od drugih. Gospodin ih blagoslivlja zdravljem, taktičnošću i vještinom da mogu steći dio Njegovih dobara kako bi ih mogli dati drugima koji nisu primili te blagoslove. Posjedovanje sredstava znači ispit karaktera. *(MS 101, 1906.)*

Da li se stvarno žrtvujemo?

“Neka kliču i nek se vesele u tebi svi koji te traže! Neka govore svagda: ‘Velik je Jahve!’” (Psalam 40,17)

Mnogi govore da nam kršćanski život oduzima zadovoljstva i svjetovna uživanja. Ja kažem da nam ne uzima ništa što bi bilo vrijedno da se sačuva. Mora li kršćanin doživljavati teškoće, siromaštvo i oskudicu? O, da, sve ga to može oče-kivati u ovom životu! Ali uživa li grešnik u zadovoljstvima ovoga svijeta, slobodan od tih zala u svojem životu? Pa zar ga ne vidimo vrlo često u dubokoj zabrinutosti i očaju? ...

Kršćani ponekad misle da doživljavaju teške trenutke, da se ponižavaju time što prihvaćaju nepopularne istine i govore da su Kristovi sljedbenici, da im je put težak i da moraju prinositi mnogo žrtava iako u stvarnosti uopće ne prinose nikakve žrtve! Ako su posvojenjem ušli u Božju obitelj, kakvu su to žrtvu prinijeli? Kada su pošli za Kristom, možda su raskinuli nekoliko prijateljstava sa svojim svjetovnim rođacima, ali pogledajmo što su dobili u zamjenu za to — njihova su imena upisana u Janjetovu knjigu života, oni su uzdignuti, da, stvarno uzdignuti, da postanu sudionici u spasenju, baštinici Božji i subaštinici Kristovi u neprolaznoj baštini. Možemo li nazvati svojom žrtvom što smo umjesto zablude prihvatili istinu, umjesto tame svjetlo, umjesto grijeha pravednost, umjesto prolaznog imena i baštine na Zemlji trajnu čast i neokaljano blago koje nikada neće izbljedjeti?

Čak i u ovom životu kršćanin ima Nekoga na koga se može osloniti i dobiti potporu, tko će mu pomoći da podnese sve nevolje, dok grešnik mora sve te nevolje podnositi sam. On odlazi u grob trpeći grižnju savjesti u tami, vezan uz Sotonu, jer je njegov zakoniti plijen. ...

Ako postoji netko tko bi morao biti stalno zahvalan, onda je to Kristov sljedbenik. Ako postoji netko tko uživa istinsku sreću, čak i u ovom životu, onda je to vjerni kršćanin. ... Ako cijenimo svoje spasenje, ako bar donekle shvaćamo kako je ono skupo plaćeno, sve što bismo mogli nazvati žrtvom, postat će potpuno nevažno. (*Letter 18, 1859.*)

Istina je protuotrov za zlo

“Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o nji-ma kada sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad lije-gaš i kad ustaješ.” (Ponovljeni zakon 6,6.7)

Napadna je sličnost između neobrađenog polja i nepodu-čenog uma. Djeca i mladi već imaju u svojem umu pokvareno sjeme, spremno da proklija i donese svoju izopačenu žetvu; i potrebna je najveća pozornost i najveća budnost da bi se um obradio i u njega posijalo dragocjeno sjeme biblijske istine.

Kada se um prožme biblijskim istinama, tada njihova načela puštaju duboko korijenje u duši; sklonosti i ukusi usklađuju se s istinom, nema želje za izopačenom, uzbudljivom lite-raturom koja slabi moralne snage i oštećuje sposobnosti koje je Bog dao čovjeku da bi se njima korisno služio. Poznavanje Biblije pokazat će se kao protuotrov za otrovno prišaptavanje prilikom nepromišljenog čitanja.

Roditelji mogu, ukoliko žele, um svoje djece ispunjavati čistim i svetim mislima i osjećajima, ali da bi to mogli, moraju uložiti najveće napore da discipliniraju i izoštre svoj ukus. Još vrlo rano trebaju početi otvarati Pisma umu svoje djece koji se razvija kako bi i ona mogla oblikovati odgovarajuće navike i ukuse. ... Elementi zla ne mogu se iskorijeniti ako se ne unose čiste, zdrave misli. ...

Pozivam djecu i mlade da isprazne svoj um od lude taštine i da Isus postane njihov stalni prijatelj. Osigurajte se da vaša nada bude dobro utemeljena. ... Ludost je ostati tako smiren i opušten kao mnogi u sadašnje vrijeme iako nemaju nikakve sigurnosti da su doista sinovi i kćeri Božje. Na kocki su vječ-ni interesi. Ostavite tu priču, padnite na koljena u molitvi za snagu da svladate kušnje i posvetite svoje vrijeme istraživa-nju Biblije. ... Ne trebate ostati u neizvjesnosti; istinsko svje-tlo sja iz Božje riječi na svako srce koje se otvorilo da primi dragocjene zrake; vi možete reći: “Znam da je živ moj izbavi-telj.” (Job 19,25) (RH, 9. studenoga 1886.)

Oči vjere

“Da vam dadne prosvijetljene oči vašeg srca da uvidite koliko nadu pruža njegov poziv, koliko bogatstvo slave krije njegova baština među svetima.” (Efežanima 1,18)

Ni najveća sposobnost uma neće niti može zamijeniti istinsku jednostavnost ili iskrenu pobožnost. Bibliju možete proučavati kao svaku drugu granu ljudske znanosti; ali je njezina ljepota, dokaz njezine snage da spasi dušu koja vjeruje, lekcija koja se na taj način nikada ne može naučiti. Ukoliko se Riječ ne primijeni u životu, mač Duha nikada neće probiti neobraćeno srce. Ono će biti okruženo maštovitim izmišljotinama. Sentimentalnost će toliko obuzeti srce da ono neće moći u dovoljnoj mjeri osjetiti istančanost njegove oštrice koja probija i uklanja grešne visine na kojima se slavi čovjekovo “ja”. ...

Oči razuma moraju biti prosvijetljene, a um i srce dovedeni u sklad s Bogom koji je istina. Onaj tko Isusa promatra očima vjere ne vidi nikakvu slavu u sebi, već slavu Otkupitelja koja je obasjala njegov um i njegovo srce. Obavljeno je pomirenje Njegovom krvlju, a odbacivanje grijeha ispunjava srce zahvalnošću.

Opravdavši se u Kristu, primatelj istine biva naveden da se potpuno preda Bogu i primljen je u Kristovu školu da bi mogao učiti o Onome koji je krotak i smjeran u srcu. Poznavanje Božje ljubavi obasjava njegovo srce. On uzvikuje: O, kakve li ljubavi! Kakvog li milosrđa! Hvatajući se vjerom za bogata obećanja, postaje dionik božanske naravi. Budući da je iz srca izbacio svaku sebičnost, u njega teče voda života; Božja slava blista iz njega. Neprestano gledajući na Isusa, ljudsko se gubi u božanskome. Vjernik se mijenja i postaje sličan Njemu. ... Ljudski karakter preobražava se u božanski. (*Nedatirani MS 12*)

Krist gleda na svoj narod u njegovoj neporočnosti i savršenstvu kao nagradu za sva svoja stradanja, za svoje poniženje, za svoju ljubav i kao dopunu svoje slave — Krist veliko središte iz kojega se širi sva slava. (*4 SDA BC 1180*)

17. srpnja

Raditi u rudniku istine

**“Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje.”
(Psalam 119,130)**

Osjećam posebnu odgovornost za naše mlade koji su zainteresirani za istinu. ... Željela bih da krenete naprijed i gore da možete dostići mjerila kršćanskog karaktera koja su otkrivena u Božjoj riječi. Neka Božja riječ bude vaš udžbenik kako biste mogli oblikovati svoje ponašanje i karakter u skladu s njezinim zahtjevima. ...

Jedini način na koji će se kršćanin moći sačuvati neokaljan od svjetovnog utjecaja sastoji se u proučavanju Pisma i u doslovnoj poslušnosti Božjoj riječi. Sotona se igra životom svake duše, ali njegova lažna uvjeravanja nikoga ne trebaju zavesti. Samo oni koji povjeruju njegovim lukavstvima bit će prevareni njegovim savjetima. Međutim, da bi život usmjeravala Božja istina, ona mora biti usađena u srce. Istina će proizvesti istinsku ljepotu u duši, ljepotu koja će se pokazati u karakteru. Ali ako se ova visina dostigne, bit će to samo zato što se istina gajila i njegovala. (*Letter 51, 1894.*)

Biblija treba biti vaše mjerilo; živa Riječ Gospodnja treba biti vaš vodič. Trebate kopati za istinom kao za skrivenim blagom: prvo trebate pronaći gdje se blago nalazi, a onda preorati svaki centimetar toga polja da nađete dragulje. Trebate raditi u rudniku istine i naći ćete nove dragulje, novo drago kamenje, nove dijamante. (*MS 1, 1889.*)

Kada istinski tražilac istine čita Riječ i otvara svoj um da je primi, on čezne za istinom svim svojim srcem. Ljubav, sućut, nježnost, uslužnost i kršćanska učtivost koje će biti vrline u nebeskim stanovima koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube, zagospodarit će njegovom dušom. (*6 SDA BC 1104*)

Neka mladi nauče voljeti proučavanje Biblije. Neka prvo mjesto u našim mislima i sklonostima bude posvećeno Knjizi nad knjigama, jer je u njoj sakriveno znanje koje nam je potrebno više od svakog drugog znanja. (*CG 513*)

Kako proučavati Bibliju

“Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me.” (Ivan 5,39)

Knjiga nad knjigama zavređuje našu najveću pozornost. Mi ne smijemo biti zadovoljni površnim znanjem, već se moramo truditi shvatiti puno značenje riječi istine i obilno se napajati duhom svetih riječi. Pročitati izvjestan broj stranica svakoga dana ili naučiti napamet nekoliko redaka ne razmišljajući duboko o značenju svetog teksta, ne donosi veliku korist. ... Neki dijelovi Pisma tako su jednostavni da se ne mogu pogrešno shvatiti, ali ima i onih čije značenje ne leži na površini da bi se moglo vidjeti na prvi pogled. Tekst se mora uspoređivati s tekstom, mora se pomno istraživati i strpljivo razmišljati. I takvo će proučavanje biti bogato nagrađeno. Kao što rudar otkriva žile dragocjenog metala sakrivene ispod površine zemlje, tako će i onaj tko ustrajno proučava Božju riječ u potrazi za sakrivenim blagom naći istinu velike vrijednosti, koja je sakrivena od pogleda nemarnog tražioca.

Ne treba štedjeti napor da se uspostavi prava navika proučavanja. Ukoliko misli lutaju, vratite ih natrag. Ukoliko je intelektualni ili moralni ukus izopačen obilnim čitanjem uzbudljivih maštovitih priča ... morat ćete voditi bitku sa samim sobom da svladate tu iskvarenu naviku. ... Mi smo okruženi nevjerovanjem. Cijela atmosfera je izgleda naelektrizirana njime. Samo stalnim naporom možemo se oduprijeti njegovoj snazi. ... Pozivam sve vas, i starije i mlađe: neka Božja riječ postane vaš udžbenik. Tu ćete naći pravo mjerilo karaktera. ...

U cijeloj objavi rasijani su radosni izvori nebeske istine, mira i veselja. Oni se nalaze nadohvat svakom tražiocu. Nadahnuta Riječ, duboko usađena u srce, poteći će iz njega kao rijeka života. Naš Spasitelj je molio da se um Njegovih učenika otvori za razumijevanje Pisma. I kada god Pismo proučavamo s molitvom, Sveti Duh je blizu da nam otkrije značenje riječi koje čitamo. (RH, 9. listopada 1883.)

Biblija se obraća meni

“Ovako govori Jahve: Stanite na negdašnje putove, raspitajte se za iskonske staze: Koji put vodi k dobru? Njime pođite i naći ćete spokoj dušama svojim!” (Jeremija 6,16)

Sveti Bog je postavio pravila ponašanja za svaku dušu da nitko ne mora sići s puta. Te smjernice su važne za svakoga od nas jer tvore mjerilo kojemu se moraju pokoravati svi sinovi i sve kćeri Adamove. Mi ne možemo odbaciti nijedno od tih božanskih pravila i ostati bez krivnje. Od nas se traži da nam Božja volja bude najvažnija u životu, da imamo vjeru koja radi kroz ljubav i čisti dušu. Upozorila bih vas da se držite daleko od opasnih mjesta na koja bi vas vaše noge sasvim prirodno poželjele odvesti. ...

Uzmite Božju riječ, kleknite pred Boga i upitajte: “Što Gospodin progovara meni preko svoje Riječi?” Čekajte pred Bogom da saznate kojim putem trebate krenuti. ... Od nebeskog Učitelja možete naučiti Njegovu krotkost i poniznost srca. Budite čvrsti u Njegovoj snazi i ustanite protiv svega što nije ugodno Bogu i prihvatite sve što je pravo, čisto i istinito. Živite životom na koji će Isus, vaš nebeski Otac i anđeoske vojske gledati s odobravanjem. ...

Gospodin će biti vaš pomoćnik i ako budete imali povjerenja u Njega, On će vas uzdići do plemenitih, uzvišenih mjerila i staviti će vaše noge na temelj vječne istine. Kristovom milošću moći ćete se pravilno služiti sposobnostima koje su vam povjerenene i postati oruđe dobra u zadobivanju duša za Krista. Svaka sposobnost koju imate treba biti iskorištena na pravoj strani.

Oni među mladima

Koji stave na sebe sve oružje Božje,

Koji svakoga dana posvećuju vrijeme samoispitivanju,

Koji traže Gospodina u ozbiljnoj molitvi i

Koji će marljivo proučavati Pisma,

Uživat će pomoć Božjih anđela,

Oblikovat će karakter koji će ih osposobiti

Za društvo otkupljenih u kraljevstvu slave. (*Letter 57, 1894.*)

“Pisano je!”

“Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen — opremljen za svako djelo ljubavi.” (2. Timoteju 3,16.17)

Neka tražilac istine koji prihvaća Bibliju kao nadahnutu Božju riječ odbaci svaku prethodnu misao i neka uzme Riječ u svoj njezinoj jednostavnosti. Neka odbaci svaku grešnu naviku i uđe u Svetinju nad svetinjama sa srcem koje je omekšano i pokoreno, spremno da sluša što mu Bog kaže.

Nemojte svoja vjerovanja unositi u Bibliju niti je čitati u svjetlu tog vjerovanja! Ukoliko ustanovite da se vaše mišljenje protivi jednostavnom “Tako reče Gospodin!” ili bilo kojoj zapovijedi ili zabrani, poslušajte Božju riječ umjesto onoga što ljudi kažu. Neka se svaki sukob ili nesporazum rješava uz pomoć: “Pisano je!” ...

Neka vaše srce omekša i svlada duh molitve prije nego što ćete početi čitati Bibliju. Istina će pobijediti kada Duh istine bude surađivao s poniznim proučavateljem Biblije. Kako je dragocjena misao da Začetnik istine još živi i vlada! Tražite od Njega da upiše istinu u vaše misli. Tada će vaše istraživanje Pisma biti korisno. Krist je veliki Učitelj svojih sljedbenika i On neće dopustiti da hodite u tami.

Biblija tumači sama sebe. S prekrasnom jednostavnošću jedan njezin dio povezuje se s istinom drugog dijela sve dok cijela Biblija ne postane skladna cjelina. Svjetlo blista iz jednog teksta da rasvijetli drugi dio Riječi koji je izgledao nejasan. (*RH, 13. kolovoza 1959.*)

Kristove pouke traže pomno ispitivanje. Jedna istina koju shvatite u svoj njezinoj jednostavnosti pokazat će se kao ključ koji otvara cijelu riznicu istine. Krist je velika tajna pobožnosti. On je sličan Gospodaru koji sije zlatna zrna istine, što zahtijeva taktičnost, vještinu i duboko, naporno istraživanje da bi se prikupila i povezala u lanac istine. Božja riječ je riznica istine. Ona nam stavlja u ruke sve što je bitno da bismo se pripremili za ulazak u Božji grad. (*MS 8, 1898.*)

Lišće s drveta života

“Odgovori im Isus: ‘Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ogladnjeti. Tko vjeruje u me, sigurno neće nikada ožednjeti.’” (Ivan 6,35)

Svijet propada zbog nedostatka istine, čiste neizmijenjene istine. Krist je istina. Njegova Riječ je istina. (MS 130, 1897.)

Kada vjernik uz pomoć Duha stavi svoju ruku na samu istinu i usvoji je, on tada jede od kruha koji dolazi s Neba. On ulazi u Kristov život i prihvaća veliku žrtvu koja je prinesena za grešni rod.

Znanje koje dolazi od Boga predstavlja kruh Života. Lišće s drveta života služi za iscjeljenje narodima. Struja duhovnog života prodire u dušu kada povjeruje Kristovim riječima i počne ih primjenjivati u životu. Na taj način mi postajemo jedno s Kristom. Iskustvo koje je bilo slabo i klimavo, postaje čvrsto. Stječemo vječni život ako se čvrsto držimo priznanja svoje nade sve do kraja.

Cjelokupna istina mora se primiti kao život od Isusa. Istina nas čisti od svake nečistoće i priprema dušu za Kristovu prisutnost. Krist živi u nama kao nada slave. (MS 103, 1902.)

Istinu moramo uzimati svakoga dana. Na taj način jedemo Kristove riječi za koje On sam kaže da su život i duh. Prihvaćanje istine učinit će svakog primatelja Božjim djetetom, baštinikom Neba.

Istina u srcu nije mrtvo, hladno slovo. ... U istini se krije punina radosti. U životu ljudskog oruđa koje živi i radi pod oživljavajućim utjecajem istine, osjeća se plemenitost. Istina je sveta i božanska. Ona je snažnija i moćnija od svega ostalog u oblikovanju karaktera po ugledu na Krista. Kada se gaji u srcu, Kristova ljubav postaje milija od ljubavi bilo kojeg ljudskog bića. To je kršćanstvo. I tako istina — čista, prava istina — zauzima utvrdu bića. To je Kristov život u duši. “I dat ću vam novo srce i nov ću duh metnuti u vas.” (Ezekiel 36,26) (MS 130, 1897.)

Kruh koji siti

“Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će zauvijek. Kruh koji ću ja dati jest tijelo moje — za život svijeta. ... Tijelo je moje pravo jelo i krv je moja pravo piće.” (Ivan 6,51-55)

Riječi: “Kruh naš svagdašnji daj nam danas!” ne odnose se samo na zemaljsku hranu, već i na duhovnu koja donosi vječni život svojem primatelju. Kada vjerujemo Kristovim riječima i primamo ih, mi jedemo Njegovo tijelo i pijemo Njegovu krv. ...

I kao što uzimanjem zemaljske hrane organizam postaje jak, tako i jedenjem tijela i pijenjem krvi Božjega Sina jača duhovna narav. Božja riječ duh je i život svima koji je primaju. Oni koji jedu Kristovo tijelo i piju Njegovu krv postaju dionici božanske naravi. ... Životvorna, životodavna struja teče od njihovog Spasitelja prema njima. (MS 48, 1895.)

Nitko ne može jesti ovo tijelo i piti ovu krv umjesto nekoga drugoga. Svatko sam mora doći Kristu s glađu svoje duše, svatko mora steći vlastito uvjerenje, osjećati potrebu svoje duše, sam učiti od Krista. (MS 29, 1896.)

Ispunjeni Kruhom života, nećemo više biti gladni zemaljskih privlačnosti, svjetovnih uzbuđenja, zemaljske veličine. Naše vjersko iskustvo bit će kao hrana koju uzimamo. (MS 50, 1895.)

Hrana koju uzimamo u jednom obroku ne utažuje našu glad zauvijek. Svakoga dana moramo uzimati novu hranu. Isto tako, svakoga dana moramo uzimati Božju riječ da bi mogla obnavljati život duše. U onima koji se stalno hrane Riječju, oblikuje se Krist, nada slave. Zanemarivanje čitanja i proučavanja Biblije dovodi do duhovnog izgladnjivanja. ...

Krist je naš život. Duša u kojoj On stanuje zadovoljit će zahtjeve Njegovih načela, bit će potpuno odana i posvećena Bogu. Kristov dodir izgrađuje dušu zadovoljavajući njezine svakidašnje potrebe. On je postao naša mudrost, pravednost, posvećenje i otkupljenje. On nam je potpuno dovoljan. ...

On je životodavna krv za dušu. Ako On stanuje u nama, možemo reći: “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni.” (Galaćanima 2,20) (MS 60, 1901.)

Kao vatreni zid protiv kušnji

“U srce pohranih riječ tvoju, da protiv tebe ne sagriješim.” (Psalam 119,11)

Sotona neprestano pokušava utjecati na ljudski um svojim podmuklim vještinama. On ima majstorski um koji je dobio od Boga, ali koji je obeščastio zajedno sa svim njegovim plemenitim sposobnostima da bi se usprotivio savjetima Najvišega i onemogućio njihovo djelovanje. ...

Mi možemo pobijediti jedino ako vjerujemo u svaku riječ koja izlazi iz Božjih usta. Mi moramo znati što je napisano da ne bismo bili svladani Sotoninim lukavstvima i njegovom privlačnom snagom. ... Ukoliko smo bili svladani njegovom privlačnom snagom, odbacimo u Kristovo ime njegovu silu i rasčinimo veze sa Sotonom bez odgađanja.

Oni koji vape Bogu tražeći izbavljenje od strašne čarolije koju je Sotona bacio na njih, visoko će cijeniti Pismo. Naša je jedina sigurnost da primimo cijelo Pismo, ne da uzimamo samo pojedine dijelove, već da vjerujemo u cijelu istinu. Vaše noge su na pijesku ako odbacujete ijednu napisanu riječ. Biblija je božanska poruka i isto je tako vijest upućena duši kao kad bismo čuli kako nam govori glas s Neba. S kakvim bismo strahopoštovanjem, pobožnošću i poniznošću trebali pristupiti proučavanju Pisma da bismo shvatili ponešto o nebeskim stvarnostima! ... Neka svatko proučava Bibliju znajući da je Božja riječ isto tako trajna kao i Njegovo vječno prijestolje. Ukoliko pristupite proučavanju Biblije u poniznosti iskreno moleći za Božje vodstvo, Božji anđeli će vam otvoriti njezine žive istine, i ako budete poštovali njezine propise, oni će vam biti kao ognjeni zid protiv kušnji, opsjena i čarolija Sotone. ...

Božja riječ može spasiti vašu dušu i umudriti vas za spasenje. Psalmist kaže: “U srce pohranih riječ tvoju, da protiv tebe ne sagriješim.” Pohranimo i mi Božju riječ u svoje srce da bismo “se mogli braniti u zli dan i svršivši sve, održati se” (Efežanima 6,13). (ST, 18. rujna 1893.)

Neprestano otkrivamo istinu

“Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi.” (Ivan 16,12)

Vrlo ograničeno, zemaljsko razumijevanje Kristovog nauka koje su pokazivali učenici, otežavalo je Velikom Učitelju zadatak da im otkrije značenje nebeskih istina i određivalo je sadržaj Njegovih božanskih poruka. ... Njegovo posebno djelo bilo je da prikaže moralno savršenstvo karaktera koje Gospodin zahtijeva. (MS 23, 1899.)

Isus nije davao potpuno objašnjenje ili povezano tumačio doktrine, ali je često izgovarao kratke rečenice kao netko tko sije nebesko sjeme doktrina, bisere koje će morati prikupiti neki oštroumni radnik. ... Istinski učenici, sjedeći kraj Kristovih nogu, otkrivat će skupocjene dragulje istine koje je sijao njihov Spasitelj, prepoznavat će njihovo značenje i cijeniti njihovu vrijednost. I što budu postajali ponizniji i spremniji da prime pouku, sve više će se širiti i sposobnosti njihovog uma da otkrivaju prekrasne strane Njegovog Zakona. ... Istina će se stalno otkrivati, razvijati i širiti jer je božanska kao i njezin Autor. (MS 27, 1889.)

Krist je rekao: “Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi!” (Ivan 16,12)

“Ali sada ne možete nositi!” Kakvu li nježnost
 Otkrivaju ove riječi! Dobro izražavaju
 Tvoje načelo poučavanja! Ovdje malo, ondje malo —
 Bio je plan koji si Ti slijedio!
 Pazio si da naš slabašni pogled može podnijeti
 Istine koje je ljubav otkrivala našem oku.
 Nježnost Kristova! Gospodine, zar ne bismo i mi
 Učeći druge morali djelovati kao i Ti?
 Strpljivo, bez žurbe tumačiti onima koji uče
 Odviše polako u Tvojim školi, kojima je, izgleda,
 Potrebno da slušaju riječ po riječ prije nego što shvate
 Posvećene pouke koje im tako jednostavno objavljujemo!
 (Letter 9, 1873.)

Posvećujuća moć istine

“Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.” (Ivan 17,17)

Što je to posvećenje? To je predaja sebe Bogu potpuno i bez ostatka — duše, tijela i duha — da postupamo pravedno, da ljubimo milost, da hodimo ponizno pred svojim Bogom; da poznajemo i izvršavamo Božju volju ne obazirući se na sebe ili na svoje probitke; da budemo usmjereni prema Nebu, neporočni, nesebični, sveti, bez ikakve mrlje ili takvoga čega. (*MS 65, 1886.*)

Upravo putem istine, silom Svetoga Duha, trebamo biti posvećeni — preobraženi u Kristov lik. Da bi se ova promjena mogla odigrati u nama, mora doći do bezuvjetnog prihvatanja istine cijelim srcem, do neograničenog pokoravanja duše njezinoj sili preobrazbe.

Naš karakter je već po svojoj naravi iskrivljen i izopačen. Budući da se nije pravilno razvijao, nedostaje mu skladnosti. S nekim izvrsnim osobinama povezane su neke prijekora vrijedne karakteristike; dugim popuštanjem pogrešne sklonosti postale su naša druga narav, dok se mnoge osobe grčevito drže svojih posebnosti. Čak i nakon što izjave da prihvataju istinu, da se predaju Kristu, popuštaju istim starim navikama, pokazuju isto samoljublje, gaje iste pogrešne zamisli. Iako takvi tvrde da su obraćeni, očigledno je da nisu sebe pokorili preobražavajućoj sili istine. ...

Kada bi takva osoba, koja pogrešno predstavlja Krista, mogla saznati kakvu štetu izaziva manama svojega karaktera, manama koje opravdava i njeguje, ispunila bi se užasom. ...

Neka se nitko ne zavarava da mu nije potrebna promjena. ... Nitko neće moći hoditi sigurno ukoliko se ne prestane oslanjati na sebe, ukoliko ne počne neprestano gledati na Božju riječ proučavajući je dragovoljna srca spreman da uvidi svoje pogreške i sazna Kristovu volju, moleći se da se upravo to dogodi u njemu, preko njega i za njega. Treba pokazati da se ne oslanja na sebe, već na Krista. Treba se držati istine kao svete riznice, sposobne da posveti i oplemeni neprestano se trudeći da svoje riječi i putove dovede u sklad s njezinim načelima. (*RH, 12. travnja 1892.*)

“Svetiji, da, još svetiji!”

“Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje.” (1. Solunjanima 4,3)

U svem svojem postupanju s nama Bog ima kao cilj naše posvećenje. On nas je izabrao od vječnosti da budemo sveti. Krist je dao sebe za naše otkupljenje, da bismo vjerom u Njegovu moć da nas spasi od grijeha mogli postati savršeni u Njemu. ...

Kao kršćani mi smo se zavjetovali da ćemo izvršavati odgovornosti koje počivaju na nama i pokazati svijetu da imamo usku vezu s Bogom. I tako Krist treba biti predstavljen i proslavljen dobrim riječima i djelima svojih učenika.

Bog očekuje od nas savršenu poslušnost svojem Zakonu. Taj Zakon je odjek Njegovog glasa koji nam govori: “Svetiji, da, još svetiji! Čeznite za puninom Kristove milosti, da, čeznite — budite gladni i žedni pravednosti!” Obećanje glasi: “Dobit ćete!” Neka naše srce doista bude puno čežnje za pravednošću! ...

Bog je jasno izjavio da od nas očekuje da budemo savršeni i budući da On to očekuje od nas, omogućio nam je da budemo dionici božanske naravi. Jedino na taj način možemo postići uspjeh u svojoj težnji za vječnim životom. Krist nam daje snagu. “A svima koji ga primiše dade vlast da postanu sinovi Božji: onima koji vjeruju u njegovo ime.” (Ivan 1,12)

Božji narod treba odražavati svijetu svijetle zrake Njegovе slave. Ali da bi to mogao, mora se postaviti tako da zrake padnu na njega. Pripadnici Božjeg naroda moraju surađivati s Njim. Njihovo se srce mora očistiti od svega što navodi na zlo. Trebaju čitati i proučavati Božju riječ s iskrenom željom da iz nje dobiju duhovnu snagu. Trebaju jesti i primiti kruh s Neba da postane dio njihovog života. I tako će steći vječni život. Tako će biti uslišana Kristova molitva: “Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.” (Ivan 17,17)

“Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje.” Je li i vaša volja da vaše želje i sklonosti budu dovedene u sklad s božanskim umom? (RH, 28. siječnja 1904.)

Tajna svetosti

“Da se obučete u novoga čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti.” (Efežanima 4,24)

Nitko ne može dobiti svetost kao svoje pravo ili kao dar od bilo kojeg ljudskog bića.

Svetost je Božji dar u Kristu. Oni koji prime Spasitelja, postaju sinovi Božji. Oni su Njegova duhovna djeca, novorođena, obnovljena u pravednosti i istinskoj svetosti. Njihov um je promijenjen. Vječne stvarnosti promatraju bistrijim pogledom. Posvojeni su u Božju obitelj, usklađeni s Njegovim likom, preobraženi Njegovim Duhom iz slave u slavu. Umjesto da gaje ljubav prema sebi, počinju gajiti najvišu ljubav prema Bogu i prema Kristu. ...

Prihvatiti Krista kao svojeg Spasitelja, slijediti Njegov primjer samoodricanja — to je tajna svetosti. (6 SDA BC, 1117)

Svetost nije zanos; to je posljedica predaje sebe Bogu; to je življenje od svake riječi koja izlazi iz Božjih usta; to je ispunjavanje volje našega nebeskog Oca; to je uzdanje u Boga u nevoljama; vjerovanje u Njegova obećanja u tami kao i na svjetlu. Biti pobožan znači hodati vjerom isto onoliko koliko i gledanjem, uzdati se u Boga s potpunim povjerenjem, počivati u Njegovoj ljubavi. (YI, 17. veljače 1898.)

Posvećenje je stanje svetosti, iznutra i izvana, to znači biti svet i bez ostatka Gospodnji, ne formalno, već istinski. Svaka nečista misao, svaka požudna strast odvaja dušu od Boga jer Krist nikada ne može staviti odjeću svoje pravednosti na grešnika da bi prikrio njegovu izopačenost. ... U nama se mora odvijati progresivno djelo pobjede nad zlom, usklađivanja s dobrom, odsajivanja Kristovog karaktera. Mi moramo hoditi u svjetlu koje će se povećavati i postajati sve blistavije dok ne svane pravi dan. To je istinski, stvarni rast sve dok konačno ne dostignemo punu visinu muškaraca i žena u Isusu Kristu. ...

Usklađivanje s Kristovim karakterom, svladavanje svakog grijeha i kušnje, hodanje u strahu Božjemu i neprestano gledanje na Gospodina donijet će nam mir i radost na Zemlji i osigurati nam čistu sreću na Nebu. (Letter 12, 1890.)

Svakidašne iskustvo obraćenja

“Zato ne malaksavamo. Naprotiv, ako se i raspadne naš vanjski čovjek, ipak se naš nutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan.” (2. Korinćanima 4,16)

Istinsko obraćenje potrebno je ne jednom u nekoliko godina, već svakodnevno. Takvo obraćenje dovodi čovjeka u novi odnos s Bogom. Nestaje sve staro, njegove neposvećene strasti i naslijedene ili stečene sklonosti prema zlu, i on je obnovljen i posvećen. Ali to se djelo mora obavljati stalno jer dok god Sotona postoji, pokušavat će nastaviti svoje djelo. Onaj tko želi služiti Gospodinu, suočavat će se sa snažnim podsvjesnim sklonostima prema zlu. Njegovo srce mora zato biti zaštićeno barikadom stalne budnosti i molitve jer će inače njegova obrana popustiti; i kao poplava, podsvjesne sklonosti prema zlu svladat će njegovu otpornost. Nijedno obnovljeno srce ne može se održati u stanju posvećenosti bez svakidašnje primjene soli Božje riječi. Božanska milost mora se primati svakoga dana, u protivnom nitko ne može ostati obraćen. ...

Ispiti i kušnje nailazit će na svaku dušu koja ljubi Boga. Gospodin ne čini čuda da bi spriječio djelovanje kušnji, da bi zaštitio svoj narod od neprijateljevog napastovanja. ... Moraju se formirati karakteri koji će pokazati je li ljudska obitelj osposobljena za nebeski dom — karakteri koji će izdržati pritisak nepovoljnih okolnosti u privatnom i javnom životu i koji će, iako izloženi najokrutnijim kušnjama, uz pomoć božanske milosti rasti i biti hrabri i istiniti, čvrsti kao stijena u načelima, i izići iz vatrenih kušnji daleko vredniji od zlatne šipke iz Ofira. Bog će priznati svojim vlastitim potpisom kao svoje izabranike one koji imaju takav karakter. ...

Gospodin ne prihvaća službu s pola srca. On zahtijeva cijelog čovjeka. Religija se mora unijeti u svaku fazu života, u sve poslove. Cijelo biće mora biti stavljeno pod Božju vlast. Mi ne smijemo misliti da možemo upravljati svojim mislima. One moraju biti dovedene u pokornost Kristu. Čovjekovo staro “ja” ne može svladati samo sebe; ono nije za to sposobno. ... Jedino nas Bog može učiniti i održati vjernima. (*RH, 14. rujna 1897.*)

Obasjani Kristovim svjetlom

“Da ne budemo više malodobni, igračka valova, okolo tjerani svakim vjetrom nauke u ljudskoj prijevernoj igri, usred prepredenosti koja lukavo krči put zabludi. Naprotiv, provodimo u život istinu u ljubavi i tako učinimo da sve uraste u njega koji je Glava, u Krista.” (Efežanima 4,14.15)

Bdijte i molite se Bogu i stalno ćete rasti u milosti i spoznaji Krista. Vaše iskustvo neće biti jednostrano i izopačeno, već zdravo i uravnoteženo. Skoro neprimjetno i za vas same, razrast ćete se kao razgranati cedar i mnogi će se koristiti vašim savjetima; vaše druženje s njima širit će nebeski miris.

Ima mnogo onih koji tvrde da su pobožni, a već godinama nisu uzrasli ni za centimetar. Smeće ovoga svijeta, sebičnost i nemarnost odvojili su ih po sklonostima i po djelima od Krista. ...

Ako ste u životu obasjani Kristovim svjetlom, širit ćete to svjetlo i na one jadne duše koje su patuljci u svojem vjerskom životu. S Kristovom pravednošću koja vas obavija kao haljina, ima li nešto što ne biste učinili da blagoslovite svoje bližnje? ...

Vi ste u zajednici s Ocem i Sinom i rastete u spoznaji božanskog savršenstva. Vi rastete u pobožnosti, stječete sigurnost u razgovoru s Bogom. Gledajući neprestano na Isusa, rastete i u vjeri, učite ne oslanjati se na sebe i primjenjujete Kristove riječi: “Jer bez mene ne možete ništa učiniti.” (Ivan 15,5) ...

Vi možete imati vatren duh, vaše srce može odsjajivati Isusovom ljubavlju. Budite povezani s Kristom kao što je loza povezana s trsom; crpeći hranu iz Njega, vi ćete postati različitih grana i donijeti bogat rod na slavu Božju. O, koliko je potrebno da neprestano gledate na Isusa! Nastavite se diviti Njegovim čarima. I dok ih budete promatrali, one će postajati sve sjajnije i obuhvatnije dok se ne ispunite svakom puninom Božjom i ne donesete mnogi rod na slavu Bogu. Loza je odviše čvrsto povezana s trsom da bi je mogao odnijeti svaki povjetarac. Snaga i živi rast pokazat će svijetu da ste ukorijenjeni u Isusu, da je vaš izvor siguran. (*Letter 5b, 1891.*)

Kako da rastemo u milosti

“Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista! Njemu slava sada i do vječnosti! Amen.” (2. Petrova 3,18)

Kako možemo rasti u milosti? To će biti moguće samo kada svoje srce ispraznimo od svojega “ja” i prepustimo Nebu da ga oblikuje po božanskom Uzoru. Mi možemo uspostaviti vezu sa živim kanalom svjetla; možemo se osvježavati nebeskom rosom, pljuskovi s Neba mogu se spuštati na nas. Kada prihvatimo te Božje blagoslove, moći ćemo primiti i veću mjeru Njegove milosti. (7 SDA BC 947)

Kao mala djeca trebamo sjesti kraj Isusovih nogu i učiti od Njega. ... Ne smijemo dopustiti da nam prođe ijedan dan bez stjecanja novog znanja i na svjetovnom i na duhovnom području. Ne smijemo sebi postavljati nikakve graničnike koje ne bismo bili voljni izvaditi i postaviti dalje naprijed, bliže visinama za koje se nadamo da ćemo ih dosegnuti. Najveće obrazovanje dostići ćemo kada naučimo svoj um da svakoga dana napreduje sve dalje. Završetak svakoga dana mora nas zateći za dnevni marš bliže nagradi koja čeka pobjednika. Iz dana u dan naše razumijevanje treba sazrijevati. Iz dana u dan trebamo raditi na svojim odlukama koji će nam donijeti bogatu nagradu u ovom životu i u životu koji će doći. Gledajući svakodnevno na Isusa, mi ćemo odlučno napredovati i u svjetovnom i u duhovnom znanju.

Kraj svega je blizu. Ono što smo učinili, ne smije staviti točku na naše djelo. Zapovjednik našeg spasenja govori: “Napredujte! Dolazi noć kada više nitko neće moći raditi!” Mi se neprestano moramo usavršavati u svojoj korisnosti. Naš život mora uvijek biti podložen Kristovoj sili. Naši žižci trebaju uvijek sjati punim sjajem. ... Onaj tko se uvijek postavlja na mjesto na kojemu ga Bog može prosvijetliti, napreduje, da tako kažemo, od praskozorja do punog podnevnog sjaja. (ML 109)

Moramo napregnuti sve svoje duhovne živce i mišiće. ... Bog ne želi da ostanemo početnici. On hoće da posegnete do najviše prečke na ljestvama i da onda s nje stupite u kraljevstvo našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. (MS 8, 1899.)

31. srpnja

Skoro do anđeoskog savršenstva

“Neporočni će na svom ustrajati putu, čovjek čistih ruku ojačati će još više.” (Job 17,9)

Svakom čovjeku Bog je povjerio talente kojima se treba mudro služiti. Ukoliko se pravilno uporabe, ovi talenti će poslužiti na slavu Darovatelju. Ali i najdragocjeniji Božji dar može se zlouporabiti i tako postati prokletstvo umjesto blagoslova. ...

Gospodin je čovjeku darovao sposobnost da se stalno usavršava i osigurao mu svu moguću pomoć u radu. Zahvaljujući božanskoj milosti, mi se možemo uzdignuti skoro do izvrsnosti anđela. Što bi se moglo reći o onomu tko nakon mnogo godina iskustva u istini, nakon mnogo dragocjenih prednosti za rast u milosti ipak ostaje naklonjen svijetu i nalazi zadovoljstvo u njegovim užicima i razmetanju? Umjesto da ide iz snage u snagu, on se, malo-pomalo, udaljava od Boga i gubi svoj duhovni život. ...

Talent nikada ne može zamijeniti pobožnost, niti nas odobravanje ljudi može preporučiti božanskoj naklonosti. Većini takozvanih kršćana potrebno je iskreno obraćanje. Ako je srce pravo pred Bogom, onda će i njegova djela biti prava. Svjetovni, pokvareni utjecaj obilježava karakter i život onih čija srca ne gore ognjem prave dobrote. Vrlo je mnogo onih koji tvrde da su Kristovi sljedbenici, a ipak uzimaju sebi slobodu da se povode za svojim prosuđivanjem, da popuštaju željama svojega srca. Onaj tko želi napredovati u svojem kršćanskom životu, mora uključiti i svoje srce i svoje ruke u rad. Prijatelji ga mogu poticati i savjetovati da ga pokrenu naprijed prema Nebu; Nebo može izljevati svoje najizabranije blagoslove na njega; on može dobivati svaku moguću pomoć i zdesna i slijeva; i opet će sve biti uzalud ukoliko ne uloži ozbiljan napor da pomogne samome sebi. On sam se mora uključiti u borbu protiv grijeha i Sotone ili će izgubiti vječni život. (RH, 20. lipnja 1882.)

Čista pobožnost navodi onoga tko je gajiti da ide stalno naprijed nadahnjujući ga plemenitim namjerama, učeći ga prikladnom ponašanju, dajući odgovarajuće dostojanstvo svakom njegovom djelu. (RH, 20. lipnja 1882.)

Potreba za samooplemenjivanjem

“I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije nego dođu zli dani i prispiju godine, kad ćeš reći: ‘Ne mile mi se.’” (Propovjednik 12,1)

Pitanje koje sebi stalno postavljam jest kako da mladima ukažem na potrebu za samoizgradnjom. Pozivam naše mlade da svaki trenutak smatraju vrijednim zlata. Nemojte ga trošiti na ljenčarenje; nemojte ga trošiti na ludosti, već sežite za višim vrijednostima. Oplemenjajte misli i širite dušu opasavši bedra svojega uma ne dopuštajući mu da se bavi nevažnim pitanjima. Iskoristite svaku prednost koja vam je nadohvat da ojačate svoj intelekt. Nemojte se zadovoljavati niskim mjerilima. Nemojte počivati zadovoljno sve dok vjernim ulaganjem napora, budnošću i iskrenom molitvom ne osigurate sebi mudrost koja dolazi odozgo. Tako ćete izgraditi svoj karakter i steći utjecaj nad drugim umovima, što će vas osposobiti da ih povedete putem čestitosti i svetosti. U tome je vaša prednost.

Njeguajte svaku zraku svjetla koju dobivate proučavajući Božju riječ. Uхватite se svojeg bogomdanog posla danas i uvidite koliko dobra možete učiniti u Kristovoj snazi. Učinite Boga svojim savjetnikom. Disciplinirajte i kontrolirajte svoje umne sposobnosti. Vladanje sobom je snaga koju svi moraju steći. Ona se stječe kada se volja stavi na Gospodnju stranu bez ograničenja, tako da Božja volja postane vaša volja.

Krist ... može i hoće, ako Mu se pokorimo, ispuniti odaje uma i dubine duše svojim Duhom. Tada će naša volja biti u savršenom skladu s božanskom voljom. Naš duh i volja mogu se tako izjednačiti s Njegovim Duhom i Njegovom voljom da ćemo u mislima i ciljevima biti jedno s Njime. Onda Sotona više neće upravljati nama. Krist je vaš Vođa i Njegovi sljedbenici rado drže korak s Njime. On govori, a oni slušaju Njegov glas jednim umom i jednom dušom. (MS 128, 1898.)

Dragi mladi, najbolje što možete učiniti jest da dragovoljno i odlučno pristupite Gospodnjoj vojsci. Predajte se u Božje ruke, da vašu volju i vaše putove usmjerava Onaj koji je nepogrešiv u mudrosti i beskrajn u dobroti. ... Neka vaše ime bude upisano u nebeske izvještaje kao Božjih izabranika. (YI, 26. travnja 1894.)

Izbor životnog zanimanja

“Svačije će djelo izići na vidjelo. To će pokazati onaj Dan, jer će se očitovati vatrom, a ta će vatra otkriti kakvo je čije djelo.” (1. Korinćanima 3,13)

Trebali bismo pomno razmatrati pitanja koja se odnose na posao kojim se bavimo. Hoće li biti na blagoslov dušama? Bog nam nije dao posao samo zato da bismo nečim bili zauzeti, već na slavu svojeg imena. Mnogi su potpuno zauzeti prikupljanjem drveta, sijena i pljeve. Ali sve će to biti spaljeno. ...

Po Božjem planu svaki čovjek ima svoje radno mjesto. Uz molitvu trebamo pažljivo razmisliti o tome koja je dužnost određena svakome od nas pojedinačno, kao muškarcima i ženama koji će biti odgovorni Bogu. Bez obzira na to hoće li naše zvanje biti ograničeno na čisto duhovne poslove, ili će biti kombinirano od duhovnog i svjetovnog, svoj posao trebamo obavljati vjerno. Svjetovno i sveto treba se udružiti, ali svjetovni poslovi ne smiju nadvladati duhovne. Krist zahtijeva službu cijelog bića, udruženih tjelesnih, umnih i moralnih snaga. Sve se to treba uključiti u Gospodnju službu. Čovjek treba imati na umu da je Bog vlasnik svega i da njegovi pothvati trebaju biti prožeti svetošću koju nisu imali prije nego što se prijavio u Gospodnju vojsku. Svaki pothvat treba biti posvećen jer se na njega troši od Boga povjereni dar vremena. Svetinja Gospodinu natpis je koji stoji na svakom njegovom pothvatu jer je cijelo njegovo biće dovedeno u pokornost Bogu.

Ne smije se prihvatiti nijedan posao, čak ni u uobičajenom životu, ako svojim utjecajem pokvareno djeluje na naša osjetila. Mi se nalazimo u Gospodnjoj pripremnoj školi i On ima svoje izabrane načine da nas pripremi za svoju službu. ... Mnogi su uznemireni jer ne rade neposredno na unapređenu Božjega kraljevstva. Ali ni najskromniji posao ne smije se zanemariti. To je pošten posao, to je blagoslov i može voditi do najodgovornijih poslova. (6 SDA BC, 1087)

Bez obzira na to imamo li pred sobom jednu godinu ili pet, deset, danas moramo biti vjerni u onome što radimo. Svakoga dana trebamo obavljati svoje dužnosti isto tako vjerno kao da je to naš posljednji dan. (RH, 25. listopada 1881.)

Razmišljanje i marljivi rad

“U revnosti budite neumorni! Budite gorljivi Duhom! Gospodinu služite!” (Rimljanima 12,11)

Ima mnogo ljudi koji su obuzeti svojim svjetovnim poslovima i zato ne posvećuju Bogu takvu odanost kakva je potrebna da bi duhovno mogli napredovati. Oni opterećuju mozak, kosti i mišiće do krajnjih granica i opterećuju se teretima koji ih navode da zaborave Boga. Ne vježbaju svoje duhovne snage onako kao što vježbaju svoje tjelesne sposobnosti pa svakoga dana trpe gubitke postajući sve siromašniji nebeskim dobrima.

Postoji još jedna skupina koja trpi gubitke — to su oni koji su nemarni i koriste svoje sposobnosti da udovolje sebi služeći se svojim jezikom, a puštaju svoje mišiće da slabe zbog neuporabe. Oni propuštaju prilike zbog neaktivnosti i ne proslavljaju Boga.

Za svakoga ima nekog posla u ovom našem svijetu. Gospodin dolazi i naše se čekanje ne smije pretvoriti u besposleno sjedenje, već mora biti ispunjeno marljivim radom. Mi ne trebamo sve svoje vrijeme provoditi u razmišljanju i molitvi, niti trebamo trčati, žuriti se i raditi kao da je to propisani uvjet da baštinimo Nebo zanemarujući posvetiti vrijeme njegovanju osobne pobožnosti. Moramo kombinirati razmišljanje i marljivi rad. Kao što je Bog rekao u svojoj Riječi, mi ne smijemo biti “u poslu lijeni, već ognjeni u duhu i služiti Gospodinu.” Svjetovne aktivnosti ne smiju oduzimati vrijeme u Gospodnjoj službi. Duši je potrebno bogatstvo Božje milosti, a tijelu tjelesne vježbe da bi se obavilo djelo koje se mora obaviti za unapređenje Kristovog evanđelja. ...

Roditelji trebaju učiti svoju djecu da Gospodin očekuje od njih da budu marljivi radnici, a ne neradnici u Njegovom vinogradu. ... Svatko treba odigrati svoju ulogu u velikom djelu za ljudski rod. ... I tako, ukoliko se odvaja dovoljno vremena za molitvu i istraživanje Pisma, neće biti zanemarena svjetiljka duše. Povjereni posao mora se obaviti i svjetiljka duše mora biti zapaljena da gori. (*Letter 62, 1894.*)

4. kolovoza

Opasnost koja prijeti nezaposlenima

“Put je ljenivčev kao glogov trnjak, a utrta je staza pravednika.” (Izreke 15,19)

Marljivost je blagoslov za mlade. Svako mlado biće treba se čuvati besposlice kao prokletstva. Koliko god skromno bilo njegovo zanimanje, ukoliko je časno, ukoliko svoje skromne dužnosti bude vjerno obavljalo, neće izgubiti svoju nagradu. Marljivost je bitna za zdravlje. Ukoliko se potiče navika marljivosti, zatvaraju se vrata tisućama kušnji. Oni koji olako troše svoje dane nemajući ni cilja ni svrhe u životu, pate od potištenosti i padaju u kušnju da traže zadovoljstva u zabranjenom popuštanju svojim sklonostima, što slabi organizam i opterećuje tjelesne snage deset puta više od najnapornijeg rada. Tromost uništava mnogo više od napornog rada. Mnogi umiru jer nemaju ni sposobnosti ni sklonosti da se prihvate posla. Nerad je pobio tisuće ljudi.

Ukoliko mladi prihvate naviku poštenja i stroge neporočnosti, ako poštuju zakone koje je Bog postavio u njihovom biću, moći će sačuvati svoj život iako će se od njih tražiti da obavljaju teške radove tijekom svojeg života. Dug život je naslijeđe marljivih.

Neki mladi ljudi misle da će biti izrazito sretni ako cijeli život budu mogli provesti ništa ne radeći. Oni gaje mržnju prema korisnom radu. Zavide poklonicima uživanja, koji cijeli svoj život posvećuju zabavama i razonodi. ... Bijeda i glavobolja posljedica su takvog načina razmišljanja i ponašanja. Nerad je mnogu mladu dušu gurnuo u propast. Koristan rad bitan je za uspjeh svakog mladog čovjeka. Bog ne bi mogao izreći veće prokletstvo muškarcima i ženama nego da ih osudi da žive neaktivnim životom. Besposličarenje uništava i dušu i tijelo. Srce, karakter, moral i tjelesne snage, sve bi to bilo oslabljeno. Intelpekt bi trpio, a srce bi bilo izloženo kušnjama i odlazilo pravo u zločin i porok. Nemaran čovjek izaziva đavla da ga kuša. ...

Pobožnost će se pokazati kao sidro u vašem životu. Razgovor s Bogom ulit će svakoj svetoj pobudi životnu snagu koja će obavljanje životnih dužnosti pretvoriti u uživanje. (MS 2, 1871.)

Blagoslovi rada

“Idi k mravu, lijenčino, promatraj njegove pute i budi mudar.” (Izreke 6,6)

Bog je smjestio naše praroditelje u Eden okruživši ih svime što je korisno i lijepo. U njihovom edenskom domu nije nedostajalo udobnosti i sreće. Adamu je bila povjerena briga oko vrta. Stvoritelj je znao da Adam ne bi mogao biti sretan bez posla. Ljepota vrta ga je oduševljavala, ali to još nije bilo dovoljno. Morao je dobiti posao koji će pozivati na uporabu prekrasne organe njegovog tijela. Da se sreća sastojala u neaktivnosti, čovjek bi, u stanju svete nevinosti, bio ostavljen bez posla. Ali Onaj koji je stvorio čovjeka, znao je što će mu donijeti sreću pa mu je dao određeni zadatak čim ga je stvorio. Obećanje o budućoj slavi i odluka da se čovjek mora mučiti za svoj svakašnji kruh, dolazili su s istog prijestolja. ...

Kada je tijelo neaktivno, krv teče tromo, a mišići se smanjuju po veličini i snazi. ... Tjelesne vježbe i slobodno izlaganje zraku i sunčevom svjetlu — blagoslovi koje je Nebo obilno stavilo svima na raspolaganje — dali bi život i snagu mnogom iscrpljenom invalidu. ... Rad je blagoslov, a ne prokletstvo. Marljivi rad čuva mnoge, mlade i stare, od zamki onoga koji zapošljava nekim zlom svaku besposlenu ruku. Neka se nitko ne stidi posla jer pošten rad oplemenjuje. Dok su ruke zauzete najobičnijim poslom, um može biti ispunjen visokim i svetim mislima.

Tromost i nemar uništavaju pobožnost i žaloste Božjega Duha. Ustajala voda je odvratna, dok čista rijeka tekućica širi zdravlje i radost po zemlji. Nijedan obraćeni muškarac i žena ne mogu biti ništa drugo osim radnici. Sigurno je da će i na Nebu uvijek biti nekog rada. Otkupljeni neće živjeti u stanju pospane lijenosti. Još ostaje počivanje narodu Božjemu — odmor koji će naći u služenju Onome kojemu duguje sve što jest i što ima. (YI, 27. veljače 1902.)

Zaštićeni od grčevitih napora

“Namisli marljivoga samo su na korist, a nagloga samo na siromaštvo.” (Izreke 21,5)

Koliko ima mladih ljudi koji su mogli postati korisni i snažni, a doživjeli su neuspjeh samo zato što su u djetinjstvu stekli naviku neodlučnosti koja ih je pratila kroz život i ometala sve njihove napore. S vremena na vrijeme takve obuzme iznenadna revnost da učine neko veliko djelo, ali ostavljaju svoj posao napola dovršen i ništa ne postižu. Strpljiva ustrajnost u činjenju dobra nenadoknativ je čimbenik svakog uspjeha. ... Umjerenim, ustrajnim i stalnim radom postići će se mnogo više nego povremenim, grčevitim naporima. ...

Stvoritelj je odredio da čovjek radi. Bog se pobrinuo za zaposlenje naših praroditelja u svetom Edenu. Nakon pada u grijeh čovjek se naprezao, u znoju lica svojega jedući svoj kruh. Svaka kost njegovog tijela, svaki pokret njegovog lica, svaki mišić njegovih udova svjedoči da je čovjek stvoren da radi, a ne da ljenčari.

Navika marljivosti mora se stvoriti u mladosti. ... Vjerno obavljanje životnih dužnosti, bez obzira na položaj na kojemu se nalazite, zahtijeva mudro usavršavanje svih sposobnosti i talenata koje vam je Bog dao. Čuvajte se da ne budete stalno užurbani, a da uloženi naponi ne donose očekivani rezultat. Ovakvi besplodni naponi često su posljedica obavljanja rada u neodgovarajuće vrijeme. Što god se propusti učiniti u pravo vrijeme, bez obzira na to radi li se o duhovnim ili svjetovnim poslovima, rijetko će se dobro obaviti. Mnogi ostavljaju dojam da rade marljivo svaki sat u danu, a ipak ne postižu rezultate koji odgovaraju njihovim naporima. ...

Pazite da ne rasipate svoje vrijeme na tričarije i da zatim propuštate obaviti poslove koji su stvarno važni. ... Da bi se postigao konačni uspjeh, potrebno je čvrsto ustrajavanje u namjeri. Nekog uglednog čovjeka jednom su pitali kako je uspio obaviti toliko mnogo poslova. Njegov odgovor je glasio: “Uvijek sam obavljao jedan po jedan posao!” ... Isus je bio marljivi radnik i oni koji budu slijedili Njegov primjer, odlikovat će se samoodricanjem, požrtvovnošću i ulaganjem napora! (*Letter 3, 1877.*)

Bog gleda svaki poslovni pothvat

“Lažna je mjera mrska Jahvi, a puna mjera mila mu je.” (Izreke 11,1)

Lažna mjera simbol je svakog nepoštenog postupka, svih pokušaja da se sakrije sebičnost i nečasnost pod krinkom poštenja i pravednosti. Bog ne odobrava takve navike ni u najmanjoj mogućoj mjeri. On mrzi svaki lažan put. Njemu je odvratna svaka sebičnost i lakomost. On neće trpjeti nemilosrdno ponašanje, ali će uzvratiti na isti način. Bog može osigurati blagostanje čovjeku koji je časno stekao svoja sredstva. Ali Njegovu će prokletstvo počivati na svemu što je stečeno na sebičan način.

Kada netko popušta svojoj sebičnosti ili nepošteno postupka, pokazuje da se ne boji Gospodina i da ne poštuje Njegovo ime. Oni koji su povezani s Bogom ne samo da će se čuvati svake nepravde, već će pokazivati Njegovo milosrđe i dobrotu prema svima s kojima dolaze u dodir. Gospodin ne odobrava pristranost, ali neće prihvatiti ni ponašanje onih koji ne prave nikakvu razliku u korist siromašnih, udovica i siročadi. (3 SDA BC 1158,1159)

Vaša pobožnost, vaša vjera, treba vas uzdići iznad svake niske smicalice. Marljivost, vjernost, čvrsto ustrajavanje u onome što je pravo i uzdanje u Boga, sve to će vam osigurati uspjeh. Krećite se postupno i pošteno, strogo poštujući biblijska načela ili prestanite poslovati. Nijedna pogodba nije sklopljena, nijedan dug ikada otplaćen s kojim Bog nije bio upoznat. On je premudri, vječni čuvar pravde. Vi nikada ne možete isključiti Boga iz bilo kojeg pitanja koje se tiče prava Njegovog naroda. Božja ruka je ispružena kao štit nad svim Njegovim stvorenjima. Nitko ne može povrijediti vaša prava ne udarajući tu ruku; ta ruka drži mač pravde. Pazite kako ćete postupati prema ljudima. ... Svjetlo koje sja iz vašeg poslovnog života pokazujući moć praktične pobožnosti, vrijedi beskrajno više svima onima s kojima dolazite u dodir od propovijedi ili svjedočenja. Svijet će vas promatrati, kritizirati i procjenjivati, oštroumno i strogo, na temelju vaših svjetovnih poslova. Ono što govorite u crkvi nema ni upola toliku težinu kao ono što činite u svojem svakidašnjem poslovnom životu. (*Letter 5, 1879.*)

Negujte poštenje

“Nikomu ne vraćajte zlo za zlo! Marljivo nastojte činiti dobra djela pred svima ljudima!” (Rimljanima 12,17)

Kristova vjera zahtijeva od čovjeka da u svoj svakidašnji život, u kupovanje i prodavanje, u obavljanje svih poslova, unosi čista načela istine s istom sviješću o vjerskoj obvezi s kojom prinosi Bogu svoje molitve. Poslovi ne smiju odvojiti dušu od Boga. Vi morate svojim primjerom pokazati svijetu da Božja istina posvećuje onoga tko je prima i da ga navodi na marljivost, štedljivost i ustrajnost, dok istodobno izgoni lakomost, nadmudrivanje i svaku vrstu nepoštenja. ...

Ništa nije tako dragocjeno za mladića koji upravo ulazi u život kao dobar glas čovjeka nesavitljivog poštenja. (*Letter 5, 1879.*)

Svaki poslovni potez mora biti takav da može dobiti odobravanje Neba, inače će širiti neugodan miris Sotoninog utjecaja. U svaki potez trebaju biti utkana nebeska načela. (*MS 113, 1903.*)

Istinoljubivost i iskrenost trebaju biti karakteristike svakoga koji tvrdi da je Kristov sljedbenik. “Bog i ono što je pravo!” — treba biti njihova lozinka. Postupajte pošteno i pravedno u ovom sadašnjem zlom svijetu. Neki su poštteni kada vide da poštenjem ne ugrožavaju svoje svjetovne prohibitke, ali svi koji polaze od tog pravila, doživjet će da će njihova imena biti izbrisana iz knjige života.

Mi moramo izgrađivati strogo poštenje. Kroz ovaj svijet možemo proći samo jednom; ne možemo se vraćati da ispravljamo svoje pogreške i zato svaki potez mora biti učinjen u Božjem strahu i nakon pomnog razmatranja. Poštenje i lukavost ne idu ruku pod ruku; ili će lukavost biti suzbijena i poštenje i istina uzeti uzde u svoje ruke, ili će lukavost držati uzde, a poštenje prestati vladati. Oboje ne može dolaziti do izražaja istodobno; te dvije osobine nikada se ne mogu složiti. Kada Bog bude prikupljao svoje dragulje, iskreni, časni i poštteni bit će Njegovi izabranici, Njegovo blago. Takvima anđeli pripremaju krune i svjetlo s Božjeg prijestolja odražavat će se u svem svojem sjaju od tih kruna ukrašenih draguljima. (*6 SDA BC 1081*)

Veliki u Božjim očima

“Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je i u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj.” (Luka 16,10)

Život se ne sastoji samo od velikih poteza; ukupnost životne sreće ili bijede tvore upravo sitnice. Na sitnicama u životu otkriva se nečiji pravi karakter. O, kada bi svi mladi, ali i oni u zrelijim godinama, mogli vidjeti svoj život kao u ogledalu, mnogo bi ozbiljnije gledali na male dužnosti u životu. Svaka pogreška, svaka zabluda, ma koliko je smatrali nevažnom, ostavlja ožiljak u ovom životu i mrlju u nebeskim izvještajima.

Život je pun neugodnih dužnosti, ali sve te neugodne dužnosti postaju prihvatljive ako ih obavljamo radosno zato što je to pravo. Ako dužnostima koje morate obavljati pristupite savjesno, ako ih budete nastojali obavljati od srca, onda će i najneugodnije dužnosti postati ugodne. (*Letter 41a, 1874.*)

Ima mnogo onih koji ne cijene dovoljno male događaje u životu, mala djela koja se moraju obavljati iz dana u dan; ali ta se djela ne smiju smatrati nevažnima jer svako djelo donosi blagoslov nekome ili nekoga ranjava. Svako djelo priča svoju priču, iznosi svoju povijest pred Božjim prijestoljem. Govori o tome nalazi li se na strani dobra ili na strani zla. Jedino kada se u malim životnim pothvatima ponašamo u skladu s načelima Božje riječi, mi se svrstavamo na stranu dobra. Mi biva-
mo kušani i ispitani u malim životnim događajima i naš se karakter ocjenjuje u skladu s našim djelima. (*RH, 15. listopada 1895.*)

Samo savjesno obraćanje pozornosti na ono što svijet zove nevažnim sitnicama donosi veliku ljepotu i uspjeh u životu.

“Mala djela ljubavi,
Male riječi ljubaznosti,
Mala djela samoodricanja,
Mudro korištenje prilika,
Marljivo gajenje malih talenata,

To je ono što čovjeka čini velikim u Božjim očima!” (*MS 59, 1897.*)

Dobrobit točnosti i reda

“Neprestano zahvaljujem svome Bogu za vas na milosti Božjoj koja vam je dana u Kristu Isusu. U njemu ste postali bogati u svakom pogledu, u svakoj vrsti govora i znanja.” (1. Korinćanima 1,4.5)

Potrebno je njegovati svaku milost koju je Isus stavio u područje našeg domašaja jer samo ta milost može izliječiti naše mane; samo Krist može preobraziti naš karakter. I Bog želi da pokažemo tu milost, tako bogato darovanu, u malim kao i velikim djelima u životu. ... Naš Bog je Bog reda i On želi da se i Njegova djeca pokoravaju redu, da prihvate Njegovu stegu. ... Kada bi mladi stvorili navike točnosti i reda, popravili bi se u zdravlju, u duhu, u pamćenju, u raspoloženju.

Svi su dužni poštovati stroga pravila u svojim životnim navikama. To je za vaše dobro, dragi mladi, i tjelesno i moralno. Kada ujutro ustajete, razmislite, koliko god je to moguće, o poslovima koje trebate obaviti toga dana. Ako bude potrebno, imajte malu knjigu u koju ćete upisivati ono što trebate učiniti i odredite si rokove do kojih ćete obaviti te poslove. ... Tromost i odgađanje može od vrlo malog posla načiniti veliki. Ali ako želite, vi možete svladati tu lošu naviku stalnog odgađanja. Snaga volje može učiniti da se ruke brže pokreću. ...

Ta se pitanja smatraju sitnicama, skoro nedostojnima spomena. Ali mnogi se varaju što se tiče važnosti ovih sitnica. One vrlo mnogo doprinose cjelini. Bog ne smatra nevažnim ništa od onoga što doprinosi blagostanju ljudske obitelji. On je dao svojega jedinorođenog Sina za spasenje tijela, ali i duše, i zato sve treba biti posvećeno Njemu. ... U male pothvate mogu se unijeti velike istine; u male dužnosti svakidašnjeg života mora se unijeti praktična pobožnost. Prilikom obavljanja tih dužnosti, vi oblikujete karakter koji treba izdržati ispit na sudu. I zato, bez obzira na položaj u koji ćete biti stavljeni, bez obzira na dužnosti koje ćete obavljati, obavljajte ih plemenito i vjerno shvaćajući da cijelo Nebo promatra vaše djelo. (YI, 28. siječnja 1897.)

Velike lisice

“Pohvatajte lisice, male lisice što oštećuju vinograde, naše vinograde u cvatu.” (Pjesma nad pjesmama 2,15)

Bog zahtijeva od nas da budemo na strani pravde u važnim pitanjima, ali nam kaže da će nas tek vjernost u malome osposobiti za visoke i povjerljive položaje. ...

Mnogi skrivaju svoje dobre osobine i umjesto da privlače duše Kristu, oni ih odbijaju od Njega. Kada bi takve osobe mogle vidjeti utjecaj svojeg neotesanog ponašanja i neljubaznih riječi na nevjernike i kako je odbojno takvo držanje u Božjim očima, sigurno bi promijenile svoje navike jer je nedostatak učtivosti jedan od najvećih kamena spoticanja za grešnike. Sebični, kiseli kršćani, koji se stalno na nešto žale, preprečuju im put tako da se nemaju volje približiti Kristu.

Kada bismo mogli pogledati ispod površine, vidjeli bismo da je pola životne bijede prouzrokovano namrgođenošću i neljubaznim riječima i da bi se to moglo izbjeći. Mnogi prave pakao na zemlji samima sebi i onima koje bi mogli utješiti i blagosloviti. Takvi nisu dostojni da se nazovu kršćanima. ...

Neki ljudi govore grubo i neljubazno i time ranjavaju osjećaje svojih bližnjih, dok sebe opravdavaju riječima: “To je moj način govora; ja uvijek kažem što mislim!” Time tu karakternu manu uzdižu na položaj vrline iako bi takvo neljubazno ponašanje moralo biti oštro osuđeno! (*RH, 1. rujna 1885.*)

Takva neljubazna riječ morala bi ostati neizgovorena, takvo sebično nepoštovanje sreće drugih zamijenjeno milosrđem i razumijevanjem. Istinska uslužnost, udružena s istinom i pravdom, učinit će život ne samo korisnim, već i mirisnim. ...

Kada se poštenje, pravednost i kršćanska ljubaznost sjedine, čine prekrasnu kombinaciju. Uslužnost je jedna od vrlina Duha. To je osobina Neba. Anđeli se nikada ne prepuštaju strasti, nikada nisu zavidni, sebični ni ljubomorni. Nikakva oštra ili neljubazna riječ nikada ne silazi s njihovih usana. Ako trebamo postati suradnici anđela, i mi moramo biti plemeniti i uslužni. (*RH, 1. rujna 1885.*)

Red i čistoća

“Budući da imamo ova obećanja, očistimo se, ljubljani, od svake tjelesne i duševne ljage, i privedimo k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu!” (2. Korinćanima 7,1)

Od najvećeg je značenja da svetkovatelji subote žive u skladu sa svojom vjerom u svakoj pojedinosti. Oni trebaju biti okretni i uredni, i sve svoje poslove obavljati pošteno. ...

Nitko se nikada ne treba toliko plašiti sličnosti sa svijetom da postane nemaran prema svojoj kući, da ostavlja stvari u neredu i prljave. Nije oholost kada se čovjek trudi da se ukusno odijeva, da bude čist kao osoba, uredan i pun ukusa u uređivanju svojeg životnog prostora. ... Ove vanjske karakteristike govore o poslovnim navikama onih koji žive u domu, i ne samo to, već i o vjeri njegovih stanovnika. Nemoguće je da neka nemarna, nesređena osoba bude dobar kršćanin. Njezin život na zemaljskom i vjerskom području isto je tako nesređen kao i njezina odjeća, kuća, osoba i prostorije.

Na Nebu vlada red. Pravila i propisi upravljaju cijelom nebeskom vojskom. Svi se kreću po nekom redu. Sve je tamo čisto, sve u savršenom skladu. I svatko tko će se naći dostojan da uđe u Nebo, bit će temeljito discipliniran i bez ikakve mane, nedostatka ili čega takvoga. Nekulturni imaju mane i nedostatke na sebi sada. Bilo bi bolje za njih da bez gubljenja vremena započnu djelo čišćenja samih sebe od svake prljavštine tijela i duha, usavršavajući se u svetosti u strahu Gospodnjemu.

Gospodin voli neporočnost, čistoću, red i svetost. Bog zahitjeva od svih pripadnika svojeg naroda, kojima nedostaju ove vrline, da ih traže i ne zaustavljaju se sve dok ih ne steknu. Oni trebaju započeti djelo reforme i oplemeniti svoj život, tako da u razgovorima i u ponašanju njihova djela i njihov život bude stalna preporuka njihove vjere, da steknu takvu privlačnu, utjecajnu snagu prema nevjernicima da ovi budu prisiljeni priznati da su se sreli s Božjom djecom. (MS 3, 1861.)

Istina kakva je u Isusu nikada neće uništavati, već uzdizati one koji je primaju; ona će očistiti njihov život, oplemeniti njihov ukus i posvetiti njihovo prosuđivanje. (Letter 2, 1861.)

Blagotvorno djelovanje ljubavi

“A vas neka Gospodin učini da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugomu i prema svima, kako i mi obilujemo u ljubavi prema vama.” (1. Solunjanima 3,12)

Bog bi htio da Njegova djeca već jednom shvate da Ga ne mogu proslaviti ukoliko svoju naklonost ne poklone onima kojima je ona najpotrebnija. ... Nikakva sebičnost u izgledu, riječima ili odijevanju ne smije doći do izražaja kada imamo posla s onima koji su s nama u vjeri. ... bez obzira na to jesu li na visokom ili niskom položaju, jesu li siromašni ili bogati. Ljubav koja ljubazne riječi upućuje samo nekima, dok prema ostalima postupa hladno i ravnodušno, uopće nije ljubav, već sebičnost. Ona nikada neće ni na koji način donijeti dobro dušama ili proslaviti Boga. Naša ljubav ... ne smije biti rezervirana samo za neke posebne osobe, dok će ostale zanemariti. Razbijte bočicu i miris će ispuniti cijelu kuću.

Oni koji prikupljaju sunčevo svjetlo Kristove pravednosti a ne čine ništa da ona zasja u životu ostalih, uskoro će izgubiti blagotvorne, blistave zrake nebeske milosti koje su sebično ograničili da blistaju samo u životu nekolicine. Oni koji imaju na raspolaganju mnogo ljubavi, odgovorni su pred Bogom da je šire ... svima kojima je pomoć potrebna. ... Ljubiti kao što je Krist ljubio znači pokazivati nesebičnost u svako vrijeme i na svakom mjestu svojim ljubaznim riječima i ugodnim izgledom. One koji je pokazuju to ništa ne stoji, ali ona iza sebe ostavlja miris koji okružuje dušu. Njezino djelovanje nikad se ne može procijeniti. Ne samo da je na blagoslov onima koji je primaju, već i davatelju, jer se vraća onima koji je daju. Istinska ljubav je dragocjeno svojstvo nebeskog podrijetla koje postaje to mirisnije što se u većoj mjeri dijeli drugima. ...

Duše onih koji vole Isusa bit će okružene čistim i mirisnim ozračjem. Ima onih koji skrivaju glad svoje duše. Njima će u velikoj mjeri pomoći nježne riječi i ljubazno suosjećanje. Nebeski darovi, koje Bog tako obilno i bogato dijeli, trebaju biti na isti način podijeljeni svima koji se nađu u području našeg utjecaja. Na taj način otkrivamo ljubav nebeskog podrijetla koja postaje sve snažnija kada se upotrebljava na blagoslov drugima. I to je način da proslavimo Boga. (MS 17, 1899.)

Zašto da tražimo pogreške?

“Ne činite ništa iz sebičnosti ili tašte slave, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe!” (Filipljanima 2,3)

O, kako neki sebi otežavaju kršćanski život! Oni se penju strmim, trnovitim putem posrćući pod svojim nametnutim teretom, kao da moraju stalno krpiti karakter drugih. ... Oni ne osjećaju slatki Isusov mir. Oni ne prihvaćaju pomoć koju im Isus nudi, već se stalno žaloste zbog navodnih mana drugih ljudi previdajući blagoslovljene dokaze djelovanja dobra uzduž cijelog svojeg životnog puta. ...

Čim netko stekne živu i sveobuhvatnu svijest o svojoj vlastitoj odgovornosti pred Bogom i o svojoj dužnosti prema bližnjima, kada osjeti da je njegov utjecaj dalekosežan i da se proteže sve do vječnosti, neće više biti zadovoljan niskim mjerilima, neće više tražiti pogreške kod drugih niti će ih kritizirati. On će u svojem životu činiti ono što bi želio vidjeti u životu drugih. On će živjeti jedino u Kristu, potpuno i neopozivo zaviseći od Njega za svaku dobru i nježnu osobinu svojeg karaktera. (*Letter 42a, 1878.*)

Iz svojih misli trebali bismo iskorijeniti sve prigovore i svako nalaženje mana. Nemojmo uporno tražiti sve nedostatke koje možemo pronaći. ... Ukoliko se na pravi način želimo uhvatiti za Boga, moramo imati pred očima uzvišene i dragocjene vrline — neporočnost, slavu, snagu, ljubaznost, naklonost, ljubav, koje Bog gradi u nama. Gledajući sve to, naš um će se tako vezati uz ono što ima vječnu vrijednost da više nećemo pokazivati nikakve želje da tražimo propuste kod drugih. (*MS 153, 1907.*)

Mislite o Gospodinu Isusu, o Njegovim zaslugama i Njegovoj ljubavi, a ne pokušavajte pronalaziti nedostatke i baviti se pogreškama koje su drugi učinili. Prizivajte u sjećanje ono što je dostojno vašeg priznanja i vaše pohvale; i ako ste prije željno otkrivali nedostatke kod drugih, sada još željnije priznajte i pohvalite ono što je dobro. Kada biste kritizirali sami sebe, možda biste pronašli isto tako negativne mane kao i one koje ste vidjeli kod drugih. I zato se trudimo neprestano jačati jedni druge u našoj najsvetijoj vjeri. (*MS 151, 1898.*)

Kritiziranje nije naš posao

“Nemojte suditi, da ne budete suđeni! Jer kako budete sudili, onako će se i vama suditi; kako budete mjerili, onako će se i vama mjeriti.” (Matej 7,1.2)

Naše je tijelo izgrađeno od onoga što jedemo i pijemo, a naše duhovno iskustvo zavisi od onoga čime se naš um hrani i što upija. Ako se stalno bavimo pogreškama i manama drugih, mnogi među nama dobit će lošu vjersku probavu. ... Oni koji su toliko zaposleni seciranjem riječi i djela drugih ljudi u namjeri da otkriju sve što je neprihvatljivo, propuštaju prepoznati sve što je dobro i ugodno. Oni se ne hrane odgovarajućom hranom koja bi podupirala njihovu duhovnu vitalnost i zdrav rast. (*MS 4a, 1893.*)

Gospodin nije zadovoljan tim ljudima jer kritiziraju druge umjesto da kritiziraju same sebe. To je sotonsko djelo. Kada se bavite tim poslom, imajte na umu da se neprijatelj služi vama kao sredstvom da kuša druge, da bi oni koji bi morali biti sjedinjeni u skladu i radosti, izgrađujući jedni druge u najsvetijoj vjeri, počeli ratovati međusobno i žaliti se što netko drugi griješi. Krist vas nije načinio nositeljima grijeha. Vi ne možete nositi ni svoje grijeha. Budite zato vrlo oprezni da ne upućujete nikakav prigovor protiv svoga bližnjega. Bog želi da Njegov narod bude slobodan. ... Zar smo zaboravili da riječima koje izgovaramo možemo ili ranjavati ili iscjeljivati! Zar se ne bismo trebali prisjetiti da će nam biti suđeno na isti način na koji smo sudili drugima; da smo, možda, imali mnogo više prilika od onih kojima sada sudimo?

Naša srca moraju biti ispunjena međusobnom nježnošću i ljubavlju. Sebe možemo kritizirati koliko god oštro želimo. Onaj tko kritizira druge pokazuje da bi trebao kritizirati upravo samoga sebe. Molite se Bogu da vam pokaže što trebate ukloniti iz svojeg karaktera da biste mogli vidjeti Božje kraljevstvo. ...

Za pobjednike su pripremljene krune. Želite li ih? Hoćete li strpljivo trčati utrku? Nemojte pokušavati pronaći nešto što biste mogli osuditi kod svojeg bližnjega, već gledajte ravno u Isusa. Gledajte Njegovu neporočnost, bit ćete oduševljeni i odražavat ćete Njegov lik. (*GCB, 23. travnja 1901.*)

Svladajte zavist i ljubomoru

“Ne izazivajmo jedan drugoga! Ne zavidimo jedan drugomu!” (Galaćanima 5,26)

Zavist i ljubomora su bolesti koje unose nered u sve čovjekove sposobnosti. ... Nastale su raju u Sotoninom srcu. ... Oni koji budu slušali Sotonin glas, klevetat će druge, pogrešno ih predstavljati i falsificirati da bi sebe uzdigli. Ali u Nebo neće ući ništa pogano. Ukoliko se oni koji gaje taj duh ne promijene, nikada neće ući u njega jer bi kritizirali i same anđele. Oni bi drugima zavidjeli na kruni. Ne bi znali o čemu bi govorili kad bi im bilo zabranjeno da iznose nesavršenosti i zablude svojih bližnjih.

O, kada bi se takvi promijenili gledajući na Krista! O, kada bi postali krotki i ponizni učeći od Njega. Tada ne bi išli okolo kao Sotonini misionari, izazivali neslogu i otuđenost niti bi ranjavali i komadali karaktere, već bi kao Kristovi misionari bili mirotvorci i liječili. Neka se Sveti Duh izlije i neka izagna tu nesvetu strast koja neće moći preživjeti na Nebu. Neka umre, neka se razapne! Otvorite srca za Kristove osobine koji je bio svet, bezazlen i nepokvaren. ...

Božja riječ nas poziva: “Na kraju, svi budite jednodušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i poniznosti!” (1. Petrova 3,8) Prava moralna vrijednost ne pokušava doći do izražaja tako što će misliti i govoriti zlo, što će rušiti druge. Svaka zavist, svaka ljubomora, svako ogovaranje i nevjera mora nestati iz kruga Božje djece. (*RH, 14. rujna 1897.*)

Biblija je puna savjeta kojima nas poziva da pokažemo ljubav, strpljenje i poštovanje svojim riječima i ponašanjem prema drugima. Isusova ljubav u srcu nikada nas neće navesti na zlobu i zavist. Nježna biljka ljubavi nalik Kristovoj mora se pažljivo njegovati. Ona neće rasti ukoliko ne bude njegovana.

Nebo će zapaziti one koji oko sebe šire ozračje mira i ljubavi. Takvi će primiti svoju nagradu. Oni će opstati u veliki dan Gospodnji. (*MS 26, 1886.*)

Kako da svladamo gnjev?

“Tko se teško srdi, bolji je od junaka, i tko nad sobom vlada, bolji je od osvajatelja grada.” (Izreke 16,32)

Kako se Sotona raduje kada uspije dovesti dušu do usijanja izazvanog gnjevom! Pogled, gesta, intonacija, sve to Sotona može iskoristiti kao svoju strijelu da bi ranio i zatrovao srce koje se otvorilo da ga primi. (2 SDA BC 1020)

Kada netko jednom da mjesta gnjevljivom duhu, zatrovan je u istoj mjeri kao i čovjek koji je prinio čašu svojim usnama. (MS 6, 1893.)

Krist ocjenjuje gnjev kao ubojstvo. ... Razdražljive riječi su kao miris smrti na smrt. Onaj tko ih izgovara ne surađuje s Bogom na spasenju svojih bližnjih. Na Nebu je ta pokvarena poruga stavljena na istu razinu kao i obično psovanje. Dokle god se u srcu gaji mržnja, u njemu nema nijedne jote ljubavi prema Bogu. (Letter 102, 1901.)

Kada osjetite da se u vama diže gnjevan duh, uhvatite se vjerom čvrsto za Isusa. Nemojte izgovoriti ni riječi. Kada ste gnjevni, opasnost leži u izgovaranju makar jedne jedine riječi, jer će iza nje odmah slijediti bujica razdražljivih riječi. ... Čovjek koji se predaje ludilu izgovaranja razdražljivih riječi daje lažno svjedočanstvo jer nikada nije prav. On uvećava svaku manu koju misli da vidi; odviše je slijep i nerazuman da bi dopustio da ga netko uvjeri u njegovu ludost. On krši Božje zapovijedi i njegova je mašta izopačena Sotoninim došaptavanjima. On ne zna što čini. Slijep i gluh, dopušta Sotoni da preuzme kormilo i da ga vodi tamo gdje njemu odgovara. Vrata su širom otvorena za zlobu, zavist i sumnjičenje i jedna žrtva je bespomoćna da se odupre. ... Međutim, još ima nade dok god traje vrijeme milosti, zahvaljujući milosrđu našega Gospodina Isusa Krista. ...

“Zato, ljubljeni, dok ovo čekate, revno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru!” (2. Petrova 3,14) To je mjerilo koje treba dostići svaki kršćanin, ne po svojoj nepreporođenoj sposobnosti, već zahvaljujući milosti koju mu daje Isus Krist. Borimo se da svladamo svaki grijeh i budimo u stanju zaustaviti svaku nestrpljivu, razdražljivu riječ.” (Letter 38, 1893.)

Mirisni dodir uslužnosti

“Na kraju, svi budite jednodušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i poniznosti!” (1. Petrova 3,8)

U ponašanju prema bližnjima moramo uzeti u obzir da su oni robovi istih strasti kao i mi, da osjećaju iste slabosti i da trpe iste kušnje. Oni, zajedno s nama, vode borbu u životu da održe svoje poštenje. ... Istinska kršćanska uslužnost sje-dinjuje i dovršava pravednost i učtivost, a ljubav i milost ih nadopunjuju dajući završni najfiniji potez i najprivlačniji miris karakteru. ...

Abraham je bio pravi gospodin. U svojem životu pružio je najljepši primjer snage istinske uslužnosti. Pogledajte njegovo ponašanje prema Lotu! ... Kako je samo ljubazno dočekao putnike, Božje vjesnike, uveo ih u svoj šator i ugostio! Poklonio se pred Hetovim sinovima kada je od njih kupovao špilju u kojoj je htio pokopati svoju voljenu Saru. ... Abraham je dobro znao što čovjek duguje čovjeku. ...

Pavao, iako čvrst kao stijena kada se radilo o načelima, uvijek je izražavao svoju ljubaznost. Bio je gorljiv kada se radilo o važnim točkama, ali je bio svjestan značenja otmjenosti i ljubaznosti koju zahtijeva društveni život. Božji čovjek nije natkrilio njega kao čovjeka svojeg vremena.

Ali tu je i veći od Abrahama i Pavla — Spasitelj svijeta. Njegov život je bio izraziti primjer istinske uslužnosti. Skoro da je nemoguće navesti sve primjere Njegove ljubaznosti, uslužnosti, nježne sućuti i ljubavi. Kakvim li zrakama mekoće i ljepote Njegova čudesna poniznost obasjava cijeli Njegov život! On je imao ljubazan pogled i ohrabrujuću riječ za sve umorne i iscrpljene od rada. Bio je spreman pomoći i najbesspomoćnijem. (*Letter 25, 1870.*)

Ljubav, uslužnost, prijateljstvo — to nikada nije izgubljeno! Kada ljudi budu preobraženi iz smrtnoga u besmrtno, bit će objavljena sva djela posvećene dobrote koja su učinili. Ta će djela biti sačuvana za cijelu vječnost. Nijedno, ma koliko malo ili jednostavno, nikada neće biti zaboravljeno. Zaslugama Kristove uračunate pravednosti ona će sačuvati svoj miris. (*Letter 21, 1897.*)

Sustav istinske ljubaznosti

“Mjesto toga budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa! Opraštajte jedan drugome, kao što je i Bog vama oprostio u Kristu!” (Efežanima 4,32)

Mi moramo naučiti na najbolji mogući način odgovoriti na nepouzdana ponašanje drugih. ... Ako ikada sumnjamo da je nešto zlo, nalazimo se u opasnosti da stvorimo ono u što smo sebi dopustili da posumnjamo. ... Mi ne možemo prolaziti kroz život da ponekad nešto ne rani naše osjećaje, da nešto ne stavi na ispit naš temperament, ali kao kršćani moramo ostati isto tako strpljivi, spremni na podnošenje, skromni i krotki kao što želimo da budu drugi. O, koliko tisuća dobrih i uslužnih djela koja primamo ... isparavaju iz sjećanja kao rosa na suncu, dok zamišljene i stvarne povrede ostavljaju dojam koji je skoro nemoguće izbrisati. Najbolji primjer koji možemo ostaviti drugima jest da sami budemo pravi i da onda prepustimo sebe, svoj ugled, Bogu i da ne pokazujemo pretjeranu želju da ispravimo svaki pogrešan dojam i da svoj slučaj prikažemo u što povoljnijem svjetlu. ... Zanemarivanje gajenja nježne obzirnosti i snošljivosti u međusobnim odnosima izaziva podjele, nepovjerenje, ogovaranje i opće nejedinstvo. Bog ... nas poziva da odbacimo ovaj veliki grijeh i da se trudimo odgovoriti na Kristovu molitvu da Njegovi učenici budu jedinstveni kao što je On jedno sa svojim Ocem. ... Sotona je sebi odredio posebnu zadaću da izazove razdor ... tako da svijet bude lišen najmoćnijeg svjedočanstva koje kršćani mogu dati da je Bog poslao svojega Sina na svijet da pomiri uzburkane, ohole, zavidljive, ljubomorne, licemjerne umove. ...

Božja istina ne bavi se samo zabludama i porocima. ... Njezina je namjera da posveti onoga tko je prima, da oblikuje i obnovi cijelog čovjeka, iznutra i izvana, uklanjajući oholost i navodeći srce da bude ljubazno, ponizno i prijateljski raspoloženo. Da, Kristova pobožnost je sustav istinske ljubaznosti i njezina će pobjeda biti potpuna kada svijet bude mogao gledati one koji tvrde da su pobožni da nastupaju kao jedinstvena fronta, kao vjernike koji pokazuju stalnu nježnost osjećaja i ljubaznost ponašanja i iskreno poštuju ugled svojih bližnjih. (*Letter 25, 1870.*)

Neodoljiv utjecaj

“Obucite se, dakle, budući da ste izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u milosrdnu srdačnost, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost!” (Kološanima 3,12)

Ljubazne riječi, ljubazan pogled i radostan izraz lica okružuju kršćanina ozračjem dražesti koja njegov utjecaj čini skoro neodoljivim. To je način da se stekne poštovanje, da se prošiti područje korisnosti, način koji skoro ništa ne stoji. Kristova vjera u srcu čini da riječi koje on izgovara budu nježne i izraz ljubazan, čak i prema onima koji se bave najskromnijim poslovima u životu. Bučan, sitničav, bahat čovjek nije kršćanin jer biti kršćanin znači biti sličan Kristu. ...

Onaj tko se napaja Kristovim duhom učinit će da on teče iz njega u obliku ljubaznih riječi i učtivog ponašanja. Plan spašenja treba omekšati sve što je grubo i oštro u temperamentu, izglati sve što je hrapavo ili neuglačeno u ponašanju. Vanjska promjena svjedočit će o unutarnjoj promjeni. Istina posvećuje i oplemenjuje. Kada se primi u srce, ona djeluje skrivenom snagom preobražavajući onoga tko ju je prihvatio. Ali oni koji ispovijedaju istinu dok su istodobno grubo, kiseli, i neljubazni u riječima i ponašanju, nisu ništa naučili od Isusa; sve te pojave svjedoče da su i dalje sluge Zloga. Nitko ne može biti kršćanin bez Kristovog duha, pokazivanja krotkosti, nježnosti i profinjenosti u ponašanju. ...

Učtiv, ljubazan, dobro odgojen kršćanin imat će utjecaj za Boga i za Njegovu istinu, a drukčije i ne može biti. Svjetlo dobiveno s Neba, širit će svoje blistave zrake preko njega na putove njegovih bližnjih. ... Riječi koje izgovaramo i naše svakidašnje ponašanje slično je plodu koji raste na drvetu. Ukoliko je plod kiseo i neukusan, korijenje toga drveta ne crpi hranu iz pravog izvora. Ako su naše sklonosti dovedene u sklad s našim Spasiteljem, ako je naš karakter krotak i ponizan, pokazujemo da je naš život sakriven s Kristom u Bogu i da ćemo iza sebe ostaviti svijetli trag. ... Oni koji nas gledaju prepoznat će da smo bili s Isusom i da smo učili od Njega. (RH, 1. rujna 1885.)

Gajiti Kristov duh

“Podnosite jedan drugoga i dobrostivo opraštajte međusobno ako tko protiv koga ima nešto što je za ukor. Kao što je Gospodin vama dobrostivo oprostio, tako činite i vi!” (Kološanima 3,13)

U ovom svijetu mi se moramo susretati s osobama raznih mentaliteta i raznih temperamenata, ali trebamo imati na umu da se oni ne razlikuju od vas ništa više nego što se vi razlikujete od njih. ... Zato moramo njegovati obzirnost, strpljivost, nježnost, dobrotu i ljubav i biti povezani s njima vezama ljudskog bratstva.

Neka dragi Spasitelj bude dobrodošao gost u vašem srcu. Ako Krist nastava u vašem srcu, pokazivat ćete Krista svojim riječima, na vašim će ustima biti napisan zakon ljubavi i imat ćete mir u svojoj duši. I tada će mir biti oko vas i vi ćete pjevati pjesmu Bogu u svojem srcu. (Letter 64, 1888.)

Blagoslov počiva na onima koji grade mir. ... O, kada bi me Bog nadahnuo svojim Svetim Duhom da uvijek budem ono što Isus naziva mirotvorcem! Ne volim ozračje sukoba i svađe. Voljela bih da mogu izgovoriti riječi molitve: “Oprosti nam naše prijestupe kao što i mi opraštamo onima koji prestupaju protiv nas!” O, kako bismo mogli izgovarati riječi ove molitve i biti nespremni da oprostimo? ...

Osuđivati svoju braću, dopustiti sebi da prema njima gajimo neprijateljske osjećaje, čak i onda kada mislimo da se nisu ponašali sasvim ispravno prema nama, neće donijeti nikakav blagoslov našem srcu i neće uopće pomoći da se problem riješi. Ja se ne usuđujem dopustiti svojim osjećajima da prekapaju po mojim tegobama, da stalno iznova pričam o njima i da boravim u ozračju nepovjerenja, neprijateljstva i podjela. ...

Ima svjetla u hodaњу za Isusom, u razgovoru o Njemu, u voljenju Isusa i ja neću dopustiti svojem umu da razmišlja ili govori loše o mojoj braći. Isus je rekao: “Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” (Matej 25,40) Ne želim osjećati neljubaznost ili mržnju ni prema kome, ne želim biti opadač svoje braće! Sotona će pokušati pokrenuti moj um da to činim, ali ja ne želim. Ja ću gajiti Isusov duh opraštanja! (Letter 74, 1888.)

Ne daj se lako izazvati

“Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se. Nije nepristojna, ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo.” (1. Korinćanima 13,4.5)

Mnogi imaju neku uvijek živu, neposvećenu osjetljivost koja ih neprestano drži na oprezu da paze na svaku riječ, svaki pogled ili svako djelo koje bi mogli objasniti kao nedostatak poštovanja ili razumijevanja. Sve to se mora pobijediti! Svatko treba ići naprijed u Božjem strahu ponašajući se na najbolji mogući način, ne dopuštajući sebi da ga zbuni pohvala ili uvrijeti kritika, služeći Bogu vatreno, trudeći se da protumači na najbolji mogući način sve što mu kod bližnjih izgleda uvredljivo.

Svakako da možemo očekivati da o nama kruže lažne glasine, ali ako budemo išli pravim putem, ako ostanemo ravnodušni prema takvim glasinama, i drugi će biti ravnodušni. Prepuštimo Bogu brigu o našem ugledu. ... Klevetu možemo odbaciti svojim načinom života, a ne riječima prosvjeda. Neka naša najveća briga bude da živimo u strahu Božjem i da svojim ponašanjem pokažemo da su te glasine neistinite. Nitko ne može povrijediti naš karakter toliko koliko mi sami. Samo slabo drveće i napukle kuće treba stalno podupirati. Kada se osjetimo ponukani da zaštitimo svoj ugled od vanjskih napada, ostavljamo dojam da nismo bez mane pred Bogom i da nam je zato potrebna stalna pomoć. (3 SDA BC 1160,1161)

Nije dostojno onih zbog čijih je propusta i pokvarenosti Isus morao toliko podnositi da ikada obraćaju pozornost na omalovažavanje ili neke stvarne ili izmišljene uvrede. ... Srce ispunjeno onom ljubavlju koja ne misli o zlu neće biti stalno na oprezu da zapazi neljubaznosti i uvrede koje su mu, možda, upućene. Božja je volja da im Njegova ljubav zatvori oči, uši i srce prema svim tim provokacijama i prema svim prijedlozima koje im Sotona nudi. Ima nekog plemenitog dostojanstva u miru s kojim se napadnuti suočava sa zlim glasinama ili uvredama. Biti gospodar svojeg duha znači biti snažniji od kraljeva ili osvajača. (3 SDA BC 1160)

Je li vas religija učinila boljim?

“Vladajte se lijepo među poganima da bi u onome u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga na dan pohode-nja!” (1. Petrova 2,12)

Sve ono što smo u srcu otkrit će se u karakteru i imat će utjecaja na sve s kojima se družimo. Naše riječi i djela jesu miris života na život ili miris smrti na smrt. Na sudu ćemo se naći licem u lice s onima kojima smo pomogli na pravim, sigurnim putovima svojim izabranim riječima i savjetom ukoliko smo održavali svakidašnju vezu s Bogom i imali živi, trajni interes za spašavanje duša svojih bližnjih. (*Nedatirani MS 73*)

Kršćanin se ne smije zadovoljiti time da bude samo aktivan kao poslovni čovjek. On ne smije biti toliko obuzet svjetovnim poslovima da jedva nalazi nekoliko slobodnih trenutaka ili misli za rekreaciju ili za prijateljstvo, da čini dobro drugima, za njegovanje svojeg uma ili za dobro svoje duše. Energija i marljivost u poslovima svakako su pohvalne osobine, ali nas ne smiju navesti da zanemarimo ljubav prema Bogu i čovjeku, što Biblija od nas zahtijeva. ...

Naše ponašanje u svjetovnim pitanjima, naši međusobni odnosi, pomno i strogo se proučavaju. Ono što kažemo u crkvi nema tako ozbiljne posljedice kao naše ponašanje u obiteljskom krugu ili među našim susjedima. Ljubazne riječi, promišljena djela, istinska učtivost i gostoljubivost imat će trajan utjecaj u korist kršćanske vjere.

Neka se ni o kome među nama ne izreče svjedočanstvo: “Vjera ga nije načinila boljim čovjekom. On isto toliko ugađa sebi, isto je tako svjetovan i prepreden u trgovini kao što je uvijek bio!” Svi koji donose takve rodove, rasipaju ono što je Kristovo, umjesto da prikupljaju zajedno s Njime. Oni stavljaju prepreke na put onih koje bi svojim dosljednim ponašanjem mogli zadobiti za Krista. Naša je kršćanska dužnost da pružimo svijetu neoborive dokaze da poštujemo veliku zapovijed: “Ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga!” — koja ima isti sadržaj kao i zlatno pravilo našega Spasitelja: “Što god želite da ljudi čine vama, činite i vi njima!” (*ST, 12. siječnja 1882.*)

Kako da budemo zadovoljni

“Uistinu, vjera je velik izvor dobitka ako je duh zadovoljan s onim što ima.” (1. Timoteju 6,6)

Neporočna vjera donosi mir, sreću i zadovoljstvo; pobožnost je korisna u ovom životu i u onom koji će doći. (*Letter 1b, 1873.*)

Grešan je nemir i nezadovoljstvo koje nalazi svoj izraz u ogorčenju i prigovorima, a hvale je vrijedno nezadovoljstvo samim sobom koje nas navodi na ozbiljnije napore da razvijemo svoj um i osposobimo ga za šire područje korisnog djelovanja. Takvo nezadovoljstvo ne završava u razočaranju, već u prikupljanju snaga za uzvišenija i šira područja korisnosti. Samo, uvijek budimo uravnoteženi čvrstim vjerskim načelima, čuvajmo osjetljivu savjest uvijek imajući strah Božji pred sobom, i svakako ćemo se uspjeti bolje osposobiti za koristan život. (*Letter 16, 1872.*)

Mi se spremamo za svijet koji će doći. Tako je jadno kada netko živi nasumičnim, besciljnim životom. Mi trebamo imati neki cilj u životu — živjeti sa svrhom. Neka nam svima Bog pomogne da budemo požrtvovalni, da se manje bavimo sobom, da više zaboravljamo na sebe i svoje prohibitke, da činimo dobro, ne zbog časti koju bismo dobili ovdje, već zato što je to cilj našeg života i u skladu je s ciljem našeg postojanja. Neka se naša svakidašnja molitva uzdiže Bogu da nas sačuva od sebičnosti. ... Vidjela sam da oni koji žive sa svrhom trudeći se da budu na blagoslov svojim bližnjima i na čast i slavu svojem Otkupitelju, spadaju među one koji su istinski sretni na Zemlji, dok će oni koji su nemirni, nezadovoljni, koji traže ovo i probaju ono nadajući se da će naći sreću, uvijek prigovarati i biti razočarani. Takvima uvijek nešto nedostaje i nikada nisu zadovoljni jer žive samo za sebe. Neka naš cilj bude da činimo dobro, da svoju ulogu u životu vjerno odigramo. (*Letter 17, 1872.*)

Budimo željni i trudimo se rasti u milosti nastojeći da steknemo određenije i dublje razumijevanje Božje volje o sebi i nagradu koja nam se nudi. Samo će kršćansko savršenstvo steći neokaljanu odjeću karaktera koji će nam dati pravo da stojimo pred Božjim prijestoljem u mnoštvu koje je oprano Kristovom krvlju, noseći palmine grančice vječne pobjede i vječnog trijumfa. (*Letter 16, 1872.*)

Pazite na svoje korake

“Pazi na stazu kojom kročiš, i neka ti svi putovi budu pouzdani.” (Izreke 4,26)

Apostol kaže: “I staze poravnite nogama svojim, da ne svrne što je hromo, nego još da se iscijeli.” (Hebrejima 12,13 — DK) Put koji vodi daleko od Boga, daleko od Njegovog svetog, savršenog mjerila pravednosti, uvijek je vijugav i opasan. ... Ali mnogi su prošli tim putem prijestupa. U mnogo slučajeva nisu se snašli dobro u djetinjstvu i u mladosti i samo su nastavili ići pogrešnim putem cijelog života. Ne samo da su bili daleko od pravoga puta, već su svojim primjerom i druge povukli s pravog, ravnog puta i naveli ih da učine kobnu pogrešku. ...

Mi ne možemo uvijek shvatiti moć primjera. Dolazimo u dodir s drugima. Susrećemo osobe koje su zalutale, koje čine zlo na razne načine; one nam možda izgledaju neprihvatljive, raspaljive, strastvene, diktatorski raspložene. Kada se bavimo ovakvim ljudima, moramo biti strpljivi, suzdržljivi, ljubazni i blagi. Sotona djeluje preko njih da izazove i salijeće kako ne bismo zadržali ugodno i dobro raspoloženje. Svi se mi moramo suočavati s nevoljama i mukama jer se nalazimo u svijetu punom briga, strahovanja i razočaranja. Ali te stalne smetnje moramo susretati u Kristovom duhu. Zahvaljujući milosti, možemo se uzdići iznad okolnosti, sačuvati smirenost i stalnoženost duha usred razdraženosti i briga svakidašnjeg života. I na taj ćemo način Krista predstavljati pred svijetom. ...

Odanost Bogu mora postati živo, praktično pitanje; ne teorija o kojoj se samo razgovara, već načelo utkano u cjelokupno naše iskustvo. Naše svjetlo treba tako sjati pred drugima da i oni, vidjevši naša dobra djela, slave Oca našega koji je na nebesima. Trebali bismo stalno upućivati hvalu Onome koji nas je izveo iz tame u svoje čudesno svjetlo. Ako je u našoj duši nebesko svjetlo, ono će obasjavati sve koji su oko nas. Željela bih da svi ovo značajno pitanje sagledaju u pravom svjetlu. Tada svakako ne bilo takve nepromišljenosti u riječima i djelima, tako bezbrižnog, nemarnog, nepobožnog ponašanja. (*ST, 1. siječnja 1885.*)

Razvijanje navika i karaktera

“Ne idi stazom opakih i ne stupaj putem zlikovaca.”
(Izreke 4,14)

Malo je onih koji shvaćaju moć navike. Nadahnuti Riječ pita: “Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno svoje?” (Jeremija 13,23) Ovo je svečana izjava. ... Ali ima utjehe i ohrabrenja u pomisli da je onda, ako zle navike mogu steći takvu moć da ih je skoro nemoguće ponovno usmjeriti u pravilnom smjeru, i snaga dobrih navika isto tako velika. Rezultati rada svakoga dana, bilo da nas uzdižu na skali moralnih vrijednosti ili nas obaraju i guraju u propast, stoje uvijek pod utjecajem onoga što se događalo u danima koji su im prethodili. Poraz danas priprema put za još veći poraz sutra; pobjeda danas osigurava lakšu pobjedu sutra. Prema tome, s kakvom ozbiljnošću trebamo stvarati pozitivne i valjane navike i karakter koji se danas oblikuje u nama. ...

Mladi prijatelji, čuvajte svoje noge od svih zlih putova. ... Ljudi mogu naučiti činiti dobro. Kao Daniel, mogu imati u svojem srcu nebesku namjeru da ne ukaljaju ni svoju dušu ni svoje tijelo, bez obzira na pokvarenost i dubinu pada svojeg vremena. Bog je Danielu dao “znanje i razumijevanje svih knjiga i mudrosti” (Daniel 1,17). Božji blagoslovi prate čovjeka koji ulaže svoj ljudski napor u skladu s Božjom voljom. Ista pomoć bit će i sada ukazana svakome tko krene istim putem i, imajući Božju slavu pred očima, pokazuje suzdržljivost i samosvladavanje. Između njega i onih koji popuštaju sebi vidjet će se ista razlika kao što se vidjela između Daniela i njegovih drugova i drugih mladića na kraljevom dvoru. Vidjet će se jasan pogled i smiren izraz, čvrst korak, snaga i živahnost uma, oštro razumijevanje duhovne istine. (ST, 1. siječnja 1885.)

Imajmo na umu da karakter nije posljedica slučaja, već da se on oblikuje iz dana u dan ili za dobro ili za zlo. Velika je važnost ovog rada na oblikovanju karaktera jer je dalekosežan po svojim posljedicama. Mi smo graditelji i za vrijeme i za vječnost. (ST, 1. siječnja 1885.)

Blagoslovi su široki kao svjetlo sunca

“Kako biste postali sinovi svoga Oca nebeskog, koji čini da njegovo sunce izlazi nad zlima i nad dobrima, i da kiša pada pravednima i nepravednima.” (Matej 5,45)

Ja vidim providnost u svim Božjim djelima. ... Oblaci i kiša, ali i blistavo svjetlo Sunca, imaju svoju zadaću u blagoslivljanju čovjeka. Bog prirode točno zna što nam je potrebno i On ide pravo naprijed šaljući blagoslove pravednima i nepravednima. Toliko sam zahvalna Bogu što ograničeni umovi nemaju vlast da određuju što će se događati. Kakve bi se međusobno nepomirljive želje mogle pojaviti! (MS 54, 1886.)

Postoji neka uskogrudnost ljudskih shvaćanja koja sramoti Boga. Neka oni koji Krista smatraju svojim Spasiteljem nikada ne misle da je Božja milost ograničena na njih i na nekolicinu onih za koje su oni zainteresirani. Božja ljubav i milost namijenjene su svima. Prikupljajmo božanske dokaze Njegove naklonosti i uzvraćajmo Mu hvalom i zahvalnošću za svu Njegovu dobrotu koju izliva na nas, ali ne zato da bismo je nagomilavali, već dijelili usput i drugima. ... Bog očekuje da svi koji uživaju Njegovu milost šire tu milost isto onako širokogrudno kao što Krist izliva svoju milost. I kao što Sunce obasjava i pravedne i nepravedne, tako i Sunce Pravednosti širi svjetlo po cijelome svijetu. (MS 31, 1911.)

Božji blagoslovi, sunčevo svjetlo i kiša, vrućina i hladnoća i svaki drugi blagoslov prirode, dani su cijelome svijetu. Nitko ne smije sebe smatrati izuzetnim i posebnim. “Ja sam svjetlo svijeta” (Ivan 8,12) — kazao je Krist. Svjetlo je blagoslov, sveopći blagoslov, koji izliva svoja blaga na svijet, nezahvalan, nesvet, izopačen. Gospodin Isus došao je porušiti svaki zid razdvajanja i otvoriti svaki zid u hramu u kojemu Gospodin stanuje da svako uho može čuti, svako oko vidjeti, svaka žedna duša piti vodu života zabadava. (MS 168, 1898.)

Gospodin rasipa blagoslove uzduž svih naših putova. ... Mi možemo plakati i jecati, žaliti se i spoticati na svakom koraku, ili možemo prikupljati dragocjeno, mirisno cvijeće i radovati se u Gospodinu zbog Njegove dobrote da je naš put prema Nebu učinio tako ugodnim. (Letter 27, 1886.)

Proučavajmo Kristov karakter

“Neću se postidjeti tada kad budem pazio na zapovijedi tvoje.” (Psalam 119,6)

U ovom svijetu možemo postati beznadno zbunjeni, a to Sotona želi, ukoliko nastavimo gledati na ono što nas zbunjuje; jer baveći se time, razgovarajući o tome, postajemo obeshrabreni. Kritizirajući druge što su propustili pokazati ljubav, mi ćemo uništiti dragocjenu biljku ljubavi u svojem srcu. Da li sami cijenimo i osjećamo toplinu ljubavi koju je Krist pokazao u svojem životu? Onda je naša dužnost da tu ljubav pokažemo svijetu. Nemojmo imati hrabrosti da se bavimo grijesima koje drugi čine, da ih promatramo i razgovaramo o njima. ...

Vi možete stvoriti neki nestvarni svijet u svojim mislima, zamišljati idealnu crkvu u kojoj sotonske kušnje nikoga ne navode na zlo; ali to savršenstvo će postojati samo u vašoj mašti. Ovaj svijet je grešan, a Crkva je prikazana kao njiva na kojoj rastu zajedno i korov i pšenica. Oni trebaju rasti zajedno sve do žetve. Nije naš posao da iskorjenjujemo korov u skladu s ljudskom mudrošću da ne bismo, po Sotoninim prijedlozima, iskorijenili i pšenicu. ...

Nitko ne bi smio gubiti dragocjene trenutke svojega kratkog života trudeći se da ocijeni nesavršenost takozvanih kršćana. Nitko među nama nema vremena da to čini. Ukoliko jasno sagledamo kakav karakter kršćani trebaju oblikovati, pa onda ipak vidimo u drugima nešto nespojivo s takvim karakterom, donesimo odluku da ćemo se čvrsto oduprijeti neprijatelju koji nas kuša da se ponašamo na nedosljedan način i kažimo: “Neću ništa učiniti da me se Krist postidi. Još ću revnije proučavati Kristov karakter u kojemu nije bilo nesavršenosti, sebičnosti, nikakve mane ni nedostatka, nikakvog zla, koji nije živio da bi zadovoljio i proslavio sebe, već da proslavi Boga i spasi grešno čovječanstvo. Neću se povoditi za nesavršenim karakterom tih nedosljednih kršćana, pogreške koje oni čine neće me navesti da budem sličan njima. Okrenut ću se dragom Spasitelju kako bih mogao biti sličan Njemu.” (*Letter 63, 1893.*)

Moćna tvrđava istine

“Njima je Bog htio saopćiti kako je bogata slava ove Tajne među poganima koja glasi: Krist, nada slave, jest među vama.” (Kološanima 1,27)

Imam stalnu želju da se u meni oblikuje Krist, nada slave. Čeznem da se svakoga dana uljepšavam krotkošću i nježnošću Isusa Krista rastući u milosti i spoznaji sve do pune visine rasta muškaraca i žena u Kristu Isusu. Milošću koja mi je dana u Isusu Kristu, kao jedinka moram održavati svoju dušu u dobrom zdravlju tako što ću je stavljati na raspolaganje kao kanal kojim će Njegova milost, Njegova ljubav, Njegovo strpljenje, Njegova krotkost, poteći u svijet. To je moja dužnost kao i dužnost svakog vjernika Crkve koji tvrdi da je sin i kći Božja.

Gospodin Isus Krist učinio je svoju Crkvu čuvarem svete istine. On je njoj dao posao da ostvari Njegove namjere i planove da spasi duše prema kojima je pokazao takvo zanimanje, takvu neizmjernu ljubav. Kao Sunce u odnosu na naš svijet, On se uzdiže iznad moralne tame — kao Sunce Pravednosti. Kazao je o samome sebi: “Ja sam svjetlo svijeta.” (Ivan 8,12) Svojim sljedbenicima je poručio: “Vi ste svjetlo svijetu.” (Matej 5,14) ... Odražavajući Isusa Krista ljepotom i svetošću svojega karaktera, svojim neprestanim samoodricanjem i odvajanjem od svih idola, malih i velikih, pokazuju da su učili u Kristovoj školi. U njima neprestano jača duh ljubavi i podnošenja, krotkosti i nježnosti i oni stoje kao Kristovi predstavnici, kao gledanje svijetu, anđelima i ljudima. ...

Hodajući i radeći u svijetu, ali ne budući od svijeta, oni svojim karakterom uslišavaju Kristovu molitvu: “Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga.” (Ivan 17,15) Oni trebaju stajati kao moćna tvrđa istine, a njihovo svjetlo treba dopirati daleko kroz moralnu tamu svijeta. Gospodin ima poruku koju trebaju objaviti stražari na zidinama Siona. Njihova truba ne smije davati nejasan zvuk. (MS 53, 1890.)

Kako trebamo gledati na stvari

“Uostalom, braćo, sve što je čestito, što je dično, što je pravedno, što je nevino, što je ljubezno, što je na dobru glasu, i sve što je kreposno i hvale vrijedno, to neka bude sadržaj vaših misli!” (Filipljanima 4,8)

Sve dok Sotona bude imao moć da radi na ljudskom umu koji se nije zaštitio barikadom Svetoga Duha, postojat će oštar i ozbiljan sukob između dobra i zla i zlo će se pokazivati čak i među onima koji tvrde da su Božja djeca. ...

Nema nikakvog razloga da svoje oči usmjeravamo prema zlu, da se žalostimo i tužimo, da gubimo dragocjeno vrijeme i prilike plaćući nad pogreškama drugih. ... Zar ne bi bilo mnogo ugodnije Bogu kad bismo zauzeli nepristrano gledište da vidimo koliko duša služi Bogu i odupire se kušnjama, koliko Ga slavi i hvali svojim talentima sredstava i uma? Zar ne bi bilo daleko bolje kad bismo razmišljali o prekrasnoj, čudesnoj Božju sili koja se pokazuje u promjeni jadnih, iskvarenih grešnika koji su tako puni moralne prljavštine da postaju slični Kristu po svojem karakteru? ...

Odvratimo svoje oči od promatranja nesavršenosti onih koji su u Crkvi i koji još nisu slični Kristu. Mi nećemo biti pozvani na odgovornost zato što oni koji izgovaraju tako visoka priznanja vjere nemaju odgovarajuće vrline. Zahvaljujmo Bogu što nam je dao prednost da odvratimo svoje oči od tih nesavršenih kršćana i da gledamo na one koji su istinski odani Bogu, koji su izvršitelji Riječi, koji i životom i karakterom očituju Božje obličje. A iznad svega zahvalimo Bogu što nam je dao prednost da gledamo na Krista, svoj savršeni Uzor. ...

Sve što nas izaziva da gledamo slabosti ljudske naravi, treba nam po Gospodnjoj namjeri pomoći da gledamo na Njega, da se ni u kojem slučaju ne oslonimo na čovjeka niti da tijelo prihvatimo kao oslonac. ... Mi se mijenjamo i poprimamo obličje onoga što promatramo. Kako je onda važno da otvorimo svoje srce za ono što je istinito, dobro i ugledno. (*Letter 63, 1893.*)

Uzdignimo mjerila

“Prođite, prođite kroz vrata, poravnajte put narodu! Nasipajte, nasipajte cestu, uklonite s nje kamenje, podignite stijeg narodima!” (Izaija 62,10)

Božja riječ ne objavljuje samo visoka načela istine i dužnosti koja trebaju usmjeravati naš život, već iznosi za naše ohrabrenje prošlost mnogih koji su primjenjivali ta načela. ... Osim jednog savršenog Uzora, na svetim stranicama nije opisan nijedan karakter koji bi bio toliko dostojan oponašanja kao karakter proroka Daniela. Izložen u mladosti svim kušnjama kraljevog dvora, on je postao čovjek nepokolebljivog poštenja i vatrene odanosti Bogu. Bio je izložen okrutnim kušnjama Sotone, ali se njegov karakter nije pokolebao niti se njegov smjer promijenio. On je ostao čvrst tamo gdje bi mnogi pali; bio je odan istini tamo gdje bi je mnogi odbacili; bio je snažan tamo gdje bi mnogi bili slabi. Daniel je bio dostojanstveni cedar s Libanona. ... O kada bi vjera, poštenje i odanost proroka Daniela živjeli u srcima Božjeg naroda danas! Nikada te plemenite osobine nisu svijetu bile potrebnije nego danas. ...

U izvještajima o onima koji su radili i stradali za Isusovo ime nema nijednog imena koje blista sjajnijim i čistijim svjetlom ili blistavijim sjajem od imena Pavla, apostola neznabožaca. Isusova ljubav, koja je blistala u njegovom srcu, činila je da zaboravlja na sebe, da se odreće sebe. On je vidio uskrslog Krista i Spasiteljev lik se utisnuo u njegovu dušu i blistao u njegovom životu. Vjerom, hrabrošću i čvrstinom, osobinama koje nisu uzmicale pred opasnostima niti se zaustavljale pred preprekama, on se probijao iz zemlje u zemlju da proširi znanje o križu. ...

Da li i oni koji tvrde da su Kristovi sljedbenici na isti način objavljuju načela svoje vjere? Gdje su duboka, živa, sveta iskustva kojih se Božji ljudi trebaju sjećati? Je li se snizilo mjerilo kršćanstva? ... Ne; mjerilo ostaje upravo tamo gdje ga je Gospodin postavio. Sveti ljudi iz prošlih vremena morali su se odreći svega radi Krista, gajiti Njegov duh, slijediti Njegov primjer. Ništa manje od toga Bog neće ni sada prihvatiti. ... Kada budemo pozvani da se odrekemo svega radi Krista, tko će položiti taj ispit? (*RH, 7. studenoga 1882.*)

Podsjetnici na naš nebeski dom

“Ti si, Jahve, jedini! Ti si stvorio nebo, i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i što je u njima. Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju.” (Nehemija 9,6)

Postoji neka ljepota u strašnom veličanstvu doline, u dostojanstvenim, masivnim rascijepljenim stijenama; postoji neka veličina u moćnim planinama koje izgledaju kao da su doprle do neba. Tu je i ponosno drveće sa svojim tako nježno oblikovanim lišćem, vlati trave, otvoreni pupoljak i rascvjetani cvijet, prašumsko drveće i svaki živi stvor. Sve to ukazuje na um velikoga i živoga Boga. Svaka sposobnost našeg bića svjedoči da postoji taj živi Bog; i iz otvorene knjige prirode mi možemo izvlačiti najdragocjenije pouke o Gospodinu Bogu nebeskom.

Ovakvo proučavanje razvija um, uzdiže ga i oplemenjuje, tako da teži za još većom spoznajom o Bogu i o Njegovom veličanstvu. U našim srcima javlja se osjećaj ne samo obožavanja i strahopoštovanja, već i ljubavi, vjere, povjerenja i potpunog oslanjanja na Onoga koji je Davalac svakoga dobra. I dok gledam sva Njegova čudesna djela i vidim dokaze Njegove moći, i nehotice se pitam: “Pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš?” (Psalam 8,5)

Sva veličina i slava ovih prekrasnih djela u Božjoj kući može se dostojno ocijeniti samo ako se u mislima povežemo s Bogom i budućim blistavim domom koji On priprema onima koji Ga ljube. ... Dok slobodno pričamo o drugim zemljama, zašto smo tako suzdržani kada je riječ o nebeskoj zemlji i kući koja nije zidana ljudskim rukama, o vječnoj kući na nebesima? Ova nebeska zemlja znači nam daleko više od bilo koje druge zemlje na kugli zemaljskoj, i upravo zato bismo morali razmišljati i govoriti mnogo više o toj boljoj — nebeskoj — zemlji. I zašto ne bismo razgovarali mnogo ozbiljnije, s mislima koje su usmjerene prema Nebu, o Božjim darovima u prirodi? On je sve to načinio i želi da Ga vidimo u svim Njegovim djelima stvaranja. Sve što je stvoreno treba zadržati Boga u našem sjećanju, uzdići naše srce od svega što je puteno i povezati ga vezom ljubavi i zahvalnosti s našim Stvoriteljem. (MS 62, 1886.)

Priroda govori o Bogu

“Spominjem se dana minulih, mislim o svim djelima tvojim, o djelima ruku tvojih razmišljam. Ruke svoje za tobom pružam, duša moja ko suha zemlja za tobom žeda.”
(Psalam 143,5.6)

Promatrali smo dostojanstvene, stepenaste planine u njihovoj veličanstvenoj ljepoti, s kamenim gruboobranima koji podsjećaju na velike stare dvorce. One nam govore o razornom Božjem gnjevu kada ustane u obranu svojeg pogaženog Zakona jer su se uzdigle kao posljedica olujnih grčenja tijekom potopa. One su slične moćnim valovima koji su se zaustavili po naredbi Božjega glasa. ... Ove visoke planine ... i bogatstvo njihovih rudnika pripadaju Bogu; Njegove su i dubine zemaljske.

Ukoliko želite vidjeti dokaze da postoji Bog, pogledajte oko sebe ma gdje da se nalazite. On se obraća vašim osjetilima i utječe na vašu dušu preko svojim stvorenih djela. Neka vaše srce primi te dojmove i priroda će vam postati slična otvorenoj knjizi, ona će vas učiti božanskoj istini preko poznatih djela. Ponosito drveće nećete više promatrati ravnodušno. Svaki otvoreni cvijet, svaki list sa svojim nježnim žilama svjedočit će vam o beskrajnoj vještini velikog Umjetnika. Masivne stijene i visoke planine koje se podižu u daljini nisu posljedice slučaja. One tiho govore o Onome koji sjedi na prijestolju svemira, visokom i uzvišenom. “Poznata su Bogu sva djela Njegova od postanka svijeta.” Savršeni su svi Njegovi planovi. Na kakvo bi nas strahopoštovanje i na kakvu pobožnost trebalo nadahnuti Njegovo ime! ...

Sam Bog je Vječna Stijena, utočište svojem narodu, zaklon od oluje, sjenka pred žestokom vrućinom. On nam je dao svoja obećanja koja su čvršća i postojanija od kamenih visina, od vječnih gora. Planine će nestati, gore će se ukloniti, ali Njegove ljubaznosti neće nestati niti će se Njegov savez milosti uzeti od onih koji su se vjerom oslonili na Njega. Kad bismo od Boga tražili pomoć isto tako uporno kao što te kamenite, gole planine streme prema nebu iznad sebe, nikada ne bismo izgubili vjeru u Njega niti svoju odanost Njegovom svetom Zakonu. (RH, 24. veljače 1885.)

Škola uma i morala

“Oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega i pjesmu Janjeta: ‘Velika su i divna tvoja djela, Gospodaru, Bože, Svemogućí! Pravedni su i ispravni tvoji putovi, Kralju naroda!’” (Otkrivenje 15,3)

Veliki Graditelj tako je oblikovao i uredio prizore u prirodi da imaju značajan utjecaj na čovjekov intelektualni i moralni lik. Oni trebaju biti Božja škola za obrazovanje uma i morala. Oni trebaju pružiti umu široko polje za proučavanje veličanstvenih djela Beskrajnoga. Stijene spadaju među blaga ove Zemlje jer sadrže riznice mudrosti i znanja. U stijenama i planinama zapisani su dokazi da je Bog uništio zle ljude sa Zemlje potopom. (MS 73, 1886.)

Ljudi smatraju da su mudriji od Boga, odviše mudri da bi bili poslušni uredbama i zakonima Gospodnjim. Bogatstva Zemlje koja im je Bog stavio na raspolaganje nisu ih navela na poslušnost, već su ih odvela daleko od poslušnosti jer su zlouporabili posebnu naklonost Neba i učinili da ih blagoslovi koje su dobili od Boga odvoje od Njega. I budući da su poprimili sotonsku umjesto božansku narav, Gospodin je poslao potop na ovaj stari svijet. (MS 62, 1886.)

Bog je pun ljubavi i obilan milosrđem, ali neće ni na koji način osloboditi one koji zanemaruju veliko spasenje za koje se pobrinuo. Dugovječni pretpotopni stanovnici bili su otplavljeni sa Zemlje zato što su prekršili Božji zakon. Bog se više neće poslužiti vodom gore s neba ni dolje iz zemlje kao svojim oružjem da bi uništio svijet; kada se sljedeći put Njegov gnjev izlije na one koji preziru Njegov autoritet, oni će biti uništeni ognjem koji se krije u utrobi Zemlje i čiju će aktivnost pojačati oganj koji će pasti s neba. A onda će se s očišćene Zemlje uzdignuti pjesma hvale: “Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast, slava i vlast u vijeke vjekova!” (Otkrivenje 5,13) “Velika su i divna tvoja djela, Gospodaru, Bože, Svemogućí! Pravedni su i ispravni tvoji putovi, Kralju naroda!” (Otkrivenje 15,3) I svaki koji je nebeska blaga stavio na prvo mjesto ... pridružít će se ovoj radosnoj pobjedničkoj pjesmi. (RH, 24. veljače 1885.)

Božje velike zalihe

“Prije nego se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi!” (Psalam 90,2)

Naš nebeski Otac pružio nam je dokaze svoje veličine i veličanstva. Posebno se to u čudesnoj mjeri odnosi na ova planinska područja.* ... Raznoliki prizori visokih planina i stjenovitih vrhunaca, dubokih planinskih klanaca s brzim, bučnim vodenim tokovima koji se spuštaju s okolnih planina ... vode koja se razbija o stijene i rasipa u prah sličan velu, sve to doprinosi da ovi prizori odišu neiskazanom ljepotom i veličanstvenošću. ...

Planine sadrže riznice blagoslova koje je Stvoritelj namijenio stanovnicima Zemlje. Upravo raznolikost Zemljine površine sa svojim planinama, ravnicama i dolinama otkriva mudrost i silu velikog Stvoritelja. Oni koji bi s naše Zemlje željeli prognati stijene i planine, divlje klance i bučne, brze potoke i padine — pokazuju da su im osjećaji odviše ograničeni da shvate Božje veličanstvo. ...

Bog, veliki Graditelj, sam je podignuo te visoke planine i njihov utjecaj na klimu znači blagoslov za naš svijet. One izvlače iz oblaka bogatu vlagu. Planinski lanci su Božji veliki izvori iz kojih se oceani opskrbljuju vodom. Na njima izviru potoci i potočići, ali i rijeke. Oni primaju, u obliku kiše i snijega, vlagu koja se nalazi u zraku i prenose je žednim poljima u ravnici.

Na neravne planine na Zemlji trebali bismo gledati kao na Božje riznice blagoslova iz kojih teku vode da zadovolje potrebe svih živih stvorenja. Svaki put kada pogledam planine, osjetim zahvalnost prema Bogu. ...

Sve oko nas prenosi nam iz dana u dan pouke o ljubavi našega Oca i o Njegovoj moći, o Njegovim zakonima koji vladaju prirodom i koji tvore temelj svake vladavine i na Nebu i na Zemlji. (MS 62, 1886.)

*Pisano u Europi

Miris u našem životnom djelu

“I za odijelo, što se tjeskobno brinete? Promotrite poljske ljiljane kako rastu! Niti siju, niti žanju. A ja vam kažem da se ni Salomon u svoj raskoši svojoj nije zadobio kao jedan od njih.” (Matej 6,28,29)

Veliki Umjetnik skreće našu pozornost na bezosjećajne cvjetove u polju, ukazujući na prekrasne boje i divnu raznolikost nijansi svakoga od njih. Bog je na taj način pokazao svoju vještinu i skrb. Na taj način želi pokazati i veliku ljubav koju osjeća prema svakom ljudskom biću. (6 SDA BC 1086)

Gospodin, naš Stvoritelj, troši isto toliko brige, mudrosti i vremena na svaki maleni cvijet kao i na velika djela koja stvara. I u najmanjem cvijetu vidi se ljepota i savršenstvo koje nijedna ljudska umjetnost ne može oponašati. U nježnim prelijevima ružinih boja kao i na zvijezdama na nebu vide se potezi kista velikog Umjetnika. (MS 47, 1898.)

Izabrani cvjetovi ... otkrivaju prednosti njegovanja. Oni nas uče da smo dobili prednost da se usavršavamo. Bog želi da unesemo miris u svoje životno djelo. Mi trebamo biti Gospodnje biljke koje Mu služe onako kako On to želi. Učinimo sve što je u našoj moći da uljepšamo svoj karakter. ... Svakoj nježnoj biljci mora se pokazivati nježna briga. Beskorisni izdanci moraju se ukloniti. Oštećeni dijelovi moraju se pažljivo povezati. Tako i oni koji su slabi u vjeri mogu dobiti potrebnu njegu. Vežimo svojim čvrstim namjerama oslabljene biljke u Gospodnjem vrtu, pružimo im potporu.

Iz beskrajne raznolikosti biljaka i cvjetova možemo izvući važnu pouku. Nisu svi cvjetovi isti po obliku i boji. Neki imaju ljekovita svojstva. Neki šire miris. Ima takozvanih kršćana koji smatraju svojom dužnošću da navedu sve ostale kršćane da budu slični njima. To je čovjekov plan, ali nije Božji. U Božjoj Crkvi ima mjesta za karaktere isto tako raznolike kao što su raznoliki cvjetovi u vrtu. U Gospodnjem duhovnom vrtu ima mnogo vrsta cvijeća. (Letter 95, 1902.)

Gospodin se brine za cvjetove. On im daje ljepotu i miris. Zar neće onda još mnogo više dati nama miris radosnog raspoloženja? (Letter 153, 1902.)

Čisto moralno ozračje

“Zato idi putem čestitih i drži se staza pravedničkih!”
(Izreke 2,20)

Da bismo imali zdravo tijelo, krv koja teče našim venama mora biti čista; da bi mogla biti čista, mora imati na raspolažanju čist zrak i čistu hranu. Uporaba neodgovarajuće hrane i udisanje nečistog zraka dovodi do bolesti koje se pojavljuju u raznim oblicima.

Neporočnost i zdravlje našeg vjerskog života ne zavise samo od istine koju prihvaćamo, već i od društva u kojemu se krećemo i moralnog ozračja koje udišemo. Vjera, gipkost i živahnost, nada, radost, sumnje i strahovanja, tromost, glupost, zavist, ljubomora, nepovjerenje, sebičnost, zavedenost i otpad, sve su to posljedice društva u kojemu se krećemo, prijatelja koje smo izabrali i ozračja koje udišemo.

Popustljivost prema lošem društvu mora imati loše posljedice. ... Možemo čitati Bibliju i upućivati svoje molitve a da se ipak ne popravlja naše duhovno zdravlje niti raste naša duša sve dok udišemo zagađen zrak. ... Vjernici trebaju pokazati veliku brigu da dovedu sebe u usku vezu s Bogom i s onima koji uče od Boga. Bolno je gledati one koji su povjerovali u istinu za sadašnje vrijeme kako upadaju u Sotoninu mrežu. ...

Mi podizemo svoj glas i pozivamo sve koji vjeruju u istinu za sadašnje vrijeme: ako želite duhovno zdravlje, pazite na svoja pluća! Pazite na svoju duhovnu hranu! Razvijajte ljubav prema druženju s onima koji su čisti i dobri ukoliko želite da Krist živi u vama kao život vaše duše. Zdravlje duše zavisi od udisanja dobrog moralnog ozračja. *(Letter 1, 1882.)*

Krist, veliki Liječnik, dao je svoj recept svakom vjerniku. Moramo se hraniti hranom koja nam je pripremljena u Božjoj riječi. Vjera koja radi preko ljubavi prema Bogu i čovjeku ne zavisi samo od hrane koju jedemo, već i od zraka koji udišemo. Ako se družimo s onima koji su zli, udišemo zrak zagađen malarijom grijeha. Zato se pobrinite, družeći se s krotkim i poniznim Isusovim sljedbenicima, da udišete nezagađeno, sveto ozračje. *(MS 60, 1901.)*

Birajte svoje društvo!

“I ne budite sudionici u besplodnim djelima tame, već ih radije razotkrivajte!” (Efežanima 5,11)

Kršćanin se treba povući iz društva onih koji bi mogli biti zamka njegovoj duši. Kada se nađete u društvu onih koje ne možete uzdići u nepokvareno i čisto ozračje zato što je njihov moralni ukus potpuno iskvaren, trebate napustiti njihovo društvo. Takve osobe imaju uglavnom snažan i pozitivan temperament i kada se izlože djelovanju Božjeg neprijatelja, postaju uspješne u odvođenju duša s puta pravednosti na lažne i opasne putove. Moralno ozračje koje okružuje takve duše zagađeno je zlom i širi samo pokvaren utjecaj. (*YI, 29. rujna 1892.*)

Ne možete očekivati od svojih prijatelja da nemaju nesa-vršenosti ili da budu bez grijeha. Ali birajući svoje prijatelje, trebate podići mjerilo što je više moguće. Snaga vašeg morala određuje se društvom koje birate. Trebate izbjegavati bliska prijateljstva s onima čiji primjer ne biste željeli slijediti. ...

Birajte za svoje prijatelje one koji visoko poštuju vjeru i njezin praktični utjecaj. Stalno imajte na umu vječni život. Ne dopustite svojim prijateljima da istisnu te misli iz vašeg uma. Ništa neće tako uspješno istisnuti ozbiljne misli kao druženje s praznim, nemarnim i bezvjernim ljudima. Bez obzira na intelektualnu veličinu koju ti ljudi mogu dosegnuti, ako se prema vjeri odnose lakomisleno ili čak ravnodušno, ne trebaju biti vaši bliski prijatelji. Što je privlačnije njihovo ponašanje na drugim područjima, to se više morate plašiti njihovog utjecaja kao prijatelja jer će širiti oko vas bezbožni, nevjernički, podcjenjivački utjecaj, sjedinjen s toliko privlačnih karakteristika da će biti istinska opasnost po vaš moral. (*Letter 17, 1878.*)

Usudite se biti Daniel! Usudite se ostati sami. ... Kukavička i tiha suzdržanost pred lošim prijateljima dok slušate njihove prijedloge sjedinjuje vas s njima. ... Imajte hrabrosti učiniti ono što je pravo. (*3 SDA BC 1155*)

Pazite kome poklanjate svoju naklonost

“Ne budite s nevjernicima pod jednim te istim jarmom; što ima pravednost s bezakonjem? Što li je zajedničko svjetlu i tmini?” (2. Korinćanima 6,14)

Opomenula bih te* da posebno paziš kome ćeš pokloniti svoja osjećaje. ... Imaj na umu da tvoj život pripada Isusu i da zato ne možeš živjeti samo sebi. Nemoj stupati u bračnu zajednicu s nevjernikom; ako tako postupiš, učinit ćeš upravo suprotno onome što je Isus zapovjedio. Čuvaj se onih koji nisu pobožni. Čuvaj se onih koji su skloni ljenčarenju; čuvaj se onih koji se rugaju svetim stvarima. Izbjegavaj društvo onih koji se služe nepristojnim jezikom ili su navikli uzimati makar samo jednu čašu alkohola. Nemoj slušati prijedloge čovjeka koji ne shvaća svoje odgovornosti prema Bogu.

Čista istina koja posvećuje dušu dat će ti hrabrosti da se oslobodiš i najugodnijeg društva za koje znaš da ne voli Boga i da Ga se ne boji, koje ništa ne zna o načelima istinske pravednosti. Uvijek trebamo biti spremni podnositi slabosti prijatelja i njegovo neznanje, ali nikada i njegove poroke. Nikada se nemoj udati za nevjernika.

Ja ti samo prenosim Božju poruku jer On izjavljuje da će takva zajednica odvratiti tvoje srce od ljubavi prema Bogu i služenja Njemu. ... Kao Božjem djetetu, tebi je dopušteno da sklopiš brak jedino u Gospodinu. ... Ako odlučiš sjediniti svoj život s nevjernikom, tada ćeš pokazati nepoštovanje prema Božjoj riječi i dovesti u opasnost svoju dušu. ...

Tvoj je život odviše dragocjen da bi prema njemu postupala kao prema nečemu bezvrijednome. Golgota ti svjedoči o vrijednosti tvoje duše. (*Letter 51, 1894.*)

Neka svaki tvoj korak prema bračnoj zajednici bude obilježen skromnošću, jednostavnošću, iskrenošću i ozbiljnom namjerom da ugodiš Bogu i da Mu budeš na čast. Brak utječe na kasniji život i na ovom svijetu i u svijetu koji će doći. Iskreni kršćanin neće praviti nikakve planove koje Bog ne može odobriti. ... Učini Krista svojim savjetnikom. Proučavaj Njegovu Riječ s molitvom. (*MH 359*)

*Savjet je upućen jednoj mladoj ženi

Moraš birati svoje društvo

“Zato izadite između njih i odvojite se — veli Gospodin! Ne dotičite se ničega nečista, i ja ću vas primiti!” (2. Korinćanima 6,17)

Istinski kršćanin neće birati društvo neobraćenih. Ukoliko Krist živi u nama kao nada slave, mi nećemo moći uživati u zagađenom duhovnom ozračju koje okružuje duše bezbožnih. ...

Vaši poznanici koji su krajnje odbojni prema onome što je duhovno nisu oplemenjeni, očišćeni i uzdignuti istinom. Oni nisu prihvatili Kristovo vodstvo, već se nalaze pod crnom zastavom kneza tame. Družiti se s onima koji se ne boje Boga niti Ga vole, ukoliko se ne družite s njima da biste ih zadobili za Isusa, djelovat će razorno na vašu duhovnost. Ukoliko ih ne možete uzdići, oni će svojim utjecajem tako djelovati na vas da će kvariti i slabiti vašu vjeru. Pravo je da postupate prema njima ljubazno, ali nije dobro po vas da uživate u njihovom društvu i da ga birate; jer ako izaberete ozračje koje okružuje njihovu dušu, izgubit ćete Isusa kao svojeg pratioca. Na sve načine koji vam stoje na raspolaganju trudite se da suzbijete grijeh, ali nikada, nijednog trenutka ne odobravajte grijeh ni svojim djelima, ni svojim riječima, ni svojom šutnjom ni svojom prisutnošću. Svaki put kada takozvani Kristov sljedbenik odobrava grijeh, njegova svijest o grijehu slabi i njegovo se prosuđivanje izopačuje. ...

Gospodin Isus ne može sačuvati nijednu dušu koja stupa na neprijateljevo tlo i okružuje se društvom onih koji vole razgovore i ponašanje kojim vrijeđaju Boga kojega ona poštuje i voli. ...

Prionite uz one koji šire oplemenjujući utjecaj, čije su duše okružene čistim i svetim ozračjem. ... Bog će biti bliži vašem srcu, potpunije će ispunjavati vaše misli ako se odvojite od svijeta i od utjecaja koji bi vas mogli odvesti od istine, i vi ćete biti manje skloni upadanju u Sotonine zamke. (*Letter 51, 1894.*)

Prijatelj onima koji nemaju prijatelja

“Kao što ulje i kâd vesele srce, tako i slatkoća prijateljstva tješi dušu.” (Izreke 27,9)

U svojem bismo srcu trebali imati toliko Kristove ljubavi da se nepristrano i iskreno zainteresiramo za svoje bližnje. Naša naklonost treba biti široka i ne smije se ograničiti samo na uski krug onih koji nam laskaju ukazujući nam svoje posebno povjerenje. Takva nas prijateljstva mogu navesti da zanemarimo one kojima je naša ljubav daleko potrebnija od onih kojima poklanjamo svoju pozornost.

Ne smijemo sužavati krug svojih prijatelja na samo nekoliko miljenika koji nas vole i laskaju nam svojom navodnom naklonošću. Pristrana pozornost koja se tako često ukazuje i prima, ne djeluje na dobro onima koji žele služiti Bogu. Onaj koji se obraća drugima da od njih dobije hvalu, laskanje i naklonost, popunjava prostor koji bi morao biti popunjen Božjom milošću i tako ljudski prijatelji odvrćaju naklonost od Krista. ... Ljudske uzdanice, ljudski prijatelji privlače ljubav i povjerenje koje se mora ukazati jedino Bogu. ...

Umjesto da se trudite postati nečiji miljenici ili da laskate nekome tko je visoko cijenjen, potražite neko siromašno dijete koje nije ničiji miljenik, prema kojemu nitko ne pokazuje neku posebnu naklonost i učinite ga predmetom svoje nesebične pažnje. Oni koji su posebno privlačni nikada neće biti bez prijatelja, dok oni koji nisu tako privlačni svojom vanjštinom, koji su stidljivi i teško sklapaju poznanstva, možda imaju rijetke karakterne vrline i otkupljeni su Kristovom dragocjenom krvlju. (YI, 25. svibnja 1893.)

Osjećaji nemira ili čežnje za domom ili usamljenosti mogu vam poslužiti na dobro. Vaš nebeski Otac želi vas naučiti da u Njemu nađete prijateljstvo, ljubav i utjehu kojima će zadovoljiti svoje najiskrenije nade i želje. ... Vaša jedina sigurnost i sreća je u tome da Krista učinite svojim stalnim savjetnikom. Vi možete biti sretni u Njemu ako ne budete imali nijednog drugog prijatelja u cijelom širokom svijetu. (Letter 2b, 1874.)

Vrline se usavršavaju primjenom

“Sam sebe pokaži uzorom dobra vladanja! U nauci pokaži cjelovitost, dostojanstvo, zdravu i besprijekornu riječ, da se posrami svaki protivnik jer ne može o nama što zlo reći.” (Titu 2,7.8)

Zdrav kršćanin koji raste nikada neće biti samo pasivni primatelj među svojim bližnjima. On mora davati u istoj mjeri u kojoj prima. Naše vrline umnožavaju se vježbanjem. Kršćansko društvo osigurati će nam čist zrak za disanje, ali prilikom disanja moramo biti aktivni. Kada budemo obavljali svoje kršćansko djelo, kada onima kojima je to potrebno budemo djelili svoju sućut, ohrabrenje i savjete, kada budemo vladali sobom i pokazivali ljubav, strpljenje i suzdržljivost, tako potrebne u kršćanskom radu, u nama samima jačat će vjera, poslušnost, nada i ljubav prema Bogu. ... Bitno je za duhovne mišiće i snagu da duša bude izložena naporu. Djelo se mora obavljati ulaganjem duhovne aktivnosti, korištenjem prilika da se čini dobro. ... Što je netko vjerniji u obavljanju svojih kršćanskih dužnosti, to će njegovo zdravlje biti bolje. ...

Slabošću i kolebljivošću nikada nećemo pribaviti poštovanje svojoj kršćanskoj vjeri. Ne možemo dosegnuti ljude tamo gdje jesu niti ih možemo uzdignuti ukoliko se u njima ne razvije bar nešto povjerenja u našu iskrenost i pobožnost. Nikada ih nećemo dosegnuti ukoliko siđemo s temelja istine i reforme; to ćemo uspjeti samo ako ih podignemo na temelje koje nam je osigurala Božja riječ. Kada ljudi koji se protive našoj vjeri vide da ste vi koji je ispovijedate ozbiljni, postojani i nepokvareni u svakom trenutku i u svim okolnostima, da ste povezani s Kristom, živim Trsom, da ste nepokolebljivi pobornici istine i reforme, tada doista odražavate Kristov duh i karakter. U svojim poslovnim aktivnostima, u druženju s vjernima i nevjernima, u crkvi, u domu, na svakom mjestu, vi ćete pokazivati utjecaj Spasiteljeve ljubavi, što će snažno djelovati i na vjernike.

Umna sposobnost, talenti i novac nisu bitni u širenju takvog utjecaja, već je bitno da nastavate u Kristu i da On nastava u vama jer ćete tada roditi rod pravednosti. (*Letter 1, 1882.*)

Stecite ugled u svijetu

“Neka te nitko ne prezire zbog tvoje mladosti! Štoviše, budi uzorom vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjери, u čistoći!” (1. Timoteju 4,12)

Razdoblje djetinjstva i mladosti — koliko je toga povezano s tim godinama ispitivanja! Bog želi da iskoristite to vrijeme, dragi mladi vjernici, tako što ćete se osposobiti za rad. Ako vam je potrebno obrazovanje, prionite odlučno na posao da ga steknete. Nemojte čekati na priliku, sami je stvorite! Iskoristite svaku malu priliku koja se otvara pred vama. Budite temeljiti i vjerni u svemu čega se prihvatite svojom rukom, bez obzira na to koliko vam izgledalo nevažno.

Neki od naših mladih toliko su kolebljivi da ništa ne uspijevaju postići; skoro da im prođe pola života prije nego što odluče što će učiniti i što će biti. Oni su zakopali svoje talente pod gomilu smeća. Takvima bih rekla: Budite štedljivi! Nemojte trošiti svoja sredstva na zadovoljavanje prohtjeva ili na traženje zadovoljstava. Stecite svoje mjesto u svijetu. Postavite sebi cilj da postanete upravo onoliko korisni i uspješni koliko Bog od vas očekuje. Kada se budete služili znanjem koje ste stekli, bit ćete u stanju prikupiti još više znanja. Primjenom znanja iz knjiga i korisnim tjelesnim radom, zajedno s proučavanjem znanosti, mladi mogu steći obrazovanje koje će ih učiniti ljubaznim, skromnim Božjim sljedbenicima, punim milosti i dobrih rodova, bez pristranosti i licemjerja. Takve duše, koje odišu ljubavlju prema Bogu i bližnjima, Bog može uporabiti kao sudove na čast. (YI, 24. lipnja 1897.)

Isus je umro, dragi mladi vjernici, ne zato da vas spasi u vašim grijesima, već od vaših grijeha. On želi da slijedite primjer koji vam je ostavio — da se odrećete sebe, da svakoga dana uzimate na sebe svoj križ i da idete za Njim. On zahtijeva vašu službu, traži vašu najsvetiju i najdublju ljubav. Ako budete hodili u poslušnosti Njegovoj volji, ućeći radosno i marljivo pouke Njegove providnosti, jednog će vam dana reći: “Dijete moje, dođi u nebeske stanove koje sam ti pripremio!” (YI, 15. srpnja 1897.)

Poduka u domu

“Uputi me stazom svojih zapovijedi, jer ja u njoj uživam.” (Psalam 119,35)

Ljudi propovijedaju da je Božji zakon ukinut. Kad bi bilo tako, mi ne bismo imali nikakvog mjerila karaktera, ničega što bi nam prikazalo Božje pravedne zahtjeve. Bili bismo bačeni u ocean nesigurnosti, ne bismo imali nikakvog vodiča u obavljanju svećanih odgovornosti na području obiteljskih odnosa. Međutim, upravo u obiteljskim odnosima mi primamo poduku za postupanje s našim bližnjima uopće. Kada Bog ne bi imao nikakvog zakona po kojemu bi se upravljala ljudska bića, nikakvog zakona kojim bi Njegov karakter bio predstavljen kao uzor po kojemu ljudski rod treba oblikovati svoj karakter, kakvu bismo sliku mogli pokazati svojoj djeci o tome kako izgleda častan život i savršen karakter? ...

Peta zapovijed zahtijeva od djece da budu poslušna svojim roditeljima, dok roditelji trebaju pomoći svojoj djeci da drže tu zapovijed tako što će u suradnji s Bogom zahtijevati od njih poslušnost tijekom njihovog djetinjstva i mladosti. Međutim, roditelji se moraju pokoriti Božjoj vlasti. Oni moraju gajiti dragocjene karakterne vrline kako bi svojoj djeci poslužili kao uzor pokazujući strpljenje i suzdržavanje pomiješano s čvrstinom, odgajajući tako svoju djecu da slušaju svojeg nebeskog Oca. ... Sotona uživa kad promatra nesređene i pogrešno vođene obitelji, jer njegov uspjeh u najvećoj mjeri zavisi od vlasti koju ima nad obiteljima na Zemlji. ... On je čvrsto odlučio da mjerilo pravednosti ne smije biti pravilo po kojemu se oblikuje karakter. ...

Deset zapovijedi dolaze od Boga nebeskoga čije je srce puno ljubavi, koji je beskrajn po mudrosti, koji nikada ne griješi. On je odviše mudar da bi pogriješio, odviše dobar da bi naškodilo bilo kome tko poštuje Njegove zahtjeve. Blagoslovi će pratiti one koji slušaju i provode Gospodnji zakon. ... Sreća i mir roditelja i djece u ovom životu, kao i njihovo najveće dobro, proizlaze iz njihove poslušnosti Njegovim propisima; jer čineći tako, oni žive u skladu s Bogom nebeskim. (*Letter 34, 1894.*)

Pokažite izvor istinske sreće

“Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupati od njega.” (Izreke 22,6)

Svojim zanemarivanjem da zahtijevaju odgovarajuću disciplinu, mnogi roditelji nanose veliku štetu svojoj djeci. Mladi kojima se dopušta da stalno traže zadovoljstvo u zabavama ili sebičnom zadovoljavanju svojih prohtjeva nisu sretni i nikada neće biti sretni dokle god budu išli tim putem. Očevi i majke, učite svoju djecu da mogu biti istinski sretna samo ako vole Boga i ako Ga se boje; i potkrijepite ovu pouku svojim primjerom. Neka djeca vide da Kristov mir vlada u vašem srcu, da Njegova ljubav prožima vaš život. (ST, 7. siječnja 1889.)

Hoćete li posvetiti svoje srce Bogu da biste mogli imati posvećen utjecaj na svoju djecu? Hoćete li ih odvojiti od grijeha i grešnika i živom vjerom povezati s Bogom? Zadaća svakog roditelja trebala bi biti da njeguje sve što je dobro, istinito i plemenito u njegovoj djeci. Njegova je dužnost da ispravlja njihove pogreške, da spriječi njihovo zastrašivanje. ...

Neka Božja riječ bude vaš vodič u odgoju vaše djece i uvijek gledajte što će biti za njihovo buduće dobro. ... Majka može svojim kćerima pružiti neprocjenjivo vrijedan odgoj učeći ih da nose svoj dio obiteljskih odgovornosti. Otac može svojim sinovima udijeliti kapital vredniji od zlata ili zemlje učeći ih da vole korisno zanimanje umjesto da traže sreću u besposlenim zabavama ili razonodama. Roditelji, sada je vrijeme da razvijete u svojoj djeci naviku marljivosti, oslanjanja na sebe, vladanja sobom, štedljivosti i poslovnog smisla. Sada je vrijeme da ih učite uslužnosti i darežljivosti prema bližnjima, poštovanju i ljubavi prema Bogu. ... Dom treba biti najsunčanije i najprivlačnije mjesto na svijetu, i on to može postati ljubaznim riječima i ljubaznim djelima i, iznad svega, čvrstim pristajanjem uz ono što je pravo. ...

Nemojmo ništa uskratiti Onome koji je dao svoj dragocjeni život za nas. Očevi i majke, dovedite Mu svoju djecu u svježini i cvijetu mladosti i posvetite ih za Njegovu službu. (ST, 7. siječnja 1889.)

Poslušnost kao sastojak veličine

“Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to pravedno.” (Efežanima 6,1)

Isus je djeci i mladima pružio savršeni primjer. Proučavajte Uzor, Isusa Krista, slijedite Ga tako da budete slični Njemu — neporočni, sveti, bezgrešni, neokaljani. Proučavajte Isusovo djetinjstvo. On je bio Božji Sin, a ipak nam biblijski izvještaji govore da se vratio iz Jeruzalema i da je bio poslušan svojim roditeljima. ...

Isus, Otkupitelj svijeta, činio je ono što mu je bilo rečeno čak i kada zadatak nije bio ugodan Njegovim osjećajima. Poslušnost je element istinske veličine. Nitko ne može biti istinski dobar ukoliko nije naučio radosno slušati. ...

Kada se nađete u kušnji da počete svojim putem suprotno volji svojih roditelja, recite: “Ne, Isus je bio poslušan svojim roditeljima!” Tražite pomoć od Isusa koji poznaje kušnje svakog djeteta, svakog mladog bića, jer je i On bio kušan i zato poznaje svaku vašu slabost pa će vam je pomoći svladati. ...

Nastojte biti korisni, pomažite svojim roditeljima, budite brižni i promišljeni. Vi im možete pomoći na mnogo načina. ... Kada ono što možete učiniti činite radosna srca, brzo, lica ozarena veseljem zato što imate priliku da nešto učinite za svoje roditelje, da olakšate njihov teret, postat ćete blagoslov za svoj dom. ...

Sve te male, vjerno obavljene dužnosti bit će upisane u nebeske knjige. ... Bog neće pogriješiti, On će vjerno zapisati sve te male životne dužnosti koje ste obavili Njemu na slavu. Zato se nikada nemojte mrštiti, već uvijek imajte veselo, sretno lice, ruku spremnu da pomogne, uho da čuje zahtjeve, srce da ih posluša i njegujte sućut prema onima kojima je potrebna pomoć. ...

Imajte na umu da vaš karakter još nije oblikovan jer ga iz dana u dan izgrađujete. Utkajte u njega svu moguću ljubaznost, poslušnost, promišljenost, brižljivost i ljubav. Oblikujte ga po božanskom uzoru. Odgajajte sebe tako da steknete ukras krotkoga i mirnoga duha koji je cijenjen pred Bogom. Vi možete svijet učiniti mnogo boljim tako što ćete živjeti u njemu čineći samo najbolje što možete. (*Letter 17, 1883.*)

Posvećeni hram tijela

“Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!” (1. Korinćanima 6,19.20)

Savršenstvo karaktera koje Gospodin zahtijeva zapravo je osposobljavanje cijelog bića da bude hram u kojemu boravi Sveti Duh. Bog neće prihvatiti ništa manje od službe cijelog ljudskog organizma. Nije dovoljno staviti u pokret samo neke dijelove živog stroja. Svi dijelovi moraju raditi u savršenom skladu ili će služba biti nepotpuna. Upravo se na taj način čovjek osposobljava za suradnju s Bogom u predstavljanju Krista svijetu. To je način na koji Bog želi pripremiti svoj narod da stane pred Njega kao čist i svet, da bi ga mogao uvesti u društvo nebeskih anđela. (*RH, 12. studenoga 1901.*)

Nama je povjeren najsvečanija vijest koja je ikada bila upućena svijetu i Božja slava je cilj koji uvijek jasno i određeno moramo imati pred očima. Nemojmo činiti ništa čime bismo oslabili svoje tjelesno, duševno i duhovno zdravlje jer Bog neće prihvatiti okaljanu, bolesnu i pokvarenu žrtvu. Moramo paziti što jedemo i pijemo, kako se odijevamo i što radimo da se ne bi umanjila naša uspješnost u obavljanju našeg najuzvišenijeg posla i kako bi rezultati našega rada bili trajni kao vječnost.

Naša je dužnost da uvježbamo i ukrotimo svoje tijelo da bismo obavili najuzvišeniju službu za svojeg Učitelja. Ne smijemo sebi dopustiti da se povodimo za svojim sklonostima. Ne smijemo ugadati svojim prohtjevima ni uzimati ono što nam ne služi na dobro samo zato što zadovoljava naš ukus, niti se trebamo izglednjivati misleći da ćemo tako postati duhovniji i da ćemo bolje proslaviti Boga. Moramo se služiti razumom koji nam je Bog dao da bismo postali savršeni u tijelu, duši i duhu, da bismo izgradili skladan karakter, uravnotežen um i obavili savršen posao za Učitelja. (*MS 60, 1894.*)

Sveti hram tijela mora se sačuvati čist i nezagađen da Sveti Duh u njemu može nastavati. (*Letter 103, 1897.*)

17. rujna

Sigurna kazna za popuštanje sklonostima

“Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, jer je svet hram Božji, a taj ste vi.” (1. Korinćanima 3,17)

Savršenstvo karaktera ne može se postići ukoliko se gaje prirodni zakoni jer bi to bilo kršenje Božjeg zakona. Njegov Zakon napisan je Njegovim prstom na svakom živcu, svakom mišiću, svakom vlaknu našeg bića, na svakoj sposobnosti koja je povjerena čovjeku. Ti su darovi darovani ne zato da bi bili zlorabljeni ili pokvareni, već uporabljeni Njemu na čast i hvalu, na uzdizanje čovječanstva. ...

Odnos koji postoji između uma i tijela vrlo je blizak: kada je pogodeno jedno, uvijek manje ili više trpi i drugo. Nemoć je da čovjek, dok se nalazi pod vlašću grešnih navika, štetnih po zdravlje, cijeni svete istine. Kada je intelekt potamnjen, moralne snage su oslabljene i grijeh nam više ne izgleda grešan. Najplemenitije, najuzvišenije i najslavnije teme Božje riječi izgledaju nam kao prazne priče. I tako Sotona može lako ugušiti dobro sjeme koje je posijano u srce jer duša nije sposobna shvatiti ili razumjeti njegovu stvarnu vrijednost. I na taj način sebična popustljivost, koja razara zdravlje, poništava utjecaj vijesti koja treba pripremiti narod za veliki dan Gospodnji.

Mi živimo u najsvečanijem, strašnom trenutku povijesti ove Zemlje. Nijedna duša čiji je život ispunjen nemarnim samouništavanjem putem kršenja fizičkih zakona, neće opstati u veliki dan suda koji je neposredno pred nama. Strašan će biti obračun koji će morati položiti pred Bogom oni koji su pokazivali malo poštovanja prema ljudskom tijelu i koji su prema njemu okrutno postupali. ... Istinska vjera i zakoni zdravlja idu ruku pod ruku. (*RH, 12. studenoga 1901.*)

I najmanje udaljavanje od strogog poštenja u bilo kojim okolnostima zato što nam je to bilo ugodnije, otvrđnjava savjest i priprema put za kršenje moralnih obveza na drugim područjima. Ukoliko postupamo prema tjelesnom zdravlju bez odgovarajućeg obzira, pripremamo put kušnjama i kršenju uzvišenijih zahtjeva. (*Letter 29a, 1875.*)

Svjetlo zdravstvene reforme

“Ljubljeni, želim ti u svemu dobar uspjeh i zdravlje, kao što je tvoja duša dobro.” (3. Ivanova 2)

Svjetlo koje je Bog dao o zdravstvenoj reformi treba poslužiti na spasenje nama i svijetu. Muškarci i žene trebaju biti obaviješteni o domu ljudskog roda, o mjestu koje je Bog pripremio za svoje stanovanje i nad kojim želi postaviti nas kao svoje vjerne upravitelje. ... Naša tijela su prekrasno stvorena i Gospodin zahtijeva od nas da ih držimo u redu. Svi su pred Njim obvezni održati svoj organizam u zdravom, dobrom stanju tako da svaki mišić, svaki organ može biti uporabljen u službi za Boga. ... Bog koji je oblikovao prekrasnu strukturu tijela, uložit će posebne napore da ga održi u dobrom stanju ako ljudi budu surađivali s Njim umjesto da se protive Njegovim namjerama.

Svijetu trebaju biti objavljene ove velike istine. Moramo učiti ljude tamo gdje se nalaze i navesti ih svojim primjerom i poukama da uvide ljepotu boljeg puta. Svijet se nalazi u velikoj potrebi za savjetima na tom području. Došlo je vrijeme da svaka duša bude nepokolebljiva i odana svakoj zruci svjetla koju je Bog dao i da se ozbiljno potruđi da evanđelje o zdravlju objavi ljudima. Mi ćemo imati snage i moći ćemo to učiniti ako te istine primijenimo u svojem životu. ...

Oni koji uživaju dragocjene blagoslove koje su dobili poslušavši vijest milosti, učinit će sve što je u njihovoj moći da s drugima podijele iste blagoslove. Međutim, možemo biti potpuno sigurni da će i Sotona učiniti sve što je u njegovoj moći ne bi li spriječio da vijest reforme bude objavljena svijetu u ovo vrijeme. Hoće li se Božji narod naći na strani neprijatelja bilo tako što je sam neće poslušati ili tako što će je zanemariti objaviti drugima? “Tko nije sa mnom, taj je protiv mene; tko sa mnom ne sabire, taj prosipa.” (Matej 12,30) Ako želimo biti sigurni, moramo ustanoviti na čijoj se strani nalazimo! (RH, 12. studenoga 1901.)

Bog želi da oni koji nose Njegovo svjetlo uvijek imaju na umu visoko mjerilo. Propisom i primjerom trebaju uzdići to savršeno mjerilo visoko iznad Sotoninog lažnog mjerila. (RH, 12. studenoga 1901.)

Usavršeni narod

“Prema tome, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite, sve činite na slavu Božju!” (1. Korinćanima 10,31)

Imajući na umu jedino Božju slavu, trebamo obratiti veliku i svjesnu pozornost na ono što jedemo i pijemo. Nama je potrebno božansko vodstvo čak i u najobičnijim navikama svakidašnjeg života kako ne bismo činili male propuste i nepotrebno trošili sredstva za zadovoljenje svojih izopačenih prohtjeva. U Novom zavjetu nijedan Božji zahtjev nije izgubio ništa od svoje obvezujuće snage niti se, makar u najmanjoj mjeri, umanjila naša obveza da ih ispunimo. ... Umjesto da Božji zahtjevi budu oslabljeni u Novom zavjetu, granica je povučena još snažnije i dužnost još jasnije izražena. Apostol kaže: “Što god činite” — čak i u pitanju jela i pića — “sve činite na slavu Božju!” Netko može postaviti pitanje: “Zar ne mogu činiti sa sobom što želim? Zar nikada ne mogu izvršiti svoju volju? Zar moje tijelo ne pripada meni?” Svakako da možete činiti ono što želite, ali ćete to učiniti uz opasnost da izgubite svoju dušu, ili možete odlučiti učiniti ono što Bog želi i tako imati neku svrhu života u ovom svijetu i u svijetu koji će doći imati vječni život. (*MS 60, 1894.*)

Oni koji su primili pouke o zlima koja prate uporabu mesne hrane, čaja i kave, kao i bogati i nezdravi način pripremanja hrane, koji su odlučili sklopiti savez s Bogom na žrtvi, neće i dalje popuštati svojim prohtjevima za hranom za koju znaju da je nezdrava. Bog zahtijeva da se apetit popravi i pokazuje samoodricanje u odnosu na ono što nije dobro. To se djelo mora obaviti kako bi Njegov narod mogao stati pred Njega savršen. ... Oni koji tvrde da vjeruju u zdravstvenu reformu a ipak rade suprotno njezinim načelima u svakidašnjem životu, ranjavaju svoju dušu i ostavljaju pogrešan dojam na um vjernika i nevjernika. (*9T 153,154*)

Nemojte zlorabiti ili pogrešno rabiti nijedan dio snage koju ste dobili od Boga, tjelesne, umne ili moralne. Sve svoje navike morate staviti pod upravu uma koji je i sam pod Božjom upravom. (*Letter 103, 1897.*)

Nagrada za umjerenost

“Daniel je u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola, pa zamoli dvoraničkog starješinu da ga poštedi te se ne okalja.” (Daniel 1,8)

Nadahnuće je zabilježilo izvještaj o Danielu i njegovim drugovima kao sjajni primjer mladima u sva vremena. ... Oni koji žele sačuvati sve svoje snage za službu Bogu, moraju se držati pravila stroge umjerenosti dok uživaju Njegove blagoslove, ali i potpuno odbaciti svaku štetnu i ponižavajuću naviku.

Mladi su okruženi privlačnostima koje izazivaju njihov apetit. ... Oni koji se poput Daniela odbiju oskvrnuti, bit će nagrađeni zbog svoje umjerenosti. Zahvaljujući svojoj većoj tjelesnoj otpornosti i povećanoj snazi i izdržljivosti, imaju rezervu iz koje mogu crpsti u slučaju potrebe.

Pravilne tjelesne navike unapređuju i umnu snagu. Umna i tjelesna snaga i dugovječnost zavise od nepromjenjivih zakona. Nema nikakve slučajnosti, nikakvih iznenađenja kada se radi o ovom pitanju. Viša sila neće intervenirati da sačuva čovjeka od posljedica kršenja prirodnih zakona. *(ST, 2. ožujka 1882.)*

Svaki mladi čovjek treba sebi ... postaviti pitanje: “Smijem li se osloniti na svoje sklonosti i popustiti svojim prohtjevima ili bih trebao slušati svoju savjest, sačuvati bistru glavu i svoje tjelesne snage odbacujući svaku naviku koja će ih oslabiti? Smijem li pasti kao plijen običaja ovoga svijeta ... ili moram odbaciti svaku naviku koja je ponižavajuća po svojim posljedicama? Zar nije bolje da proslavim Boga umjesto da ugađam svijetu?” ...

Daniel i njegovi drugovi shvatili su da su na kocki načela i nisu sebi mogli dopustiti da sklapaju kompromise s kušačem. Svjetlo i istina koji su do njih dopirali s Božjeg prijestolja bili su im dragocjeniji od bilo koje počasti koju su im ljudi mogli ukazati. Prednost je mladih osoba danas da budu isto tako čvrste i istinoljubive, isto tako skromne i uspješne kao što su bili hebrejski mladići u babilonskom kraljevstvu. ... Bog je proslavio Daniela i On će proslaviti svako mlado biće koje krene stazom kojom je krenuo Daniel proslavljajući Boga. *(YI, 25. listopada 1894.)*

Zdrav um u zdravom tijelu

“Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sâm ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.” (1. Korinćanima 9,27)

Sve ono što nam oduzima tjelesnu snagu, slabi i umne sposobnosti. Prema tome, moramo odlučno odbaciti svaku naviku nepovoljnu po zdravlje tijela. ... Mi ne možemo sačuvati odanost Bogu ukoliko istodobno ugrožavamo svoje zdravlje namjernim popuštanjem zlim navikama. Samoodricanje je jedan od uvjeta ne samo za primanje u Kristovu službu, već i za ostanak u njoj. ... Ali, koliko je onih koji sebe nazivaju kršćanima a nesprenni su na samoodricanje, čak i radi Krista! Koliko je često ljubav prema nekoj opasnoj popustljivosti snažnija od želje da sačuvamo zdrav um i zdravo tijelo! Gubimo dragocjene trenutke vremena kušnje, rasipamo sredstva koja nam je Bog povjerio da bismo ugodili oku ili zadovoljili svoje prohtjeve. ...

Nitko ne bi trebao doživjeti poraz u samoodricanju. Bog će pružiti pomoć svakom iskrenom tražiocu. ... Ukoliko iskreno tražimo Njegovu milost, naš život će biti u skladu s našim ispovijedanjem vjere. ... On zna je li naše srce potpuno posvećeno Njegovoj službi ili je predano onome što je u svijetu. Mi možemo govoriti što god želimo, ali ako naš život nije u skladu s našim riječima, naša vjera je mrtva. Pravilo koje je izrekao apostol Pavao jedino je sigurno pravilo po kojemu se možemo upravljati u svim poslovima u životu: “Prema tome, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite, sve činite na slavu Božju!” (1. Korinćanima 10,31) Prilikom izbora hrane, ne smijemo se prvenstveno truditi da zadovoljimo svoj ukus, već moramo birati ono što je najzdravije. U odijevanju trebamo birati ono što je jednostavno, udobno, prihvatljivo i u skladu s prilikama. (RH, 15. lipnja 1886.)

Onaj tko se bude držao jednostavnosti u svim svojim navikama obuzdavajući svoj apetit i vladajući svojim strastima, moći će sačuvati snagu, živahnost i djelotvornost svojih umnih sposobnosti, brzo opažati sve što zahtijeva razmišljanje ili djelovanje, biti sposoban prepoznati što je sveto a što nesveto, spreman uključiti se u svaki pothvat na slavu Boga i dobrobit ljudskom rodu. (2 SDA BC 1006)

Razlikovanje u odijevanju

“Isto tako hoću da se žene pristojno oblače, da se kite stidom i čednošću, ne pletenicama, ni zlatom i biserima ili skupocjenim haljinama, već djelima ljubavi, kako i dolikuje ženama koje ispovijedaju vjeru.” (1. Timoteju 2,9.10)

Sinovi Izraelovi ... dobili su zapovijed da stave jednostavnu plavu vrpcu na skutove svojih haljina da bi se razlikovali od naroda koji žive oko njih i da bi označili sebe kao pripadnike izabranog Božjeg naroda (vidi Brojevi 15,39.40). Od Božjeg se naroda danas ne zahtijeva da nosi neku posebnu oznaku na svojoj odjeći. Međutim, u Novom zavjetu nam se stari Izrael vrlo često ističe kao primjer. Ako je Bog svojem nekadašnjem narodu dao tako određena pravila o odijevanju, zar onda neće i odijevanje Njegovog naroda u naše vrijeme privući Njegovu pozornost? Zar se i njegova odjeća ne bi trebala razlikovati od odjeće svijeta? Zar se Božji narod, koji je Njegovu posebno blago, ne bi trebao potruditi da čak i svojom odjećom proslavlja Boga? Zar ne bi trebao biti primjer i na području odijevanja, da svojom jednostavnošću ukori oholost, taštinu i razuzdanost ljubitelja zabave? Bog to zahtijeva od svojeg naroda. Oholost se u Njegovoj riječi osuđuje. (1 SDA BC 1114)

Mi moramo više znati o Isusu i o Njegovoj ljubavi nego o modi u svijetu. U ime svojeg Učitelja, pozivam mlade da proučavaju Kristov primjer. Kada želite nešto napraviti, vi pomno proučavate ponuđeni uzorak da biste ga mogli što je moguće vjernije oponašati. A sada se potrudite oponašati božanski Uzorak. ... Nitko ne može biti sličan Isusu ako njeguje oholost u svojem srcu. ...

O, kako malo vrijede zlato ili biseri ili skupocjena odjeća kada se usporede s Kristovom krotkošću i ljepotom! Prirodna ljepota sastoji se od sklada ili skladne proporcionalnosti dijevoja, dok se duhovna ljepota sastoji od usklađenosti ili sličnosti naše duše s Isusom. To čini da onaj koji je ima postaje dragocjeniji od zlata žeženoga u ognju ili od zlatne šipke iz Ofira. Kristova milost je neprocjenjivo vrijedan ukras. Ona uzdiže i oplemenjuje onoga tko je ima i odražava zrake slave na druge privlačeći ih time k Izvoru svjetla i blagoslova. (RH, 6. prosinca 1881.)

Privlačnost jednostavnosti

“Jer ništa od onoga što je u svijetu — požuda tijela, požuda očiju, oholost zbog imetka — ne dolazi od Oca, nego dolazi od svijeta.” (1. Ivanova 2,16)

Oholost u odijevanju nije nešto nevažno, već je ozbiljno zlo. Ona čini da se vrijeme, misli i novac troše na ukrašavanje tijela, dok se istodobno zanemaruje njegovanje nebeskih vrлина. Dragocjeni trenuci, za koje nam je Spasitelj rekao da ih trebamo posvetiti molitvi i proučavanju Božje riječi, troše se na nepotrebno pripremanje odjeće za izvanjsko razmetanje. (RH, 20. ožujka 1958.)

U pozadini stoji Sotona izmišljajući modu koja dovodi do razmetanja u trošenju sredstava. Dok oblikuje najnoviju modu, on ima određenu namjeru. On zna da se vrijeme i novac koji se troše na zadovoljavanje zahtjeva mode neće moći uporabiti za postizanje uzvišenijih, svetijih ciljeva. Rasipa se dragocjeno vrijeme u naporu da se održi korak sa stalno promjenjivom i nikada zadovoljnom modom. Čim se uvede jedan stil, već se izmišlja novi i onda, da bi moderna osoba ostala moderna, mora mijenjati odjeću. I tako oni koji sebe nazivaju kršćanima i čije je srce podijeljeno, rasipaju svoje vrijeme posvećujući svijetu skoro svu svoju energiju. ...

Ne smije se prezirati ili osuđivati pravilan ukus u odijevanju. ... Ništa se neće postići pokušajima da se uštedi novac kupnjom jeftinih tkanina. Neka odjeća bude jednostavna i uredna, bez pretjerivanja i razmetanja.

Mlade dame koje se oslobode robovanja modi bit će ukras društva. Ona koja je jednostavna i neupadljiva u svojem odijevanju i ponašanju, pokazuje da shvaća da se istinska dama prepoznaje po svojoj moralnoj vrijednosti. Kako je privlačna, kako zanimljiva jednostavnost u odijevanju, koja se u svojoj ljupkosti može usporediti s cvjetovima u polju! ...

Oni koji se drže jednostavnosti u odijevanju imaju vremena posjećivati nevoljne, spremniji su moliti se s njima i za njih. Na svakom kršćanskom vjerniku počiva svečana dužnost da sređuje i planira svoje osobne izdatke da bi čineći tako mogao pomoći potrebitima, nahraniti gladnoga i odjenuti gologa. (RH, 20. ožujka 1958.)

Oznaka kršćanske ženstvenosti

“Vaš nakit neka ne bude vanjski — umjetno spletena kosa, stavljanje zlatnog nakita, oblačenje raskošnih haljina — nego skrivenost — srce obučeno u neraspadljiv nakit, krotak i miran duh — ono što je dragocjeno pred Bogom.” (1. Petrova 3,3.4)

Ljubitelji mode mogu tvrditi da su Kristovi sljedbenici, ali njihova odjeća i razgovori pokazuju čime su obuzete njihove misli i čemu posvećuju svoju pozornost. Vanjski izgled pokazuje što je u srcu. Istinska profinjenost ne nalazi zadovoljstvo u ukrašavanju tijela radi razmetanja. Skromna, pobožna žena odijevat će se skromno. Jednostavnost u odijevanju razboritu ženu prikazuje u najboljem svjetlu. Profinjen, njegovan um otkrivat će se u izboru jednostavne i odgovarajuće odjeće. U posvećenom srcu nema mjesta za razmišljanje o nepotrebnom ukrašavanju. (CTBH 93)

Postoji ukras koji nikada neće propasti, koji će unaprijediti sreću svih koji se nalaze oko nas u ovom životu i koji će blistati nesmanjenim sjajem i u besmrtnoj budućnosti. To je ukrašavanje krotkim i poniznim duhom. Bog nas je pozvao da svoju dušu odjenemo najbogatijom odjećom. (4T 643)

Unutarnje ukrašavanje krotkim i poniznim duhom dragocjenije je od svega. U životu istinskog kršćanina vanjsko ukrašavanje je uvijek u skladu s unutarnjim mirom i svetošću. ... Samoodricanje i požrtvovnost oznake su kršćanskog života. Dokaz obraćenog ukusa vidjet će se u odijevanju svih koji hoće putem onih koje je Gospodin otkupio.

Dobro je voljeti ljepotu i željeti je; ali Bog želi da više od svega tražimo i volimo najvišu ljepotu, onu koja je neprolazna. Nikakvo izvanjsko ukrašavanje ne može se usporediti po vrijednosti ili ljepoti s “krotkim i tihim duhom”, sa “svilom, čistom i bijelom” (Otkrivenje 19,14) koju će nositi svi sveti na Zemlji. Ta odjeća učinit će ih lijepima i voljenima ovdje, a u vječnosti će biti njihova ulaznica u palaču velikoga Kralja. Njegovo obećanje glasi: “Oni će me pratiti u bijelim haljinama, jer su dostojni.” (Otkrivenje 3,4) (AA 523,524)

Ljepota sličnosti s Kristom

“Već da opravdaju svako povjerenje, da tako budu u svemu na čast nauči Boga, našega Spasitelja!” (Titu 2,10)

Svatko tko uzima Kristovo ime treba ukasiti nauk Krista, našega Spasitelja dobro sređenim životom i pobožnim razgovorima, čak i ukrasom krotkoga i tihoga duha. ... Ukoliko to budete imali, uživat ćete milost i kod Boga i kod ljudi.

Prenagljene izgovorene riječi ranjavaju i vrijeđaju duše, ali se najdublja rana nanosi duši govornika. Onaj koji nikada ne griješi sam je autoritativno proglasio Kristov dar, ukas krotkoga i tihoga duha, darom koji ima visoku cijenu. Koliko taj dar vrijedi njemu samome, treba ustanoviti svatko od nas tražeći ga od Boga. Ma kako nas ljudi ocjenjivali ako nosimo taj ukas, mi nosimo znak da smo Kristovi učenici. Nas ocjenjuje Najviši, jer ukas koji nosimo u Njegovim očima ima visoku cijenu. Tražimo taj skupocjeni dragulj. ...

Svaka duša suočit će se s nečim što je izaziva, što je potiče na gnjev, i ako nismo pod Božjom potpunom vlašću, bit ćemo izazvani kada se to dogodi. Ali Kristova krotkost smiruje uznemireni duh, vlada jezikom i dovodi cijelo biće u pokornost Bogu. I na taj način učimo kako se suočiti s kritikom. Nas ljudi mogu pogrešno ocijeniti, ali nas dragocjeni ukas krotkoga i tihoga duha uči kako da se ponašamo, kako da imamo sažaljenja prema onima koji izgovaraju nagle, nepromišljene riječi. Svaki neljubazni duh sigurno će probuditi demona strasti u neobraćenim srcima. Nesveti gnjev ne smije se poticati, već gasiti. To je iskra koja može raspaliti neukročenu ljudsku narav. Izbjegavajte riječi koje bi mogle izazvati ili raspiriti sukob. Radije pretrpите zlo nego da činite zlo. Bog zahtijeva od svakog svojeg sljedbenika, koliko god je to moguće, da živi u miru sa svim ljudima. ...

Mi moramo biti slični Kristu. Trudimo se da svoj život učinimo onakvim kakav bi Krist želio da bude — punim mirisa ljubavi prema Bogu i bližnjima, punim Kristovog božanskog Duha, punim svetih nastojanja da se približimo Bogu, bogatim ljepotom sličnosti s Kristom. (*Letter 117, 1899.*)

Posvećene oči

“Razumno srce traži znanje, a bezumnička se usta bave ludošću.” (Izreke 15,14)

Mnogi se ne trude ozbiljno da shvate pouke u Božjoj riječi. Oni ostavljaju Bibliju i dopuštaju svojim mislima da se bave jeftinim štivom koje nalaze u izmišljenim knjigama, novinama i časopisima. (*MS 146, 1903.*)

Opasan običaj čitanja priča jedno je od sredstava kojim se Sotona služi da uništi duše. Um koji je zabavljen uzbuđljivim pričama gubi svaku sklonost k ozbiljnom štivu. ... Upoznata sam s mnogim žalosnim primjerima loših posljedica ovog pogubnog običaja. ... Što više popuštaju apetitu za ovakvom vrstom umne hrane, to jača postaje njihova želja. Mašta stalno čezne za podražajem na koje se navikla, kao što pijanac čezne za vinom ili duhanom. Njihove umne i moralne snage bivaju oslabljene i izopačene. Oni gube zanimanje za Pismo, gube glad za molitvom i isto su tako stvarno uništeni, umno i duhovno, kao i oni koji su se odali alkoholu ili duhanu. Čitatelji romana mentalni su ovisnici; oni moraju donijeti odluku o potpunom odricanju isto onako kao i svaka druga žrtva drugih oblika neumjerenosti. (*ST, 19. svibnja 1889.*)

Bog je svojem narodu dao najizabranije štivo za čitanje. Neka Božja riječ nađe svoje mjesto u svakoj prostoriji vašeg doma. Držite Bibliju, kruh života, svakome na vidiku. ... Držite izabranu, oplemenjujuću literaturu uvijek pred očima članova svoje obitelji. (*ML 89*)

Čitanje Božje riječi ne zaokuplja maštu niti raspaljuje strasti kao izmišljotine knjiga s pričama, ali ono omekšava i utišava srce, uzdiže i posvećuje sklonosti. (*Nedatirani MS 93*)

Prednost je mladih da kažu: “Gospodin mi je dao sposobnost vida i sluha sebi na slavu. Zatvorit ću svoje uši za sve što je jeftino i ludo. Čitat ću Riječ koja će me osposobiti za mjesto u stanovima koje Krist priprema onima koji su posvetili svoju dušu poslušnošću istini. Moj glas će objavljivati slavu Božju; svaka sposobnost moga bića bit će posvećena Bogu.” (*Letter 288, 1908.*)

Pazite što čitate

“Jer Jahve daje mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje i razboritost. On pravednicima pruža svoju pomoć, štiti je onih koji hode u bezazlenosti.” (Izreke 2,6.7)

Iz stoljeća u stoljeće radoznalost je navodila ljude da traže drvo spoznaje dobra i zla i oni često misle da beru najfinije plodove iako, kao i Salomon u svojem istraživanju, moraju ustanoviti da je sve ispraznost i da ništa ne vrijedi kada se uspoređi s naukom istinske svetosti. (*YI, 27. listopada 1898.*)

Knjige iz pera nevjernika ne trebaju naći mjesto na policama onih koji žele služiti Bogu. One će bolje poslužiti kao materijal za potpalu u peći nego kao hrana za vaš um. Knjige koje su pisali nevjernici izazvale su propast mnogih duša. Ljudi su proučavali te knjige koje je Sotona nadahnuo i postali zbunjeni u određivanju što je istina. Sotona stoji uz bok onoga koji otvara nevjerničke knjige. On će podučavati um koji se hrani takvom literaturom i tako će začarati dušu da će joj postati skoro nemoguće osloboditi se. Neka nijedan vjernik ne laska sebi da je čvrst kao planina i da ga nitko neće moći odvojiti od njegove vjere. (*YI, 23. studenoga 1893.*)

Mi smo okruženi nevjerovanjem. Izgleda kao da je sama atmosfera prožeta njime; samo ustrajnim naporom možemo se oduprijeti njegovoj sili. Oni koji cijene spasenje svoje duše trebaju se čuvati nevjerničkih spisa kao što bi se čuvali gube.

Mladima poručujem: Pazite što čitate. Sve dok vaš um bude usmjeren u pogrešnom smjeru neodgovarajućim štivom za čitanje, Božju istinu nećete moći učiniti stalnim predmetom svojeg razmišljanja. Ako je ikada bilo vrijeme kada je poznavanje Pisma bilo važnije od svega ostaloga, onda je to sada. Pozivam i mlade i stare da Biblija postane vaš udžbenik. U njoj ćete naći prava mjerila karaktera. (*ST, 19. svibnja 1887.*)

Nemojte posvećivati dragocjeni talent vida čitanju onoga ... što vam neće koristiti. ... Snage uma, duše i tijela trebaju biti posvećene Gospodinu Isusu koji vas je otkupio svojom krvlju. (*Letter 339, 1905.*)

Pljeva ili pšenica?

“Sine moj, pazi na moje riječi, prigni uho svoje mojim besjedama. Ne gubi ih nikad iz očiju, pohrani ih usred srca svoga. Jer su život onima koji ih nalaze i ozdravljenje svemu tijelu njihovu.” (Izreke 4,20-22)

Svjetlo i istina na dohvata su ruke svakome ... ali ako ne napregne svoje misli da istražuje Božju riječ, Sotona će pronaći dovoljno pljeve da ispuni njegov um ne ostavljajući mjesta za rast dragocjenog sjemena istine. ... Mi smo okruženi tako prerušenim kušnjama da nas privlače iako prljaju i kvare dušu. (RH, 9. studenoga 1886.)

Mladi u našim gradovima udišu onečišćeno, pokvareno ozračje zločina. ... Oni uče zločin dok čitaju priče kojima su ispunjeni suvremeni popularni časopisi. Budući da ne cijene ono što je pravo zato što je pravo, dok čitaju priče o krađama, ubojstvima i svim drugim vrstama zločina, navedeni su da stvaraju planove kojima pokušavaju usavršiti kriminalne metode i izbjeći da budu otkriveni. I na taj način takve prljave publikacije pomažu u usavršavanju odgajanja mladih na putu koji vodi u propast. (MS 3, 1895.)

Veliko je zlo unositi takvo smeće od časopisa u obitelj, a ipak mnogi roditelji ostaju slijepi za tu opasnost. Oni kao da ne znaju kakvu vrstu hrane stavljaju na raspolaganje umu svoje djece. Hrana koja se daje umu treba biti čista i zdrava. Bog poziva svoj narod da se odvrati od ustajalih potoka iz doline i da pije iz čistih potoka s Libanona. Proučavanje Božje riječi, koja daje vječni život onome koji je prima, oživjet će i ojačati um, ali prečesto Kristova milost nalazi pravi put zakrčen gomilom smeća koji se nakupio u umu. Um nije bio gladan blažene Božje riječi koja se mora uzimati da bi misli ostale čiste i svete. ...

Onima koji se nalaze u kušnji da čitaju bezvrijedna štiva, ja poručujem: Čitajte svoju Bibliju! Krist je zapovjedio: “Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me.” (Ivan 5,39) Poslušnost Božjoj riječi naša je jedina sigurnost! (MS 53, 1911.)

Hoditi s Bogom u pokvarenom svijetu

**“Henok je hodio s Bogom, potom iščeznu; Bog ga uze.”
(Postanak 5,24)**

Henokov život i karakter koji su bili tako sveti da je bio premješten na Nebo ne okusivši smrti, pokazuju kakav treba biti život i karakter onih koji kao Henok žele biti uzneseni kada Krist dođe. Njegov je život bio onakav kakav treba biti život svakog pojedinca ukoliko se usko poveže s Bogom. Trebamo imati na umu da je Henok bio okružen tako pokvarenim utjecajima da je Bog poslao potop na svijet da uništi njegove stanovnike zbog njihove pokvarenosti. ...

Kada Krist dođe, naša grešna tijela bit će promijenjena i postat će slična Njegovom slavnom tijelu, ali pokvareni karakteri neće tada biti posvećeni. Do promjene karaktera treba doći prije Njegovog dolaska. Naša narav mora postati čista i sveta; mi moramo dobiti Kristov um da bi On sa zadovoljstvom mogao promatrati svoj lik oslikan u našim dušama. ...

Josip je sačuvao svoje poštenje kada je bio okružen idolopoklonicima u Egiptu, usred grijeha, bogohuljenja i pokvarenih utjecaja. Kada je bio kušan da se odvrati od puta vrline, on je odgovorio: “Pa kako bih ja mogao učiniti tako veliku opaćinu i sagriješiti protiv Boga!” (Postanak 39,9) Henok, Josip i Daniel oslanjali su se na snagu koja je bila neiscrpna. To je jedini siguran put kojim trebaju ići kršćani naših dana. ...

Život tih istaknutih ljudi bio je sakriven s Kristom u Bogu. Oni su bili odani Bogu usred nevjere, čisti usred pokvarenosti, vjerni i vatreni kada su bili izloženi ateizmu i idolopoklonstvu. Vjerom su njevali samo one sklonosti koje povoljno utječu na razvijanje neporočnog i svetog karaktera. Tako bi trebalo biti i s nama; bez obzira na položaj na kojemu se nalazimo, koliko god bila odbojna ili primamljiva naša okolina, vjera može posegnuti iznad svega toga i pronaći Svetoga Duha.

Duh koji su imali Henok, Josip i Daniel i mi možemo imati. I mi možemo crpsti iz istog izvora snage, možemo razviti istu snagu samosvladavanja i iste vrline mogu blistati u našem životu. (RH, 1. rujna 1885.)

Mladi trebaju ustati za Krista

“Tko se postidi mene i mojih riječi, toga će se Sin Čovječji postidjeti kad dođe u slavi svojoj i u slavi Očevoj i svetih anđela.” (Luka 9,26)

Uvijek stojte čvrsto za Krista. U riječi, u duhu i djelima budite Njegovi svjedoci. On vas voli, On vam želi udijeliti svoju bogatu milost, da biste je vi mogli udijeliti drugima. ... Krist vas je otkupio svojom krvlju. I zato na svakom mjestu, u sva vremena i usred svih okolnosti ustanite za Krista. Imajte na umu da ćete tako širiti najbolji utjecaj na sve s kojima se družite. ...

Vaša je stalna prednost da rastete u milosti, da napredujete u spoznaji i ljubavi Božjoj ukoliko održite sveto zajedništvo s Kristom koje ste uspostavili. U jednostavnosti ponizne vjere tražite od Gospodina da rasvijetli vaš razum da možete prepoznati i cijeniti dragocjene istine Njegove riječi. Tako ćete moći rasti u milosti i jednostavnoj vjeri punoj povjerenja. I onda će vaše svjetlo obasjati sve s kojima se družite. Neka vaše misli budu upravljene prema Spasitelju. ...

Potrudite se da vaš duhovni život ne postane siromašan, boležljiv, neuspješan. Ima mnogo onih kojima su potrebne riječi kršćanina i njegov primjer. Slabost i neodlučnost izazivaju napade neprijatelja i on će često pobjeđivati sve one koji ne budu ubrzali svoj duhovni rast u spoznaji istine i pravednosti. (*Letter 36, 1901.*)

Neka vaše lice odražava radost Gospodnju. Govorite o Njegovoj dobroti i sili. Tada će vaše svjetlo sjati sve jasnije i jasnije. Iznad svih vaših nevolja i razočaranja pokazivat će se sjaj čistog, zdravog vjerskog života. (*Letter 121, 1904.*)

Nema granice utjecaja ljudskog bića koje je uzelo na sebe Kristov jaram. Ono svakoga dana proučava Kristov život i usklađuje svoj život s božanskim uzorom. ... Ako pokazujemo Kristov duh u svojim riječima i djelima, svijet će početi shvaćati da smo bili s Isusom, da smo Božja djeca. Istinska narav naše vjere je ... u nježnom duhu, ljubaznosti i miru koji pokazujemo. (*Letter 34, 1894.*)

1. listopada

Nemoj izgladnjivati svoju dušu

“Ali svjetske tjeskobne brige, varavo bogatstvo i požude sa svim ostalim navale te uguše riječ, i ostane bez plo-da.” (Marko 4,19)

Moramo se čuvati da ne budemo pretovareni čak ni onim što nam izgleda kao prijeko potrebna životna briga i tako postanemo nesposobni za obavljanje bitnih poslova. ... Najveći dio misli i poslovnih aktivnosti kojima se have ruke i srce povezane su sa sebičnim, osobnim, zemaljskim probicima. Njima dopuštamo da postanu tako sveobuhvatne da prestajemo posvećivati pozornost onome što je vječno. Duša gladuje zbog nedostatka hrane. Um i tijelo postaju izmoreni dugim satima bavljenja onim što je svjetovno. I sve izgleda upravo onako kao što Sotona želi. Svježina i živahnost uma, sve bistre misli, sve je posvećeno svijetu, a Bogu preostaju samo slabšaše, usputne misli, plod umornog i iscrpljenog uma. Ono što ima najveću vrijednost, što se odnosi na vječni mir, biva podloženo običnim životnim brigama, a Bogu se svakoga dana uskraćuje služba koja bi mogla ojačati duhovnost, uzdići misli prema Nebu, dovesti dušu u vezu s Bogom i svetim anđelima. (*Letter 23a, 1892.*)

Ne smijemo dopustiti onome što pripada ovome svijetu da tako privuče našu pozornost da um i tijelo postanu time potpuno zaokupljeni. Na taj bi način onima oko nas bile uskraćene ljubazne riječi i djela koja bi im pomogla na putu prema Nebu. Provodnici svjetla zagušeni su svjetovnim problemima, tako da Krist ne može na nas izliti milost koju nam želi udijeliti. Mnogi imaju sve manje snage koju bi mogli staviti na raspolaganje bližnjima, jer ne primaju silu s Izvora svake sile. Bog ih poziva da se odvoje od onoga što uništava um i kvari vjersko iskustvo. (*Letter 181, 1904.*)

Svi su pritisnuti tjeskobnim brigama, teretima i dužnostima, ali što je veći pritisak kojemu ste izloženi, što su teži tereti koje morate nositi, to je veća i vaša potreba za božanskom pomoći. Isus želi biti vaš pomoćnik. Vama je neprestano potrebno svjetlo života da obasjava vaš put, i ono će tada obasjavati i putove vaših bližnjih. (*MS 59, 1897.*)

Najbolji dio

“Marta, Marta! — odgovori joj Gospodin — brineš se i uznemiruješ za mnoge stvari; ipak je malo ili samo jedno potrebno. Marija je doista izabrala najbolji dio koji joj se zato neće oduzeti.” (Luka 10, 41.42)

Ovaj Kristov ukor upućen je mnogim Martama našeg vremena. One gube mnogo duhovnog i božanskog znanja koje bi ih moglo umudriti za spasenje zbog svojih užurbanih nastojanja da postignu mnogo na svjetovnom području, da pokažu svoju naklonost onima koje vole. Kad bi sačuvale jednostavnost u svojim pripremama, kada bi iskoristile mogućnosti za stjecanje boljeg poznavanja Božje volje i bile izvršitelji Njegovih riječi, uštedjele bi sebi mnogo briga i pile bi s neiscrpnog Izvora života. ...

Marta ... je toliko željela Kristu ukazati svaku dužnu počast da je postala tako zauzeta pripremanjem hrane da je izgubila najdragocjenije, zlatne trenutke slušanja savjeta s Njegovih božanskih usana. Marija je sjedila kraj Njegovih nogu i upijala svaku Njegovu riječ. Ona je to smatrala najvažnijim. Time je povrijedila Martu koja je zamjerila Isusu što ne primjećuje da ona sama služi, dok Marija zanemaruje svoje odgovornosti. Isus joj je odgovorio: Marta, Marija je izabrala najbolji dio koji joj se neće oduzeti. Što je bilo taj najbolji dio? To što je učila od Isusa, što je cijenila Njegove riječi. Posvećujući pozornost riječima koje su dolazile s Njegovih usana, ona je pokazivala svoju ljubav prema Spasitelju. ...

Svaka riječ koja je dolazila s Isusovih usana bila je dragocjena. On se radovao dok je gledao kako Marija cijeni Njegove savjete. Što Isusove riječi češće slušamo, to one dublje utječu na naš um, bolje ih razumijemo, lakše i savršenije slušamo.

Taj duh koji je uvijek spreman na obilno razmetanje vanjskim sjajem pred svojim prijateljima neprijateljevo je oruđe. ...

Krist zahtijeva od svojih sljedbenika — koje je otkupio svojom krvlju — da izbace sve besmislice, ispraznost i pokvarenost svijeta iz svojeg života. ... Neka svijest: “Gle, Bog je ovdje!” uozbilji svaku misao i obraduje svaku dušu. (MS 42, 1890.)

3. listopada

Traži se mladenačka revnost i hrabrost

“Mladići, pišem vama jer ste jaki, jer je u vama riječ Božja i jer ste pobijedili Zloga.” (1. Ivanova 2,14)

Božjem djelu je potrebna vatrenost, revnost i hrabrost mladih ljudi. Umna i tjelesna snaga bitne su za napredovanje Božjeg djela. Da bi se planiralo bistrim umom i izvršavalo hrabrim srcem, potrebna je svježa i neosakaćena energija. Da bi se djelo moglo unaprijediti na svim područjima, Bog traži mladenačku gorljivost. Mladići i djevojke pozvani su da Mu daju snagu svoje mladosti da bi služeći se svojim od Boga danim snagama, zdravim razmišljanjem i snažnom aktivnošću, mogli donijeti slavu Bogu i spasenje ljudima. Bog vas poziva, mladi ljudi, da na najbolji mogući način iskoristite snage koje su vam povjerene. Razvijte naviku da na najbolji mogući način obavite sve što činite. Bog je vaš Učitelj, a vi ste Njegovi slugе. ...

Uvijek učite u Kristovoj školi; unesite u svoje aktivnosti kapital tjelesne i umne energije koji nam je povjeren. ... Umni napori postat će mnogo lakši i mnogo uspješniji dok se budete posvećivali svojem zadatku, naime zadatku da razumijete dubine Božje. ...

Vi možete zapregnuti najbolje snage svojeg uma i, svjesni svoje odgovornosti pred Bogom, učiniti najbolje što možete; i možete nastaviti napredovati i svladavati teškoće. Nemojte se zadovoljiti tromom opuštenošću ne ulažući nikakve posebne napore u obavljanje svojega posla. Izaberite neki dio Gospodnjeg vinograda i prihvatite se posla koji će zahtijevati taktičnost i sposobnost. (RH, 20. svibnja 1890.)

Pozivam mlade Kristove učenike da ustanu, da više ne popuštaju sebi tražeći zabave puni samoljublja i želje za dokolicom; da ne dopuste da njima vladaju njihove sklonosti, strasti njihovog tjelesnog srca. ...

Moja molitva Bogu jest da preobražavajuća sila Svetoga Duha djeluje na naše mladiće i djevojke kako bi postali marljivi radnici koji će zadobivati desetke mladih za Krista i našli se u broju onih koji će biti proglašeni mudrim čekaocima, koji će blistati “kao sjajni nebeski svod” i “kao zvijezde navijeke, u svu vječnost”. (Daniel 12,3) (YI, 29. lipnja 1893.)

Jesmo li krivi?

“Nemojte ljubiti ni svijet ni onoga što je u svijetu! Ako tko ljubi svijet, u njemu nema ljubavi Očeve.” (1. Ivanova 2,15)

Zabrinjavajuća je činjenica da u mislima mladih prevladava ljubav prema svijetu. Oni bezuvjetno vole svijet i ono što je u svijetu i upravo zbog toga ljubav prema Bogu ne nalazi mjesta u njihovom srcu. Oni svoja zadovoljstva nalaze u svijetu i onome što je u svijetu, postali su stranci Ocu i vrlinama Njegovog Duha. Lakoumnost i moda, prazni, zaludni razgovori i smijeh postali su obilježje života mladih uopće i Bog se sramoti. ...

Sotona je zadovoljan kad pozornost mladih privuče bilo čime što će njihove misli odvratiti od Boga. ... Oni nisu svjesni da nebeski Gospodar uzima k znanju svako djelo, svaku riječ ... da su Mu dobro poznate čak i misli i namjere srca. ... Sve te prazne, lakomislene riječi zapisane su u knjizi. Zapisane su i sve lažne riječi. Ta neiskrena djela, čije su pobude sakrivene od ljudskih očiju, ali ih prepoznaju svevideće oči Gospodnje, zapisana su živim slovima. Otkriveno je svako sebično djelo. Mladi se uglavnom ponašaju kao da su dragocjeni trenuci vremena milosti, zato što se produžavaju, samo jedan dugačak praznik i da su stavljeni u ovaj svijet jednostavno zato da uživaju. ... (RH, 30. ožujka 1886.)

Riječi i djela jasno svjedoče što se krije u srcu. Ukoliko ispraznost i oholost, samoljublje i ljubav prema odijevanju ispunjavaju srce, tema razgovora bit će moda, odjeća i izgled, ali ne i Krist ili nebesko kraljevstvo. Ako u srcu borave zavodljivi osjećaji, pokazat će se u riječima i djelima. ...

Neki se bave onim što će jesti i piti i u što će se odjenuti. Njihova srca puna su takvih misli i one se izlijevaju od suviška srca, kao da su upravo ta pitanja njihov veliki cilj u životu, njihovo najveće dostignuće. Oni zaboravljaju Isusove riječi: “Najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!” (Matej 6,33) (RH, 30. ožujka 1886.)

Jedina sigurna zabava

“Site se pretilinom Doma tvojega, potocima svojih slasti ti ih napajaš.” (Psalam 36,8)

Neprijatelj pokušava na mnogo načina odvući naše misli od proučavanja Božje riječi. Mnoge pokušava navesti da traže zadovoljstvo u zabavama i užicima koji su privlačni tjelesnom srcu. Međutim, istinska Božja djeca ne traže svoju sreću u ovom svijetu; ona teže za trajnim radostima vječnoga grada u kojemu stanuje Krist i u kojemu će otkupljeni primiti nagradu za poslušnost Božjim zahtjevima. Ona ne čeznu za prolaznim, jeftinim zabavama u ovom životu, već za trajnom slavom Neba.

Bog je muškarcima i ženama povjerio velike sposobnosti i želi da te sposobnosti posvete u službi Njemu; dragocjeno svjetlo obasjava svakog pojedinca koji vjerno koristi svoje sposobnosti na slavu Bogu. Svoje bismo misli trebali nastojati dovesti u takvo stanje da budu otvorene za utjecaj Svetoga Duha. Međutim, oni koji popuštaju svojem umu da se stalno bavi lakomislenim mislima, neće moći primiti veće svjetlo. Um se mora ispunjavati nebeskim blagom, hranom koja će nam omogućiti da rastemo duhovno, i tako nas pripremiti za sveto Nebo. ...

Ima mnogo načina na koje možemo pomoći svojim bližnjima ako želimo. Ali puna sam žalosti kada vidim da ljudi planiraju zabave i zadovoljavaju svoje prohtjeve. Kada se um time bavi, dragocjena Božja istina ne može zavladati srcem. Kada gledam one koji su zainteresirani jedino za svjetovne zabave, toliko bih željela da se obrate! Tada bi vidjeli kako mogu pomoći bližnjima umjesto da svoje vrijeme i energiju posvećuju zadovoljavanju svojih tjelesnih želja. Oni bi našli priliku da progovore riječi ohrabrenja i donijeli bi svjetlo i radost dušama kojima je potrebna takva pomoć. (MS 51, 1912.)

Jedina sigurna zabava je zabava koja ne guši ozbiljne i pobožne misli, jedina sigurna mjesta odmora su mjesta na koja možemo povesti Isusa sa sobom. (RH, 6. studenoga 1883.)

Raskinuti očaranost svijetom

“A svijet sa svojom požudom prolazi; a tko vrši volju Božju, ostaje zauvijek.” (1. Ivanova 2,17)

Kristove pouke su tako oblikovane da pokazuju usporednu vrijednost Neba i Zemlje. Pred našim duhovnim očima On ističe činjenicu da su zahtjevi Neba prvi po važnosti. Božji zahtjevi važniji su od svih ostalih. On traži cijelo srce, um, moć i snagu. I onome što je zemaljsko On dodjeljuje njegovo pravo mjesto, podređeno vječnim interesima.

Sotona u svojim kušnjama nudi zemaljsko, ali ga prikazuje kao važnije i privlačnije od svega da zasjeni nebeske stvarnosti i da povezanost sa svijetom dođe na prvo mjesto; uvjerenost njegovih kušnji tako je velika da ih samo sila Svemoćnoga može razobličiti. Sotona želi naša osjetila vezati uz ovaj svijet. Krist je došao raskinuti sotonsku začaranost, suprotstaviti se Sotoninom djelovanju i ponovno privući naš um s onoga što je zemaljsko na ono što je nebesko. Samo On može raskinuti okove te čarolije. ... Samo još nekoliko godina i svijet i sva njegova slava, koja je očaravajućom silom velikog varalice postala predmet obožavanja, bit će predana ognju zajedno sa svim ukrasima čovjekove umjetničke vještine. I što će onda moći nadoknaditi gubitak jedne ljudske duše?

Knez života skreće našu pozornost na vječni svijet. ... On želi da beskrajna veličina te budućnosti postane privlačna ljudskom umu i da sadašnji svijet zauzme podređeno mjesto u njegovim sklonostima. On ponovno stavlja na svoje mjesto ono što je Sotona poremetio. Skidajući svijet s prijestolja na kojemu je bio prikazivan kao vladajuća sila i obožavan kao božanstvo, On mu dodjeljuje njegovo pravo mjesto. ...

Imajući pred očima vječne stvarnosti, svoje bismo misli trebali naviknuti na Božju prisutnost. Ona će nam poslužiti kao štit protiv prodiranja neprijatelja; ona će nam dati snagu i sigurnost i uzdignuti dušu iznad svakoga straha. Udišući ozračje Neba, prestat ćemo udisati zagađeni zrak ovoga svijeta. Nećemo više ostati u zamračenom podrumu, već ćemo izići u gornje sobe u kojima su otvoreni svi prozori koji gledaju prema Nebu i propuštaju blistave zrake Sunca Pravednosti. (MS 42, 1890.)

Ono što je prvo treba zauzeti prvo mjesto

“Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Što ćemo jesti, ili što ćemo piti ili u što ćemo se obući?!” (Matej 6,31)

Gospodin ne želi da bilo tko od nas postane nemaran, da se ne brine za svoje zdravlje, da se ne brine za svoje životne potrebe; ali kada vidi kako svijet zaokuplja sve naše misli i privlači svu našu pozornost, shvaća da smo izgubili iz vida nebeske stvarnosti. On bi želio popraviti to zlo koje je posljedica sotonskog djelovanja. Um, koji bi morao biti naučen na visoko i uzvišeno razmišljanje o nebeskim stvarnostima, postao je običan, poprimio je obličje zemaljskoga. Isus je došao pokazati prednosti i ljepotu nebeskih stvarnosti da privlačnost Neba postane poznata mislima, da u dvoranama sjećanja budu izložene slike nebeskih i vječnih privlačnosti.

On vidi kako se dvorane uma pune slikama koje ga kvare i zagađuju. On bi htio Boga staviti u samo središte naših misli. ... On prolazi kroz trgove na kojima je sve užurbano i uskomešano, kojima odjekuju glasovi trgovaca. Pouke koje daje nagomilanom mnoštvu koje se okupilo da čuje Njegove riječi opomena su s Neba slična glasu Božje trube koji treba raskinuti čaroliju opčinjenosti. “Što, dakle, koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi svoj život? Što li može dati čovjek kao otkupninu za svoj život?” (Marko 8,36.37)

Veliki Učitelj otkriva ljudima sliku budućeg svijeta. On je objavljuje zajedno s njezinim privlačnostima i stavlja u domet njihovog pogleda. ... On iznosi zahtjeve Boga i Neba. Kad bi mogao prikovati misli na budući život i njegova blaženstva kao suprotnost prolaznim brigama ovoga svijeta, izrazita razlika duboko bi se urezala u pamćenje zaokupljajući srce, dušu i cijelo biće. I tako bi On uklonio ono čemu mi dajemo prednost i podredio uzvišenijim i vječnim stvarnostima. On želi nametnuti životu uzvišenije odgovornosti, pokazati čovjeku da treba živjeti svrsishodno odvajajući se od svih životnih ispraznosti. (MS 42, 1890.)

Pokorni Božjem pozivu

“Zatim reče svima: ‘Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi!’” (Luka 9,23)

Svi koji slijede Krista trebaju pokazati istinsko samoodricanje. Juda je odlučio slijediti Krista, ali je istodobno ostvarivao i svoje sebične, lakome planove. Imao je iste prednosti kao i drugi učenici. Imao je istu prednost da sluša Isusove pouke koje su jasno objašnjavale kako izgleda praktična pobožnost, ali njemu obična istina nije uvijek bila ugodna. Ona ga je ranjavala, i umjesto da se lati osobnog rada s Judom Iskariotskim, on je nalazio mane Isusovim riječima i djelima i kritizirao Njegov jasni nauk. Umjesto da doživi preobrazbu karaktera, on je njegovao samoljublje, oholost i ljubav prema novcu. (*RH, 21. kolovoza 1894.*)

Živjeti sebi znači propadati. Lakomost, želja za dobitkom, odvaja dušu od života. Svojevremeno je Sotoninom duhu da traži dobitak, da vuče sebi. Kristov duh znači davati, žrtvovati sebe za dobro bližnjih. (*MS 107, 1908.*)

Ne može biti samouzdizanja u životu onih koji slijede Spasitelja. Istinski kršćanin istjeruje svaku sebičnost iz svojeg srca. Kako bi mogao živjeti sebi dok misli na Krista koji visi na križu, koji daje svoj život za život svijeta? Krist je radi tebe umro sramnom smrću. Jesi li se spreman posvetiti Njegovoj službi? Jesi li spreman biti sve i činiti sve što On zapovijeda? Jesi li spreman odbaciti svoje “ja” i progovoriti riječ opomene bližnjemu za kojega vidiš da popušta Sotoninim kušnjama? Jesi li spreman žrtvovati neke svoje planove da bi ga pokušao povesti sigurnom stazom? Ima mnogo mladih koji su u opasnosti i koji bi bili spašeni kada bi kršćani pokazali prema njima nesebičnost punu ljubavi. ...

Istinski kršćanin nesebično i neumorno radi za Učitelja. On ne traži udobnost ili zadovoljavanje svojih prohtjeva, već pokorava sve, pa čak i sam život, Božjem pozivu. Njemu su upućene riječi: “Tko zbog mene izgubi svoj život, sačuvat će ga.” (*Matej 10,39*) (*YI, 12. lipnja 1902.*)

Nebo nikada nije preskupo

“Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.” (Luka 14,27)

Velika je istina da mnogi koji imaju sposobnosti i talente ne žele putovati kršćanskim putem. Jesu li njihovi talenti i sposobnosti doista odviše dragocjeni da bi ih posvetili Darodavcu, Gospodinu Neba i Zemlje? ...

Mnogi bi bili Kristovi sljedbenici kada bi On sišao s križa i pojavio se pred njima onako kako oni žele. Kada bi došao s bogatstvom i užicima, mnogi bi Ga radosno prihvatili i požurili okruniti kao Gospodara svega. Kada bi se samo odrekao svoje poniznosti i svojih patnji i povikao: “Tko god želi ići za mnom, neka ugađa sebi i uživa u svijetu i bit će moj učenik!” — mnoštvo bi povjerovalo u Njega.

Ali naš dragi Isus neće doći k nama ni s kakvim drugim karakterom osim krotkim i poniznim karakterom raspetoga Gospodina. Mi moramo imati dijela u Njegovom samoodricanju i patnjama ovdje ako želimo ponijeti krunu u vječnosti ...

Božja riječ nije proširila uski put, pa ako je mnoštvo ljudi pronašlo put na kojemu mogu zadržati obličje pobožnosti, ne nositi križ i ne trpjeti progonstva, pronašli su put kojim naš Spasitelj nije prošao i slijede neki drugi primjer koji On nije uzdignuo pred njima. Zar nije dovoljno što je Isus ostavio blaženstvo i slavu Neba, podnio život siromaštva i teških patnji, što je umro okrutnom, sramnom smrću da bi nama osigurao radost svetosti i Neba? Zar je moguće da bismo mi, nedostojni tako velike poniznosti i ljubavi, mogli tražiti neki bolji dio u životu od onoga koji je bio dan našem Otkupitelju? (*Letter 2, 1861.*)

Kako bi lak bio put prema Nebu kada ne bi bilo samoodricanja ili križa! Koliko bi samo svjetovnih ljudi požurilo njime, koliko bi samo bezbrojnih licemjera odlučilo njime krenuti! Hvala Bogu na križu, na samoodricanju! Trpjeti sramotu i poniženje koje je naš Spasitelj podnio zbog nas nije preveliko poniženje onima koji su otkupljeni Njegovom krvlju. Nebo smo dobili doista jeftino! (*Letter 9, 1873.*)

Talenti za svakoga

“Kraljevstvo je nebesko kao čovjek koji, polazeći u tuđinu dozva sluge te im predade imovinu svoju. Jednome dade pet talenata, drugome dva, trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I zatim oputova.” (Matej 25,14.15)

Bog nije podijelio talente samo izabranima, već je svima dao neki posebni dar koji trebaju uporabiti u Njegovoj službi. Mnogi kojima je Gospodin dao dragocjene talente odbili su ih uporabiti za unapređenje Božjeg kraljevstva, ali će ipak morati dati izvještaj Bogu kako su se služili Njegovim darovima. Svi ljudi, bez obzira na to služe li Bogu ili ugađaju sebi, imaju na raspolaganju neki dar čijom bi uporabom mogli donijeti slavu Bogu i čijom bi zlouporabom mogli zakinuti Darodavca. ...

Ljudski rod tvore odgovorna moralna bića i od najviših i najdarovitijih pa sve do najnižih i najnezatnijih, svi su dobili neki dar s Neba. Vrijeme je jedan od povjerenih Božjih darova i mora se savjesno iskoristiti u Kristovoj službi. Utjecaj je dar od Boga i treba se širiti da bi se unaprijedile najzvišenije i najplemenitije namjere. ... Um spada među povjerenne talente. Sućut i suosjećanje talenti su koji se moraju vjerno čuvati i usavršavati da bismo mogli poslužiti Onome koji nas je otkupio.

Sve što jesmo ili bismo mogli biti pripada Bogu. Obrazovanje, disciplina i vještina na svakom području treba se iskoristiti za Njega. Kapital je Njegov, a dobitak je kamata koja zakonito pripada Učitelju. Bez obzira na to je li povjereno blago malo ili veliko, Gospodin zahtjeva da Njegovi ukućani daju sve od sebe. Pohvalu Neba čovjek ne dobiva zbog svote koja mu je povjerena ili zbog dobitka koji je ostvario, već se božanski blagoslov izriče za vjernost, odanost Bogu i službu iz ljubavi. “Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti. Uđi u veselje gospodara svoga!” (Matej 25,23) Ova nagrada u radosti ne čeka do našeg ulaska u Božji grad, već vjerni sluga dobiva priliku da je unaprijed okusi već u ovom životu. (ST, 23. siječnja 1893.)

11. listopada

Kako se služimo svojim talentima?

“Odmah onaj koji je primio pet talenata ode i poče raditi s njima te zaradi i drugih pet. Isto tako onaj koji primi dva talenta zaradi druga dva. Ali onaj koji primi jedan talent ode, iskopa zemlju i tu sakri novac gospodarev.” (Matej 25,16-18)

Poznavanje istine previše je dragocjeno da bi se samo nagomilavalo, čuvalo i sakrivalo u zemlji. Čak ako smo od Učitelja dobili samo jedan jedini talent, moramo ga vjerno iskoristiti. ... Bog blagoslivlja nesebične, neumorne napore; i iako možda imamo samo jedan talent, iako smo možda uložili samo neku malu vrijednost, Bog će učiniti da napor bude plodonosan po svojim rezultatima. Čovjek koji radi s vjerom, morat će shvatiti da njegov um i sva njegova snaga pripadaju Bogu i potrudit će se da savjesno uporabi svoje sposobnosti, pa će usavršavati svoje snage i talente. Međutim, umjesto da shvate da sve naše sposobnosti pripadaju Bogu, ima toliko onih koji su nemirni ne shvaćajući da svojim utjecajem, svojim jeftinim, lakim riječima oblikuju karakter onih s kojima se druže spuštajući njihove misli na vrlo nisku razinu. ...

Ozračje koje okružuje dušu bremenito je utjecajima na dobro ili na zlo. ... Ono može biti puno otrova i malarije, a može biti i mirisno, čisto i zdravo. Ovaj moralni utjecaj bit će u skladu s našom povezanošću s Kristom ili našim odvajanjem od Njega, odvajanjem od Onoga koji je svjetlo i život. Oni koji su sjedinjeni s Kristom shvatit će da im je On ukazao povjerenje u skladu s njihovim sposobnostima; i bez obzira na prilike u kojima se nalaze, oni će uvidjeti da im dobiveni talenti mogu korisno poslužiti u procesu razvitka karaktera i morala. Mi moramo na najbolji način iskoristiti sve prednosti i prilike koje smo dobili. ... Moramo uvježbati i usavršiti svoje sposobnosti da ne razočaramo svojega Gospodara, već da dostignemo najviša moguća mjerila i tako utječemo na svoje bližnje da krenu stopama našeg Uzora. Možemo reći: “Moje ponašanje ne smije utjecati na moje društvo i najbliže prijatelje da promijene svoje dobro mišljenje o kršćanskom karakteru!” ...

Što činite sa svojim talentima? Jeste li ih ponuditi trgovcima? (ST, 3. siječnja 1893.)

Dar govora je dragocjen

***“Tvoje će te riječi opravdati, tvoje će te riječi osuditi.”
(Matej 12,37)***

Bog je svakom mladom biću dao dar govora da ga usavrši za Njega. To je najvažniji dar. ... Neka vaše riječi budu životodavne, ukazujući onima oko vas na Spasitelja. Neka donose svjetlo Sunca umjesto tame, sklad umjesto neprijateljstva. Ne govorite ništa što ne biste mogli ponoviti u Isusovoj prisutnosti i u prisutnosti anđela. Ne izgovarajte nijednu riječ koja će raspiriti svađu u srcu vašeg bližnjega. Ma koliko se osjećali izazvani, suzdržite se od prenagljenih riječi. Ako ste slični Kristu u riječima i djelima, oni koji se druže s vama bit će blagoslovljeni tim druženjem. Pravedne riječi i djela imaju mnogo snažniji utjecaj na dobro od svih propovijedi koje se mogu izgovoriti. (*YI, 1. siječnja 1903.*)

Čuvajmo se da ne izgovaramo riječi koje obeshrabruju. Donesimo odluku da se nikada nećemo upuštati u ogovaranje i klevetanje. Odbijmo služiti Sotoni sijanjem sjemena sumnje. Nemojmo njegovati nevjerovanje ili ga izražavati pred drugima. Mnogo, mnogo puta sam poželjela da ljudi polože zavjet koji bi sadržavao svečano obećanje da će izgovarati samo riječi koje će biti ugodne Bogu. Potreba za takvim zavjetom isto je tako velika kao i za zavjetom da nećemo uživati opojna pića. Počnimo disciplinirati jezik imajući uvijek na umu da to možemo postići jedino discipliniranjem uma, jer “usta govore onim čega je srce prepuno” (Matej 12,34).

Uz pomoć koju će nam dati Krist, moći ćemo naučiti zauzdavati jezik. On, iako je bio kušan da izgovori nepromišljene i gnjevne riječi, nikada nije sagraješio svojim ustima. Sa strpljivom smirenošću dočekivao je podsmjehe, poruge i prijekore svojih drugova za stolarskom klupom. Umjesto da gnjevno uzvрати, On je zapjevao neki od prekrasnih Davidovih psalama pa bi se Njegovi suradnici i prije nego što bi shvatili što čine, pridruživali Njegovoj pjesmi. Do kakve bi promjene moglo doći u ovome svijetu kada bi muškarci i žene danas slijedili Kristov primjer u uporabi riječi! (*RH, 26. svibnja 1904.*)

13. listopada

Pokazatelj karaktera

“Ni prostaštvo, ni ludorije, ni dvosmislene šale — što sve nije na mjestu — već radije zahvaljivanje!” (Efežanima 5,4)

Čovjekov se karakter može prilično točno ocijeniti po njegovim razgovorima. ... Oni koji se rugaju, šale i upuštaju u jeftine razgovore, sami stavljaju sebe u položaj u kojemu Sotona dobiva k njima pristup. ... Kada se družite, možete biti na blagoslov i ukazati pomoć jedni drugima ako oko sebe širite božanski utjecaj. Ali ima i onih koji imaju ozbiljne mane koje stječu sve veću vlast nad njima i koje će, ukoliko ih ne svladaju, istjerati Božjega Duha iz njihovog srca ... Poruge i šale mogu goditi ljudima jeftinih misli, ali je utjecaj takvog ponašanja razoran po njihovu duhovnost. Ja vam se obraćam kao skupini, ali i kao pojedincima: pazite na svoje riječi! Neka trijezan i zdrav razum obilježava vaše razgovore. Nemojte se igrati čistoćom i plemenitošću svoje duše spuštajući se na razinu otrcanih šala ili bezvrijednih razgovora.

Božji zahtjev je veoma izričit na ovom području i objavljuje vam obvezu koja počiva na vama kao Božjoj djeci. Božja Riječ kaže: “I što god htjednete reći ili učiniti, neka sve bude u ime Gospodina Isusa! Po njemu zahvaljujte Bogu, Ocu!” (Kološanima 3,17)

O, kada bi svi naši mladi shvatili pogubnost ludih razgovora i kada bi pobijedili naviku izgovaranja praznih riječi! Neka se svaki koji je upao u ovaj grijeh pokaje, neka ga prizna pred Bogom i odbaci daleko od sebe. Izgovarajući prazne riječi, vi sramotite Kristovo ime jer ste pogrešno predstavili Njegov karakter. Nikakva prijevarena riječ nije se našla na Njegovim usnama, nikad nije izbjegavao istinu istine ili lagao. Oni koji se nalaze u sto četrdeset i četiri tisuće izabраниh imaju Očovo ime napisano na svojim čelima i o njima se kaže: “U njihovim ustima se ne nađe laž; oni su bez mane.” (Otkrivenje 14,5) (YI, 7. lipnja 1895.)

Kada šutnja postane rječita

“Tko prikriva prijestup, traži ljubav, a tko glasinu širi, razgoni prijatelje.” (Izreke 17,9)

Psalmist se pita: “Jahve, tko smije prebivati u šatoru tvome, tko li stanovati na svetoj gori tvojoj? Onaj samo tko živi čestito, koji čini pravicu, i istinu iz srca zbori, i ne kleveće jezikom; koji bližnjem zla ne nanosi i ne sramoti susjeda svoga.” (Psalam 15,1-3) Kada netko dođe k vama s pričom o vašem bližnjemu, odbijte ga saslušati. Recite mu: “Jesi li o tome razgovarao s osobom koje se to tiče?” ... Recite mu da treba poslušati biblijsko pravilo, otići k svojem bratu i nasamo mu i s ljubavlju skrenuti pozornost na njegovu pogrešku. Kada bi se Božja uputa izvršavala, zaustavila bi se bujica ogovaranja.

Kada vam braća ili susjedi dođu u posjet, govorite im o prekrasnoj Isusovoj ljubavi. Radujte se Njegovom posredovanju za grešnog čovjeka. Govorite svojim prijateljima o ljubavi koju gajite prema njihovoj duši jer su i oni otkupljeni Kristovom krvlju. Neka nas Bog sačuva da putove drugih umornih putnika ne otežamo uveličavajući njihove pogreške, osuđujući njihove postupke. Neka nam Bog pomogne da izgovaramo riječi utjehe, nade i hrabrosti da bismo obasjali životne staze usamljenih, obeshrabrenih i zalutalih. (*RH, 28. kolovoza 1888.*)

Kada ste u kušnji da govorite nepromišljeno, budite oprezni. Ako vam se netko približi s riječima kritike o nekom Božjem djetetu, budite gluhi za svaku takvu riječ. Ako vam se netko obrati grubim riječima, nikada se ne osvećujte. Nemojte tada izgovoriti ni jednu jedinu riječ. Kada vas netko izaziva, imajte na umu da je “šutnja vrlo rječita”. Šutnja je najveći ukor koji možete uputiti ogovaraču ili onome čije su namjere pokvarene. (*MS 95, 1906.*)

Naš cilj treba biti da u svoj život unesemo što je moguće više veselja kako bismo onima oko sebe pokazali što je moguće više ljubaznosti. Ljubazne riječi nikada nisu izgubljene. Isus ih bilježi kao da su Njemu upućene. Sijte sjeme ljubaznosti, ljubavi i nježnosti, i ono će se razrasti i donijeti rod. (*6 SDA BC 1118*)

15. listopada

Riječi koje donose svjetlo i radost

“Neka vam riječ bude ljubezna, solju začinjena, da znadnete odgovoriti svakome kako treba!” (Kološanima 4,6)

Talent govora darovan je da bi se uporabio na blagoslov svima. Ljubazne, radosne riječi ne stoje ništa više od onih neljubaznih, turobnih. Oštre riječi ranjavaju i povređuju dušu. U ovom životu svi mi imamo teškoća s kojima se borimo. Svatko se suočava s nedaćama i razočaranjima. Zar ne bismo trebali donositi svjetlo Sunca umjesto mraka u život onih s kojima dolazimo u dodir? Zar ne bismo trebali izgovarati riječi koje će pomagati i blagoslivljati? Takve će riječi biti isto tako na blagoslov nama kao i onima kojima ih upućujemo.

Roditelji, ne dopustite nikakvo zanovijetanje u svojem domu. Učite svoju djecu da izgovaraju ljubazne riječi, riječi koje će unositi svjetlo sunca i radost. Anđele ne privlače domovi u kojima vlada nesloga. Unesite praktičnu pobožnost u svoj dom. Pripremite sebe i svoju djecu za ulazak u Božji grad. Anđeli će biti vaši pomagači. Sotona će vas kušati, ali nemojte mu podleći. Nemojte izgovarati nijednu riječ koju bi neprijatelj mogao iskoristiti da stekne prednost. (*RH, 28. siječnja 1904.*)

Iz dana u dan mi sijemo sjeme za buduću žetvu. Nikada ne možemo biti dovoljno oprezni sa sjemenom koje sijemo svojim riječima. Često se riječi nemarno izgovaraju i zaboravljaju, ali će one sigurno donijeti svoju žetvu bilo na dobro, bilo na zlo. Posijte jednu oštru, neljubaznu riječ i to sjeme koje je palo na plodno tlo u mislima slušatelja, proklijat će i donijeti rod po svojoj vrsti. Posijte sjeme ljubaznih, nježnih i kristolikih riječi i ono će vam donijeti bogati rod. Pazimo na sebe i nemojmo izgovarati riječi koje neće poslužiti na blagoslov, već na prokletstvo. Ukoliko budemo sijali pšenicu, požet ćemo pšenicu; ukoliko budemo sijali kukolj, požet ćemo kukolj; i žetva, bez obzira na to radi li se o pšenici ili kukolju, bit će sigurna i obilna.

“Ne varajte se: Bog se ne da ismjevivati! Što tko sije, to će i žeti.” (Galaćanima 6,7) Žetva je sigurna. Nikakva tuća neće je potući, nikakav crv uništiti.

Bog poziva svoju djecu da paze na svoje riječi. (*MS 99, 1902.*)

Riječi su kao zlatne jabuke

“Riječi kazane u pravo vrijeme, zlatne su jabuke u srebrnim posudama.” (Izreke 25,11)

Neki se vraćaju sa svojih svakidašnjih razgovora s Bogom odjeveni u Kristovu krotkost. Njihove riječi ... padaju slatko s njihovih usana. Oni bacaju sjeme ljubavi i ljubaznosti uzduž cijelog svojeg puta ... zato što Krist živi u njihovim srcima. (3 SDA BC 1159)

Jezik mora biti naučen, discipliniran i podučen da govori o slavi Neba, da priča o neusporedivoj Isusovoj ljubavi. (3 SDA BC 1146)

Ima duša koje lutaju i koje su svjesne svoje sramote i svoje ludosti. One su gladne riječi ohrabrenja. One razmatraju svoje pogreške i svoja lutanja sve dok skoro ne padnu u očaj. Umjesto da ... ih korimo i osuđujemo i oduzimamo im posljednju zraku nade kojom je Sunce Pravednosti obasjalo njihovo srce, neka vaše riječi padnu kao ljekoviti balzam na njihovu ranjenu dušu. Nemojte biti kao razorna tuča koja pada i uništava nježnu biljku nade koja raste u njihovom srcu. Nemojte ostaviti gladnu, izgladnjelu dušu da propadne u svojoj bespomoćnosti samo zato što vi propuštate izgovoriti riječi nježnosti i ohrabrenja. (RH, 20. kolovoza 1895.)

Najuvjerljivija je riječ koja se izgovara s ljubavlju i sućuti. Takve riječi unose svjetlo i nadu u zbunjeni i obeshrabreni um, čine da mu budućnost izgleda svjetlija. Vrijeme u kojemu živimo traži životvornu, posvećenu energiju, ozbiljnost, revnost, najnježniju sućut i najdublju ljubav, zahtijeva riječi koje neće produbljivati bijedu, već nadahnjivati vjerom i nadom. Mi putujemo prema svojem domu, tražimo bolju nebesku zemlju. Umjesto da izgovaramo riječi koje će ranjavati dušu onih koji nas slušaju, zar ne bismo trebali govoriti o ljubavi kojom nas je Bog ljubio? Zar ne bismo trebali obasjavati srca onih koji žive oko nas Kristovim riječima sućuti? (RH, 16. veljače 1897.)

Oni koji vole Isusa Krista, razmišljat će o Njegovom karakteru, razmatrati Njegove riječi, primjenjivati Njegove propise i djelovati kao živi misionari. Riječi koje će izgovarati bit će kao zlatne jabuke u srebrnim posudama. (Letter 2, 1895.)

17. listopada

Kršćani kao svjetlo sunca

“Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina!” (Izaija 60,1)

Kršćanin uživa prednost da se poveže s Izvorom svjetla i da zahvaljujući toj živoj vezi postane svjetlo svijetu. Kristovi istinski sljedbenici hodit će u svjetlu kao što je On hodio u svjetlu i zato neće putovati nesigurno spotičući se kao da korčaju kroz mrak. Veliki Učitelj otkrio je svojim slušateljima kako mogu biti na blagoslov svijetu rekavši im da su kao Sunce koje se rađa na istoku i rastjeruje tamu i sjenke noći. Zora ustupa svoje mjesto danu. Sunce, pozlaćujući, bojeći i ukrašavajući nebesa blistavilom svojega svjetla simbol je kršćanskog života. Kao što je svjetlo Sunca život i blagoslov svemu što živi, tako i kršćanin svojim dobrim djelima, svojom vedrinom i hrabrošću, treba biti svjetlo svijetu. I kao što svjetlo Sunca tjera sjenke noći i izlijeva svoj sjaj na doline i bregove, tako će i kršćanin odsjajivati svjetlo Sunca Pravednosti koje ga je obasjalo.

Dosljedan život istinskih Kristovih sljedbenika rastjeruje neznanje, praznovjerje i tamu kao što Sunce rastjeruje tamu noći. Na sličan će način Isusovi učenici odlaziti u mračna mjesta na Zemlji šireći svjetlo istine sve dok putovi onih koji su u tami ne budu rasvijetljeni svjetlom istine. Kakva je suprotnost tome život takozvane Božje djece koji je sličan soli bez okusa. ... Ovi takozvani vjernici slični su sjenkama tame. ... Svatko može postati provodnik svjetla ukoliko se poveže s Izvorom svjetla. Oni mogu prenositi blistave zrake svjetla svijetu. Nitko ne treba produbljivati nevjerovanje šireći tamu svojim riječima. Svako izražavanje sumnje jača nevjerovanje. Svaka pomisao i riječ nade, hrabrosti, svjetla i ljubavi ojačava vjeru i učvršćuje dušu da se odupre moralnoj tami koja vlada u svijetu. (*Letter 16, 1880.*)

Istinski kršćani su miris života na život zato što Krist nastava u njihovim srcima. Odražavajući Njegov lik, oni postaju djeca svjetla. (*MS 33, 1892.*)

Neka svijetli vaše svjetlo

“Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.” (Matej 5,16)

Svakoj duši koja je rođena za Kristovo kraljevstvo povjerenjena je svečana zadaća: “Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.” Izlijevajte na svoje susjede bogate zrake svjetla koje ste primili od Sunca Pravednosti; obasjajte svoje prijatelje u svijetu blistavim draguljima svjetla i istine koju ste u obilnoj mjeri dobili s Božjeg prijestolja. To znači trgovati povjerenim talentima. Krećite od manjeg svjetla prema većem hvatajući sve više blistavih zraka sa Sunca Pravednosti i svijetlite sve više i više dok ne nastane pravi dan. (MS 41, 1890.)

Isus ne naređuje kršćanima da se trude svijetliti, već samo da dopuste svojem svjetlu da svijetli jasnom i određenom svjetlošću svijetu. Nemojte pokrivati svoje svjetlo. Nemojte ga grešno zadržavati. Nemojte dopustiti da ga smeće, magla i malarija ovoga svijeta priguši. Nemojte ga sakrivati pod krevetom ili košaricom, već ga stavite na svijećnjak da može obasjati sve koji su u kući. ... Bog vas poziva da svijetlite, da prodrete kroz moralnu tamu ovoga svijeta. (MS 40, 1890.)

Mnogi ne znaju što se to s njima događa. Oni žele svjetlo, a ne vide nijednu njegovu zraku. Oni traže pomoć, ali ne čuju odgovor. Hoće li se sumnja i nevjerovanje zadržavati zato što ja ne prikupljam božanske zrake svjetla od Isusa Krista i ne dopuštam im da obasjaju druge? ...

Oštra borba moje duše protiv kušnji, ozbiljna čežnja mojega uma i srca da upoznam Boga i Isusa Krista kao svojega Spasitelja, da steknem sigurnost, mir i odmor u Njegovoj ljubavi, navode me da se svakoga dana želim naći na mjestu na kojemu me mogu obasjati zrake Sunca Pravednosti. Bez tog iskustva ja ću se suočiti s velikim gubitkom i svi s kojima se družim bit će pogođeni gubitkom svjetla koje sam morala primiti iz Izvora svakog svjetla i utjehe i njime obasjati njihove putove. Hoću li biti svjetlo svijetu ili sjenka tame? (MS 41, 1890.)

19. listopada

Gdje su vjerni i odani?

“Tada im reče: ‘Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!’” (Marko 16,15)

Propovijedanje Evandelja znači mnogo više od držanja propovijedi i ono nije ograničeno na propovjednike. Tisuće stoje besposlene iako bi morale raditi na raznim područjima rada na spašavanju duša. (YI, 17. lipnja 1897.)

Mnogi osjećaju da ih pokreće želja da služe bližnjima. Neka takvi nauče ponizno hoditi pred svojim Bogom, biti izvršitelji Njegove riječi na mjestu gdje se upravo nalaze. Neka nauče obavljati najskromnije djelo i shvate da služe Kristu u svim okolnostima u kojima se mogu naći. Obavljajući skroman fizički rad, i vi možete pokazati činjenicu da je Bog s vama, da trgujete talentima koje vam je On povjerio. Upravo tu gdje se nalazite pružit će vam se prilike i prednosti, i ako se budete trudili služiti Kristu, prepoznat ćete ih i iskoristiti. I u najskromnijim okolnostima naći ćete priliku da pokažete čvrsto poštenje i vjernost; i ako budete Bogu vjerni dok služite na najnižem mjestu, bit će vam povjerene i najviše odgovornosti. Budete li vjerni u malome, svojom ćete vjernošću posvjedočiti da ste učenicima u Kristovoj školi i da njegujete sposobnost služenja Njemu i na širem području. (YI, 7. studenoga 1895.)

Mi se približavamo svršetku povijesti ovoga svijeta; uskoro ćemo stati pred veliko bijelo prijestolje. Vaše mogućnosti za rad uskoro će biti prošlost. Zato radite već danas! Uz Božju pomoć svaki istinski vjernik vidjet će posao koji treba obaviti. Kada se ljudska volja sjedini s Božjom, ona postaje svemoćna i radnik može iskoristiti prilike. Tražite duše s kojima ćete doći u dodir. Tražite prilike da im progovorite pravu riječ u pravo vrijeme. Nemojte čekati da vas netko predstavi ili da se upoznate s njima kako biste pokušali spasiti duše koje propadaju svuda oko vas. Ako ozbiljno prionete na rad, pred vama će se otvarati putovi za dovršenje toga djela. Oslonite se na božansku ruku za mudrost, snagu i vještinu za djelo koje vam je Bog povjerio. (YI, 24. lipnja 1897.)

Karakter Kristovih izaslanika

“Prema tome, mi vršimo poslaničku službu u ime Krista — kao da Bog opominje po nama. U ime Krista molimo: Pomirite se s Bogom!” (2. Korinćanima 5,20)

Svaki istinski kršćanin osjeća da treba nešto učiniti za spasenje duša. (RH, 29. svibnja 1900.)

Kada se sretnete sa strancem, kada stanete licem u lice s nepokajanom, nevoljnom dušom u potrebi, Gospodin će biti s vama ako ste Mu se predali. On će utjecati na srce, ali vi možete biti oruđe kojim će biti obavljeno to veličanstveno djelo. ... Zastupnici istine moraju biti sakriveni u Isusu; On je njihova veličina, njihova snaga i uspješnost. Oni moraju voljeti duše onako kako ih je On volio, biti poslušni kao što je On bio, trebaju biti uslužni i puni milosrđa. Trebaju se boriti svom svojom snagom protiv i najmanjeg nedostatka svojeg karaktera. Moraju predstavljati Isusa. Neka se On vidi u svakom njihovom poslu. (RH, 12. travnja 1892.)

Onaj koji čita ljudska srca ... poznaje i ozračje koje okružuje svaku dušu. On zna kako su oštre i teške bitke ljudske duše da bi svladala nepreporođene naslijeđene sklonosti i grijeha koji su se uobičajili stalnim ponavljanjem. ... Tisuće ... su izložene Sotoninim majstorskim kušnjama i nemaju znanja o Bogu i Isusu Kristu kojega je On poslao u svijet da spasi i najveće grešnike. O, zašto ne prepoznajemo svoj dio posla u velikom planu otkupljenja? ...

U svakoj istinski obraćenoj duši pojavit će se istinska, posvećena sućut zbog patnji koje je Krist pretrpio da spasi grešnike. One će uz Kristovu pomoć svladati sebičnu nemarnost, sebično zadovoljavanje svojih prohtjeva, sebično popuštanje svojim željama i ojačat će svoje duhovne mišiće i tetive vježbajući snage koje su dobile od Boga da bi spašavale duše za Isusa Krista. Ovo nebeski određeno djelo sračunato je da dadne širinu, dubinu i stabilnost kršćanskom iskustvu i karakteru i da prenese Božje suradnike u uzvišenije, čistije ozračje u kojem će njihova ljubav prema Kristu stalno rasti i njihova ljubav prema bližnjima postajati sve obilnija. (MS 41, 1890.)

21. listopada

Predstavljam li svojega Gospodina ispravno?

“Jer ste mi vi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao, da biste znali i vjerovali i увидjeli da to sam ja. Prije mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije mene biti.” (Izaija 43,10)

Ukoliko se vjernici druže s nevjernicima da bi ih zadobili za Krista, oni postaju svjedoci za Krista i pošto obave svoju misiju, oni će se povući da bi disali čisto i sveto ozračje. Oni će se približiti Bogu i poslati iskrenu molbu Kristu za svoje prijatelje i poznanike znajući da On uvijek može spašavati sve koji preko Njega dolaze k Bogu.

Kada se nadete u društvu nevjernika, uvijek imajte na umu da svojim karakterom trebate predstaviti Isusa Krista i ne dopustite nijednoj praznoj ili uzaludnoj riječi, nikakvom jeftinom razgovoru da se nađe na vašim usnama. Imajte na umu vrijednost svake duše i sjetite se da je vaša prednost i vaša dužnost da na svaki mogući način budete Božji suradnici. Ne smijete se spuštati na istu razinu s nevjernicima tako da se smijete i izgovarate iste jeftine fraze. Čineći tako ... vi biste se izjednačili s grešnicima. Takav način ponašanja samo bi vas učinio kamenom spoticanja na putu grešnika. ...

Kada Sveti Duh bude djelovao na naše srce, morat ćemo surađivati s Njegovim preobražavajućim utjecajem da steknemo plemenite želje, jasno razumijevanje istine, krotkost i spremnost na primanje pouka i tako ćemo uspijevati ponizno obavljati svoju dužnost. To će biti i način da se bolje upoznate s Bogom, a upoznavanje s Bogom prednost je svakog kršćanina. I tada ćete moći raditi za one koji nisu obraćeni, društvo nevjernika vam neće štetiti jer je vaš život sakriven s Kristom u Bogu; vi tražite društvo onih koji nisu u Kristu samo zato da biste ih zadobili da služe Kristu. Veza s Bogom učinit će da budete duhovno snažni pa ćete se moći oduprijeti svakom grešnom utjecaju koji oni šire. ...

Potrudite se i povežite se s provodnikom svjetla da budete pravi sljedbenik Onoga koji je prošao Zemljom “čineći dobro”! (*Letter 51, 1894.*)

Sijanje sjemena istine

“Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.” (Propovjednik 11,6)

Kao oni koji tvrde da su Božja djeca, imamo svečanu obvezu tražiti i spašavati izgubljene. ... Bog želi da se družite i s vjernicima i nevjernicima kako biste svakome mogli pomoći da stekne potpunije poznavanje istine. Upoznajte se s onima kojima mislite da možete pomoći; kada se s njima upustite u razgovor, nemojte govoriti o ništavim i ludim temama, već o dragocjenim Božjim istinama. ... Božji anđeli utjecat će na um ukoliko u Kristovom duhu budete pokušavali doprijeti do duša i pomoći im. (MS 81, 1909.)

Gdje god da se nađete, učinite da vaše svjetlo svijetli. Dijelite naše traktate i knjige onima s kojima se družite dok se vozite automobilom, dok razgovarate, dok posjećujete svoje susjede; koristite svaku priliku da progovorite dobru riječ u pravo vrijeme. ...

Trebamo njegovati ljubaznost i uslužnost dok se družimo s onima s kojima dolazimo u dodir. Trudimo se ... da istinu prikazemo na jednostavan način. Ova istina donosi život, vječni život onome koji je prima. Vježbajte se da lako i ljubazno prijedete s tema koje se bave prolaznim na duhovne i vječne teme. ... Dok idete putem, dok sjedite kraj puta, možete u neko srce posijati sjeme istine. (CH 435)

Postoji djelo koje se mora obaviti za našeg Učitelja. Postoje duše koje uz pomoć našeg utjecaja mogu biti dovedene Kristu. Tko je spreman uključiti se u ovo djelo svim svojim srcem? ...

“Tvoje je vrijeme sijanja; samo Bog
Vidi kraj onoga što je posijano;
Od našeg pogleda, slabog i nejasnog,
Vrijeme žetve je sakriveno s Njime.
Ipak, nezaboravljeno tamo gdje leži,
Sjeme dragovoljne žrtve,
Iako naizgled u pustinji posijano,
Pojavit će se rascvjetano i donijeti rod na kraju.”
(ST, 19. siječnja 1882.)

23. listopada

Bdij, moli se i radi

“Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.” (Ivan 9,4)

Kad bi se pred nama otvorile nebeske knjige, bili bismo uvelike iznenađeni mnoštvom kršćana koji su to tek na riječima; koji ništa ne pridonose izgradnji Kristovog kraljevstva i uopće ne ulažu napore u spašavanje duša. To su lijene slugge. Mnogi koji uskraćuju svoja dobra djela tješe se činjenicom da oni ne čine nikakvo zlo niti se suprotstavljaju savjesnim i marljivim radnicima. Ali takvi ljudi zapravo čine mnogo zla i samim svojim primjerom. ...

Lijeni sluga nije optužen zbog onoga što je učinio, već zbog onoga što nije učinio. Za Božju stvar nema opasnijeg neprijatelja od ravnodušnog kršćanina. Otvoreno svjetovan čovjek čini manje štete, jer on nikoga ne obmanjuje; on je onakav kakav jest — divlja ruža puna trnja. Ali oni koji ništa ne čine su najveća zapreka. Oni koji ne nose terete i klone se neugodnih odgovornosti jesu prvi koji će upasti u Sotoninu zamku, prvi koji će pridonijeti da njihov utjecaj djeluje u pogrešnom smjeru.

Bdij, moli se i radi! — to je kršćaninovo geslo. Neka se nitko ne izvlači iz rada za spas duša. Neka se nitko ne zavarava vjerovanjem da se od njega ništa ne zahtijeva. Od svakoga se traži makar ono što se tražilo od čovjeka s jednim talentom. (*RH, 1. svibnja 1883.*)

Puno je posla za Krista, i treba obaviti u našim obiteljima, u našem susjedstvu, posvuda. Ljubaznošću prema siromašnima, bolesnima i uciviljenima mi možemo postići takav utjecaj na njih da će božanska istina doprijeti do njihovih srca. Prilike da budemo korisni nalaze se posvuda. Svi koji su prožeti Kristovim duhom pokazat će se kao rodne mladice na živome Trsu. ...

Mi trebamo pridonijeti onome što očekujemo u vječnosti. Hoćemo li svoje stranice ispuniti poviješću ozbiljnog rada za Boga i čovječanstvo? Slijedimo korake Onoga koji je izjavio: “Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.” (Ivan 9,4) (*RH, 1. svibnja 1883.*)

“Svakuomu odredi njegov posao”

“S tim je kao s čovjekom koji, polazeći na put, ostavi kuću svoju i preda upravu slugama. Svakuomu odredi njegov posao, a vrataru naredi da bdi.” (Marko 13,34)

Mi imamo svoj posao, svoju pojedinačnu odgovornost, svoj račun koji trebamo položiti i svoje spasenje osigurati jer je to problem za koji smo pojedinačno odgovorni. ... Pobožnost i poslušnost drugih neće nas spasiti niti će obaviti naš posao. Njihovi naponi nikada neće biti zabilježeni pokraj našeg imena kao da su naši. ...

Bog je svakome od nas dao posao — ne zemaljski posao kao što je sađenje, sijanje, košenje i prikupljanje žetve, već izgradnju Njegovog kraljevstva, dovođenje duša u spoznaju istine i poziva nas da taj posao smatramo svojom prvom i najvažnijom dužnošću. Bog ima pravo na nas. On nam je darovao sposobnosti i pružio nam prilike, a mi ih trebamo prepoznati i iskoristiti. Ove obveze prema Bogu nitko osim nas samih osobno ne može ispuniti. Pogreške drugih ... nikome neće moći poslužiti kao izgovor što je slijedio njihov primjer jer nam je Krist uzdignut kao naš jedini Uzor — bez grijeha, neporočan, nepokvaren. ...

Ima i takvih koji se udružuju da čine zlo i onda misle da su se time oslobodili svoje pojedinačne odgovornosti. Međutim, Bog ih smatra odgovornima za svako učinjeno djelo koje ima makar i najmanju namjeru da potkopa Kristovo djelo; bez obzira na to jesu li se ujedinili s mnogima ili samo s nekima, grijeh ostaje isti. Mi smo pojedinačno odgovorni. Trebamo se brinuti sami za sebe. Da li svim svojim riječima i djelima gradimo Kristovo kraljevstvo ili ga rušimo? Krist govori svakome od nas: “Hajde za mnom!” Budimo onda sljedbenici Isusa Krista. (*RH, 1. svibnja 1883.*)

Sada je vrijeme da radimo. Sada je vrijeme da oblikujemo karakter po božanskom Uzoru. ... Ako poznajemo Krista, otkrivat ćemo Ga drugima. “Kao što ti mene posla u svijet, i ja njih poslah u svijet.” (Ivan 17,18) On je došao na svijet da predstavlja Oca, a djelo koje je nama povjerio treba predstaviti Njegov karakter. Nitko ne može biti oslobođen ovog posla. (*RH, 1. svibnja 1883.*)

25. listopada

Mala crkva u domu

“Ali mu ne dopusti, nego mu reče: ‘Idi kući, svojima, pa im javi što ti je sve učinio Gospodin u svome milosrđu!’”
(Marko 5,19)

Obnavljajući odnos s Kristom, obnovljeni čovjek se samo vraća svojem propisanom odnosu s Bogom. On je Kristov predstavnik. ... Njegove dužnosti leže oko njega, blizu i daleko. Njegova je prva dužnost prema njegovoj djeci i najbližim rođacima. Ništa ga ne može opravdati ako zanemari ovaj unutarnji krug i posveti se većem vanjskom krugu. Na dan konačnog obračuna, od očeva i majki tražit će se da polože račun o svojoj djeci. Bog će pitati roditelje što su učinili i rekli da bi osigurali spasenje duša za koje su na sebe preuzeli odgovornost da ih donesu na svijet. ...

Očevi i majke, dopuštate li svojoj djeci da rastu u poročnosti i grijehu? Veliko dobro učinjeno drugima neće umanjiti dužnost koju imate pred Bogom da se brinete za svoju djecu. Duhovno dobro vaše obitelji nalazi se na prvome mjestu. Povedite ih sa sobom pod križ na Golgoti, trudite se oko njih kao oni koji će dati odgovor. ...

Roditelji se moraju potruditi da svoju djecu pridobiju na suradnju. Tako i djeca mogu postati Božji suradnici. Neke obitelji imaju malu crkvu u svojem domu. Međusobna ljubav povezuje srce sa srcem i jedinstvo koje postoji među članovima obitelji najuspješnija je propovijed o praktičnoj pobožnosti.

Kada roditelji vjerno obavljaju svoju dužnost u obitelji obuzdavajući, popravljajući, savjetujući i usmjeravajući, otac kao svećenik doma i majka kao misionar u domu, oni postupaju po Božjoj volji. Vjerno obavljajući svoju dužnost u domu, oni umnožavaju oruđa koja će činiti dobro izvan doma. Postaju bolje osposobljeni i za rad u crkvi. Podučavajući promišljeno svoje malo stado, vezujući svoju djecu za sebe i Boga, očevi i majke postaju Božji suradnici. ... Članovi obitelji postaju članovi nebeske kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. (MS 56, 1899.)

Nema srednjeg puta u Božjoj službi

“Tko nije sa mnom, taj je protiv mene; tko sa mnom ne sabire, taj prosipa.” (Matej 12,30)

Dragi moji kršćani, mi smo još daleko od zadovoljenja božanskih mjerila. Naše djelo nije u skladu s našim prednostima i prilikama. ...

U Božjoj službi nema srednjeg puta. ... Neka nitko ne misli da može sklopiti kompromis sa svijetom, a i dalje uživati Gospodnji blagoslov. Neka Božji narod izide iz ovog svijeta i neka se odvoji. Nastojmo mnogo ozbiljnije upoznati i izvršavati volju našeg nebeskog Oca. Neka svjetlo istine koje nas je obasjalo tako odsjaja da zasvijetli od nas prema svijetu. Neka i nevjernici vide da nas vjera koju imamo čini boljim muškarcima i ženama; da je to živa stvarnost, da ona posvećuje naš karakter, preobražava naš život. ... Neka se naši razgovori bave nebeskim temama. Okružimo se ozračjem kršćanske vedrine. Pokažimo ljudima da naša vjera može izdržati ispit nevolja. Dokažimo svijetu svojom ljubaznošću, podnošenjem i ljubavlju kakva je snaga naše vjere.

Mnogi koji su dobro započeli svoj kršćanski život gube duhovnu snagu i stavljaju se pod vlast neprijateljske sile time što se upuštaju u isprazne i besplodne razgovore. Oni ne mogu podići pogled prema Bogu puni svetog povjerenja i tražiti snagu koja im je potrebna. Svojim nevjerničkim ponašanjem preprečuju put dušama koje bi mogle doći Kristu. Neka se ti bezbrižni stražari sjete da se svaka riječ i svako djelo bilježi u nebeskim knjigama. Nijedna ljudska ruka ne može izbrisati nijedan sramotni zapis. ...

Kada se svakoga dana nalazimo s onima koji nemaju znanja o Kristu i istini, hoćemo li razgovarati samo o našim imanjinama, našim trgovinama, našim dobitcima i gubicima; ili ćemo razgovarati o onome što se odnosi na naš budući život? Hoćemo li se truditi da zadobijemo duše za Krista? O, kakvo se sramotno zanemarivanje dužnosti bilježi pokraj imena takozvanih Kristovih sljedbenika! Ozbiljno ispitajmo sami sebe u svjetlu Božje riječi trudeći se da otkrijemo svaku manu karaktera kako bismo mogli oprati svoje haljine i ubijeliti ih u Janjetovoj krvi! (*RH, 15. lipnja 1886.*)

27. listopada

Nagrada za službu

“Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti.” (Tuzaljke 3,27)

Bog poziva mladiće i djevojke da stupe u Njegovu službu. Mladi su primljivi, svježi, vatreni, puni nade. Kada jednom okuse duh požrtvornosti, neće biti zadovoljni sve dok ne budu stalno učili od velikog Učitelja. ...

Kada budemo radili zajedno s velikim Učiteljem, naše će se iskustvo usavršiti. Sposobnosti uma će se proširiti. Savjest će biti stavljena pod božansko vodstvo. Krist uzima cjelokupno biće pod svoju upravu. Mi smo sigurni jedino kada Mu dopustimo da to učini jer je i druga sila vrlo blizu nas tražeći priliku da uđe i otpočne svoje razorno, zavodničko djelo. I tada, kada stupimo u Božju službu, dopustimo Mu da uzme pod svoju vlast cijelo naše biće, tijelo, dušu i duh. ...

Nitko ne može biti stvarno sjedinjen s Kristom, ne može primjenjivati Njegove pouke niti se može pokoriti Njegovom jarmu koji ograničava ako ne shvati ono što se ne može izraziti riječima. Obuzimat će ga nove, bogatije misli. Um će obasjati svjetlo, volja će dobiti odlučnost, savjest će biti obogaćena nježnošću, a mašta neporočnošću. (MS 18, 1901)

Mladi muškarci i žene koji su stvarno obraćeni, odvojiti će se od svakog bezakonja. ... Kada uvide uvredljivi karakter grijeha, kada ga zamrže kao što to zlo zaslužuje, kada priđu Isusu skrušeno čisteći svoju dušu poslušnošću istini, tek tada će im moći biti povjeren neki dio posla. ...

Bog čita srca. On odmjerava karakter i upoznat je s djelima svakog čovjeka. On daje svojeg Duha u skladu s posvećenjem i požrtvornošću onih koji su uključeni u Njegovu djelo. (RH, 20. svibnja 1890.)

Mladi su jaki. Oni nisu umorni od tereta godina i briga. Njihove sklonosti su vatrene i ako se povuku od svijeta i stanu na stranu Krista i Neba izvršavajući Božju volju, imat će nadu u trajni, bolji život; i živjet će vječno, okrunjeni slavom, čašću, besmrtnošću i vječnim životom. (RH, 30. ožujka 1886.)

Ne oslanjajte se na sebe

“Gospodine — nastavi Petar — zašto te sada ne mogu slijediti? Svoj ću život dati za te.’ ‘Svoj ćeš život dati za me? ... Zaista, zaista, kažem ti, sigurno pijetao neće zapjevati dok me triput ne zaniječeš.” (Ivan 13,37.38)

Neposredno prije Petrovog pada, Krist mu je rekao: “Šimune, Šimune, pazi, sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu.” (Luka 22,31) Kako je istinsko bilo Spasiteljevo prijateljstvo prema Petru, kako je puna sućuti bila Njegova opomena! Međutim, opomena je bila odbačena. Dovoljan sam sebi, Petar je izjavio samouvjerenost da nikada neće učiniti ono što mu je Krist pretkazao. Rekao je: “Gospodine, spreman sam s tobom u tamnicu, i u smrt!” Njegova samouvjerenost izazvala je njegovu propast. On je izazivao Sotonu da ga kuša i pao je zahvaljujući vještini svojeg zlog neprijatelja. Kada je Kristu bio najpotrebniji, stajao je na strani neprijatelja, otvoreno se odrekao svojega Gospodina. ...

Mnogi danas stoje na istom mjestu na kojemu je nekada stajao Petar kada je pun samopouzdanja izjavio da se neće odreći svojega Gospodina. I upravo zahvaljujući svojoj samouvjerenosti, oni padaju kao laki plijen Sotoninih zamki. Oni koji shvate svoju slabost, počinju se uzdati u snagu koja je veća od njihove. I budući da gledaju na Gospodina, Sotona nema vlasti nad njima. Ali oni koji se uzdaju u sebe, lako gube bitku. Imajmo na umu da je poraz pred nama neizbježan ukoliko ne poslušamo Božje opomene. Krist neće spašavati od ranjavanja onoga koji nezaštićen sam stupa na neprijateljsko tlo. On pušta samopouzdanoga, koji se ponaša kao da zna više od svojega Gospodina, da ide naprijed u svojoj umišljenoj snazi. A onda dolazi patnja i život mu je ugrožen, možda doživljava čak i poraz i smrt.

U borbi neprijatelj koristi slabe točke obrane onih koje napada. Upravo tu usmjerava svoje najžešće napade. Kršćanin ne bi smio imati slabih točaka u svojoj obrani. On se mora ograditi obranom koju Pismo daje onima koji ispunjavaju Božju volju. Kušana duša postići će pobjedu ako bude slijedila primjer Onoga koji je svaku kušnju dočekivao riječima: “Pisano je!” I ona može stajati sigurna, zaštićena riječima: “Tako reče Gospodin!” (MS 15, 1902.)

29. listopada

Energija za kršćansku utrku

“Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu! Tako trčite da je odnesete! Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima. Oni da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neraspadljivi.” (1. Korinćanima 9,24.25)

Da bismo pružili Bogu savršenu službu, moramo imati jasne zamisli o Njegovoj volji. To zahtijeva od nas da uzimamo samo zdravu hranu, pripremljenu na jednostavan način da nježni živci mozga ne budu oštećeni onemogućujući nam da ocijenimo pravu vrijednost pomirenja, neprocjenjivu vrijednost Kristove krvi očišćenja. ...

Ako ljudi bez nekog većeg cilja osim vijenca ili propadljive krune kao nagrade za svoje častoljublje prihvaćaju umjerenost u svemu, koliko bi više morali biti umjereni oni koji tvrde da traže ne samo nepropadljivu krunu besmrtno slave, već i život koji će trajati isto toliko koliko i Gospodnje prijestolje, bogatstvo koje je vječito, čast koja je neprolazna i vječnu slavu. Zar neće razlozi predočeni onima koji trče u kršćanskoj utrci navesti te vjernike da pokažu samoodricanje i umjerenost u svemu? ...

Osim ozbiljnosti i velike želje da ispunimo Božju volju, mi moramo nadmašiti revnost onih koji su uključeni u bilo koji drugi pothvat, u mjeri koja je toliko veća koliko je veća vrijednost cilja koji želimo postići. Blago koje želimo steći nepropadljivo je, besmrtno i slavnije od svega, dok ono za kojim teže svjetovni ljudi može potrajati samo jedan jedini dan. ...

Neka naša najveća briga ne bude da postignemo uspjeh u ovome svijetu, već da dobijemo odgovor na pitanje: Kako da osiguram sebi bolji svijet? Što trebam činiti da bih se spasio? ... Svi bi trebali cijeniti spasenje više od bilo kojeg zemaljskog dobitka, sve držati za trice samo da Krista zadobiju. Posvećenje mora biti potpuno. Bog neće dopustiti nikakvo ustručavanje, nikakvu podijeljenu žrtvu, nikakvog idola. Svi moraju umrijeti sebi i svijetu. I zato svatko od nas treba svakoga dana obnavljati svoje posvećenje Bogu. Vječni život vrijedi doživotnog, ustrajnog i neumornog napora. (RH, 18. ožujka 1880.)

“Pazi na sebe!”

“Pazi na samog sebe i na nauku! Ustraj u ovim dužnostima, jer radeći ovo spasit ćeš i samog sebe i svoje slušatelje!” (1. Timoteju 4,16)

Dužnost povjerena Timoteju trebala bi se prakticirati u svakom domu i postati odgojna snaga u svakoj obitelji i svakoj školi. ...

Najviši cilj naših mladih ne bi smjelo biti nastojanje da postignu nešto neobično, nešto novo. Ništa od toga nije bilo u Timotejevim mislima ni u njegovom radu. Oni trebaju imati na umu da u rukama neprijatelja svega dobra znanje samo po sebi može postati sila koja će ih uništiti. Nekada je postojalo vrlo inteligentno biće, biće koje je zauzimalo vrlo visok položaj među anđelima i koje je konačno postalo buntovnik; mnogi blistavi umovi bili su zarobljeni njegovom silom. Mladi se trebaju izložiti utjecaju nauka Božje riječi, utkati ga u svoja svaki-dašnja razmišljanja i praktični život. I tada će imati na raspolaganju karakteristike koje se u nebeskim dvorima ocjenjuju kao najviše. Oni će se sakrivati u Bogu i svojim životom oglašavati Njegovu slavu. (YI, 5. svibnja 1898.)

“Pazi na sebe i na nauku!” Samome sebi trebamo posvetiti najveću pozornost. Prvo predajte sebe Gospodinu i posvetite se Njegovoj službi. Pobožan primjer govorit će više u priilog istini od najveće rječitosti koja nije praćena sređenim životom. Ukrasite svjetiljku svoje duše i napunite je uljem Svetoga Duha. Zatražite od Krista milost i bistrinu razumijevanja koja će vas osposobiti da uspješno obavite djelo. Naučite od Njega što znači raditi za one za koje je On dao svoj život. I najtalentiraniji radnik neće mnogo postići ako u njemu ne živi Krist, nada i snaga našeg života. (7 SDA BC 96)

Plemenita, svestrana muževnost ne stječe se slučajno. Ona je rezultat izgradnje karaktera u ranoj mladosti, vršenja Božjeg zakona u domu. (YI, 5. svibnja 1898.)

Bog želi nadahnuti mlade silom odozgo, da svi koji koračaju pod krvlju poprskanom zastavom Isusa Krista mogu pozivati, opominjati i voditi duše na sigurne putove i noge mnogih postaviti na Vječnu Stijenu. (Letter 66, 1894.)

31. listopada

Božji suradnici

“Mi smo Božji suradnici; vi ste Božja njiva, Božja građevina.” (1. Korinćanima 3,9)

Čovjek ne može biti odnesen na Nebo, on ne može stići na Nebo kao pasivni putnik. On se sam mora poslužiti veslima, raditi kao Božji suradnik. (*Letter 135, 1897.*)

Ako mislite da možete spustiti vesla i ipak se kretati uz maticu, onda se jako varate. Samo ozbiljnim naporom, veslajući svom snagom, možete se suprotstaviti matici. Koliko samo ima onih koji su mekani kao voda iako im je na raspolaganju nepresušivi Izvor snage! Nebo će nam spremno udijeliti snagu kako bismo postali moćni u Bogu i postigli punu visinu rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu. Ali tko je među vama u prošloj godini napredovao na putu svetosti? ... Tko se osposobio da ostvaruje jedno dragocjeno dostignuće za drugim sve dok zavist, oholost, zloba, ljubomora i svaka mrlja ne budu uklonjeni, a ostanu samo vrline Svetoga Duha? ...

Bog će nam pomoći ako prihvatimo pomoć koju nam je uputio. “Ili u moje nek dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!” (Izaija 27,5) Ovo je blagoslovljeno obećanje. Mnogo puta, kada sam bila obeshrabrena, kada sam skoro pala u očaj, obraćala sam se Bogu pozivajući se na ovo obećanje. ... I kada sam se oslonila na Božju snagu, dobivala sam mir koji je nadmašivao svaki razum. (*MS 1, 1865.*)

Postoje dvije velike sile koje djeluju na spasenje ljudske duše. Potrebna je suradnja čovjeka s božanskim silama — božanskim utjecajem i snažnom, živom, djelotvornom vjerom. Samo na ovaj način ljudsko biće može postati Božji suradnik. Gospodin ne odobrava ni kod koga slijepu, glupu lakovjernost. On ne podcjenjuje ljudsko razumijevanje, već, naprotiv, poziva ljudsku volju da se poveže s božanskom voljom. On traži da se domišljatost ljudskog uma, taktičnost i vještina naporno vježbaju prilikom traženja istine koja je u Isusu. ... Mi smo Božji suradnici. (*Letter 109, 1893.*)

Jeste li izračunali troškove?

“Ovo vam rekoh, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!” (Ivan 16,33)

Otkupitelj svijeta iznosi svojim sljedbenicima plan bitke u koju trebaju biti uključeni i poziva ih da izračunaju cijenu. On ih uvjerava da će anđeli koji se odlikuju snagom biti u Njegovoj vojsci i da će osposobiti one koji se uzdaju u Njega da se hrabro bore. Jedan će progoniti tisuću, a dvojica će natjerati u bijeg deset tisuća — ne svojom snagom, već silom Svemogućega. ... S njima je Zapovjednik Gospodnjih četa koji preuzima zapovjedništvo nad vojskom i vodi je u pobjedu.

Zbog svoje ljudske slabosti i grešnosti oni će se možda plašiti i drhtati dok budu gledali nepregledne čete snaga tame, ali će se radovati dok budu gledali Božje anđele, spremne da posluže onima koji će naslijediti spasenje. Radovat će se kada shvate da će ih Zapovjednik Gospodnjih četa voditi naprijed u sukobima protiv prirodnih i natprirodnih neprijatelja. ... Vaš Vođa je Pobjednik. Napredujte u pobjedu. ...

Kako su dragocjena ta obećanja da nikada nećemo biti ostavljeni da učinimo makar samo jedan korak u svojoj snazi, jer On je rekao: “Sigurno te neću ostaviti; nipošto te neću zapustiti!” (Hebrejima 13,5) Mi se borimo u prisutnosti nevidljivih četa. Nevidljive sile nadgledaju snage zla i pomoć je pri ruci. Ne samo da ćemo biti opskrbljeni svime što nam je potrebno, već ćemo se naći na sigurnom tlu. ...

Svakom kršćaninu upućena je poruka koja je prvo bila namijenjena Petru: “Sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu.” (Luka 22,31) Hvala Bogu što nismo ostavljeni sami. Ovo je naša sigurnost. Sotona nikada ne može dodirnuti vječnom propašću one koje je Krist pripremio za kušnje svojim prethodnim posredovanjem jer je u Njemu osigurana milost svakoj duši i pripremljen izlaz za slučaj opasnosti da nitko ne mora pasti pod vlast neprijatelja. (YI, 20. prosinca 1894.)

Hoćeš li podnijeti lijevačev oganj?

“Da se vrijednost vaše vjere, dragocjenija od propadljivog zlata koje se kuša u vatri, pokaže na hvalu, slavu i čast u času kad se objavi Isus Krist.” (1. Petrova 1,7)

Zlato se kuša u ognju da bi se moglo očistiti od troske; ali vjera koja se kuša u nevoljama, mnogo je dragocjenija od čistoga zlata. I zato gledajmo nevolje na razuman način. Nemojmo prolaziti kroz njih nezadovoljno gundajući. Nemojmo praviti pogreške izlazeći iz njih. U vrijeme nevolje moramo prionuti uz Boga i Njegova obećanja.

Neki su me pitali: “Zar se ne obeshrabruješ u vrijeme kada si izložena nevoljama?” Ja sam odgovorila: “Da, ako pod obeshrabrenjem podrazumijevate žalost ili potištenost!” “Zar ne razgovaraš s nekim o svojim osjećajima?” “Ne, ima vrijeme za šutnju, vrijeme za zauzdavanje jezika, i ja ne želim izgovoriti nijednu riječ sumnje ili tame da ne donesem nikakvu sjenku mraka onima s kojima se družim. Kazala sam samoj sebi: izdržat ću oganj lijevačev, neću izgorjeti. Kada budem govorila, bit će to o svjetlu, bit će to o vjeri i nadi u Boga; bit će to o pravednosti, dobroti i ljubavi Krista, moga Spasitelja da bi se misli drugih usmjerile prema Nebu i onome što je na Nebu, prema onome što Krist čini na Nebu za nas i prema djelu koje mi trebamo obaviti ovdje na Zemlji za Njega!” (RH, 11. veljače 1890.)

Peć lijevačeva treba ukloniti trosku. Kada Ljevač vidi da se Njegov lik savršeno odražava u vama, On će vas ukloniti iz peći. Nećete biti ostavljeni da izgorite niti da trpите oganj duže nego što je potrebno za vaše očišćenje. Ali da biste odražavali božanski lik, morate se pokoriti procesu koji je Ljevač izabrao za vas da biste se mogli očistiti, osloboditi troske, da bi se iz vas mogla ukloniti svaka mrlja i svaki nedostatak — da ne ostane nikakva bora na vašem kršćanskom karakteru. Neka vam Gospodin pomogne ... da se Božja volja i Njegovo djelo obavi u vama. ... Pogledajte gore! Isus živi, Isus voli! Isus vas sažalijeva i primit će vas sa svim vašim teretima briga i nevolja ukoliko dođete k Njemu i položite svoje terete na Njega. On je obećao da nikada neće ostaviti niti zaboraviti one koji se oslone na Njega. (Letter 2, 1870.)

Radost zbog trpljenja s Kristom

“Prestanite se čuditi, ljubljeni — kao da vam se što neobično događa — požaru koji bjesni među vama da vas iskuša! Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama, da se možete radovati i veseliti i u čas kad se objavi njegova slava!” (1. Petrova 4,12.13)

Mi ne uzimamo uvijek u obzir da se posvećenje koje tako iskreno želimo i za koje se tako ozbiljno molimo stječe istinom i Božjom providnošću, i to onako kako to najmanje očekujemo. Kada tražimo radost, nalazimo žalost. Kada očekujemo mir, često nailazimo na nepovjerenje i sumnju jer smo izloženi nevoljama koje ne možemo izbjeći. Ali u tim nevoljama dobivamo odgovor na svoje molitve. Da bismo se očistili, oko nas se mora raspaliti oganj nevolja i naša volja mora biti dovedena u sklad s Božjom voljom. ... Bog vidi da je za nas najbolje da budemo izloženi procesu discipline kako bismo mogli postati dostojni i primiti blagoslove za kojima čeznemo.

Ne smijemo se obeshrabriti niti dati mjesta sumnji, ne smijemo misliti da naše molitve prolaze nezapažene. Trebali bismo se s većim pouzdanjem osloniti na Krista, svoj slučaj prepustiti Bogu i dopustiti Njemu da na svoj način odgovori na naše molitve. Bog nije obećao da će izliti svoje blagoslove na nas preko provodnika koje smo Mu mi obilježili. ... Božji su planovi uvijek najbolji iako ih uvijek ne uspijevamo raspoznati. Savršenstvo kršćanskog karaktera može se postići samo trudom, sukobima i samoodricanjem. Mi ne računamo uvijek na to i ne smatramo da nam je potreban bolni i često produženi proces čišćenja da bismo se mogli uskladiti s Kristovim likom. Bog često uslišava naše molitve na najne očekivanije načine. On nas dovodi u najteži položaj da bi otkrio što je u našem srcu. Da bi unaprijedio razvijanje kršćanskih vrlina, On će nas staviti u okolnosti koje će zahtijevati povećani napor s naše strane da bi naša vjera ostala živa i čvrsta.

Imajmo na umu koliko su neizmjereno dragocjeni Božji darovi — vrline Njegovog Duha — i tada se nećemo plašiti napornog procesa kušnje, koliko god bio bolan i ponižavajući. (*Letter 9, 1873.*)

Zalog vječnog zavjeta

“U oblaku kad se pojavi duga, ja ću je vidjeti i vjekovnog ću se sjećat Saveza između Boga i svake žive duše, svakog tijela na zemlji.” (Postanak 9,16)

Prije nekog vremena imali smo prednost gledati najdivniju dugu koju smo ikada vidjeli. Često smo posjećivali umjetničke galerije i divili se vještini umjetnika koju su na platnima slikali veliku Božju dugu obećanja. Međutim, ovdje smo vidjeli razne boje — grimiznu, purpurnu, plavu, zelenu, srebrnu i zlatnu, savršeno stopljene vještinom velikog Umjetnika. Bili smo zadivljeni dok smo promatrali ovu slavnu sliku na nebu.

Dok smo promatrali ovaj luk, pečat i znak Božjeg obećanja čovjeku da oluja Njegovog gnjeva neće više pustošiti svijet vodama potopa, zamišljali smo da oči koje nisu čovjekove promatraju tu prekrasnu sliku. Anđeli se raduju dok gledaju ovaj dragocjeni zalag Božje ljubavi prema čovjeku. Otkupitelj svijeta promatra istu sliku jer se preko Njega, Njegovim zalaganjem, ovaj luk pojavio na nebu kao dokaz saveza ili obećanja danog čovjeku. I sam Bog gleda ovaj luk u oblacima i podsjeća se vječnog saveza između Boga i čovjeka. ... Luk prikazuje Kristovu ljubav koja okružuje Zemlju i dopire do najvišeg neba povezujući Boga i čovjeka, vezujući Zemlju s Nebom.

Dok gledamo ovaj prekrasni prizor, možemo se radovati u Bogu sigurni da i On gleda ovaj zalag svojeg saveza, i dok ga gleda, sjeća se sinova ljudskih kojima ga je dao. Njihova stradanja, opasnosti i nevolje nisu sakriveni od Njega. Mi se možemo radovati u nadi jer je luk Božjega saveza iznad nas. On nikada neće zaboraviti djecu o kojoj se brine. Kako ograničeni ljudski um teško može shvatiti neobičnu Božju ljubav i nježnost, Njegovo neusporedivo poniženje kada je rekao: “Ja ću je vidjeti i vjekovnog ću se sjećat Saveza između Boga i svake žive duše!”

O, kako mi lako zaboravimo Boga, ali On nikada ne zaboravlja nas; On nas svakog trenutka pohodi svojim blagoslovi-ma. (RH, 26. veljače 1880.)

Bog progovara šutnjom

“Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i us-trajnosti u Isusu, bijah zbog riječi Božje i zbog Isusova svjedočanstva na otoku zvanom Patmos.” (Otkrivenje 1,9)

Dopustivši da Ivan bude prognan na otok Patmos, Krist je svojeg učenika stavio u položaj da može primiti najdragocjeniju istinu za prosvjetljenje crkava. Doveo ga je na samotno mjesto da bi njegovo uho i srce mogli biti posvećeni za primanje istine. ... Progonstvo kojemu su Ivana izložili njegovi neprijatelji postalo je sredstvo milosti. Patmos je bio obasjan slavom uskrslog Spasitelja. ... Kakva je to bila subota za osamljenog izgnanika! ... Nikada dotad nije toliko saznao o Isusu. Nikada nije čuo tako uzvišenu istinu.

Radnici za Boga često smatraju da su životne aktivnosti bitne za napredovanje djela. Vlastito “ja” pomiješano je sa svime što govore ili čine. ... Radnik gleda na sebe samodovoljno. Bog kaže: “Ova jadna duša izgubila je iz vida mene i moju dovoljnost. Zato moram rasvijetliti njezino srce svojim svjetlom i oživititi je svojom životnom snagom. Moram je pripremiti za primanje istine pomazujući njezine oči nebeskim melemom. Ona rasipa svoj pogled na toliko strana. Njezine oči nisu usmjerenne prema meni.” ...

Ponekad Gospodin probija put prema duši u procesu koji je bolan za čovjeka. On je primoran ojačati otpor njegove duše protiv samouzdizanja i oslanjanja na samoga sebe tako da radnik više ne proglašava vrlinama nedostatke i slabosti svoje neposvećene naravi i tako samouzvišenjem uništava samoga sebe.

Ako se oni koji tvrde da vjeruju u uzvišene istine za ovo vrijeme pripreme proučavajući Pisma, iskreno se moleći i vježbajući svoju vjeru, stavit će sebe u položaj da prime svjetlo za kojim toliko čeznu. ... Rječitost šutnje pred Bogom često je vrlo bitna. Ako su misli neprestano u stanju uzbuđenosti, uho ne može čuti istinu koju Gospodin želi prenijeti onima koji u Njega vjeruju. Krist zato odvaja svoju djecu od onoga što privlači njihovu pozornost da bi mogla vidjeti Njegovu slavu. (MS 94, 1897.)

Potrebna priprema za Nebo

“Pa ipak, on zna dobro put kojim kročim! Neka me kuša: čist ko zlato ću izići!” (Job 23,10)

Gospodin će raditi za one koji se oslone na Njega. Oni će postizati dragocjene pobjede, naučiti dragocjene pouke, steći dragocjena iskustva koja će im donijeti najveće prednosti u vrijeme nevolja i kušnji. Onima koji sve to pripišu Božjoj slavi i ništa ne budu uzimali sebi u zaslugu, bit će povjeravani sve veći Božji blagoslovi. Gospodina će veličati oni koji Ga slave usred velikog mnoštva. Nevolje koje strpljivo budu snosili i ispiti s kojima se vjerno budu suočavali, pokazat će da su dostojni nošenja odgovornosti i Bog će ih učiniti svojim predstavnicima koji će izvršavati Njegovu volju. ...

Sukobi na Zemlji, po Božjoj providnosti, pružit će priliku za poduku koja je potrebna da bi se razvio karakter spreman za nebeske dvore. Mi trebamo postati članovi kraljevske obitelji, Božji sinovi, pa će “se sve pokazati na dobro onima koji ljube Boga”, koji se pokoravaju Njegovoj volji.

Naš Bog je stalno prisutan i pruža pomoć u vrijeme potrebe. On je savršeno upoznat s najtajnijim mislima našega srca, sa svim namjerama i ciljevima naše duše. Kada smo zbunjeni, čak i prije nego što Mu iznesemo svoje misli, On vrši pripreme za naše izbavljenje. Naše tuge ne ostaju nezapažene. On u svakom trenutku zna mnogo bolje od nas samih što je potrebno za dobro Njegove djece i vodi nas onako kao što bismo i sami željeli kada bismo poznavali svoje srce i vidjeli svoje potrebe i opasnosti koje nam prijete onako kako ih Bog vidi. Ali smrtna bića vrlo rijetko poznaju sebe. Ona nisu svjesna svojih slabosti. ... Bog ih poznaje bolje nego što sama poznaju sebe i zna kako ih treba voditi.

Ako se oslonimo na Njega, ako Mu predamo svoje putove, On će usmjeravati naše korake prema putu na kojem ćemo moći postići pobjedu nad svakom zlom strašću, nad svakom osobinom karaktera koja se ne slaže s karakterom našega nebeskog Uzora. (ST, 25. svibnja 1888.)

Bog zna što je najbolje

“Doduše, svako karanje za sada ne pričinja se nečim što donosi radost, nego žalost. Ali kasnije onima koji su njime uzgajani donosi plod pun mira — pravednost.” (Hebrejima 12,11)

Bog zna što je za naše najveće dobro. Posebna disciplina kojoj smo izloženi ne smije istaknuti najgore i najgrublje osobine našeg karaktera, već Kristovu krotkost i nježnost razvijajući u nama dragocjene Kristove vrline.

Morate učiti u Kristovoj školi da biste postali slični Kristu. Bog prilagođava svoju milost posebnim potrebama svakog pojedinca. “Dosta ti je moja milost!” (2. Korinćanima 12,9) Kada vam teret postane teži, pogledajte gore i vjerom se još čvršće uhvatite za ruku Isusa, svojega moćnog pomoćnika. Kada se teškoće nagomilaju oko Njegovog naroda u opasnostima posljednjih dana, On će poslati svoje anđele da cijelim putem budu uz nas dovodeći nas sve bliže Isusovim okrvavljenim plećima. I kada dođu veće nevolje, zaboravit ćemo manje teškoće. ...

Morate ostati neporočni, pravi i čvrsti imajući na umu da je vaš karakter zapisan u nebeskim knjigama. ... Nema nikakve okolnosti, mjesta, teškoće ili nevolje u kojoj ne možemo živjeti prekrasnim životom kršćanske vjernosti i uzornog ponašanja. ... Pobjeda se ne stječe izbjegavanjem nevolja — oslobađanjem od njih — već herojskim suočavanjem s njima, strpljivim podnošenjem. (*Letter 29, 1884.*)

Svatko će se suočiti s nevoljama. ... Ako budete gledali na Isusa, ako budete vjerovali u Njega kao u svojeg Spasitelja, bit ćete provedeni kroz svaku nevolju i strpljivo ih podnoseći, postat ćete snažniji kako biste izdržali i sljedeću kušnju, sljedeću nevolju. (*Letter 6, 1893.*)

Samo nas ograničenost našeg pogleda sprečava da raspoznamo Božju dobrotu u disciplini kojoj je podložio svoju Crkvu, ali i u velikim blagoslovima za koje se pobrinuo. U svim vremenima očaja i nedoumice, Bog je sigurno utočište svojem narodu. U sjenci Njegove zaštite oni mogu sigurno ići Njegovim putem. U nevoljama koje su određene da ih pročiste, sila Evanđelja treba biti njihova utjeha. Njegova sigurna Riječ bit će njihova tvrđava. (*Letter 54, 1908.*)

Sve ide na dobro

“Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube; onih koji su odlukom Božjom pozvani.” (Rimljanima 8,28)

Srce koje se pokorilo Božjoj mudroj disciplini imat će povjerenja u svako djelo Njegove providnosti. ... Kada bi Bog pustio svakoga da čini ono što mu je volja, razvijali bi se samoljublje i oholost, dok se vrlina poniznosti ne bi njegovala u srcu. Istinsku kulturu mogu dostići samo oni koji su istinski ponizni.

Ono što bismo toliko željeli činiti može postati stvarnost pošto nas Bog provjeri u školi iskustva, a među naše najveće blagoslove može se ubrojiti upravo ono što nismo mogli učiniti jer bi nam to prepriječilo put da činimo ono što će nas najbolje pripremiti za najuzvišenije djelo. Obične dužnosti stvarnog života bitne su zato što nas sprečavaju u besplodnom nastojanju da činimo ono za što nismo sposobni. Naši vlastiti planovi često se ne ostvaruju da bi Božji planovi mogli postići potpuni uspjeh. O, tek će nam u budućem životu biti objašnjene zamršenosti i tajne života, koje su toliko puta ometale i razočaravale naše najtoplije nade. Tada ćemo vidjeti da su molitve i nade za ono što nam je izgledalo uskraćeno bile naši najveći blagoslovi. (*Letter 2, 1889.*)

Ne smijemo očekivati samo svjetlo Sunca u ovom životu. Oblaci i oluje gomilat će se oko nas, i mi moramo upraviti svoje oči prema mjestu na kojemu smo posljednji put ugledali svjetlo. Njegove su zrake možda prikrivene, ali su još žive; još blistaju iza oblaka. Naš je posao da čekamo, bdijemo, molimo se i vjerujemo. Mi ćemo svjetlo Sunca daleko više cijeniti kada nestane oblaka. Vidjet ćemo Božje spasenje ako se pouzdamo u Boga u tami isto onoliko koliko i na svjetlu dana. (*Letter 23, 1870.*)

Sve nevolje, sva stradanja, sav mir, sva sigurnost, zdravlje, nada, život i uspjeh u Božjoj su ruci i On vlada njima na dobro svoje djece. Naša je prednost da budemo molitelji, da tražimo bilo što i sve od Boga pokoravajući svoje zahtjeve u poniznosti Njegovim mudrim namjerama i neograničenoj volji. (*MS 1, 1867.*)

Vidjeti nevidljivo

“Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu, nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo je vječno.” (2. Korinćanima 4,17.18)

Ako naše misli budu obuzete onim što je vječno, a ne onim što je na Zemlji, uhvatit ćemo se za ruku neograničene snage, i što bi nas još moglo ožalostiti? ...

Ne trebamo biti ostavljeni kao plijen Sotoninoj sili. ... Božja djeca ne smiju dopustiti Sotoni da se postavi između njih i njihovog Boga. Ako Mu dopustite da to učini, On će vam govoriti da su vaše nevolje najteže, da su to najžalosnije nevolje koje su ikada zadesile ikojeg smrtnika. On će staviti svoja povećala pred vaše oči, sve će vam prikazati u povećanom obliku da bi vas ispunio obeshrabrenjem. ... Uzmite Božju riječ kao svojeg savjetnika, ponizite svoju nesigurnu dušu pred Bogom i skrušena srca recite: “Skidam ovdje svoje terete jer ih nisam sposoban nositi. Oni su odviše teški za mene. Skidam ih i stavljam pred noge našeg Otkupitelja, punog sućuti.” ...

Kada vas Sotona kuša, nemojte izgovoriti nijednu riječ sumnje ili tame. Vi sami možete izabrati tko će upravljati vašim srcem, tko će vladati vašim umom. Ako odlučite otvoriti vrata prijedlozima Zloga, vaš um bit će ispunjen nepovjerenjem i buntovničkim pitanjima. Vi možete iznositi svoje osjećaje, ali svaka sumnja koju iznesete sjeme je koje će isklijati i donijeti plod u životu nekoga od vaših bližnjih i vi nećete moći poništiti djelovanje svojih riječi. Vi ćete se možda oporaviti od svojih kušnji i izvući se iz Sotoninih zamki, ali oni koji su došli pod vaš utjecaj možda neće biti u stanju pobjeći od nevjerovanja na koje ste ih naveli. Kako je zato važno da onima oko sebe govorimo samo ono što će im uliti duhovnu snagu i dati duhovno prosvjetljenje! Uzdižimo duše Isusu kojega i ne vidjevši volimo, i budimo ispunjeni neiskazanom radošću punom slave. (RH, 11. veljače 1890.)

Ništa nas ne može odvojiti od Krista

“Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?”
(Rimljanima 8,35)

Kako nam je u vrijeme potrebe dragocjeno obećanje o jedinstvu s Isusom! ... Mi možemo reći: “Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja?” — Ne, jer nas one nagone da osjećamo da je Krist naše jedino utočište, da Njemu možemo uteći i potražiti sklonište. “Tjeskoba?” — Ne, jer je On naša utjeha! “Neka je hvaljen Bog i otac Gospodina našega Isusa Krista, otac milosrđa i Bog svakovrsne utjehe, koji nas tješi u svojoj našoj nevolji.” (2. Korinćanima 1,3.4)

“Progonstvo?” — Ne, “blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!” (Matej 5,10) ... “Glad?” — Ne, jer imamo Božje obećanje. ... “U gladi on će te spasiti!” (Job 5,20) “Bit će siti u danima gladi.” (Psalam 37,19) Kada dođemo k Isusu, naše potrebe bit će potpuno zadovoljene. “Golotinja?” — Ne, poslušajte Isusov glas koji govori: “Savjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženog zlata, da se obogatiš, i da se obučeš u bijele haljine, i da sakriješ svoju sramotnu golotinju.” (Otkrivenje 3,18) ... “Pobjednik će tako biti obučen u bijelu haljinu.” (Otkrivenje 3,5) ...

“Pogibao?” — Ne, Pavao je znao na temelju svojeg iskustva što znači nalaziti se u opasnosti ... “Bio sam na čestim putovanjima u pogiblima od rijeka, u pogiblima od razbojnika, u pogiblima od sunarodnjaka, u pogiblima od pogana, u pogiblima u gradu, u pogiblima u pustinji, u pogiblima na moru, u pogiblima od lažne braće.” (2. Korinćanima 11,26) “A on mi je odgovorio: ‘Dosta ti je moja milost.’” (2. Korinćanima 12,9) ... “Mač?” — ... Mač ne može ubiti dušu jer je naš život sakriven s Kristom u Bogu.

Doista, možemo se pitati zajedno s Pavlom: “Tko će nas rastaviti od ljubavi Božje?” I odgovoriti: “Siguran sam da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 8,38.39) (*Letter 25, 1892.*)

Najveća nevolja

“Jao, jer velik je dan ovaj, slična mu ne bi! Vrijeme je nevolje za Jakova, al’ će se izbaviti iz nje.” (Jeremija 30,7)

Put u slobodu od grijeha vodi preko razapinjanja samoga sebe, preko sukoba sa silama tame. Neka se nitko ne obeshrabri dok razmišlja o teškim nevoljama s kojima ćemo se suočiti u vrijeme muke Jakovljeve koje je još pred nama. Trebamo raditi ozbiljno, brižno, ne za to buduće vrijeme, nego za danas. Mi trebamo sada steći poznavanje istine kakva je u Isusu, sada imati osobno iskustvo. U ovim dragocjenim završnim trenucima vremena kušnje trebamo steći duboko i živo iskustvo. Tako ćemo oblikovati karakter koji će nam osigurati izbavljenje u vrijeme velike nevolje.

Vrijeme nevolje je talionička peć iz koje se trebaju izliti karakteri nalik na Kristov. Ona je zamišljena da navede Božji narod da odbaci Sotonu i njegove kušnje. Posljednji sukob treba pokazati Kristovim sljedbenicima pravi karakter Sotone, okrutnog tiranina, i taj će sukob za njih učiniti ono što ništa drugo nije moglo, naime, da se potpuno okrenu od njega. Voljeti i cijeniti grijeh znači voljeti i cijeniti njegovog začetnika, smrtnog Kristovog neprijatelja. Kada nalaze izgovore za grijeh i prijanjaju uz izopačenosti karaktera, oni daju Sotoni mjesto u svojem srcu i daju mu čast. (*RH, 12. kolovoza 1884.*)

Cijelo Nebo je zainteresirano za čovjeka i želi mu spasenje. To je i veliki cilj svih Božjih nastojanja oko pojedinaca. ... Najveće čuđenje nebeskih vojski izaziva činjenica da se tako mali broj ljudi odlučuje zatražiti slobodu od robovanja zlim utjecajima, da je tako malo onih koji su spremni u suradnji s Kristom uložiti sve svoje snage u veliko djelo svojeg izbavljenja. Da su ljudi pred njima razotkrili nastojanje velikog varalice koji ih želi zadržati u buntovnoj ogorčenosti i u savezu bezakonja, kako bi se iskreno potrudili odbaciti djela tame, kako bi se čuvali da ne padnu u kušnju, kako bi nastojali pronaći i ukloniti svaku manu koja narušava Božje obličje u njima; kako bi se željno tiskali uz Isusa i kakve bi se iskrene molbe uzdizale prema Nebu da njihov hod s Bogom postane smireniji, prisniji, sretniji. (*RH, 12. kolovoza 1884.*)

Dragulj ili šljunak?

“Toga dana — riječ je Jahve nad Vojskama — uzet ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja — riječ je Jahvina — i stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah — riječ je Jahve nad Vojskama.” (Hagaj 2,23)

Kršćani su Kristovi dragulji. Oni trebaju sjati za Njega blistavim sjajem šireći svjetlo Njegove ljepote. Njihov sjaj zavisi od toga koliko su izbrušeni. Oni sami odlučuju hoće li biti izbrušeni ili će ostati nebrušeni. Ali svaki koji je proglašen dostojnim mjesta u Gospodnjem hramu, mora se podložiti procesu brušenja. Bez brušenja, koje obavlja Gospodin, ne mogu odražavati više svjetla od običnog šljunka.

Krist kaže čovjeku: “Ti pripadaš meni. Ja sam te otkupio. Sada si samo grubi kamen, ali, ako dođeš u moje ruke, ja ću te izbrusiti i sjaj kojim ćeš zablistati služiti će na čast mojem imenu. Nitko te ne može uzeti iz moje ruke. Ja ću te učiniti svojim posebnim blagom. Na dan mojega krunjenja, ti ćeš biti dragulj u mojoj kruni radosti.”

Božanski Radnik gubi malo vremena na bezvrijedni materijal. On brusi samo dragocjeno kamenje po ugledu na kamenje ugrađeno u palače (Psalam 144,12), uklanjajući sve grube uglove. Ovaj proces je težak i naporan; ranjava ljudski ponos. Krist udara duboko u iskustvo koje je čovjek u svojoj samodovoljnosti smatrao završenim uklanjajući svaku oholost iz njegovog karaktera. On uklanja suvišnu površinu i stavljajući kamen na kolo za brušenje, obrađuje ga tako da svaka neravnina potpuno nestane. Onda, podižući dragulj prema svjetlu, Učitelj vidi u njemu odraz svojeg lika i proglašava ga dostojnim mjesta u svojem kovčegu. “Toga dana — riječ je Jahve nad Vojskama — stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah.” Neka bude blagoslovljeno iskustvo, ma koliko grubo, koje daje novu vrijednost kamenu i pomaže mu da blista živim sjajem! (4 SDA BC 1177)

Bog neće dopustiti da ijedan od Njegovih radnika iskrena srca bude ostavljen da se sam bori protiv nadmoćnog neprijatelja i bude pobijeđen. On čuva kao drago kamenje svakoga čiji je život sakriven s Kristom u Bogu. (7T 67)

Bog mjeri svaku nevolju

“Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti.” (1. Korinćanima 10,13)

Svatko od nas mora biti svoje bitke, stjecati svoja kršćanska iskustva, na neki način nezavisno od svake druge duše; i Bog nudi pouke koje svatko od nas mora naučiti za sebe i koje nitko drugi ne može naučiti umjesto njega. ... Naš nebeski Otac mjeri i odmjerava svaku nevolju prije nego što dopusti da dođe na vjernika. On razmatra okolnosti i snagu onoga koji treba biti izložen Njegovoj kušnji i nikada ne dopušta da kušnja bude veća od snage otpora. Ako je duša nadjačana, osoba pobijeđena, nikada ne smijemo okrivljavati Boga ... nego čovjek izložen kušnji nije bio dovoljno budan, nije se dovoljno molio i nije vjerom iskoristio sve zalihe koje mu je Bog obilno stavio na raspolaganje. Krist nikada nije iznevjerio vjernika u času njegove kušnje. Vjernik se mora uhvatiti za obećanje i suočiti s neprijateljem u ime Gospodnje. ...

O, veliko djelo treba biti obavljeno za Božji narod dok se ne pripremi za uznesenje na Nebo! Vrućina peći za neke mora biti velika da bi se pokazala troska. Čovjekovo “ja” mora se razapeti. Kada svaki vjernik bude poslušan Gospodinu onoliko kolika je mjera njegovog znanja, kada svojim bližnjima ne bude pružao nikakav razlog da ga tlače, ne mora se plašiti ishoda makar mu prijetila tamnica ili smrt. ...

Gospodin njeguje nježnu sućut prema pripadnicima svojeg naroda. Vjera, čudesna vjera — ona Božji narod vodi uskim putem. Bez te vjere svakako bismo pogrešno protumačili Njegovo postupanje prema nama, izgubili bismo povjerenje u Njegovu ljubav i vjernost. Kakve god bile naše nevolje i patnje ... neka ne bude malodušnosti, nikakvog mrzovoljnog nezadovoljstva, nikakvog gundanja. ...

Jedan jedini dokaz da je nezaslužena Božja naklonost zablislala u našem srcu nadmašit će po vrijednosti svaku nevolju kakva god ona bila, koliko god okrutna bila! (MS 6, 1889.)

Vjera mora nadvladati tamu

“Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u njega, ali ću braniti putove svoje pred njime. I on će mi biti spase-nje, jer licemjer neće izaći pred njega.” (Job 13,15.16 — DK)

Istinski kršćanin nikada neće dopustiti nikakvom zemaljskom razlogu da se postavi između njega i Boga. ...

Kada malodušnost zahvati dušu, to još nije dokaz da se Bog promijenio; On je isti “jučer i danas i zauvijek” (Hebrejima 13,8). Možete biti sigurni u Božju naklonost kada ste izloženi zrakama Sunca Pravednosti; ali ako se na vašu dušu navuku oblaci, nemojte pomisliti da ste odbačeni! Vaša vjera mora probiti tamu. Vaše oko mora vidjeti samo Njega i vaše cijelo tijelo bit će puno svjetla. Pred očima moramo imati bogatstvo Kristove milosti. Čuvajte pouke koje vam je dala Njegova ljubav. Neka vaša vjera bude slična Jobovoj, da i vi možete izjaviti: “I da me ubije, opet ću se uzdati u njega!” ...

Najteža iskustva u kršćanskom životu mogu biti i najblagoslovljenija. Posebni blagoslovi u mračnim trenucima mogu ohrabriti dušu da se odupre Sotoninim napadima i osposobiti Božjeg slugu da opstane u vatrenoj kušnji. Kušnja vaše vjere dragocjenija je od zlata. Morate imati trajno povjerenje u Boga koje neće biti narušeno kušnjama i uvjeravanjem kušača. Uхватite Gospodina za riječ. Proučavajte obećanja i koristite se njima kada se pojavi potreba. “Vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom.” (Rimljanima 10,17) ...

Upravo vjera upoznaje dušu s Božjim postojanjem i prisutnošću; i kada živimo gledajući samo Njegovu slavu, sve više i više prepoznavamo ljepotu Njegovog karaktera. Naše duše dobivaju duhovnu snagu jer udišemo ozračje Neba i shvaćajući da nam je Gospodin s desne strane, nećemo se dati pokrenuti. ... Trebamo živjeti kao da se nalazimo u prisutnosti Beskrajnoga. ...

Božanska mudrost upravljat će koracima onih koji su se oslonili na Gospodina. Okruživat će ih božanska ljubav i oni će shvatiti da se nalaze u prisutnosti Utješitelja, Svetoga Duha. (RH, 8. rujna 1910.)

Okusila sam Božju dobrotu

“Jer ste zbilja iskusili da je dobar Gospodin.” (1. Petrova 2,3)

Jeste li i vi iskusili da je Gospodin milosrdan? Jeste li duhovno gladni društva svojega Gospodina? I vi možete otkriti da je On milosrdan, ne zato što ćete od Njega dobiti sve što želite, već prolazeći kroz školu nevolja. Otkako sam napunila devet godina života, učila sam se u školi nevolja. U svojem ranom djetinjstvu nisam mogla pronaći ništa poželjno osim dragocjenih Isusovih riječi. Otkako sam okusila Božju riječ i osjetila svu njezinu slast, nikada nisam izgubila želju da se dublje upoznam s njom.

Kada sam otišla u Australiju, mučila me reuma i malarija. Jedanaest mjeseci nisam mogla slobodno pokretati ruke. Nakon prvog tjedna pitala sam se što sve to znači i zaključila da će biti najbolje da se prestanem pitati i prepustim se Gospodnjim rukama. Osjetila sam Njegovu dobrotu i ustanovila da je milosrdan. Samo nakratko tijekom noći mogla sam zaboraviti bol toliko da mogu zaspati. Ipak, osjetila sam Gospodnju dobrotu. Svijest o Njegovoj prisutnosti odvajala me je od svijeta tako da mi je izgledalo da mogu razgovarati s Njim licem u lice, kao što je to činio Mojsije. Usprkos svim patnjama i bolovima, osjećala sam da je pokraj mene moj nebeski Pratilac. ...

Krist kaže: Ja sam ti s desne strane da ti pomognem! Što bismo više mogli poželjeti u svojoj slabosti? Bismo li trebali ići jedni drugima sa svim svojim nevoljama, govoriti ljudskim bićima o kušnjama koje imamo i kako smo slabi? Spasitelj nam stoji s desne strane nudeći nam da nas podigne i “postavi na nebesima” (Efežanima 2,6). Ali tako često se odvrćemo od Njega i Njegovih obećanja i govorimo o svojim nevoljama onima koji su kao i mi sami samo smrtnici, s nevoljama koje samo Krist može ponijeti. ... Nemojmo više sramotiti Boga odvrćajući se od Njega i okrećući se ljudskoj nemoći. ...

Ondesite svoje nevolje Učitelju. Recite: “Evo me, Gospodine. Ti znaš sve o meni i samo mi Ti možeš pomoći. Želim ići Tvojim stopama i vršiti Tvoju volju!” Kad se predate Bogu, možete biti sigurni da ćete u trenucima nevolja dobiti upravo onu pomoć koja vam je potrebna. (MS 91, 1901.)

Radujte se!

“Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se! Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima! Gospodin je blizu. Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti!” (Filipljanima 4,4-6)

Možda vam izgleda teško radovati se u Gospodinu dok se nalazite u nevolji, ali mi mnogo gubimo kada dajemo maha duhu prigovaranja. U svakom trenutku mi u svojem srcu trebamo imati Kristov mir. Ne smijemo si dopustiti da se lako uznemirujemo. Da bi nas okušao, Bog nas vodi kroz nevolje i teškoće; ako se pokažemo strpljivi i dostojni povjerenja u takvim okolnostima, On će nas očistiti od svake troske i konačno nam darovati pobjedu i radost. Onima koji se bez prigovaranja pokore jarmu koji Bog želi da nose, osigurani su veliki blagoslovi. ...

Neka svjetlo istine blista u vašem životu. Pitate li: Što da učinim da moje svjetlo sjaji? Ako ste prije prihvaćanja istine bili nestrpljivi i osorni, neka sada vaš život pokaže onima oko vas da je istina imala posvećujući utjecaj na vaše srce i karakter, da ste, prije osorni i nestrpljivi, sada radosni i da više ne prigovarate. Na taj ćete način Krista otkrivati svijetu. ...

“U svakoj prilici zahvaljujte!” (1. Solunjanima 5,18) — budite zahvalni na Božjoj sili koja vas održava u Isusu Kristu. ... U trenutku kada upućujete svoju molitvu za pomoć, možda još ne osjećate svu radost i blagoslove koje biste željeli osjećati, ali ako vjerujete da će Krist čuti i uslišati vašu molbu, obuzet će vas Kristov mir. ... Ako se oslonite na snagu svojeg moćnog Pomoćnika umjesto da raspravljate sa svojim neprijateljem, ako se nikada ne budete tužili na Boga, Njegova obećanja bit će potvrđena. Iskustvo koje stječete danas imajući povjerenja u Njega, pomoći će vam dok se sutra budete suočavali s teškoćama. Svakoga dana trebate se približavati Isusu i Nebu puni povjerenja kao malo dijete. Ukoliko se sa svakidašnjim nevoljama i teškoćama suočavate ispunjeni nepokolebljivim povjerenjem u Boga, stalno iznova stavljat ćete na ispit obećanja Neba i svaki put ćete učiti pouku vjere. Tako ćete stjecati snagu da se oduprete kušnji i kada dođu teže kušnje, moći ćete im se oduprijeti. (MS 8, 1885.)

Mir u nevoljama

“I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.” (Filipljanima 4,7)

Isus je došao na ovu Zemlju ne samo da bude čovjekov Otkupitelj, već i njegov Primjer. On je živio savršenim životom, životom krotkosti, poniznosti, neporočnosti i neograničenog povjerenja u Boga. ... On nas je na zoran način učio velikim poukama o smirenom, trajnom, nepokolebljivom povjerenju u našega nebeskog Oca. On dopušta kušnjama, nevoljama i teškoćama da dolaze na Njegove mile. To su izrazi Njegove providnosti, pohođenja Njegove milosti, da bi ih vratio kada zalutaju od Njega, da bi im dao dublju svijest o svojoj prisutnosti i milosrdnoj skrbi. Mir koji nadilazi svaki um nije namijenjen onima koji izbjegavaju nevolje, borbe i samoodricanje. ...

Isusovo oko je na nama u svakom trenutku. Božja providnost dopustila je da se između duše i Sunca Pravednosti navuku oblaci da bi naša vjera ojačala i da bi se uhvatila za veliku nadu i pouzdana obećanja koja sjaje kroz tamu svake oluje. Vjera mora rasti u sukobima i patnjama. Kao pojedinci moramo naučiti patiti, biti jaki i ne potonuti u slabost. ...

Velika je ljubaznost našeg nebeskog Oca kada dopušta da se nademo u položaju koji umanjuje privlačnost onoga što je na Zemlji i koji naš navodi da svoju naklonost posvećujemo onome što je gore. Često nam gubitak zemaljskih blagoslova pomaže da naučimo više nego što smo naučili dok smo ih imali. Činjenica da prolazimo kroz nevolje i stradanja nije nikakav dokaz da nas Isus ne voli i ne blagoslivlja. Sažaljivo Božje Janje poistovjećuje svoje interese s interesima onih koji stradaju. On ih čuva u svakom trenutku. On je upoznat sa svakom njihovom boli; On zna svaku Sotoninu kušnju, svaku sumnju koja razdire njihovu dušu. ... On zastupa slučaj svih koji se nalaze u kušnji, koji lutaju, koji nemaju vjere. On ih nastoji uzdići do visine na kojoj se On nalazi. Njegov je posao da svoj narod posvećuje, čisti, oplemenjuje i čini neporočnim, da ispunjava srca svojih sljedbenika svojim mirom. On ih na taj način priprema za slavu, čast i vječni život, za baštinu daleko bogatiju i trajniju od baštine bilo kojeg zemaljskog kneza. (*RH, 12. kolovoza 1884.*)

Mir kao Kristova ostavština

“Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce!” (Ivan 14,27)

Kratko vrijeme prije svojeg raspeća Krist je ostavio u nasljedstvo svojim učenicima svoju ostavštinu mira. ... To nije mir koji se stječe usuglašavanjem sa svijetom. To je više unutarnji nego vanjski mir. Vani će biti ratova i sukobljavanja pod utjecajem zakletih neprijatelja, hladnoće i sumnjičenja onih koji tvrde da su nam prijatelji. Kristov mir neće iskorijeniti podjele, ali će ostati nenarušen usred sukoba i podjela.

Iako nosi titulu Knez mira, Krist je o sebi rekao: “Nemojte misliti da sam došao donijeti na zemlju mir! Nisam došao da donesem mir, nego mač!” (Matej 10,34) Iako je Knez mira, On je bio i uzrok podjele. (RH, 16. siječnja 1900.)

Obitelji će se dijeliti da bi se mogao spasiti svaki koji prizove Gospodnje ime. Svi koji odbiju Njegovu beskrajnu ljubav, ustanovit će da je kršćanstvo mač koji narušava njihov mir. ...

Nemoguće je da se netko tko postane istinski sljedbenik Isusa Krista ne razlikuje od svjetovnog mnoštva nevjernika. Kada bi svijet prihvatio Krista, tada ne bi bilo mača podjele jer bi svi bili Kristovi sljedbenici i u zajedništvu jedni s drugima i njihovo bi jedinstvo bilo neraskinuto. Međutim, to nije slučaj. Tu i tamo poneki član obitelji poslušava uvjeravanja svoje savjesti i zato ostaje sam. ... Crta razdvajanja je jasna i određena. Jedan stoji na Božjoj riječi, a drugi se drže ljudskih predaja i govora. ...

Mir koji je Krist dao svojim učenicima i za koji se molimo utemeljen je na istini i taj mir neće nestati zbog podjela. Svuda oko nas može biti ratova i sukoba, ljubomore, zavisti, mržnje i svada, ali Kristov mir svijet ne može uzeti ni dati. (RH, 4. srpnja 1894.)

Temelj svakog istinskog mira

“Ovo vam rekoh, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!” (Ivan 16,33)

“Da u meni imate mir” — Kristov mir, mir vjerovanjem u istinu. Utješitelj je nazvan Duhom istine jer u istini ima utjehe, mira i nade. Laž ne može dati istinski mir; on se može steći samo djelovanjem istine. ...

Isus se molio da Njegovi sljedbenici budu jedno, ali mi ne smijemo žrtvovati istinu da bismo osigurali ovo jedinstvo jer trebamo biti posvećeni istinom. I tu se krije temelj svakog pravog mira. Ljudska bi mudrost sve to promijenila proglašavajući taj temelj odviše uskim. Ljudi će pokušavati postići jedinstvo čineći ustupke općeprihvaćenim gledištima, sklapajući kompromise sa svijetom, žrtvujući životvornu pobožnost. Ali istina je Božji temelj jedinstva Njegovog naroda.

Posvećenje, jedinstvo, mir — sve ćemo to imati zahvaljujući istini. Vjera u istinu ne čini čovjeka mračnim i nezadovoljnim. Ako imate mir u Kristu, Njegova dragocjena krv donijet će oprost i nadu vašoj duši. I više od toga, imat ćete radost u Duhu Svetome prihvaćajući Njegova dragocjena obećanja. Isus kaže: “U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!” (Ivan 16,33) I zato vas svijet neće nadvladati ako vjerujete u mene. Ja sam nadvladao svijet. I budući da sam ja nadvladao svijet, ako budete vjerovali u mene, i vi ćete ga nadvladati. ...

Sve što je obećao, Isus će ispuniti; i zato Ga sramotimo ako sumnjamo u Njega. Sve Njegove riječi duh su i život. Ukoliko ih prihvatimo i poslušamo, one će nam dati mir, sreću i sigurnost zauvijek. ... Krist je izjavio da nam je dao mir; da mir pripada nama. A On je sve to rekao da bismo u Njemu mogli imati ono što nam je svojom beskrajnom žrtvom osigurao — ono što već smatra našim. Taj mir ne trebamo tražiti u svijetu budući da ga svijet ne može dati. On se nalazi samo u Kristu. On će nam ga dati usprkos svijetu, bez obzira na njegove prijetnje i proglose, na njegova mamljenja i prijevarna obećanja. (RH, 12. travnja 1892.)

Površna iskustva nisu dovoljna

“Da budete besprijekorni i čisti, neporočna djeca Božja usred nastranog i pokvarenog naraštaja u kojem svijetlite kao zvijezde u svemiru.” (Filipljanima 2,15)

Uvijek postoji opasnost da budemo zadovoljni površno obavljenim poslom; uvijek postoji opasnost da se duše ne usidre u Bogu, zadovoljne da budu bacane tamo-amo kao igračka Sotoninih kušnji. ... Djelovanje Božjega Duha u srcu dovest će do istinskog pokajanja koje se neće zaustaviti na priznanju, već će izazvati odlučnu reformu u svakidašnjem životu. Pokazat će se ozbiljnost, ustrajnost i odlučnost, osobine koje se pravilno mogu pokazati u očajničkoj borbi, hrvanju. ...

Činjenica da prevladava bezakonje, da smo okruženi nevjernicima i skepticima ili ljudima koji se izdaju za kršćane, koji imaju ime da su živi iako su mrtvi, nije nikakav razlog da bilo koga među nama matica zla odnese u propast. Kako je došlo do skoro sveopćeg odbacivanja Boga, javlja se još veća potreba da ostanemo čvrsti i odani. ... Moramo skupljati božanske zrake Sunca Pravednosti i odsjajivati ih svijetu. Usred pokvarenog i izopačenog naraštaja mi moramo ukazati hvalu Onome koji nas je pozvao iz tame k svojem u čudesnom svjetlu.

Ništa osim dubokog osobnog iskustva neće nas osposobiti da izdržimo ispit nevolja i kušnje s kojima ćemo se suočiti u svojoj kršćanskoj borbi. Odviše često se osjećamo dobro kada nam sve ide po planu, ali kada sumnje obuzmu dušu, kada nam Sotona šapće svoje prijedloge, naša obrana puca i mi brzo popuštamo vještinama kušača ne ulažući skoro nikakav napor da mu se odupremo i odbacimo ga. Nije dovoljno imati samo dobre namjere. Duša se mora zabarikadirati molitvama i proučavanjem Pisma. Naoružan tim oružjem, Isus se suočio sa svojim podmuklim neprijateljem na bojnopolju i svladao ga. Svi mi možemo pobijediti u Njegovoj snazi, ali naš problem neće biti riješen ako pomislimo da to možemo učiniti bez Njegove pomoći. On sam kaže: “Jer bez mene ne možete ništa učiniti!” (Ivan 15,5) Nijedna skromna duša koja hodi u svjetlu kao što je Krist hodio, neće se uhvatiti u Sotoninu lukavu zamku. (ST, 26. listopada 1904.)

Ukorijenjeni u Kristu

**“Ko palma cvate pravednik i raste ko cedar libanonski.”
(Psalam 92,12)**

Kršćanin je uspoređen s libanonskim cedrom. Čitala sam da ovo drvo čini mnogo više nego da samo šalje nekoliko kratkih korijena u podatnu zemlju. Ono upućuje snažno korijenje duboko u tlo prodirući sve dublje i dublje u potrazi za još čvršćim osloncem. I u vrijeme grubih udara oluje ono ostaje čvrsto zahvaljujući mreži žila ispod zemlje.

Isto tako i kršćanin pušta duboko korijenje ukorjenjujući se u Kristu. On njeguje vjeru u svojeg Otkupitelja. On zna kome vjeruje. On je istinski uvjeren da je Isus Božji Sin i Spasitelj grešnika. ... Korijeni vjere prodiru u dubinu. Istinski kršćani, slično libanonskim cedrovima, ne urastaju u mekanu površinu zemlje, već su ukorijenjeni u Gospodinu, usađeni u pukotine planinskih litica. (*Letter 95, 1902.*)

Ukoliko kršćanin želi u tome uspjeti, i napredovati uopće, on sve to mora postići usred ljudi koji su stranci Bogu, usred ruganja, izložen ismijavanju. On mora stajati uspravno kao palmino stablo u pustinji. ... Nebo može izgledati kao mjed, pustinjski pijesak može udarati u korijenje palminog drveta, može se nagomilavati oko njegovog stabla. Ipak, drvo je i dalje zeleno, svježe i puno života usred vrelog pustinjskog pijeska. Uklonite pijesak sve dok ne doprete do palminog korijenja i otkrit ćete tajnu njezinog života: ono prodire duboko ispod površine, sve do skrivene vode duboko u zemlji. (*3 SDA BC 1151*)

I kao što je palmino stablo, crpeći hranu iz zdenaca žive vode, zeleno i napredno usred pustinje, tako i kršćanin može crpsti bogate zalihe milosti iz zdenaca Božje ljubavi i voditi umorne duše koje su pune nemira i samo što ne propadnu u pustinji grijeha, na one vode s kojih mogu piti i živjeti. Kršćanin uvijek ukazuje svojim bližnjima na Isusa, koji poziva: “Ako je tko žedan, neka dođe k meni; i neka pije tko vjeruje u me!” (*Ivan 7,37*) Ovaj zdenac nas nikada neće iznevjeriti jer iz njega možemo crpsti i ponovno crpsti. (*3 SDA BC 1151*)

Bez glavnog korijena?

“Prema tome, braćo moja ljubljena, budite čvrsti, nepokolebljivi, uvijek napređujte u djelu Gospodnjem, svjesni da vaš trud u Gospodinu nije uzaludan!” (1. Korinćanima 15,58)

Da bismo bili čvrsto usidreni, mora nas nešto čvrsto držati, a ništa neće biti dovoljno čvrsto sve dok Krist ne preuzme upravu nad dušom. ... Mnogi koji izgledaju snažni i govore u obranu istine, nisu ukorijenjeni ni utemeljeni. Oni nemaju glavnog korijena; i kada naiđu oluje protivljenja i progonstva, oni su slični drvetu koje je udar vjetera oborio iz korijena. (RH, 29. travnja 1884.)

Mi ćemo biti napadani na svakom koraku; bit ćemo izloženi bezgraničnom pritisku. Ne smijemo se držati svoje vjere samo zato što nam je ona bila predana od otaca. Takva vjera ne bi mogla izdržati strašan ispit koji je pred nama. Mi moramo znati zašto smo adventisti sedmoga dana — koji nas je stvarni razlog naveo da izidemo iz svijeta kao odvojen i poseban narod. ...

Kada ljudi žele steći znanje o Božjem djelu zato što su u njega uložili svoju vjeru i sredstva, Bog će im pomoći da sve razumiju pa će ostati čvrsti u svojoj vjeri; ali ako zastupaju samo teoriju, plitku vjeru koju ne mogu objasniti, iznenadna kušnja navest će ih da se prepuste matici koja će ih odnijeti u svijet. ...

Naš um mora biti tako pripremljen da može izdržati svaki ispit, da se može oduprijeti svakoj kušnji bez obzira na to dolazi li ona iznutra ili izvana. Mi moramo znati zašto vjerujemo onako kako vjerujemo, zašto smo na Gospodnjoj strani. Istina mora čuvati stražu u našim srcima, spremna da pozove na uzbunu, da nas povede u akciju protiv svakog neprijatelja. Sile tame otvorit će paljbu protiv nas i svi koji su ravnodušni i bezbrižni, koji su svoju pozornost posvećivali svojim zemaljskim riznicama, koji se nisu pobrinuli da shvate Božje postupanje prema Njegovom narodu, postat će njihova žrtva. Ni jedna sila osim poznavanja istine kakva je u Isusu nikada nas neće učiniti čvrstima, ali ako je ona u nama, jedan će goniti tisuću, a dvojica deset tisuća. (RH, 29. travnja 1884.)

Čvrstina prave vjere

“Hodit ću putem prostranim, jer naredbe tvoje istražujem.” (Psalam 119,45)

Ima nekih koji sa žaljenjem govore o ograničenjima koja biblijska vjera nameće onima koji žele slijediti njezin nauk. Izgleda da takvi misle da su ova ograničenja veliki nedostatak, ali mi imamo razloga zahvaliti Gospodinu iz cijeloga srca što je postavio nebesku prepreku između nas i neprijateljevog tla. Postoje određene sklonosti neobraćenog srca za koje mnogi misle da im se mora popuštati da bi se pojedinac razvijao na najpovoljniji način, ali to što ljudi smatraju bitnim, Bog vidi da neće poslužiti na blagoslov ljudskom rodu onako kako su to ljudi zamislili jer bi ih razvijanje upravo tih karakternih osobina onesposobilo za nebeske stanove. Gospodin stavlja ljude na ispit i dopušta nevolje da bi se troska odvojila od zlata, ali nikoga ne prisiljava. On nikoga ne okiva lancima ili užadi niti sprečava postavljajući mu prepreke jer se time odbojnost samo povećava umjesto da se smanji. ... Istinska vjera ne ograničava, već sposobnosti sputava i um sužava manjak vjere. (*MS 3, 1892.*)

Vjera je aktivno, radno načelo i daje nam izdržljivost da se možemo suočiti s ozbiljnim životnim stvarnostima. ... Vjera uvijek ulijeva snagu onome tko je ima i obuzdava, usmjerava i uravnotežuje njegov karakter, um i osjećaje. Ona ima snagu osvjedočivanja, preklinje i zapovijeda božanskim autoritetom svim sposobnostima i sklonostima. Vjera ... nam nameće najuzvišenije odgovornosti. Kada se povežemo s Kristom, mi se svečano zavjetujemo da ćemo hoditi kao što je On hodio. (*Letter 25, 1882.*)

Naša je prednost da iskazujemo hvalu Onome koji nas je pozvao iz tame k svojem čudesnom svjetlu. ... Gospodnji put mora se poštovati, Njegov se put odlikuje pravednošću. U svojem ponašanju, riječima i karakteru kršćani trebaju očitovati svoje nebesko podrijetlo. Nikada se ne smijemo ispričavati svijetu što smo kršćani i što se usuđujemo činiti ono što je pravo. (*Letter 31a, 1894.*)

Čista vjera donosi mir, sreću, zadovoljstvo i predanost; pobožnost je korisna u ovom životu i u životu koji će doći. (*Letter 1b, 1873.*)

Vrijeme da budemo slijepi i gluhi

“Tko je slijep ako ne moj sluga, tko je gluhi kao glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao prijatelj, tko je gluhi kao sluga Jahvin? Mnogo si vidio, ali nisi mario, uši ti bjehu otvorene, ali nisi čuo!” (Izaija 42,19.20)

Kakva je ovo vrsta sljepoće? To je sljepoća koja ne dopušta našim očima da promatraju zlo. Ona ne dopušta našim očima da počivaju na bezakonju. Ona ne zapaža ono što se vidi gubeći iz svojeg vidokruga vječnost. ... Mi moramo gledati pravilno, moramo gledati onako kako Bog gleda jer Sotona stalno pokušava izvrnuti ono na čemu počivaju naše oči da bi nas naveo da stvari promatramo očima svojeg predstavnika. ...

Sluga živoga Boga gleda s određenim ciljem. Oči i uši su mu posvećene. Oni koji su odlučili zatvoriti svoje oči i uši za svako zlo, preobrazit će se. Ali ako budu slušali one koji im se obraćaju u pokušaju da skrenu njihove misli daleko od Boga i njihovih vječnih interesa, onda će sva njihova osjetila biti izopačena onim na čemu se budu zadržavale njihove oči. Isus kaže: “Bude li ti oko zdravo, čitavo će ti tijelo biti u svjetlu. Ali ako ti je oko bolesno, čitavo će ti tijelo biti u tami.” (Matej 6,22.23)

Vrlo je važno čemu dopuštamo da se hrani naš um i naša duša. Mi možemo dopustiti svojem umu da se bavi romantičnim pustolovinama i kulama u zraku, i što ćemo time dobiti? To će nas uništiti, i dušu i tijelo. ... Mi trebamo imati snagu koja će nas osposobiti da zatvorimo svoje oči pred prizorima koji nas ne uzdižu, koji nas ne oplemenjuju, koji nas ne čiste niti poboljšavaju, da zatvorimo svoje uši za sve što je zabranjeno u Božjoj riječi. Bog nam zabranjuje da zamišljamo zlo, da govorimo zlo i da čak mislimo zlo. ...

Vidim u Isusu sve što je lijepo, sve što je sveto, sve što uzdiže i pročišćava. Zašto bih onda širom otvorila oči i gledala ono s čime se ne slažem? Gledanjem se mijenjamo. Gledajmo na Isusa, mi ćemo se promijeniti i poprimiti Njegovo obličje. (MS 17, 1894.)

Neka Božja ruka oblikuje glinu

“Pa ipak, naš si otac, o Jahve: mi smo glina, a ti si naš lončar — svi smo mi djelo ruku tvojih.” (Izaija 64,8)

Mi ne znamo što će Gospodin učiniti za nas ako stanemo u red. Bog vidi što može učiniti za čovjeka. Postoje mogućnosti koje naša slaba vjera ne raspoznaje. “Vi ste Božja njiva, Božja građevina.” (1. Korinćanima 3,9) On vidi sve neprihvatljive osobine čovjekovog karaktera i zna da će, ako ovaj nauči Kristovu krotkost i poniznost, moći preoblikovati i promijeniti njegov ratoborni duh i neljubazno raspoloženje i dovesti svaku snagu bića u radno stanje, korisno za unapređenje svojeg kraljevstva. On želi pročistiti, uzdići i oplemeniti cjelokupni naš život. ... Silom Svetoga Duha On može uporabiti i najlošije karaktere i preobraziti ih u sposobne muškarce i žene.

Blago čovjeku koji vjerom dobiva uvid u Kristovu vjeru. ... Time stječe mogućnost da postane sličan Kristu po karakteru. ... Veliko svjetlo obasjava čovjeka kada shvati prednosti koje mu se nude. On vidi plan koji Bog ima s njim i umire sebi. ... Pristaje da ga Bog obrađuje. ... Kada pristane biti glina u rukama lončara, tada Bog pretvara čovjeka u posudu za čast. (*Letter 63, 1898.*)

Glina u rukama lončara ... mijesi se mnogo puta sve dok lončar ne bude zadovoljan načinjenom posudom. Milost i istina usavršit će djelo oblikovanja ljudske gline tako da će se slava velikog Lončara pokazati u lijepoj posudi, oblikovanoj i uglačanoj za službu. (*Letter 48, 1888.*)

Lončar ne može oblikovati i obraditi za čast ono što nikada nije došlo u njegove ruke. Kršćanski život je život svakidašnje predaje, pokoravanja i stalnog pobjeđivanja. Svakoga dana trebamo postizati nove pobjede. Svoje “ja” trebamo izgubiti iz vida i neprestano njegovati Božju ljubav. I tako ćemo uzrasti u Kristu. Tako će naš život biti oblikovan po uzoru na božanski. (*4 SDA BC 1154*)

Neka Božja ruka obrađuje glinu za svoju službu. On dobro zna kakvu vrstu posuda želi. (*Letter 63, 1898.*)

Ispitajte sami sebe!

“Sami sebe istražite! Ili ne poznajete sebe — ta Krist je u vama. Ako ne, pokazujete se nevaljanima.” (2. Korinćanima 13,5)

“Sami sebe istražite!” Mnogi ... bi smjesta odgovorili: “Zašto, pa ja sam u vjeri, vjerujem u svaku točku istine.” Ali živite li u skladu s onim što vjerujete? Imate li mir s Bogom i sa svojom braćom? Možete li se moliti iskreno: “Oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim!” ... Ima li u vašem srcu imalo gorčine, zavisti, ljubomore, zlih sumnjičenja? ... Ima li u njemu suparništva, želje za posebnim prednostima i častima, težnje za vlašću nad drugima? ...

Dobro bismo učinili da ispitamo sebe i vidimo kakav duh gajimo. Naučimo govoriti blago i smireno čak i u najtežim okolnostima. Vladajmo ne samo svojim riječima, već i svojim mislima i maštom. Budimo ljubazni i uslužni. (RH, 29. travnja 1884.)

Mnogi su svjesni svojih velikih mana pa čitaju, mole se i donose odluke, a ipak ne idu naprijed. Izgledaju nemoćni da se odupru kušnji. Razlog je što ne idu dovoljno duboko. Ne nastoje postići temeljito obraćenje svoje duše da bi tokovi koji izlaze iz nje bili neporočni i da bi njihovo ponašanje posvjedočilo da Krist vlada u njima. Svi nedostaci karaktera imaju svoj izvor u srcu. Oholost, taština, neugodan temperament i lakomost izlaze iz tjelesnog srca koje nije obnovljeno Kristovom milošću. Ako je srce očišćeno, omekšano i oplemenjeno, o tome će posvjedočiti riječi i djela. Kada se duša potpuno preda Bogu, ona se čvrsto oslanja na Njegova obećanja, upućuje iskrene molitve i ulaže odlučne napore da vlada svojim riječima i djelima. (RH, 1. rujna 1885.)

Mi ispovijedamo veliku i svetu vjeru pa naš karakter mora biti u skladu s tom vjerom i s Božjim velikim moralnim mjerilom. ...

Ispitajmo svoje srce u svjetlu velikog načela Božjeg zakona koje je Krist ovako oblikovao: “Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom a svoga bližnjega kao samoga sebe!” (Luka 10,27) (RH, 29. travnja 1884.)

Drži sebe čista!

**“Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati!”
(Matej 5,8)**

Spoznati od čega se sastoji neporočnost uma, duše i tijela, najviši je oblik obrazovanja. Apostol Pavao sažima u svojoj Poslanici Timoteju dostignuća koja smatra ostvarivima na tom području i kaže: “Drži sebe čista!” (*Letter 145, 1897.*)

U ove posljednje dane Sotona posebno pokušava zavlada-ti umom mladih, pokvariti njihove misli i raspaliti njihove strasti. Svi smo mi slobodna moralna bića, ali kao takvi moramo usmjeriti svoje misli da teku pravilnim tokovima. ... Kada Sotona pokušava skrenuti naše misli na ono što je nisko i puteno, vraćajte ih natrag i usmjeravajte prema onome što je vječno; i kada Gospodin vidi naše ozbiljne napore da zadržimo samo čiste misli, On će privući um kao magnet i očistiti naše misli. ... Oni koji žele provesti reformu, prvo trebaju očistiti svoju maštu. Ako je um okrenut u pogrešnom smjeru, moramo ga obuzdati i učiniti da se bavi samo čistim i uzvišenim temama. Kada ste u kušnji da popustite pokvarenoj mašti, bježite prema prijestolju milosti, molite se za snagu s Neba. Božjom silom mašta se može disciplinirati da misli o onome što je čisto i nebesko. ...

Oni koji žele steći mudrost koja dolazi od Boga, moraju postati ludi na području grešnog znanja ovoga vremena da bi mogli postati mudri. Oni moraju zatvoriti svoje oči da ne vide i ne nauče ono što je zlo i ne steknu znanje koje bi uprljalo njihovu neporočnost misli i djela. Trebaju bdjeti nad svojim jezikom da ne bi upućivali izopačene poruke, da se u njihovim ustima ne bi našla prijevara. Svatko je odgovoran za svoja djela dok se nalazi na ispitu u ovome svijetu. Svatko ima snage da može vladati svojim postupcima. Ako je slab u vrlinama i neporočnosti misli i djela, može dobiti pomoć od Prijatelja bes-pomoćnih. Isus je upoznat sa svim slabostima ljudske naravi i ako Mu se budemo molili, dat će nam snagu da svladamo i najsnažnije kušnje. Svatko može dobiti tu snagu bude li je tražio u poniznosti. (*Nedatirani MS 93*)

K savršenstvu

“Dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i u pravoj spoznaji Sina Božjega, k savršenom čovjeku, k mjeri punine veličine Kristove.” (Efežanima 4,13)

Veliko je i svečano djelo postati moralno podoban za društvo neporočnih i blagoslovljenih. ... Jedino kada se uskladimo s Božjom riječju, možemo se nadati da ćemo uzrasti do “puni- ne veličine Kristove”. Ali mi to moramo postići, jer inače ni- kada nećemo ući u Nebo. Bez neporočnosti i svetosti srca ne možemo zadobiti krunu besmrtno- slave. (RH, 30. svibnja 1882.)

Život duše ne može se ničim potkrijepiti osim pravilnim usmjeravanjem naših sklonosti prema Nebu, prema Kristu i Bogu. Pokajanje i vjera u Krista bitni su za oprost grijeha, ali to još nije sve što se traži. ... Kršćanski život je time tek započeo. Mi moramo, kao što nas poziva apostol, napredovati prema savršenstvu. Moramo dovesti svaku misao u pokornost i poslušnost Kristu. Ako vjerujemo u Krista, rado ćemo razmiš- ljati o Njemu, razgovarati o Njemu i moliti Mu se. On će postati prvi u našoj ljubavi. Voljet ćemo ono što Krist voli, mrziti ono što On mrzi. ...

Kršćanski život nikada ne stoji na mjestu. On mora na- predovati. Naša ljubav prema Kristu mora postajati sve snažnija i snažnija. ...

Moj brate i sestro, negujete li vi ljubav prema Bogu? Mnogi među vama imaju samo maglovitu predodžbu o Kristovom sa- vršenstvu, ali je vaša duša puna radosti i oduševljenja. Čeznite za potpunijom, dubljom spoznajom Spasiteljeve ljubavi. Čez- nite za tim da Ga čvršće zagrlite svojom ljubavlju. Nezado- voljni ste, ali nemojte očajavati. Posvetite Kristu najbolje i naj- svetije osjećaje svojeg srca. Prikupljajte svaku zraku Njego- vog svjetla. Negujte svaku čežnju svojeg srca za Bogom. Razvi- jajte kulturu duhovnih misli i svetih razgovora ... Požurite se da sazrete za Nebo. ...

Svakako će nas nešto stajati da steknemo kršćansko isku- stvo i razvijemo istinski i plemeniti karakter. ... Ali mnoštvo otkupljenih, odjevenih u bijele haljine, to su oni koji su oprali haljine svoje i ubijelili ih u krvi Janjetovoj. (RH, 30. svibnja 1882.)

Vidjeti onoga koji je nevidljiv

“Vjerom Mojsije, kad odraste, odbi da ga nazivaju sinom faraonove kćeri. ... Vjerom ostavi Egipat, ne bojeći se kraljeve srdžbe. Ostade, naime, postojan kao da promatra Nevidljivoga.” (Hebrejima 11,24-27)

Mojsije ... je živio gledajući Onoga koji je nevidljiv; i zato je Kristovu sramotu mogao smatrati većim bogatstvom od svega egipatskog blaga. Kada bi ljudi živjeli na takav način, vidjeli bismo da njihova lica blistaju Božjom slavom jer bi promatrali slavu Vječnoga i gledajući nju, i sami bi se preobrazili u Kristov lik. (ST, 9. siječnja 1893.)

Naš um nalazi se na razini onoga čime se bave naše misli; ako razmišljamo o onome što je zemaljsko, nećemo dobiti otisak onoga što je nebesko. Primili bismo velike blagoslove kad bismo razmišljali o milosti, dobroti, i ljubavi našega Boga, ali trimo veliki gubitak baveći se onim što je zemaljsko i prolazno. Mi dopuštamo da tuga, briga i zbunjenost odvlače naše misli prema Zemlji i krutičnjake pretvaramo u planine. ... Ono što je prolazno ne bi smjelo ... obuzimati naš um u tolikoj mjeri da se naše misli potpuno vežu uz Zemlju i ono što je zemaljsko. Mi trebamo tako odgojiti, disciplinirati i podučiti svoj um da se naše misli slijevaju u nebeski kanal, baviti se onim što je nevidljivo i vječno, onim što se može vidjeti samo duhovnim očima. Gledajući Onoga koji je nevidljiv, možemo steći snagu uma i živahnost duha. ...

Na koje nas god mjesto pozvala Božja providnost, možemo s povjerenjem očekivati da će Bog biti naš pomoćnik. Ne smijemo dopustiti sebi da postanemo igračka okolnosti, već se moramo uzdići iznad okolnosti. ... Kada se nađemo u teškom položaju, kada nam se ono što nas okružuje nikako ne dopada, kada stavlja na kušnju naše strpljenje i vjeru, ne smijemo se razočarati i pasti u očaj, već se još čvršće uhvatiti za Boga i uvjeriti se da svoju ljubav nismo posvetili onome što je na Zemlji, već onome što je gore, gledati Isusa, začetnika i završitelja naše vjere. Isus nam treba biti početak i svršetak, prvi i posljednji. On treba biti naša snaga u sve vrijeme nevolje. (ST, 9. siječnja 1893.)

Privučeni Kristovom ljubavlju

“Dakle, ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći Bogu s desne strane! Svrćajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji.” (Kološanima 3,1.2)

Kada se nađemo u kušnji da svoju ljubav poklonimo nečemu što se nalazi na zemlji i što privlači naše osjećaje, moramo tražiti milost od Boga da se okrenemo od toga i ne dopustiti da se postavi između nas i našega Boga. Trebamo držati pred očima svojeg uma stanove koje je Isus otišao pripremiti za nas. Ne smijemo dopustiti da naše kuće i njive, naši poslovni potхвати i svjetovni poslovi stanu između nas i našega Boga. Trebamo imati pred očima bogata obećanja koja je On dao zapisati.

Trebali bismo proučavati velike putokaze koji ukazuju na vrijeme u kojemu živimo. ... Sada bismo se trebali najozbiljnije moliti da budemo spremni za borbu u veliki dan Gospodnji. Trebali bismo se radovati skorom susretu s Isusom i stanovima koje je za nas otišao pripremiti. ... Isus može zadovoljiti svaku vašu potrebu. ... Dok Ga budete promatrali, bit ćete oduševljeni bogatstvom slave Njegove božanske ljubavi. Idolopoklonička ljubav prema stvarima koje se vide bit će zamijenjena uzvišenijom i boljom ljubavlju prema onome što je nepropadljivo i dragocjeno. Trebali biste razmišljati o vječnom blagu sve dok vaša ljubav ne bude posvećena onome što je gore, dok ne postanete oruđa za usmjeravanje bližnjih da i oni posvete svoju ljubav nebeskoj riznici. ...

Pravilno cijene vrijednost novca samo oni koji vide da je novac koristan prilikom objavljivanja istine onima koji je nikada nisu čuli, izjavljujući ih na taj način od vlasti neprijatelja. Kada netko prihvati istinu, gubi ljubav prema onome što je na Zemlji. On vidi nenadmašnu slavu onoga što je na Nebu, cijeni izuzetnost onoga što se odnosi na vječni život. Njega privlači ono što je nevidljivo i vječno. Njegove ruke odbacuju ono što je zemaljsko. On svoj zadivljeni pogled upravlja prema neizmjernej slavi drugoga svijeta. Shvaća da mu njegove nevolje donose neizmjernu i veliku slavu i uspoređujući bogatstva koja je dobio na uživanje, shvaća da su njegove sadašnje nevolje lake i da traju samo privremeno. (*Letter 97, 1895.*)

Podigni svoju zastavu!

“Neka tvoje oči gledaju u lice, i neka ti je pogled uvijek prav.” (Izreke 4,25)

Mladi, izbjegavajte popustljive karaktere! Takvi su prilagodljivi, ali su slični trsci koju savija vjetar. Oni nemaju snagu volje. Svako mlado biće treba njegovati odlučnost. Podijeljena volja je zamka i pokazat će se kao propast mnogim mladićima i djevojkama. Budite čvrsti jer ćete u protivnom biti izgubljeni s vašom kućom, ili karakterom, sagrađenim na pješčanom temelju. ... Pokažite odlučnost po svaku cijenu. ... Oni koji žele krenuti putem koji je Gospodin izabrao, ne smiju dopustiti da ih u pitanjima savjesti lome ljudi koji su se često zalagali za pogrešne ciljeve. Oni moraju pokazati moralnu nezavisnost i ne smiju se bojati što su posebni i jedinstveni. ...

Mnogi se mijenjaju onako kako puše vjetar. Osluškuju što će netko drugi reći i onda prihvaćaju to mišljenje kao pravilno. Kada bi se potpuno oslonili na Boga, postali bi jaki u Njegovoj snazi; ali oni ne govore Gospodinu: Ne mogu donijeti nijednu odluku dok ne saznam Tvoju volju! Oni prema svojoj urođenoj sklonosti dopuštaju drugome da bude njihova savjest, pa onda pošto je taj drugi progovorio, govore ono što je on rekao, ponašaju se onako kako se on ponaša. Kada se takva osoba nađe u položaju da mora misliti i sama donijeti odluku, ne usuđuje se izraziti nikakvo određeno mišljenje. A ipak ti ljudi, poput Arona, često raspolazu velikim sposobnostima. Bog sažaljeva takve slabiće. ...

Moramo se osloboditi običaja i okova društva, kako u trenutku kada se načela naše vjere nađu na kocki ne bismo oklijevali pokazati pod čijom zastavom stojimo iako će nas ljudi zbog toga proglašavati čudacima. Neka vam savjest ostane oštra da možete čuti i najtiši glas koji govori kao što čovjek nikada nije govorio. Neka svi koji žele nositi Kristov jaram pokažu nepokolebljivu odlučnost da čine ono što je pravo zato što je pravo. Neka vaše oči uvijek budu upravljene prema Isusu, pitajte se na svakom koraku: Je li ovo Gospodnji put? Gospodin neće ostaviti nikoga tko tako čini da postane igračka Sotoninih kušnji. ... Nemojte se povoditi za čovjekom. Proučavajte svoju Bibliju i slijedite Isusa! (RH, 9. svibnja 1899.)

Nikakva krpljena vjera

“Ali tko ustraje do konca, bit će spašen.” (Matej 24,13)

Vjera koja je utemeljena na svojem “ja” bezvrijedna je; jer Bog ne sklapa nikakve kompromise sa sebičnošću. ...

Kristova vjera je čvrsto tkivo sastavljeno od bezbrojnih niti, satkanih zajedno s taktičnošću i vještinom. To tkivo možemo tkati jedino mudrošću koju daje Bog. Oslanjajući se na sebe, tkamo u njega niti sebičnosti i cijeli uzorak biva pokvaren.

Postoje mnoge vrste tkanina koje u početku izgledaju veoma lijepo, ali ne mogu izdržati ispit. Boje im nisu trajne. Ispiru se. Izložene ljetnoj vrućini, blijede i gube se. Takva tkanina ne može izdržati grubo postupanje i njezina je vrijednost vrlo mala.

Isto je tako i s vjerom. Kada osnova i potka vjere ne mogu izdržati ispit nevolja, materijal od kojega je načinjena ne vrijedi ništa. Napor da se pokrpa stara tkanina novom zakrpom ne popravlja stanje jer se istrošeni, istanjeni materijal odvađa od novoga doprinoseći da poderotina bude mnogo veća nego prije. Krpljenje ne dolazi u obzir. Preostaje jedino da se stara haljina baci i kupi nova. Vjera koja uzdiže čovjekovo “ja”, sastavljena od niti koje gube boju i popuštaju pod stresom kušnji, mora se odbaciti i zamijeniti vjerom koju je satkao Onaj u čijem životu sebičnost nije imala mjesta.

Kristov plan jedini je siguran plan. On izjavljuje: “Evo, sve činim novo!” (Otkrivenje 21,5) “Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17) Spasitelj ne upućuje nikakvo ohrabrenje onima koji misle da će On prihvatiti neku krpljenu vjeru. Takva vjera nema nikakve vrijednosti u Njegovim očima. U početku može izgledati da u njoj ima malo ljudskog “ja” i malo Krista, ali će se uskoro vidjeti da u njoj uopće nema Krista. Zakrpe sebičnosti umnožavaju se sve dok cijela odjeća njima ne bude pokrivena. ...

Vjera oblikovana po ugledu na božanski uzor jedina je vjera koja će ostati trajna. Jedino ako ovdje nastojimo živjeti Kristovim životom, možemo se pripremiti da živimo s Njim kroz sve beskrajne vjekove vječnosti. (ST, 8. siječnja 1902.)

Božji poseban znak

“Ja sam Jahve, Bog vaš! Po uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite moje zakone, i svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!” (Ezekiel 20,19.20)

Tjedni dan odmora bio je dan cijelom ljudskom rodu kao uspomena na djelo stvaranja. Veliki Gospodin, kada je postavljao temelje Zemlji, kada je odijevao cijeli svijet u odjeću ljepote, kada je stvarao sva čuda na kopnu i moru, uspostavio je dan odmora i posvetio ga. Kada su jutarnje zvijezde pjevale zajedno i svi sinovi Božji klicali radosno, dan odmora bio je odvojen kao Božji spomenik. Bog je posvetio i blagoslovio dan u koji se odmorio od svega svojeg čudesnog djela. ...

Kao što je drvo spoznaje dobra i zla bilo zasađeno usred Edenskog vrta, tako je i zapovijed o danu odmora stavljena usred Dekaloga. U vezi s plodom drveta spoznaje dobra i zla, bilo je nametnuto ograničenje: “Samo plod sa stabla što je nasred vrta ... da ga niste jeli ... da ne umrete!” (Postanak 3,3) O danu odmora Bog je rekao: “Ne skvrnite ga, već svetkujte!” “Sjeti se da svetkuješ dan subotni.” (Izlazak 20,8) I kao što je drvo spoznaje dobra i zla bilo ispit Adamove poslušnosti, tako je i četvrta zapovijed ispit koji je Bog dao da bi otkušao vjernost svojeg naroda. (*RH, 30. kolovoza 1898.*)

Dan odmora je zalag između Boga i Njegovog naroda. To je sveti dan koji je Stvoritelj dao čovjeku za odmor i razmišljanje o onome što je sveto. Bog ga je odvojio da se svetkuje kroz sve vjekove kao trajni savez. Trebao je biti poštovan kao posebno blago, pozorno čuvan kao zalag.

Dok svetkujemo dan odmora, imajmo na umu da je to znak koji je Nebo dalo čovjeku da je prihvaćen u Ljubljenu; da će, ako bude poslušan, moći ući u Božji grad i jesti plod s drveta života. Kada se sedmog dana suzdržavamo od rada, svjedočimo svijetu da smo na Božjoj strani i da nastojimo živjeti u savršenom skladu s Njegovim zapovijedima. Tako Ga priznajemo kao svojega Gospodina Boga koji je stvorio svijet za šest dana i počnuo u sedmi dan.

Dan odmora je spona koja sjedinjuje Boga s Njegovim narodom. (*RH, 28. listopada 1902.*)

U vrijeme ispita

“Zato znaj da je Jahve, Bog tvoj, pravi Bog, Bog vjeran, koji drži svoj Savez i milost svoju iskazuje do tisuću koljena onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi.” (Ponovljeni zakon 7,9)

Gdje ćemo mi biti prije nego što se završi tisuću naraštaja spomenutih u ovom tekstu? Naša će sudbina već biti odlučena za cijelu vječnost. Mi ćemo biti proglašeni dostojnima doma u vječnom Božjem kraljevstvu ili ćemo već biti osuđeni na vječnu smrt. (RH, 4. kolovoza 1904.)

Bog ispituje svoj narod da vidi tko će biti vjeran načelima Njegove istine. Naša je zadaća da objavimo svijetu prvu, drugu i treću andeosku vijest. Prilikom obavljanja te svoje dužnosti ne smijemo prezirati svoje neprijatelje niti ih se plašiti. ...

Pravi dan odmora treba biti znak koji odvaja one koji služe Bogu od onih koji Mu ne služe. Neka se probude oni koji su postali pospani ili ravnodušni. Pozvani smo na svetost i zato se moramo čuvati da ne ostavimo dojam da nam nije jako važno hoćemo li se držati posebnih pravila svoje vjere. Na nama počiva svečana odgovornost da se opredijelimo za istinu i pravdu odlučnije nego što smo to činili u prošlosti. Crta razdvajanja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih ne drže mora biti nepogrešivo povučena. Mi moramo savjesno poštovati Boga marljivo se služeći svim sredstvima da ostanemo u zavjetnom odnosu s Njime da bismo mogli primiti Njegove blagoslove — blagoslove koji su toliko bitni za narod koji će biti izložen teškom ispitu. Ostaviti dojam da naša vjera, naša religija, nije sila koja vlada u našem životu značilo bi uvrijediti Boga. (RH, 4. kolovoza 1904.)

Poklanjajući Bogu svoje povjerenje, moramo ustrajno ići naprijed obavljajući Njegov posao nesebično, u poniznoj zavjnosti od Njega, povjeravajući sebe i svoju sadašnjost i budućnost Njegovoj mudroj providnosti, držeći se početka svoje vjere čvrsto sve do kraja, imajući na umu da blagoslove Neba nismo primili zahvaljujući svojoj, već Kristovoj dostojnosti i zato što smo vjerom u Njega prihvatili Božju preobilnu milost. (RH, 4. kolovoza 1904.)

Odvojen i poseban narod

“Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” (Otkrivenje 14,12)

Božji narod treba biti obilježen kao narod koji potpuno, iz cijeloga srca služi Bogu ne pripisujući sebi za to nikakvu čast, imajući na umu da se svečanim zavjetom obvezao služiti Gospodinu i samo Gospodinu. ...

Sinovi Izraelovi obvezali su se “vječnim savezom” da će poštovati dan odmora u svim naraštajima (Izlazak 31,16). Taj dan odmora nije otada izgubio ništa od svojeg značenja. On je i sada znak između Boga i Njegovog naroda i on će to biti zauvijek. Sada i uvijek mi moramo stajati kao odvojen i poseban narod, slobodan od svake svjetovne politike, neopterećen povezivanjem s onima koji nemaju dovoljno mudrosti da prepoznaju Božje zahtjeve tako jasno objavljene u Njegovom Zakonu.

Mi trebamo pokazati da se trudimo raditi u skladu s Nebom u pripremanju puta za Gospodina. Mi trebamo svjedočiti svim narodima, plemenima i pucima da smo narod koji ljubi Boga i boji Ga se, narod koji svetkuje sedmi dan subotu kao dan odmora, narod koji treba pokazati da duboko vjeruje da će Gospodin uskoro doći na nebeskim oblacima ...

“Neće biti više ništa prokleta. Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu. Sluge Božje klanjat će se Bogu i gledat će njegovo lice. A njegovo će ime biti na njihovim čelima.” (Otkrivenje 22,3,4)

Tko su ti ljudi? — Božji imenovani narod — oni koji su na ovoj Zemlji dokazali svoju odanost! Tko su oni? — To su oni koji su držali zapovijedi Božje i vjeru Isusovu, oni koji su prihvatili Raspetoga kao svojeg Spasitelja.

“Neće više biti noći; i neće trebati ni svjetla od svjetiljke, ni svjetla od sunca, jer će nad njima svijetliti Gospodin, Bog, i oni će kraljevati u vijeke vjekova.” (Otkrivenje 22,5) “Blago onima koji peru svoje haljine tako da dobiju pravo na stablo života i da mognu ući u grad na vrata!” (Otkrivenje 22,14) (RH, 4. kolovoza 1904.)

Krajnje vrijeme da se probudimo

“Ovo činite jer znate vrijeme (u kojemu živimo). Već je naime čas da se probudite od sna, jer je sada naše spasenje bliže nego kad smo prigrlili vjeru.” (Rimljanima 13,11)

Velika borba približava se kraju. Svaki izvještaj o katastrofama na moru ili kopnu svjedoči o činjenici da je kraj svemu pred vratima. Ratovi i glasovi o ratovima to objavljuju. Postoji li negdje kršćanin čije srce ne kuca brže u očekivanju velikih događaja koji se pripremaju pred našim očima? Gospodin dolazi. Mi čujemo korake Boga koji se približava. (*Ev 219*)

Ne smijemo dopustiti da ovo znanje o blizini Kristovog dolaska izgubi svoju moć pa da postanemo bezbrižni i nepažljivi, da zadrijemamo — da nas obuzme neosjetljivost i ravnodušnost prema stvarnosti. Kada drijemamo, nalazimo se u nekom nestvarnom svijetu, nesvjesni događaja koji se zbivaju oko nas. ...

Ima onih koji su okruženi blistavim svjetlom istine, ali su potpuno neosjetljivi prema njemu. Neprijatelj ih je začarao, drži ih u opčinjenosti svojom očaravajućom snagom. Oni se ne pripremaju za onaj veliki dan koji će uskoro doći na ovaj svijet. Izgledaju krajnje neosjetljivi prema vjerskoj istini.

Zar nema negdje mladih koji su budni? Oni koji vide da dolazi noć, ali i jutro, trebaju raditi s neumornom silom da probude svoje zaspale bližnje. Ako takvi ne vide opasnost u kojoj se nalaze, molite se za njih, pokažite im na temelju njihovog života i karaktera da i sami vjeruju da je Kristov dolazak blizu. ... Vremenski razmak između nas i vječnosti koji se brzo smanjuje, treba snažnije utjecati na nas. Svaki dan koji prolazi označava jedan dan manje u našem nastojanju da usavršimo svoj karakter. ...

Sve dotle dok mnogi spavaju, dok uzalud gube dragocjene trenutke u bezbrižnoj ravnodušnosti na samom pragu vječnoga svijeta, oni koji vjeruju moraju ostati trijezni, moraju biti budni, moraju biti ozbiljni i marljivi, bdjeti s molitvom. ...

Jeste li, dragi mladi vjernici, ukrasili i zapalili svoje svjetiljke? (*YI, 25. kolovoza 1886.*)

Gdje započinje otpad?

“Prema tome, ljubljeni, jer ovo unaprijed znate, čuvajte se da ne biste zavedeni zabludom zločinaca izgubili svoj čvrsti stav!” (2. Petrova 3,17)

U ove posljednje dane kada se bezakonje umnožava, kada se hladi ljubav mnogih, Bog želi da Njegov narod slavi Njegovo ime i da ustane protiv nepravde. To treba biti poseban narod, vjeran Božjem zakonu u vrijeme kada će svijet pokušavati ukinuti njegove propise; kada Božja sila obraćenja bude djelovala preko Njegovih slugu, sile tame svrstat će se u bojne redove kao njihovi ogorčeni i odlučni protivnici. Sotona će djelovati “popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavodjenjem” (2. Solunjanima 2,9.10). On će se poslužiti svim sredstvima da bi zaveo i prevario ljudske duše. ...

Djelo otpada započinje potajnim buntovništvom u srcu protiv zahtjeva Božjeg zakona. Ljudi počinju njegovati nesvete želje i zle sklonosti i popuštati im, nevjera i tama odvajaju njihovu dušu od Boga. Ukoliko mi ne svladamo ta zla, ona će svladati nas.

Ljudi koji su dugo napredovali na putu istine, bit će izloženi nevoljama i kušnjama. Oni koji budu slušali Sotonine savjete, koji odstupe od svojeg poštenja, krenut će nizbrdo, a onda će ih neka majstorski pripremljena kušnja ubrzati na putu otpada, sve dok njihovo padanje ne postane vidljivo i brzo. Grijesi koji su im nekada izgledali najodvratniji, postat će privlačni tako da će ih oni koji su odbacili Božji strah i vjernost Božjem zakonu dočekati s dobrodošlicom i činiti. Međutim, i najprivlačniji početak prestupanja završit će u bijedi, propasti i uništenju.

Moramo uvijek biti na oprezu, bdjeti i moliti se Bogu da ne padnemo u napast. Njegovanje duhovne oholosti, nesvetih želja, zlih misli, bilo čega što nas odvaja od uske i svete zajednice s Isusom, dovodi u opasnost našu dušu. Moramo imati živu vjeru u Boga. ... Ako vam je pomisao na otpad bolna, ako ne želite postati neprijatelji istine ... “mrzeći na zlo, držite se dobra” (Rimljanima 12,9). (RH, 8. svibnja 1888.)

Jesam li Laodicejac?

“Poznam tvoja djela: niti si studen niti vruć! Oh kad bi bio studen ili vruć! Ali, jer si mlak — ni vruć ni studen — izbacit ću te iz svojih usta.” (Otkrivenje 3,15.16)

Stanje mnogih koji tvrde da su Božja djeca vjerno je prikazano ovom porukom crkvi u Laodiceji. Ovdje se pred onima koji služe Bogu pojavljuje istina od neprocjenjive vrijednosti, koja, ako se primijeni u svakidašnjem životu, pokazuje razliku između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe. ...

Biblija je riznica neistraženog Božjeg bogatstva. Međutim, oni koji imaju spoznaju istine, ne razumiju je tako potpuno kao što bi trebali. Oni ne unose Kristovu ljubav u svoj srce i u život. Proučavatelj Riječi treba se naginjati nad zdencem žive vode. Crkva se mora obilno napiti duhovnosti Riječi. Naša služba Bogu mora se razlikovati od mlakog, beživotnog, bezosjećajnog vjerskog iskustva koje čini da se mnogi vjernici uopće ne razlikuju od onih koji ne vjeruju. (7 SDA BC 963,964)

Polovični kršćani mnogo su gori od nevjernika; njihove prevarljive riječi i neodređeno ponašanje mnoge zavode s pravog puta. Nevjernik plovi pod svojom pravom zastavom. Mlaki kršćanin vara obje strane. On nije ni dobar svjetovnjak niti dobar kršćanin. Sotona se služi njime da obavi posao koji ne može obaviti nitko drugi. (7 SDA BC 963)

Ljubav prema svojem “ja” isključuje ljubav prema Kristu. Oni koji žive za sebe svrstani su u redove Laodicejaca koji su mlaki, ni hladni ni vrući. Žar prve ljubavi se ohladio i pretvorio u sebični egoizam. Ljubav prema Kristu u srcu izražava se djelima. Ako je ljubav prema Kristu mlitava, izopačit će se i ljubav prema onima za koje je Krist umro. Može se zadržati privlačan vanjski privid gorljivosti i ceremonija i to će biti sav sadržaj njihove napuhane religije. Krist takve prikazuje kao ljude koji izazivaju Njegovo gađenje. (9 SDA BC 962)

Zahvalimo se zato Bogu što, iako su ovakvi ljudi mnogobrojni, i dalje ima vremena i prilike za pokajanje. (7 SDA BC 963)

Dronjci samopravednosti

“Ti tvrdiš: ‘Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba’, a ne znaš da si upravo ti nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol.” (Otkrivenje 3,17)

Kako je jasno opisan položaj onih koji misle da imaju cijelu istinu, koji se ponose svojim poznavanjem Božje riječi iako njezina posvećujuća sila ne djeluje u njihovom životu. Nestalo je vatrečnosti Božje ljubavi u njihovim srcima. (7 SDA BC 961)

Mnogi spadaju među laodicejce zato što su sami sebe prevarili na duhovnom području. Oni se odijevaju u haljinu svoje vlastite pravednosti zamišljajući da su bogati i puni blaga, da im ništa nije potrebno iako svakodnevno trebaju učiti od Isusa, Njegove krotkosti i poniznosti. (7 SDA BC 972)

Što znači bijeda ili golotinja onih koji misle da su bogati i puni blaga? Nedostatak Kristove pravednosti! U svojoj pravednosti izgledaju kao ljudi odjeveni u prljave dronjke, ali i u tom stanju misle da su odjeveni u Kristovu pravednost. ... Možda viču: “Crkva Božja, mi smo crkva Božja!” — iako su im misli pune nesvetih poslova i nepravednih pogodbi. Prostorije hrama njihove duše stjecište su zavisti, oholosti, strasti, zlog sumnjičenja, ogorčenosti i praznog formalizma. Krist sa žalošću promatra svoj takozvani narod koji se osjeća bogat i pun znanja istine, ali je ipak lišen istine u životu i karakteru. (RH, 7. kolovoza 1894.)

Isus kaže: “Ja, vaš Otkupitelj, poznajem vaša djela. Upoznat sam s pobudama koje vas pokreću da se oholo hvališete svojim duhovnim stanjem: ‘Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba’”, “a ne znaš da si upravo ti nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol.” Kakvog li položaja! Oni se kupaju u svojem svjetlu.

Ali usprkos njihovom namjernom neznanju, Gospodin ih ne ostavlja bez dodatnog upozorenja i savjeta. (RH, 7. kolovoza 1894.)

Neokaljana odjeća Kristove pravednosti

“Savjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženog zlata, da se obogatiš, i da se obučeš u bijele haljine, i da sakriješ svoju sramotnu golotinju, zatim pomasti da pomazeš svoje oči da bi vidio.” (Otkrivenje 3,18)

Veliki Otkupitelj predstavlja se kao nebeski trgovac, natovaren bogatstvom, koji ide od kuće do kuće predstavljajući svoja neprocjenjiva blaga. (7 SDA BC 965)

Mi moramo istjerati kupce i trgovce iz hrama naše duše da bi se Isus mogao naseliti u nama. On sada stoji na vratima našega srca kao nebeski trgovac; On kaže ... “Otvorite mi. Kupite od mene nebesku robu; kupite od mene zlata okušanoga u ognju!” Kupite vjeru i ljubav, dragocjene, prekrasne osobine našega Otkupitelja. ... On nas poziva da kupimo bijele haljine koje prikazuju Njegovu slavnu pravednost, i melem za oči da bismo mogli prepoznati ono što je duhovno. O, zar nećemo otvoriti vrata svojeg srca ovom nebeskom posjetitelju? (7 SDA BC 964)

Mi sami ne možemo sebi načiniti haljinu pravednosti jer prorok kaže: “Sva je pravda naša ko haljine okaljane.” (Izaija 64,5) Nema u nama ničega čime bismo mogli odjenuti svoju dušu da se ne vidi sramota njezine golotinje. Moramo primiti haljinu pravednosti koja je satkana na nebeskom razboju, neokaljanu haljinu Kristove pravednosti. (RH, 19. srpnja 1892.)

Oko je osjetljiva savjest, unutarnje svjetlo uma. Od njegovog pravilnog gledanja zavisi duhovno zdravlje cijele duše i bića. Melem za oči je Božja riječ koja, kada se primijeni, čini da savjest postaje oštra jer nam pokazuje da smo grešni. Međutim, oštrenje savjesti je neizostavno da bi moglo otpočeti ozdravljenje i da oko bude usmjereno jedino prema Božjoj slavi ... Krist kaže: Odbaci svoju samodovoljnost, odreci se svega, ma koliko bilo drago tvojoj duši, i kupi zlato, odjeću i pomast za oči da bi mogao vidjeti. (7 SDA BC 965)

Spasitelj dolazi s najdragocjenijim draguljima istine za razliku od svih krivotvorina, svega što je lažno. On dolazi u svaku kuću, na svaka vrata; On kuca, pokazuje svoje neprocjenjivo blago i poziva: “Kupi od mene!” (7 SDA BC 964)

Vijest puna ohrabrenja

“Ja korim i karam sve koje ljubim. Prema tome, budi revan i obrati se!” (Otkrivenje 3,19)

Savjet vjernog Svjedoka ne prikazuje mlake kao izgubljen slučaj. Ima još mogućnosti da se popravi njihovo stanje, pa je poruka Laodceji ipak puna ohrabrenja. ... Neporočnost srca i pobuda još može postati karakteristika onih koji služe Bogu s pola srca i koji pokušavaju služiti istodobno i Bogu i mamonu. Oni još mogu oprati haljine svojeg karaktera i ubijeliti ih u Janjetovoj krvi.

Zlato vjere i ljubavi, bijelu odjeću besprijekornog karaktera i pomast za oči, ili silu jasnog razlikovanja dobra i zla — sve to moramo steći prije nego što se možemo nadati da ćemo ući u Božje kraljevstvo. Međutim, ta dragocjena blaga nećemo dobiti bez ikakvog napora sa svoje strane. Mi moramo kupiti — moramo se pokajati zbog svojeg mlakog stanja. Moramo se probuditi da bismo vidjeli svoje mane, da bismo postali svjesni svojih grijeha i odbacili ih. ...

Dostojnost Isusa Krista mora nas spasiti, Njegova krv nas mora očistiti. Ali i mi moramo uložiti napor. Mi moramo učiniti ono što možemo, moramo se pokajati i onda vjerovati da nas je Bog prihvatio. ...

Cijelo Nebo je zainteresirano za naše spasenje; zar mi smijemo biti ravnodušni? Hoćemo li biti nemarni, kao da nije važno jesmo li spašeni ili izgubljeni? Hoćemo li prezreti žrtvu koja je prinesena za nas? ...

U vrijeme nevolje koje je pred nama, oni koji se nazivaju Kristovim sljedbenicima bit će okušani. Nijedan od njih neće moći opstati osim onoga koji je stekao duboko i živo iskustvo u onome što je Božje. Bit će ispitano djelo svih; bude li se radilo o zlatu, srebru i dragom kamenju, bit će zaštićeni kao u tajnoj Gospodnjoj odaji. ...

Vječni život dobit će samo oni koji su za njega spremni sve žrtvovati, ali će on biti vrijedan svih patnji, vrijedan da radi njega odbacimo sve idole, da razapnemo svoje “ja”. Vječna i od svega vrednija slava nadmašit će svako zemaljsko blago i zasjeniti svaku zemaljsku privlačnost. (RH, 4. rujna 1883.)

Hoćeš li otvoriti vrata?

“Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” (Otkrivenje 3,19.20)

Isus kaže: “Evo stojim na vratima i kucam!” Hoćemo li Ga pustiti da uđe? On ne bi želio da mi u ovo vrijeme, usred opasnosti posljednjih dana, stojimo sami oslanjajući se na svoju ograničenu snagu. ... Naša je prednost da hodimo u svjetlu Njegove prisutnosti i da u karakter koji oblikujemo utkivamo zlatne niti radosti, zahvalnosti, strpljenja i ljubavi. Na taj način možemo prikazati snagu božanske milosti i odsjajivati svjetlo s Neba usred svih briga i smetnji s kojima se suočavamo iz dana u dan. ... Zašto se onda spotičemo hodajući po mraku? (*RH, 2. studenoga 1885.*)

Svaka opomena, ukor i poziv u Božjoj riječi ili preko Njegovih glasnika, znači kucanje na vratima srca; to je Isusov glas koji želi ući. Sa svakim kucanjem na koje ne odgovaramo, naša želja da otvorimo postaje sve slabija. Ukoliko Isusov glas ne poslušamo odmah, on se u našoj svijesti miješa s mnoštvom drugih glasova; svjetovne brige i poslovi privlače našu pozornost i osvjedočenje polako umire. Srce postaje sve otpornije na utjecaj, upada u stanje opasnog gubitka svijesti o kratkoći vremena i o vječnim vremenima koja nas očekuju. (*7 SDA BC 966,967*)

Mnogi su nagomilali toliko smeća na vratima svojeg srca da ne mogu pustiti Isusa da uđe. Neki moraju ukloniti teškoće sa svojom braćom, drugi se bore s nezgodnim temperamen-
tom, ohološću, lakomošću; kod trećih ulaz priječi ljubav prema svijetu. Sve to moraju ukloniti kako bi mogli otvoriti vrata i s dobrodošlicom dopustiti Isusu da uđe.

Kako je dragocjeno obećanje: “Ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” O, ljubavi, čudesna Božja ljubavi! Usprkos svoj našoj mlakosti i grijesima, On govori: “Vratite se k meni i ja ću se vratiti k vama i iscijelit ću sve vaše otpade!” (*RH, 4. rujna 1883.*)

Na nama je da otvorimo vrata srca i pustimo Isusa da uđe. On kuca i traži da uđe. ... Hoćeš li mu otvoriti vrata? Isus stoji na vratima tvog srca. Pusti Ga unutra, primi nebeskoga Gosta! (*Letter 110, 1893.*)

Pobjeda je sigurna

“Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.” (Otkrivenje 3,21)

Vjerni Svjedok izriče ohrabrenje svima koji nastoje hoditi putem ponizne poslušnosti vjerom u Njegovo ime. On kaže: “Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.” To su riječi našeg Zamjenika i Jamca. Božanska Glava Crkve, najmoćniji među osvajačima, ukazuje svojim sljedbenicima na svoj život, svoje muke, svoje samoodricanje, svoje borbe i patnje da bi odbacivanjem, ismijavanjem, prijezirom, vrijeđanjem, lažima koje je On pretrpio, pa sve do puta prema Golgoti i prizorom razapinjanja, mogli biti ohrabreni i ići naprijed prema cilju i vijencu, nagradi za pobjednike. Pobjeda je osigurana vjerom i poslušnošću.

Primijenimo Kristove riječi na svoj slučaj. Jesmo li siromašni, slijepi, jadni i bijedni? Tražimo onda zlato i bijele haljine koje nam On nudi. Pobjeda nije ograničena na doba mučenika. Sukob prijeti i nama danas u ovim danima podmuklih kušnji svjetovnosti, oslanjanja na samoga sebe, popuštanja oholosti, lakomosti, lažnih nauka i nauka o besmrtnosti duše. (7 SDA BC 966)

Mi možemo pobijediti. I to potpuno, u punoj mjeri. Isus je umro da bi nama otvorio vrata spasenja, da bismo pobijedili svaku manu, da bismo se oduprli svakoj kušnji i konačno mogli sjediti s Njime na Njegovom prijestolju. (RH, 4. rujna 1883.)

Ja nemam nikakvu obeshrabrujući poruku za Crkvu. Iako smo dobili ukore, opomene i kazne, mi kao Crkva ipak stojimo kao Božje oruđe za širenje svjetla. Božji narod koji drži Njegove zapovijedi objavio je svijetu Njegovu opomenu. ... Božja crkva je živi svjedok, stalno svjedočanstvo koje ljude treba osvjeđočiti ako ga prihvate, ili ih osuditi ako se odupru i odbace poruku. (7 SDA BC 966)

Crkva mora sjati i ona će sjati “lijepa kao mjesec, čista kao sunce, strašna kao vojska sa zastavama” (Pjesma 6,9). (7 SDA BC 966)

Nepokolebljivi u uskolebanom svijetu

“Jahve mi je svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti.” (Psalam 16,8)

Mi živimo u opasnom vremenu u kojemu je bezbožnost postala uobičajena pojava. Čak i oni koji se nazivaju kršćanima, više ne vjeruju svojoj Bibliji. Za njih je istina Božje riječi odviše jednostavna i oštra. ... Prevladavaju protukršćanske ideje, običaji i navike i čak se proglašavaju kršćanskima, dok se na ono što je najvrednije, na ono što Bog najviše cijeni, gleda s prijezirom. Dobro bi bilo kada bi se bogobojazni ljudi upitali: Kako će sve to završiti? Ljubav prema Kristu i ljubav prema bližnjemu kao da skoro izumire u ljudskim srcima. ...

Bezakonje prevladava na svakom koraku jer se Sotona spustio k nama s velikim gnjevom, znajući da ima malo vremena. On je ustrajan, marljiv i neumoran radnik, i ako je ikada postojalo vrijeme kada je čovjeku bilo potrebno da mu Krist bude s desne strane, onda je to sada. ... Nama je Zapovjednik našeg spasenja stalno potreban u našoj blizini.

Svuda oko nas vlada uznemirenost, a tako će biti i ubuduće jer se kraljevstva ovoga svijeta nikada neće umiriti. Kušnja da se odrekemo Krista u duhu i ponašanju nikada nje bila tako snažna kao danas, i ona će postajati sve jača što se više budemo približavali kraju. Na ljude će doći jake i neodoljive kušnje. Lažna naučavanja i bajke bit će prikazivane i nudene ljudima kao biblijska istina; i ako bude moguće, one će prevariti čak i izabrane. No je li sada vrijeme da naša ljubav ohladni, upravo sada kada se bezakonje toliko umnožilo? Je li sada vrijeme da se opustimo? Je li sada vrijeme da se odvojimo od Boga, našeg Savjetnika?

Kraj svemu se približio. Dan Božji ubrzao je korak kojim se približava. Svijet je pun zločina, straha i tuge. Događaju se katastrofe na kopnu i na moru. Vjetrovi i oluje doprinose da nam je postalo nesigurno odvojiti se od Boga makar samo jedan trenutak. Samo oni koji žive vjerom u ovo vrijeme kušnji moći će opstati u dan ispita kada će sve što se može potresti biti potreseno, dok će oni boraviti u sigurnosti i ostati nepokolebljivi. (YI, 19. srpnja 1894.)

Kriza pred nama

“Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima.” (Matej 10,18)

Nije više daleko vrijeme kada će pripadnici Božjeg naroda biti pozivani da daju svoje svjedočanstvo pred vlastima na Zemlji. Ni jedan od dvadesetorice nema pojma o brzini kojom koračamo prema najvećoj krizi u našoj povijesti. ... Mi nemamo vremena za ispraznost, tričarije i bavljenje nevažnim pitanjima. (*RH, 26. travnja 1892.*)

Kraljevi, upravitelji i veliki ljudi čut će o vama peko izvještaja onih koji su u neprijateljstvu s vama, vaša vjera i vaš karakter bit će im pogrešno prikazani. Međutim, oni koji su pogrešno prikazani, imat će se priliku pojaviti i u prisutnosti svojih tužilaca dati odgovor. Imat će prednost objaviti svjetlo pred onima koji se nazivaju velikanima ove Zemlje, i ako ste proučavali Bibliju, ako ste spremni odgovoriti svakome tko vas zapita za razlog vaše nade s krotkošću i strahom, vaši neprijatelji neće se biti u stanju suprotstaviti vašoj mudrosti.

Sada imate priliku da steknete najvišu intelektualnu snagu proučavanjem Božje riječi. Ali ako budete nemarni, ako ne budete kopali duboko u rudnicima istine, nećete biti spremni za krizu koja će uskoro doći na vas. O, kada biste shvatili da je svaki trenutak zlatan! Ako budete živjeli od svake riječi koja izlazi iz Božjih usta, nećete se naći nespreni. (*RH, 26. travnja 1892.*)

Vi ne znate kada ćete biti pozvani posvjedočiti za istinu. Mnogi će se morati pojaviti pred zakonodavnim tijelima; neki će se pojaviti pred kraljevima i učenim ljudima na Zemlji da bi odgovarali za svoju vjeru. Oni koji imaju samo površno poznavanje istine, neće biti sposobni jasno protumačiti Pisma i iznijeti određene razloge za svoju vjeru. Takvi će se zbuniti i neće biti slični radnicima koji se nemaju čega stidjeti. Neka nitko ne pomisli da nema potrebe proučavati samo zato što neće propovijedati sa svetog mjesta. Vi ne znate što će Gospodin zahtijevati od vas. (*FE 217*)

Jeste li spremni za ispit?

“A kad vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite.” (Matej 10,19)

Kristovi sluge ne trebaju pripremati nikakve unaprijed pisane govore kada budu izvođeni pred sudove za svoju vjeru. Svoju pripremu trebaju obavljati svakodnevno, prikupljajući u srce dragocjene istine Božje riječi, hraneći se naukom Isusa Krista, jačajući svoju vjeru molitvom; a onda, kada budu dovedeni pred sudove, Sveti Duh će ih podsjetiti na istine kojima će pokrenuti srca onih koji su ih došli slušati. Bog će znanje stečeno marljivim proučavanjem Pisma vratiti u njihovo sjećanje upravo u trenutku kada im bude potrebno. (CSW 40.4)

Sada se trebate pripremiti za vrijeme ispita. Sada trebate saznati jesu li vaše stope utvrđene na Vječnoj Stijeni. Morate steći svoje osobno iskustvo jer se ne možete oslanjati na druge da dobijete svjetlo. Kada budete stavljeni na ispit, kako možete znati da nećete biti sami i da nijedan zemaljski prijatelj neće stajati uz vas? Hoćete li tada moći shvatiti da je Krist vaša potpora? Hoćete li se moći sjetiti obećanja: “Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta”? Svuda oko vas bit će nevidljiva bića odlučna da vas unište. Sotona i njegovi predstavnici trudit će se na sve moguće načine ne bi li vas naveli da odstupite od svoje vjernosti Bogu i Njegovoj istini. Ali ako vaše oči budu gledale samo Njegovu slavu, nećete morati razmišljati kako ćete svjedočiti za Njegovu istinu. (RH, 26. travnja 1892.)

Mladići i djevojke, rastete li do pune visine rasta muškaraca i žena u Kristu Isusu da vas, kada se pojavi kriza, ništa neće moći rastaviti od Izvora vaše snage? Ako želimo opstati u toku vremena kušnje, sada, u vrijeme mira moramo stjecati živo iskustvo u onome što je Božje. Sada moramo naučiti prepoznati duboko djelovanje Božjega Duha. Krist nam mora postati sve u svemu, alfa i omega, prvi i posljednji, početak i svršetak. (RH, 3. svibnja 1892.)

Iz lavljih usta

“Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.” (Matej 10,28)

Daniel je primjer vjernicima što znači priznati Krista. On se nalazio na odgovornom položaju prvog ministra u babilonskom kraljevstvu, a tu je među velikim ljudima na dvoru bilo i onih koji su bili ljubomorni na njega pa su pokušavali naći nešto protiv njega da bi ga mogli optužiti pred kraljem. Međutim, on je bio pošten državnik i nisu mogli pronaći nikakvu manu u njegovom karakteru ili životu. ... I zato su odlučili zatražiti od vladara da izda naredbu da nitko ne smije uputili nikakvu molbu nijednom bogu ili čovjeku osim kralju tijekom sljedećih trideset dana; ukoliko netko ne poslušna naredbu, treba biti bačen u jamu u kojoj se čuvaju lavovi.

Ali je li se Daniel prestao moliti Bogu kada je naredba stupila na snagu? Ne, njemu je upravo u to vrijeme bila potrebna molitva. ... Daniel nije nastojao sakriti svoju odanost Bogu. On se nije molio u srcu, već svojim glasom, naglas; pred otvorenim prozorima okrenutim prema Jeruzalemu upućivao je svoje molitve Nebu. Onda su ga njegovi neprijatelji prijavili kralju i Daniel je bio bačen u lavovsku jamu. Ali Božji Sin je već bio tamo! ... Kada je kralj ujutro došao i povikao: “Daniele, slugo Boga živoga, je li te Bog, kome postojano služiš, mogao izbaviti od lavova?” Daniel odgovori: ‘O, kralju, živ bio dovijeka! Moj je Bog poslao svog Anđela; zatvorio je ralje lavovima, te mi ne naudiše, jer sam nedužan pred njim. Pa i pred tobom, o kralju, ja sam bez krivice!’” (Daniel 6,20-22)

Mi bismo trebali znati da će, ako je naš život sakriven s Kristom u Bogu, kada budemo izvedeni na suđenje zbog svoje vjere, Isus biti s nama. Kada budemo izvedeni pred vladare i velikodostojnike da odgovaramo zbog svoje vjere, Božji Duh će rasvijetliti naš razum i mi ćemo biti u stanju objaviti svjedočanstvo na slavu Bogu. Ako budemo trebali stradati radi Krista, moći ćemo poći i u zatvor uzdajući se u Njega kao što se malo dijete uzda u svoje roditelje. Sada je vrijeme da nje-gujemo vjeru u Boga. (RH, 3. svibnja 1892.)

Usred ognja

“Tko god mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem nebeskim.” (Matej 10,32)

Priznati Krista znači nešto više nego objaviti svjedočanstvo na nekom molitvenom skupu. (*RH, 3. svibnja 1892.*)

Mi moramo izreći drukčije priznanje od onoga koje smo već izrekli i morat ćemo ga izreći u potpuno drukčijim okolnostima. Trojica Hebreja bila su pozvana da priznaju Krista suočena s užarenom ognjenom peći. Njima je kralj zapovjedio da padnu na lice i odaju čast zlatnom kipu koji je podigao; zaprijetio im je da će ih, ukoliko ne budu poslušali, baciti žive u razgorjelu peć. Oni su odgovorili: “Ne treba da ti odgovorimo na to. Bog naš kome služimo, može nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju; on će nas i izbaviti. No ako toga i ne učini, znaj, o kralju: mi nećemo služiti tvojemu bogu niti ćemo se pokloniti kipu što si ga podigao.” (Daniel 3,16-18) Trebali su platiti veliku cijenu priznanja Krista jer je u pitanje bio doveden njihov život.

Onda je kralj zapovjedio da se peć užari sedam puta više nego obično i vjerna Božja djeca bila su bačena u nju. “Tada se kralj Nabukodonozor zaprepasti i brzo ustade. Zapita svoje savjetnike: ‘Nismo li bacili ova tri čovjeka svezana u oganj?’ Oni odgovoriše: ‘Jesmo, kralju!’ On reče: ‘Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću po vatri, i ništa im se zlo ne događa; četvrti je sličan sinu Božjemu.’” (Daniel 3,24,25) ... I onda je Nabukodonozor pozvao Božje slugе za koje nije prionuo čak ni miris ognja. Budete li radi Krista trebali proći kroz ognjenu peć, Isus je biti uz vas. “Kad preko vode prelaziš, s tobom sam, ili preko rijeke, neće te preplaviti. Podeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.” (Izaija 43,2) (*RH, 3. svibnja 1892.*)

Borba protiv vjetra i plime

“Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opaçine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas ÷eka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas.” (Matej 5,11.12)

Naš milostivi Otkupitelj gledao je unaprijed niz maticu vremena i vidio opasnosti koje će u posljednje dane zaprijetiti Njegovim izabranicima. ...

Ako vjernici Crkve budu vjerno radili na uzdizanju istine, neće izbjeći ogovaranja, laži i kleveta. “A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.” (2. Timoteju 3,12) Njihovo dosljedno, nepokolebljivo ponašanje bit će stalni ukor nevjerovanju, oholosti i sebičnosti licemjernih vjernika.

Njihove molitve i prijekori ometali su njegove svjetovne ambicije pa je odlučio izreći prigovor vjernim Kristovim sljedbenicima. On će iskriviti, izopačiti i pogrešno prikazati činjenice u istom duhu koji je pokretao i farizeje u njihovom protivljenju Kristu.

Isus ne gubi iz vida svoj narod koji se morao suočiti s tako mnogobrojnim razočaranjima. Čovjek se može prepustiti omiljenoj struji bez mnogo napora, ali oni koji žele stići na besmrtnu obale, morat će se boriti protiv vjetra i plime. Postoji jedan oblik kršćanstva — lažna roba — koji nema nikakve snage za reformu. Njegovi sljedbenici nalaze zadovoljstvo u tome da se protive vjeri drugih i ozloglašavaju je. Njihova vjera ne može se vidjeti na tržnici, u obitelji ili u radionici. Njihovo vjersko iskustvo teče pokvarenim kanalima ovoga svijeta.

Istinski Kristov sljedbenik ne treba se razočarati kada dobije ukor od ovakvih ljudi. Omiljeni apostol je rekao: “Nemojte se ÷uditi, braćo, ako vas svijet mrzi.” (1. Ivanova 3,13) Onima koji su vjerni Bogu, neće naškoditi ukori ili protivljenje. Naprotiv, tako će se razviti vrline koje ne bi cvjetale na svjetlu blagostanja. Vjera, strpljenje, krotkost i ljubav propupat će i procvjetati usred oblaka i mraka. (*ST, 12. siječnja 1882.*)

Najopasniji neprijatelj

“Duh izričito veli da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevorne duhove i đavolske nauke.” (1. Timoteju 4,1)

Neprijatelj duša stalno nastoji skrenuti naše misli na sporedna pitanja. Nemojmo se dati prevariti. Neka neprijatelji postupaju prema vašem i mojem imenu kako im drago. Neka izopačuju i pogrešno prikazuju naše riječi i djela. Pustite ih da izmišljaju laži najbolje što mogu. Mi ne možemo dopustiti svojem umu da se udalji od Isusa i od pripreme duše koju moramo obaviti ako se želimo sresti s Njime u miru ... U Kristovo ime pozivam vas da se molite kako se nikada niste molili, da iskreno tražite vjeru i ljubav koja je naizgled potpuno proglašena sa Zemlje. Živite svakoga dana kao da vas gleda Gospodin. ...

Nemojte dopustiti da vam lažni učitelji pomute misli i pokolebaju vjeru podižući optužbe protiv onih koje vam je Gospodin poslao s porukama opomene i savjeta. Imajte na umu da ti s kojima ste se trebali sresti nisu bili samo ljudi, već “poglavarstva i vlasti, duhovi pakosti ispod neba”. Upravo je sada vrijeme kada Sotona radi sa svakom prijevarom nepravde. ...

Mnogi u stvarnosti biju njegove bitke iako govore da služe pod zastavom Isusa Krista. Na te izdajice u taboru možda nitko ne sumnja, ali oni djeluju i stvaraju nepovjerenje, neslogu i sukobe. Takvi su neprijatelji najopasniji. Dok nam se pokušavaju dodvoriti, zadobiti naše povjerenje i naklonost, zaposleni su širenjem sumnje i stvaranjem nepovjerenja. Oni djeluju na isti način na koji je Sotona djelovao na Nebu kada je varao anđele svojim majstorskim izmišljotinama podmećući tamu umjesto svjetla, čineći da Božje strpljenje i milost izgledaju kao oštrina i grubost. I kao što je radio u početku, tako će raditi i na kraju, samo što će se savršeniije prikrivati od pogleda drugih. ...

Nije dovoljno samo imati teoriju istine; njezina načela moraju biti urezana u srcu, primijenjena u životu ili ćemo pasti kao plijen prijevara koje nam je pripremio u ove posljednje dane. (RH, 28. kolovoza 1883.)

Križ prije krune

“A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.” (2. Timoteju 3,12)

Mi možemo ojačati svoju vjeru i oživiti svoju ljubav ako često budemo odlazili do podnožja križa i tu razmišljali o Spasiteljevoj poniznosti. Gledajte Veličanstvo Neba kako strada kao prijestupnik! Neokaljana neporočnost i nepomućena pravednost nije Ga zaštitila od laži i ukora. On je krotko snosio optužbe grešnika protiv sebe, dao je svoj život da bismo mi mogli dobiti oprost i živjeti vječno. Jesmo li spremni poći Njegovim stopama? Jedini razlog zašto sada ne doživljavamo veća progonstva jest što u svojem životu ne slijedimo uzorni život Isusa Krista mnogo vjernije! Kada biste hodili kao što je On hodio, uvjeravam vas, braćo i sestre, da biste brzo saznali što znači biti progonjen i mučen radi Njega!

Ako se nadamo da ćemo ponijeti krunu, moramo očekivati da ćemo nositi križ. Naše najveće nevolje doći će od onih koji tvrde da su pobožni. Tako je bilo s Otkupiteljem svijeta, tako će biti i s Njegovim sljedbenicima. ... Oni koji ozbiljno žele zadobiti krunu vječnoga života, ne trebaju se iznenaditi ili obeshrabriti kada se na svakom koraku prema nebeskom Kanaanu budu suočavali s preprekama i doživljavali nevolje. ...

Spasitelj zna što je za nas najbolje. Vjera raste u sukobu sa sumnjama, teškoćama i nevoljama. Vrlina prikuplja snagu odupirući se kušnji. Život vjernog vojnika sastoji se od bitaka i marševa. Nema za vas odmora, dragi hodočasnici, s ove strane vječnoga Kanaana! ... Međutim, Ivan u svetom viđenju gleda vjerne duše koje su prošle kroz velike nevolje kako okružuju Božje prijestolje, odjevene u bijele haljine, okrunjene besmrtnom slavom. Pa zašto su bile obilježene kao talog Zemlje? Na istražnom sudu Bog je ispitao njihov život i karakter i taj uzvišeni sud promijenio je presudu njihovih neprijatelja. Njihova vjernost Bogu i Njegovoj riječi dokazana je i Nebo im ukazuje visoke počasti kao pobjednicima u borbi s grijehom i Sotonom. (RH, 28. kolovoza 1883.)

Na straži svakog trenutka

“Dok će zli ljudi i varalice, ujedno zavodnici i zavedeni, napredovati iz zla u gore.” (2. Timoteju 3,13)

Svim raspoloživim sredstvima neprijatelj nas pokušava iznenaditi i zateći nespremna. On nas prvo može pokušati prevariti laskavim riječima i prepredenim podmetanjima; ako u tome ne uspije, prelazi na otvoreno nasilje. On ima mnogo prikrivenih zamki za neoprezne noge i oni koji se jednom uhvate, ustanovljavaju da im je skoro nemoguće osloboditi se. Dok jedne uzdiže i hvali, dok im laska, na druge baca svoje ognjene strijele. Mi moramo biti na oprezu svakog trenutka. Dani posebnih nevolja, teškoća i opasnosti su pred nama. ...

Moramo shvatiti da će stanje, umjesto da postaje sve povoljnije, bivati sve teže. Pokvareni ljudi, zavodljivi učitelji, postajat će sve gori varajući sebe i druge. Moramo očekivati oštrije protivljenje od onoga koje smo dosad iskusili. ... Mi sada moramo prihvatiti Krista kao svoje utočište, ili će u danima koji nam predstoje naša duša biti obavijena mrakom i očajem. Postoji granica iza koje ljudska pomoć više ne vrijedi. Svatko od nas morat će živjeti vjerom kada bude primoran upustiti se u bliski i naizgled smrtonosni sukob sa silama tame. Svatko će morati stajati sam za sebe ili će pasti. Strijele Nečastivoga bit će vrlo skoro puštene na vjerne i nikakva zemaljska sila neće biti u stanju skrenuti njihov let. Ali kada bi se naše oči mogle otvoriti, mi bismo vidjeli Božje anđele kako okružuju pravedne da im nitko ne može nauditi. ...

Mi moramo gledati na Isusa, proučavati Njegove riječi, moliti se da dobijemo Njegovog Duha. Trebali bismo se češće nalaziti nasamo s Bogom u razmišljanju i molitvi. Molimo se više i govorimo manje. Ne možemo se pouzdati u svoju mudrost, u svoje iskustvo, u svoje poznavanje istine; svakoga dana moramo učiti, primati pouke od našeg nebeskog Učitelja i onda, bez obzira na udobnost, ugodnost ili pogodnost, moramo krenuti naprijed znajući da je vjeran Onaj koji nas je pozvao. ...

Shvaćajući svoju nemoć, oslonimo se na Njegovu snagu da pobijedimo milošću koju nam On daje. (RH, 28. kolovoza 1883.)

Krone namijenjene vjernima

“Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.” (2. Timoteju 4,8)

Je li veliki apostol neznabožaca prinio nekakvu veliku žrtvu kada je farizejstvo zamijenio Kristovim evanđeljem? Mi odgovaramo: Nije! Odlučno i namjerno, on se odvratio od bogatstva, prijatelja i društvenog položaja, od javnih počasti i svojih sunarodnjaka koje je vatreno i iskreno volio. Odlučio je povezati svoju sudbinu i svoje ime sa sudbinom naroda kojega je smatrao najnižim i najneuglednijim od svih; radi Krista pretrpio je gubitak svega toga. ... Njegov posao bio je obilniji od posla bilo kojeg drugog učenika, bezbrojni su bili udarci koje je pretrpio. Bio je udaran palicama, kamenovan, pretrpio je brodolom, često je bio u smrtnoj agoniji. Bio je u opasnosti na kopnu i na moru, u gradu i u pustinji, od razbojnika i od svojih sunarodnjaka. Obavljao je svoju misiju u stalnim bolestima, u boli, u umoru, u bdjenju, u hladnoći, u golotinji. ... Kada je odgovarao krvožednom Neronu, nikoga nije bilo s njime. ...

No je li Pavao posvećivao svoje dragocjeno vrijeme svojim bolnim mukama? Ne, on je pozornost umjesto na sebe usmjerio na Krista. On nije živio za svoju sreću, a ipak je bio sretan. ... “Preobilna je radost moja zbog sve nevolje naše.” (2. Korinćanima 7,4) U posljednjim danima svojeg života, potpuno svjestan svoje mučeničke smrti, zadovoljno uzvikuje: “Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru očuvao.” (2. Timoteju 4,7) Upravlajući svoj pogled prema besmrtnoj budućnosti koja je bila velika, nadahnuta pobuda cijele njegove karijere, dodaje u punoj sigurnosti vjere: “Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac” — i onda taj čovjek, koji je živio za druge, zaboravljajući na sebe, dodaje — “i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak” (2. Timoteju 4,8). O, plemenitog li čovjeka vjere! (*Letter 1883.*)

Pavao je bio živi primjer kakav bi trebao biti svaki kršćanin. On je živio Bogu na slavu. ... “Jer je meni život Krist!” (Filipljanima 1,21) (*6 SDA BC 1112*)

Visoko ciljaj!

“Budući da u njemu stanuje stvarno sva punina božanstva, po njemu ste i vi ispunjeni. On je glava svakog Poglavarstva i Vlasti.” (Kološanima 2,9.10)

Mi ciljamo prenisko. Cilj je mnogo viši. Naš um se treba proširiti da bismo mogli shvatiti značenje onoga što nam je Bog pripremio. Mi trebamo odražavati najuzvišenije osobine Božjeg karaktera. ... Božji zakon je uzvišeno mjerilo koje trebamo dostići uz pomoć Kristove uračunate pravednosti. (RH, 12. srpnja 1892.)

Jedino ako pravilno razumijemo Kristovo poslanje i rad, stavlja nam se nadohvat ruke mogućnost da budemo potpuni u Njemu, prihvaćeni u Ljubljenu. ... Ljudsko naučavanje nije božansko prosvjetljenje. Božanski nauk je očitovanje Božjega Duha koji nadahnjuje neograničenu vjeru u Njega. Ljudi ovoga svijeta misle da je ova vjera ispod spoznajnog praga njihovih velikih i inteligentnih umova, da je to nešto odviše nisko da bi joj se posvetila pozornost, ali tu čine veliku pogrešku. Ona je previsoko da bi je svojom ljudskom inteligencijom mogli dosegnuti. ... Evanđeoska poruka ne protivi se istinskom znanju i intelektualnim dostignućima. Ona je sama po sebi istinska znanost, istinsko intelektualno znanje. Prava mudrost je beskrajno iznad razumijevanja svjetovno mudrih. Sakrivena mudrost, koja je Krist u nama, nada slave, visoka je kao Nebo. Duboka načela pobožnosti uzvišena su i vječna. Samo kršćansko iskustvo može nam pomoći da razumijemo taj problem i steknemo riznice znanja koje je sakriveno u Božjim savjetima, ali je sada objavljeno svima koji održavaju životvornu vezu s Kristom. (6 SDA BC 1113,1114)

U Kristu boravi sva punina božanstva tjelesno. Upravo zato, iako je bio kušan u svemu kao i mi, On stoji pred svijetom od časa svojeg dolaska na njega neokaljan pokvarenošću, premda je njome okružen. Zar ne bismo i mi trebali postati sudionici u toj punini i zar ne možemo i mi pobijediti kao što je On pobijedio? (7 SDA BC 907)

Njegovom žrtvom ljudska bića mogu dostići visoki ideal koji im je postavljen i konačno čuti riječi: “Vi ste savršeni u njemu!” (7 SDA BC 907)

Nedokučivo Kristovo bogatstvo

“Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu u nutarnjega čovjeka.” (Efežanima 3,16)

Tema otkupljenja značajna je tema i samo oni koji misle duhovno mogu prepoznati njezinu dubinu i značenje. Naša je sigurnost i naša radost kada se bavimo istinama plana spasenja. Da bismo mogli razmatrati duboke božanske teme, potrebne su nam vjera i molitva. Naš um je toliko vezan uskim idejama da dobivamo samo ograničene poglede na iskustva koja smo stekli. ...

Zašto tako mnogima koji tvrde da imaju vjeru u Krista nedostaje snaga da se usprotive kušnjama neprijatelja? — Zato što nisu ojačani snagom unutarnjega čovjeka po Svetome Duhu. Apostol se moli: “Da Krist stanuje u vašim srcima po vjeri; da u ljubavi uvriježeni i utemeljeni budete sposobni shvatiti zajedno sa svim svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.” (Efežanima 3,17-19) Kada bismo stekli ovo iskustvo, znali bismo ponešto o križu na Golgoti. Mi bismo znali što znači biti sudionik s Kristom u Njegovim mukama. Kristova bi nas ljubav nagonila, pa iako ne bismo mogli objasniti kako Kristova ljubav grije naše srce, pokazali bismo Njegovu ljubav vatrenom odaošću Njegovom djelu.

Pavao objašnjava vjernicima crkve u Efezu najrazumljivijim riječima čudesnu snagu i znanje koje bi mogli imati kao sinovi i kćeri Najvišega. Mogli su “sposobni” ... “u ljubavi uvriježeni i utemeljeni” ... “upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju”. ...

Zavoļjeti Gospodina Emanuela — Onoga u kojemu su sakrivena sva blaga mudrosti i znanja — imati Njega, dok se srce otvara sve više da prihvati Njegove osobine: upoznati Njegovu ljubav i silu, imati nedokučivo Kristovo bogatstvo ... to je baština Gospodnjih slugu i “to im je pobjeda od mene — riječ je Jahvina” (Izaija 54,17). (RH, 5. studenoga 1908)

Ispunjeni božanskom puninom

“I upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.” (Efežanima 3,19)

Ovdje su otkrivene visine koje možemo dosegnuti vjerom u obećanja našega nebeskog Oca ako ispunimo Njegove zah-tjeve. Kristovim zaslugama imamo pristup prijestolju beskrajne sile. “On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?” (Rimljanima 8,32) ...

Srce koje je jednom iskusilo Kristovu ljubav stalno čezne da je još obilnije iskusi; i dok je primete, primat ćete je u sve bogatijoj i obilnijoj mjeri. Svako Božje otkrivenje duši povećava njezinu sposobnost da saznaje i voli. Stalna čežnja duše jest: više Tebe, a trajni odgovor Duha glasi: Mnogo više. ...

Kristov život bio je nadahnut božanskom porukom o Božjoj ljubavi. On je duboko čeznuo da tu ljubav podijeli drugima u obilnoj mjeri. Sućut je zračila s Njegovog lica, a Njegovo ponašanje bilo je obilježeno milošću i poniznošću, ljubavlju i istinom. Svaki vjernik Njegove borbene Crkve mora pokazati iste osobine ukoliko se želi pridružiti pobjedonosnoj Crkvi. Kristova ljubav je tako široka, tako puna slave da u usporedbi s njom sve što čovjek proglašava velikim postaje nevažno. Kada to uspijemo sagledati, uzvikujemo: O, dubino bogatstva ljubavi koju je Bog pokazao prema ljudima u daru svojega jedinorođenoga Sina! ...

To je tajna Boga u tijelu, Boga u Kristu, božanskoga u ljudskome. Krist se sagnuo u neusporedivoj poniznosti, da bi u svojem uzdizanju na božansko prijestolje mogao uzdići i one koji vjeruju u Njega zajedno s Njime na Njegovo prijestolje ... Po “onomu koji može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti” još će nam u većoj mjeri biti dano “duha mudrosti i otkrivenja da ga potpuno upoznamo” (Efežanima 3,20; 1,17) i shvatimo “sa svim svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju”, da budemo “ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga”. (*RH, 5. studenoga 1908.*)

Skoro smo stigli kući

“Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi da i vi budete gdje sam ja.” (Ivan 14,3)

Prošlo je više od osamnaest stoljeća (pisano 1913. godine — *prim. prev.*) otkako je Spasitelj dao obećanje o svojem dolasku. Tijekom svih tih stoljeća Njegove su riječi ispunjavale srca Njegovih vjernih sljedbenika hrabrošću. Obećanje se još nije ispunilo ... ali zato izgovorena riječ nije postala ništa manje vjerodostojna. (*RH, 13. studenoga 1913.*)

Krist će doći u svojoj slavi, u slavi svojega Oca i u slavi svetih anđela. Deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća anđela, prekrasnih, pobjedonosnih Božjih sinova, koji su nadmoćni u ljepoti i slavi, pratit će Ga na Njegovom putu. Umjesto trnove krunice, On će nositi krunu slave — krunu u kruni. Umjesto stare grimizne haljine, bit će odjeven u odjeću od najbjelje bjeline, “kako ih ne može obijeliti nijedan bjelilac na zemlji” (Marko 9,3). I na Njegovoj odjeći i na Njegovim bedrima bit će napisano ime: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara” (Otkrivenje 19,16). ...

Svojim vjernim sljedbenicima Krist je bio svakidašnji pratilac, prisni prijatelj. Oni su živjeli u uskoj, stalnoj vezi s Bogom. Na njima se pokazala slava Gospodnja. Na njima se odražavalo svjetlo spoznaje Božje slave s lica Isusa Krista. Oni se sada raduju u nepomućenim zrakama sjaja i slave Kralja u svem Njegovom veličanstvu. Oni su spremni za zajedništvo Neba jer imaju Nebo u svojim srcima.

Podignutih glava, obasjani blistavim zrakama Sunca Pravednosti, radosni što se približava njihovo izbavljenje, izlaze da dočekaju Zaručnika govoreći: “Gle, ovo je Bog naš, njega čekasmo, on će nas spasiti!” ...

Vrijeme čekanja je skoro završeno. Gosti i stranci, koji su tako dugo tražili bolju zemlju, sada su skoro stigli kući. Osjećam da moram glasno uzviknuti: Idemo kući! ... “Zato, ljubazni, čekajući ovo starajte se da vas on nađe čiste i prave u miru!” (2. Petrova 3,14) (*RH, 3. studenoga 1913.*)

U unutarnjem krugu

“Pobjednik će tako biti obučen u bijelu haljinu; njegova imena sigurno neće izbrisati iz knjige života; štoviše, njegovo će ime priznati pred svojim Ocem i njegovim anđelima.” (Otkrivenje 3,5)

Možete li, dragi mladi vjernici, s radosnom nadom i oče-
kivanjem gledati u vrijeme kada će Gospodin, vaš pravedni
sudac, priznati vaše ime pred Ocem i pred svetim anđelima?
Najbolje ćete se pripremiti za Kristov drugi dolazak ako se s
čvrstom vjerom oslonite na veliko spasenje koje nam je dano
prilikom Njegovog prvog dolaska. Morate vjerovati u Krista
kao svojeg Spasitelja.

Mnogi od nas ne shvaćaju zavjetni odnos u kojem stojimo
pred Bogom kao Njegov narod. Naša je najsvečanija obveza
da predstavljamo Boga i Krista. Moramo se čuvati da ne osra-
motimo Boga govoreći da smo Njegov narod, a onda se pona-
šati potpuno suprotno Njegovoj volji. Mi se pripremamo za put.
Onda se i ponašajmo u skladu s time. Pripremajmo se za sta-
nove koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube. (*GCB, 1. travnja 1903.*)

Ako se oni koji tvrde da vjeruju u istinu za ovo vrijeme
ne podvrgnu na ovoj Zemlji Božjoj poduci za budući život, ni-
kada neće vidjeti Kralja u Njegovoj ljepoti. ... Oni moraju iz-
građivati strpljenje, ljubaznost, krotkost, dobrotu, sućut i nježno
sažaljenje jedni prema drugima. Njihovo grubo, neučtivo, ne-
kršćansko ponašanje mora se promijeniti jer nijedna od tih
neljubaznih osobina ne dolazi od Krista, već spada u sotonski
sustav vrijednosti. Neporočne, nebeske osobine nastaju i raz-
vijaju se u umu, srcu i karakteru jedino kada čovjek postane
sudionik u božanskoj naravi. ... Nebo mora početi na Zemlji
za svaku dušu koja želi ući u nebeske stanove. (*MS 29, 1892.*)

Cijelo Nebo cijeni napore onih koji se bore za krunu vječ-
noga života da bi mogli biti zajedno s Kristom u Božjem gra-
du. ... Bog želi da budete tamo. Krist želi da budete tamo,
nebeske vojske žele da budete tamo. Anđeli spremno stoje u
vanjskom krugu kako bi dopustili onima koji su otkupljeni Kri-
stovom krvlju da stoje u unutarnjem krugu. ... Kruna slave
čeka na sve koji se bore u dobroj borbi vjere. (*MS 21, 1895.*)

Napravimo inventuru

“Objavi mi, Jahve, moj svršetak i kolika je mjera mojih dana, da znam kako sam ništavan.” (Psalam 39,5)

Još jedna godina je skoro otišla u vječnost ... razmotrimo izvještaj o godini koja će tako skoro postati prošlost. Kakav smo napredak postigli u kršćanskom iskustvu? Jesmo li svoje djelo tako obavili da može izdržati provjeru Učitelja koji je svakom čovjeku odredio posao po njegovoj moći, po njegovim mnogostrukim sposobnostima? Hoće li ono biti spaljeno kao slama, drvo i strn, nedostojno da se sačuva? Ili će izdržati ispit vatrom? ...

Osigurani su svi uvjeti da možemo dostići visinu rasta Isusa Krista i tako zadovoljiti božanska mjerila. Bog nije zadovoljan svojim predstavnicima ako se oni zadovolje time da ostanu duhovni patuljci iako su mogli uzrasti do pune visine rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu. On želi da stečete visinu i širinu kršćanskog iskustva. On želi da njegujete visoke misli, uzvišene ciljeve, jasno razumijevanje istine i plemenite pobude za djelovanje. Svaka godina koja je prošla trebala bi povećati čežnju duše za neporočnošću i savršenstvom kršćanskog karaktera. Ako se ovo znanje bude povećavalo iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu, to neće biti poput djela koje se spaljuje kao slama, drvo i pljeva, već djelo polaganja temelja od kamena, zlata, srebra i dragog kamenja — djelo koje neće propasti, već će izdržati oganj posljednjeg dana.

Jesmo li svoje zemaljsko, prolazno djelo obavljali savjesno i vjerno da može izdržati provjeru? Ima li onih koje smo oštetili i koji će svjedočiti protiv nas u dan Gospodnji? Izvještaj o tome bit će zapisan na Nebu i mi ćemo se ponovo suočiti s njime. Mi trebamo raditi svjesni da nas promatra oko Velikog Nadzornika i da nije važno vide li i cijene naše bolne napore ljudi. Nijedan muškarac, nijedna žena, nijedno dijete ne može ispravno služiti Bogu nemarnim, povremenim i lažnim zalaganjem, bez obzira na to radi li se o svjetovnoj ili vjerskoj službi. Istinski kršćanin u svemu će gledati samo na slavu Božju jačajući svoje namjere i snažeći svoja načela sljedećom misli: “Ja to činim za Krista!” (RH, 16. prosinca 1884.)

Zakopajte svaku gorčinu

“Dani moji brže od čunka prođuše.” (Job 7,6)

Ako imamo samo malo vremena, iskoristimo ga pametno. Biblija nas uvjerava da živimo u vrijeme velikog Dana pomirenja. Simbolički Dan pomirenja bio je dan kada je cijeli Izrael mučio svoju dušu pred Bogom, priznavao svoje grijehе, dolazio pred Boga sa skrušenim srcem, žalostan zbog svojih grijehа i istinski se kajao njegujući živu vjeru u žrtvu pomirnicu.

Ako je bilo teškoća ... ako je bilo zavisti, zlobe, ogorčenosti, zlog sumnjičenja, priznajte te grijehе, ne uopćeno, već idite osobno svojoj braći i sestrama. Budite određeni. Ako ste vi učinili jedno zlo, a oni dvadeset, priznajte to jedno zlo kao da ste vi glavni grešnik. Uzmite ih za ruku i neka vaša srca omekšaju pod utjecajem Svetoga Duha pa recite: “Hoćeš li mi oprostiti? Nisam njegovao prave osjećaje prema tebi. Želim popraviti svako zlo da ništa ne bude zapisano protiv mene u nebeskim knjigama. Želim da moj izvještaj bude čist.” Tko bi se mogao oduprijeti takvom postupku?

Previše je hladnoće i ravnodušnosti — previše duha “baš me briga” — među onima koji tvrde da su Kristovi sljedbenici. Svi se moraju skrbiti jedni o drugima ljubomorno zastupajući interese jedni drugih. “Ljubite se među sobom!” Tek tada ćemo moći stajati kao čvrsti zid protiv Sotoninih zamki. Usred protivljenja i progonstava mi se ne smijemo pridruživati onima koji se osvećuju, ujedinjavati se sa sljedbenicima velikog buntovnika čije je posebno djelo da optužuje braću, da sramoti i prlja njihov karakter.

Iskoristite ostatak ove godine da uništite svako vlakno korijena gorčine, da ga pokopate u grob zajedno sa starom godinom. Započnite novu godinu s nježnim poštovanjem i dubljom ljubavlju prema svakom pripadniku Gospodnje obitelji. Zbijte svoje redove. “Ujedinjeni stojimo, razjedinjeni padamo!” Zauzmite uzvišenije, plemenitije držanje nego ikada dosad! (RH, 16. prosinca 1884.)

Nagrada za naše visoko zvanje

“Braćo, ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali kažem samo jedno: zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed, trčim prema cilju da postignem nagradu — nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu.” (Filipljanima 3,13.14)

Onaj tko želi izgraditi snažan, skladan karakter, onaj tko želi postati uravnotežen kršćanin, mora dati i učiniti sve za Krista. ... Pavao je mnogo toga učinio. Od vremena kada je svoju odanost posvetio Kristu, njegov život je bio ispunjen neumornom službom. Od grada do grada, od zemlje do zemlje, on je putovao, pričajući priču o križu zadobivajući obraćenike za Evandjelje, osnivajući crkve. ... Ponekad bi se bavio svojim zanatom da bi zaradio svoj svakidašnji kruh. Ali unatoč svim užurbanim aktivnostima u životu, Pavao nikada nije gubio iz vida svoju veliku namjeru da trči naprijed prema nagradi svojega visokog zvanja. Stalno je imao pred sobom jedan cilj — da bude vjeran Onome koji mu se otkrio pred vratima Damaska. Od tog cilja ništa ga nije moglo odvratiti. ...

Ista velika namjera koja je nagonila Pavla da ide naprijed usprkos teškoćama i nevoljama, treba navesti svakog kršćanskog radnika da se potpuno posveti Božjoj službi. Prikazivat će mu se svjetovne privlačnosti da bi odvukle njegovu pozornost od Spasitelja, ali on treba trčati naprijed prema cilju pokazujući svijetu, anđelima i ljudima da za njega nada da će ugledati lice svojega Gospodina vrijedi svakog truda i žrtve koju zahtijeva ostvarenje te nade. (AA 483,484)

Najponizniji Kristov učenik može postati stanovnik Neba, baštinik Božje nepropadljive baštine koja neće izbljediti. O, kada bi svatko izabrao ovaj nebeski dar, postao baštinik Božji te baštine koja je sigurna od svakog uništenja i baštinio svijet bez kraja! O, nemojte izabrati ovaj svijet, već onu bolju baštinu! Trčite, žurite se naprijed prema cilju, prema nagradi svojega visokog zvanja u Kristu Isusu! (FE 235)

Uskoro ćemo biti svjedoci krunjenja našega Kralja. Oni čiji je život sakriven s Kristom u Bogu, oni koji su na ovoj Zemlji vodili dobar rat vjere, odsjajivat će Otkupiteljevu slavu u Božjem kraljevstvu. (9T 287)

Kratice za djela Ellen G. White

AA	The Acts of the Apostles (Djela apostolska)
AH	The Adventist Home (Temelji sretnog doma)
AUCR	The Australasian Union Conference Record
1BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1 (2BC itd. za sv. 2—7) (takoder i 1SDA BC)
BE	The Bible Echo
CD	Counsels on Diet and Foods (Savjeti o životu i prehrani)
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
CM	Colporteur Ministry (Literarni evanđelist)
COL	Christ's Object Lessons (Isusove usporedbe)
CS	Counsels on Stewardship
CSW	Counsels on Sabbath School Work
CT	Counsels to Parents, Teachers, and Students
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages (Isusov život)
Ed	Education (Odgoj)
Ev	Evangelism (Evangelizam)
EW	Early Writings (Rani spisi)
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	Faith I Live By
GC	The Great Controversy (Velika borba)
GCB	General Conference Bulletin
GW	Gospel Workers
HR	The Health Reformer

HS	Historical Sketches of SDA Missions
IHP	In Heavenly Places
Letter	Ellen G. White Letter
LS	Life Sketches of Ellen G. White
MB	Thoughts From the Mount of Blessing (Isusov govor na Gori)
MH	The Ministry of Healing (Put u bolji život)
ML	My Life Today
MM	Medical Ministry
MS	Ellen G. White Manuscript
MYP	Messages to Young People (Poruka mladim kršćanima)
PK	Prophets and Kings (Izraelski proroci i kraljevi)
PP	Patriarchs and Prophets (Patrijarsi i proroci)
RC	The Remnant Church
Redem	Redemption: or The Teachings of Christ, the Anointed One
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ (Put Kristu)
SD	Sons and Daughters of God
1SG	Spiritual Gifts, sv. 1 (2SG itd. za sv. 2—4)
SL	The Sanctified Life
1SM	Selected Messages, knj. 1 (2SM za knj. 2)
SpT	Special Testimonies
SR	The Story of Redemption
ST	The Sings of the Times
SW	The Southern Watchman
1T	Testimonies for the Church, sv. 1 (2T itd. za sv. 2—9) (Svjedočanstva za crkvu)
Te	Temperance
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers
1TT	Testimony Treasures, sv. 1 (2TT itd. za sv. 2 i 3)
WM	Welfare Ministry
YI	The Youth's Instructor

Bilješka o spisateljici

Ellen G. White (1827.—1915.) je najviše prevedena spisateljica u povijesti i najviše prevedeni autor iz Sjedinjenih Američkih Država. Napisala je pedeset osam knjiga iz područja duhovnosti, praktičnog kršćanskog življenja, odgoja, zdravlja i obiteljskog života. Te se knjige prevode i tiskaju u milijunskim nakladama u više od dvjesto zemalja svijeta. Ellen G. White je uzdizala Sveto pismo kao temelj svoje vjere i kao pouzdanu Božju objavu. Njezina su djela osobiti Božji blagoslov čovječanstvu, a otprilike ih dvadesetak imamo na hrvatskom jeziku.

**Ideal kršćanskog karaktera
je sličnost s Kristom.
Pred nama je put stalnog
napredovanja. Mi trebamo
dostići cilj; usvojiti mjerila
koja obuhvaćaju sve što
je dobro, neporočno,
plemenito i uzvišeno.
Trebamo neprekidno,
svakog dana nastojati
na trajnom usavršavanju
i uzdizanju.**

ISBN 953-183-131-9

9 789531 831314

